

Володимир СИМОНЕНКО

українська
енциклопедія
джазу

Центрмузінформ
Київ-2004

ББК

«Українська енциклопедія джазу» — перше довідкове видання, у якому робиться спроба дати цілісну картину історії джазу в нашій країні.

Книга містить понад 550 статей, з яких читач довідається про виконавців, керівників оркестрів і ансамблів, композиторів, музикознавців та аранжувальників. Поряд з цим в енциклопедії подано інформацію про фестивалі, теле- і радіопередачі, джаз-клуби та інші об'єднання й організації.

Видання ілюстроване. Адресується музикантам-професіоналам, музикознавцям, викладачам, студентам музичних учбових закладів і широким колам меломанів, які цікавляться джазом.

Редактор — О.Голинська

ISBN

© В.С.Симоненко, 1998
© І.Г.Балюра. Художнє оформлення, 2004
© В.В.Гончаренко. Дизайн, макетування, 2004
© Центрумзінформ. 2004

Від редактора

Шановні читачі!

Вашій увазі пропонується унікальне видання — перша «Українська енциклопедія джазу». Ця фундаментальна праця — результат безпрецедентної багаторічної пошукової роботи видатного діяча української музичної культури, ініціатора створення й першого директора Центру музичної інформації Національної спілки композиторів України, засновника професійної джазової музичної освіти на теренах колишнього Радянського Союзу, творця й незмінного директора престижних міжнародних фестивалів і конкурсів, автора численних книжок, нотних збірок, статей, неперевершеного знавця й ентузіаста джазу Володимира Симоненка.

Так сталося, що «Українська енциклопедія джазу» зайняла підсумкову позицію у творчому доробку митця, а за масштабністю, серйозністю, глибиною дослідження обраної теми їй судилося стати головною справою його життя. Зі сторінок книжки постає всеохоплююча, максимально повна на сьогодні картина історії й розвитку джазу в Україні. За величезною низкою імен, дат, подій, назв, фактів вимальовується вітчизняна джазова панорама ХХ століття. Адже вельми насичений інформативний ряд книжки розпочинається з приходом джазу в Україну у 1910–1920-ті роки, а переривається 2 липня 1998 року — датою безжалюдної раптової смерті автора, який так і не встиг власноручно поставити у своїй праці останньої крапки. Отже енциклопедія є для нас усіх його своєрідним творчим спадком. Особливою символікою в цьому плані висвітлюється авторська присвята «Моїм друзям і колегам по джазу».

У викладенні матеріалу Володимир Симоненко прагнув максимальної об'єктивності, навіть відстороненості. Але при читанні все ж не покидає враження певної співрозмови, перш за все у вступному слові. Незавершеність праці спричинилася до відповідної недосказаності у багатьох випадках.

Ми прагнули при редагуванні максимально зберегти цілісність, оригінальність, інформативність авторського

тексту. Видалося доцільним лише деяке доповнення покажчиків для вдосконалення довідкового апарату видання. Таким чином, знаки запитання, що зустрічаються в енциклопедичних статтях, додатках і підтекстовках фотографій є авторськими. Вони зняті лише там, де дані, котрих не вистачає, вдалося з'ясувати. Крім того, у ряді випадків зазначені тільки прізвища, часом відсутні імена по батькові, місце й дата народження тієї чи іншої особи тощо. Такі неповні персоналії було вирішено не вилучати з кінцевого варіанту книжки, бо кожен факт, кожна деталь наполегливо, терпляче, іноді роками, вишукувалися і досконально, прискіпливо перевірялися й уточнювалися Володимиром Симоненком.

Працю над «Українською енциклопедією джазу» Володимир Степанович розпочав ще за радянських часів. Звичайно, тепер цим нікого не здивуєш, але прагнення створити такий довідник тоді, та ще й українською мовою, нині усвідомлюється як виявлення високого громадянського патріотизму. Вже саме бажання зібрати й опублікувати якомога повну інформацію стосовну саме українського джазу, намагання представити солідний ряд імен і фактів, що мають не тільки пряме, а й навіть опосередковане відношення до України, заслуговує не просто на величезну повагу й щире захоплення. Якщо подивитися на проблему ширше, презентований інформативний спектр змушує замислитися над явищем українського джазу в загальносвітовому культурному контексті. Він переконливо свідчить, що це аж ніяк не вузьке, локальне регіональне поняття, котре стоїть осторонь від магістральних музичних процесів, а одна з багатьох повноцінних граней безцінного діаманту світового джазу, яка, між тим, яскраво виблискує своїм, притаманним лише їй, світлом.

Насмілимося стверджувати, що, врешті-решт, глобальною метою автора й була зміна суспільного погляду на український джаз, результатом якої стало би пробудження відчуття гордості за нього і свідомого бажання примножувати його здобутки і всіляко сприяти подаль-

шому розвитку. Цьому Володимир Симоненко, фактично, й присвятив своє життя. З цим частково була пов'язана і його подвижницька діяльність на посаді директора Центру музичної інформації Національної спілки композиторів України. Навіть започатковані за його безпосередньої участі й очолювані ним міжнародні фестивалі академічної музики — «Київ Музик Фест», «Музичні прем'єри сезону», «Форум музики молодих» — обов'язково містили джазову сторінку.

«Українська енциклопедія джазу» складається з двох частин — власне енциклопедії та досить великого додатку, котрий за обсягом майже дорівнює основній частині. Причому інформативною насиченістю додаток також не поступається їй. Отже, обидва розділи можна вважати рівноцінними за змістом. А за складністю, розгалуженістю структури додаток переважає енциклопедичну частину. Його значення у книжці виходить далеко за рамки допоміжного, а викладені у ньому дані є у певному сенсі ексклюзивними.

Видання містить понад 100 фотографій. Усі вони ретельно і дбайливо добиралися самим автором, майже для кожної він знайшов відповідне місце у рукописі, власноручно виписав підтекстовки. Переважна більшість фотоматеріалів публікується вперше, деякі є унікальними і становлять справжню історичну цінність. Певна їх кількість перебувала у недосить якісному стані і тому потребувала не тільки ретушування, а й значної комп'ютерної обробки.

Характерно, що в довідковому виданні, присвяченому українському джазу, так і немає основоположної статті про джаз як явище. Усі чекали на появу цієї статті, але, попри сподівання багатьох, вона не була написана. Чому? Невже такий уважний, винятково вимогливий дослідник, як Володимир Симоненко, свідомо залишив би поза увагою таке важливе питання? Ні! У це неможливо повірити. Скоріш за все, така стаття готувалася, але, як це властиво дуже відповідальним людям, Володимир Степанович розцінював її як підсумок, кінцевий результат роботи, і, вірогідно, тому залишав «на потім». Тобто розшифровку стрижневого, ключового поняття автор енциклопедії, на жаль, не встиг здійснити. Виконання цього завдання лягає на послідовників митця, наступних дослідників українського джазу.

Основні принципи подання матеріалу Володимир Симоненко чітко, лаконічно та водночас вичерпно виклав у своїй передмові. Не забігаючи наперед і прагнучи уникнути недоречного дублювання, наведемо лише

декілька штрихів, які, на наш погляд, мають доповнити загальну картину.

Прізвища осіб, терміни та назви, про які в енциклопедії є окремі статті, в тексті інших статей основної частини виділені курсивом.

Для міст нинішнього СНД (колишнього СРСР) назва держави не вказується, крім тих випадків, коли йдеться про місце народження людини.

Перелік творів, списки літератури, дискографія тощо у статтях наведені за хронологією.

Іменний та предметний покажчики в кінці складені за повним текстом видання, тобто за основною частиною і додатком. Номери сторінок, що містять детальну інформацію про ту чи іншу особу або назву, виділені жирним шрифтом.

Окремо слід відзначити тих, завдяки кому «Українська енциклопедія джазу» Володимира Симоненка видання побачила світ.

У першу чергу — це дружина Володимира Степановича Нонна Борисівна Бирюкова. Вона надала усі необхідні матеріали і, як ніхто інший, жадала справдження заповітної мрії свого чоловіка.

Не можна також не згадати друга і соратника Володимира Симоненка, видатого українського композитора, музично-громадського діяча Івана Карабиця. Він вважав публікацію книжки справою честі й доклав багато зусиль, аби віднайти потрібні кошти, — влаштовував наради джазменів, ходив по кабінетах високих посадовців, шукав спонсорів, телефонував музикантам у різні країни світу, і навіть оголосив своєрідну підписку, для чого на концертах пам'яті Володимира Симоненка з нагоди його 60-річчя у Колонному залі ім.М.В.Лисенка Національної філармонії України та на Літніх музичних вечорах у Центральному парку культури і відпочинку біля Маріїнського палацу розповсюджувалися листівки із закликом про збір грошей. І ці намагання отримали певний результат: відгукнулися друзі Володимира Степановича, які свого часу активно працювали на ниві розбудови українського джазу, а нині живуть за кордоном, — їхні імена неодноразово зустрічаються на сторінках книжки. На жаль, Іван Карабиць свої благородні наміри не встиг довести до кінця, передчасно пішовши з життя, за дивним збігом жорстокої долі, у тому ж віці, що і Володимир Симоненко.

На особливу повагу заслуговує діяльність багаторічного помічника Володимира Степановича, а потім — його наступника, продовжувача справи Олександра Подо-

ляна. Ним реалізовано цілу низку проектів по вшануванню і збереженню пам'яті вчителя і наставника. Пропоноване видання «Української енциклопедії джазу» — тільки одна із багатьох його ініціатив.

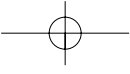
Максимально долучилися до складного процесу підготовки книжки до друку працівники Центру музичної інформації Галина Запорожець і Наталія Кожоріна.

Хочеться висловити щиру подяку авторам художнього оформлення Ірині Балюрі та комп'ютерного дизайну Віктору Гончаренку за їхню високопрофесійну роботу, виконану з глибоким розумінням унікальності, неординарності, ексклюзивності опрацьованого матеріалу.

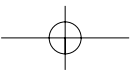
«Українська енциклопедія джазу» звернена до якомога широккого кола читачів. Кожен у ній відкриє для себе щось нове, знайде відповіді на якісь запитання, а хтось, можливо, згадає давно минулі дні... А головне — це буде щоразу хвилююча, неповторна зустріч з прекрасним, невідвладним рокам мистецтвом джазу і з часткою чудової, вічно молоді душі автора — незабутнього Володимира Симоненка.

О.Голинська

John S.

*Моїм друзям і колегам по джазу.
В.С.*

передмова

«Українська енциклопедія джазу» (УЕД) — перше і поки єдине вітчизняне видання, мета якого — відобразити процес розвитку джазу в нашій країні за сімдесятирічний період його історії.

Створення такого довідника давно стало нагальною потребою і важливим завданням музикознавства. Актуальність цього завдання полягає насамперед у висвітленні шляху розвитку джазу в Україні головним чином через біографічні та інші відомості про найбільш значних представників вітчизняного джазового мистецтва. Така інформація необхідна численним музикантам-педагогам, що викладають у консерваторіях, інститутах культури, музичних училищах і школах, школах мистецтв, курсах підвищення кваліфікації та інших вищих і середніх музичних учбових закладах України, музикантам-виконавцям і дослідникам. Незважаючи на те, що мистецтво джазу посіло чільне місце в українській музичній культурі, жодне з вітчизняних енциклопедичних мистецьких видань досі не дає ніяких відомостей про джаз*.

У пропонуваній праці автор зробив спробу зібрати і систематизувати з великими труднощами добутий фактичний матеріал, дуже потрібний для історії джазу, але майже цілком відсутній в українській музикознавчій літературі, і таким чином дати цілісну картину історії джазу в нашій країні.

Основну частину джазової енциклопедії складають більше 500 статей, розташованих за алфавітом.

З книги читач довідається про відомих вітчизняних виконавців, керівників оркестрів і ансамблів, які вели активну творчу роботу, про композиторів, музикознавців, аранжувальників, диригентів, музично-громадських діячів, педагогів, лекторів, публіцистів, критиків, журналістів, чия діяльність відіграла помітну роль у процесі становлення й еволюції цього виду мистецтва в Україні. Поряд із цим у виданні вміщено статті про музикантів, які

завдячують Україні своїм походженням, але їхня творчість проходила за кордоном, а також про представників культур інших народів, події життя або мистецький шлях яких були так чи інакше пов'язані з Україною. З боку персоналій енциклопедія відображає широкую географію і охоплює майже всі регіони як Східної, так і Західної України.

Оскільки процес становлення і розвитку джазу в нашій країні, як і в інших державах Європи, тривалий час тісно переплітався з еволюцією естрадної музики, до видання включено інформацію про діячів і цього виду мистецтва. В статтях про музикантів, які працювали переважно в галузі академічних жанрів, висвітлені в основному тільки ті сторінки їх біографій, що стосуються джазової діяльності.

Ряд статей присвячено фестивалям, конкурсам, теле- і радіопередачам, періодичним виданням, закладам освіти, джаз-клубам та іншим об'єднанням і організаціям, котрі сприяли розвитку українського джазу.

Автор не ставив перед собою завдання давати якісь творчі характеристики і обмежився лише конкретними фактами. В кожній біографічній статті наводяться прізвище, ім'я та по батькові музиканта, дата і місце народження й смерті за колишнім і сучасним адміністративним поділом, вказані навчальний заклад, де отримана освіта, фах, перелічені основні місця роботи, висвітлені музично-громадська діяльність, участь у фестивалях, гострольних подорожах, зазначені вчений ступінь, а також почесні звання, урядові і державні нагороди, премії (їх назви відповідають тим, які існували на час присудження) тощо.

Всі дати подані за новим стилем. Фактаж перевірений за станом на 1 січня 1998 року. Переважна більшість матеріалів публікується вперше.

Для зручності користування книжкою назва кожної статті набрана напівжирним прописним шрифтом. При

* Див.: Митці України: Енциклопедичний довідник. К., 1992; Мистецтво України: Енциклопедія. Т.1. К., 1995; Мистецтво України: Біографічний довідник. К., 1997.

повторенні в подальшому пояснювальному тексті вона позначається скорочено (наприклад, у статті «**МЕЙТУС**» — М., «**КИЇВСЬКИЙ ДЖАЗ-КЛУБ**» — К.д.-к.). У ряді статей подані бібліографічні відомості, дискографія (мова оригіналу), що має на меті допомогти читачеві розширити інформацію з питань, які його зацікавлять.

Текстову частину доповнюють рідкісні фотографії оркестрів, ансамблів, окремих виконавців, афіш тощо.

В кінці видання є додаток, до якого увійшли бібліографія, дискографія, нотографія, переліки українських ансамблів і оркестрів, періодичних видань, фестивалів, концертів «Джазової філармонії», зарубіжних гастролей, іменний та предметний покажчики.

У книзі використані матеріали і документи з архіву автора, що створювався упродовж 40 років. Це частково полегшило роботу над висвітленням періоду розвитку вітчизняного джазу останніх десятиліть ХХ сторіччя. Проте, під час праці перед автором виникли й чималі труднощі, зокрема через відсутність необхідної інформації стосовно років, які передували Великій Вітчизняній війні та перших повосенних, оскільки процес розвитку джазу в Україні тоді практично не відтворювався у пресі, періодиці, а тим більше у спеціалізованій літературі.

Автор прагнув максимальної докладності довідок і найбільшої повноти та інформативної цінності біографічних даних. З цією метою довелось провести широкі пошуки у фондах державних архівів та офіційних відомчих і мистецьких установ, бібліотек. У процесі роботи автор користувався також даними, що їх надали окремі музиканти, інформацією, отриманою на основі особистого листування з митцями, віднайденою на сторінках періодичних і довідкових видань тощо. Проте, незважаючи на всі зусилля, пошуки в архівах, запити в музичні заклади і оркестрові колективи не завжди були успішними, і тому досягти необхідних результатів у ряді випадків не вдалося.

На жаль, значна кількість архівних матеріалів загубилася під час війни. Досить складно було розшукати деяких музикантів, які свого часу емігрували з України. Отже,

обізнаний читач, напевно, помітить відсутність у довіднику ряду імен діячів, котрі, на його думку, відіграли помітну роль у розвитку джазового мистецтва в нашій державі. З цих причин видання жодною мірою не може претендувати на вичерпність. Проте, будемо сподіватися, що відомості про багатьох музикантів ще вдасться виявити.

Користуючись нагодою, автор висловлює подяку Ю.І.Біленку, Є.В.Теперу (Дніпропетровськ), І.О.Горбатюку, Г.І.Запорожець, В.А.Колобродову, В.В.Лунченко, Ю.З.Маркову, О.В.Подольяну, Є.Ф.Танцюрі, В.Д.Шульгінній (Київ), А.І.Шумейку (Кривий Ріг), М.Н.Ярошевському (Львів), М.Я.Голощяпову, О.І.Шевченко (Одеса), Б.С.Фіготіну (Москва), В.Б.Фейертагу (Санкт-Петербург), працівникам архівів, бібліотек, різних установ, численним музикантам, окремим особам за допомогу, яку вони надали в процесі роботи над книгою.

Енциклопедія адресована музикантам-професіоналам, викладачам і студентам музичних учбових закладів. Її матеріали можуть бути використані в цілях популяризації досягнень джазового виконавства і залучення молоді для навчання по цій спеціальності. Окрім фахівців, вона стане у пригоді й широкому загалу читачів, усім, хто цікавиться минулим і сучасним українського джазу.

Автор висловлює надію, що вихід УЕД приверне увагу багатьох дослідників і музикантів до джазу й сприятиме більш серйозному підходу до вивчення процесу його розвитку в Україні.

В.Симоненко

а

АБАШИДЗЕ В'ячеслав Володимирович (нар.28.IV.1951, Хасав'юрт, Дагестан) — гітарист, керівник ансамблю, оркестру, педагог. Закінчив Донецький музично-педагогічний інститут (1975). З 1973 грав на гітарі в ансамблі *Олега Кичигіна*. У 1979–1981 — керівник ансамблю Архангельської філармонії «Помори». З 1989 по 1994 — викладач по класу гітари відділення естрадно-джазового виконавства Донецького музичного училища та кафедри естрадних інструментів Донецької консерваторії. У 1990–1994 — керівник біг бенду Донецького музичного училища, з яким широко концертував, брав участь у фестивалі у Володимирі (1993). З 1994 живе і працює у Польщі.

АБДУПРАГІМОВ Анатолій Абдулрагімович (20.I.1937, Кіровабад, Азербайджан–8.V.1992, Дніпропетровськ) — трубач, керівник оркестру, диригент, педагог, заслужений працівник культури України (1990). У 1961 закінчив факультет військових диригентів Московської державної консерваторії ім.П.І.Чайковського. З 1961 по 1964 — військовий диригент. Викладач (з 1964) і завідувач відділу духових інструментів (з 1977) Дніпропетровського музичного училища. Керівник симфоджазу Дніпропетровського палацу культури студентів ім.Ю.О.Гагаріна (1968–1975) та Дніпропетровського музичного училища (1982–1987).

«АБЕТКА ДЖАЗУ» — цикл бесід з історії джазу в передачі «25 хвилин джазової музики» Другої програми («Промінь») Українського радіо (1978–1979). Ведучі — *М.М.Аммосов* і *В.С.Симоненко*.

АВДЄЄВ Олександр Олександрович (26.VIII.1919, Інза Ульяновської області, Росія–14.IV.1986, Львів) — кларнетист, саксофоніст (альт), керівник ансамблю, оркестру. Закінчив музичний технікум по класу кларнета (1937). У 1945–1948 — керівник естрадного оркестру Будинку культури Львівської південно-західної залізниці. Грав у

квінтеті кінотеатру ім.Я.О.Галана п/к *Олександра Житницького* (1956). Керував естрадним оркестром Стрийського будинку культури (1956–1957). Артист оркестру Львівського цирку (1957). Керівник естрадного оркестру Будинку культури Залізничного району Львова (1957). У 1957–1959 — музикант і керівник ресторанных ансамблів у Львові, Трускавці, Ялті. Грав у джаз-оркестрі кінотеатру ім.Б.Хмельницького п/к *Михайла Ярошевського* (1959, 1961–1962) у Львові. В 1959–1960 очолював естрадний оркестр заводу «Львівсільмаш». Музикант (1960–1961), керівник (1961) естрадного ансамблю кінотеатру ім.Я.Галана. Артист оркестру кінотеатру «Дніпро» (1962). У 1962–1966 грав в естрадному оркестрі Будинку культури Львівської південно-західної залізниці п/к *Олександра Житницького*, у 1966–1971 — керівник цього колективу. З 1971 по 1980 — на адміністративно-господарчій роботі. У 1980–1986 — керівник дитячого вокально-інструментального ансамблю Львівського палацу піонерів «Червоні вітрила».

Олександр Авдєєв

АКАВ Сергій Давидович (нар.31.I.1942, Бердянськ) — скрипаль, контрабасист, піаніст, керівник ансамблю. Закінчив дитячу музичну школу по класу скрипки в Бердянську (1956). У 1967–1969 навчався в Петрозаводському музичному училищі по класу контрабаса. Грав у народному самодіяльному естрадному оркестрі Бердянського будинку культури «Азовська чайка» на скрипці, пізніше — на контрабасі (1956–1963, 1966–1967, 1982–1983). У 1970–1980 працював у Ленконцерті, в Петрозаводській і Вологодській філармоніях. З 1993 — голова *Бердянського джаз-клубу* і керівник секстету.

АЛЕЙНИКОВ (Бенемович) Михайло (?–?) — саксофоніст (альт), керівник ансамблю, оркестру. У 1962–1963 —

керівник ансамблю Херсонського палацу моряків. До 1963 грав у Одеському молодіжному естрадному ансамблі п/к *Євгена Болотинського*. Керівник біг бенду Палацу студентів в Одесі (1965). Помер за кордоном (у США).

АЛЕКСАНДРОВ Дмитро Вадимович (нар.27.XII.1973, Харків) — саксофоніст (тенор). Закінчив дитячу музичну школу по класах фортепіано і кларнета в Харкові (1988), відділення естрадно-джазового виконавства Харківського музичного училища по класу саксофона (1992), Харківський інститут мистецтв (1998). Брав участь у фестивалях «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1995), «Jazz Fest» (Суми, 1996), фестивалів «Вінниця» (1996, 1997), у Нікополі (1996). Концертував у Німеччині (1996–1997) — грав у джаз-клубах.

АЛЕКСАНДРОВ Олексій Дмитрович (нар.24.I.1959, Київ) — піаніст, композитор, аранжувальник, керівник ансамблю. Музиці навчався самостійно. З 1989 — керівник ансамблю «Er.J.Orchestra», з яким брав участь у фестивалях «Дніпрогастроль» (1993), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1993), «Radom Jazz Days» (Польща, 1996), концертував у Польщі (1990, 1991), Угорщині, Франції (1991), Німеччині (1997).

«Er.J.Orchestra»:
Сергій Хмельов — вібрафон, маримба, Олег Кобцев — вокал, перкусія,
Віктор Крисько — скрипка, Олександр Береговський — ударні інструменти,
Володимир Сороченко — бас-гітара, Олексій Александров — фортепіано. 1998 рік

АЛЕКСАНЬЯН Анатолій Григорович (нар.1.XII.1946, Краснодар Луганської області) — піаніст, керівник ансамблю. Музиці навчався самостійно. Виступає з 1962. Грав в естрадних ансамблях Северодонецька, Донецька, Ростова, Ворошиловграда (1962–1965, 1968–1969). У 1970–1971 — артист оркестру Київського театру «Веселка». Протягом 1971–1974 грав у ресторанных ансамблях. Керівник тріо Київського об'єднання музичних ансамблів (1974–1978, 1986–1988). У 1979–1985 концертував у Вірменії. З 1987 — керівник ансамблю «Джаз імпресіоністів», з яким брав участь у фестивалях «Голосіве-88», *Першому Всесоюзному джазовому фестивалі пам'яті Леоніда Утьосова* (Одеса, 1990). У 1994–1996 концертував у Москві. Виступав на Паризькій міжнародній виставці «Musicora» (1997).

Література: Коган О. «Імпресіоністи» із сюрпризом// Молода гвардія. 1987. 16 грудня.

АЛЕКСЄЄВ Валентин (нар.1936, ?) — тромбоніст. Грав в естрадному оркестрі Будинку культури Львівської південно-західної залізниці п/к *Олександра Житницького* (1962–1967).

АЛМАЗОВ Валерій Володимирович (нар.29.XI.1938, Дніпропетровськ) — трубач. Під час навчання в Дніпропетровському металургійному інституті (1955–1960) грав у самодіяльному естрадному оркестрі, яким керували *Левко Гузов*, *Юрій Півак* і *Віктор Аксьонов*, виступав з ансамблями. Трубач естрадних оркестрів Дніпропетровського гірничого інституту (1963–1965) та Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта («ЗКЛ-69») п/к *Володимира Марховського* (1969–1970). У 1970 брав участь у фестивалях «Юність» (Дніпропетровськ), «Джаз-70» (Воронеж), у Горькому. З 1981 по 1985 грав у диксіленді Всесоюзного науково-дослідного інституту «Мехормет» «Металург» п/к *Анатолія Крюкова*, з яким концертував, виступав по радіо і телебаченню, був учасником дніпропетровського фестивалю «Джаз-83».

АЛЬШВАНГ Арнольд Олександрович (1.X.1898, Київ–28.VII.1960, Москва, Росія) — музикознавець, композитор, піаніст, педагог, лектор, доктор мистецтвознавства (з 1944). Закінчив Київську консерваторію по класах фортепіано *Г.К.Ходоровського*, *Г.Г.Нейгауза* (1920) та композиції *Р.М.Глієра*, *Б.Л.Яворського* (1922). З 1923 — професор і декан музично-наукового факультету Київської консерваторії. У 1930–1934 — викладач Мос-

ковської консерваторії. З 1923 по 1931 концертував як піаніст у Києві, Ленінграді, Москві, Харкові та інших містах. Автор музикознавчих праць, у тому числі статей: «Джаз-банд»// «Большая советская энциклопедия». Т.21. М., 1931; «Jazz und Negermusik»// «Das Internationale Theater» (М.). 1934. №2.

АММОСОВ Микола Миколайович (нар.10.III.1950, Київ) — хормейстер, журналіст. Закінчив Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу хорового диригування (1973). У 1974–1985 — редактор, автор і ведучий передачі «25 хвилин джазової музики» Другої програми («Промінь») Українського радіо. З 1979 — завідувач відділу розважальних програм Українського телебачення (у 1982 організував першу передачу про джаз), з 1982 — завідувач редакції, з 1992 — перший заступник директора Творчого об'єднання «Промінь» Національної радіокомпанії України. Віце-президент *Джазової асоціації України* (з 1995).

АНЧИПоловський Володимир Ізраїльович (нар.16.VII.1938, Київ) — саксофоніст (тенор), кларнетист, керівник ансамблю, педагог. У 1960 закінчив Київське державне музичне училище ім.*Р.М.Глієра* по класу кларнета, у 1961–1962 навчався у Ленінградській державній консерваторії. У 1963–1964 — артист ансамблю Укрконцерту. Грав у джаз-оркестрі «Дніпро» (1964–1965), в оркестрах «Балету на льоду» (1965), Київського музик-холу (1973). З 1965 — музикант ресторанних оркестрів, з 1973 — керівник колективів Київського об'єднання музичних ансамблів. Учасник фестивалів «Голосієве-88» (Київ), «Джаз на Дніпрі» (Дніпропетровськ, 1988), «Кришталевий Лев-88» (Львів), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1989). З 1982 — викладач відділу естрадно-джазового виконавства Київського музичного училища ім.*Р.М.Глієра*. З 1991 — в Ізраїлі.

АРЕНКОВ Костянтин Михайлович (13.V.1894, Одеса–15.V.1946, Ленінград, Росія) — композитор, піаніст, диригент. Навчався у дитячій музичній школі по класу фортепіано в Одесі. Брав уроки композиції у А.Сасс-Тісовського (1914–1920) та у Р.Мервольфа в Ленінграді (1928–1933). У 1914–1917 і 1922–1932 працював піаністом у кіно. В 1933–1938 — диригент театру «Мюзик-хол», у 1939–1940 — Театру естради. З 1944 по 1946 — завідувач музичної частини цього театру. Автор п'єс (1944–1946) для естрадного оркестру.

АРЛЕ-ТІЦ Коретті Генріхівна (Альфред Коретта) (5.XII.1894, Мексика–15.XII.1951, Москва, Росія) — негритянська співачка. Дитинство провела в Нью-Йорку, де співала в «Mount Oliver Baptist Church» у Гарлемі. Дівчиною гастролювала в Європі у складі негритянської водевільної трупи «The Louisiana Amazon Guards», з якою концертувала в Берліні, Будапешті, Відні, Копенгагені, Стокгольмі та інших містах. Пізніше трупа виступала в Росії (Москва, Санкт-Петербург), де невдовзі розпалась, а Коретта Альфред і Емма Харріс утворили вокальний дует, який тривалий час виступав у Санкт-Петербурзі. Професійно почала навчатися співу у професора Санкт-Петербурзької консерваторії Є.Ф.Цванцігер. Тоді ж стала відомою як виконавиця негритянських народних пісень. У перші роки після Жовтневої революції виступала під іменем Коретті Утіні (прізвище першого чоловіка). У 1918–1919 навчалась у М.О.Біхтера в Харкові, одночасно брала участь у камерних концертах у філармонії. Під час громадянської війни була в складі концертної бригади політуправління Південно-Західного фронту. З 1921 продовжила заняття вокалом під керівництвом М.В.Владимирової та В.М.Зарудної у Москві. З 1924 розпочалася її широка концертна діяльність як виконавиці камерних творів і негритянських народних пісень. У другій половині 1920-х і в 1930-ті роки разом з акомпаніатором Б.Б.Тіцем (з 1920 — її чоловік) гастролювала по всій країні. У 1926 виступала з американським ансамблем «Jazz Kings» Френка Уїтерса під час його гастролей в Україні. Брала участь у концертах Першого концертного джаз-банду п/к *Леопольда Теплицького* (1927) та джаз-капели п/к *Симона Кагана* (1930). У 1933 записала на грамплатівку два спірічуелси — «Інколи я відчуваю себе сиротою» та «Граї на своїй арфі», у 1946 знялася в ролі Нен у кінофільмі «П'ятнадцятирічний капітан» (режисер В.М.Журавльов). У роки Великої Вітчизняної війни виступала на фронті.

АСТАФ'ЄВ Аркадій Леонідович (нар.19.VI.1939, Одеса) — трубач. У 1955–1956 навчався в Одеському музичному училищі по класу труби. Грав в естрадному оркестрі Одеського інституту інженерів морського флоту (1956–1957) та в Молодіжному естрадному ансамблі Будинку культури ім.Лесі Українки (1959–1961) п/к *Євгена Болотинського*. Концертував з естрадними ансамблями в різних містах СРСР (1963–1967, 1970–1975).

Коретті Арле-Тіц

У 1967–1970 грав в Одеському молодіжному естрадному ансамблі п/к *Євгена Болотинського*. З 1975 — артист Одеського об'єднання музичних ансамблів. Брав участь в *Одеському фестивалі джазової музики* (1982) у складі

тріо Святослава Белаша, як учасник діксіленду *Симона Кандиби* — в *Одеському фестивалі джазової музики* (1983) і «Днях джазу» (Одеса, 1987). У 1995–1996 грав у джаз-рок оркестрі «Пульсар» п/к *Євгена Болотинського*.

Б

БАБЕНКО Яків (нар. ?) — саксофоніст (альт). Керівник джаз-оркестру кінотеатру ім.Максима Горького (1936–1937, 1939–1940) у Дніпропетровську. Після Великої Вітчизняної війни працював у Москві.

БАБІЙ Анатолій Степанович (нар.3.III.1948, Краматорськ) — контрабасист. Закінчив дитячу музичну школу в Краматорську. Дебютував у 1969 в септеті «Донбас-67» на фестивалі «*Донецьк-100*». З 1970 по 1976 виступав з естрадними колективами в різних містах СРСР. Грав в ансамблі «Арсенал» п/к Олексія Козлова (1976–1977), естрадному оркестрі п/к Олега Лундстрема (1979–1980). У 1978 у складі тріо *Леоніда Чижика* брав участь у *джазовому фестивалі* в Дебрецені (Угорщина). З 1981 виступає в дуеті зі співачкою Галиною Філатовою та грає соло. Учасник фестивалю «*Донецьк-102*» (1971) у складі квінтету *Анатолія Сажнева* і квартету *Валерія Колесникова*.

БАДХЕН Маркус Львович (1.III.1881, Одеса–5.XI.1939, Ленінград, Росія) — кларнетист, саксофоніст (тенор). У 1905 закінчив Одеську консерваторію. Артист оркестру Одеського оперного театру і симфонічного оркестру (1897–1921). У 1922–1923, 1926–1929 працював в оркестрі ленінградського Малого оперного театру, в 1923–1926 — в оркестрі Театру опери та балету (колишнього Маріїнського), у 1926–1939 — в симфонічному оркестрі Ленінградської філармонії. З 1929 грав у теа-джазі п/к *Леоніда Утьосова*.

БАДЮК Андрій Євгенович (нар.20.IV.1960, Львів) — гітарист, керівник ансамблю. Грі на гітарі почав навчатися в 13 років. З 1981 грав в ансамблі «Лад» п/к *Анатолія Шацького*, з яким брав участь у фестивалях «Джаз»

(Дніпропетровськ, 1981–1983). Виступав з вокально-інструментальними ансамблями «Серпанки» п/к Сергія Шадурського (Луцьк, 1982–1983), «Смерічка» п/к Володимира Прокопека (Чернівці, 1987–1989), «Галичани» п/к Михайла Мусієнка (Львів, 1990–1991). Артист Львівського об'єднання музичних ансамблів (1984–1986, 1992–1996). У 1990–1991 керував тріо. З 1997 виступає у «Jazz Fun Club».

БАЙСОГОЛОВ Юрій Васильович (нар.28.I.1943, Москва, Росія) — співак, контрабасист. У 1968 співав у вокальному ансамблі, з 1969 виступав з різними колективами як контрабасист. Учасник фестивалів «*Юність*» з вокальним тріо *Дніпропетровського джаз-клубу* (1968), з квінтетом *Олександра Шаповала* (1971). З 1969 грав в ансамблі джаз-клубу «*Блакитна нота*» п/к *Олександра Шаповала* (учасник фестивалів 1969, 1970, 1973). Голова дніпропетровського джаз-клубу «*Блакитна нота*» (1967–1973). З 1973 — у Москві, з 1988 — у Катовіцах (Польща).

БАКУМ Олег Петрович (нар.12.IV.1958, Нікополь) — піаніст?, керівник ансамблю. У 1985 закінчив диригентсько-хорове відділення Дніпропетровського музичного училища. Упродовж 1986–1987 навчався у Харківському інституті культури. У 1978–1979 грав в естрадному оркестрі п/к Миколи Бурико (в Дніпропетровську?). З 1979 працював у Нікополі, потім — знову в Дніпропетровську. На початку музичної діяльності грав рок, з 1982 — джаз-рок. З 1986 живе у Черкасах. З 1989 — керівник квартету «Парус», з яким виступав в однойменному кафе, та квартету «Джаз-коктейль-шоу». Брав участь у фестивалі «*Черкаські джазові дні*» (1990, 1992). Концертував у Румунії, Югославії та інших країнах.

БАЛАБАН Михайло Михайлович (нар.5.II.1919, Умань) — акордеоніст, піаніст, бас-гітарист, керівник оркестру. Батько *О.М.Балабана*. Навчався в Київській (клас контрабаса, 1939–1940) та Львівській (диригування, 1945–1946) консерваторіях. У 1945–1948 грав в естрадному оркестрі Будинку культури Львівської південно-західної залізниці п/к *Олександра Авдєєва*. З 1949 по 1951 — акордеоніст септету ресторану «Брістоль» п/к *Пилипа Кесслера*, з яким у 1950 і 1951 концертував у Латвії. В 1952–1990 грав у джаз-оркестрі кінотеатру «Україна» у Львові, в 1963–1967 — його керівник.

БАЛАБАН Олександр Михайлович (нар.1.V.1952, Львів) — піаніст, керівник ансамблю. Син *М.М.Балабана*. Музичну освіту здобув у Львівській державній консерваторії ім.М.В.Лисенка, яку закінчив по класу фортепіано (1975). З 1977 — керівник джаз-рок групи «Ореол».

БАЛЕНКО Ігор Петрович (нар.27.IV.1949, Харків) — піаніст, аранжувальник, диригент. Закінчив історико-теоретичний факультет Харківської державної консерваторії (1976). З 1964 по 1969 грав у ресторанах Харкова. У 1969–1978 — піаніст естрадного ансамблю Харківської філармонії. З 1978 — піаніст, диригент, головний диригент Харківського об'єднання музичних ансамблів (у 1982–1989 — диригент симфоджазу). Грав в ансамблі «Астероїд» п/к *Льва Шпігеля* (1981–1983), з яким брав участь у фестивалі «Джаз-82» (Дніпропетровськ). З 1983 виступає в дуеті з трубочачем *Львом Шпігелем*. Грав із ним на фестивалях «Голосієве-88» (Київ), «Джаз на Дніпрі-88» (Дніпропетровськ), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1989), «Ритми літа-89» (Рига), «Джаз на Дніпрі-90» (Дніпропетровськ). У 1970 — голова Харківського джаз-клубу. З 1989 — у Клайпеді (Латвія).

БАЛТАРОВИЧ-ШТОН Володимир (6.VI.1904, Золочів, тепер Львівської області–11.X.1968, Вейптрах, Чехословаччина) — композитор, співак (тенор). У 1922–1925 навчався у Вищому музичному інституті ім.М.В.Лисенка у Львові (класи фортепіано В.О.Барвінського, скрипки — Й.В.Москвичіва). У 1925–1931 продовжив навчання в Празі у Ліндфорса і П.Кардержабека — спів та в О.Шіні — теорія музики. У 1931 повернувся до Львова. З 1946 жив у Празі. Автор творів, написаних під впливом джазу.

Твори: «Неофаустіана» — джазові парафрази на теми опери Ш.Гуно «Фауст» (1931); «Три танго» для джаз-оркестру; солоспіви у супроводі танцювального або джаз-

оркестру; твори для вокального квартету в супроводі джаз-оркестру.

БАРТОШЕВСЬКИЙ Тарас Юрійович (нар.20.X.1945, Київ) — піаніст. Після закінчення Львівської державної консерваторії ім.М.В.Лисенка по класу фортепіано (1969) навчався в аспірантурі Київської державної консерваторії ім.П.І.Чайковського (1969–1971). З 1961 грав в естрадному ансамблі Львівського заводу «Електрон» «Барви» п/к Володимира Барського. Учасник львівських фестивалів «Кришталевий Лев» з ансамблем «Експромт» п/к *Ришарда Конофоського*, тріо *Валерія Колесникова* (1988), в дуеті з саксофоністом *Ришардом Конофоським* (1988, 1989).

БАСЮК Віктор Іванович (нар.7.II.1959, Кривий Ріг) — тромбоніст, керівник ансамблю, оркестру. Закінчив Одеську державну консерваторію ім.А.В.Нежданової по класу тромбона (1988). З 1983 по 1997 грав у диксіленді *Олександра Гебеля*, з яким брав участь у фестивалях «Джаз-83» (Дніпропетровськ), «Парад диксілендів» (Вітебськ, Білорусь, 1986), «Джаз на Дніпрі» (Дніпропетровськ, 1987), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1987–1991, 1993–1996), «Дні джазу» (Архангельськ, 1989), «International Jazz Fest» (Кассель, ФРН, 1990), «Метаморфози джазу» (Київ, 1995), концертував у Німеччині (1989, 1994), Данії (1994), виступав по телебаченню і радіо. У 1985–1989 грав в естрадному оркестрі Криворізького гірничорудного інституту п/к *Федора Титаренка*. Керівник джаз-октету (1994), ансамблю тромбоністів (1994–1996, 1998). Учасник тріо (1996) з *Сергієм Парієвим* (труба) і *Юрієм Зорею* (вокал). Виступав із цими колективами на фестивалях «Горизонти джазу». З 1990 — викладач відділу естрадно-джазового виконавства Криворізького державного музичного училища, тромбоніст біг бенду п/к *Анатолія Шумейка*. З 1997 — керівник біг бенду дитячої музичної школи №10 м.Кривий Ріг, з яким виступав на фестивалі «Горизонти джазу» (1998).

Віктор Басюк

БАТАШОВ Олексій Миколайович (нар. 7.IX.1934, Горький, Росія) — публіцист, критик, музично-громадський діяч, заслужений діяч мистецтв Росії. З 1955 грав на тенор-саксофоні в аматорських джазових ансамблях. Засновник Московського джаз-клубу (1960). З 1977 — викладач Московської експериментальної студії естрадної і джазової музики Будинку культури «Москворіччя». Ведучий серії концертів «Джаз плюс джаз» (з 1981). Член Європейської джазової федерації (з 1968) та Центральної ради Радянської джазової федерації (з 1988). У 1977 нагороджений польським орденом «За заслуги в культурі». Автор книги «Советский джаз» (М., 1972), статей та рецензій, у тому числі: «Днепрпетровск Festival»// «Jazz Forum» (IE). 1973. №25; «Серед жанрового розмаїття»// «Музика». 1980. №3; «Надежды маленьких оркестров»// «Комсомольская правда»(М.). 1982. 5 лютого; «Новая литература о джазе»// «Музыкальная жизнь». 1982. №10; «Поэт джазового фортепиано»// «Вечерняя Одесса». 1986. 29 січня; «Уроки Пета»// «Ранок». 1988. №4; «Вагиф Мустафа-заде в Киеве»// «Мелодия». 1989. №1. З 1969 — голова і член журі джазових фестивалів у Дніпропетровську, Донецьку, Одесі.

БАХОЛДІН Костянтин Іванович (22.I.1936, Москва, Росія–21.IV.1987, там же) — тромбоніст, керівник ансамблю. Грав у молодіжному естрадному оркестрі Центрального будинку працівників мистецтв п/к Юрія Саульського (1957), в ансамблі Георгія Гараняна (1960). Тромбоніст естрадного оркестру п/к Олега Лундстрема (1961–1966), Концертного естрадного оркестру Всесоюзного радіо п/к Вадима Людвиковського (1966–1973), ансамблю «Мелодія» (з 1974). Автор композиції «Трембіта», яка була виконана квінтетом Б. на московському фестивалі «Джаз-66» і відзначена дипломом першого ступеня.

БЕДУСЕНКО Сергій Валентинович (нар. 10.V.1952, Черкаси) — композитор, заслужений діяч мистецтв України (1997). Закінчив Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу композиції Л.М.Колодуба (1979). У 1979–1985 — завідувач музичної частини Київського театру юного глядача. З 1985 — на творчій роботі. Автор творів, написаних під впливом джазу.

Твори: «Любов, джаз і чорт». Мюзикл (1981); «Дзвони». Ораторія (1990); «Джаз-сюїта» №1 для ансамблю (1993); «Дощ спогадів» для тріо (саксофон, фортепіано, ударні інструменти, 1994); «Джаз-рок-сюїта» (1995); «Джаз-сюїта» №2 для фортепіано (1996).

БЕЗГУДОВ Микола Миколайович (17.VII.1935, Київ–1997, там же) — тромбоніст. Музичну освіту здобув у Київській спеціальній школі-десятирічці ім.М.В.Лисенка, яку закінчив у 1952 по класу тромбона. Грав у танцювальному оркестрі Будинку культури «Харчовик» п/к Василя Петруся (1952–1954), естрадному оркестрі Клубу Міністерства внутрішніх справ (1954–1957), ансамблі Пилипа Бриля (1958–1960), оркестрі «Балету на льоду» (1960–1961, 1964–1966), джаз-оркестрі «Дніпро» (1961–1964, 1966–1967), оркестрі Київського держцирку п/к Василя Петруся (1967–1972), Естрадному оркестрі Українського радіо і телебачення (1972–1978), Державному духовому оркестрі України (1979–1988), естрадному оркестрі «Веселка» (з 1989).

БЕРДЯНСЬКИЙ ДЖАЗ-КЛУБ — діє з 1993 при Будинку культури «Нафтохімік» (голова — С.Д.Акав).

БЕРЕГОВСЬКИЙ Олександр Борисович (нар. 10.VI.1960, Київ) — ударник. Закінчив Київське державне музичне училище ім.Р.М.Глієра по класу ударних інструментів (1985). Грав у концертному ансамблі Київської державної філармонії «Рапсодія» п/к Олександра Осадного (1984–1993). У 1987–1990 — ударник ансамблю «Джаз імпресіоністів» п/к Анатолія Алексаньяна, з яким брав участь у фестивалях «Голосієве-88» (Київ) та Першому Всесоюзному джазовому фестивалі пам'яті Леоніда Утьосова (Одеса, 1990). З 1990 грає в ансамблі «Ег. J.Orchestra» п/к Олексія Александрова. Брав з ним участь у фестивалях «Дніпрогастроль» (1993), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1993), «Radom Jazz Days» (Польща, 1996), концертував у Польщі (1990, 1991), Угорщині, Франції (1991).

БЕРНСТАЙН Леонард (25.VIII.1918, Україна–14.X.1990, Нью-Йорк, США) — диригент, піаніст, композитор, педагог, лектор. У 1935–1939 навчався у Гарвардському університеті в У.Пістона (композиція) і Е.Б.Хілла (інструментовка), у 1939–1941 — в Музичному інституті (Філадельфія) у Ф.Рейнера (диригування), Р.Томпсона (інструментовка), І.П.Венгерової (фортепіано), в 1940–1941 стажувався у С.О.Кусевицького. У 1943 — асистент диригента Нью-Йоркського філармонічного оркестру А.Родзинського. З 1945 по 1949 — головний диригент Нью-Йоркського міського оркестру. В 1958–1969 — головний диригент Нью-Йоркського філармонічного оркестру, з яким концертував у Києві (1959). З 1954 по 1961 висту-

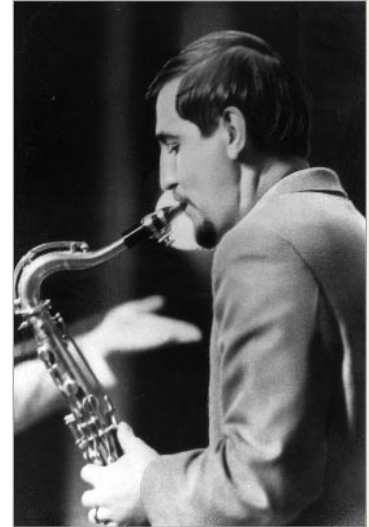
пав по Американському телебаченню з циклом бесід про музику, які увійшли до його книг «The Joy Of Music» (1959) та «The Infinite Variety Of Music» (1966). Деякі з цих бесід опубліковані в книзі Б. «Музика — всім» (М., 1978), у тому числі — «Світ джазу» (1955). В творчості Б. відчутний вплив джазу (мюзикл «West Side Story», 1957).

БІБІК Валентин Савич (нар.19.VII.1940, Харків) — композитор, педагог, заслужений діяч мистецтв України (1990). У 1966 закінчив Харківську державну консерваторію по класу композиції Д.Л.Клебанова. Викладач (з 1966), завідувач кафедри композиції (з 1989), професор (з 1991) Харківського інституту мистецтв. З 1994 — в Санкт-Петербурзі. Пізніше переїхав до Ізраїлю. Автор творів, позначених впливом джазу.

Твори: Третя симфонія для симфонічного оркестру (1970); 34 прелюдії та фуґи для фортепіано (1975); Прелюдія, фуґа та арія на тему BACH для двох фортепіано (1983); Симфонія для камерного оркестру (1997).

БІЛЕНКО Юрій Володимирович (нар.22.XI.1941, Новомигурськ Дніпропетровської області) — саксофоніст (тенор), скрипаль, аранжувальник, керівник ансамблю та оркестру. У 1957 закінчив дніпропетровську дитячу музичну школу №3 по класу скрипки. Грав на скрипці в естрадному оркестрі Дніпропетровського палацу культури студентів п/к *Левка Гузова* (1957–1958) та *Олега Усачова* (1958–1959), у 1960 — керівник цього оркестру і тенор-саксофоніст естрадного оркестру Будинку культури машинобудівників п/к *Юрія Півака*. В цей час почав цікавитися аранжуванням. Під час навчання у Дніпропетровському державному університеті керував студентським естрадним оркестром (1959–1964). У 1961–1969 — керівник естрадного оркестру конструкторського бюро «Південне» при Будинку культури машинобудівників. У 1962–1964 виступав у кафе «*Чипполіно*». У 1964(7)–1969 грав в естрадному оркестрі Дніпропетровського таксомоторного парку «Автострада» п/к *Аркадія Мірзояна*. З 1968 — керівник квартету. З 1969 по 1973 грав в естрадному оркестрі «ЗКЛ-69» п/к *Володимира Марховського*. У 1973–1980 — керівник танцювального оркестру Будинку культури залізничників. У 1979–1981? виступав з ансамблем «Кредо» п/к *Олега Коська*. У 1980–1989 виступав з різними ансамблями. У 1989–1991 — керівник тріо «Акваполіс» (Ігор Собко — бас, Ігор Колесниченко — ударні інструменти). У 1995–1996 — керівник ансамблю «Art Sound Travel» (Сергій Трофимов — гітара, Сергій Па-

радович — бас, *Валерій Жилін* — ударні інструменти). Учасник джазових фестивалів «Юність-68» (Дніпропетровськ) та «Донецьк-100» (1969) — з естрадним оркестром «Автострада» п/к *Аркадія Мірзояна*; «Юність» (1968, 1969, 1971) — з квартетом *Олега Коська*; «Донецьк-100» (1969) та «Донецьк-102» (1971) — зі своїм квартетом; «Юність-71» — з тріо; «Юність» (1970, 1973), «Джаз-70» (Воронеж, Горький), «Донецьк-102» (1971) — з естрадним оркестром «ЗКЛ-69» п/к *Володимира Марховського*; «Осінні ритми» (Ленінград, 1980), «Джаз-81» (Дніпропетровськ), «Джаз над Волгою» (Ярославль, 1981) — з ансамблем «Кредо» п/к *Олега Коська*; «Гласність» (Данія, 1985–1987?).

Юрій Біленко

БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ДЖАЗ-КЛУБ — діє з 1982 (голова — *О.Ф.Дмитренко*).

БІНШТОК Зіґфрід (?–?) — піаніст, керівник вокального ансамблю (джаз-голу) «Ровелерси» у Львові в 1930–1940-ві роки. Емігрував до США.

БІТУС Іван Леонтійович (нар.4.V.1917, Угодіно Пухівського району Мінської області, Білорусь) — контрабасист, бас-гітарист. Закінчив Львівську консерваторію по класу контрабаса (1939). У 1946 грав у Державному джаз-оркестрі УРСР. Артист симфонічних оркестрів Львівської (1948–1949) та Сумської (1949–1955) філармоній. Грав в естрадних оркестрах Української республіканської естради п/к *Євгена Зубцова* (1955–1959), Укрконцерту п/к *Василя Лисиці* (1959–1961), джаз-оркестрі «Дніпро» (1961), ансамблях Укрконцерту (1961–1971). У 1971–1979 — артист оркестру Київського державного театру оперети.

«БЛАКИТНА НОТА» — дніпропетровський джаз-клуб, який було засновано 22.V.1967. Діяв до 1972 (голова — *Ю.В.Байсоголов*).

Література: Олександров К. Джаз — це серйозно// Прапор юності. 1968. 9 квітня.

БЛАНТЕР Матвій Ісакович (10.II.1903, Почеп Чернігівської губернії–24.IX.1990, Москва, Росія) — композитор, народний артист СРСР (1975), Герой Соціалістичної Праці (1983). Навчався в Курському музичному училищі Російського музичного товариства по класу скрипки та фортепіано (1915–1917) та в Музично-драматичному училищі Московського філармонічного товариства по класу скрипки та теорії музики (1917–1919). У 1920–1921 займався композицією у Г.Е.Конюса і працював завідувачем музичної частини естрадно-артистичної студії «Майстерня Форрегера». У 1936–1938 — художній керівник Державного джаз-оркестру СРСР п/к Віктора Кнушевицького. Автор танцювальних п'єс, пісень. Лауреат Державної премії СРСР (1946).

БЛІНОВ Олександр Євгенович (нар.21.IV.1952, Київ) — ударник, композитор, педагог, керівник ансамблю, заслужений артист України. Музичну освіту здобув у Київській державній консерваторії ім.П.І.Чайковського, яку закінчив по класу ударних інструментів (1976) та композиції (1986). З 1974 — артист оркестру Державного театру опери та балету України ім.Т.Г.Шевченка (тепер — Національна опера України), з 1979 — викладач Київської державної консерваторії по класу ударних інструментів, з 1988 — керівник ансамблю ударних інструментів «Парад віртуозів». У 1986–1988 грав у тріо *Костянтина Віленського*, з яким виступав на фестивалях «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1987), «Голосієве-88» (Київ), брав участь у концерті джазової музики Пленуму правління Спілки композиторів України «Світ музики і молодь» (Київ, 1988).

Дискографія: «Лунный серп». Джазовые композиции. Константин Виленский — фортепиано, Геннадий Литвин — контрабас, Александр Блинов — ударные инструменты. «Мелодия» С60 25985 008 (1986) — LP.

БОБРОВСЬКИЙ Йосип Ісакович (нар.1.IX.1922, Полтава) — трубач. Навчався у Полтавському музичному училищі (1939–1941). У 1952 закінчив Київську державну консерваторію по класу труби В.М.Яблонського. Соліст оркестрів театрів опери і балету в Одесі (1952–1955) та Новосибірську (1955–1971). Доцент (з 1956), завідувач кафедри духових інструментів (з 1969), професор (з 1986) Новосибірської консерваторії. Під час Великої Вітчизняної війни грав у джаз-оркестрі п/к *Олександра Володарського*.

БОВКІН Віктор Філімонович (нар.1935, ?) — керівник оркестру. Очолював естрадний оркестр Будинку культури ім.Артема в Кривому Розі (1956–1963).

БОЄВА Тетяна Іванівна (нар.9.VI.1951, Одеса) — співачка. У 1968–1970 виступала з ресторанными ансамблями і оркестрами. Солістка естрадного оркестру п/к Олега Лундстрема (1970–1971), Московського музично-холу (1972), Одеського молодіжного естрадного ансамблю п/к *Володимира Наумова* (1972–1973). З 1974 по 1980 працювала в Одеському об'єднанні музичних ансамблів. У 1980–1981 — солістка естрадного ансамблю Одеської філармонії «Скіфи» п/к *Олександра Красотова*. Учасниця фестивалів у Донецьку (з ансамблем «Мрія» п/к *Володимира Васкевича*, 1979), Одесі (Перший *Одеський фестиваль джазової музики*, 1982; *Міжнародний фестиваль джазової музики, присвячений 100-річчю від дня народження Л.О.Утьосова*, 1995), Архангельську, Вологді та Москві (з піаністом *Юрієм Кузнецовим*, 1996). Виступала в Болгарії (1988, 1990, 1992, 1994). Знялася з піаністом *Юрієм Кузнецовим* у фільмі «Summertime» (режисер С.Стасенко, 1992, Одеська кіностудія).

БОЙКО Ігор Олександрович (нар.30.VI.1961, Суми) — гітарист. Закінчив Київське державне музичне училище ім.*Р.М.Глієра* (відділення естрадно-джазового виконавства) по класу гітари *В.О.Молоткова* (1989). У 1977–1980 грав в естрадному оркестрі Парку культури і відпочинку п/к Кірнуса. Гітарист вокально-інструментального ансамблю Сумської філармонії «Обрій» п/к *Сергія Шулікова* (1980–1981). Військову службу проходив в Угорщині, де, зокрема, у 1984–1985 виступав соло і з місцевими музикантами в *джаз-клубах* Будапешта. У 1988–1989 грав в ансамблі «Динамо»-Київ Оркестра». З 1990 по 1992 — артист джаз-оркестру п/к Анатолія Кролла (Москва). У 1992–1993 виступав у *джаз-клубах* Амстердама. З 1993 живе у Москві, де співпрацює зі співаком Сергієм Манукяном, ансамблем «Квадро» п/к Вячеслава Горського. Учасник фестивалів у Чебоксарах (1986) з ансамблем і у Львові («*Кришталевий Лев-88*») в дуеті з бас-гітаристом *Вадимом Медведем*.

Дискографія: «Решилось неожиданно легко». Игорь Бойко. SZCD 0775-97 (1997, Швеція).

БОЛОТИНСЬКИЙ Євген Наумович (9.IX.1927, Полтава–30.XII.1997, Санкт-Петербург, Росія) — кларнетист, аранжувальник, диригент, керівник оркестру. Закінчив

Одеську (клас кларнета, 1955) та Ленінградську (клас симфонічного диригування, 1967) консерваторії. Грав у джаз-оркестрі кінотеатру «Бомонд» п/к *Рудольфа Свірського* (1946–1947) в Одесі. У 1947–1957 — керівник естрадного оркестру Одеського інституту інженерів морського флоту, з яким брав участь у Всесвітньому фестивалі молоді і студентів у Москві (1957). Водночас керував джаз-оркестром, що виступав у кінотеатрі «Серп і молот». У 1959–1963 очолював Молодіжний естрадний ансамбль Будинку культури ім.Лесі Українки, з яким виступав у Києві, Кишиневі, Ленінграді, Ризі, Таллінні. З 1961 по 1963 — художній керівник Молодіжного естрадного оркестру Палацу студентів ім.Ф.Е.Дзержинського (музичний керівник — *Станіслав Калінін*). У 1963–1967 керував естрадним оркестром у Ленінграді. З 1967 по 1970 — керівник Одеського молодіжного естрадного ансамблю. У 1970–1983 — диригент оркестру Ленінградського балету на льоду. З 1983 працює у Ленконцерті. У 1995–1997 — керівник одеського джаз-рок оркестру «Пульсар».

Література: Горбатюк А. Я начинаю свой рассказ о Болотинском...// Вечерняя Одесса. 1987. 21 августа; Змієвський С. Знов джазова столиця?// Культура і життя. 1995. 13 вересня.

БОНДАРЄВ Михайло Олексійович (нар.24.I.1910, Одеса) — тубіст, бас-гітарист. У 1937–1941 грав в «Одеському концертному ритмоджазі» кінотеатру ім.Г.І.Котовського п/к *Петра Розенкера*. З 1947 — учасник джаз-оркестрів кінотеатрів «XX-річчя РСЧА» п/к *Євгена Танцюри* та ім.П.П.Постишева, а також ресторану «Хвиля» в Одесі.

БОНЬ Юрій Федорович (нар.27.IX.1945, Дрогобич) — піаніст. Закінчив Львівську державну консерваторію ім.М.В.Лисенка (1971) та аспірантуру Ленінградської державної консерваторії ім.М.А.Римського-Корсакова по класу фортепіано П.О.Серебрякова (1975). З 1961 грав у квартеті п/к *Володимира Кота* в кафе «Веселка». У 1981–1988 виступав у дуєті з піаністом *В'ячеславом Полянським*. З 1992 викладає в Люблінському університеті, концертує в Польщі. Брав участь у фестивалях «Солодуо-тріо» в дуєті з саксофоністом *Валентином Учаніним* (Краків, 1990) та виступав соло на фестивалі в Стравовіце (Польща, 1995).

Література: Лялин П. Дуєт из Львова// Советская культура. 1983. 26 марта.

БРАТОЛЮБОВ Юрій (Юліан) Мойсейович (нар.11.IV.1931, Київ) — тромбоніст, керівник ансамблю. У 1955 закінчив Київську вечірню музичну школу робітничої молоді ім.К.Г.Стеценка по класу тромбона. Артист Естрадного оркестру Української республіканської естради (1957–1961) та джаз-оркестру «Дніпро» (1961–1964). У 1961–1962 керував ансамблем у складі: *Володимир Климков* — труба, *Юрій Братолобов* — тромбон, *Марк Резницький* — альт-саксофон, кларнет, *Борис Людмер* — тенор-саксофон, *Віктор Махонько* (1961–1962), *Йосип Литвинський* (1962) — баритон-саксофон, *Вадим Ільїн* — фортепіано, *Зоріан Хамістос* — контрабас, *Лев Залаян* — ударні інструменти. З 1964 по 1976 — тромбоніст Естрадного оркестру Українського радіо і телебачення. З 1976 — у США.

Марк Резницький, Йосип Литвинський, Володимир Симоненко, Борис Людмер, Володимир Климков, Юрій Братолобов, Вадим Ільїн. Київ, 7 квітня 1962 року

БРАУН Лу (Браунштейн Луїс) (10.XII.1893, Одеса–5.II.1958, Нью-Йорк, США) — поет. У 1898 разом з родиною емігрував до США, де став відомим поетом-піснярем. Співпрацював з композитором Р.Хендерсоном (з 1922) та поетом Б.ДеСільвою (з 1925). Широкої популярності пісні на його вірші набули в 1920-ті роки. З 1934 працював переважно в кіно з композиторами Г.Арленом, С.Фейном, Б.Лейном, Г.Уорреном. Автор віршів до хітів: «Birth Of The Blues», «Black Bottom» у співавторстві з Б.ДеСільвою (музика Р.Хендерсона, 1926), «Sonny

Воу» у співавторстві з Б.ДеСільвою та Е.Джолсоном (музика Р.Хендерсона, 1928), «Don't Sit Under The Apple Tree» у співавторстві з Ч.Тобайасом (музика С.Стелта, 1942), «Beer Barrel Polka» (музика Я.Вейводи, 1939).

БРИЛЬ Пилип (Фроїм) Йосипович (19.VII.1927, Біла Церква Київської області—19.IX.1988, Київ) — піаніст, аранжувальник, керівник ансамблю, оркестру. Закінчив історико-теоретичне відділення Київського державного музичного училища ім.Р.М.Глієра (1954). Працював піаністом в Українській республіканській естраді (1955–1959) та в Укрконцерті (1959–1986). Піаніст Естрадного оркестру Української республіканської естради п/к *Євгена Зубцова* (1956–1957). У 1958 — музичний керівник і піаніст естрадного оркестру Клубу Міністерства внутрішніх справ УРСР (художній керівник — *Михайло Медко*). З 1958 — керівник і піаніст різних естрадних та джазових ансамблів. Здійснював записи на Українському радіо й виступав по телебаченню. З 1968 — музичний керівник Укрконцерту. Виступав як акомпаніатор зі співаками та артистами розмовного жанру. Упорядник збірника «Улюблені естрадні мелодії» для фортепіано (з 1965).

Дискографія: Оркестр п/у З.Кожарського. Інструментальний ансамбль п/у Ф.Бриля. «Мелодія» Д 00021573-4 (19).

Література: Афонина А. Все о джазе// Киевский вестник. 1995. 21 октября.

Ансамбль Пилипа Бриля: Володимир Пшеничников — труба, Микола Безгудов — тромбон, Григорій Ташлик — альт-саксофон, Євген Морозов — ударні інструменти, Пилип Бриль — фортепіано, Леонід Зайдерман — контрабас, Володимир Дунаєв — гітара, Микола Хомовський — акордеон. Київ, листопад 1958 року

БУЗДЕС Абрам Йосипович (9.I.1907, Проскурів—13.II.1997, Одеса) — тромбоніст. Батько *В.А.Буздеса* і брат *Б.Й.Буздеса*. З восьми років приватно навчався грі на скрипці, на тромбоні почав грати у військовому оркестрі. З середини 1930-х років був музикантом джаз-оркестру кінотеатру ім.П.П.Постишева (пізніше — «ХХ-річчя РСЧА») п/к *Наума Кривого*. Після Великої Вітчизняної війни — тромбоніст ансамблів ресторанів «Україна», «Червоний», джаз-оркестру кінотеатру «ХХ-річчя РСЧА» («Україна»), оркестрів Одеського оперного театру та Одеського держцирку.

БУЗДЕС Борис Йосипович (нар.18.VIII.1914, Тираспіль, молдова) — кларнетист, саксофоніст (тенор). Брат *А.Й.Буздеса*. Музичну освіту здобув в Одеській консерваторії, яку закінчив у 1951 по класу кларнета. У 1935–1936 грав на кларнеті в оркестрі кінотеатру «Серп і молот» п/к Абрама Варноватого. Упродовж 1936–1937 — саксофоніст (тенор) джаз-оркестру кінотеатру ім.П.П.Постишева п/к *Наума Кривого*. Пізніше працював у джаз-оркестрах кінотеатрів Нижнього Тагілу. В 1946–1947 грав у джаз-оркестрі кінотеатру «ХХ-річчя РСЧА» п/к *Євгена Танцюри*. У 1947–1948 — артист оркестру Театру Радянської Армії. З 1948 по 1978 — на викладацькій роботі.

БУЗДЕС Віктор Абрамович (нар.10.IX.1937, Одеса) — ударник. Син *А.Й.Буздеса*. Музиці навчався самостійно. Грав в оркестрі кінотеатру «Серп і молот» (з 1956), виступав з естрадним оркестром Одеського інституту інженерів морського флоту (1957) п/к *Євгена Болотинського*. З 1960 — артист оркестру Київського держцирку п/к *Василя Петруся*, з 1971 — Естрадного оркестру Українського радіо і телебачення. У 1968–1970 — грав у кафе «Хрещатик».

БУКАРЄВ Володимир Андрійович (нар.26.II.1947, Караганда, Казахстан) — тромбоніст, керівник ансамблю. Навчався у карагандинській музичній школі, де сольфеджіо викладав талановитий педагог О.В.Варламов, який прищепив вихованцю любов до джазу. Закінчив музичне училище по класу тромбона в Душанбе (1965). У 1964–1965 грав в ансамблі Волгоградської філармонії п/к Бориса Ларіонова. З 1965 по 1967 — музичний керівник ансамблю Саратовської філармонії «Сатири». У 1967–1968 грав в естрадному оркестрі «Зелений вогник» п/к *Вадима Корженевського* в Черкасах. Артист ансамблю Мордовського музично-драматичного театру (1969–

1970). У 1970–1973 — керівник естрадного ансамблю Херсонської філармонії «Фрегат». З 1973 по 1984 — музичний керівник вокально-інструментального ансамблю Дніпропетровської філармонії «Час». У 1988–1991 працював у Дніпропетровському обласному об'єднанні музичних ансамблів і дискотек. У 1984–1988 та з 1991 — керівник ансамблю «Дніпровський діксіленд», який став лауреатом IV Республіканського конкурсу артистів естради в Хмельницькому (1986). У 1993–1995 цей ансамбль був відомий як «Dixie Wave Jazzband», з 1995 — як «Riverboat Dixie Ramblers». З 1991 колектив концертує за кордоном. Він — учасник фестивалів «Джаз-83», «Джаз на Дніпрі» (Дніпропетровськ, 1988), «Голосієве-88» (Київ), «Джаз у Замоскворіччі» (Москва, 1989), у Польщі — Вроцлаві (1993), Сопоті, Єлаві (1996), Ольштині (1997), в Німеччині — Мюнхені, Берліні (1993), Бургхаузені, Кільхаймі (1994), Ротвайлі, Інгольштадті (1995), у Франції — Армантьє (1993), на Канарських островах (1995).

БУТОРІН Андрій Вікторович (нар.9.VIII.1963, Полтава) — ударник, гітарист, піаніст, аранжувальник, керівник ансамблю, оркестру. Навчався грі на гітарі в музичній школі, яку закінчив у 1980. У Полтавському музичному училищі студіювався по класу ударних інструментів (1985). Дебютував як гітарист в естрадному оркестрі міського Будинку культури п/к *В'ячеслава Немерцева* (1981). Грав в естрадному ансамблі Полтавського текстильного комбінату (1982–1983), в групі Анатолія Роза-

нова (1983–1985). У 1985–1986 — ударник вокально-інструментального ансамблю Дніпропетровської філармонії «Водограй», у 1986 — групи «Пласт» Донецької філармонії п/к *Олександра Любченка*. Керівник вокально-інструментального ансамблю Полтавського кооперативного інституту (1987–1990) та естрадного оркестру Будинку культури залізничників (спільно з Віктором Міщенком, 1988–1990). У 1992 заснував у Полтаві студію звукозапису BLR (Butorin Line Records). Концертував у Швеції (1990, 1993), Іспанії (1992), Данії (1992–1995), Німеччині (1994, 1996, 1997).

Дискографія: «The Women». BLR 001 (1994, Данія) — CD; «Circus Renz». BLR 002 (1997, Німеччина) — CD.

«Riverboat Dixie Ramblers» п/к Володимира Букарева: Ігор Шабасєв — ударні інструменти (Дніпропетровськ), Олексій Чекальов — кларнет, саксофон (Санкт-Петербург), Вольфганг Соха — банджо (Німеччина), Євген Петров — фортепіано (Москва), Юрій Міщенко — контрабас (Дніпропетровськ), Володимир Букарев — тромбон (Дніпропетровськ), Сергій Крючков — труба, вокал (Запоріжжя). «Джазові дні» (Інгольштадт, Німеччина), жовтень 1995 року
Фото Марека Каревича (Варшава, Польща)

B

ВАЙНШТЕЙН Йосип Володимирович (нар.28.X.1918, Біла Церква Київської області) — диригент, керівник оркестру. В 1940 закінчив Ленінградське музичне училище по класах труби і диригування. З 1942 — керівник джаз-оркестру Балтійського флоту, з 1946 виступав з оркестром у ресторані «Європейський». У 1955 створив концертний джаз-оркестр, з яким у 1968–1973 гастролював у різних містах СРСР, записувався на грамплатівки (з 1959). У 1974–1983 виступав з оркестром у ресторані «Ленінград». З 1983 — в Торонто (Канада).

ВАПІРОВ Анатолій Петрович (нар.24.XI.1947, Бердянськ) — кларнетист, саксофоніст (тенор, сопрано), композитор, аранжувальник, керівник ансамблю, оркестру, педагог. З 1952 — в Києві. Під час навчання у Київському державному музичному училищі ім.*П.М.Глієра* по класу кларнета (1962–1965) виступав з різними естрадними і джазовими ансамблями. З 1965 вчився у Ленінградському музичному училищі. У 1971 закінчив Ленінградську державну консерваторію ім.*М.А.Римського-Корсакова*, у 1977 — аспірантуру. З 1986 живе й працює у Варні (Бол-

гарія). Учасник багатьох всеоюзних і міжнародних фестивалів, у тому числі «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1989) з тріо, «Донецьк-120» (1989) у дуєті з американським саксофоністом Кешаваном Маслаком та зі своїм тріо, *Міжнародного фестивалю джазової музики, присвяченого 100-річчю від дня народження Л.О.Утьосова* (Одеса, 1995) в дуєті з *Юрієм Кузнецовим*.

ВАРГА Гідалій Йосипович (17.IV.1925, Иркутськ, Росія–1984, Київ) — саксофоніст (альт), кларнетист, керівник ансамблю. Закінчив кисловодську музичну школу по класу кларнета (1941). У 1941–1943 грав у місцевому симфонічному оркестрі. Після Великої Вітчизняної війни був учасником естрадного оркестру п/к Йосипа Стельмаха (Донецьк чи Ростов-на-Дону). По закінченні Донецького музичного училища працював у симфонічному оркестрі Донецької філармонії та в оркестрі Донецького театру опери та балету. З 1955 — соліст і концертмейстер Естрадного оркестру Української республіканської естради п/к *Євгена Зубцова* та керівник діксіленду, до складу якого входили музиканти цього ж колективу: *Микола Кормушин* — труба, *Гідалій Варга* — кларнет, *Юрій Братолов* — тромбон, *Костянтин Смага* — банджо (?), *Іван Бітус* — контрабас, *Юрій Петін* — ударні інструменти (?). З 1959 грав в естрадному оркестрі Укрконцерту п/к *Василя Лисиці*, з 1961 — у джаз-оркестрі «Дніпро» п/к *Ігоря Петренка*. У 1965–1984 — артист оркестру Київського держцирка п/к *Василя Петруся*.

ВАРС Генрі (Варшавський Генрік) (29.XII.1902, Варшава, Польща–1.IX.1977, Лос-Анджелес, США) — композитор, аранжувальник, диригент, керівник оркестру. У 1924 закінчив Варшавську консерваторію по класу композиції Р.Статковського. Активно працював як автор пісень (з 1928) та музики до кінофільмів (з 1930). В кінці 1939 зазнав Львівський теа-джаз у складі 36-ти музикантів. Серед них — трубач Бер Патока (в минулому — керівник оркестру «Melody Maker» в польському місті Шльонськ), саксофоністи Йосип Тропіс та Вельхам, піаніст і аранжувальник Марек Глейх, скрипаль Еміль Брій та ударник Гольдберг. Майже всі твори, що входили до репертуару теа-джазу, були інструментовані В. Під час виступів у Москві здійснив запис двох грамплатівок у студії Будинку звукозапису (26–27.IX.1940), записав на Фабриці звукозапису Всесоюзного радіокомітету фокстрот Дж.Гершвіна «Він і контрабас», а також фонограму до кінофільму «Мрія» (вийшов на екрани в 1943, режисер

М.І.Ромм). Останній концерт теа-джазу відбувся 20.VI.1941 в Києві. Під час Другої світової війни оркестр у складі трупи військового театру Польської Армії виступав у країнах Близького Сходу, Африки та в Італії. У 1947 В. демобілізувався й емігрував до США, оселившись спочатку в Нью-Йорку, а пізніше — в Лос-Анджелесі. Після написання музики до фільму «Фліппер» (1960) вдруге прославився як кінокомпозитор і пісняр. Серед виконавців його пісень — Доріс Дей, Брендя Лі, Дайна Шор, Бінг Кросбі, Мел Торме.

Дискографія: «Обмануть не пробуй сердце». Ленинградський джаз-оркестр п/у Алексея Семенова. Львовський теа-джаз п/у Генрика Варса. «Мелодия» М60 — 43255-6 (1982) — LP; Антологія советского джаза. Смотри. «Мелодия» М60 48043 005 (1987) — LP.

Література: Вісмонт В. Львівський джаз// Молода гвардія (Одеса). 1940. 13 вересня.

ВАРУМ Юрій Ігнатович (нар.8.X.1949, Львів) — піаніст, керівник ансамблю, оркестру. Закінчив Львівську музичну школу по класу фортепіано (1963). У 1966–1969 грав у кафе «Веселка». З 1970 — піаніст і керівник естрадних ансамблів у різних містах СРСР. Керував естрадним оркестром кінотеатру «Україна» (1975, 1977). З 1987 — у Москві.

ВАСИЛЕВИЧ Юрій Володимирович (нар.15.V.1951, Львів) — кларнетист, саксофоніст, педагог, керівник ансамблю. Музичну освіту здобув у Київській державній консерваторії ім.П.І.Чайковського, яку закінчив по класу кларнета (1975). З 1973 — артист оркестру Державного театру опери та балету ім.Т.Г.Шевченка (тепер — Національна опера України), з 1990 — викладач Київської державної консерваторії по класу саксофона, з 1985 — керівник Київського квартету саксофоністів, у якому в різні роки грали: *Ігор Дьяченко*, Олександр Загороднюк, *Геннадій Івченко*, В'ячеслав Казикін, *Ігор Чернов* (з 1991 ансамбль виступає у складі: В. — сопрано, *Ігор Сабат* — альт, *Ігор Храпко* — тенор, *Сергій Скура-товський* — баритон). Квартет брав участь у фестивалі «Кришталевий Лев-89» (Львів), представляв Україну у Всесвітніх конгресах саксофоністів в Анже (Франція, 1990) і Пезаро (Італія, 1992), гастролював у Франції (1990–1996), Угорщині (1991), Італії (1992), Бельгії, Росії (1992, 1994), Греції (1994, 1995), Канаді, США (1994, 1996), Польщі (1995). В репертуарі ансамблю — регтайми, джазові стандарти, твори композиторів-класиків і су-

Київський квартет саксофоністів п/к Юрія Василевича:
Ігор Храпко — тенор, Юрій Василевич — сопрано, Ігор Сабат — альт,
Сергій Скуратовський — баритон

часних авторів. Для квартету спеціально писали твори Є.О.Дергунов, В.М.Журавицький, Ж.Ю.Колодуб, Л.М.Колодуб, П.О.Пашков та інші композитори.

Дискографія: «Bravo sax». «Kiev Saxophone Quartet». CD 301005 (1994, Росія) — CD.

ВАСКЕВИЧ Володимир Віталійович (нар.11.XI.1945, Москва, Росія) — саксофоніст (сопрано, альт), кларнетист, педагог. Випускник Одеської державної консерваторії ім.А.В.Нежданової по класу кларнета (1968). У 1959–1963 — кларнетист одеського Молодіжного естрадного ансамблю Будинку культури ім. Лесі Українки п/к Євгена Болотинського. З 1968 по 1972 — артист оркестру Чорноморського морського пароплавства. У 1972–1973 — соліст естрадного оркестру Одеської філармонії. Керівник естрадного оркестру Одеського об'єднання музичних ансамблів (1973–1980). З 1980 по 1995 — викладач відділу естрадно-джазового виконавства Одеського державного музичного училища ім.К.Ф.Данькевича по класу саксофона. У 1982–1989 — керівник діксіленду «Ланжерон-бэнд», з яким брав участь в *Одеському фестивалі джазової музики* (1983), «Вітебській осені» (Білорусь, 1989). Учасник Другого *Одеського фестивалю джазової музики* (1983), Донського фестивалю естрадної та інструментальної джазової музики (Ростов-на-Дону, Росія, 1984, 1987, 1989), фестивалів «Горизонти джазу-87» (Кривий Ріг), «Дні джазу» (Одеса, 1987), «Джаз-87» (Москва), «Осінні ритми-89» (Ленінград), *Першого*

Всесоюзного джазового фестивалю пам'яті Леоніда Утьосова (Одеса, 1990), *Міжнародного фестивалю джазової музики, присвяченого 100-річчю від дня народження Л.О.Утьосова* (1995) у складі біг бенду Одеського музичного училища п/к Миколи Голощапова, «Донецьк-110» (1979) — зі своїм ансамблем. З 1995 живе у США.

ВАСЮТИНСЬКА (Деуліна) Ірина Олександрівна (нар.31.XII.1942, Сочі, Росія) — піаністка, композитор. Дружина В.М.Васютинського. Закінчила Київську спеціальну музичну школу-десятирічку ім.М.В.Лисенка по класу фортепіано Ю.Л.Будницької (1962) та Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу композиції Л.М.Колодуба (1980). У 1962 брала участь у концертах, організованих *Київським джаз-клубом*. З 1962 по 1965 періодично працювала в естрадних ансамблях Київської державної філармонії та Укрконцерту, з 1969 по 1974 — акомпаніатор Київської спортивної школи. У 1982 переїхала до Кишинєва, пізніше — до Мінська. Нині проживає в Ризі. Композиторська творчість Д. позначена впливом джазу.

Твори: Вокальний цикл на вірші Ленгстона Х'юза (1968); Концерт для фортепіано з оркестром (1980); п'єси для джазових ансамблів.

ВАСЮТИНСЬКИЙ Володимир Михайлович (21.IV.1926, Київ—?, там же) — трубоч, аранжувальник, керівник оркестру. Чоловік І.О.Васютинської. Закінчив Київське державне музичне училище ім.Р.М.Глієра по класу труби (1956). У 1955–1967 — артист сценічного оркестру Київського державного театру опери та балету ім.Т.Г.Шевченка. Керівник естрадних оркестрів Центрального будинку працівників мистецтв УРСР (1960) та Будинку культури заводу «Арсенал» (1967–1968). У 1968–1969 — музичний редактор Українського радіо. Пізніше керував естрадно-симфонічним оркестром Жовтневого палацу культури.

ВЕРБОВСЬКИЙ Левко Данилович (1890, Дмитрівка Александрівського повіту Херсонської губернії—?) — піаніст, композитор. З 1907 — піаніст-ілюстратор в Єлизаветграді (тепер Кіровоград). У 1917–1920 навчався в Харківській консерваторії по класах композиції і фортепіано. Автор пісень, естрадних і джазових творів.

ВЕРЕНКІЮТОВ Георгій Дмитрович (нар.28.X.1943, Сімферополь) — керівник ансамблю. Чоловік співачки

І.М.Рукавициної. Закінчив диригентсько-хорове відділення Сімферопольського музичного училища (1968). З 1981 — керівник ансамблю «Мелос», який брав участь у *Першому Кримському обласному фестивалі джазової музики* (Сімферополь, 1987), у «*Горизонтах джазу*» (Кривий Ріг, 1994). Голова сімферопольського міського джаз-клубу «Мелос» (з 1996).

Література: Makeev Ю. «Мелос» — звучит!// Крымская правда. 1994. 7 июня.

ВЕРМЕНИЧ Юрій Тихонович (нар.14.VIII.1934, Воронеж, Росія) — публіцист, педагог, перекладач. У 1964 очолив групу дослідників джазу з різних міст СРСР, зусиллями якої було підготовлено і видруковано самвидавом близько 70-ти книг з питань джазу, головним чином, у перекладі з різних мов (довідники, дослідження з історії джазу, біографії музикантів, учбові посібники тощо). Голова Воронежського джаз-клубу (1966–1972, 1976–1978, 1986–1988), силами якого у 1969–1971 проводилися *джазові фестивалі*. Викладач курсу історії джазу в Воронежському музичному училищі (з 1974), Ростовському училищі мистецтв (1975–1995), Ростовському державному музично-педагогічному інституті (1984–1986). Член Центральної ради Радянської джазової федерації (з 1988). Автор книги мемуарів «Кожний з нас», глави з якої опубліковані в журналі «Джаз» (1989–1991), статей та рецензій, у тому числі: «Джаз на землі Донецькій»// «Естрада-72». №1; «Дюк зустрічається с джазом»// «Джаз». 1991; «Владимир Симоненко»// «Инфа». 1995. 25 июля. З 1969 — член журі *джазових фестивалів* у Дніпропетровську, Донецьку та Одесі.

Яків Верховський
1935 рік

ВЕРХОВСЬКИЙ Яків Львович (нар.1910, ?) — трубач, аранжувальник, керівник оркестру. З середини 1930-х років грав в одеських джаз-оркестрах кінотеатру ім.П.П.Постишева (пізніше — «ХХ-річчя РСЧА») та ресторану «Червоний», якими керував *Наум Кривий*. У 1946–1947 — керівник джаз-оркестру кінотеатру «ХХ-річчя РСЧА».

ВЕСЕЛОВСЬКИЙ Богдан Остапович (30.V.1915, Відень,

Австрія–17.XII.1971, похований в Стрию) — композитор, поет. Навчався у Стрийській філії Львівського музичного інституту ім.М.В.Лисенка. Юнацькі роки пройшли у Львові, де В., здобуваючи ступінь магістра юридичних наук, паралельно закінчив Львівський музичний інститут. Учень С.П.Людкевича, М.Ф.Колесси, В.О.Барвінського, товариш *Анатолія Кос-Анатольського*. Грав у Львівському джаз-оркестрі п/к Леоніда Яблонського. У 1940-ві роки переїхав до Відня, де закінчив Консульську академію. Грав на фортепіано та акордеоні в ресторанах Відня. Писав твори легкого жанру. У 1949 емігрував у Канаду. Жив у Монреалі, де спочатку отримав роботу в кооперативі музичних інструментів, потім працював на Канадському радіо, а згодом очолив українську секцію міжнародної служби «Голос Канади». Писав пісні на вірші Олекси Слісаренка, Володимира Сосюри, Олександра Олеса, Ірени Рейт. Записувався на грамплатівки. У його творчому доробку понад 130 творів.

Література: Зорич О. «Хоч мені жить прийшлося в чужині, до вас я серцем вертаюсь...»// Патріот України. 1998. 4–17 червня.

«**ВЕСНЯНІ ДНІ ДЖАЗУ**» — фестиваль, який щорічно проводився у Горлівці упродовж 1985–1990.

«**ВЕСЬ ЦЕЙ ДЖАЗ**» — телепередача Дніпропетровського обласного телерадіокомітету з 1996. Ведуча — О.А.Смикова.

ВИЖЛЯК Сергій Олександрович (нар.20.IX.1948, Київ) — піаніст, керівник ансамблю. У 1955–1960 навчався в Київській спеціальній музичній школі-десятиріччі ім.М.В.Лисенка по класу фортепіано. Грав в ансамблях кафе «*Мрія*» (1964), «*Марічка*» (1966), ресторанів «*Дніпро*» (1967), «*Хрещатик*» (1970–1971), «*Либідь*» (1972). У 1973–1978 — артист Київського об'єднання музичних ансамблів. Працював у Грузії (1971, 1978–1985), Сочі (1974–1975). З 1987 грав в ансамблі *Володимира Анчиполовського*, з яким брав участь у фестивалях «*Кришталевий Лев-88*» (Львів), «*Голосіве-88*» (Київ). На «*Черкаських джазових днях*» (1992) виступав зі своїм квартетом.

ВИНОГРАДОВ В'ячеслав Іванович (нар.21.X.1939, Ленінград, Росія) — трубач, флейтист. У 1984 закінчив Ленінградське музичне училище по класу труби. Дебютував в ансамблі, що грав на танцях. У 1961–1962 працю-

вав в Україні — був трубачем джаз-оркестру «Дніпро» п/к *Ігоря Петренка*. Повернувшись до Ленінграда, грав в ансамблях п/к Ростислава Чевичелова в ресторані «Нева», Павла Гамбурга в Ленконцерті, естрадному оркестрі п/к *Іосипа Вайнштейна* у вар'єте готелю «Ленінградський».

ВИЛЕНСЬКИЙ Костянтин Михайлович (нар.25.XII.1949, Київ) — композитор, піаніст, керівник ансамблю, педагог. Закінчив Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу композиції А.Я.Штогаренка (1974). У 1980–1994 — викладач естрадно-джазового відділу Київської вечірньої музичної школи ім.К.Г.Стецька. З 1982 по 1995 вів у Київській державній консерваторії курс «Специфіка гармонії та оркестровки в джазі». Голова секції джазової та інструментальної естрадної музики Київської організації Спілки композиторів України (з 1985) та *Київського джаз-клубу* (1988–1989). У 1985 створив тріо, яке здобуло звання лауреата Республіканського конкурсу артистів естради (Хмельницький, 1986). Брав з ним участь у фестивалях «*Горизонти джазу-87*» (Кривий Ріг) та «*Голосієве-88*» (Київ). З 1991 працює у Кельце (Польща). Для композиторського доробку В. характерне поєднання фольклору, традицій академічної музики з джазом, який пронизує майже всі його твори. Упорядник збірника «Джазові п'єси радянських композиторів для фортепіано» (К., 1990).

Твори: Дві українські п'єси для фортепіано (1969); Обробки українських народних пісень (1970); Варіації на тему української народної пісні «Не співайте, півні» (1972); Варіації на тему Рахманінова для фортепіано (1973); «Мужність». Концерт для солістів, хору та оркестру (1974); «Три українські пісні» для фортепіано з оркестром (1978); «Рондо» для фортепіано (1979); Чотири романси на вірші О.С.Пушкіна для голосу та фортепіано (1981); «Ноктюрн» для гітари (1981); «Пісня» для гітари (1982); «Токата» для гітари (1983); Соната для фортепіано (1983); «Борисфен». Увертюра для оркестру (1984); «Мотив» для фортепіано (1985); Струнний квартет (1986); «Рондо» для гітари (1986); «Мелодія» для струнного оркестру (1987); Симфонієта (1987); «Blue And Ragtime» (1987); Фантазія на теми Дж.Гершвіна для флейти і фортепіано (1987); «На бистрині». Для джазового тріо (1987); «Місячний серп». Для джазового тріо (1987); «Поруч із собою». Для фортепіано (1987); «Присвячення Біллу Евансу». Для фортепіано (1987); Фантазія на теми Дж.Гершвіна для скрипки та камерного оркестру (1988); Концерт для гітари та камерного оркестру

(1988); «Бабин торжок». Для джазового тріо (1988); «Під веселою снів». Для джазового тріо (1988); «Єврейський ескіз» (1990); «Регтайм» для чотирьох гітар (1990); Фантазія на теми Дж.Гершвіна для фортепіано, джазового тріо та оркестру (1992); «Suite In C» для флейти і струнного оркестру (1996); «Польські колядки» для фортепіано та струнного оркестру (1996); Фантазія на теми Дж.Гершвіна для двох фортепіано (1997); «Попелюшка». Мюзикл (1997).

Дискографія: «Лунный серп». Джазові композиції. Константин Виленский — фортепіано, Геннадий Литвин — контрабас, Александр Блинов — ударні інструменти. «Мелодия» С60 25985 008 (1986) — LP; «Ты — это все». Джазові композиції. Константин Виленский — фортепіано, Виктор Двоскин — контрабас, Сергей Швирст — ударні інструменти. «Мелодия» С60 28803 000 (1988) — LP.

Література: Народилося тріо// Молода гвардія. 1985. 28 грудня; ***// Молода гвардія. 1987. 4 грудня; И фольклор, и джаз// «Bulgarian And Soviet Friendship». 1988. №11; У ритмах джазу// Радянська Україна. 1989. 8 квітня; Burtnik D. Ukrainski jazz w «Podziemiu»// 24 godziny. 1991. lipiec, 30; Chopek A. Wieczor w filharmonii// 24 godziny. 1992. listopad, 12; Domin A. Wilenski — profesor jazzu// Echo dnia. 1992. listopad, 10; Niziurski M. «Baron» Wilenski// Slowo ludu (gazeta). 1992. listopad, 10; Zawistowska L. Korzenie «Barona» jazzu// Slowo ludu (журнал). 1996. №1912; Кошель Р. Следы «династии»// City. 1996. 6 декабря; Zawistowska L. Wilenski przy swieczach// Slowo ludu (gazeta). 1997. czerwiec, 6–7.

Тріо Костянтина Віленського: Олександр Блинов — ударні інструменти, Костянтин Віленський — фортепіано, Геннадій Литвин — контрабас

В

ВІЛЯЙКІН Олександр Федорович (1887, Дніпропетровськ–1942, Ішим Тюменської області, Росія) — флейтист, саксофоніст (альт). Під час Першої світової війни — музикант військового оркестру, в повоєнний час — флейтист оркестру Дніпропетровського оперного театру. Перший саксофоніст у Дніпропетровську. В 1935–1937 грав у джаз-оркестрі кінотеатру «Рот-Фронт» п/к *Леоніда Жуковського*.

«ВІННИЦЯ» — джазовий фестиваль, що проводився у 1996 та 1997.

ВЛАДИКІН-ВАЙНШТОК Яків Львович (нар.30.X.1935, Одеса) — трубоч. У 1947 закінчив Школу військових музикантських вихованців. Грав у Молодіжному естрадному ансамблі Будинку культури ім.Лесі Українки п/к *Євгена Болотинського* (1960–1963) в Одесі, оркестрі кінотеатру «Україна» п/к *Євгена Танцюри* (1963–1968). У 1968–1969 жив у Москві, виступав з «ВІО-66» п/к Юрія Саульського. З 1969 по 1971 — артист естрадного оркестру Одеської філармонії п/к *Симона Кандиби*. У 1971–1972 — трубоч естрадного оркестру Гомельської філармонії (Білорусь) п/к *Едді Рознера*. З 1972 по 1975 грав в оркестрі ресторану «Київ» п/к *Симона Кандиби*, у 1974–1975 — в естрадному оркестрі «Одеські таксисти» п/к *Миколи Голощалова*. З 1975 — у США.

ВОВК Юрій Осипович (нар.27.I.1949, Львів) — саксофоніст (альт), флейтист. Закінчив Львівську державну консерваторію по класу флейти (1972). У 1968–1978 грав на альт-саксофоні в ансамблі «Медікус» п/к *Ігоря Хоми*, з яким брав участь у фестивалях в Україні — «Юність-73» (Дніпропетровськ) та Польщі — «Джаз над Одером» (Вроцлав, 1973), «Меморіал Кшиштофа Коменти» (Варшава, 1975), записувався на радіо і виступав по телебаченню. З 1970 — флейтист симфонічного оркестру Львівської філармонії.

Дискографія: «Медікус». Вокально-інструментальний ансамбль Львівського медичного інституту. Художній керівник — Ігор Хома. «Мелодия» М31–36119–120 (1976).

ВОЛКОВ Валерій Володимирович (нар.4.X.1960, Херсон) — композитор, аранжувальник, піаніст, удар-

ник, керівник ансамблю. Закінчив херсонську дитячу музичну школу №1 по фортепіано (1975) та Миколаївський філіал Київського інституту культури по класу ударних (1981). У 1982 грав в естрадному оркестрі Херсонського палацу культури суднобудівників п/к Віктора Осадчого, у 1982–1984 — керівник ансамблю цього оркестру. З 1984 по 1987 — керівник ансамблю Херсонського об'єднання музичних ансамблів. У 1987–1995 — музикант, керівник ансамблів Чорноморського морського пароплавання. Член Президії *Джазової асоціації України* (з 1995). З 1997 живе в Києві.

Дискографія: «Prayer For My Father». Valery Volkov. Валерій Волков — клавішні, Ренді Брейкер — труба, Майкл Брейкер — тенор-саксофон, Дейв Лібмен — сопрано-саксофон. SIBG 01 (1995, США) — CD.

Література: Коган А. «Prayer For My Father» («Молящийся за отца»)// «Art Line». 1996. №2–3; Коган А. Валерій Волков знає, що он хоче!// «Luna». 1996. Апрель.

ВОЛКОВ Микола Федорович (нар. ?) — тромбоніст, керівник оркестру. У 1963–1964 грав в естрадному оркестрі Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта п/к Юрія Кабанкіна. Учасник фестивалів «Юність-69» — з естрадним оркестром Дніпропетровського гірничого інституту та «Юність-71» — з естрадним оркестром «ЗКЛ-69» (обидва колективи п/к *Володимира Марховського*). Керівник оркестру Дніпропетровського металургійного інституту, міського духового оркестру.

ВОЛОВАЦ Михайло Петрович (нар.23.XI.1910, Тишківка Тишківського повіту Єлизаветградської губернії) — композитор, піаніст, аранжувальник, диригент. Закінчив Ленінградську консерваторію по класу фортепіано (1932). У 1930–1932 — завідувач музичної частини, піаніст, диригент і композитор Ленінградського театру акторської майстерності, у 1932–1937 — диригент ансамблю оперети Лендержестради. З 1938 по 1943 — піаніст Державного джазу РРФСР п/к *Леоніда Утьосова* в Москві. З 1943 — головний диригент Ленінградського театру музичної комедії.

ВОЛОДАРСЬКИЙ Олександр Маркович (25.IX.1909, Київ–9.III.1976, там же) — скрипаль, диригент, аранжувальник, керівник ансамблю, оркестру. Закінчив Київську консерваторію по класах скрипки та диригування (1930). Виступав з 1928. У 1936 — керівник джаз-оркестру ресторану «Континенталь» та «Концертного джазу», який

Валерій Волков

Джаз-оркестр п/к Олександра Володарського:
Петро Каліш — банджо, Олександр Володарський —
скрипка, ? Анатьєв — труба. 1939–1940 роки

грав у кінотеатрах Харкова. З 1937 по 1940 очолював джаз-оркестри Київської держестради, Українського радіокомітету, Київського кінотресту, концертував з ними в Полтаві, Прилуках, Судаку, Тернополі, Умані, Києві та інших містах. У 1939–1940 джаз-оркестр В. виступав у київських кінотеатрах. У програмах поряд з піснями широко була представлена інструментальна джазова музика *Давида Дормана*, *Ісака Дунаєвського*, Віктора Кнушевицького, *Олександра Цфасмана*, Дюка Еллінгтона, блюзи, фокстроти тощо. У 1941–1942 — керівник джаз-оркестру Полтавського танкового училища «Танкіст». Після Великої Вітчизняної війни керував ресторанными ансамблями. У 1973–1974 очолював естрадний оркестр Київського об'єднання музичних ансамблів (виступав з ним у вар'єте ресторану «Метро»).

ВОЛОШИН Юрій Миколайович (нар.22.II.1946, Донецьк) — флейтист, саксофоніст (альт). Закінчив Донецьке музичне училище по класу флейти (1980). У 1963–1965 грав в естрадному оркестрі інституту «Гіпроніселектрошахт» п/к Анатолія Чумака. Артист оркестру Донецького держцирку п/к Самуїла Гольдберга (1969–1970). У 1970–1973 — учасник естрадного ансамблю Донецької філармонії п/к Юрія Щеглова. З 1973 по 1975 — саксофоніст ресторанных колективів. Артист ансамблю Липецької філармонії «Російські хлоп'ята» п/к *Олега Кичигіна* (1975), Таджикдержконцерту «Лунай, пісне» (1975–1976) та Архангельської філармонії (1976–1977) п/к Валерія Селезньова. З 1977 грає у ресторанных ансамблях Донецька. Учасник фестивалю «Донецьк-100» (1969) з септетом «Донбас-67», а також фестивалів у Воронежі (1969), Куйбишеві (1969), Ростові, Саратові.

Джазом захопився в кінці 1920-х років. Протягом літнього сезону 1928 грав у джаз-ансамблі акордеоніста Лігоцького, що виступав на оглядовому майданчику біля пам'ятника Дюку на бульварі Фельдмана (нині Приморський бульвар). Грав у джаз-оркестрах кінотеатру «ХХ-річчя РСЧА» (1933–1941), ресторану «Червоний» (1934–1935), якими керував *Наум Кривий*, та ресторанів «Інтурист» (1935–1941), «Лондонський». Після Великої Вітчизняної війни працював завідувачем музичної частини і диригентом Театру юного глядача (1944–1947), грав в оркестрі Одеського театру опери та балету (1944–1966), викладав у музичній десятирічці ім.П.С.Столярського та в Одеському музичному училищі.

Володимир Вотрін
1932–1933 роки

ВУЛЬФСОН Леон Йосипович (нар.12.XI.1919, Одеса) — трубач, керівник оркестру. Закінчив Львівське музичне училище по класу труби (1949). У 1940 грав у джаз-оркестрах Кишинівського радіокомітету п/к Брейдбурга та кінотеатру «Орфейум» п/к Шико Аранова, у 1941–1945 — в Молдавському Державному джаз-оркестрі п/к Шико Аранова. З 1945 по 1949 — керівник джаз-оркестру Чернівецького будинку офіцерів. У 1949–1951 грав у септеті ресторану «Брістоль» п/к *Пилипа Кесслера*, з яким у 1950 і 1951 концертував у Латвії. З 1952 по 1976 — артист оркестру кінотеатру «Україна». З 1976 живе в США.

2

ГАРЬКАВИЙ Олександр Григорович (нар.1.III.1967, Новгород, Росія) — ударник, керівник ансамблю, педагог. Закінчив Черкаське музичне училище (1986) та Донецьку державну консерваторію (1995) по класу ударних інструментів. У 1984–1986 — учасник естрадного ансамблю Будинку культури Черкаського заводу «Азот» п/к Івана Степаненка. Протягом 1991–1995 грав в ансамблі Олега Ясинського. З 1995 — керівник ансамблю «Союз». Брав участь у фестивалі «Черкаські джазові дні» (1992) з ансамблем Олега Ясинського, фестивалях у Запоріжжі (1995), Нікополі (1997) та «*Метаморфози джазу*» (Київ, 1995) — зі своїм колективом. У 1993 у складі тріо *Олександра Рукомойникова* концертував у Кельні (Німеччина). Викладач Донецької консерваторії (1995–1997). З 1998 — у Києві.

ГАСС Ілля Федорович (нар.14.IX.1923, Вільнюс, Литва) — тромбоніст, керівник оркестру. Закінчив Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу тром-

Джаз-оркестр «Дніпро» п/к Гві Гачечіладзе: Анатолій Самітов, Юрій Успенський, Ілля Зубер — труби; Віктор Лоос, І.Сфремов, Леонід Губар — тромбони; Віктор Кривицький — валторна, Адольф Степанян — тенор-саксофон, Михайло Бойко, Марк Резницький — альт-саксофон, Анатолій Сergyгін — кларнет, Борис Полторах — тенор-саксофон. 1965 рік

бона (1952). У 1944 грав у джаз-оркестрі Першого Українського республіканського театру мініатюр, у 1946 — в Державному естрадному оркестрі України. Артист симфонічних оркестрів Українського радіо (1946–1948, 1950–1953, 1956–1968), Київської філармонії (1953–1956). У 1948–1950 грав у джаз-оркестрі кінотеатру ім.М.Ф.Ватутіна. З 1969 по 1972 — викладач Київського культосвітучилища. У 1972–1980 — головний диригент, завідувач музичної частини Київської групи «Цирк на сцені». З 1980 — керівник самодіяльних колективів. Упродовж 1955–1984 — керівник естрадного оркестру Будинку культури Київського трамвайно-тролейбусного управління «Мелодія». З 1986 — в Ізраїлі.

Література: Коган О. «Мелодія» забутих днів?// Молода гвардія. 1987. 4 грудня.

ГАЧЕЧІЛАДЗЕ Гві Георгійович (нар.5.XI.1938, Тбілісі, Грузія) — композитор, піаніст, аранжувальник, керівник оркестру, ансамблю. Закінчив Тбіліську державну консерваторію по класу композиції (1973). В середині 1950-х років захопився джазовим аранжуванням. Як аранжувальник сформувався під впливом Білла Еванса, творчістю якого зацікавився у 1958. Під час навчання в Тбіліському політехнічному інституті (1956–1961) був диригентом студентського естрадного оркестру. Цей колектив брав участь у конкурсі, що проходив у рамках VI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві (1957), де отримав звання лауреата. З 1962 по 1968 — керівник київського естрадного оркестру «Антей», який у 1967 посів перше місце в конкурсі самодіяльних естрадних оркестрів європейських країн у Чехословаччині. У 1964–1966 — художній керівник і диригент джаз-оркестру «Дніпро». Художній керівник і головний диригент Концертно-естрадного ансамблю Грузинського радіо (1968–1969) та ансамблю «Орвелла» (1969–1972). У 1972–1973 — керівник Естрадного оркестру Українського радіо і телебачення. З 1974 працює в Тбілісі (керівник ансамблю «Орвелла», Державного вокально-інструментального ансамблю Грузії «Реро», Естрадного оркестру

Грузинського радіо і телебачення). Нині — завідувач музичної частини Тбіліського драматичного театру ім.К.Марджанішвілі. Писав аранжировки для естрадних оркестрів п/к Олега Лундстрема, Вадима Людвиковського, Костянтина Орбеляна, Костянтина Певзнера, *Едді Рознера*, Юрія Силантьєва. П'єси в аранжировці Г. звучали у виконанні джаз-оркестру п/к Олега Лундстрема на фестивалі у Варшаві (1972). Г. — автор багатьох творів, серед яких п'єси «*Vis*» (1962, присвячена вібрафоністу Віктору Фелдмену і записана його ансамблем на грамплатівку в США), «*Старовинний романс*» (1973, записаний на грамплатівку джаз-оркестром п/к Олега Лундстрема) та інші.

Дискографія: Джаз-оркестр «Дніпро» п/у Гиви Гачечиладзе. «Мелодия» Д 00016651–2. С 0001189–90 (5.XI.1965) — LP.

ГЕБЕЛЬ Олександр Робертович (нар.16.XI.1950, Караганда, Казахстан) — саксофоніст (сопрано), аранжувальник, педагог, керівник ансамблю та оркестру, заслужений працівник культури України (1995). Закінчив Харківське музичне училище по класу баяна (1969) та Криворізький державний педагогічний інститут (1980). У 1969–1997 — викладач дитячої музичної школи №10 у Кривому Розі, де у 1981 заснував дитячий ансамбль, на базі якого у 1983 утворив біг бенд (в ньому грали юні музиканти віком від шести до чотирнадцяти років). Брав з ним участь у фестивалях «*Джаз-83*» (Дніпропетровськ), «*Донецьк-116*» (1985), «*Осінні ритми*» (Ленінград, 1985, 1989), «*Тбілісі-86*», «*Джаз-86*» (Москва), «*Вітебськ-86*» (Білорусь), «*Москворіччя-87*», «*Джазове перехрестя-87*» (Казань), «*Горизонти джазу*» (Кривий Ріг, 1987–1991, 1993–1996), «*Дні джазу*» (Архангельськ, 1988), «*Голосієве-88*» (Київ), у *Першому Всесоюзному джазовому фестивалі пам'яті Леоніда Утьосова* (Одеса, 1990), Московському фестивалі біг бендів (1993), *Міжнародному фестивалі джазової музики, присвяченому 100-річчю від дня народження Л.О.Утьосова* (Одеса, 1995), у фестивалі «*Метаморфози джазу*» (Київ, 1995), у конкурсі юнацьких біг бендів в Іматрі (Фінляндія, 1990, перша премія) та фестивалях в Каяні (Фінляндія, 1991), Костинешту (Румунія, 1991), «*Варненське літо-92*» (Болгарія), фестивалі біг бендів у Кобленці (Німеччина, 1992), Ульріхсберзі (Австрія, 1994), «*Всі зірки Скандинавії*» (Гетеборг, Швеція, 1994), концертував у Польщі (1989), Німеччині (1992–1996), Австрії, Данії, Швеції (1994). Оркестр — учасник Пленуму правління Спілки

композиторів України «Світ музики і молюдь» (Київ, 1988), брав участь у концерті, що відбувся в Маріїнському палаці з нагоди офіційного візиту в Україну президента США Білла Клінтона (1995). Виступав по Ленінградському (1985), Центральному (1986), Варшавському (1989) та Республіканському телебаченню, записувався на Естонському, Грузинському та Ленінградському радіо (1985). Згідно з результатами анкетування, що його проводила редакція газети «Советская молодежь» (Рига) за участю джазових фахівців, у 1986 оркестр посів четверте місце в рубриці «відкриття року». Одночасно з біг бендом Г. керував (з 1981) вокальним ансамблем «*Джаз-хорал*», який орієнтував на акапельне виконання інструментальної музики, та діксілендом (з 1983). «*Джаз-хорал*» — учасник фестивалів «*Джаз-83*» (Дніпропетровськ), «*Джаз на Дніпрі*» (Дніпропетровськ, 1987), «*Горизонти джазу*» (1987–1991, 1993–1996), «*Дні джазу*» (Архангельськ, 1989), «*Осінні ритми-90*» (Ленінград), «*Singgroup Jazz Festival*» (Паневежис, Литва), «*Джаз перед Різдомом*» (Москва), «*International Jazz Fest*» (Кассель, ФРН, 1990), «*Джаз над Волгою*» (Ярославль), «*Джаз Росії*» (Нижній Новгород), «*Danubian Jazz Festival*» (Галац, Румунія, 1991), «*Джаз-янтар*» (Калінінград, 1992), «*Метаморфози джазу*» (Київ), «*Interjazz*» (Фленсбург, Німеччина, 1995), виступав по Українському телебаченню, записувався на Республіканському та Криворізькому радіо. Діксіленд брав участь у фестивалях «*Джаз-83*» (Дніпропетровськ), «*Парад діксілендів*» (Вітебськ, Білорусь, 1986), «*Джаз на Дніпрі*» (Дніпропетровськ, 1987), «*Горизонти джазу*» (1987–1991, 1993–1996), «*Дні джазу*» (Архангельськ, 1989), «*International Jazz Fest*» (Кассель, ФРН, 1990), «*Метаморфози джазу*» (Київ, 1995), гастролював у Німеччині (1989, 1994), Данії (1994), виступав по телебаченню і радіо. Г. також концертував з тріо у Фінляндії (1994). Керівник студентського біг бенду (1980), завідувач відділу естрадно-джазового виконавства Криворізького державного музичного училища (1990). Голова *Криворізького джаз-клубу* (1987–1989), організатор фестивалів «*Горизонти джазу*» (1987–1991, 1993–1996). Член Президії *Джазової асоціації України* (з 1995). З

Олександр Гебель
«Метаморфози джазу»
Київ, 23 травня 1995 року
Фото Валентини Лунченко

1997 живе у Німеччині. Виступав з «Джаз-хоралом» і діксілендом на фестивалі «Горизонти джазу» (1998).

Дискографія: «Осенние ритмы-89». «В джазе только дети». Детский джаз-оркестр п/у Александра Гебеля (г.Кривой Рог). Похьяnten биг бэнд п/у Ханну Копонена (Фінляндія). «Мелодия» С60 30397-8 (1989) — LP; «5x5». «Джаз-хорал» Александра Гебеля. Русский диск P60 01123 (1992) — LP; «Someday». Olexander Gebel «Jazz Choral». N-9574 (1994, Канада) — CD.

Література: Петров А. Могут ли свинговать восьмилетние?// Клуб и художественная самодеятельность. 1988. №10; Травка Н. Под музыку прибоя// Юный ленинец. 1989. 19 июля; Владимирська Г. Біг бенд, якому немає рівних// Чорноморська комуна. 1990. 20 квітня; «Все будет джаз...»// Металлург. 1994. №9; Карленко Н., Василевська О., Герасименко Л. Гебель — це просто чудо!// Червоний гірник. 1995. 4 травня.

ГЕНБАЧОВ Юрій Борисович (нар.12.X.1941, Карасук Алтайського краю, Росія) — ударник. Музичну освіту здобув у Московському музичному училищі ім.Жовтневої революції (відділення естрадно-джазового виконавства), яке закінчив у 1983 по класу ударних інструментів. З 1945 — у Дніпропетровську. Дебютував у 1958 в естрадному оркестрі Дніпропетровського палацу студентів п/к *Юрія Сигалова*. Грав в ансамблях ресторану «Ювілейний» (1960–1961) і Дніпропетровської філармонії (1961–1962), які очолював *Олександр Куценко*. У 1962–1963 виступав у кафе «*Чипполіно*». Учасник ансамблю Миколи Левиновського в Саратові (?) (1964). Працював у Тульській філармонії в ансамблі *Олександра Куценка* (1965–1969) та Приозькому молодіжному естрадному оркестрі п/к Анатолія Кролла (1967–1969). У 1969–1976 грав у московських поп-групах. З 1976 по 1978 виступав з тріо *Леоніда Чижика*. У 1978–1989 — перкусист ансамблю «Алегро» п/к Миколи Левиновського. З 1994 грає в джаз-оркестрі п/к Анатолія Кролла. Учасник багатьох всесоюзних і міжнародних фестивалів, у тому числі «Юність-68» (Дніпропетровськ) з ансамблем *Олександра Куценка*, «Донецьк-100» (1969) з квінтетом Миколи Левиновського.

ГЕРАСИМОВ Анатолій Олександрович (нар.8.X.1945, Москва, Росія) — саксофоніст (сопрано, тенор), флейтист, композитор, аранжувальник, керівник ансамблю. Грає з 16-ти років. Дебютував в аматорському ансамблі, яким керував Герман Лук'янов. Виступав у московських кафе «Аеліта» й «Синій птах» (1963–1965). У 1965–1966 —

учасник естрадного ансамблю Іркутської філармонії п/к *Олександра Куценка*. Пізніше грав в естрадних оркестрах, якими керували Борис Ричков, *Борис Ренський*, Анатолій Кролл, у «ВІО-66» п/к Юрія Саульського. У 1970–1972 — саксофоніст естрадного ансамблю Донецької філармонії п/к Юрія Щеглова. Протягом 1972–1973 грав в ансамблі Московської філармонії п/к Егіла Шварца. Періодично створював свої колективи, з якими брав участь у фестивалях «Юність-68» (Дніпропетровськ) — з квінтетом, «Донецьк-102» (1971) — з тріо, «Донецьк-104» (1973) — з секстетом, виступав з ансамблями Миколи Левиновського — «Юність-71» і септетом «Золота карета» п/к Юрія Щеглова — «Донецьк-102» (1971). З 1973 по 1995 жив у США, де грав у біг бенді Дюка Еллінгтона, виступав з трубачем Четом Бейкером, піаністом Роландом Ханною, бас-гітаристом Жако Пасторіусом, ударником Елвіном Джонсом та іншими американськими музикантами.

Дискографія: «Время летит». Анатолій Герасимов. «Мелодия» С60 31489 005 (1991, запис 1987) — LP.

ГЕРШБУРГ Айзек (нар. ?) — трубач, аранжувальник, керівник оркестру. В 1960-ті роки — керівник оркестру кінотеатру «Дніпро» (Львів), з якого ввір Прикарпатський джаз-оркестр (Івано-Франківськ, 1960–1965). У 1966–1967 — керівник естрадного оркестру Львівського конвеєробудівного заводу.

ГІЛБЕРТ Вулф (31.VIII.1886, Одеса–13.VII.1970, Лос-Анджелес, США) — поет. У 1887 емігрував з родиною до США і оселився у Філадельфії. В дитинстві виступав у кафе, грав у водевілях. З 1912 — відомий поет-пісняр. У 1930-х роках працював на радіо і в кіно, відкрив власне видавництво. Оpubлікував автобіографію «Without Rhyme Or Reason». Автор віршів до хітів: «Ramona» (музика М.Уейн, 1927), «The Peanut Vendor» у співавторстві з М.Саншайн (музика М.Сімонса, 1930), «Mama Inez» (музика Е.Грене, 1931).

ГІНЗБУРГ Семен Львович (23.V.1901, Київ–4.IV.1978, Ленінград, Росія) — музикознавець, педагог. У 1922 закінчив факультет історії музики Інституту історії мистецтв у Петрограді (керівники — Б.В.Асаф'єв, С.К.Булич, В.Г.Каратигін), у 1923 — факультет суспільних наук Петроградського університету. З 1925 — викладач історії музики в Ленінградській консерваторії (з 1935 професор). На початку 1930-х років — активний діяч Асоціації сучас-

ної музики. Виступав у журналах «Новая музыка», «Современная музыка» та інших. У 1926 в ленінградському видавництві «Academia» під його редакцією вийшла перша в СРСР книга про джаз — збірник статей «Джаз-банд и современная музыка», до якої увійшли статті «Джаз і майбутнє музики» Л.Грюнберга (США), «Народні витоки джазу» П.О.Грейнджера (Австралія), «Розвиток джазу та північноамериканська негритянська музика» Д.Мію (Франція), «Джаз-банд» С.Серчінгера (Великобританія), «Про інструменти джаз-банду» Г.

Література: До приїзду негритоської оперети// Нове мистецтво. 1926. №19–20; Негритянская музыка// Известия. 1926. №907.

ГІТЛІН Роман Панасович (1.V.1925, Київ–4.V.1982, Дрогобич) — кларнетист, саксофоніст (тенор), педагог. Під час навчання у Львівській консерваторії ім.М.В.Лисенка, яку закінчив по класу кларнета у 1954, грав в оркестрі кінотеатру «Дніпро». З 1954 — викладач, з 1961 — директор Дрогобицького музичного училища. У 1954–1963 — артист джаз-оркестру кінотеатру «Комсомолец» п/к *Альфреда Шраера*.

ГЛАДЕЦЬКИЙ Максим Серафимович (нар.1.II.1971, Вінниця) — контрабасист, керівник ансамблю. Закінчив джазовий факультет Кишинівської державної консерваторії по класу контрабаса (1993). Під час навчання грав у консерваторському комбо п/к Сергія Проскуріна, з яким брав участь у фестивалях у Кишиневі (1989, 1991), Костинешту (Румунія, 1992), Бельфорі (Франція, 1994), Бендерах (Молдова, 1991, 1994). З 1991 — керівник тріо (виступав з ним у 1992 на фестивалі в Бендерах). З 1993 — учасник ансамблю *Юрія Шепети*. Брав з ним участь у фестивалях у Бендерах (1993), «*Метаморфози джазу*» (Київ, 1995), «*Jazz Fest-95*» (Суми), «*Горизонти джазу*» (Кривий Ріг, 1995, 1996), «*Вінниця-96*».

ГЛІЕР Рейнгольд Моріцович (11.I.1875, Київ–23.VI.1956, Москва, Росія) — композитор, диригент, педагог, народний артист СРСР (1938), доктор мистецтвознавства (1941). У 1900 закінчив Московську консерваторію, де навчався у М.М.Іполітова-Іванова (композиція), А.С.Аренського, Г.Е.Конюса (гармонія), С.І.Танєєва (поліфонія), І.В.Гржималі (скрипка). З 1901 викладав музично-теоретичні предмети в Московській музичній школі Гнесіних. Професор по класу композиції (з 1913), директор Київської консерваторії, а також — керівник

оперного, оркестрового, камерно-інструментального класів (з 1914). У 1920–1941 — професор Московської консерваторії по класу композиції. З 1908 виступав як диригент (у 1906–1908 брав уроки диригування в О. Фріда у Німеччині). Серед учнів Г. — *А.О.Альшванг*, *В.Дукельський*, *С.Я.Покрасс*, *А.М.Полонський*. У творчості композитора відчутний вплив джазу (балет «Червоної мак», 1927). Лауреат кількох Державних премій СРСР (1946, 1948, 1950).

«ГОДИНА МЕЛОМАНА» — джазова передача Творчого об'єднання «Промінь» Національної радіокомпанії України з 1992. Автор і ведучий — *О.В.Коган*.

«ГОЛОСІЄВЕ-88» — всесоюзний джазовий фестиваль. Проводився у Києві 20–29 травня *Київським джаз-клубом*, Українським республіканським відділенням Центру музичної інформації Спілки композиторів СРСР, Центральним організаційним комітетом міжнародних, всесоюзних і республіканських музичних фестивалів в Україні «Голосієве».

Література: Матвійчук А. ...Буде джазовий фестиваль// Молодь України. 1988. 14 травня; Брати-слов'яни з Архангельська// Молода гвардія. 1988. 20 травня; Десять днів, які збагатять Київ// Молода гвардія. 1988. 20 травня; Імпровізації все підвладне// Молода гвардія. 1988. 20 травня; Свінгуй, травень// Молода гвардія. 1988. 20 травня; Чекасин є Чекасин// Молода гвардія. 1988. 20 травня; Як по клавішах!// Молода гвардія. 1988. 20 травня; Коган О. Лети, «Бумеранг»// Молода гвардія. 1988. 25 травня; Коган О. Перемелеться — ... джаз буде!// Молода гвардія. 1988. 8 червня; Відлуння «Голосієве-88»// Молода гвардія. 1988. 15 червня; Шеломенцев А. Джазовий марафон// Молодь України. 1988. 16 червня; Яковина А. «Голосієво» — первый дубль// Комсомольское знамя. 1988. 2 сентября; Рудяченко О. «Голосієве-88»// Музыка. 1988. №5; Коган О. Давно очікуване свято// Соціалістична культура. 1988. №10; Filatow A. Jazz na Ukrainie// Jazz Forum (EP). 1988. №115.

ГОЛОЩАПОВ Микола Якович (нар.3.I.1941, Лісоградка Рязанської області, Росія) — аранжувальник, педагог, керівник оркестру. Закінчив Одеську державну консерваторію ім.А.В.Нежданової по класу валторни (1969). У 1961–1963 — керівник естрадного оркестру Одеського державного університету. З 1963 по 1968 — піаніст у танцювальних оркестрах. У 1967–1992 —

керівник естрадного оркестру «Одеські таксисти». З 1980 — завідувач відділу естрадно-джазового виконавства Одеського державного музичного училища ім.К.Ф.Данькевича і керівник біг бенду, з яким брав участь в *Одеському фестивалі джазової музики* (1982, 1983), у *«Тижні джазової музики»* (Одеса, 1984), Донському фестивалі естрадної та інструментальної джазової музики (Ростов-на-Дону, 1984, 1987, 1989), у фестивалях «Джаз над Волгою» (Ярославль, 1986), «Дні джазу» (Одеса, 1986, 1987), «Джаз-87» (Москва), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1987, 1993, 1996), «Осінні ритми-89» (Ленінград), у *Першому Всесоюзному джазовому фестивалі пам'яті Леоніда Утьосова* (Одеса, 1990), Х Баварському джазовому уїк-енді (Регенсбург, Німеччина, 1991), *Міжнародному фестивалі джазової музики, присвяченому 100-річчю від дня народження Л.О.Утьосова* (Одеса, 1995), *Міжнародному джазовому фестивалі* (Ростов-на-Дону, 1996), фестивалі у Доцецьку. В 1990-ті роки — художній керівник Одеського молодіжного джаз-оркестру. Автор статті «Весь этот джаз!» («Вечерняя Одесса», 1990, 23 січня). Художній керівник одеських фестивалів (з 1982), Президент Одеського джаз-клубу (з 1984), член Центральної ради

Одеський молодіжний джаз-оркестр п/к Миколи Голошапова: Богдан Погорецький, Сергій Козляр, В'ячеслав Ширяев, Євген Скрипак, Сергій Гербановський — труби; Вадим Паскаль, Анатолій Швец, Руслан Тичина, Леонід Войтолович — тромбони; Руслан Цибульський, Ігор Войтолович, Олег Субботін, Сергій Матвієнко, Андрій Грінченко, Сергій Ершов — саксофони; Сергій Крисенко, Олексій Петухов — фортепіано; Костянтин Тіпаков — гітара, Олександр Омельченко — ударні інструменти. 1998 рік

Радянської джазової федерації (з 1988) та Президії *Джазової асоціації України* (з 1995).

Література: Джаз: Донские впечатления// Вечерняя Одесса. 1984. 12 апреля; Вчимо естраді// Культура і життя. 1984. 22 жовтня; Кафедра естради? Чому б ні?!// Культура і життя. 1985. 19 лютого; На джазовом небосклоне// Вечерняя Одесса. 1987. 14 мая.

ГОЛОЩОКІН Давид Семенович (нар.10.VI.1944, Москва, Росія) — скрипаль, контрабасист, флюгельгорніст, саксофоніст, піаніст. Закінчив Ленінградську музичну школу-десятирічку по класу скрипки. Дебютував на контрабасі в квітеті Юрія Віхарева (Таллінн, Естонія, 1961). Грав в октеті *Ігоря Петренка*. З 1965 — піаніст джаз-оркестру п/к *Йосипа Вайнштейна*, соліст у квітеті Геннадія Гольштейна-Костянтина Носова. З 1967 грав в Одеському молодіжному естрадному ансамблі п/к *Євгена Болотинського*. З 1969 — керівник Ленінградського ансамблю джазової музики.

ГОЛЬДШТЕЙН Леонід Аврамович (нар.10.IV.1935, Київ) — тележурналіст. Автор передачі «35 хвилин джазу» телекомпанії «Тет-а-тет» (з 1992).

Література: Плохой человек джаз играть не будет// Независимость. 1992. 12 декабря; Бесталанная О. Семь тысяч минут классического джаза// Киевские ведомости. 1996. 2 августа; Кириченко Е. Видеть Дюка Эллингтона голым удается не каждому...// Киевские ведомости. 1997. 2 сепня.

ГОРБАТИХ Олександр Єфремович (нар. ?) — керівник Одеського молодіжного естрадного ансамблю (1960–1963).

ГОРБАТЮК Анатолій Ісакович (нар.15.VIII.1937, Одеса) — ударник. Грав в естрадному оркестрі Одеського інженерно-будівельного інституту п/к Петра Кисельова (1956–1959) та в Молодіжному естрадному ансамблі Будинку культури ім.Лесі Українки п/к *Євгена Болотинського* (1959–1963), з яким виступав у Ленінграді, Ризі, Таллінні й Кишиневі. У 1961–1963 — учасник Молодіжного естрадного оркестру Палацу студентів ім.Ф.Е.Дзержинського п/к *Євгена Болотинського*. З 1963 по 1973 грав у рестораних ансамблях. У 1973–1984 — артист Одеського об'єднання музичних ансамблів. Брав участь у складі діксіленду *Симона Кандиби* в *Одеському фестивалі джазової музики* (1983) і «Днях джазу» (Одеса, 1987). У 1995–1996 грав у джаз-рок оркестрі «Пульсар»

Обкладинка книжки. Одеса, 1995 рік

п/к Євгена Болотинського. Автор статті «Я починаю свой рассказ о Болотинском...» («Вечерняя Одесса», 1987, 21 серпня) та серії нарисів «Хоть джаз и не родился в Одессе...» (Разговори с Мартыновым)», які друкувалися в газеті «Вечерняя Одесса» (1991, 26, 27 червня, 1, 3, 8, 9, 11 липня, 4, 7 жовтня) та пізніше були видані в Одесі у 1995 окремою книжкою. З 1997 — в США.

«ГОРИЗОНТИ ДЖАЗУ» — фестиваль, який проводився з 1987 щорічно у Кривому Розі. У 1987–1988 — всесоюзний, у 1989–1991, 1993–1996 — міжнародний. У 1992 — не проводився.

Література: Гусейнов Г. Повернення джазу// Зоря. 1987. 25 серпня; Гусейнов Г. Будинок, побудований джазом// Червоний гірник. 1989. 29 березня; Максименко О. Фестиваль ищет спонсоров!// Металлург. 1994. №14; Мельник О. Когда поет сердце// Металлург. 1994. №21; Чухан Л. Ще довго згадуватимемо// Червоний гірник. 1995. 23 травня; Емельяновы Ч., Ч. Наш ответ Чемберлену, или Платон мне друг, но истина дороже// Криворожские ведомости. 1995. №21; Муратова В. «Горизонты джаза» без границ// Зеркало недели. 1996. 7 мая.

ГОРЮНОВИЧ Сергій Панасович (нар.11.VII.1960, Кременчук) — піаніст. Закінчив музичну школу по класу фортепіано в Кременчуку та диригентсько-хорове відділення Полтавського музичного училища (1981). Під час навчання на диригентсько-хоровому факультеті Мінської консерваторії (1985–1988) брав участь у фестивалях у Вільнюсі та Мінську. В 1988–1991 — соліст Кременчуцької філармонії. Учасник фестивалю «Джаз на Дніпрі» (Дніпропетровськ, 1990).

ГОСПОДАРЕЦЬ Іван Юліанович (нар.8.I.1951, Збараж Тернопільської області) — ударник. Музичну освіту здобув у Львівській державній консерваторії ім.М.В.Лисенка, яку закінчив у 1976 по класу ударних інструментів. У

1976–1978 виступав з піаністом В'ячеславом Полянським у «Шоколадному барі». З 1995 грає в ансамблі «Медікус» п/к Володимира Кота, з яким брав участь у фестивалі «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1996). З 1989 — викладач відділу естрадно-джазового виконавства Львівського державного музичного училища.

ГРАНКІН Юрій Миколайович (нар.7.V.1960, Ізюм Харківської області) — співак. Дебютував на Республіканському огляді-конкурсі любителівських джазових колективів у Ворошиловграді (1989). Брав участь з піаністом Сергієм Крашенинниковим у фестивалях «Черкаські джазові дні» (1990, 1992), «Джаз над Одером» (Вроцлав, Польща, 1992), концертував і співав у джаз-клубах у Польщі (1992–1993), Німеччині та Нідерландах (1993–1994). У 1990–1994 — голова Черкаського джаз-клубу. З 1994 живе в Ратингені (Німеччина), де виступає з муніципальним біг бендом «Jazzbility».

Література: Стеценко С. Черкаським джазменам непогано житисья і в Німеччині// Молодь Черкащини. 1995. 11 березня; Стеценко С. Арт-бізнес// Ділова Черкащина. 1995. 14 квітня; Мозгова В. Джаз закинув Гранкіна аж у Німеччину// Молодь Черкащини. 1995. 19 серпня.

ГРАЧ Тамара Сергіївна (нар.8.I.1953, Брохово Магаданської області Хабаровського краю, Росія) — співачка, піаністка, педагог. Закінчила Київську спеціальну музичну школу-десятирічку ім.М.В.Лисенка по класу скрипки (1970), Київське державне музичне училище ім.Р.М.Глієра (1974) та Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського (1979) по класу фортепіано. У 1979–1989 — солістка оркестру Київського театру естради п/к Олександра Шаповала. З 1989 — викладач відділу естрадно-джазового виконавства Київського державного музичного училища ім.Р.М.Глієра. Солістка біг бенду Київського центру мистецтв «Славутич» п/к Олександра Шаповала (з 1996). Брала участь у фестивалі «Голосієве-88» (Київ) та у Першому Всесоюзному джазовому фестивалі пам'яті Леоніда Утьосова (Одеса, 1990).

ГРЕВЦОВА Лілія Іванівна (нар.7.V.1974, Київ) — співачка. Закінчила Київське державне музичне училище ім.Р.М.Глієра по класу фортепіано (1994). У 1993–1994 — солістка Зразково-показового оркестру Міністерства оборони України. Учасниця фестивалів «Осінній джазовий марфон» — у 1993 році з біг бендом Київського музичного училища п/к Анатолія Шарфмана, а в 1994 —

з оркестром Київського держцирку п/к *Марка Резницького*, фестивалів «*Jazz Fest*» (1994, 1995) з ансамблем *Євгена Дергунова*. У 1995 співала у вокальному ансамблі «Джаз-експромт».

ГРИНЬКІВ Роман Дмитрович (нар.18.III.1969, Київ) — бандурист. Музичну освіту здобув у Київській державній консерваторії ім.П.І.Чайковського, яку закінчив у 1993 по класу бандури С.В.Баштана. З 1995 працює в ній викладачем. У 1991 виступав з ансамблем «Er.J.Orchestra» п/к *Олексія Александрова*. Брав участь у концертах ансамблю Ела Ді Меоли в Бельгії та Люксембургу (1993). У 1996 співпрацював з ансамблем *Анатолія Алексаньяна*.

ГРУДІН Арнольд Андрійович (нар.6.VII.1940, Сертолово Парголовського району Ленінградської області, Росія) — журналіст. У 1965–1967 — заступник голови оргкомітету фестивалів джазу в Таллінні. З 1968 живе у Вінниці. Член Президії *Джазової асоціації України* (з 1995). Друкується з 1965.

Твори: Советский джаз на подъеме// Серп и молот. 1965. 3 декабря; «Таллинн-66»// Молодежь Эстонии. 1966. 17 марта; Все джазы в гости к нам// Молодежь Эстонии. 1966. 5 мая; Три дня, полные джаза// Молодежь Эстонии. 1966. 5 июня; Що таке джаз? // Комсомольське плем'я. 1967. 8, 15 січня; Начинается весенний джаз-фестиваль «Таллинн-67»// Молодежь Эстонии. 1967. 11 мая; Четыре дня на форуме джаза// Молодежь Эстонии. 1967. 25 мая; Vocal-Ensemble Leningrad// Melodie und Rhythmus. 1967. №18; Leningrader Dixieland// Melodie und Rhythmus. 1967. №21; Hermann Lukjanow// Melodie und Rhythmus. 1968. №5; «Medicus»// Melodie und Rhythmus. 1968. №6; Jazzmelodien// Der Jazzfreund. 1971. №3; «Лексикон джазу»// Комсомольське плем'я. 1982. 30 листопада; Glenn Miller — далекий и близкий// Резонанс. 1994. №2.

ГУБАНОВ Яків Іванович (нар.8.I.1954, Київ) — композитор, музикознавець, кандидат мистецтвознавства (1983). У 1970–1973 навчався в Київській державній консерваторії ім.П.І.Чайковського (клас композиції А.Я.Штогаренка), у 1976 закінчив Московську консерваторію (клас композиції О.І.Пірумова), у 1978 — аспірантуру при Київській консерваторії. З 1979 — старший викладач кафедри теорії музики Київської консерваторії. У творчому доробку серед творів академічних жанрів — Концерт для електрогітари, електрооргана, фортепіано та ударних (1981), а також музика для джазових і рок-ансамблів.

ГУДМЕН Бенні (Бенджамін Дейвід) (30.V.1909, Біла Церква Київської області–13.VI.1986, Нью-Йорк, США) — кларнетист, композитор, аранжувальник, керівник ансамблю і оркестру. З десяти років навчався грі на кларнеті. У 1923–1925 виступав у Чикаго. З 1925 грав в оркестрі Бена Поллака, з 1929 записувався на грамплатівки з різними колективами і виконавцями. У 1934 створив оркестр, з яким виступав по радіо, гастролював у Каліфорнії, дав перший джазовий концерт в нью-йоркському «Карнегі-холі» (1938), і за Г. закріпився титул «короля свінгу». В середині 1940-х років реорганізував оркестр. У 1947–1948 виступав з організованими ним ансамблями, що грали в стилі бібоп. У наступні роки продовжував виступати з біг бэндом і різними колективами (від тріо до октету), виконуючи п'єси зі свого репертуару 1930–1940-х років. У червні 1962 виступав з джаз-оркестром у Києві. Згідно з заявою, зробленою Г. в

Афіша. Київ, 1962 рік

інтерв'ю для Українського радіо під час гастролей, він народився не в Чикаго, як було відомо раніше, а в Україні. Його родина емігрувала до США, коли майбутній музикант був ще малюком (про це Г. розповіла мати напередодні гастрольної поїздки до СРСР).

Література: Коган О. Все вміли «королі»// Молода гвардія. 1987. 27 серпня.

ГУЗОВ Левко Анатолійович (10.II.1921, Дніпропетровськ–6.IX.1985, там же) — піаніст, керівник оркестру. У 1956–1958 — керівник естрадних оркестрів у Дніпропетровському палаці студентів і Дніпропетровському металургійному інституті.

ГУРА Наталія Вікторівна (нар.10.II.1956, Донецьк) — співачка. У 1977 закінчила Київський державний інститут культури з фаху «хорове диригування». З 1975 по 1977 виступала з тріо *Анатолія Алексаньяна*. Працювала у Москві в Росконцерті (1977–1979) та у Вірменії (1981–1984). У 1984–1991 — солістка Київського об'єднання музичних ансамблів, з 1993 — вокального ансамблю «Джаз-експромт». Брала участь з «Джазом імпресіоністів» п/к *Анатолія Алексаньяна* у фестивалі «Голосієве-88» (Київ).

ГУРО Володимир Микитович (1929, Куп'янськ Харківської області–10.VI.1961, Кривий Ріг) — трубоч. У 1953–1961 — керівник естрадного ансамблю (септету) Криворізького клубу залізничників.

ГУРОВ Олександр Андрійович (нар. 19.XI.1944, Дніпропетровськ) — ударник. Дебютував у 1959 в естрадному оркестрі Дніпропетровського палацу студентів п/к *Юрія Сигалова*. У 1963–1964 виступав у кафе «Чипполіно». Учасник фестивалів «Юність-68» (Дніпропетровськ) з тріо *Валерія Куцинського*; «Юність-69», «Донецьк-100» (1969), «Донецьк-102» (1971) з квітетом *Юрія Біленка*; «Юність-71» з квітетом *Юрія Біленка–Олега Коська*. У 1970–1973 грав в естрадному оркестрі Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта («ЗКЛ-69») п/к *Володимира Марховського*, з яким брав участь у фестивалях «Юність» (Дніпропетровськ, 1970, 1971, 1973), «Джаз-70» (Воронеж, Горький), «Донецьк-102» (1971). З 1974

по 1980 — ударник вокально-інструментального ансамблю Дніпропетровської філармонії «Водограй». З 1980 — артист Дніпропетровського обласного об'єднання музичних ансамблів і дискотек.

ГУРСЬКИЙ Євген Володимирович (нар.3.V.1944, Київ) — саксофоніст (баритон). Грав у джаз-оркестрі «Дніпро» (1967) та в ансамблі Укрконцерту (1967–1968). Протягом 1969–1970 працював у ресторанному ансамблі. У 1972–1983 — артист Естрадного оркестру Українського радіо і телебачення. Нині проживає в Німеччині.

ГУТМАН Абрам Соломонович (28.VII.1911, Феодосія–19.IX.1969, Харків) — піаніст, керівник оркестру. Батько *Л.А.* і *М.А.Гутманів*. Закінчив Харківську консерваторію з фаху «диригент-хормейстер» (1948). У 1941–1944 — керівник джаз-оркестру військового училища в Коканді (Узбекистан). З 1945 по 1947 — піаніст джаз-оркестру кінотеатру ім.К.Лібкнехта п/к Болтянського у Харкові. У 1948–1959 — керівник джаз-оркестру «Першого комсомольського» кінотеатру, у 1960–1969 — естрадного оркестру Будинку культури будівельників. З 1962 по 1967 — керівник оркестру ресторану «Інтурист».

ГУТМАН Лев Абрамович (1.IX.1934, Харків–28.VII.1996, Москва, Росія) — саксофоніст (тенор). Син *А.С.* і брат *М.А.Гутманів*. Музичну освіту здобув у харківській дитячій музичній школі, яку закінчив у 1953 по класу акордеона. У 1961–1967 — саксофоніст ансамблю ресторану «Центральний» п/к *Романа Фрумкіна*, пізніше — танцювальних колективів. З 1972 — у Москві, де тривалий час грав в естрадному оркестрі Будинку культури ім.М.П.Горбунова.

ГУТМАН Марк Абрамович (нар. 4.VII.1938, Харків) — трубоч. Син *А.С.* і брат *Л.А.Гутманів*. Закінчив Харківське музичне училище (1958) і консерваторію у Владивостоку (1972) по класу труби. Грав в ансамблі ресторану «Центральний» п/к *Романа Фрумкіна* (1961–1967), виступав з різними колективами на Далекому Сході (1967–1972). У 1972–1980 — артист естрадного ансамблю Москонцерту. З 1981 — у Філадельфії (США).

g

ДАВИД Йосип Петрович (нар.1.І.1919, Одеса) — тромбоніст. Навчався в Московському музичному училищі ім.М.М.Политова-Іванова (1935–1937). З 1939 по 1943 — соліст Джаз-оркестру Всесоюзного радіокомітету п/к *Олександра Цфасмана*. У 1946–1949 — артист Державного естрадного оркестру РРФСР п/к *Леоніда Утьосова*. З 1955 грав у септеті Лендержестради п/к Ореста Кандата, в естрадному оркестрі п/к Олега Лундстрема.

ДАВИДОВ Сергій Петрович (нар.16.ІІ.1962, Людіново Калужської області, Росія) — піаніст, керівник ансамблю, педагог. Закінчив Харківський інститут мистецтв по класу фортепіано (1986). З 1986 — концертмейстер кафедри диригування, з 1988 — викладач по класу фортепіано, імпровізації, камерного ансамблю, з 1992 — старший викладач класу спеціального і джазового фортепіано на кафедрі естрадних інструментів Харківського інституту мистецтв, з 1988 — керівник біг бенду Харківського державного музичного училища. Дебютував у 1984 як піаніст-соліст. З 1990 — керівник ансамблю, з яким концертував, здійснював записи на радіо, брав участь у фестивалях у Харкові (1992), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1995, 1998), гастролював у Нюрнберзі (Німеччина, 1996). У 1993 виступав з американським вібрафоністом Біллом Молленхофом. У 1991 навчався на джазовому факультеті консерваторії у Цинциннаті (США), де співробітничав з місцевими музикантами, грав у *джаз-клубах*.

ДАЙОШ Бела (Гольцман Леон) (25.ХІІ.1897, Київ–5.ХІІ.1978, Ла-Фальдар, Аргентина) — скрипаль, композитор, керівник оркестру. Навчався грі на скрипці в Києві, Москві та Берліні, де залишився після Першої світової війни. У 1920–1933 керував оркестром, з яким концертував, виступав по радіо, здійснював записи на грамплатівки різної за жанрами музики — від оперних арій до джазу (перебував під впливом оркестрів Пола Уайтмена та Джека Хілтона). У 1933 емігрував до Аргентини.

«**25 ХВИЛИН ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ**» — щотижнева передача Другої програми («Промінь») Українського радіо (1974–1985). Автор і ведучий — *М.М.Аммосов*.

ДВОЙРІН (?–?) — піаніст, керівник ансамблю. В кінці 1920-х — на початку 1930-х років — керівник джаз-ансамблю, який грав у ресторані на Австрійському пляжі в Одесі.

ДВОСКІН Віктор Борисович (нар.21.ІІ.1948, Дніпропетровськ) — контрабасист. Закінчив Московське музичне училище ім.Гнесіних по класу контрабаса (1978). У 1964–1965 грав на гітарі (пізніше — на контрабасі) в естрадних колективах Дніпропетровська, якими керував *Олег Лаптев*. З 1966 — артист Тульської філармонії: учасник ансамблю *Олександра Куценка* (з 1966) та Приюцького молодіжного естрадного оркестру п/к Анатолія Кролла (з 1967). Пізніше грав у «ВІО-66» п/к Юрія Саульського (1969–1970), в естрадному ансамблі Москонцерту п/к Олександра Нікітіна (1970–1971), в ансамблі Олексія Козлова (1972). Протягом 1972–1988 учасник колективів, якими керував Микола Левинівський: квартету (1972–1973), оркестру Всесоюзного радіо і телебачення «Радянська пісня» (1974), естрадно-симфонічного оркестру Азербайджанської РСР (1975–1978), ансамблю «Алегро» (1978–1988). Упродовж 1989–1993 виступає переважно за кордоном з піаністом *Леонідом Чижиком*, а також зі своїм квітетом. З 1993 живе у Вашингтоні (США), де концертує, записується на CD, займається педагогічною діяльністю. Виступав з саксофоністом Джо Хендерсоном, вібрафоністами Геррі Бертоном, Боббі Хатчерсоном та іншими американськими музикантами. Учасник багатьох міжнародних і всеоюзних фестивалів, у тому числі «Юність-68» (Дніпропетровськ) з ансамблем *Олександра Куценка* та «Дніпрогастроль» (1993) з піаністом *Андрієм Кондаковим*.

Дискографія: «Ты — это все». Джазовые композиции. Константин Виленский — фортепиано, Виктор Двоскин — контрабас, Сергей Швирст — ударные инструменты. «Мелодия» С60 28803 000 (1988) — LP.

ДВОСКІН Олександр Олександрович (нар.20.X.1919, Єкатеринослав, тепер Дніпропетровськ) — композитор, піаніст, керівник ансамблю і оркестру, заслужений артист Узбецької РСР (1970). Закінчив Ташкентську консерваторію по класу композиції (1962). Керівник ансамблів (1942–1946, 1949–1957) та Естрадного оркестру Узбецької РСР (1958–1960). У 1960–1962 — музичний керівник театру мініатюр Центрального будинку культури залізничників, з 1962 — піаніст Москонцерту.

ДЕРГУНОВ Євген Олексійович (нар.15.VI.1936, Орша Вітебської області, Білорусь) — піаніст, аранжувальник, педагог, керівник ансамблю та оркестру. У 1984 закінчив історико-теоретичне відділення Київського державного музичного училища ім.*П.М.Глієра*. Виступає з 1958. Працював в Українській республіканській естраді, грав у рестораних оркестрах, кінотеатрах. Виступав з ансамблем у кафе «*Мрія*» (1963). Артист оркестрів Київського держцирку (1965–1966), Київського мюзик-холу (1973, 1977). Музичний керівник джаз-оркестру «Дніпро» (1966–1967), естрадного оркестру «Зелений вогник» (Черкаси, 1968). З 1974 по 1975 — піаніст-аккомпаніатор Донецької філармонії. У 1978–1986 — артист Київського об'єднання музичних ансамблів. З 1982 — викладач відділу естрадно-джазового виконавства Київського державного музичного училища ім.*П.М.Глієра*, де у 1989 заснував джазовий ансамбль педагогів, з яким брав участь у фестивалях в Русе (Болгарія, 1989), «*Осінній джазовий марафон*» (Київ, 1991, 1992, 1994), «*Черкаські джазові дні*» (1990, 1992), «*Jazz Fest*» (Суми, 1994, 1995), концертував у Німеччині (Карлсруе, 1992; Дармштадт, Франкфурт-на-Майні, 1993), США (1997?). Грав з гітаристом Бобом Кервінсом (Канада, 1991), тромбоністом Крістофом Вакербардом (Німеччина, 1993), ударником Джонні Блауерсом (США, 1993), трубачами Жаном Лу Лоньоном (Франція, 1989), Ларрі Баскетом (США, 1992) та Пітером Швальмом (Швейцарія, 1993).

Література: Віч-на-віч з маестро// Аут. 1994. №5.

ДЕНЕЖНИЙ Володимир Стефанович (нар.24.VIII.1947, Малин Коростеньського району Житомирської області) — контрабасист. Закінчив Донецьке музичне училище по класу контрабаса (1972). У 1963–1965 грав в ансамблі ресторану «Інтурист» п/к Володимира Черничка. Контрабасист ансамблю Донецької філармонії «Шахтарський вогник» п/к *Ігоря Петренка* (1965–1966). У 1968–1997 працював у рестораних ансамблях. З 1997 — артист оркестру Донецького держцирку п/к Валентина Волкова.

Учасник фестивалів «*Донецьк-100*» (1969), «*Юність-69*» (Дніпропетровськ), «*Донецьк-118*» (1987) з ансамблем «Донбас-67»; «*Донецьк-102*» (1971) з квітетом *Володимира Чалого*, у Воронежі, Куйбишеві (1969) і Ростові.

Дискографія: «Донецк-118». 10-й джазовий фестиваль в Донецьке. «Мелодия» С90 27905 001 (1987) — LP.

«ДЖАЗ» — фестиваль, що проводиться Дніпропетровським обласним об'єднанням музичних ансамблів і дискотек (ДООМАД) у 1981 (республіканський) та в 1982, 1983 (всесоюзний).

Література: Дубилет М. Дни джазовой музыки// Днепр вечерний. 1981. 29 октября; Что? Где? Когда?// Ленинская смена. 1981. 17 декабря; Баташев А. Надежды маленьких оркестров// Комсомольская правда (М). 1982. 5 февраля; Ращенко Н. Свет больших надежд// Днепр вечерний. 1982. 29 октября; Ращенко Н. Джазовые автографы осени// Днепр вечерний. 1982. 5 ноября; Нежигай А. Фестиваль джазовой музыки// Днепровская правда. 1982. 10 ноября; Свято джазу// Культура і життя. 1983. 25 грудня.

«ДЖАЗ-БІРЖА» — програма Запорізької телекомпанії «Хортиця» з 1991. Автор і ведучий — В.Ю.Гтін.

«ДЖАЗ ДО ДВНАДЦЯТОЇ» — передача Творчого об'єднання «Промінь» Національної радіокомпанії України з 1992. Автор і ведучий — Д.М.Гальона.

«ДЖАЗ-КЛУБ» — передача Одеської радіостанції «Гармонія світу» з 1996. Автор і ведуча — О.І.Шевченко.

ДЖАЗ-КЛУБИ — громадські об'єднання музикантів і любителів джазу. Діяли в Бердянську (з 1993), Білій Церкві (з 1982), Горлівці (з 1977), Дніпропетровську (1967–1973, 1985–1990), Донецьку (1967–1969), Києві (1962–1990), Кривому Розі (1987–1989), Одесі (з 1980), Смілі (1991–1996), Сумах (1986–1987), Черкасах (1989–1994), Чернівцях (1985–1987), Чернігові (1986–1997). Члени Д.-к. виступали з лекціями, брали участь у проведених конкурсах, фестивалях, займалися гастрольно-концертною діяльністю. Д.-к. відіграли значну роль у становленні і розвитку джазу в Україні.

«ДЖАЗ НА ДНІПРІ» — фестиваль, який проводився Дніпропетровським джаз-клубом у 1987, 1988 (всесоюзний), 1990 (міжнародний).

g

Література: Дубилет М. Вся страна — в гости к нам// ? . 1987; Дубилет М. «Джаз на Днепре-87»// ? . 1987; Кацман В. Джазові імпровізації на Дніпрі// Зоря. 1987. 7 жовтня; Ніколаєв Б. Музиканти імпровізують// ? . 1987; Бондаренко М. Про джаз і не тільки// Зоря. 1988. 23 жовтня; Кацман В. Они из джаза// Комсомольская правда (В). 1988. 12 ноября; Кравченко М. «Джаз на Днепре-88»// Импульс. 1988. 9 декабря; Глущенко А. Вдалией дебют// Черкаська правда. 1989. 29 січня; Танін О. ***// Импульс. 1990. 23 листопада.

«ДЖАЗ У ПОГОНАХ» — фестиваль, що проводився у 1996 в Дніпропетровську за участю військових оркестрів та ансамблів.

ДЖАЗОВА АСОЦІАЦІЯ УКРАЇНИ (ДАУ) — об'єднання українських джазових музикантів, виконавських колективів, аранжувальників, музикознавців, джаз-клубів та інших формувань. Створена у 1995 при Центрі музичної інформації Спілки композиторів України. ДАУ займається гастрольно-концертною діяльністю, проводить фестивалі, конкурси, методично-практичні семінари, бере участь у здійсненні міжнародних мистецьких проєктів. Президентом ДАУ обрано *В.С.Симоненка*.

ДЖАЗОВА ОСВІТА — процес засвоєння знань, умінь і навичок, необхідних для джазової діяльності, а також сукупність знань і пов'язаних з ними умінь і навичок, одержаних в результаті навчання. У 1920–70-ті роки джазові виконавці в Україні займалися в основному самоосвітою. Тоді у джазових колективах грали музиканти, які були оркестрантами академічних, духових оркестрів і різних колективів художньої самодіяльності. У процесі виконавської практики в джазових ансамблях і оркестрах, що виступали в кінотеатрах, ресторанах, на танцювальних майданчиках, у клубах і на професійній сцені, ці музиканти оволодівали специфікою джазового стилю. У 1970-ті роки при Міністерстві культури України почали діяти Республіканські курси підвищення кваліфікації працівників мистецтв, де періодично навчалися керівники естрадних ансамблів та оркестрів. У 1974 було відкрито естрадне відділення в Київській вечірній музичній школі робітничої молоді ім.К.Г.Стецька (завідувачка — Алла Аркадіївна Саратська). З 1982 діє експериментальне естрадне відділення в Одеській дитячій музичній школі №3 з ініціативи її директора Леоніда Володимировича Арапова. У 1989, згідно з рішенням Міністерства культури, були

відкриті естрадні відділення в Одесі (у дитячих музичних школах №№3,5 й у школі мистецтв №2), у містах Южний (дитяча музична школа №1) та Ізмаїл (Дитяча музична школа №2). У 1980 було впроваджено систему професійної д.о. в середніх спеціальних учбових закладах. З цією метою в музичних училищах України були відкриті відділи естрадно-джазового виконавства, які діють у Київському державному музичному училищі ім.*Р.М.Глієра* (завідувачі — *В.С.Симоненко*, 1980–1983; *А.М.Васильєв*, 1983–1985; *А.Л.Шарфман*, 1985–1995; *В.М.Петрушенко*, з 1995), в Одеському державному музичному училищі ім.*К.Ф.Данькевича* (завідувач — *М.Я.Голощатов*, з 1980), у Донецькому державному музичному училищі (завідувачі — *В.Р.Сапелюк*, 1986–1988; *Б.Юр'єв*, 1988; *В.П.Рубан*, з 1989), у Криворізькому державному музичному училищі (завідувачі — *О.Р.Гебель*, 1990; *А.І.Шумейко*, з 1991), у Львівському державному музичному училищі (завідувач — *Ю.М.Антонюк*, з 1989) та в Харківському державному музичному училищі (завідувачі — *В.А.Гортіков*, 1989–1997; *В.Балацький*, з 1997?). Учбові програми цих закладів передбачають навчання на трубі, тромбоні, саксофоні, фортепіано, бас-гітарі, гітарі, ударних інструментах. У процесі занять учні вивчають такі предмети: сольфеджіо, теорія музики, гармонія (на основі естрадної і джазової музики), аранжировка, диригування, основи джазової імпровізації, грають в ансамблях та у біг бенді. Окремі дисципліни викладались і у вищих учбових закладах. З 1979 в Одеській державній консерваторії ім.*А.В.Нежданової* факультативно викладається курс імпровізації (*Ю.А.Кузнєцов*). У 1982–1995 читався курс «Специфіка гармонії та оркестровки в джазі» у Київській державній консерваторії ім.*П.І.Чайковського* (*К.М.Віленський*). У 1997 були відкриті кафедри естрадних і духових інструментів у Донецькій державній консерваторії ім.*С.С.Прокоф'єва*, у 1994 — в Харківській державній консерваторії (завідувач — *О.І.Литвинов*). Аналогічні кафедри діють у Київському (завідувач — *Р.О.Бабич*, з 1997?) та Харківському інститутах культури.

Література: Радчук В. До питання вивчення джазової музики в школі// Музика в школі. В.2. К., 1974; Рудяченко О. Самозванець з гітарою?// Молода гвардія. 1983. 1 квітня; Вчимо естради// Культура і життя. 1984. 22 жовтня; Кафедра естради? Чому б ні?// Комсомольська іскра. 1985. 19 лютого; Рудяченко О. П'єса для школи з оркестром// Молода гвардія. 1985. 30 листопада. 1 грудня; П'єса для школи з оркестром// Молода гвардія. 1986. 12 січня; Кохрихт Ф. Шість звонких струн// Знамя коммунизма. 1986.

12 января; Полтарев П. Аплудайте: це — діксіленд!// Молода гвардія. 1986. 15 червня; Полтарев П. З репертуару «діксіленда»// Культура і життя. 1986. 12 жовтня; Ганзбург Г. Які кадри готувати?// Культура і життя. 1988. 20 березня; Шестопап Б. *** (про освіту в США)// Музика. 1989. №5; Джаз дає уроки!// Вечерній Донецьк. 1992. 5 ноября; Музичне мистецтво естради// Київське державне музичне училище ім.Р.М.Глієра. К., 1993; Шевченко Е. В ритмах джаза// Одеське музикальне училище. 100 лет. Одеса, 1997; Прокопчук І. Вивчаємо джаз// Музика. 1997. №4.

«ДЖАЗОВА СЦЕНА» — передача Творчого об'єднання «Промінь» Національної радіокомпанії України з 1988. Автор і ведучий — О.В.Васильєв.

«ДЖАЗОВА ФІЛАРМОНІЯ» — цикл концертів, що проводиться у Києві з грудня 1995 *Джазовою асоціацією України* за участю українських та іноземних колективів і виконавців.

«ДЖАЗОВИЙ АБОНЕМЕНТ» — цикли концертів, що їх проводили Одеська (1982–1983, 1983–1984) та Донецька (під назвою «Лауреати джазових фестивалів», 1984–1985) філармонії за участю українських музикантів і виконавців з інших республік СРСР.

ДЖАЗОВІ КОНКУРСИ — творчі змагання музикантів. Проводились у Києві (1966, 1987) — міські; Рівному, Луганську (1989) та Полтаві (1996) — республіканські.

Література: Джаз — у маси!// Молода гвардія. 1987. 14 вересня; Звяки на «Голосієве-88»// Молода гвардія. 1987. 23 вересня; Рудяченко О. Міфи про стандарти, які нав'яв І тур фестивалю джазової музики на Україні «Голосієве-88»// Молода гвардія. 1987. 27 листопада; Коган О. «Імпресіоністи» із сюрпризом// Молода гвардія. 1987. 16 грудня; Повернулися дипломантами// Смілянська обрії. 1996. 15 червня; Дмитренко О. Наші з джазу// Громадська думка. 1996. 19 червня.

«ДЖАЗОВІ ПОРТРЕТИ» — передача «ТРАНС-М-РАДІО» (Сімферополь, 1995). Ведучий — С.Канєв.

«ДЖАЗОВІ ПОСИДЕНЬКИ» — передача компанії «Радіо-РОКС-Україна» з 1994. Автор і ведучий — С.О.Гаврилов.

ДЖАЗОВІ ФЕСТИВАЛІ — музичні свята, огляд досягнень джазу. Мають статус міських, республіканських, всесо-

юзних і міжнародних. Проводяться з 1967 у Вінниці («Вінниця», 1996–1997), Горлівці («Весняні дні джазу», 1985–1990; «Юний джаз», 1990), Дніпропетровську («Юність», 1968–1971, 1973; «Джаз», 1981–1983; «Джаз на Дніпрі», 1987–1988, 1990; «Джаз у погонах», 1996), Донецьку («Донецьк», 1969, 1971, 1973, 1976, 1977, 1979, 1981, 1983, 1985, 1987, 1989), Києві («Джем сешн-67», «Голосієве-88», «Осінній джазовий марафон», «Метаморфози джазу», 1995), Кривому Розі («Горизонти джазу», 1987–1991, 1993–1996), Львові («Кришталевий Лев», 1988–1989), Нікополі («Осінній блюз», 1996), Одесі (Одеський фестиваль джазової музики, 1982–1983; «Тиждень джазової музики», 1984; «Дні джазу», 1986–1987; Перший Всесоюзний джазовий фестиваль пам'яті Леоніда Утьосова, 1990; Міжнародний фестиваль джазової музики, присвячений 100-річчю від дня народження Л.О.Утьосова, 1995), Рівному («Рівне», 1998), Сімферополі (Перший Кримський обласний фестиваль джазової музики, 1987), Смілі («Дні джазової музики», 1995), Сумах («Jazz Fest», 1994–1995), Умані («Дні джазової музики», 1995), Харкові (Харківський фестиваль джазової музики, 1992, 1997), Черкасах («Черкаські джазові дні», 1990, 1992; «Дні джазової музики», 1995).

«JAZZ FEST» — фестиваль, який проводився в Сумах у 1994 та 1995.

Література: Викторов С. Вот это джаз!// Уик энд. 1994. 10 марта; Романько В. До зустрічі, «Джаз Фест»// Музика. 1994. №4; Гноевая Н. А у нас — весь вечер джаз// Ваш шанс. 1994. №11; Алещенко С. Саме той джаз, який лікар прописав// Червоний промінь. 1995. 8 грудня; Алещенко С. Фьюжн, бибоп и другие эксперименты// Все-украинские ведомости. 1995. 26 декабря.

«ДЖЕМ СЕШН-67» — перший джазовий фестиваль в Україні. Проводився у Києві 12 жовтня 1967.

ДМИТРЕНКО Вадим Всеволодович (нар.30.III.1935, Київ) — саксофоніст (тенор), аранжувальник, керівник оркестру. Як саксофоніст і аранжувальник дебютував у 1955 в естрадному оркестрі Будинку культури Київського трамвайно-тролейбусного управління «Мелодія» п/к *Іллі Гасса*. У 1970–1971 — керівник естрадного оркестру Київського заводу ім.Артема, у 1971 — естрадного оркестру «Антей».

ДМИТРЕНКО Олександр Федорович (нар.6.VI.1959, Орджонікідзе, Північна Осетія) — контрабасист, керівник

Естрадний оркестр Київського заводу ім. Артема п/к Вадима Дмитренка: Зіновій Народецький — фортепіано, В'ячеслав Семенов — гітара, Олексій Герман — контрабас, Сергій Остреров, Вадим Корсак, Віктор Яценко, Володимир Готкіс — труби; Олександр Бондарев, Євген Фокін, Володимир Швець — тромбони; Іван Винников, Володимир Замуленко, Олександр Апостолюк, Володимир Медведєв — саксофони

ансамблю. У 1981–1982 навчався в Училищі мистецтв в Орджонікідзе. Одночасно керував квінтетом у Північно-Осетинському державному університеті (1978–1982). У 1982 переїхав до Білої Церкви, де з 1984 виступає з різними музикантами. У 1989–1990 грав у тріо *Сергія Крашенинникова*, з яким брав участь у фестивалях «Джаз на Дніпрі» (Дніпропетровськ, 1990), «Черкаські джазові дні» (1990, 1992), «Дні джазової музики» (Умань, Сміла, Черкаси, 1995). З 1995 концертує в дуеті зі співаком Ігорем Богдановим. Виступав з ним на фестивалі «Осінній джазовий марафон» (Київ, 1996). Голова Білоцерківського джаз-клубу (з 1982). Член Спілки художників України. Автор статті «Наші з джазу» («Громадська думка», 1996, 19 червня).

«ДНІ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ» — фестиваль, що проводився в Черкасах, Смілі та Умані у 1995.

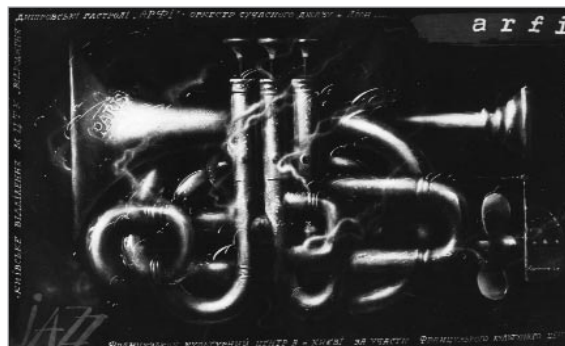
Література: Стеценко С. Джаз повертається// Молодь Черкащини. 1995. 6 травня; Халупінський С. Старий добрий джаз// Молодь Черкащини. 1995. 20 травня; Стеценко С. Тільки завдяки комерційним структурам відбулися джазові концерти в трьох містах Черкащини// Молодь Черкащини. 1995. 9 червня.

«ДНІ ДЖАЗУ» — фестиваль, який проводився Одеською обласною філармонією у 1986, 1987.

Література: Кохріхт Ф. Від «Ретро» до «Арсеналу»// Комсомольська іскра. 1986. 12 червня; Попереду — два вихідні// Комсомольська іскра. 1987. 14 травня; Кохріхт Ф. Оксана, «Надежда» и биг бэнд// ?. 1987.

«ДНІПРОГАСТРОЛЬ» — міжнародний джазовий «фестиваль-мандрівник». Проводився у 1991 (Київ–Дніпропетровськ–Запоріжжя–Одеса), 1993 (Київ) та інших роках.

Література: Кирилюк В. «Арфі» на Дніпрі і на морі// Літературна Україна. 1991. 1 серпня; Шеремет А. «Днепровские гастролі» на французский лад// Вечерний Киев. 1991. 6 августа; Шеремет Г. «Дніпровські гастролі» на французький лад// Вечірній Київ. 1991. 6 серпня; Маневич И. Бонжур, мадам и месье!// Днепр вечерний. 1991. 15 августа; В джазі не тільки музиканти// Вечірній Київ. 1991. 16 серпня; Шеремет Г. Джаз по-французьки// Вечірній Київ. 1991. 21 серпня; Семиволос Н. Джаз і бичачий хвіст під соусом// Вісті з України. 1991. №34; Терещенко Н. Музиканти из Франции// Днепр вечерний. 1991. 30 августа; Семиволос Н. Круїз «Дніпровські гастролі»// Вісті з України. 1991.

Афіша фестивалю «Дніпрогастроль». 1991 рік

№39; Перевозченко В. «Броненосец "Потемкин"» — сямый джазовый пароход!// Комсомольское знамя. 1991. 17 сентября; ***// News From Ukraine. 1991. №35; Коган О. «На теплоході музика лунала...», або джазовий репортаж в шести частинах з одним ліричним відступом// Молода гвардія. 1991. 9 жовтня; Stetsenko O. «Arfi»: From Kiev To Odessa// News From Ukraine. 1991. №39; Некрасова М. Семь дней непрерывной импровизации, или начало джазового сезона// Киевские ведомости. 1993. 20 мая.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ДЖАЗ-КЛУБ — діяв у 1981–1990 (голова — М.В.Дубілет).

ДОВГАНИК Орест Дмитрович (нар.25.I.1942, Львів) — саксофоніст (тенор), кларнетист. У 1960 закінчив Львівську середню спеціальну музичну школу ім.С.А.Крушельницької по класу кларнета. Грав у колективах п/к *Горя Хоми* — оркестрі «Ритм» (1959–1966), ансамблі «Медікус» (1966–1971), з якими брав участь у фестивалях в Естонії — Тарту (1960) і Таллінні (1965–1967). З 1992 грає в ансамблі «Медікус» п/к *Володимира Кота*. Виступав з ним на фестивалях «Jazz Fest» (Суми, 1994) і «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1996).

«ДОКТОР ДЖАЗ» — телепрограма Донецької теледіакомпанії «Україна» (1993–1994). Автор і ведуча — Ю.А.Дурницька.

ДОЛІНА Лариса Олександрівна (нар.10.IX.1955, Баку, Азербайджан) — співачка, народна артистка Росії (1998). З 1959 — в Одесі. В 1963–1968 навчалась у музичній школі по класах віолончелі й фортепіано. Виступає з 15-ти років, з 16-ти — на професійній естраді (солістка Одеської, пізніше Миколаївської філармонії). У 1978–1984 — солістка джаз-оркестру «Сучасник» п/к Анатолія Кролла, де підготувала спільно зі співаком Вейландом Роддом програму «Антологія джазової пісні». Учасниця всесоюзних фестивалів з джаз-оркестром «Сучасник» п/к Анатолія Кролла, з *Леонідом Чижиком*, тріо *Давида Азаряна*. Концертувала з естрадним оркестром п/к *Костянтина Орбеяна*, *Раві Шанкаром*. Знялася з оркестром «Сучасник» п/к Анатолія Кролла у фільмі «Ми з джазу» (режисер *К.Шахназаров*, 1983). З 1989 — поп-співачка.

Література: Полонская Г. Время открытий// Моряк. 1987. №12; Галицька О. Зірка, що створила сама себе// Молодь України. 1989. 3 травня.

«ДОНБАС-67» — донецький джаз-клуб. Відкрився 24.V.1967. Діяв до 1969 (голова — В.А.Дубільєр).

Література: Середницький С. Попутного ветра// Комсомолец Донбасса. 1967. 1 июня; Маркова В. Ритми джазу// Культура і життя. 1969. 3 серпня.

«ДОНЕЦЬК» — всесоюзний джазовий фестиваль. Проводився у 1969, 1971, 1973, 1976, 1977 джаз-клубом «Донбас-67» і Донецьким міським комітетом ЛКСМ України, у 1979, 1981, 1983, 1985, 1987, 1989 — Донецькою обласною філармонією (у 1989 — міжнародний).

Дискографія: «Донецк-118». 10-й джазовий фестиваль в Донецьке. «Мелодия» С90 27905 001 (1987) — LP; XI Міжнародний фестиваль джазової музики «Донецк-120». «Мелодия» С60 30789 007 (1990) — 2 LP.

Література: Кабаков О. Джаз у п'ять балів// Прапор юності. 1969. 27 (25) лютого; Болдырева Л. Родному городу посвящается// Комсомолец Донбасса. 1969. 28 февраля; Середнянский О. Ветер дует в паруса// Комсомолец Донбасса. 1969. 14 марта; ***// Jazz Forum (IE). 1969. №5; Dubiler V. ***// Jazz Forum (EP). 1969. №10; Генералов С. Парад джаза// Комсомолец Донбасса. 1971. 6 марта; Ostrovsky V. Jazz On The Donetsk Land// Jazz Forum (IE). 1972. №15; Верменич Ю. Джаз на землі Донецькій// Естрада-72. №1; Yurchenkov V. All Roads Lead To Donetsk// Jazz Forum (IE). 1973. №24; Калиниченко В. Джаз требует полномочий// Комсомолец Донбасса. 1976. 18 января; Фестиваль джазовой музыки// Вечерний Донецк. 1976. 20 января; Послесловие к фестивалю// Комсомолец Донбасса. 1976. 23 января; Shouliak A. Donetsk Opens The Year// Jazz Forum (IE). 1976. №40; Pld. Jazzova vschochur// Melodie. 1976. №6; Калиниченко В. Традиционный и юбилейный// Комсомолец Донбасса. 1977. 25 февраля; Калиниченко В. Ритмы жизни// Комсомолец Донбасса. 1977. 1 марта; Soviet Jam// Jazz Journal. 1977. №6; Дубильєр А. Праздник джаза// Вечерний Донецк. 1979. 24 февраля; Песочникова. Ключи от музыки// Вечерний Донецк. 1979. 5 марта; Коженцова И. Состоявшийся диалог// Комсомолец Донбасса. 1979. 11 марта; Весенний джаз-парад// Вечерний Донецк. 1981. 21 марта; Праздник саксофонов// Комсомолец Донбасса. 1981. 28 марта; Рубинштейн Л. Джаз: вперед к традиции// Комсомолец Донбасса. 1983. 25 февраля; Рубинштейн Л. До свиданья, фестиваль! Здравствуй, джаз!// Комсомолец Донбасса. 1983. 27 февраля; Парад виртуозов// Комсомолец Донбасса. 1983. 1 марта; Мінкін Л. Джаз: діапазон

розвитку і аудиторія// Культура і життя. 1983. 28 серпня; Мінкін Л. Донецький джаз-фестиваль// Музика. 1983. №4; Минкин Л. Донецкий джазовый// Советская музыка. 1983. №10; Рубинштейн Л. Джаз-парад «Донецк-116»// Комсомолец Донбасса. 1985. 27 февраля; Рубинштейн Л. «Донецк-116»: верная тональность// Комсомолец Донбасса. 1985. 2 марта; Рубинштейн Л. До встречи, джаз!// Комсомолец Донбасса. 1985. 8 марта; Чубова Л. Джаз. «Донецк-116»// Радянська Донеччина. 1985. 19 березня; Мінкін Л. Діалог зі слухачем// Музика. 1985. №5; Фейертаг В. Дни джаза в Донецке// Музыкальная жизнь. 1985. №16; Минкин Л. Донецкий джазовый// Советская музыка. 1985. №12; Владимир Фейертаг: «Советский джаз — увлекательная страна...»// Комсомолец Донбасса. 1987. 6 декабря; Лаврова Л. Володарював джаз!// Радянська Донеччина. 1987. 16 грудня; Дискусии на языке джаза// Комсомольская правда (М). 1987. 26 декабря; Русанов Ю. Добро пожаловать, джаз!// Комсомолец Донбасса. 1989. 23 февраля; Русанов Ю. Донецк плюс джаз// Комсомолец Донбасса. 1989. 26 февраля; Фестиваль: таланты и ценители// Вечерний Донецк. 1989. 28 февраля; Гнездилов Г. Джаз: финансы и поклонники// Правда Украины. 1989. 4 марта; Лаврова Л. У кожного свій джаз!// Радянська Донеччина. 1989. 4 березня.

ДОРМАН Давид Якович (12.II.1900, ?–30.XII.1979, Москва, Росія) — піаніст, композитор, аранжувальник, диригент, керівник оркестру. В 1920-ті роки — піаніст-ілюстратор німого кіно, виконавець регтаймів. На початку 1930-х років — аранжувальник і піаніст теа-джазу п/к *Бориса Ренського* у Харкові. В кінці 1930-х років організував джаз-оркестр, з яким виступав у московських кінотеатрах «Художній», «Динамо» та інших.

ДРОБ'ЯЗГІНА Валентина Іванівна (нар.24.V.1947, Львів) — композитор, керівник ансамблю, педагог. Закінчила Харківський інститут мистецтв по класу композиції (1971). Викладач Ворошиловградського музичного училища (1971–1972), Харківського культосвітучилища (1972–1973). З 1973 викладає композицію в Харківському інституті мистецтв. У 1969 — керівник вокального квінтету. Автор творів, написаних під впливом джазу.

Твори: «Дивертисмент» для камерного оркестру (1969); Дві обробки українських народних пісень для вокального квінтету, контрабаса та ударних інструментів — «Скажи, чому не цвіте більше май», «За Німан іду» (1969); Концертна п'єса для фортепіано і біг бенду (1972);

«Юнацький концерт» для фортепіано з оркестром (1976); Фантазія-вокаліз у джазових ритмах для жіночого хору і фортепіано (1983); «Дітвора і звірята». Дитячий хоровий цикл (1986); «Регтайм» із дитячого балету «Руки, ноги, тупельки» (1993); Дві п'єси для фортепіано — «Вальс», «Балада» (1993); «Осіння мелодія» для фортепіано в чотири руки (1995); «Регтайм» для фортепіано в чотири руки (1995); «Сни під понеділок». Дитячий хоровий цикл (1997); Дві балади для вокального квінтету і джазового тріо; Дві п'єси для скрипки і фортепіано — «Вальс сніжинок», «Сумна пісенька» (1997); «Вальс» для фортепіано в чотири руки (1997); «Ностальгія». Цикл джазових п'єс для фортепіано (1997).

ДРУСКІН Михайло Семенович (14.I.1905, Київ–20.IV.1991, Ленінград, Росія) — музикознавець, піаніст, педагог, заслужений діяч мистецтв Росії (1962), доктор мистецтвознавства (1946). У 1924 закінчив Ленінградський інститут історії мистецтв по розряду історії музики (керівник Б.В.Асаф'єв), у 1925 — Ленінградську консерваторію по класу фортепіано О.К.Калантарової. У 1930–1932 займався в Берліні у А.Шнабеля. З 1924 по 1935 концертував як піаніст, виступав за кордоном. Науковий співробітник Інституту історії мистецтв (1924–1930), старший науковий співробітник Науково-дослідного інституту театру і музики (1947–1953). З 1935 — викладач, з 1947 — професор Ленінградської консерваторії. Автор книги «Очерки по истории танцевальной музыки» (Л., 1936), до якої увійшла глава «Джаз», статті «У истоков джаза» («Советское искусство», 1935, 17 серпня), регтаймів для фортепіано (1927).

ДУДКО Денис Юрійович (нар.24.XI.1975, Харків) — контрабасист. Десять років навчався грі на віолончелі (до 1990). У 1993 закінчив Харківську спеціальну музичну школу по класу контрабаса. У 1998 — Харківську консерваторію по класах контрабаса та бас-гітари. Учасник фестивалів у Харкові (1992, 1998), Сумах (1994), Кривому Розі (1995), Нікополі (1996), Вінниці (1996–1997). Концертував у Німеччині. З 19?? — викладач Харківського музичного училища.

ДУНАЄВСЬКИЙ Ісак Осипович (30.I.1900, Лохвиця, тепер Полтавської області–25.VII.1955, Москва, Росія) — композитор, народний артист Росії (1950). У 1919 закінчив Харківську консерваторію по класу скрипки Й.Ю.Ахрона, займався композицією у С.С.Богатирьова.

З 1920 по 1924 — завідувач музичної частини Харківського російського драматичного театру. Музичний керівник Московського естрадного театру «Ермітаж» (1924–1926), керівник музичної частини Театру сатири (1926–1929). У 1929–1934 — керівник оркестру Ленінградського мюзик-холу. З 1930 співробітничав з *Леонідом Утьосовим*: бере участь у створенні програм для його теа-джазу («Джаз на повороті», 1930; «Музичний магазин», 1931; «Кармен та інші», 1933; «Темна пляма», 1936). Д. — автор музики до 28-ми кінофільмів, серед яких «Веселі хлоп'ята» за участю теа-джазу *Леоніда Утьосова* (режисер Г.В.Александров, 1934). У числі інших стрічок — «Воротар» (режисер С.О.Тимошенко, 1936), «Дівчина поспішає на побачення» (режисер М.Є.Вернер, 1936), «Шукачі щастя» (режисер В.В.Корш-Саблін, 1936), «Цирк», «Волга-Волга» (режисер Г.В.Александров, 1936, 1938). Фонограми до них записав джаз-оркестр п/к *Якова Скоморовського*. Перу композитора належить дванадцять оперет, близько трьохсот пісень, інші твори. Лауреат Державних премій СРСР (1941, 1951).

Література: Марков Е. Дунаевский, джаз и... Стрейхорн, или загадочная история одной гармонической схемы// Проблемы музыкального образования. К., 1993.

ДЮК Вернон (Дукельський Володимир) (10.X.1903, Параф'яново Псковської губернії, Росія–16.I.1969, Санта-Моніка, Каліфорнія, США) — композитор. Музичну освіту здобув у Київській консерваторії по класах композиції *Р.М.Глієра*, фортепіано — М.П.Домбровського, теорії музики — Б.Л.Яворського. З 1920 жив у Туреччині, пізніше — в Парижі, де співробітничав з С.П.Дягілевим, потім переїхав до Лондона (1928). У 1929 оселився в США. Автор хітів «April In Paris» (1932), «Autumn In New York» (1935), «I Can't Get Started» (1936), «Taking A Chance On Love» (1940) та інших.

ДЬЯЧЕНКО Ігор Маркович (нар.12.XII.1963, Київ) — кларнетист, саксофоніст, керівник ансамблю. Музичну освіту здобув у Київському музичному училищі ім.*Р.М.Глієра*, яке закінчив по класу кларнета (1983). У 1983–1984 працював у Київському об'єднанні музичних ансамблів. Артист Державного естрадно-симфонічного оркестру України п/к *Віктора Здоренка* (1986–1989). У 1989–1992 грав в оркестрі Чорноморського морського пароплавства. Виступав у складі Київського квартету саксофоністів п/к *Юрія Василевича* (1986–1988). З 1992 — керівник ансамблю «Київ бенд», з яким концертував у Польщі, Німеччині (1994), Нідерландах (1995).

е

ЕНТЕЛІС Леонід Арнольдович (26.XII.1903, Кам'янець-Подільський–2.V.1978, Ленінград, Росія) — композитор, музикознавець, лектор, педагог, керівник ансамблю. Закінчив Київське музичне училище. В 1920-ті роки — керівник музичної частини театру *Леся Курбаса* «Березіль» у Києві. Автор музики до спектаклів цього театру. У 1926 створив перший у Києві джаз-банд, котрий взяв участь у спектаклі «Ленін», поставленому в Театрі читця Музично-драматичного інституту ім.М.В.Лисенка, музику до якого написав Е. (автор літмонтажу і постановник — професор Й.О.Кунін). З 1926 — в Ленінграді, де закінчив консерваторію як музикознавець. Викладав теорію музики в різних учбових закладах. Автор брошури

«Разговор о легкой музыке» (М., 1965), статті «К спорам о джазе» («Смена», Л., 1960, 1 і 2 грудня).

Література: С. Київський пересувний театр читця// Театр–музика–кіно. 1926. №2; «Ленін»// Театр–музика–кіно. 1926. №2.

ЕСКІН Аркадій Борисович (нар.24.IV.1939, Харків) — піаніст, керівник ансамблю. Закінчив Харківську музичну школу-десятирічку по класу фортепіано (1956) та Мінський інститут мистецтв по класу вокалу (1986). У 1956–1957 грав в естрадному оркестрі Луганської філармонії п/к *Юрія Петрова*. Піаніст квартету Чеченської (1957–1958) і октету Рязанської (1958–1961) філармоній.

Обкладинка
збірки

Грав в ансамблі ресторану «Центральний» п/к *Романа Фрумкіна* (1961–1962, 1967–1968) у Харкові. Працював піаністом квартету Запорізької філармонії (1962–1964), у київському джаз-оркестрі «Дніпро» (1964–1965), тріо Грузинської філармонії (1966–1967). У 1968–1971 — керівник ансамблю ресторану «Південний» в Ростові-на-Дону. Брав участь зі своїм тріо у фестивалях в Донецьку, Дніпропетровську та Куйбишеві (1969). У 1971 грав в ансамблі «Чангі»

Тбіліської філармонії. З 1972 по 1981 — керівник ансамблю «Тоніка» Білоруської державної філармонії. У 1981–1987 співав у вокально-інструментальному ансамблі «Песняри» п/к Володимира Мулявіна. Піаніст Державного концертного оркестру Республіки Білорусь п/к Михайла Фінберга (1987–1989, 1992–1995). У 1989–1992 — диригент і піаніст концертно-естрадного оркестру в Мінську. З 1995 виступає з «Уральським діксілендом», з яким часто концертує в країнах Європи.

«ЕСТРАДА-72» — перше в Україні періодичне видання, присвячене джазу та естрадній музиці (редактор *В.С.Симоненко*). Вийшов один випуск.

Література: J.V. Prvni sovetske casopis o pop music// Melodie. 1973. №4.

Є

ЄВПАК Микола Федорович (нар.30.V.1953, Піщаний брод Кіровоградської області) — кларнетист, саксофоніст (альт), керівник ансамблю, оркестру, педагог. Закінчив естрадний факультет Харківського інституту культури по класу кларнета (1975). У 1975–1978 — викладач Сумського культосвітучилища. Керівник естрадного оркестру (1978–1980), ансамблю «Орбіта» Сумської філармонії (1983–1985), ансамблю ресторану «Театральний» (1980–1983). У 1985–1987 — методист з питань естрадної музики Черкаського будинку народної творчості. З 1987 — викладач і керівник біг бенду естрадного відділення Черкаської школи мистецтв. Учасник фестивалів «Черкаські джазові дні» (1990, 1992). Викладач (з 1990) і керівник біг бенду (з 1994) Черкаського музичного училища, з яким брав участь у фестивалі «Горизонт джазу» (Кривий Ріг, 1998).

ЄРЬОМЕНКО Євген Борисович (нар.21.I.1940, Київ) — саксофоніст, кларнетист, керівник оркестру. Грав в естрадному оркестрі Клубу Міністерства внутрішніх справ

УРСР п/к *Михайла Медка* (1958–1959), пізніше, в 1959 — у діксіленді Будинку культури заводу «Арсенал» п/к *Юрія Касаткіна*, а потім в естрадному оркестрі Будинку культури заводу «Арсенал» п/к *Юрія Касаткіна* (1963–1964). Був артистом ансамблю Хабаровської філармонії п/к *Юрія Касаткіна* (1964–1965). Грав у джаз-оркестрі «Дніпро» (1965–1967). Брав участь у фестивалі «Джем сешн-67» (Київ). У 1969–1971 виступав у

Євген Єрьоменко (саксофон)
Володимир Хорунжий (фортепіано)

кафе «Хрещатик». У 1972–1974 — музикант Естрадного оркестру Українського радіо і телебачення п/к *Гіви Гаччїладзе*. У 1986–1988 був артистом оркестру Київського держцирку п/к *Василя Петруся*. Грав в ансамблі *Євгена Дергунова* (1994).

ЄФИМОВ Л. (?–?) — гітарист. У 1930 грав у ленінградському ансамблі «Блакитний джаз» п/к *Бориса Крупишева*. Протягом 1930–1934 — гітарист теа-джазу п/к *Бориса Ренського* в Харкові.

Ж

ЖИПІН Валерій Володимирович (нар.22.X.1954, Дніпропетровськ) — ударник. Під час навчання в дитячій музичній школі по класу труби у Дніпропетровську (1965–1970) почав грати на ударних інструментах. У 1980–1981 — учасник ансамблю *Ігоря Чебана* (Дніпропетровське об'єднання музичних ансамблів і дискотек). Грав у дніпропетровському ансамблі «Art Sound Travel» (1992–1995). З 1994 активно співпрацює з квінтетом «АМА джаз» (Єкатеринбург, Росія), з яким виступав на фестивалях в Архангельську, Вільнюсі, Єкатеринбурзі (1995), Москві, Таллінні (1996), концертував у Нідерландах (1996).

Дискографія: «In One Breath». «АМА Jazz». LEO LAB CD 020 (Серпень, 1994, Великобританія) — CD; «In These Last Times». «АМА Jazz». UT RE A LA (1995, Росія) — CD.

ЖИТНИЦЬКИЙ Олександр Пилипович (22.XII.1909, Одеса–26.XI.1973, Мельбурн, Австралія) — тромбоніст, піаніст, аранжувальник, керівник ансамблю, оркестру. Навчався в Одеській консерваторії по класу тромбона. В 1930-ті роки — тромбоніст військового оркестру. Керівник джаз-оркестрів кінотеатрів ім.П.П.Постишева (1937–1939) та ім.В.Г.Короленка (1939–1941) в Одесі. З 1946 жив у Львові. З 1948 по 1956 керував джаз-оркестром кінотеатру «Україна». У 1956–1957 виступав з квінтетом у кінотеатрі ім.Я.О.Галана. Керівник оркестру кінотеатру «Дніпро» (1957–1962) та естрадного оркестру Будинку культури Львівської південно-західної залізниці (1957–1958, 1962–1966). У 1967–1968 очолив оркестр дитячого ансамблю Львівського палацу піонерів ім.Ю.О.Гагаріна. З 1969 по 1971 — керівник естрадного оркестру заводу радіоелектронної медичної апаратури (РЕМА). У 1971 виїхав до Австралії. Похований у Львові.

ЖОЛІН Геннадій Борисович (нар.26.X.1940, Саратов, Росія) — тромбоніст, керівник ансамблю. Чоловік *В.В.Неженцевої-Жоліної*. У 1958–1959 навчався в Саратовській державній консерваторії по класу тромбона, де грав у студентському ансамблі з Миколою Левинівським. У 1961–1963 — музичний керівник естрадного ансамблю Казанської філармонії «Вітерець». Грав в ансамблі Кисловодської філармонії п/к Володимира Добровольського (1963–1964). З 1964 по 1970 — тромбоніст Одеського молодіжного естрадного ансамблю. Артист естрадних оркестрів п/к *Едді Рознера* в Москві (1970–1971) і Гомелі (1971–1972). У 1973–1983 грав в естрадному оркестрі Одеської філармонії п/к *Володимира Наумова*. У 1983–1984 працював в Одеському об'єднанні

Естрадний оркестр Будинку культури Львівської південно-західної залізниці п/к Олександра Житницького

музичних ансамблів. З 1985 по 1990 — артист естрадно-го оркестру Узбекконцерту. Брав участь в *Одеському фестивалі джазової музики* (1983) та «Днях джазу» (Одеса, 1987) з діксілендом *Симона Кандиби*.

ЖУКОВСЬКИЙ Леонід Володимирович (Лазар Вульфівич) (27.III.1897, Ново-Воронцовка Херсонської губернії–1.V.1981, Київ) — кларнетист, саксофоніст (альт, тенор), керівник оркестру, ансамблю, педагог. Музичну освіту здобув у Херсонському імператорському музичному училищі та Одеській консерваторії, де навчався по класу кларнета. У 1920 — артист Дніпропетровського симфонічного оркестру. З 1921 по 1937 — викладач Дніпропетровського музичного технікуму по класу кларнета. У 1923–1927 грав в оркестрі кінотеатру «Більшовик». З 1927 по 1935 — керівник оркестру кінотеатру «Рот-Фронт» (тепер «Батьківщина»). У 1935 — організу-

Джаз-оркестр кінотеатру «Рот-Фронт» п/к Леоніда Жуковського: Іван Колесниченко — тенор-саксофон, Давид Резников — труба, Віктор Савицький — конференсьє, Леонід Жуковський — альт-саксофон, Михайло Манжелей — труба, Галілей Штейнман — фортепіано, акордеон, Віллі Тепер — ударні інструменти, Павло Резников — фортепіано, Яків Песін — співак, Олександр Пугач — альт-саксофон, Йосип Талісман — скрипка, Яків Коваленко — скрипка, банджо, Олександр Віляйкін — альт-саксофон, Михайло Бабич — труба, Леонід Оридорога — труба, Аркадій Брандман — тромбон
20 лютого 1937 року

вав джаз-оркестр, який дебютував у цьому кінотеатрі 13.III у складі: Михайло Бабич, ? Єзерський (труба), Макс Бродський (тромбон), *Семен Месрович, Олександр Віляйкін* (альт-саксофон), *Леонід Жуковський* (тенор-саксофон), *Яків Бабенко* (фортепіано), Галілей Штейнман (акордеон), Яків Соїфер (ударні інструменти). Наступного року склад оркестру було збільшено до 16-ти виконавців. Колектив виступав у кінотеатрі до 21.VII.1941 і протягом усього часу існування часто концертував у Дніпропетровську, а також виїжджав з гастрольями до Ворошиловграда, Горлівки, Дніпродзержинська, Донецька, Запоріжжя, Кривого Рогу, Нікополя, Севастополя та інших міст України. У 1941 короткий час керував джаз-оркестром кінотеатру «Комінтерн». З 1941 по 1944 — кларнетист оркестру Дніпропетровського театру опери і балету, який було евакуйовано до Красноярська. У 1942–1944 — керівник джаз-оркестру в Красноярську. Після повернення в Україну грав у джаз-оркестрі Першого Українського республіканського театру мініатюр п/к *Всеволода Рождественського* (1944), оркестрах Київського (1944–1946), Львівського (1946–1947) театрів опери і балету, в оркестрі Оперної студії Київської державної консерваторії (1947–1961). Музикант (1961–1964), керівник (1964–1968) рестораних ансамблів Києва.

Література: А-ко М. Театральний джаз-ансамбль// Більшовицька зміна. 1938. 4 лютого; П'ятирічний ювілей джаз-оркестру// Більшовицька зміна. 1940. 14 березня; Ювілей джаз-ансамбля// Днепровская правда. 1940. 15 мая; Тепер Е. Был и такой джаз...// Днепр вечерний. 1986. 9 августа.

ЖУРАВИЦЬКИЙ Вадим Михайлович (нар.3.XII.1962, Київ) — композитор. У 1987 закінчив Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу композиції *Ю.Я.Щенка*, у 1996 — аспірантуру. З 1987 по 1990 — референт Київської організації Спілки композиторів України. Викладає композицію в Київській школі мистецтв №3 (з 1990) та Київській державній консерваторії (з 1993). Автор творів, написаних під впливом джазу.

Твори: «Лірична п'єса» для саксофона (сопрано або тенора) і фортепіано (1988); Регтайм для фортепіано (1990, перекладення для двох фортепіано, 1990, для чотирьох саксофонів, 1995); «Jazz Child». 10 п'єс для фортепіано (1990); Регтайм для фортепіано (1995, перекладення для струнного оркестру, 1997); Квінтет для духових інструментів (1996).

З

ЗАДОНЦЕВ Володимир Антонович (нар.?, 1939, Дніпропетровськ) — популяризатор джазу в Дніпропетровську. Організатор і член правління перших *джаз-клубів* — «*Блакитна нота*» (кафе «*Мрія*»), «Клуб молодих вчених». Записав цикл аудіо-відеолекцій про джаз (1973–1980). Організатор усіх дніпропетровських *джазових фестивалів* 1970-х років, багатьох джазових концертів. У 1994–1996 підготував і провів більше 100 теле- та радіопередач, авторських програм про джаз («Радіо джаз-клуб», «Джаз-календар» і т.п.).

ЗАЖИТЬКО Сергій Іванович (нар.6.II.1962, Чернігів) — композитор. Закінчив Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу композиції Є.Ф.Станковича. Автор творів, у яких використані елементи джазу.

Лев Заліяпін

ЗАЙДЕРМАН Леонід Леонович (22.VIII.1923, Київ–?, США) — контрабасист, керівник ансамблю. У 1949–1951 грав у джаз-оркестрах київських кінотеатрів, у 1952 — в ансамблі ресторану «Динамо». Протягом 1953–1956 керував естрадним квартетом Української республіканської естради, з яким здійснював записи на Українському радіо для програми «Вечірні мелодії» (1956). З 1958 — контрабасист ансамблю Укрконцерту п/к *Пилипа Бриля*. Пізніше керував ансамблем ресторану «Столичний». У 1973–1978 — керівник

колективів Київського об'єднання музичних ансамблів. Емігрував до США.

Дискографія: «Естрадні ансамблі України». Ансамбль п/р М.Скорика. Ансамбль п/у Л.Зайдермана. Солоіст І.Литвинський (саксофон). «Мелодія» Д 00027799–800 (27.III.1970) — EP.

ЗАЛЯПІН Лев Гершович (нар.11.IV.1935, Жашків Черкаської області) — ударник. Закінчив Київську вечірню музичну школу робітничої молоді ім.К.Г.Стеценка по класу ударних інструментів (1969). У 1958–1959 грав у ресторанных оркестрах. Артист ансамблю Укрконцерту (1960–1961). Грав в ансамблі *Юрія Братолоубова* (1961–1962), джаз-оркестрі «Дніпро» (1963–1967), оркестрі ресторану «Кавказ» (1970–1972). З 1974 по 1978 — артист Київського об'єднання музичних ансамблів. Ударник оркестру Київського держцирку (1967–1970, 1972–1974, 1978–?), з яким гастролював в Ірані, Кувейті (1969), ФРН (1990), Франції (1992).

ЗАМОРОКО Микола Степанович (нар.11.IV.1948, Херсон) — піаніст, керівник ансамблю, педагог, заслужений артист України (1990). Закінчив Херсонське музичне училище (1967) та Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського (1972) по класу фортепіано. У 1973–1979 працював в Укрконцерті, Київському музикохолі та Київському об'єднанні музичних ансамблів. Піаніст-концертмейстер, соліст Державного естрадно-симфонічного оркестру України (1979, 1983–1990). З 1980 — викладач по класу фортепіано відділу естрадно-джазового виконавства Київського державного музичного училища ім.*Р.М.Глієра*. Брав участь зі своїми ансамб-

Конверт грамплатівки

лями в концертах джазової музики Пленуму правління Спілки композиторів України «Світ музики і молодь» (Київ, 1988) та IX з'їзду Спілки композиторів України (Київ, 1989), у фестивалі «Голосієве-88». З 1990 — в Балтиморі (США).

Твори: Естрадные и джазовые пьесы для фортепиано/ Сост. Н.С.Замороко. К., 1985, 1988; Фортепиано в джазе: Хрестоматия для эстрадных отделений музыкальных училищ/ Сост. Н.С.Замороко. В.1. К., 1988; Джаз и фортепианная музыка первой половины XX века/ Сост. Н.С.Замороко, В.С.Симоненко. В.1. К., 1987; В.2. К., 1989.

Дискографія: «Короткие истории». Джазовые композиции. Николай Замороко — фортепиано. «Мелодия» С60 26867 009 (1988) — LP.

ЗАПОЛЬСЬКИЙ Олександр Ігорович (нар.3.I.1951, Одеса) — скрипаль, керівник ансамблю, педагог, заслужений артист України (1987). Закінчив Херсонське музичне училище (1970) та Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського (1976) по класу скрипки. З 1976 по 1990 — викладач кафедри струнних інструментів Донецького державного музично-педагогічного інституту. У 1980–1985(?) — керівник ансамблю «Діапазон», який став лауреатом III Республіканського конкурсу артистів естради (Чернівці, 1982), Республіканського фестивалю мистецтв «Молоді голоси» (Київ, 1982) та VII Всесоюзного конкурсу артистів естради (Москва, 1983). Брав з ним участь у фестивалях «Джаз-82» (Дніпропетровськ), «Донецьк-114» (1983), «Донецьк-116» (1985), концертував, виступав по телебаченню. З 1983 по 1990 — концертмейстер симфонічного оркестру Донецької філармонії. Студент класу композиції Донецького музично-педагогічного інституту (1985–1986, 1988–1990). У 1990–1992 — артист симфонічного оркестру кінематографії в Москві. З 1992 — у Копенгагені, де працює скрипалем симфонічного оркестру Датського радіо. Лауреат I Республіканського конкурсу ім.М.В.Лисенка (1974).

Література: Мінкін Л. Діапазон «Діапазону»// Музика. 1984. №2.

ЗДОРЕНКО Віктор Михайлович (нар.1.VII.1946, Київ) — контрабасист, диригент, заслужений ар-

тист України (199?). Музичну освіту здобув у Київській державній консерваторії ім.П.І.Чайковського, яку закінчив по класу хорового (1970) та оперно-симфонічного (1975) диригування. У 1963 грав у кафе «Мелодія», був музикантом оркестру Київського держцирку п/к *Василя Петруся*. З 1988 — художній керівник і головний диригент Державного естрадно-симфонічного оркестру України.

ЗІНКЕВИЧ Анатолій (1941, ?–1960, Шауляй, Латвія, похований в Києві) — трубач. Навчався в Київській спеціальнойній музичній школі-десятирічці ім.М.В.Лисенка по класу труби. Дебютував у 1958 в естрадному оркестрі «Мелодія» Будинку культури Київського трамвайно-тролейбусного управління п/к *Іллі Гасса*. Грав в Естрадно-молодіжному ансамблі Центрального будинку працівників мистецтв УРСР (1959) та в квінтеті Київської групи «Цирк на сцені» п/к *Вадима Ільїна* (1960).

Анатолій Зінкевич. 1960 рік

ЗІНКОВСЬКИЙ Володимир Олександрович (нар. 26.III.1949, Запоріжжя) — флейтист, піаніст, гітарист, контрабасист, керівник ансамблю. Закінчив Запорізьке музичне училище (1973) та Владивостоцький інститут мистецтв (1979) по класу флейти. У 1964–1967 грав на гітарі в танцювальних ансамблях та оркестрах Запоріжжя. З 1968 виступав з квінтетом Запорізького джаз-клубу «Синкопа», де грав на контрабасі, гітарі та флейті. Брав участь у фестивалях «Юність-68» (Дніпропетровськ) і «Донецьк-102»(1971). Пізніше керував ансамблями, з якими виступав на фестивалях

Володимир Зінковський

Олександр Запольський. 1983 рік

«Джаз на Дніпрі-87» (Дніпропетровськ), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1988). З 1992 — у США.

ЗОЛКІН Анатолій Іванович (нар.20.III.1942) — композитор, педагог. Закінчив Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу композиції Г.І.Ляшенка (1985). З 1985 — викладач відділу естрадно-джазового виконавства Київського державного музичного училища ім.Р.М.Глієра. Автор творів, написаних під впливом джазу.

Твори: Соната для альт-саксофона і фортепіано (1989); Концерт для біг бенду (1996).

ЗОЛОТУХІН Володимир Максевич (нар.16.V.1936, Харків) — композитор, педагог, народний артист України (1996). У 1963 закінчив Харківську консерваторію по класу композиції Д.Л.Клебанова. Викладач Харківського інституту культури (1963–1967), Харківського інституту мистецтв (з 1968, з 1989 — професор). У своїй творчості використовував елементи джазу.

Твори: Симфонія №2 «Ранкова» (1977); «Концерт-блюз» (1983); «Один в полі воїн». Геройко-романтична музична драма для солістів, хору та оркестру (1985); «Автограф» («Монолог»). Поема для естрадно-симфонічного оркестру (1985; друга редакція — 1994); «Прелюдія в стилі блюз» для фортепіано (1989); «Нічна серенада» для альт-саксофона та естрадно-симфонічного оркестру (1991); «Скоморохи» для ансамблю (1991); «Гуцульський триптих» для брас-квінтету (1994); «Я хочу розповісти вам...». Кантата для дитячого хору та симфонічного оркестру (1996); п'єси для естрадного оркестру.

Дискографія: В.Золотухин. Симфонія №2 «Утренняя» для більшого естрадно-симфонічного оркестра; Концерт-блюз для саксофона-альта с оркестром. Государственный эстрадно-симфонический оркестр Украинской ССР/ А.Ануфриенко; В.Чуриков (саксофон-альт). Мелодия С60 26871 001 (1987) — LP.

ЗОРЯ Юрій Анатолійович (нар.28.V.1954, Кишинів, Молдова) — співак, банджоїст, гітарист, бас-гітарист, піаніст, керівник ансамблю. У 1968 закінчив дитячу музичну школу по класу фортепіано у Кривому Розі, потім — Криворізький державний педагогічний інститут (1975). Керував вокально-інструментальними ансамблями «Веселі музики» у Кривому Розі (1976–1977), «Олеся» (1978–1984) Рівненської обласної філармонії. З 1986 по 1995 очолював «Групу композиційного джазу», що грала у стилі джаз-рок. Паралельно співробітничав з вокальним ансамблем «Джаз-хорал» (з 1987) та диксілендом (як

піаніст, банджоїст і співак, з 1989) *Олександра Гебеля*. З 1996 грає у складі тріо з трубачем *Сергієм Парієвим* і тромбоністом *Віктором Басюком*. Виступає також соло. Учасник фестивалів «Джаз на Дніпрі» (Дніпропетровськ, 1987), «Горизонти джазу» (1987–1991, 1993–1996, Кривий Ріг), «Дні джазу» (Архангельськ, 1989), «Осінні ритми-90» (Ленінград), «Singgroup Jazz Festival» (Паневежис, Литва, 1990), «Джаз перед Різдом» (Москва, 1990), «International Jazz Fest» (Кассель, ФРН, 1990), «Джаз над Волгою» (Ярославль, 1991), «Джаз Росії» (Нижній Новгород, 1991), «Danubian Jazz Festival» (Галац, Румунія, 1991), «Джаз-янтар» (Калінінград, 1992), «Interjazz» (Фленсбург, Німеччина, 1995) — з «Джаз-хоралом»; «Горизонти джазу» (1988–1991, 1993–1996, Кривий Ріг), «Дні джазу» (Архангельськ, 1989), «International Jazz Fest» (Кассель, ФРН, 1990) — з диксілендом; «Горизонти джазу-87», «Сухумі-88», «Джаз на Дніпрі-89», «Джаз Росії» (Нижній Новгород) — з «Групою композиційного джазу»; «Горизонти джазу» (1996, 1998) — з *Сергієм Парієвим* і *Віктором Басюком*. Концертував з диксілендом у Німеччині (1989, 1994) і Данії (1994).

Дискографія: «5 x 5». «Джаз-хорал» *Александра Гебеля*. Русский диск P60 01123 (1992) — LP; «Someday». Olexander Gebel «Jazz Choral». N-9574 (1994, Канада) — CD.

ЗУБИЦЬКИЙ Володимир Данилович (нар.2.III.1953, Голосково Кривоозерського району Миколаївської області) — композитор, баяніст, диригент, заслужений діяч мистецтв України (1993). Закінчив три факультети Київської державної консерваторії ім.П.І.Чайковського: у 1976 — оркестровий (клас В.В.Бесфамільнова), у 1977 — композиторський (клас *М.М.Скорики*), у 1979 — диригентський (клас В.Б.Гнедаша). У 1976–1979 — соліст Укрконцерту. З 1979 — на творчій роботі. Голова Асоціації баяністів і акордеоністів Всеукраїнської музичної спілки (з 1989). Автор творів, написаних під впливом джазу.

Твори: Sinfonia concertante №2 (1979); камерна симфонія №2 на вірші Артюра Рембо (19??); «Partita concertante in modo jazz improvizatione» для готово-виборного баяна (1979); опера «Чумацький шлях» (1983); Jazz-Partita №2 (1993?); хоровий концерт «Concerto strumentale» (1994?); «Присвята Астору П'яццолі». Для баяна та струнних (1996?).

ЗУБЦОВ Євген Микитович (11.VI.1920, Єнакієво Донецької області–1.V.1986, Київ) — композитор, диригент, керівник оркестру, заслужений діяч мистецтв України

Естрадний оркестр
Української республі-
канської естради
п/к Євгена Зубцова
1956–1957 роки

(1979). Закінчив Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу композиції (1954). У 1937–1941, 1945–1949 — завідувач музичної частини Державного театралізованого джазу п/к Дмитра Вороніна (Ростов-на-Дону). Музичний керівник Української республіканської естради (1954–1955), художній керівник Естрадного оркестру Української республіканської естради (1955–1959). З 1960 на творчій роботі. З 1972 — голова комісії естрадної музики Спілки композиторів України.

ЗЮЗИН Віктор Семенович (20.II.1922, Приморське Запорізької області–21.I.1997, Бердянськ) — композитор, аранжувальник, диригент, керівник оркестру. Навчався в музичному училищі при Московській консерваторії як піаніст (1939–1941). Художній керівник і диригент самодіяльного естрадного оркестру Бердянського будинку культури «Азовська чайка» (1956–1962, 1965–1970). Брав участь у зйомках кінофільму «На крилах азовської чайки» (Київська кіностудія ім.О.П.Довженка, 1968).

ІВАНОВ Валентин Гаврилович (нар.21.I.1936, Часів Яр Донецької області) — композитор, керівник ансамблю, оркестру. Закінчив Харківський інститут мистецтв (1976). У 1958–1959 — викладач Чернівецького музичного училища. Керівник естрадних ансамблів Будинку архітектора (1956–1957) та Донецької філармонії (1960–1965). З 1966 по 1978 — завідувач музичної частини Харківського театру юного глядача. У 1968–1969 — керівник естрадного оркестру Парку культури ім.Максима Горького. З 1979 — керівник жіночого естрадного оркестру Будинку культури будівельників «Орбіта». Викладач Інституту мистецтв (з 1966) та Інституту культури (з 1972) у Харкові. Член Президії *Джазової асоціації України* (з 1995).

Твори: Джаз-вальс для біг бенду (1976); Рондо для біг бенду (1984); Концертно для альт-саксофона та біг бенду (1984); Джаз-вальс для фортепіано (1984); Блюз для фортепіано (1985); Соната для альт-саксофона та фортепіано (1987); 48 прелюдій і фуг для фортепіано (1988); Елегія для труби та фортепіано (1995).

ІВАНОВ Сергій Юрійович (нар.6.XI.1953, Клайпеда, Литва) — піаніст, керівник ансамблю. У 1973 закінчив Дніпродзержинське музичне училище по класу фортепіано. У 1975–1985 грав у різних ансамблях, концертував у багатьох містах СРСР. З 1985 — керівник ансамблю горлівського джаз-клубу «Квадрат», з яким брав участь у фестивалях «Весняні дні джазу» (Горлівка, 1985–1990), «Донецьк» (1985, 1987, 1989), «Весняні рит-

ми-87» (Москва), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1988), «Голосієве-88» (Київ). З 1991 — викладач по класу фортепіано Горлівської школи мистецтв.

Дискографія: «Донецк-118». 10-й джазовий фестиваль в Донецьке. «Мелодия» С90 27905 001 (1988) — LP; «XI Міжнародний фестиваль джазової музики «Донецк-120». «Мелодия» С60 30789 007 (1990) — 2 LP.

ІВЧЕНКО Геннадій Пилипович (нар.14.VII.1945, Орджонікідзе, Північна Осетія) — саксофоніст (тенор), флейтист, аранжувальник, керівник ансамблю, педагог. У 1964–1967 навчався в Ленінаканському музичному училищі по класу флейти. З 1964 по 1968 грав в естрадних оркестрах Ленінакана. У 1968–1969 — артист естрадного оркестру «Карабах» п/к Геннадія Бархударова в Степанакерті. З 1969 по 1971 грав в оркестрі об'єднання Держцирк у Сімферополі та Ялті. У 1972 закінчив музичне училище в Орджонікідзе. Під час навчання у Петрозаводській консерваторії, яку закінчив по класах флейти (1976) і саксофона (1978), керував студентським джазовим ансамблем. У 1976–1983 працював завідувачем відділу естрадно-джазового виконавства в Мурманському державному музичному училищі, де з 1977 керував ансамблем «Джаз-студію» та грав в ансамблі «Гольфстрім» (пізніше — «Мейнстрім») п/к Володимира Чалого (з 1978). З 1983 по 1985 — саксофоніст біг бенду п/к Віктора Авдеева та ансамблю «Колегіум» п/к Володимира Щукина в Калінінграді, був завідувачем відділу естрадно-джазового виконавства в Калінінградському музичному училищі (1984–1985). Ар-

Геннадій Івченко

тист Естрадного оркестру Українського радіо і телебачення (з 1985). У 1988–1989 грав у Київському квартеті саксофоністів п/к Юрія Василича. Викладач відділу естрадно-джазового виконавства Київського державного музичного училища ім. Р.М.Глієра (з 1986) та Київського державного інституту культури (з 1994). Брав участь у фестивалях «Хібінські зорі» (1980) і «Ритми Хібін» (1982) в

Апатитах Мурманської області — з ансамблем «Джаз-студію»; «Хібінські зорі» (1980), «Джаз-82» (Дніпропетровськ), «Ритми Хібін», у Вітебську (1982) — в складі ансамблю «Гольфстрім» («Мейнстрім»); у Вітебську (1984) — з ансамблем «Колегіум»; «Горизонти джазу» (Кривий Ріг), «Джаз на Дніпрі» (Дніпропетровськ, 1987), «Голосієве-88» (Київ), у концерті джазової музики Пленуму правління Спілки композиторів України «Світ музики і молодь» (Київ, 1988) — з квартетом Олександра Колонтирського; «Кришталевий Лев-88» (Львів) — у складі біг бенду Київського державного музичного училища п/к Анатолія Шарфмана; «Кришталевий Лев-89» — з Київським квартетом саксофоністів і квартетом Петра Пашкова; «Кришталевий Лев-89», у Кишиневі, Мурманську (1990) — в дуєті з гітаристом Анатолієм Михайловичем; «Дніпрогастроль» (1991) — з французькими музикантами; «Осінній джазовий марафон» (Київ, 1993) — в дуєті з ударником Пасічником.

ІЗМАЙЛОВ Енвер Серверович (нар.12.VI.1955, Фергана, Узбекистан) — гітарист, композитор, керівник ансамблю, заслужений артист України (1994). Закінчив Ферганське музичне училище по класу фагота (1979) й Ташкентський інститут культури (1990). Грі на гітарі навчався самостійно. Дебютував в аматорському ансамблі «Южане», пізніше грав у джаз-ансамблі «Сато», яким керував Леонід Атабеков. Виступав з ним на «Джазових днях» у Ташкенті (1981) й на фестивалі у Фергані (1984), пізніше — на фестивалях в Ашхабаді, Москві, Таллінні й Ташкенті. У 1988 повернувся на батьківщину своїх предків у Крим, працював учителем музики в Джанкої. У 1990 виступив з сольною програмою на Талліннському міжнародному джазовому фестивалі. З тих пір переважно грає соло. Брав участь у фестивалях: як соліст у 1991 — «Джаз над Єнісеєм» (Красноярськ), «Вільнюс-91» (Литва), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг), «Дніпрогастроль» (Київ–Одеса), фестивалях у Порі (Фінляндія), Мюнстері (Німеччина), «Джаз над Волгою» (Ярославль); у 1992 — «Музика на воді» (Москва), фестивалях у Ялті (Крим), Владикавказі (Осетія), Порі (Фінляндія), Архангельську; в 1993 — «Vossa Jazz» (Восса, Норвегія), «Grenoble Jazz Festival» (Гренобль, Франція), у Нойвіді (Німеччина), у 1994 — «Горизонти джазу», у фестивалі в Мюнхені (Німеччина); в 1995 — «Горизонти джазу», «Grenoble Jazz Festival», в Іжевську (Удмуртія), Фірзені (Німеччина), Бергені, Ставангері (Норвегія), Вальчино (Італія), Халавесі (Фінляндія); у 1996 — в Казані (Татарстан), Архангельську; в 1997 — в

Оренбурзі, Архангельську; в 1998 — «Good news From Russia» (Відень, Австрія), у Нижньому Новгороді; в дуетах з піаністом Рафатом Абійбулаєвим (Сімферополь) — «Весняні дні джазу» (Горлівка, 1991?); з ударником Бурханом Очалом (Швейцарія) в 1991 — у Таллінні, у 1992 — «Banlieues Bleues Festival» (Париж, Франція), «International Jazz Festival» (Цюрих, Швейцарія), у 1993 — в Мюнстері (Німеччина), «Roma Jazz Fest» (Рим, Італія); з саксофоністом і флейтистом Джеффом Уорреном (Великобританія) в Леверкюзені (1994?), «Jazz Ost West'96» (Нюрнберг, Німеччина); з гітаристом Уве Кропінські (Німеччина) — у Нойвіді (Німеччина, 1995); з квінтетом «Overseas» — «Jazz And Blues» (Стокгольм, Швеція, 1992); зі своїм тріо в складі — Наркет Рамазанов (саксофон, флейта, кларнет), Рустем Барі (перкусія) — у фестивалі «Метаморфози джазу» (Київ, 1995). Учасник багатьох гітарних, етнографічних, фольклорних та інших музичних форумів. Концертував, виступав у джаз-клубах, на радіо і телебаченні в Молдові (1990), Швейцарії (1991, 1995), Франції (1992, 1993, 1995), Бельгії (1993), Німеччині (1994–1996), Фінляндії (1995–1997), Данії (1996, 1998), Естонії, Нідерландах, Росії, Туреччині (1996), США (1997), Австрії (1998). Проводив майстер-класи у Нідерландах, Німеччині та Фінляндії. Для творчості І. характерне поєднання особливостей фольклору кримських татар з власною виконавською манерою гри на електрогітарі, що спирається на винайдену ним на початку 1980-х років «десятипальцеву» техніку, яка дозволяє музиканту одночасно відтворювати мелодичну лінію, акомпанемент і бас. Ця техніка (tapping) була розроблена І. самостійно, незалежно від американського гітариста Стенлі Джордана, який започаткував її у 1970-ті роки. Згідно з результатами анкетування, котре проводила редакція газети «Советская молодежь» (Рига) за участю джазових фахівців, у 1986, 1988 І. посів шосте місце серед гітаристів СРСР, а в анкеті «Зірки джазу-90» журналу «Джаз» — п'яте місце в рубриці «музикант року», четверте серед гітаристів і друге як «музикант, що заслуговує на більш широке визнання». Лауреат першої премії Першого Європейського міжнародного конкурсу гітаристів у Лозанні (Швейцарія, 1995). Член Президії *Джазової асоціації України* (з 1995).

Енвер Ізмайлов
Фото Валентини
Лунченко

Дискографія: «Легенда». Джаз-ансамбль «Сато». Руководитель Леонид Атабеков. Мелодия С60 24399 006 (1986) — LP; «Передай добро по кругу». Джаз-ансамбль «Сато». Руководитель Леонид Атабеков. Мелодия С60 25897 003 (1987) — LP; «Black Sea». Burhan Ocal — Enver Izmailov. «TUN» UTR 5001 (1991, Швейцарія) — CD; «At A Fergana Bazaar». Enver Izmailov. «TUTU» CD 888 142 (1993, Австрія) — CD; «The Eastern Legend». Enver Izmailov. «RDM» CDRDM 3 05 013 (1993, Росія) — CD; «Dancing Over The Moon». Art Of The Duo Enver Izmailov And Geoff Warren. «TUTU» CD 188 168 (1995, Австрія) — CD; «Танцюющее Время». Дуэт «Зирк», Владимир Соляник — клавишные, Энвер Измаилов — гитара, Юрий Морозов — гитара, Сергей Хмелев — перкуссия, флейта, арфа, Томми Мансикка-Ахо — диджериду. «Ключ Records» KRCD 002 (1996, Росія) — CD; «Весь этот Jazz». Приложение к журналу «Салон Audio Video», 1998, май-июнь. CDRDM 803206 (Австрія) — CD.

Література: Гордеева Л. Человек-оркестр покориł Донецк с помощью татарского джаза// Киевские ведомости. 1996. 21 марта; Коцина И. Крымчанин Энвер Измаилов — посол джаза в неритмичной стране// Факты и комментарии. 1997. 10 октября; Сікорська І. Як гітара привела хіпі у Палац піонерів// Вечірній Київ. 1997. 16 жовтня; Зинич Е. Феноменальный Измаилов// Правда Украины. 1997. 21 ноября.

ІЗЮМЧЕНКО (Гойхман) Аркадій Ісакович (нар.18.VIII. 1947, Київ) — кларнетист, саксофоніст (сопрано, альт). Закінчив Горьковську державну консерваторію ім.М.І.Глинки по класу кларнета (1979). У 1970–1979 — соліст оркестру Київського державного театру оперети. З 1979 по 1990 — концертмейстер Державного естрадно-симфонічного оркестру України. У 1980–1990 — викладач відділу естрадно-джазового виконавства Київського державного музичного училища ім.П.М.Глієра. Виступав з різними джазовими ансамблями. Брав участь у складі секстету *Миколи Заморока* в концерті джазової музики Пленуму правління Спілки композиторів України «Світ музики і молодь» (Київ, 1988). З 1990 — в Ізраїлі.

ІЛІН Вадим Григорович (нар.5.I.1942, Київ) — композитор, піаніст, вібрафоніст, саксофоніст, аранжувальник, керівник ансамблю і оркестру, заслужений діяч мистецтв України (1989). У 1971 закінчив Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу композиції *М.М.Скорика*. Дебютував у 1957 як акордеоніст естрад-

Вадим Ільїн. 1962 рік

ного оркестру «Мелодія» Будинку культури Київського трамвайно-тролейбусного управління п/к *Іллі Гасса*. Акомпаніатор Київського держцирку (1959–1960), керівник ансамблю Київської групи «Цирк на сцені» (1960–1961). Працював у Грузинській державній філармонії (1961). Грав в ансамблі *Юрія Братоловбова* (1961–1962), у квартеті *Київського джаз-клубу* в кафе «Мрія» (1962–1963), джаз-оркестрі «Дніпро» п/к *Ігоря Петренка* (1963). Керівник естрадних оркестрів Київського медичного інституту ім.О.О.Богомольця (1963–1964) та Жовтневого палацу культури (1966–1967). У 1968–1970 грав в ансамблі *Марка Резницького* в кафе «Хрещатик». З 1972 по 1974 — керівник вокального ансамблю «Мрія». Учасник фестивалів «Джем сешн-67» (Київ), «Юність-68» (Дніпропетровськ), фестивалю у Запоріжжі (1968). З 1974 — на творчій роботі. Автор концертів для фортепіано (1987), альт-саксофона (1989) та

естрадно-симфонічного оркестру, мюзиклів, пісень, статті «Слухаючи Катерину Валенте» («Естрада-72», в.1). З 1991 — в Ізраїлі.

ИЩЕНКО Юрій Якович (нар.5.V.1938, Херсон) — композитор, заслужений діяч мистецтв України (1991), кандидат мистецтвознавства (1977). У 1960 закінчив Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу композиції А.Я.Штогаренка, у 1964 — аспірантуру. З 1962 викладає композицію у цьому ж вузі. Автор творів, написаних під впливом джазу.

Твори: «Маленька партита» №1 для флейти та арфи (скрипки та фортепіано, 1973); Соната для кларнета і фортепіано (1984); Соната для альт-саксофона та фортепіано (1987); Andante та Allegro для тенор-саксофона та фортепіано (1988); Квартет для саксофонів (1993); Концерт для кларнета і камерного оркестру (1996); «У просвіті хмар». Кантата (1997); Дві п'єси для квартету духових — «Вечірні тіні», «In modo retro» (1997).

Дискографія: Ольга Пархоменко (скрипка). Ю.Ищенко. Маленькая партита. Наталья Измайлова — арфа. «Мелодия» С10 17721006 (1980) — LP.

К

КАГАН Симон Михайлович (нар.7.XII.1909, Старо-Толочин Оршанського повіту Могилівської губернії) — піаніст, композитор. У 1917–1919 жив у Харкові, де й почав брати уроки гри на фортепіано у Н.Ландесман. У 1921–1923 займався композицією з М.Гнесінін та Н.Хейфецем у Ростові-на-Дону. В 1923 поступив до Ленінградської консерваторії (закінчив у 1931) в клас фортепіано С.Савшинського. У 1922–1926 виступав з сольними концертами в Ленінграді, Ростові-на-Дону, Харкові та інших містах. У 1931–1940 (з перервами) — художній керівник естрадних оркестрів у Москві та Ленінграді. До 1933 грав у джаз-оркестрі п/к *Якова Скорморовського*. В 1933 — піаніст теа-джазу п/к *Леоніда Утьосова*. У 1942–1944 — директор і художній керівник Театру естради та мініатюр в Уфі (Башкирія). У 1944–1952 — соліст і акомпаніатор на Ленінградському радіо, в 1953 працював у Держестраді. З 1945 по 1950

навчався композиції у В.Щербачова (в Ленінградській консерваторії та приватно). З 1972–1973 живе у США.

КАЛІНІН Станіслав Петрович (нар.7.XII.1935, Темижбецький зернорадгосп Новоолександрівського району Ставропольського краю, Росія) — тромбоніст, піаніст, аранжувальник, керівник оркестру. Закінчив Ставропольське музичне училище (1958) та Одеську державну консерваторію (1963) по класу тромбона. У 1956–1958 грав в оркестрі кінотеатру «Батьківщина» п/к Павла Тимофеева. З 1959 по 1961 — керівник естрадного оркестру Одеського державного університету. У 1961–1963 — музичний керівник і диригент Молодіжного естрадного оркестру Палацу студентів ім.Ф.Е.Дзержинського (художній керівник — *Євген Болотинський*). У 1963–1964 — тромбоніст, у 1965 — піаніст естрадного оркестру Одеської філармонії п/к *Юрія Степанова*, у 1965–1966 — художній керівник,

Одеський джаз-рок оркестр «Пульсар». Диригент — Станіслав Калінін, соліст — Аркадій Астаф'єв (труба)

у 1967 — музичний керівник і диригент цього оркестру (художній керівник — *Євген Болотинський*). З 1967 по 1981 — головний диригент оркестру Одеського держжирку. З 1981 — диригент Одеського об'єднання музичних ансамблів, джаз-рок оркестру «Пульсар» (1995–1997). У 1985–1996 — викладач дитячої музичної школи.

КАЛІШ Петро Олександрович (12.VII.1898, Київ–22.IV.1975, там же) — співак, банджоїст. Навчався на вокально-сценічному факультеті Музично-драматичного інституту ім.М.В.Лисенка (1923–1927). У 1916–1917 виступав у кінотеатрах з оркестром народних інструментів п/к І.Захарова. З 1919 по 1921 — військовий музикант. У 1924–1927 — керівник струнних музичних гуртків у робітничих клубах. Грав у квартеті (1925–1927) та оркестрі народних інструментів Київського радіоцентру п/к Наумова (1927–1934). З 1934 по 1936 — співак і банджоїст теа-джазів п/к *Бориса Ренського* і *Якова Чернявського*. У 1936 грав у «Концертному джазі» п/к *Олександра Володарського*, з яким концертував у кінотеатрах Харкова. З 1936 по 1941 виступав у київських кінотеатрах «Спартак», «Комсомольському» (на Подолі) та «Комсомолец України» (1941). У 1941–1945 — керівник колективів художньої самодіяльності Полтавського танкового училища. З 1945 по 1947 — начальник вокального і концертмейстерського цехів Українського радіокомітету. У 1947–1948 грав у джаз-оркестрі кінотеатру «Комсомолец України» п/к *Василя Петруся*. З 1948 по 1959 перебував на адміністративно-господарчій роботі. У 1959 — банджоїст танцювального ансамблю.

Петро Каліш

КАНДИБА Симон Львович (нар.27.XI.1941, Ташкент, Узбекистан) — саксофоніст (сопрано, те-

нор), аранжувальник, керівник ансамблю, оркестру. Закінчив Одеську музичну школу ім.П.С.Столярського по класу віолончелі. З 1961 по 1963 грав у Молодіжному естрадному оркестрі Палацу студентів ім.Ф.Е.Дзержинського п/к *Євгена Болотинського*. У 1963–1967 — музичний, у 1967–1972 — художній керівник естрадного оркестру Одеської філармонії. З 1972 по 1975 — керівник оркестру ресторану «Київ». У 1975–1977 очолював вокально-інструментальний ансамбль «Співаючі юнги» Миколаївської філармонії. З 1977 по 1982 — керівник естрадного оркестру Одеської філармонії. З 1982 працював в Одеському об'єднанні музичних ансамблів. У 1985–1993 — викладач дитячої музичної школи. З 1983 — керівник діксіленду, який брав участь в *Одеському фестивалі*

Діксіленд Симона Кандиби: Геннадій Жолін — тромбон, Симон Кандиба — сопрано-саксофон, А.Ульяновський — фортепіано, Аркадій Астаф'єв — труба, Станіслав Калінін — туба. Одеса, 1990 рік

джазової музики (1983), «Днях джазу» (Одеса, 1987), «Ритмах літа-88» (Рига, Латвія). З 1995 — в США.

КАНЕРШТЕЙН Олександр Михайлович (нар.13.VI.1933, Київ) — композитор, піаніст. Закінчив Київську державну консерваторію по класах композиції Б.М.Лятошинського (1955) та фортепіано К.М.Михайлова (1956). У 1956–1957 — соліст і концертмейстер Львівської філармонії. З 1957 викладає фортепіано у Київському державному музичному училищі ім.Р.М.Глієра. Автор творів, на яких позначився вплив джазу.

Твори: «Скуті кайданами». Опера (1967); Симфонія №5 «Американська» (1987); «Готель кохання». Опера (1993); Симфонія №6 (1994).

КАПУСТІН Едуард Андрійович (нар.5.III.1937, Ташкент, Узбекистан) — тромбоніст. У 1963–1973 грав у «Київському діксілленді» п/к Ігоря Сергєєва, з яким брав участь у фестивалі «Джем сешн-67» (Київ).

КАРАБИЦЬ Іван Федорович (нар.17.I.1945, Ялта Донецької області) — композитор, народний артист України (1991). У 1971 закінчив Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу композиції Б.М.Лятошинського та М.М.Скорики, у 1975 — аспірантуру. У 1968–1974 — диригент Ансамблю пісні і танцю Київського військового округу. З 1983 викладає композицію в Київській консерваторії. З 1995 — художній керівник Державного ансамблю солістів України «Київська камерата». У 1987–1988 — голова *Київського джаз-клубу*. Автор творів, у яких використані елементи джазу.

Твори: Концертна сюїта для скрипок (1973); Прелюдія № 24 з циклу «24 прелюдії для фортепіано» (1976); «Ніч чудес». Мюзикл за комедією Уільяма Шекспіра «Сон літньої ночі» (1979); «Диско-хоровод» для кларнета і фортепіано (1981); Концертино для дев'яти виконавців (1983); Дві п'єси для фортепіано — «Елегія», «Самотність» (1984); Концерт для оркестру №2 (1986).

КАРПИЛОВСЬКИЙ Михайло (нар. ?) — скрипаль, керівник оркестру. У 1934 керував джаз-оркестром київського ресторану «Гранд-готель». У 1944–1945 грав у джаз-оркестрі Першого Українського республіканського театру мініатюр п/к Всеволода Рождественського.

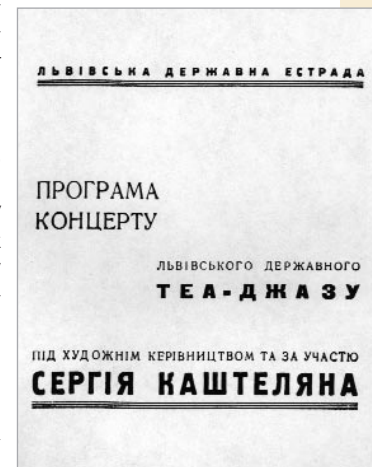
КАСАТКІН Юрій Костянтинович (нар.7.VIII.1940, Череповець Вологодської області, Росія) — піаніст, аранжуваль-

ник, керівник ансамблю, оркестру. Закінчив музичну школу по класу фортепіано у Вінниці (1954). Протягом 1959–1964 керував ансамблем та естрадним оркестром Будинку культури Київського заводу «Арсенал» та естрадним оркестром Київського політехнічного інституту. З 1964 по 1966 — керівник ансамблю Хабаровської філармонії. У 1966 — піаніст джаз-оркестру «Дніпро» п/к Гіві Гачечіладзе. Керівник ансамблів Укрконцерту (1967–1969, 1971–1974), оркестру театру «Веселка» (1970–1971). Грав в оркестрі Київського держцирку п/к Василя Петруся (1969, 1974–1977). У 1977–1992 — керівник колективів Київського об'єднання музичних ансамблів. Брав участь зі своїм ансамблем у київському фестивалі «Джем сешн-67». Упорядник збірника «Джаз». В.2. П'єси в стилі свінг. К., 1972.

КАУФМАН Леонід Якович (1921,?–1986, Москва, Росія) — піаніст. В кінці 1930-х років закінчив Київське музичне училище по класу фортепіано. В студентські роки грав у «Мелоджазі» Будинку культури «Харчовик» п/к Ігоря Ключарьова та в джаз-оркестрі п/к Олександра Палія. У повоєнний час — піаніст ансамблю ресторану «Метрополь» у Москві. У 1953–1960 грав у Державному естрадному оркестрі РРФСР п/к Леоніда Утьосова.

КАШТЕЛЯН Сергій Андрійович (1910,?–1995, Москва, Росія) — естрадний режисер, керівник оркестру, педагог, народний артист Росії. Мав музичну освіту. Сценічний дебют відбувся на початку 1930-х років у Московському мюзик-холі. Під час Великої Вітчизняної війни працював у Московському театрі мініатюр. У 1944–1945 — художній керівник Першого Українського республіканського театру мініатюр у Києві, до складу якого входив джаз-оркестр п/к Всеволода Рождественського (театр діяв у Будинку працівників мистецтв). У 1945–1946 — художній керівник Львівського державного теа-джазу (музичний керівник — Пилип Кесслер), з яким гастролював на Далекому Сході. В повоєнний час працював у Москві.

Література: Організовано Львівський джаз-оркестр// Радянська культура. 1945. 30 жовтня.

 Обкладинка
програми

«КВАДРАТ» — горлівський джаз-клуб. Діє з 1977. Голови — Є.В.Буланов (1977–1997), Ельдар ? (з 1997).

КЕРУСЕНКО Марина Миколаївна (нар.2.IV.1964, Донецьк) — співачка, піаністка, хормейстер. Закінчила фортепіанне відділення Київського державного музичного училища ім.Р.М.Глієра (1985) та диригентсько-хоровий факультет Київського інституту культури (1989). З 1991 — хормейстер вокального ансамблю «Джаз-експромт», який виступав на фестивалі «Горизонти джазу-94» (Кривий Ріг), брав участь у радіо- і телепередачах.

КЕССЛЕР Пилип Максимович (18.VI.1922, Самбір Львівської області–15.VII.1996, Глівіце, Польща) — скрипаль, композитор, аранжувальник, диригент, керівник оркестру, ансамблю, педагог. Навчався у Львівській консерваторії по класу скрипки. З 1939 по 1941 вчився у П.С.Столярського у Одесі. У 1941 — викладач Тбіліської консерваторії, у 1942 — соліст Московської філармонії. З 1943 по 1945 працював в Іжевську. З 1945 — соліст Львівської філармонії. У 1945–1946 — музичний керівник Львівського державного теа-джазу (художній керівник — *Сергій Каштелян*), у 1946 — Державного джаз-оркестру УРСР у Києві (художній керівник — *Юрій Тимошенко*). Диригент і керівник симфонічного (1948–1950) і естрадного (1951–1954) оркестрів Львівського політехнічного інституту, естрадного оркестру Львівського медичного інституту (1955). У 1949–1951 — керівник септету ресторану «Брістоль», з яким у 1950 і 1951 концертував у Латвії. З 1955 — керівник естрадного ансамблю Львівської філармонії. З 1957 жив у Глівіце (Польща).

Державний джаз-оркестр УРСР. Музичний керівник і диригент — Пилип Кесслер. 1946 рік

КИЗИМОВИЧ Сергій Вікторович (нар.26.VI.1957, Дніпропетровськ) — кларнетист, піаніст. Закінчив Дніпропетровське культосвітучилище як кларнетист (1977). У 1979–1985 керував ансамблем ресторану «Поплавок». Учасник дніпропетровських фестивалів як піаніст з квітетом «Фонограф» п/к Григорія Кулакова (1981) і зі своїм ансамблем (1983). У 1986–1987 — керівник вокально-інструментального ансамблю Абхазької філармонії «Букет». З 1987 грав у ансамблях ресторанів Дніпропетровська.

КИЇВСЬКИЙ ДЖАЗ-КЛУБ — перше громадське об'єднання музикантів і любителів джазу в Україні. Відкрився 17.III.1962 (голови — Б.Шелунцов, *В.С.Симоненко*). В жовтні 1962 увійшов до складу Київського клубу творчої молоді «Соняшник» як секція джазової музики. З березня 1965 розпочав роботу джаз-клуб «МКМ-62» (голова — *І.О.Горбатюк*), який у 1967 увійшов до складу «ФМК-67». З 1981 робота клубу проходила у вигляді концертів «Музичної вітальні», які періодично проводив *А.М.Шеломенко* у малому залі Жовтневого палацу культури Укррадпрофу та інших концертних залах міста. У 1986 К.д.-к. поновив роботу. Його очолювали *І.Ф.Карабиць* (1987–1988), *К.М.Віпенський* (1988–1989), *А.Головко* (1989–1990). У 1986–1990 при К.д.-к. діяв «Музичний салон».

Емблема Київського джаз-клубу

Література: Jos jedan dzez-klub u SSSR-u// Duga. 1962. №858; Waczkow J. Wsrod entuzjast// Jazz. 1963. №1; Коган О. «Джем» для організаторів// Молода гвардія. 1987. 4 квітня; Повітря С. Соло для баса// Молода гвардія. 1987. 13 червня; Пономаренко І. Репортаж із джазу// Молода гвардія. 1987. 8 вересня; Пономаренко І. Музика «Музичного салону»// Прапор комунізму. 1987. 16 вересня; Пономаренко І. Від Чикаго — до Дружби народів, 3// Молода гвардія. 1987. 23 вересня; Коган О. Понеділок. День чудовий...// Молода гвардія. 1987. 3 жовтня; Мелак О. Коли ще не було джаз-клубу...// Молода гвардія. 1987. 11 жовтня; Cherepovetsky M. The Day Has Come// News From Ukraine. 1987. №15; Симоненко В. Мріє, не зрадь...// Молода гвардія. 1988. 10 лютого; ***// Советская культура. 1988. 12 апреля.

КИЇВСЬКИЙ ТЕАТР ЕСТРАДИ — заснований у 1979. До складу труп театру входив біг-бэнд п/к *Олександра Ша-*

повала, за участю якого було здійснено постановку серії джазових програм «Музичний глобус» та мюзиклу «Сереанада Сонячної долини» (198?), а також «Навколо джазу»? , «Багато галасу даремно». У 1987 театр гастролював у Москві.

Література: Надейський Е. Киевляне на «веселой волне» // Музыкальная жизнь. 1987. №5.

КИРИЧЕНКО Юрій Петрович (нар.11.VIII.1959, Суми) — диригент, керівник оркестру. Закінчив Сумське музичне училище по класу кларнета (1978) й військово-диригентський факультет Московської державної консерваторії ім.П.І.Чайковського (1983). У 1983–1995 — військовий диригент. З 1995 — диригент духового оркестру Військового інституту артилерії при Сумському державному університеті та керівник біг бенду, який брав участь у фестивалі «Jazz Fest» (Суми, 1995).

КИЧИГІН Олег Костянтинович (нар.26.I.1945, Хабаровськ, Росія) — контрабасист, керівник ансамблю. Закінчив Хабаровське музичне училище по класу контрабаса (1968). У 1961–1962 грав в ансамблі Хабаровської філармонії п/к Станіслава Григор'єва. З 1962 по 1970 — музикант танцювального оркестру Хабаровського будинку офіцерів п/к Вадима Горовця. У 1970–1973 — контрабасист естрадного ансамблю Донецької філармонії п/к Юрія Щеглова. З 1973 по 1975 очолював ресторанный ансамблі. Керував ансамблем Липецької філармонії «Російські хлоп'ята» (1975). У 1975–1978 працював у Душанбе. З 1978 по 1982 грав у ресторанных ансамблях Донецька. Учасник фестивалів «Таллінн-67», «Джаз-68» (Москва), фестивалів у Хабаровську з тріо Вадима Горовця (1968), «Донецьк-102» із септетом «Золота карета» п/к Юрія Щеглова і тріо *Анатолія Герасимова* (1971), «Донецьк-104» зі своїм тріо, квінтетом *Валерія Колесникова* і секстетом *Анатолія Герасимова* (1973), «Донецьк-106» зі співачкою Аллою Гур'євою (1976), «Хібінські зорі» зі своїм квінтетом (Апатити Мурманської області, 1980). З 1982 — у Москві.

КІТ Володимир Іванович (нар.4.XII.1939, Львів) — трубака, керівник ансамблю. Закінчив Львівське музичне училище по класу фагота (1964). Грав у колективах п/к *Ігоря Хоми* — квінтеті (1955–1957), оркестрі «Ритм» (1957–1966), ансамблі «Медікус» (1966–1971), з якими брав участь у фестивалях в Естонії — Тарту (1960) і Таллінні (1966, 1967). З 1961 періодично виступав зі

своїм квінтетом у кафе «Веселка». Артист Естрадно-молодіжного оркестру Гарнізонного клубу Управління внутрішніх справ (1960–1962), Молодіжного джаз-оркестру Станіславської обласної філармонії (1962), естрадних оркестрів Львівського будинку культури зв'язку (1963–1964), Мордовського музично-драматичного театру (1964–1965), Львівського будинку культури енергетиків (1965–1966). З 1967 по 1996 грав у різних ресторанных ансамблях, у тому числі Львівського об'єднання музичних ансамблів (1974–1991). В 1971–1975 — керівник вокально-інструментального ансамблю «Арніка». З 1992 — керівник ансамблю «Медікус». Виступав з ним на фестивалях «Jazz Fest» (Суми, 1994) та «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1996).

КЛИМКОВ Володимир Анатолійович (11.I.1944, Бузова Макарівського району Київської області–19.II.1993, Київ) — трубака. У 1959–1962 навчався в Київському державному музичному училищі ім.*П.М.Глієра* по класу труби. Грав в ансамблі *Юрія Братолубова* (1961–1962), джаз-оркестрі «Дніпро» (1963, 1966). У 1966–1967 — артист оркестру «Балету на льоду», з яким гастролював у Фінляндії та Мексиці (1967). Працював в оркестрах Київського держцирку (1968–1971, 1982, 1985–1988) і Республіканського театру міміки і жести «Веселка» (1970–1971). Артист Естрадного оркестру Українського радіо і телебачення (1972–1973, 1975–1976, 1977–1978). Між 1973 і 1975 грав в оркестрі Київського музик-холу. Артист Київського об'єднання музичних ансамблів (1976–1977, 1978–1982). У 1982–1984 працював в оркестрі *Київського театру естради* п/к *Олександра Шаповала*.

КЛУР Борис Маркович (нар. ?) — піаніст, керівник оркестру, педагог. В кінці 1930-х років виступав у фортепіанному дуеті з *Леонідом Кауфманом*. У 1946 — концертмейстер і піаніст Державного джаз-оркестру УРСР. Протягом 1958–1959 — керівник естрадного оркестру Київського інженерно-будівельного інституту. З 1959 грав у танцювальному ансамблі. У 1960–70-ті роки працював в Укрконцерті, був на викладацькій роботі у Київському педагогічному інституті та Київському естрадно-цирковому училищі.

Володимир
Климов
1973 рік

К

КЛЮЧАРЬОВ Ігор Володимирович (24.VIII.1911, Київ–18.I.1995, там же) — банджоїст, диригент, керівник ансамблю, оркестру. З шести років навчався грі на фортепіано (першим вчителем була мати). Закінчив Київське музичне училище (1940) за фахом диригент-хормейстер. У 1935 організував джаз-оркестр при Будинку культури друкарів. З 1937 по 1939 керував джаз-оркестром Будинку культури заводу «Більшовик». У 1936–1939 — керівник «Мелоджазу», який виступав у дансінгу Будинку культури «Харчовик». В оркестрі грали трубачі Семен Бромфентрінкен, *Михайло Косяков, Микола Рудий*, тромбоністи Юрій Вайншенкер, Осип Каліка, саксофоніст (альт) Олександр Шадурський, піаніст *Леонід Кауфман*, ударник Григорій Вініцьковський та інші виконавці. В репертуарі «Мелоджазу» було близько ста п'єс переважно американської джазової класики. Серед них «I'm In The Mood For Love» (Дж.МакХью), «Goody Goody» (М.Малнека), «42nd Street» (Г.Уоррена), «Daybreak Express» (Д.Еллінгтона). З 1938 по 1941 — керівник чоловічого вокального квартету (джаз-голу) Київської державної естради та Українського радіо. У 1944–1974 — музичний редактор Київської кіностудії художніх фільмів ім.О.П.Довженка.

КОБАНЧЕНКО Ростислав Борисович (19.III.1957, Одеса–6.XII (XI) 1995, Відень, Австрія) — гітарист, аранжувальник, диригент, педагог, керівник ансамблю, оркестру. Закінчив Одеську державну консерваторію ім.А.В.Нежданової (1981). У 1982–1991 — викладач класу гітари відділу естрадно-джазового виконавства та керівник біг бенду Одеського державного музичного училища ім.К.Ф.Данькевича. Керівник ансамблю «Копібанк» (1987–1990). У складі біг бенду Одеського музичного училища п/к *Миколи Голощапова* брав участь у Другому *Одеському фестивалі джазової музики* (1983), Донському фестивалі естрадної та інструментальної джазової музики (Ростов-на-Дону, 1984, 1987, 1989), «Днях джазу» (Одеса, 1987), фестивалях «Джаз-87» (Москва), «Горизонти джазу-87» (Кривий Ріг), «Джаз над Волгою» (Ярославль, 1989), «Осінні ритми-89» (Ленінград), у *Першому Всесоюзному джазовому фестивалі пам'яті Леоніда Утьосова* (Одеса, 1990), X Баварському джазовому уїк-енді (Регенсбург, Німеччина, 1991). З 1991 жив в Австрії.

Література: Кохрихт Ф. Шість звонких струн// Знамя коммунизма. 1986. 12 января.

КОБЕЦЬ Леонід Олексійович (27.IV.1940, Сімферополь–7.IX.1995, там же) — аранжувальник, керівник оркестру. Закінчив Сімферопольське музичне училище по класу скрипки. В 1960-ті роки — аранжувальник (і піаніст?) Державного естрадного оркестру Молдавії «Букурія» п/к Шико Аранова. Керівник естрадних оркестрів Сімферопольського УВС (1967–1970) та Сімферопольського центрального парку культури і відпочинку (1987–1995), з яким брав участь у *Першому Кримському обласному фестивалі джазової музики* (Сімферополь, 1987).

КОВАЛЕНКО Ігор Григорович (нар.13.IV.1964, Макіївка Донецької області) — ударник, педагог, керівник ансамблю. Закінчив Донецьке музичне училище (1983) і Донецький державний музично-педагогічний інститут (1990) по класу ударних інструментів. У 1981–1983 грав в естрадному оркестрі Будинку культури ім.В.І.Леніна у Донецьку. Учасник ансамблю «Діапазон» п/к *Олександра Запольського* (1983–1984), діксіленду п/к *Валерія Колесникова* (198?–199?). З 1990 — музикант ансамблю «Острів». У 1996–1997 виступав з квінтетом *Станіслава Лавриненка*. Викладач відділу естрадно-джазового виконавства Донецького музичного училища (1987–1997) та Донецької державної консерваторії (1991–1997). Учасник фестивалів «Донецьк-114» (1983) — зі студентським біг бендом Донецького музичного училища п/к *Володимира Сапелюка* та з ансамблем «Діапазон» п/к *Олександра Запольського*; «Донецьк-118» (1987) — з ансамблем «Донбас-67» п/к *Станіслава Лавриненка*; у Росії — у Нижньому Новгороді (1993), «Джаз над Єнісеєм» (Красноярськ, 1993), у фестивалі «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1994, 1995) — з квінтетом *Валерія Колесникова*; у *Першому Кримському обласному фестивалі джазової музики* (Сімферополь, 1987), у *Міжнародному фестивалі джазової музики, присвяченому 100-річчю від дня народження Л.О.Утьосова* (Одеса, 1995) — з діксілендом *Валерія Колесникова*; у Владиславі (1993) — з біг бендом Донецького музичного училища п/к *В'ячеслава Абашидзе*; у фестивалі «Черкаські джазові дні» (1990, 1992?) — у складі ансамблів «Острів» і п/к *Валерія Колесникова*. З 1997 живе в Москві. Лауреат VII Всесоюзного конкурсу артистів естради (Москва, 1983).

Дискографія: «Донецк-118». 10-й джазовий фестиваль в Донецьке. «Мелодия» С90 27905 001 (1987) — LP.

КОВАЛЬЧУК Василь Анатолійович (нар.18.V.1963, Кривий Ріг) — контрабасист. Закінчив Дніпропетровське му-

зичне училище по класу контрабаса (1988). У 1987–1993 грав у біг бенді Криворізького гірничорудного інституту. З 1994 по 1997 — музикант діксіленду *Олександра Гебеля*, з яким брав участь у фестивалі «*Метаморфози джазу*» (Київ, 1995), гастролював у Німеччині, Данії (1994), виступав по телебаченню і радіо. Концертував з тріо *Олександра Гебеля* у Фінляндії (1994). Учасник криворізьких фестивалів «*Горизонти джазу*» з біг бендом Криворізького гірничорудного інституту п/к Сергія Сергєєва (1987) і *Федора Титаренка* (1990, 1991, 1993), з ансамблем Станіслава Гасаненка (1987), з квітетом *Федора Титаренка* (1988), квітетом Євгена Піневича (1995), діксілендом *Олександра Гебеля* (1994–1996).

КОВЗАНОВИЧ Євген Васильович (нар.22.XII.1946, Дніпропетровськ) — співак, вібрафоніст, контрабасист, бас-гітарист. Закінчив оркестровий факультет Одеської державної консерваторії ім.А.В.Нежданової (1970). У 1968–1973 викладав у Дніпропетровському педагогічному училищі. З 1969 по 1971 — вібрафоніст естрадного оркестру Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта («ЗКЛ-69») п/к *Володимира Марховського*, з яким виступав на фестивалях «*Юність-70*» (Дніпропетровськ), «*Джаз-70*» (Воронеж, Горький), «*Донецьк-100*» (1969). Протягом 1973–1978 працював у Невельську (Сахалінська область), де грав у ресторани «*Крильон*» і викладав у дитячій музичній школі. В 1978–1980 — вібрафоніст оркестру Дніпропетровського театру юного глядача. З 1980 по 1986 — бас-гітарист ансамблю Кримської філармонії «*Крим*», з яким концертував у НДР (1982), Чехословаччині (1983), Угорщині (1983–1984). У 1986–1989 — керівник жіночого вокально-інструментального ансамблю Палацу культури Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта. Протягом 1989–1997 — бас-гітарист оркестру Театру юного глядача. Учасник фестивалів «*Юність-68*» у складі вокального тріо *Дніпропетровського джаз-клубу*, «*Юність-69*», «*Юність-70*», «*Джаз-70*» (Воронеж, Горький), «*Донецьк-100*» з ансамблями *Юрія Біленка*.

КОВПАК Зенон Євстахійович (нар.21.IV.1952, Львів) — саксофоніст (альт), кларнетист, керівник оркестру. У 1980 закінчив Львівську консерваторію по класу кларнета. З 1967 по 1969 грав на альт-саксофоні в юнацькому естрадному оркестрі Будинку культури працівників зв'язку п/к *Аркадія Кузіна*. У 1969–1973 — артист оркестру Львівського держцирку п/к *Геннадія Борисова*. З 1973 — у Львівському об'єднанні музичних ансамблів. З 1988 —

викладач класу саксофона відділу естрадно-джазового виконавства Львівського музичного училища. Керівник джаз-оркестру нічного клубу «*Декстер*» (з 1996). У складі ансамблю *Анатолія Шацького* брав участь у фестивалі «*Кришталевий Лев-88*» (Львів).

КОГАН Олексій Вадимович (нар.10.XI.1957, Київ) — журналіст. Редактор бюро інформації *Київського джаз-клубу* (з 1987). Автор і ведучий джазової програми «*Година меломана*» Творчого об'єднання «*Промінь*» Національної радіокомпанії України (1992) і «*Тема з варіаціями*» радіо «*Континент*» (1996). Член Президії *Джазової асоціації України* (з 1995). Друкується з 1984.

Твори: Контрабас у квітеті «чорних зірок»// Молода гвардія. 1984. 11 травня; Партитура для спогадів про літо// Молода гвардія. 1986. 19 лютого; Гайдн, Моцарт і... «чорна кода»// Молода гвардія. 1986. 5 березня; Музична одісея// Молода гвардія. 1986. 31 травня; Самба з «дипломатом»// Молода гвардія. 1986. 17 вересня; Маєстро два саксофони// Молода гвардія. 1986. 15 листопада; П'єси починалися з оплесків// Молода гвардія. 1986. 13 грудня; Голос-оркестр// Молода гвардія. 1987. 28 лютого; Диригент настрою// Молода гвардія. 1987. 14 березня; «Джем» для організаторів// Молода гвардія. 1987. 4 квітня; Заспівають під гітару акварелі// Молода гвардія. 1987. 20 червня; Соло для природи// Молода гвардія. 1987. 5 серпня; Все вміли «королі»// Молода гвардія. 1987. 27 серпня; «Невже про мене пише «Молода гвардія»?// Молода гвардія. 1987. 23 вересня; Понеділок. День чудовий...// Молода гвардія. 1987. 3 жовтня; «Мелодія» забутих днів?// Молода гвардія. 1987. 4 грудня; Імпресіоністи із сюрпризом// Молода гвардія. 1987. 16 грудня; «Музичний інструмент» Олега Лундстрема// Молода гвардія. 1988. 24 лютого; Київ — не Ріо-де-Жанейро. Але...// Молода гвардія. 1988. 1 травня; Лети, «Бумеранг»// Молода гвардія. 1988. 25 травня; Перемелеться — ... джаз буде!// Молода гвардія. 1988. 8 червня; Зіграй мені «Щедрик» на... флейті// Молода гвардія. 1988. 12 червня; Очима серця// Молода гвардія. 1988. 14 вересня; Багатодітний Бенсон// Молода гвардія. 1988. 28 вересня; «Я — це... мій оркестр»// Молода гвардія. 1988. 9 жовтня; Давно очікуване свято// Соціалістична культура. 1988. №10; Боббі не хвилюється// Молода гвардія. 1989. 2 квітня; «Мальборо супербенд» попереджає// Молода гвардія. 1989. 10 грудня; «Тейк 6»: з любов'ю до людей// Молода гвардія. 1991. 21 вересня; Великі повернення великого майстра// Молода гвардія. 1991. 28 вересня; «На

теплоході музика лунала...», або джазовий репортаж у шести частинах з одним ліричним відступом// Молода гвардія. 1991. 9 жовтня; Дмитро Найдич — романтик з Києва// Вісті з України. 1991. №48; Будем ли слушать «музыку толстых»?// Киевские ведомости. 1993. 18 августа; У світі джазу// Музика. 1995 №5; Миф умер вместе с Четом Бейкером// «Art Line». 1996. №1; Многодетный Бенсон// «Art Line». 1996. №2–3; «Prayer For My Father» («Молящийся за отца»)// «Art Line». 1996. №2–3; Валерий Волков знает, что он хочет// «Luna». 1996. Апрель.

КОЗЛОВ Микола Васильович (нар. ?)— трубач, керівник оркестру. В 1952 грав в естрадному оркестрі Будинку культури «Метробуд» п/к *Василя Петруся* у Києві. Керівник естрадних оркестрів Будинку культури ім.М.І.Фрунзе (1954–1956) та Клубу поліграфістів (1956–1957).

КОЛБАСЬЄВ Сергій Адамович (17.III.1899, Одеса–30.X.1942,?) — письменник, перекладач, лектор. З 1922 займався літературною діяльністю. У 1923–1928 працював перекладачем в Афганістані й Фінляндії. Вів на Ленінградському радіо джазові передачі (1932–1933), виступав з лекціями про джаз (з 1933), автор статей: «А какой у вас процент синкоп?» (у співавторстві з М.Малковим, «Рабочий и театр», 1933, №30–31), «Джаз» («Тридцать дней», М., 1934, №12). Був репресований.

КОЛЕСНИК Станіслав Миколайович (нар.6.III.1936, Харків) — гітарист, педагог, керівник ансамблю, оркестру. Учень *К.М.Смаги*. Грав в естрадному оркестрі Будинку культури Міністерства внутрішніх справ УРСР (1957–1958), в ансамблі *Пилипа Бриля* (1958), Естрадному оркестрі Української республіканської естради п/к *Василя Лисиці* (1959–1961), джаз-оркестрі «Дніпро» п/к *Ігоря Петренка* (1961–1964), періодично — в оркестрі Київського держцирку п/к *Василя Петруся*. З 1964 — керівник різних ансамблів, з якими працював у ресторани «Дніпро» (1964–1966), кафе «Єврика» (1966–1967), «Мрія» (1967–1968), в Укрконцерті (1967–1969), брав участь у фестивалях «Джем сешн-67», «Голосієве-88» (Київ), «Джаз на Дніпрі-8?» (Дніпро-

петровськ). Паралельно керував естрадними оркестрами Київського політехнічного інституту (1964–1965), Будинків культури заводів «Червоний гумовик» (1966–1972) і «Червоний екскаватор» (1972). З 1982 — викладач відділу естрадно-джазового виконавства Київського державного музичного училища ім.*Р.М.Глієра*.

Твори: Гитара от блюза до джаз-рока/ Сост. Ю.В.Дмитриевский, С.Н.Колесник, В.А.Манилов. К., 1986.

Література: «Ми із джазу!»// Молодь України. 1989. 25 листопада.

КОЛЕСНИКОВ Валерій Володимирович (нар.31.VII.1945, Луцьк) — трубач, керівник ансамблю, педагог. Закінчив музичне училище (1969?) та музично-педагогічний інститут (1974) у Донецьку по класу труби Л.І.Степановського. Як професійний музикант дебютував у *Київському джаз-клубі* у 1967. У 1967–1977 — керівник ансамблю донецького джаз-клубу «Донбас-67». Протягом 1967–1976 активно співпрацював з київськими музикантами — гітаристом *Володимиром Молотковим* та ударником *Олександром Хрестідісом*. З 1987 — керівник діксіленду Донецького музичного училища та квінтету (з 1990). Учасник фестивалів «Донецьк» (1969, 1971, 1973, 1976), «Юність-71» (Дніпропетровськ) — з ансамблем *Валерія Колесникова-Володимира Молоткова*; російських фестивалів у Воронежі (1969, 1970), Куйбишеві (1969), Горькому (1970), а також «Юність-73», фестивалю в Донецьку (1977) — з ансамблем «Донбас-67»; фестивалів у Новосибірську (1977), Фергані (Узбекистан, 1977, 1978), «Тбілісі-78» (Грузія) — з ансамблем *Сергія Беліченка* (Новосибірськ); російських фестивалів «Джаз» (Москва, 1982, 1983) — з ансамблем *Валерія Кацнельсона* (Москва) та «Осінні ритми-83» (Ленінград) — з тріо *Валерія Мисовського* (Ленінград); фестивалів в Абакані (Хакасія, 1983), Красноярську («Джаз над Єнісеєм», 1984, 1985), Фергані (Узбекистан, 1984), Дніпропетровську («Джаз-84»), Барнаулі (1986) — з ансамблем «Золоті роки джазу» п/к *Володимира Толкачева* (Новосибірськ); фестивалю «Донецьк-116» (1985) — в дуєті з гітаристом *Тійтом Паулусом* (Таллінн, Естонія); фестивалю «Кришталевий Лев-88» (Львів) — у тріо з піаністом *Тарасом Бартошевським* (Львів); фестивалів «Голосієве-88» (Київ), «Донецьк-120» (1989), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1989), «Ми вчимося грати джаз» (Донецьк, 1990), «Джаз над Єнісеєм» (1990), *Міжнародного фестивалю джазової музики, присвяченого 100-річчю від дня народження Л.О.Утьосова* (Одеса, 1995) — з діксілендом. У складі секстету *Миколи Замороко* брав участь у

Станіслав Колесник

Квартет «Донецьк-Київ»: Олександр Христидіс — ударні інструменти, Володимир Молотков — гітара, Валерій Колесников — труба
Фестиваль «Донецьк-102», 1971 рік
Фото Геннадія Шакіна (Воронеж)

концерті джазової музики Пленуму правління Спілки композиторів України «Світ музики і молодь» (Київ, 1988). Концертував у різних містах України та за її межами. Виконавську діяльність поєднує з педагогічною роботою. З 1988 — викладач Донецького музично-педагогічного інституту (з 1992 — Донецька державна консерваторія ім.С.С.Прокоф'єва), з 1993 — викладач (доцент) кафедри естрадно-джазового виконавства Ростовської державної консерваторії. Згідно з результатами анкетування, що його провела редакція газети «Советская молодежь» (Латвія, Рига) за участю джазових фахівців, посідав шосте (1981), п'яте (1982, 1986, 1987), четверте (1983, 1984, 1988), третє (1985) місця серед трубачів СРСР. Лауреат Міжнародного радіоконкурсу молодих джазових музикантів соціалістичних країн (Чехословаччина, Прага, 1971).

Дискографія: «Лирическое настроение». Джазовые композиції (Валерій Колесников — труба, флюгельгорн, Вячеслав Новиков — фортепіано, Владимир Молотков — гітара, Александр Христидис — ударные). Мелодия

Ансамбль «Донбас-67» п/к Валерія Колесникова: Олег Кичигін — контрабас, Анатолій Сажнев — тенор-саксофон, Олександр Цигальницький — ударні інструменти, Юрій Доровських — фортепіано, Валерій Колесников — флюгельгорн, Володимир Молотков — гітара (Київ). Фестиваль «Донецьк-104», 1973 рік

С60 09709–10 (1978); «Осенние ритмы-83». С концертов Ленинградского фестиваля джазовой музыки (2-я грампластинка). «Мелодия С60–21539–40»; «Донецк-118». Мелодия С60–27905; «Алма-Ата-88». Мелодия С–28673; «XI Международный фестиваль джазовой музыки "Донецк-120"» (1-я грампластинка). «Мелодия» С60–30789 007 (2 LP) (1990).

Література: «А і Б грали на трубі»// Комсомольська іскра. 1984. 17 травня; Минкин Л. Один из джаза// Вечерний Донецк. 1988. 12 ноября.

КОЛОДУБ Жанна Юхимівна (нар.1.1.1930, Вінниця) — композитор, піаністка, педагог, заслужений діяч мистецтв України (1996). Дружина *Л.М.Колодуба*. Музичну освіту здобула в Київській державній консерваторії ім.П.І.Чайковського по класу фортепіано К.М.Михайлова (1954). З 1952 викладає у ній фортепіано (з 1985 — доцент). Автор творів, написаних під впливом джазу.

Твори: Концерт для фортепіано та симфонічного оркестру (1970); Сюїта для біг бенду (1973); Альбом п'єс для дзвіночків (1982); Чотири імпровізації у різних стилях для гобоя, гітари та фортепіано (1992); Сюїта для двох фортепіано №2 «Ретро» (1992); Сюїти для квартету саксофонів №1, №2 (1996); «Американські пісні» у перекладенні для фортепіано в чотири руки (1996); у співавторстві з *Л.М.Колодубом* — Танцювальні сюїти №1 (1962) і №2 (1965) для естрадно-симфонічного оркестру; «Пригоди на Міссісіпі». Мюзикл (1972).

КОЛОДУБ Левко Миколайович (нар.1.V.1930, Київ) — композитор, педагог, академік Академії мистецтв України (1997), народний артист України (1993). Чоловік *Ж.Ю.Колодуб*. Закінчив Харківську консерваторію по класу композиції М.Д.Тіца (1954). У 1958–1960 — викладач музично-теоретичних дисциплін Київського інституту театрального мистецтва. З 1966 — викладач кафедри композиції та інструментовки Київської державної консерваторії ім.П.І.Чайковського (з 1985 — професор). З 1994 — Голова правління Київської організації Спілки композиторів України. На деяких творах К. позначився вплив джазу.

Твори: «Вечір в Карпатах». Інтермеццо для ансамблю (1962); «Місто за-

К

коханых». Оперета (1969); «Нічне інтермецо» для духового оркестру (1989); «Український діксіленд» для брас-квінтету або духового оркестру (1989); «Маленька партита в стилі свінг» для двох труб і двох тромбонів або квартету саксофонів (1994); у співавторстві з Ж.Ю.Колодуб — Танцювальні сюїти №1 (1962), №2 (1965) для естрадно-симфонічного оркестру; «Пригоди на Міссісіпі». Мюзикл (1972).

КОЛОНТИРСЬКИЙ Олександр Генріхович (нар. 22.IV.1957?, Київ?) — гітарист, керівник ансамблю, педагог. Закінчив Київське державне музичне училище ім.П.М.Глієра (музичну школу?) по класу гітари (1979). З 1982 грав в ансамблі «Квадрат». У 1985 створив квартет, з яким концертував, виступав на фестивалях «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1987), «Джаз на Дніпрі-87» (Дніпропетровськ), «Голосієве-88» (Київ), брав участь у концерті джазової музики Пленуму правління Спілки композиторів України «Світ музики і молодь» (Київ, 1988). З 1979? — викладач класу гітари естрадного відділення Київської вечірньої музичної школи робітничої молоді ім.К.Г.Стеценка. З 1988 — у США.

Література: Блюз із електричною освітою// Молода гвардія. 1987. 31 жовтня.

КОЛТУН Веніамин Борисович (нар.20.I.1913, Красноград Харківської області) — тромбоніст, керівник оркестру. Закінчив Бакинську консерваторію (1936). У 1937–1938 грав у теа-джазі п/к Зіновія Глуховського в Ростові-на-Дону. З 1939 по 1948 працював у Шахтарському ансамблі пісні і танцю п/к Зіновія Дунаєвського. У 1948–1961 — керівник джаз-оркестру кінотеатру «Комсомолец» у Краматорську. Керівник естрадних оркестрів Будинку культури «Зоря» (1961), Палацу культури Новокраматорського машинобудівного заводу (1962–1969), клубу Краматорського індустріального інституту (1969–1979).

Література: Сидоренко А. Человек, которому аплодировал Сталин//Технополис. 1996. №21.

КОНДАКОВ Андрій Володимирович (нар. 14.IX.1962, Дніпропетровськ) — піаніст, керівник ансамблю. Після закінчення дитячої музичної школи навчався на історико-теоретичному відділенні Дніпропетровського музичного училища (1978–1981). З 1981 — в

Петрозаводську, де після завершення навчання в музичному училищі закінчив Петрозаводський філіал Ленінградської державної консерваторії по класу фортепіано (1987). Учасник багатьох всесоюзних і міжнародних фестивалів, серед яких «Джаз-82» (Дніпропетровськ) — зі своїм ансамблем; «Горизонти джазу» (Кривий Ріг) — зі своїм ансамблем (1987), з ансамблем Андрія Кондакова–Андрія Рябова (1989, 1991), в дуєті з контрабасистом Віктором Двоскіним (1993), в дуєті з американським гітаристом Стівом Блейром (1995); *Перший Всесоюзний джазовий фестиваль пам'яті Леоніда Утьосова* (Одеса, 1990) — квартет Андрія Кондакова–Андрія Рябова; «Дніпрогастроль» (1993) — в дуєті з Віктором Двоскіним; «Метаморфози джазу» (Київ, 1995) — в дуєті зі Стівом Блейром; «Горизонти джазу» (1996), «Вінниця-97» — з Аркадієм Шилклопером (валторна, флюгельгорн) і Володимиром Волковим (контрабас).

КОНДРАТЬЄВ Валентин Миколайович (7.XI.1921, Бірulloво Московської області, Росія–10.VI.1989, Дрогобич) — ударник, гітарист, акордеоніст, аранжувальник, керівник оркестру, диригент, педагог. Навчався в Московському музично-педагогічному інституті ім.Гнесіних, у 1973 закінчив Львівську державну консерваторію з фаху «хорове диригування». У 1938–1941 — гітарист джаз-оркестру Мособлкіно. З 1947 — музикант мережі кінотеатру у Дрогобичі, з 1952 по 1960 грав у джаз-оркестрі кінотеатру «Комсомолец» п/к Альфреда Шраєра. У 1960–1989 викладав акордеон у Дрогобицькому музичному училищі. Протягом тривалого часу керував естрадними оркестрами музичної школи, Нафтового технікуму, міського Будинку культури у Дрогобичі, музичної школи в Бориславі, працював диригентом Львівського об'єднання музичних ансамблів, був керівником симфоджазу Дрогобицького музичного училища.

КОНОВАЛЬЦЕВ Володимир Федорович (нар.17.VII.1943, Нижнє Чуєво Мучкабського району Тамбовської області, Росія) — саксофоніст (сопрано, альт, тенор), керівник ансамблю. Навчався в Дніпропетровському музичному училищі по класу кларнета (1962–1964). У 1962–1963 грав у кафе «Чипполіно». Саксофоніст Приюцького молодіжного естрадного оркестру п/к Анатолія Кролла та ансамблю Олександра Куценка (Тульська філармонія, 1967–1968). У 1968–1969 — учасник квартету Миколи Левиновського (Саратов). Грав в естрадних оркестрах п/к Едді Рознера (1969–1971) та «Сучасник» п/к Анатолія

Олександр Колонтирський

Кролла (1971–1973). Артист оркестру Всесоюзного радіо і телебачення «Радянська пісня» п/к Олексія Мажукова (1973) та Миколи Левиновського (1974), естрадно-симфонічного оркестру Азербайджанської РСР п/к Миколи Левиновського (1975–1978). У 1978–1981 — учасник ансамблю «Алегро» п/к Миколи Левиновського. З 1982 по 1987 — керівник камерного джаз-ансамблю Москонцерту. Учасник фестивалів «Юність-68» (Дніпропетровськ) з ансамблем *Олександра Куценка*, «Донецьк-100» (1969) і «Юність-69» з квітетом Миколи Левиновського, «Юність-71» з ансамблем Миколи Левиновського, «Джаз-83» (Дніпропетровськ) та «Донецьк-116» (1985) — зі своїм ансамблем.

КОНОФОСЬКИЙ Ришард Йосипович (нар.11.VI.1943, Стрий Львівської області) — саксофоніст (тенор, сопрано), кларнетист, керівник ансамблю, педагог. Закінчив Дрогобицьке музичне училище по класу кларнета (1972). Дебютував у 1966 в естрадному оркестрі Стрийського будинку культури. Керівник танцювального ансамблю у Моршині (1970–1972) та саксофоніст Сочинського об'єднання музичних ансамблів (1973–1974). У 1974–1976 — викладач по класу кларнета дитячої музичної школи у Сколі. Протягом 1976–1979 — артист естрадних колективів Грозненської філармонії. У 1980 — керівник естрадного ансамблю Львівського заводу ювелірних виробів. Артист Львівського об'єднання музичних ансамблів (1981–1983) та Львівського театру-студії «Фестиваль» (1983–1984, 1990–1991). У 1984–1990 грав в естрадному оркестрі Центрального парку культури і відпочинку ім.Б.Хмельницького п/к Олександра Абахматова, у 1991–1992 — керівник ансамблю Львівського естрадно-концертного об'єднання «Творчість» «Мандри-ви». Брав участь у львівських фестивалях «Кришталевий Лев» зі своїм ансамблем «Експромт» (1988) та в дуеті з піаністом *Тарасом Бартошевським* (1988, 1989), «Джаз над Волгою» (Ярославль, 197?).

КОНСТАНТИНОВСЬКИЙ Євген Семенович (нар. 17.V.1948, Дніпропетровськ) — контрабасист. Дебютував як ударник у 1962 в естрадному ансамблі Дніпропетровського будинку офіцерів. Грав в ансамблях Дніпропетровського енергобудівельного технікуму (1963–1967) та Дніпропетровського державного університету (1969–1971), у 1964–1965 — в ансамблі Будинку вчителя п/к Анатолія Гросса, де почав освоювати контрабас. У 1970–1971 — учасник тріо *Юрія Біленка*, з яким брав

участь у дніпропетровському фестивалі «Юність-71». З 1979 по 1983 грав в ансамблі «Кредо» п/к *Олега Коська*. Виступав з ним на фестивалях «Осінні ритми-80» (Ленінград), «Джаз над Волгою» (Ярославль, 1981), «Джаз» (Дніпропетровськ, 1981, 1982).

КОПОТЬ Володимир Миколайович (нар.24.XI.1951, Чишки Буського району Львівської області) — трубач, заслужений артист України (1992). Музичну освіту здобув у Львівській державній консерваторії ім.М.В.Лисенка, яку закінчив у 1976 по класу труби. У 1971–1975 грав в естрадному оркестрі кінотеатру «Україна» п/к *Євгена Філіппова*, оркестрі Львівського держцирку п/к *Михайла Ярошевського*, вокально-інструментальному ансамблі «Арніка» п/к *Володимира Кота*, у 1976–1979 — соліст вокально-інструментальних ансамблів «Ровесник» і «Ватра» Львівської обласної філармонії. Артист оркестру Київського мюзик-холу (1979–1980) та оркестру *Київського театру естради* п/к *Олександра Шаповала* (1980–1994), з яким брав участь у фестивалях «Голосієве-88» (Київ), «Дніпрогастроль» (1993), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1995) та «Метаморфози джазу» (Київ, 1995). З 1992 грає в ансамблі «Київ бенд» п/к *Горя Дьяченка*. Виступав з ним у Польщі, Німеччині (1994), Нідерландах (1995). З 1993 — артист Державного естрадно-симфонічного оркестру України п/к *Віктора Здоренка*. Викладач по класу труби Івано-Франківського музичного училища (1976), відділу естрадно-джазового виконавства Київського державного вищого музичного училища ім.*Р.М.Глієра* (з 1986). Учасник фестивалю «Дніпрогастроль» (1991)

Дискографія: «Это не хэви-метал-рок». Джаз-студіо група Петра Пашкова. «Мелодия» С 60 31311 007 (1990) — LP.

КОРАЛЛІ (Кемпер) Володимир Пилипович (Фраїмович) (1906?, Одеса–?, Москва?) — артист естради, керівник оркестру, заслужений працівник культури Росії (1980). Молодший брат *Емілія Кемпера*. У 1915–1917 виступав у дитячому театрі «Водевіль» в Одесі. Після численних перездів з сім'єю з 1923 — знову оселився в Одесі. Пізніше працював актором Театру революційної сатири у

Володимир Копоть

Вознесенську, артистом естради в Одесі. Під час Громадянської війни — учасник агітколективів, які виступали у військових частинах Червоної Армії. З 1928 — артист Державного об'єднання музики, естради та цирку (ДОМЕЦ) у Москві. З 1938 виступав з джаз-оркестром *Якова Скоморовського*. В роки Великої Вітчизняної війни в числі багатьох працівників мистецтв обслуговував діючі армії Ленінградського, Волховського, Західного та Північно-Західного фронтів. У 1940–1943 — керівник джаз-оркестру в Ленінграді (спільно з *К.І.Шульженко*), з яким дав безліч концертів для воїнів Червоної Армії та моряків Балтійського Флоту. Артист майстерні сатири та гумору Москонцерту (1965–1980?).

КОРЖЕНЕВСЬКИЙ Вадим Олександрович (нар. 5.XII.1936, Москва, Росія) — піаніст, керівник ансамблю, оркестру. У 1954 закінчив Саратовське музичне училище з фаху акомпаніатор-концертмейстер. У 1959–1961 — піаніст Естрадного оркестру Української республіканської естради та Укрконцерту. Керівник естрадного оркестру (1963–1964) та ансамблю (1967) Донецької філармонії. У 1967–1968 — керівник естрадного оркестру «Зелений вогник» (Черкаси). Пізніше — керівник естрадного оркестру Донецького палацу культури ім.М.І.Калініна. З 1992 — в Горлівці.

КОРМУШИН Микола Іванович (6.XII.1913, Сорочинськ Самарської губернії, тепер Чкаловська область, Росія–19.VIII.1995, Донецьк) — трубач, керівник оркестру. У 1919–1947 жив у Китаї. Навчався по класу труби в приватній школі Кастелло у Шанхаї (1929–1933). Виступав з 1931. Грав у джаз-ансамблі Міккі Кея, джаз-оркестрі п/к Олега Лундстрема, Шанхайському муніципальному симфонічному оркестрі. Виступав у французькому отелі «Де Пекін». Концертував у Шанхаї, Пекіні, Гонконгу, Сингапурі. У 1947 — в Находці. З 1947 по 1949 — музикант джаз-оркестру кінотеатру «Жовтень» (Свердловськ). Солоіст оркестру Всесоюзного шахтарського ансамблю пісні і танцю п/к Зіновія Дунаєвського у Донецьку (1949–1953, 1960–1962, 1967–1969). У 1952 грав у джаз-оркестрі кінотеатру ім.Т.Г.Шевченка. З 1953 по

1956 — керівник джаз-оркестру ресторану «Москва». Солоіст Естрадного оркестру Української республіканської естради (1957–1959) та Укрконцерту (1959–1960), естрадних оркестрів Донецької філармонії п/к *Якова Хаславського* (1962–1963), п/к *Вадима Корженевського* (1963–1964, 1967), «Шахтарський вогник» п/к *Ігоря Петренка* (1964–196?). Працював в оркестрах Саратовського (1969–1971) та Донецького (1971–1972) держцирків.

Література: Киселева Е. Соло на трубе// Вечерний До-нецьк. 1992.

КОС-АНАТОЛЬСЬКИЙ (Кос) Анатолій Йосипович (1.XII.1909, Коломия–1983, Львів) — композитор, піаніст, народний артист України (1969). Музиці навчався у філіалі Музичного інституту ім.М.В.Лисенка в Станіславі (1922–1927) і Львівському музичному інституті (1928–1929). У 1934 закінчив Львівську консерваторію ім.К.Шимановського по класу фортепіано Т.Шухевича, теорії музики С.Лобачевської. У 1934–1937 навчався по композиції у С.Барбага. Паралельно працював викладачем теоретичних дисциплін у Стрийському філіалі Львівської консерваторії (1935–1937), пізніше — у Львівському музичному училищі (1940–1941). До початку Великої Вітчизняної війни грав у львівському джаз-оркестрі п/к Леоніда Яблонського. З 1944 — педагог Львівської спеціальної музичної школи-десятирічки, з 1952 — кафедри теорії музики і композиції Львівської консерваторії ім. М.В.Лисенка (з 1973 — професор). З того ж 1952 — голова правління Львівської організації Спілки композиторів України. До 1950? грав у ресторані «Люкс» (пізніше — «Москва»). Лауреат Державної премії СРСР (1951).

КОСЬКО Олег Ігорович (нар.26.V.1943, Ташкент, Узбекистан) — піаніст, керівник ансамблю. Закінчив Дніпропетровське музичне училище по класу хорового диригування (1979). У 1959–1964 грав в естрадному оркестрі Дніпропетровського державного університету п/к *Юрія Біленка*. Виступав у кафе «Чипполіно» (1963–1964). З 1969 по 1974 — піаніст естрадного оркестру Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта («ЗКЛ-69») п/к *Володимира Марховського*. Керівник вокально-інструментального ансамблю Дніпропетровського гірничого інституту (1970–1974) та квартету Будинку вчених (з 1973). У 1974–1979 грав у вокально-інструментальному ансамблі Дніпропетровської філармонії «Водограй». З 1980 — керівник ансамблю «Кредо» (з 1983 — колектив Дніпропетровської філармонії), який пройшов шлях від мейн-

Микола
Кормушин

стріму до сучасних стилів джазу. Учасник фестивалів «Юність-68» (Дніпропетровськ) — з тріо *Валерія Кудинського*; «Юність» (1969, 1971), «Донецьк-100» (1969), «Донецьк-102» (1971), «Воронеж-71» — з квітетом *Юрія Біленка*; «Юність-70» — зі своїм ансамблем; «Юність» (1970, 1971, 1973), «Джаз-70» (Воронеж, Горький), «Донецьк-102» (1971) — з естрадним оркестром «ЗКЛ-69» п/к *Володимира Марховського*; «Донецьк-106» (1975) — з секстетом *Олександра Шаповала*; «Джаз над Волгою» (Ярославль, 1981) — з квітетом Будинку вчених; «Осінні ритми-80» (Ленінград), «Джаз» (Дніпропетровськ, 1981–1983), «Донецьк-114» (1983), «Тиждень джазової музики» (Одеса, 1984), «Джаз на Дніпрі» (Дніпропетровськ, 1987, 1988, 1990) — з ансамблем «Кредо».

КОСЯКОВ Михайло Борисович (нар.8.IX.1917, Київ) — трубач, педагог. Після закінчення у 1949 Київської державної консерваторії по класу труби *В.М.Яблонського* викладає у Київській спеціальній музичній школі-десятиріччі ім.*М.В.Лисенка*. У 1952–1961 — директор Київської державної філармонії. У 1961–1968 — артист і директор заслуженого симфонічного оркестру УРСР. У 1936–1939 грав у «Мелоджазі» Будинку культури «Харчовик» п/к *Ігоря Ключарьова*.

КОТОВ Борис Юрійович (нар.26.X.1952, Запоріжжя) — трубач, керівник ансамблю, оркестру. Закінчив Запорізьке музичне училище (1972) та Московську державну консерваторію ім.*П.І.Чайковського* (1977) по класу труби. З 1968 по 1971 грав в естрадному оркестрі Запорізького музичного училища п/к *Петра Куделіна*. У 1977 та з 1983 — артист Симфонічного оркестру Запорізької філармонії. З 1979 по 1985 — викладач Запорізького музичного училища по класу труби та керівник діксіленду. У 1992–1996 — керівник оркестру Запорізької філармонії «Джаз-класик-бэнд», який брав участь у фестивалях «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1994, 1996), в Каліші (Польща, 1995) та Запоріжжі (1996).

КОФМАН Аркадій Семенович (Сюневич) (нар.10.III.1959, Київ) — кларнетист, саксофоніст. Брат *О.С.Кофмана*. У 1974–1976 навчався в Київському державному музичному училищі ім.*Р.М.Глієра* по класу кларнета. Грав з гітаристом *Анатолієм Михайловичем*, ударником *Сергієм Швірстом*. З 1976 — у США, де виступав з Ренді Брейкером, Дейвом Грузіном, Джоном Патігуччі та іншими американськими музикантами.

КОФМАН Олександр Семенович (Ісай Сюневич) (нар.19.V.1949, Київ) — тромбоніст. Брат *А.С.Кофмана*. Грі на тромбоні навчався у *В.В.Синька* та *А.І.Разумика*. Виступає з 1963. У 1963–1964 грав в естрадному оркестрі Будинку культури «Арсенал» п/к *Юрія Касаткіна*. Брав участь у фестивалі «Джем сешн-67» у складі квітету *В'ячеслава Новікова*. Тромбоніст ансамблю Укрконцерту п/к *Вадима Рязанцева* (1967–1968). Протягом 1968–1970 грав в ансамблях ресторану «Столичний», кафе «Мрія» та «Хрещатик». У 1970 переїхав до Москви. Грав в естрадному оркестрі п/к *Едді Рознера* (1970–1971), виступав у кафе «Молодіжне» у складі ансамблю *Віталія Клейнота* й навчався по класу тромбона в Московському музичному училищі ім.*Гнесіних* (1971–1973). З 1973 — в Ізраїлі, з 1974 — у США, де грав у нонеті *Лі Конітца*, біг бендах *Теда Джонса-Мела Льюїса*, *Бадді Річа*, *Тошіко Акійоші-Лу Табакіна* (виступав з ним на фестивалі в Ньюпорті та в Карнегі-холі), в оркестрі *Слайда Хемптона* (12 тромбонів та ритм-група) тощо. Виступає також як піаніст.

Олександр Кофман
1968 рік

КОХРІХТ Фелікс Давидович (нар.28.XI.1939, Одеса) — журналіст. Член ради Одеського джаз-клубу з 1980 та Центральної ради Радянської джазової федерації з 1988. Друкується з 1980.

Твори: В ритмах джаза// Знамя комунізму. 1980. 6 февралю; Всі ритми імпровізації// Комсомольська іскра. 1981. 8 грудня; Джаз: от «А» до «Я»// Знамя комунізму. 1982. 20 февралю; «І далі настане...»// Комсомольська іскра. 1982. 15 квітня; Дебют фестивалю// Знамя комунізму. 1982. 1 мая; *О.Кузнецов* — лицар гітари// Комсомольська іскра. 1983. 15 січня; Источник — фольклор// Знамя комунізму. 1983. 22 февралю; Фестиваль стає традиційним// Комсомольська іскра. 1983. 29 березня; Праздник удался// Знамя комунізму. 1983. 7 апреля; Душа імпровізації// Комсомольська іскра. 1983. 19 листопада; Они — из джаза!// Знамя комунізму. 1983. 1 декабря; «Апельсин»? Ні — «Арсенал»!// Комсомольська іскра. 1984. 10 березня; Т и Ч из «ГТЧ»// Вечерня Одеса. 1984. 13 апреля; Джаз: концерт у моря// Знамя комунізму. 1984. 24 апреля; Магія джазу (Нотатки з IX Московського фестивалю джазової та інструментальної музики)// Комсомольська іскра. 1984. 2 серпня; Шість

звонких струн// Знамя коммунизма. 1986. 12 января; Порадуемся за наших// Знамя коммунизма. 1986. 17 мая; Від «Ретро» до «Арсеналу»// Комсомольська іскра. 1986. 12 червня; Лідери ті ж самі// Комсомольська іскра. 1987. 16 квітня; Оксана, «Наdejда» і биг бенд// Знамя коммунизма. 1987. 24 мая; В ритмах осени і джаза// Знамя коммунизма. 1987. 1 декабря; «Осінні ритми»: від «ретро» до «джунглів»// Комсомольська іскра. 1987. 17 грудня; «Всі зірки» — знайомі і незнайомі// Комсомольська іскра. 1988. 14 травня; Леонид Утесов у себя дома// Мелодия. 1989. №1; От Чижика до Чика. Заметки с фестивалю «Мюнхенское фортепианное лето-89»// Знамя коммунизма. 1989. 21 ноября; Джаз: «У Черного моря»// Знамя коммунизма. 1990. 1 января; Всесоюзний фестиваль пам'яті Леоніда Утесова// Знамя коммунизма. 1990. 27 февраля; Легенда всемирного масштаба// Знамя коммунизма. 1990. 17 апреля; Все звезды — к нам!// Знамя коммунизма. 1990. 19 апреля; Заключительный аккорд// Знамя коммунизма. 1990. 21 апреля.

КОШМАН Валерій Юрійович (нар.15.XI.1964, Київ) — гітарист, керівник ансамблю. Грі на гітарі навчався у *В.О.Манілова* і *В.О.Молоткова*. Випускник відділення естрадно-джазового виконавства Київського державного музичного училища ім.*Р.М.Глієра* по класу гітари *С.М.Колесника* (1988). Грав в ансамблі Київської групи «Цирк на сцені» (1981–1982, 1985). У 1988–1992 — керівник художньої самодіяльності Будинку культури Виробничого об'єднання ім.С.П.Корольова. Артист оркестру Київського держцирку п/к *Марка Рєзницького* (1987–1988, 1992–?). Виступав з ансамблем на фестивалі «Кришталевий Лев-88» (Львів). Знявся у документальному фільмі «Гітара на повну силу» (режисер С.І.Пархомов, 1992).

КРАВЕЦЬ Ніна В'ячеславівна (нар.16.I.1967, Рузаєвська Кокчетавського району, Казахстан) — хормейстер, керівник ансамблю. Закінчила диригентсько-хоровий факультет Одеської державної консерваторії ім.А.В.Нежданової (1993). У 1993 створила вокальне тріо при Одеському палаці піонерів. З 1994 — керівник вокально-інструментального ансамблю «Пале-Рояль», який брав участь у фестивалях в Ростові-на-Дону (1994, 1996), Ставрополі, Кривому Розі («Горизонти джазу»), Одесі (*Міжнародний фестиваль джазової музики, присвячений 100-річчю від дня народження Л.О.Утьосова*), Києві («Осіній джазовий марафон», 1995), Пловдиві (Болгарія, 1996).

КРАМЕР Данило Борисович (нар.21.III.1960, Харків) — піаніст, заслужений артист Росії (1997). У 1978 закінчив Харківську спеціальну музичну школу-десятирічку по класу фортепіано. З 1978 — в Москві, де у 1983 завершив навчання в Музично-педагогічному інституті ім.Гнесіних. Грає соло і в дуєти з трубачем Олександром Фішером. Учасник багатьох всесоюзних і міжнародних джазових фестивалів, серед яких «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1987) — соло; «Горизонти джазу» (1988), «Кришталевий Лев-89» (Львів), *Перший Всесоюзний джазовий фестиваль пам'яті Леоніда Утьосова* (Одеса, 1990) — в дуєти з Олександром Фішером.

КРАСОТОВ Олександр Олександрович (нар.5.V.1936, Одеса) — композитор, піаніст, аранжувальник, керівник ансамблю, оркестру, музикознавець, педагог, заслужений діяч мистецтв України (1987). Після закінчення у 1959 Одеської державної консерваторії ім.А.В.Нежданової по класах композиції Т.С.Малюкової, фортепіано *Б.О.Чарковського* та по спеціальності «музикознавство» у О.Л.Когана викладає в ній композицію (з 1991 — професор). Протягом 1959–1963 — музичний керівник Молодіжного естрадного ансамблю Будинку культури ім.Лесі Українки (художній керівник — *Євген Болотинський*), з яким концертував у Києві, Кишиневі, Ленінграді, Ризі, Таллінні. З 1964 — керівник і піаніст ансамблів на круїзних судах Чорноморського морського пароплавства. У 1980–1981 — керівник естрадного ансамблю Одеської філармонії «Скіфи». Виступав по телебаченню соло та з різними естрадними і джазовими колективами. Автор творів, написаних під впливом джазу.

Твори: «Три речитативи» для фортепіано (1961); «Пропаля дівчина». Оперета-ревію (1966); Симфонія №1 (1966); «Чакона» для ансамблю скрипок і фортепіано (1968); Джазові композиції на теми «Пісні про Одесу» І.Дунаєвського, пісень «Я їду» А.Островського, «Рідна мати моя» П.Майбороди для фортепіано, гітари та контрабаса (1968); «Кварт-концерт» для фортепіано з оркестром (1973); «П'ятий зайвий». Мюзикл (1974); Концерт для труби з оркестром (1993); п'єси для естрадних і джаз-оркестрів, ансамблів; пісні.

КРАШЕНИННИКОВ Сергій Іванович (нар.12.I.1963, Свердловськ, Росія) — піаніст, керівник ансамблю. У 1977 закінчив музичну школу в Лубнах. З 1986 живе у Смілі Черкаської області, де в 1988 організував тріо. Виступав з ним на фестивалю «Джаз на Дніпрі» (Дніпропе-

? — контрабас
Сергій Крашенинников — фортепіано

1994. 9 квітня; Стеценко С. Артбізнес// Ділова Черкащина. 1995. 14 квітня; Стеценко С. На задвірках імперії артбізнесу// Ділова Черкащина. 1996. 1 березня; Лубенський А. Нокаутуючий удар по музиканту...// Киевские ведомости. 1997. 6 сентября.

КРИВИЙ Беніамин (Наум) Абович (?-?) — скрипаль, керівник оркестру. Грі на скрипці навчався у школі П.С.Столярського. З середини 1930-х років керував джаз-оркестрами кінотеатру ім.П.П.Постишева (пізніше — «XX-річчя РСЧА») та ресторану «Червоний» в Одесі. У повосенний час — керівник ресторанных оркестрів.

КРИВОРІЗЬКИЙ ДЖАЗ-КЛУБ — діяв у 1987–1989 (голова — *О.Р.Гебель*).

КРИЖАНІВСЬКИЙ Богдан Володимирович (24.VIII.1894, Львів–20.IV.1955, Чернівці) — диригент, композитор, заслужений артист України (з 1943). Закінчив Львівську (1916) та Віденську (1918) консерваторії. Один з організаторів (1920, Вінниця) і диригент (до 1926) Українського драматичного театру ім.І.Я.Франка (з 1926 — у Києві). У 1926–1930, 1934–1946 — диригент Харківського українського драматичного театру ім.Т.Г.Шевченка, з 1946 — Чернівецького українського музично-драматичного театру. Автор музики (спільно з композитором

тровськ, 1988, 1990), «Черкаські джазові дні» (1990, 1992), «Дні джазової музики» (Черкаси, Сміла, Умань, 1995) та в дуєті зі співаком *Юрієм Гранкіним* — «Джаз над Одером» (Вроцлав, Польща, 1992), концертував і грав у джаз-клубах у Польщі (1992–1993), Німеччині та Голландії (1993–1994). У 1991–1996 — голова *Смілянського джаз-клубу*.

Література: «Люди, що люблять джаз — це наші люди»// Молодь Черкащини.

Юлієм Мейтусом) до першого в Україні ревію «Алло, на хвилі 477», поставленого режисером Володимиром Скляренком за участю симфоджазу. Прем'єра відбулась у Харкові 9.I.1929. Автор статті «Про легкий жанр у музиці» («Нове мистецтво», 1928, №8).

КРИМОВ Михайло Євгенович (нар.25.VIII.1958, Алатирь, Чувашія) — бас-гітарист. Чоловік *Л.В.Кримова*. Закінчив дитячу музичну школу по фортепіано у Конотопі (1972) та диригентсько-хорове відділення Житомирського музичного училища (1981). Дебютував у вокально-інструментальному ансамблі Дніпропетровської філармонії «Час» п/к *Володимира Букарева* (1981). З 1982 по 1990 грав в ансамблі «Кредо» п/к *Олега Коська*, з яким брав участь у фестивалях «Джаз» (1982, 1983), «Джаз на Дніпрі» (1987, 1988, 1990) у Дніпропетровську та «Донецьк-114» (1983), «Тиждень джазової музики» (Одеса, 1984). З 1991 виступає в дуєті з *Людмилою Кримовою*. Дуєт — учасник фестивалів «Соло-дуо-тріо» (Краків, Польща, 1991), у Набережних Челнах (1991), «Дні джазової музики» (Черкаси, 1992), «Осінній джазовий марафон» (Київ, 1993), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1994, 1995), в Інгольдштадті (Німеччина, 1995), «Осінній блюз» (Нікополь, 1996). З 1991 співпрацює з гітаристом *Олександром Любченком*. Концертував з ним в Австрії (1993), з 1996 грає в його супертріо. Представник стилю фьюжн.

Дискографія: «Там, где нас нет». Людмила и Михаил Кримова. LA 001 (1997, Німеччина) — CD.

Джаз-оркестр кінотеатру ім.П.П.Постишева п/к Наума Кривога: Анатолій Сергійчик, Ісаак Шварцер, ? — саксофони; Наум Кривий — скрипка, Володимир Вотрін — ударні інструменти, Оскар Ліхтенштадт — акордеон, ? — банджо, ? — скрипка; Петро Глушкін, Яків Верховський — труби; Абрам Буздес — тромбон. 1935 рік

КРИМОВА Людмила Василівна (нар. 18.II.1961, Житомир) — співачка. Дружина *М.С.Кримова*. Закінчила Житомирське музичне училище по класу скрипки (1980) та Всеросійську творчу майстерню естрадного мистецтва у Москві по вокалу (1986). Лауреат III Республіканського конкурсу артистів естради (Чернівці, 1982). З 1986 — солістка ансамблю «Кредо» п/к *Олега Коська*. У 1987,

Михайло та Людмила Кримова

1988, 1990 брала з ним участь у дніпропетровських фестивалях «Джаз на Дніпрі». З 1991 виступає в дуеті з *Михайлом Кримо-вим*. Дует — учасник фестивалів «Соло-дуо-тріо» (Краків, Польща, 1991), у Набережних Челнах (1991), «Дні джазової музики» (Черкаси, 1992), «Осінній джазовий марафон» (Київ, 1993), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1994, 1995), в Інгольдштадті (Німеччина, 1995), «Осінній блюз» (Нікополь, 1996).

Дискографія: «Там, где нас нет». Людмила и Михаил Кримова. LA 001 (1997, Німеччина) — CD.

«КРИСТАЛЕВИЙ ЛЕВ» — джазовий фестиваль, що проводився у Львові Обласним будинком культури профспілок, Об'єднанням молодіжних клубів та джаз-клубом «Орфей» у 1988 (республіканський) та 1989 (всесоюзний).

КРУПИШЕВ (БОКРУ, БОКРУ-КРУПИШЕВ) Борис Іванович (1903–?) — гітарист, банджоїст, аранжувальник, керівник оркестру. У 1928 організував у Ленінграді Пересувний концертний джаз-банд. Керівник (спільно з Герогієм Ландсбергом) і банджоїст «Ленінградської джаз-капели» (1929). У 1930 — керівник ансамблю «Блакитний джаз». З 1930 по 1933 грав у харківському теа-джазі п/к *Бориса Ренського*. Написав для цього оркестру п'єсу «Джаз-етюд» (1931). У другій половині 1930-х років керував червоноармійським теа-джазом, ансамблем, з яким записувався на грамплатівки співак Вадим Козін. Під час Великої Вітчизняної війни організував джаз-оркестр, виступав з ним на Західному фронті.

КРЮКОВА Ольга Віталіївна (нар. 11.VI.1972, Київ) — співачка. Приватно навчалася джазовому вокалу, висту-

пала в джаз-клубах з квітетом Яна Рейнена у Нідерландах (1993–1994). З 1994 співпрацює з оркестром Київського держцирку п/к *Марка Резницького*, з яким брала участь у фестивалі «Осінній джазовий марафон» (Київ, 1994).

Література: Ольга Крюкова приглянулася полякам// Киевские ведомости. 1998. 4 февраля.

КУДРЯВЦЕВ Борис Георгійович (нар. 12.VI.1940, Ленінград, Росія) — трубоч. Закінчив Ленінградське музичне училище ім.М.А.Римського-Корсакова по класу труби (1959). Дебютував у танцювальному ансамблі. В 1959 — учасник квітету Юрія Віхарева. Протягом 1961–1964 грав у джаз-оркестрі «Дніпро» п/к *Ігоря Петренка*. У 1965 — трубоч естрадного оркестру п/к *Олега Лундстрема*. З 1966 — артист естрадних колективів Ленконцерту, Москонцерту, Грузинської філармонії.

КУЗІН Аркадій Сергійович (нар. 28.II.1930, Москва, Росія) — трубоч, саксофоніст (тенор), керівник ансамблю, оркестру. Закінчив Московський музичний технікум ім.Гнесіних по класу труби М.І.Табакова (1947). У 1944–1948 — артист оркестру хору ім.М.П'ятницького. Працював у Львівському міському палаці піонерів, де керував духовим оркестром (1948–1950), симфонджазом, пізніше — естрадним оркестром, ансамблями (1953–1964). З 1953 по 1956 — керівник естрадного оркестру Будинку культури Львівської південно-західної залізниці. Керівник дитячих та юнацьких естрадних оркестрів Будинку культури працівників зв'язку (1964–1971), Будинку культури працівників торгівлі (1971–1996), Львівського технікуму харчової промисловості (з 1996).

КУЗНЕЦОВ Юрій Анатолійович (нар. 11.VII.1953, Одеса) — піаніст, композитор, керівник ансамблю. У 1978 закінчив Одеську державну консерваторію ім.А.В.Нежданової по класу фортепіано І.І.Сухомлинова, з 1979 веде в ній факультатив з імпровізації. Концертну діяльність розпочав у 1973. З 1979 — керівник тріо (Олександр Кучеровський — бас, Семен Зак — ударні інструменти) та з 1980 — соліст Одеської філармонії. Виступає як з сольними програмами, так і в ансамблях з вітчизняними й зарубіжними музикантами. Брав участь у фестивалях: «Донецьк-112» (1981), «Джаз над Волгою» (Ярославль, 1981), у Першому *Одеському фестивалі джазової музики* (1982), у фестивалях «Джаз над

Єнісеєм» (Красноярськ, 1982, 1991), «Тиждень джазової музики» (Одеса, 1983, 1984), у Другому *Одеському фестивалі джазової музики* (1983), у фестивалях «Дні джазу» (Одеса, 1986, 1987, 1988), «Дні фортепіанного джазу» (Мінськ, 1987, 1990), в Архангельську (1987, 1995), Абакані (Хакасія, 1987), в Новосибірську (1988), у «Вечорах фортепіанного джазу» (Новокузнецьк, 1989), у фестивалях «Алма-Ата-89» (Казахстан), «Jazztage» (Берлін, Німеччина, 1989), «Soviet Avangards Jazz» (Цюрих, Швейцарія, 1989), у *Першому Всесоюзному джазовому фестивалі пам'яті Леоніда Утьосова* (Одеса, 1990), у російських фестивалях «Музика на воді» (Москва, 1992) та у Красноярску (1996) — соло; у фестивалях «Джаз над Волгою» (Ярославль, 1979), «Осінні ритми» (Ленінград, 1980), «Донецьк-114» (1983) — з тріо; у фестивалях «Дні фортепіанного джазу» (Мінськ, 1988), «Джаз на берегах Томі» (Томськ, 1990), «Ритми літа» (Рига, 1990) — зі співаком Сергієм Манук'яном (Москва); у фестивалі «Алма-Ата-88», «Allumees-91» (Нант, Франція), у Всесвітньому джазовому фестивалі (Париж, Франція, 1991), у *Міжнародному фестивалі джазової музики, присвяченому 100-річчю від дня народження Л.О.Утьосова* (Одеса, 1995), у фестивалі в Красноярску (1997) — з саксофоністом Володимиром Чекасіним (Литва); у *Першому Всесоюзному джазовому фестивалі пам'яті Леоніда Утьосова* (Одеса, 1990) — в дуеті з саксофоністом Олексієм Козловим (Москва); у *Міжнародному фестивалі джазової музики, присвяченому 100-річчю від дня народження Л.О.Утьосова* (Одеса, 1995), у «Jazztage» (Лейпциг, Німеччина, 1997) — в дуеті з саксофоністом *Анатолієм Вапіровим* (Варна, Болгарія); у фестивалі в Архангельську (1995) — зі співаком Сергієм Манук'яном (Москва) та трубачем В'ячеславом Гайворонським (Санкт-Петербург); у російських джазових форумах в Архангельську (1996), Вологді (1996), «Золоті голоси» (Москва, 1996), у Красноярску (1997) — зі співачкою *Тетяною Боєвою* (Одеса); у «Днях фортепіанного джазу» (Мінськ, 1990) — з піаністом *Леонідом Чижиком* (Москва); у фестивалі «Jazz Summer-91» (Бользано, Італія), «Евгора Festival Jazz-91» (Ноці, Італія) — зі співачкою Валентиною Пономарьовою (Москва), саксофоністом *Анатолієм Вапіровим*, ударником Володимиром Тарасовим (Литва). Виступав з Володимиром Чекасіним на XII Всесвітньому фестивалі молоді і студентів у Москві (1985). Гастролював в Італії, Франції (1996), Німеччині (1997). Згідно з результатами анкетування, що його свого часу проводила редакція газети «Советская моло-

дежь» (Рига) за участю джазових фахівців, посів 7 місце в рубриці «відкриття року» (1985) і шосте місце як піаніст (1987); в анкеті *джаз-клубу* МВТУ ім.Н.Е.Баумана (1987) увійшов до рубрики «музикант, що заслуговує на більш широке визнання»; в анкеті «Зірки джазу» журналу «Джаз» посів сьоме місце як піаніст, четверте як виконавець на синтезаторі (1990) та п'яте (1989) і перше (1990) місце в рубриці «музикант, що заслуговує на більш широке визнання». Знявся разом зі співачкою *Тетяною Боєвою* у фільмі «Summertime» (режисер Сергій Стасенко, 1992, Одеська кіностудія). Учасник наукових конференцій з проблем сучасної професійної музичної освіти та імпровазізації. Для творчості К. характерне пероосмислення традиційного й авангардного джазу, спадщини майстрів минулого, електронної і комп'ютерної музики. Найбільш близькі йому сольна та ансамблева спонтанна музика.

Дискографія: «Свет осенней листвы». Джазовіє композиції С.Терент'єва и Ю.Кузнецова. «Мелодия» С60 19401 005 (16.III.1983) — LP; «Алма-Ата-88». Мелодия С60 (1987?); CD — «Bolero-2». «Solyd Records» SLR 0016, Россия (запис — 1992, випуск — 1994); Zurich Avantgarde Jazz Festival. Leo Records. Чекасін, Тарасов, Лабутич; Voiced Silence. Yury Kuznetsov/Anatoly Vapirov. AVA 0007 (Болгарія) — диск ще не вийшов.

Література: Кохрихт Ф. В ритмах джаза// Знамя коммунизма. 1980. 6 февраля; Рудин И. Серьезность джаза// Советская эстрада и цирк. 1980. №12; Роздуми музиканта// Комсомольська іскра. 1983. 12 квітня; «Моя дев'ята рука...», або любов до роаялю// Комсомольська іскра. 1986. 11 січня; Чернаков А. Человек-оркестр// Вечерний Новосибирск. 1988. 16 января.

КУЛАКОВА Оксана Альбертівна (нар.18.V.1971, Іжевськ, Удмуртія АРСР) — співачка. Випускниця відділення естрадно-джазового виконавства Київського державного музичного училища ім. *Р.М.Глієра* (1990). Дебютувала у 1987 з біг бендом п/к *Анатолія Шарфмана*. Виступала з біг бендом п/к *Миколи Голощипова* в Одесі (1987).

Юрій Кузнецов
Фото Віктора
Маруценка

Брала участь у джазових фестивалях: з піаністом *Дмитром Найдичем* і його ансамблем — «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1988), «Джаз на Дніпрі-88» (Дніпропетровськ), «Донецьк-120» (1989), «Соло-дуо-тріо» (Краків, Польща, 1989), «Дніпрогастроль» (1991); з біг бендом п/к *Анатолія Шарфмана* — «Кришталевий Лев-88» (Львів), Третій Міжнародний Донський фестиваль естрадної та інструментальної джазової музики (Ростов-на-Дону, 1989), *Перший Всесоюзний джазовий фестиваль пам'яті Леоніда Утьосова* (Одеса, 1990); з тріо *Євгена Дергунова* — Русе (Болгарія, 1989); з польським тріо «Дискомфорт» — Міжнародний фестиваль джазових вокалістів (Замощь, Польща, 1989). У 1991 концертувала в Югославії (з Джаз-оркестром Белградського радіо і телебачення, квартетом Міші Блама, ансамблем Степка Гута), в Німеччині, Угорщині.

Література: Кунгурцева О. Домохозяйка, которая намерена покорить мир. С помощью джаза// Киевские ведомости. 1996. 16 октября; Холодова В. На сцене она появляется в том, чего не может позволить себе в повседневной жизни// Киевские ведомости. 1998. 10 января.

КУРБАС Лесь (Олександр Зенон) Степанович (25.II.1887, Самбір, тепер Львівської області–З.ХІ.1937, Соловки, Росія) — режисер, актор, теоретик театру, драматург, публіцист, народний артист Республіки (1925). Засновник театру «Березіль» (Київ, 1922, потім — Харків, з 1926), у якому працював режисером до 1933. Ставив спектаклі (наприклад, «Алло, на хвілі 477», 1929) за участю джазового ансамблю п/к *Ю.С.Мейтуса*. Репресований 1933, реабілітований посмертно 1957.

КУРИЦЬКИЙ Яків Мойсейович (нар. ?) — скрипаль. У 1940–60-х роках — керівник джаз-оркестру кінотеатру «Перемога» у Дніпропетровську.

КУТЄПОВ Юрій Васильович (нар.31.X.1945, Дніпропетровськ) — гітарист, контрабасист, аранжувальник. Закінчив Дніпропетровське музичне училище ім.М.І.Глинки (1963) та Одеську державну консерваторію ім.А.В.Нежданової (1972) по класу домри. Працював викладачем по класу домри у дніпропетровській дитячій музичній школі №5 (1962–1964) та в культосвітньому училищі (1964, 1967–1971). Дебютував у 1962 в естрадному ансамблі Клубу заводу ім.Комінтерна. Керівник естрадного ансамблю (1967) та естрадного оркестру (1968–1970) Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта. У складі

квінтелу *Віктора Чебана* брав участь у дніпропетровському фестивалі «Юність» (1968 — гітарист, 1969 — контрабасист). У 1971–1986 — керівник Дніпропетровського ансамблю пісні і танцю «Славутич». З 1986 по 1991 — завідувач відділу народних інструментів Дніпродзержинського музичного училища та керівник фольклорного ансамблю «Рушник», з яким концертував в Ірландії (1991). У 1991–1992 — директор дніпропетровської дитячої музичної школи №18. Завідувач відділу народних інструментів (1993–1996) і старший викладач (з 1996) Дніпропетровського музичного училища. Голова правління Дніпропетровського обласного відділення Асоціації естрадних діячів України (з 1994).

КУЦЕНКО Олександр Сергійович (нар.22.II.1940, Ярославль, Росія) — піаніст, вібрафоніст, керівник ансамблю, оркестру, заслужений артист Росії (1996). Навчався у Дніпропетровському музичному училищі по класу баяна (1961–1964). У 1961–1962 — керівник естрадного ансамблю Дніпропетровської філармонії. Очоловав ансамблі в ресторанах «Україна» і «Ювілейний» (1962–1963). У 1962–1964 виступав у кафе «Чипполіно». Керівник естрадних ансамблів Липецької (1965) та Іркутської (1965–1966) філармоній. З 1966 — музичний керівник колективів Тульської філармонії: ансамблю (1966–1967), з яким брав участь у фестивалях «Юність-68» (Дніпропетровськ) і «Донецьк-100» (1969), Приоцького молодіжного естрадного оркестру п/к *Анатолія Кролла* (1967–1970), вокально-інструментального ансамблю «Електрон» (1970–1988), естрадно-симфонічного оркестру (1988–1996).

КУЦИНСЬКИЙ Валерій Вікторович (нар.18.VIII.1940, Дніпропетровськ) — контрабасист, керівник ансамблю. У 1959–1960 грав в естрадному ансамблі Дніпропетровської філармонії п/к *Ігоря Чебана*. З 1962 по 1964 виступав у кафе «Чипполіно». Пізніше грав в естрадних оркестрах Дніпропетровського університету п/к *Юрія Біленка* та Будинку культури машинобудівників п/к *Юрія Півака* (1964–1966), оркестрі Дніпропетровського держцирку (1967). Протягом 1966–1968 періодично концертував у різних містах СРСР. Керівник тріо, з яким брав участь у дніпропетровському фестивалі «Юність-68». З 1968 — в Москві, де до 1971 грав в оркестрі «Чангі» та в тріо *Бориса Ричкова*. У 1971–1972 — артист оркестру «Гармонія» п/к *Юрія Саульського*. Грав в ансамблі *Анатолія Герасимова* (1973), Державному естрадному ор-

кестрі РРФСР п/к *Леоніда Утьосова* (1973–1978), ансамблі «Каданс» п/к *Германа Лук'янова* (1978–1979). З 1980 по 1991 — контрабасист естрадного оркестру п/к *Олега Лундстрема*. Учасник багатьох всесоюзних і міжнародних фестивалів, у тому числі «*Донецьк-100*»

(1969), «*Донецьк-102*» (1971), «*Донецьк-104*» (1973) — з секстетом *Анатолія Герасимова*, «*Донецьк-110*» (1979) — з ансамблем «Каданс» п/к *Германа Лук'янова*, «*Юність-71*» (Дніпропетровськ) — з ансамблем *Миколи Левиновського*.

Л

ЛАВРИНЕНКО Станіслав Іванович (нар.29.IX.1947, Краматорськ Донецької області) — трубач, керівник ансамблю, педагог. Закінчив Донецьку консерваторію по класу труби (1977). У 1963–1965 грав в естрадному оркестрі Палацу культури Новокраматорського машинобудівного заводу п/к *Веніаміна Колтуна*. Працював в ансамблях ресторанів «Вуглик» п/к *Євгена Капрана* (1969), «Дружба» п/к *Володимира Чалого* (1970–1972) та «Шахтар» п/к *Олега Кичигіна* (1973–1975) у Донецьку. Артист ансамблів Липецької філармонії «Російські хлоп'ята» п/к *Олега Кичигіна* (1975), «Лунай, пісне» Таджикдержконцерту (1975–1976) та Архангельської філармонії (1976–1977) п/к *Валерія Селезньова*. У 1977–1979 грав у рестораних ансамблях Донецька. Трубач естрадного оркестру Будинку культури ім.В.І.Леніна п/к *Якова Хаславського* (1979–1984) та *Володимира Сапелюка* (1984–1989). У 1990–1993 грав у біг бенді Донецького музичного училища п/к *В'ячеслава Абашидзе*. З 1995 — керівник квінтету, з 1997 — ансамблю Донецької філармонії. З 1979 — викладач Донецького музичного училища по класу труби. Брав участь у донецьких фестивалях з квінтетом *Анатолія Сажнева* (1971), з ансамблем *Олега Кичигіна(?)* (1976), з естрадним оркестром п/к *Якова Хаславського* (1979), зі своїм ансамблем «Донбас-67» (1987) та у *Владимирі* — з біг бендом п/к *В'ячеслава Абашидзе* (1993). У 1993–1995 виступав у Польщі. Учасник «Меморіалу Майлса Девіса» (Краків, 1993, 1994).

Дискографія: «Донецьк-118». 10-й джазовий фестиваль в Донецьке. «Мелодія» С90 27905 001 (1987) — LP.

ЛАПТЄВ Олег Борисович (нар.29.XII.1943, Дніпропетровськ) — тромбоніст, аранжувальник, керівник ансамблю, оркестру. Закінчив Дніпропетровське музичне учи-

лище по класу тромбона (1964). Керівник естрадного ансамблю Будинку культури ім.В.І.Леніна (1962–1964), естрадного оркестру Дніпропетровського гірничого інституту (1965), симфоджазу в Дніпропетровському медичному інституті (1965–1969). У 1966–1969 керував ансамблем, який грав у танцювальній залі «Дніпрові зорі». Протягом 1969–1972 — керівник естрадного оркестру Дніпропетровського монтажного технікуму. В 1980–1985 — диригент оркестру Дніпропетровського театру юного глядача. З 1990 — викладач дитячої музичної школи №8.

ЛЕБЕДЕНКО Олександр Володимирович (нар. 25.VIII.1976, Харків) — ударник. Закінчив музичну школу (1992) та відділення естрадно-джазового виконавства Харківського музичного училища (1995) по класу ударних інструментів. З 1997 навчається у Харківській консерваторії. Грав в ансамблі «Консенсус» (1994–1997). Брав участь у фестивалях «Горизонти джазу» (1996), фестивалях у Вінниці, Одесі, Нікополі. Концертував у Німеччині (1996).

ЛЕВІТІН Юрій Абрамович (нар.28.XII.1912, Полтава) — композитор, піаніст. Закінчив Ленінградську державну консерваторію по класу фортепіано С.І.Савшинського (1935), в 1937 у нього ж аспірантуру, а в 1942 цю ж консерваторію по класу композиції Д.Д.Шостаковича. Упродовж 1931–1941 працював піаністом у Лендержестрадї та в Ленінградській філармонії. У 1941–1942 завідував музичною частиною Естрадного театру в Ташкенті. З 1942 — у Москві. У творах, зокрема у піснях, творах для естрадного оркестру, в музиці до кінофільмів використовував елементи джазу. Лауреат Державної премії СРСР (1952).

Л

ЛЕПІН (Лепінь, Лепіньш) Анатолій Якович (17.II.1907, Москва, Росія–1984, ?) — композитор. Закінчив Московську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу композиції А.М.Александрова (1936). У 1938–1939 викладав історію музики в Харківській консерваторії. Заслужений діяч мистецтв Латвії (1945). Автор двох сюїт для соліста і джаз-оркестру «Карнавал юності» (1938) та «На катку» (1939), а також оперет, пісень, музики до кінофільмів (зокрема, до відомої кінострічки «Карнавальна ніч», 1956), де широко використовував елементи джазу.

Олександр
Лисенко
1972 рік

ЛИСЕНКО Олександр Васильович (нар.29.X.1947, селище Спорний Магаданської області, Росія) — піаніст, керівник ансамблю. У 1960–1963 навчався на струнному відділенні Краснодарського музичного училища. Як артист вокально-інструментального ансамблю працював у Краснодарській (1965–1966), Луганській (1966–1970),

Київській (1970–1972) філармоніях. У 1972–1974 і в 1977–1978 — музикант Естрадно-симфонічного оркестру Держтелерадіо УРСР. У 1974–1975 і в 1977 був артистом Укрконцерту (1974–1975, 1977). У 1975 грав у Державному оркестрі Грузії «Реро». Упродовж 1975–1977 працював у Київському об'єднанні музичних ансамблів. У 1977 був керівником ансамблю «Мальви» в Укрконцерті.

ЛИСОКОНЬ Олександр Петрович (нар.4.II.1952, Краснодар, Росія) — хормейстер, аранжувальник, піаніст, педагог, заслужений артист України (1990). Музичну освіту здобув у Київській державній консерваторії ім.П.І.Чайковського, яку закінчив у 1977 по класу фортепіано. З 1979 викладає у ній фортепіано. З 1991 — аранжувальник-хормейстер вокального ансамблю «Джаз-експромт», який виступав на фестивалі «Горизонти джазу-94» (Кривий Ріг), брав участь у радіо- і телепередачах. У репертуарі ансамблю — обробки українських народних пісень, пісні російських композиторів 1940–1950-х років, традиційні джазові композиції, сучасна американська християнська музика.

ЛИТВИН Геннадій Йосипович (нар.21.I.1948, Київ) — контрабасист, бас-гітарист, педагог. Музичну освіту здобув

у Київській державній консерваторії ім.П.І.Чайковського, яку закінчив по класу контрабаса (1974). Дебютував в інструментальному ансамблі Укрконцерту (1969). У 1970 викладав у Вінницькому музичному училищі. Артист симфонічного оркестру Держтелерадіо (1974), Державного симфонічного оркестру України (1974–1976, 1986–1990), Державного духового оркестру України (1980–1981). У 1976–1979 працював у Київському об'єднанні музичних ансамблів. З 1981 по 1986 — артист Державного естрадно-симфонічного оркестру України. У 1984(?)–1990 — викладач відділу естрадно-джазового виконавства Київського державного музичного училища ім.Р.М.Глієра. З 1985 — учасник тріо п/к *Костянтина Віленського*, з яким виступав на фестивалях «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1987), «Голосієве-88» (Київ), у концерті джазової музики Пленуму правління Спілки композиторів України «Світ музики і молодь» (Київ, 1988). У складі квартету п/к *Петра Пашкова* брав участь у фестивалі «Кришталевий Лев-88» (Львів). З 1990 — в Ізраїлі.

Дискографія: «Лунный серп». Джазові композиції. Константин Виленский — фортепіано, Геннадий Литвин — контрабас, Александр Блинов — ударные інструменти. Мелодія С60 25985 008 (1986) — LP.

ЛИТВИНОВ Олександр Ісакович (нар.17.XI.1927, Запоріжжя) — композитор, хормейстер, піаніст, акордеоніст, диригент, аранжувальник, керівник оркестру, ансамблю, педагог, народний артист України (1978). Закінчив Харківський інститут мистецтв по класах композиції Д.Л.Клебанова і хорового диригування (1950). У 1948–1950 грав на акордеоні в естрадному оркестрі клубу Управління внутрішніх справ п/к Михайла Молдавського. З 1951 по 1953 — акордеоніст і піаніст ансамблю ресторану «Інтурист» п/к Леоніда Піковського. У 1954–1955 працював у різних колективах на Далекому Сході. З 1957 по 1963 — керівник естрадних оркестрів Будинку культури «Харчовик», Політехнічного інституту, Будинку культури Канатного заводу та Будівельного технікуму в Харкові. У 1963–1967 — керівник ансамблю Будинку культури Харківського електромеханічного заводу «Харків'янка». З 1973 по 1978 — керівник ансамблю пісні і танцю «Донбас» у Донецьку. Викладач кафедри камерного ансамблю (з 1978), завідувач кафедри естрадних і духових інструментів (з 1994) Харківської консерваторії. З 1988 — викладач і диригент естрадно-симфонічного оркестру Харківського інституту культури.

ЛІХУТА Ігор Леонідович (нар.11.IV.1961, Київ) — ударник. Син *Л.Д.Ліхути*. Закінчив Київське державне музичне училище ім.*Р.М.Глієра* по класу ударних інструментів (1984). Грав в естрадних оркестрах Будинку культури «Метробуд» (1975–1976) та Київського заводу ім.*С.П.Корольова* (1980–1983). У 1978–1992 — артист Київського об'єднання музичних ансамблів. Концертував у Польщі (1989–1991), Норвегії (1991). У складі тріо *Станіслава Колесника* брав участь у фестивалі «Голосієве-88».

ЛІХУТА Леонід Дмитрович (нар.7.II.1935, Київ) — ударник. Батько *І.Л.Ліхути*. Дебютував у 1955 в естрадному оркестрі Будинку культури Київського трамвайно-тролейбусного управління «Мелодія» п/к *Іллі Гасса*. Грав в ансамблях об'єднання «Цирк на сцені» (1958, 1971–1973), естрадному оркестрі «Антей» (1958–1959), Естрадно-молодіжному ансамблі Центрального будинку працівників мистецтв УРСР (1959). Працював в Укрконцерті в ансамблях *Пилипа Бриля* (1960–1961, 1963–1964), *Олега Свиридова* (1961–1962, 1969–1970), вокальному ансамблі «Мрія» (1965–1968). У 1970–1971 грав в естрадному ансамблі Музично-хорового товариства України. У 1974 — артист Київського об'єднання музичних ансамблів.

ЛОЗОВСЬКИЙ Анатолій Максимович (нар.10.II.1957, Глухів Сумської області) — піаніст, педагог. Після завершення навчання в Сумському музичному училищі, яке закінчив по класу фортепіано (1979), працював концертмейстером на музично-педагогічному факультеті Сумського педагогічного інституту (1980–1983). У 1987 закінчив Донецьку консерваторію, з 1991 викладає в ній фортепіано на естрадному відділенні. У 1994–1997 грав у дж-квінті *Валерія Колесникова*, з 1995 по 1997 — в тріо *Олександра Рукомойникова*. Учасник фестивалів «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1994, 1995), у Ставрополі (1994), Ростові (1995), *Міжнародного фестивалю джазової музики, присвяченого 100-річчю від дня народження Л.О.Утьосова* (Одеса, 1995) — у складі дж-квінті *Валерія Колесникова*; «Jazz Fest» (Суми, 1995), «Вінниця-96» — з тріо *Олександра Рукомойникова*. У 1997 концертував у Туреччині.

ЛООС Віктор Григорович (нар.27.X.1946, Київ) — тромбоніст. Дебютував у 1962 в естрадному оркестрі Будинку культури заводу «Арсенал». У 1963 грав в естрадному оркестрі Будинку культури Київського трамвайно-тро-

лейбусного управління «Мелодія» п/к *Іллі Гасса*. Професійну діяльність розпочав в оркестрі «Балету на льоду» (1963–1964). Пізніше грав у джаз-оркестрі «Дніпро» п/к *Гіві Гачечіладзе* (1965), джаз-ансамблі Укрконцерту «Каштан» (1969–1970), вокальному ансамблі «Мрія» (1971–1972), естрадному оркестрі Українського радіо і телебачення (1972–1976), Державному вокально-інструментальному ансамблі Грузії «Реро» п/к *Гіві Гачечіладзе* (1976–1977), вокально-інструментальному ансамблі «Синій птах» (1977–1980), Державному духовому оркестрі п/к *Василя Охріменка* (1980–1982), оркестрі Київського держцирку (1982–1989). З 1989 — артист оркестру Київського державного театру оперети. Нині проживає у Німеччині.

ЛЮБАШЕВСЬКИЙ Йосип Григорович (4.XII.1907, Київ–?, там же) — скрипаль. У 1926 закінчив Другу державну музичну профшколу по класу скрипки. У 1926–1929 навчався в Київському музично-драматичному інституті ім.*М.В.Лисенка*. Артист оркестру Київського держцирку (1927–1937, 1946–1947, 1949, 1951–1952), Державного симфонічного оркестру УРСР (1938–1940), оркестру Державного ансамблю пісні і танцю УРСР (1940–1941), Концертного ансамблю кінотеатру ім.*В.І.Чапаєва* (1946–1952).

ЛЮБЧЕНКО Олександр Іванович (нар.26.IX.1952, Дніпропетровськ) — гітарист, керівник ансамблю. У 1969–1970 грав в естрадному оркестрі Дніпропетровського заводу ім.*К.Лібкнехта* («ЗКЛ-69») п/к *Володимира Марховського*. З 1970 концертував на Кавказі. Учасник вокально-інструментального ансамблю Дніпропетровської філармонії «Водограй» (1974–1975, 1978–1979). У 1975–1978 та 1980–1982 грав у різних вокально-інструментальних ансамблях. З 1982 по 1985 — гітарист ансамблю «Кредо» п/к *Олега Коська*. Протягом 1986–1988 керував ансамблем Донецької філармонії. З 1988 виступає соло, а також в дуєті з басистами Ігорем Собком (1990) та *Михайлом Кривим* (з 1991). У 1996 організував тріо. Брав участь у фестивалях «Юність-71» (Дніпропетровськ) — з квінтетом *Олександра Шаповала*; «Джаз» (Дніпропетровськ, 1982, 1983), «Донецьк-114»

Олександр Любченко

(1983), «Тиждень джазової музики» (Одеса, 1984) — з ансамблем «Кредо» п/к *Олега Коська*; «Голосіве-88» (Київ), «Джаз над Одером» (Вроцлав, Польща, 1989), у Набережних Челнах (1991) — соло. Концертував у Німеччині (1990) й Австрії (1990, 1993). Згідно з результатами анкетування, що його проводила редакція газети «Советская молодежь» (Рига) за участю джазових фахівців, посідав третє (1983) і четверте (1984) місця серед гітаристів СРСР.

ЛЮДМЕР Борис Давидович (нар.27.I.1937, Київ) — саксофоніст (тенор, сопрано). Дебютував в естрадному оркестрі Будинку культури ім.М.І.Фрунзе п/к *Миколи Козлова* (1954). У 1957–1958 працював у Кемеровській (квартет *Марка Резницького*), у 1958–1959 — в Іркутській філармоніях (ансамбль Генріха Ляховського). Грав в ансамблях ресторану «Москва» (1960), *Юрія Братолобова* (1961–1962), у квартеті *Київського джаз-клубу* в кафе «Мрія» (1962–1963). У 1963–1966 працював в ансамблі ресторану «Столичний». З 1967 по 1972 — артист оркестру Київського держцирку п/к *Василя Петруся*. У 1972–1976 — саксофоніст Естрадного оркестру Українського радіо і телебачення. Виступав з квартетом «Мрія» на фестивалях «Юність-68» (Дніпропетровськ) та в Запоріжжі (1968). З 1976 — у США.

ЛЯШЕНКО Валентин Антонович (нар.14.V.1936, Дніпродзержинськ) — тромбоніст, саксофоніст (тенор), аранжувальник, керівник ансамблю, оркестру. Закінчив Смоленське музичне училище по класу тромбона (1965). У 1953–1954 — тромбоніст естрадного ансамблю Криворізького клубу залізничників п/к *Володимира Гура*. Під час служби в армії керував естрадним ансамблем (1955–1957), який у 1957 став дипломантом VI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві, та естрадним оркестром (1957–1958). Керівник естрадного оркестру Криворізького будинку культури ім.Б.Хмельницького (1961–1965, 1970). У 1965–1970 — керівник військового естрадного оркестру. З 1970 — головний диригент оркестру Криворізького держцирку.

Квартет Київського джаз-клубу: Борис Людмер — тенор-саксофон, Вадим Ільїн — фортепіано, Володимир Підгорецький — контрабас, Віталій Мачулін — ударні інструменти. Кафе «Мрія», грудень 1962 року

ЛЯШЕНКО Іван Федорович (нар.14.II.1927, Ніколаєвка Луганської області) — кларнетист, саксофоніст (альт), керівник ансамблю, музикознавець, заслужений діяч мистецтв України (1989), доктор мистецтвознавства (1972), академік Академії мистецтв України (1996). Закінчив оркестровий (клас кларнета, 1949) та історико-теоретичний (1951) факультети Львівської консерваторії. З 1948 — на викладацькій роботі. Протягом 1956–1965 — науковий співробітник Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії (ІМФЕ) ім.М.Т.Рильського АН УРСР. У 1965–1968 — проректор, у 1968–1974 — ректор Київської державної консерваторії ім.П.І.Чайковського (з 1973 — професор). З 1974 — старший науковий співробітник ІМФЕ ім.М.Т.Рильського, з 1989 — завідувач кафедри Київської консерваторії. У 1944–1945 — кларнетист, саксофоніст (альт) і керівник ансамблів у ресторанах Львова. Артист Львівського державного теа-джазу (1945–1946). У 1948–1949 — саксофоніст джаз-оркестру кінотеатру «Україна» п/к *Олександра Житницького*. З 1949 по 1951 грав у септеті ресторану «Брістоль» п/к *Пилипа Кесслера*, з яким у 1950 і 1951 концертував у Латвії.

М

МАЛИШЕВ Юлій Володимирович (нар.2.II.1924, Москва, Росія) — музикознавець, педагог, лектор, музично-громадський діяч, заслужений діяч мистецтв України (1995), кандидат мистецтвознавства (1978). У 1952 закінчив історико-теоретичний факультет Київської консерваторії. Консультант відділу науки і культури ЦК КП України (1953–1957), відповідальний секретар правління Спілки композиторів України (1957–1960), науковий співробітник Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії АН УРСР (1959–1963, 1977–1979), головний редактор видавництва «Музична Україна» (1966–1977), одночасно викладач історії музики в Київській та Одеській (з 1979) консерваторіях. Виступав з лекціями про джаз. Автор музикознавчих праць, присвячених питанням розвитку джазу.

Твори: Про музику «легку» і «серйозну». К., 1961; Легкая музыка. К., 1962; Як же з джазом?! Мистецтво. 1962. №5; Книга о советском джазе// Музыкальная жизнь. 1973. №10; Це — музика! Ч.1. К., 1974.

МАЛЬКО Микола Андрійович (4.V.1883, Браїлов, тепер Вінницької області–23.VI.1961, Сідней, Австралія) — диригент, педагог. Навчався в Одесі по фортепіано на музичних курсах К.Ф.Леглера. У 1906 закінчив історико-філософський факультет Петербурзького університету, у 1909 — Петербурзьку консерваторію по класах композиції М.А.Римського-Корсакова, диригування М.М.Черепніна, фортепіано М.С.Лаврова. З 1909 по 1918 — диригент Маріїнського театру. У 1918–1921 — директор Народної консерваторії і головний диригент симфонічного оркестру у Вітебську. З 1921 по 1924 диригував і викладав у Москві, Харкові та Києві. У 1925–1928 — професор Ленінградської консерваторії та головний диригент Ленінградської філармонії. З 1928 жив за кордоном. У 1928–1932 — диригент Радіо в Копенгагені; гастролював у країнах Західної Європи. З 1938 по 1954 — у США. У 1954–1955 — головний диригент симфонічного оркестру в Лідсі (Великобританія). З 1956 по 1961 — у Сідней (Австралія). У 1959 виступав у Києві. З 1910 по 1928 вів музично-критичну діяльність. Автор статті «Джаз-банд в Москві» («Жизнь искусства», 1926, №10).

МАМУШЕВ Ігор Іванович (нар.1.XII.1956, Луганськ) — піаніст. Закінчив Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу фортепіано (1981). Грає соло. Концертував у Франції (1990) та Австралії (1992). З 1997 виступає зі співачкою *Тамарою Грач*.

МАНІЛОВ Володимир Олександрович (нар.24.IV.1940, Бобруйськ, Білорусь) — гітарист, педагог. Грі на гітарі навчався у *К.М.Смаги*. Закінчив естрадне відділення Київської вечірньої музичної школи робітничої молоді ім.К.Г.Стеценка по класу гітари (1980). З 1970 займається педагогічною діяльністю. Член Президії *Джазової асоціації України* (з 1995). Знявся у документальному фільмі «Гітара на повну силу» (Київська студія документальних фільмів, режисер С.І.Пархомов, 1992).

Твори: Техника джазового аккомпанементу на шестиструнній гітарі (у співавторстві з *В.О.Молотковим*). К., 1979, 1984, 1989; Популярні джазові п'єси в обробці для шестиструнної гітари та ритмгрупи/ Упоряд. В.О.Манілов. К., 1980; Учись аккомпаніровать на гітарі. К., 1983, 1986, 1988, 1990; Популярні джазові п'єси в обробці для шестиструнної гітари та ритмгрупи/ Упоряд. В.О.Манілов. В.2. К., 1984; Гитара от блюза до джаз-рока/ Ред.-сост. Ю.В.Дмитриевский, С.Н.Колесник, В.А.Манилов. К., 1986; Джаз в ритме самбы/ Автор-сост. В.А.Манилов. К., 1989; Курс аккомпанементу на шестиструнній гітарі. К., 1992–1993. В.1–5; Классическая гитара в джазе// Гитарист. 1994. №2; Твой друг гитара. К., 1993; Гітара: Класика. Фламенко. Джаз. К., 1997. .

Література: Смага К. Альбом гітариста// Музика. 1980. №3; Кузнецов А. Любителям джаза// Музыкальная жизнь. 1980. №12.

МАРКОВ Юхим Зейлікович (нар.16.V.1937, Київ) — контрабасист, бас-гітарист, педагог. З 13-ти років навчався грі на гітарі. З 1960 грає на контрабасі, з 1971 — на безладовій бас-гітарі. Музичну освіту здобув на естрадних відділеннях Київської вечірньої музичної школи робітничої молоді ім.К.Г.Стеценка (1979) та Київського державного музичного училища ім.*П.М.Глієра* (1992). У 1962 грав в ансамблях *Київського джаз-клубу*. Виступав з секстетом *Євгена Яценка* в кафе «Мрія» (1962–1963). У 1963–1964

грав в естрадному оркестрі Будинку культури заводу «Арсенал» п/к *Юрія Касаткіна*. З 1964 по 1966 — учасник ансамблю Укрконцерту. В 1966 — артист джаз-оркестру «Дніпро» п/к *Гіви Гачечіладзе*. Виступав у кафе «Мрія» з однойменним квартетом (1966–1967), у кафе «Хрещатик» (1968–1969). Працював у Тбіліській (1967–1968), Київській філармоніях (1969–1970), оркестрах театру «Веселка» п/к *Юрія Касаткіна* (1970–1971), Київського держцирку п/к *Василя Петруся* (1971–1972).

Грав у вокальному ансамблі «Мрія» п/к *Вадима Ільїна* (1972–1973), в концертному ансамблі Київської державної філармонії «Рапсодія» п/к *Олександра Осадчого* (1973–1991). З 1980 — викладач класу бас-гітари відділу естрадно-джазового виконавства Київського музичного училища ім. *Р.М.Глієра*. Виступав з ансамблем педагогів училища п/к *Євгена Дергунова* (з 1989). Учасник фестивалів «Юність-68» (Дніпропетровськ), у Запоріжжі (1968) — з квартетом «Мрія»; у Русе (Болгарія, 1989), «Осінній джазовий марафон» (Київ, 1991, 1992, 1994), «Черкаські джазові дні» (1992), «Jazz Fest» (Суми, 1994, 1995) — з ансамблем *Євгена Дергунова*; «Кришталевий Лев-88» (Львів), *Перший Всесоюзний джазовий фестиваль пам'яті Лєоніда Утьосова* (Одеса, 1990) — з біг бендом п/к *Анатолія Шарфмана*. Концертував у Німеччині — Карлсруе (1992), Дармштадті, Франкфурті-на-Майні (1993). Грав з піаністом *Чарлі Остіном*, гітаристом *Бобом Кервінсом* (Канада, 1991), тромбоністом *Крістофом Вакербардом* (Німеччина, 1993), трубачем *Ларрі Баскетом* (США, 1992), ударником *Джонні Блауерсом* (США, 1993), трубачами *Жаном Лу Поньоном* (Франція, 1989) та *Пітером Швальмом* (Швейцарія, 1993). Автор статті «Дунаевский, джаз и... Стрейхорн или загадочная история одной гармонической схемы» («Проблемы музыкального образования», К., 1993). Відповідальний секретар *Джазової асоціації України* (з 1995).

Твори: Гаммы и арпеджио для бас-гитары. К., 1987; Пьесы для бас-гитары/ Сост.Е.З.Марков. К., 1988.

МАРХОВСЬКИЙ Володимир Абрамович (нар.4.XI.1936, Дніпропетровськ) — трубач, диригент, аранжувальник, керівник ансамблю, оркестру, педагог. Закінчив Дніпропетровське музичне училище (1963) та Саратовську консерваторію (1968) по класах труби і диригування. У 1961–1962 — керівник естрадного ансамблю Будинку

Джаз-оркестр «ЗКЛ-69» п/к Володимира Марховського. Виступ по Дніпропетровському телебаченню Жовтень 1972 року

культури залізничників. З 1962 по 1969 очолював естрадний оркестр Дніпропетровського гірничого інституту, що брав участь у фестивалях «Юність-68» і «Юність-69» (Дніпропетровськ). У 1969–1974 — керівник естрадного оркестру Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта («ЗКЛ-69»), з яким виступав на фестивалях «Юність» (1970, 1971, 1973), «Джаз-70» (Воронеж, Горький), «Донецьк-102» (1971). Художній керівник вокально-інструментального ансамблю Дніпропетровської філармонії «Водограй» (1974–1976). Викладач (1963–1974, 1976–?) і керівник дитячого біг бенду (з 1976) дитячої музичної школи №5. У 1976–1996 керував естрадним ансамблем «Маки».

Література: Тищенко І. Есть на заводе джаз// Заводская газета. 1970. 13 февраля; Юрченко М. Орендований віртуоз// Зоря. 1971. 17 серпня; Ращенко Н. «Ждем Вас в Москве»// Днепр вечерний. 1973. 11 апреля; Кузнецова А. Не фальшивая ли вывеска?// Советская культура. 1973. 13 апреля.

МАТВЄЄВ Михайло Олександрович (нар.2.VI.1912, Меленець Новоград-Волинського повіту Волинської губернії) — композитор, піаніст. Закінчив Ленінградську консерваторію по класу композиції М.Ф.Гнесіна (1941). У 1928–1930 — музичний оформлювач і піаніст естрадного театру Севастопольського будинку флоту. Автор творів для естрадного оркестру, музики до спектаклів і кінофільмів.

МАХОНЬКО Віктор Іванович (15.VII.1939, Казань, Татарстан–30.IV або 30.V.1979, Київ?) — саксофоніст (альт, баритон). У першій половині 1960-х років працював у київському ресторані «Поплавок». Упродовж 1961–1962 грав на баритоні в октеті п/к *Юрія Братюлюбова*. З 1962 був музикантом у ресторані «Дніпро».

МАЧУЛІН Віталій Михайлович (нар.9.IV.1941, Могилів-Подільський Вінницької області) — ударник, педагог. З шести років навчався грі на ударних інструментах під керівництвом батька, у 1956–1958 брав уроки у *Юрія Петіна*. Дебютував у 1958 одночасно в естрадних оркестрах Київського державного університету ім.Т.Г.Шевченка п/к Семена Гезенцвейна та Будинку культури ім.М.Фрунзе п/к Юрія Коложинського. З 1960 — на професійній сцені. Грав в ансамблі Київської групи «Цирк на сцені» п/к *Вадима Львіна* (1960), в кафе «Мрія» у складі однойменного квартету *Київського джаз-клубу* (1962–1963), ансамблях Укрконцерту (1963–1965, 1968–1970), ресторанів «Дружба» (1966), кафе «Еврика» (1967), «Мрія» (1968), «Хрещатик» (1971–1975), оркестрі Київського держцирку п/к *Василя Петруся* (1966–1968, 1970, 1974–1975). З 1975 по 1982 — артист Київського об'єднання музичних ансамблів. У 1982–1994 грав в оркестрі *Київського театру естради*, з 1994 — в біг бенді Київського центру мистецтв «Славутич» п/к *Олександра Шаповала*. З 1980 — викладач класу ударних інструментів відділу естрадно-джазового виконавства Київського державного музичного училища ім.*Р.М.Глієра*. У 1982–1983 виступав у складі ансамблю «Квадрат», у 1983–1988 — з ансамблями *Олександра Колонтирського*. З 1989 по 1996 — ударник ансамблю педагогів Київського музичного училища п/к *Євгена Дергунова*. Учасник фестивалів «Джем сешн-67» (Київ) — з квартетом *Станіслава Колесника*; «Джаз на Дніпрі-87» (Дніпропетровськ), концерту джазової музики Пленуму правління Спілки композиторів України «Світ музики і мелодь» (Київ, 1988) — з квартетом *Олександра Колонтирського*; фестивалів «Голосієве-88» (Київ), «Осінній джазовий марафон» (Київ, 1991–1996), «Дніпрогастроль» (1993), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг), «Метаморфози джазу» (Київ, 1995) — з біг бендом п/к *Олександра Шаповала*; «Кришталевий Лев-88» (Львів), *Першого Всесоюзного джазового фестивалю пам'яті Леоніда Утьосова* (Одеса, 1990) — з біг бендом п/к *Анатолія Шарфмана*; «Кришталевий Лев-89» (Львів) — з квінтетом *Петра Пашкова*; фестивалів у Русе (Болгарія, 1989), «Черкаські джазові дні» (1992), «Jazz Fest» (Суми, 1994, 1995) — з ансамблем *Євгена Дергунова*; концертував у Німеччині — Карлсруе (1992), Дармштадті, Франкфурті-на-Майні (1993). Грав з піаністом Чарлі Остіном, гітаристом Бобом Кервінсом (Канада, 1991), тромбоністом Крістофом Вакербардом (Німеччина, 1993), трубачами Ларрі Баскетом (США, 1992), Жаном Лу Лоньоном (Франція, 1989) та Пітером Швальмом (Швейцарія, 1993).

МЕДВЕДОВСЬКИЙ Віктор Леонідович (нар.18.VI.1945, Дніпропетровськ) — ударник. Навчався на диригентсько-хоровому відділенні Сахалінського музичного училища (1977–1979). Грав в естрадному ансамблі «Юність» (1961–1962) та в естрадному оркестрі (1962) Будинку культури ім.В.І.Леніна п/к *Олега Лаптева*. З 1967 — учасник квінтету *Віктора Чебана*. У 1969–1972 грав в естрадному оркестрі Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта («ЗКЛ-69») п/к *Володимира Марховського*. З 1972 по 1974 грав у квінтеті *Віктора Чебана* у «Коктейль-барі». Працював на Сахаліні (1975–1979, 1982–1986). У 1979–1982 — артист оркестру Дніпропетровського театру юного глядача. З 1992 — заступник директора Дніпропетровського відділення Асоціації діячів естрадного мистецтва, з 1995 — директор Дніпропетровської обласної філармонії. Учасник фестивалів «Юність» (Дніпропетровськ, 1968, 1969) — з квінтетом *Віктора Чебана*; «Джаз-70» (Воронеж), «Юність» (Дніпропетровськ, 1970, 1971), «Донецьк-102» (1971) — з естрадним оркестром «ЗКЛ-69» п/к *Володимира Марховського*.

МЕДВІДЬ Вадим Володимирович (нар.18.II.1961, Київ) — бас-гітарист. Випускник відділення естрадно-джазового виконавства Київського державного музичного училища ім.*Р.М.Глієра* (1986). У 1984–1986 грав у квартеті «Комфорт» п/к Тимура Бабаєва. З 1986 по 1997 — артист Київського об'єднання музичних ансамблів. У 1986–1990 — учасник ансамблю «До запитання» п/к Федора Маруна. Протягом 1986–1988 виступав у дуєті з гітаристом *Ігорем Бойком*. З 1993 грає у квартеті *Петра Пашкова*, з 1997 — в квінтеті *Сергія Овсянникова*. Учасник фестивалів «Кришталевий Лев-88» (Львів) — в дуєті з *Ігорем Бойком*; «Jazz Fest» (Суми, 1994), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1994, 1996), «Метаморфози джазу» (Київ, 1995) — з квартетом *Петра Пашкова*.

Дискографія: «Olivejra». S.Ovsiannicov Group. Comp LVCD 101 (1996, Австрія) — CD.

МЕДІНЦЕВ Владислав Васильович (7.X.1948, Омськ, Росія–13.IV.1994, Запоріжжя) — піаніст, керівник ансамблю. Навчався в музичних училищах Запоріжжя (клас фортепіано) та Магадана (клас гобоя). Дебютував у 1963 в естрадному ансамблі Запорізького будинку культури ім.Т.Г.Шевченка. З 1970 по 1972 грав у вокально-інструментальному ансамблі Дніпропетровської філармонії «Дніпровські вогні» п/к Бориса Будкевича. У 1972–1973 — керівник естрадного ансамблю Кіровоградської

М

філармонії. З 1974 по 1979 жив у Магадані, де працював у ресторані «Вечірній». Протягом 1979–1992 виступав з різними колективами в Запоріжжі, керував ансамблями. У 1992–1994 — піаніст оркестру Запорізької філармонії «Джаз-класик-бэнд» п/к *Бориса Котова*.

МЕДКО Михайло (нар. ?) — трубач, керівник оркестру. У 1946 грав у Державному джаз-оркестрі УРСР. Трубач джаз-оркестру кінотеатру «Комсомолец України» (1946–1948), танцювальних оркестрів Будинків культури «Метробуд» і «Харчовик» (1952–1954), естрадного оркестру Клубу Міністерства внутрішніх справ УРСР (1954–1956), якими керував *Василь Петрусь*. У 1955–1956 — артист Естрадного оркестру Української республіканської естради п/к *Євгена Зубцова*. Керівник естрадного оркестру Клубу Міністерства внутрішніх справ УРСР (1958–1959). З 1959 грав у танцювальних ансамблях.

МЕСРОВИЧ Семен (нар. ?) — кларнетист, саксофоніст (альт). Грав у джаз-оркестрах київського ресторану «Гранд-готель» п/к *Михайла Карпиловського* (1934) та кінотеатру «Рот-Фронт» п/к *Леоніда Жуковського* у Дніпропетровську (1935). У 1945–1946 — артист Львівського державного теа-джазу п/к *Сергія Каштеляна*.

МЕЙТУС Юлій Сергійович (28.I.1903, Єлисаветград, тепер Кіровоград–2.IV.1997, Київ) — композитор, піаніст, керівник ансамблю, народний артист України (1973). Закінчив музичну школу Г.В.Нейгауза по класу фортепіано у Єлисаветграді (1919) та Харківський музично-драматичний інститут по класу композиції С.С.Богатирьова (1931). У 1923–1924 — концертмейстер у Харківському оперному театрі та завідувач музичної частини театру Пролеткульту. З 1926 — на творчій роботі. У 1924 створив перший в Україні джазовий ансамбль у складі: ксилофон, скрипка, рояль, шумові та ударні інструменти (М. грав на фортепіано). «Джаз-банд» брав участь у музичному оформленні спектаклів, серед яких — «Необычайное приключение племени ничевоков» (1925). Згідно з газетним повідомленням «максимальне використан-

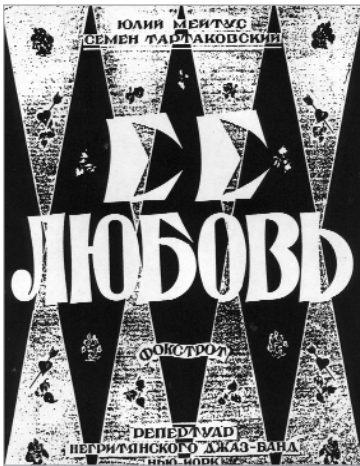
ня можливостей людини доведено до того, що три чоловіка управляються з тридцятьма інструментами. Для поповнення репертуару з Берліна та Відня виписані новинки джаз-банду» («Джаз-банд»// «Вісті». 1925. 1 вересня). 29 грудня 1925 ансамбль виступив у Харківському державному драматичному театрі ім.І.Я.Франка з сольним концертом, до програми якого були включені п'єси негритянських та європейських авторів. Це був перший концерт джазової музики в Україні. У травні 1926 відбувся джем сешн за участю музикантів ансамблю М. та секстету «Kings of Jazz» Френка Уітерса, який перебував на гастролях у Харкові. М. — автор фокстроту «Ї кохання» (спільно з композитором *Семеном Тартаковським*), який був включений до програм концертних виступів американських артистів у виконанні негритянської танцюристки Вікторії Тейлор. У 1928 М. і композитор *Богдан Крижанівський* написали музику до комедійного спектаклю-огляду у трьох діях на лібрето Майка Йогансена і В.Чеч'яньського «Алло, на хвилі 477» (477 — хвиля харківського радіомовлення), поставленого режисером Володимиром Схляренком (прем'єра — 9.I.1929). Для цього ревію спеціально був створений симфоджаз (перший в Україні). М. написана музика до огляду «Чотири Чемберлени» (режисер — Борис Балабан, прем'єра — 14.IV.1931, нова редакція — 1933) та до постановки «Дядькова Томова хата» (ноти «Колискової» з цього спектаклю були видані у Харкові). М. — автор статей «Джаз-банд» («Нове мистецтво», 1926, №13) та «Ще про музику легкого жанру» («Нове мистецтво», 1928, №2). Його перу належить «джазовий» «Етюд» для фортепіано (?). Писав пісні для *Клавдії Шульженко*. Лауреат Державної премії СРСР (1951).

Література: Джаз-банд// Вісті. 1925. 1 вересня; Вишня О. Ексцентрики// Нове мистецтво. 1926. №1; Волховський В. Вечір ексцентричного танку й музики// Нове мистецтво. 1926. №1.

«МЕЛОС» — сімферопольський міський джаз-клуб, який діє при Республіканському центрі дитячої та юнацької творчості. Засновано 25.V.1996 (голова — *Г.Д.Веренкіотов*).

МЕЛЬКУНОВ Сергій Омелянович (нар.7.I.1920, Харків) — гітарист, керівник оркестру. Закінчив оркестрове відділення Львівського культуросвітучилища. У 1952–1955 грав в естрадному оркестрі Центрального парку культури і відпочинку ім.Б.Хмельницького п/к Якова Родіонова. З 1955 по

Обкладинка видання

1967 — керівник естрадного оркестру Будинку культури будівельників. Гітарист квінтету кінотеатру ім.Я.О.Галана п/к *Олександра Житницького* (1956–1957). З 1957 по 1959 — артист естрадного інструментального квартету Львівської філармонії п/к *Костянтина Соколова*. У 1961–1977 грав в оркестрі кінотеатру «Україна».

МЕНАКЕР Олександр Семенович (1913,?–1982, Москва, Росія) — піаніст, гітарист, фелъетоніст, естрадний актор, керівник оркестру, заслужений артист Росії (1978). Музичну освіту здобув у Третьому музичному технікумі в Ленінграді. Творчий шлях розпочав піаністом-ілюстратором. З 1930 — піаніст «Блакитного джазу» п/к *Бориса Крупишева*. Протягом 1934–1937 — артист Ленінградського мюзик-холу. В 1937–1938 — художній керівник «Екцентричного джаз-театру» Харківського музичного театру Всеукраїнського будинку Червоної Армії. З 1938 — артист Московського державного театру естради і мініатюр. З 1948 по 1982 виступав зі своєю дружиною — акторкою Марією Мироною.

«МЕТАМОРФОЗИ ДЖАЗУ» — міжнародний мистецький проект, який було здійснено 23–24 травня 1995 Міністерством культури України, Спілкою композиторів України та Центром музичної інформації Спілки композиторів України за участю колективів і виконавців із Великобританії, Німеччини, Росії, США та України. Під час його проведення відбулася конференція засновників *Джазової асоціації України*.

Література: Муратова В. *Метаморфозы джаза, ведущие Украину к метаморфозам сознания*// Зеркало недели. 1995. 5 июля; Коган О. *У світі джазу*// Музика. 1995. №5.

МЕЩАНЧУК (Чабан) Іван Михайлович (19.X.1872, Київ–1942, Ленінград, Росія) — трубаач. Закінчив Київське музичне училище (1888) і Московську

консерваторію (1905). З 1905 по 1941 — соліст оркестру Маріїнського (Ленінградського) театру опери та балету. У 1927–1928 грав у Першому концертному джаз-банді п/к *Леопольда Теплицького*.

МИХАЙЛОВ Анатолій Михайлович (нар.31.V.1954, Столбці, Білорусь) — гітарист. У 1978–1980 грав у камерно-інструментальному концертному ансамблі Київської державної філармонії «Рапсодія» п/к Олександра Осадчого. З 1980 по 1982 — артист Київського об'єднання музичних ансамблів. У 1982–1984 — гітарист ансамблю Київської філармонії «Радянська пісня». З 1984 грає в естрадному оркестрі Українського радіо і телебачення. Учасник фестивалів «Голосієве-88» (Київ) та «Кришталевий Лев-89» (Львів) — в останньому в дуєті з саксофоністом *Геннадієм Івченком*.

Дискографія: «Это не хэви-метал-рок». Джаз-студіо группа Петра Пашкова. «Мелодия» С60 31311 007 (1990) — LP.

МИХАЙЛОВА Ельвіра Іванівна (нар.20.I.1942, Топовка Саратовської області, Росія) — співачка. У 1953–1956 навчалася в дніпропетровській дитячій музичній школі №5 по класу скрипки. У 1959–1960 виступала з естрадним ансамблем Будинку культури заводу ім.К.Лібкнехта. Співала в естрадному оркестрі Палацу студентів п/к *Юрія Сигалова* (1960–1961) та *Юрія Біленка* (1961–1962). У 1962–1964 виступала в кафе «Чипполіно». З 1969 по 1974 виступала з естрадним оркестром Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта («ЗКЛ-69»), з яким брала участь у фестивалях «Юність» (Дніпропетровськ, 1970, 1971, 1973), «Джаз-70» (Воронезь, Горький), «Донецьк-102» (1971). Учасниця фестивалів «Юність» (1968, 1969) з квартетом *Юрія Біленка* та фестивалю «Донецьк-100» (1969) з квартетом *Юрія Біленка* та з «Автострадою» *Аркадія Мірзояна*.

МИХНОВЕЦЬКИЙ Володимир Валентинович (нар. 7.VI.1963, Київ) — диригент, співак, хормейстер, керівник ансамблю. У 1989 закінчив диригентсько-хоровий факультет Київського державного інституту культури. З 1994 — керівник вокального ансамблю «Mensound», з яким виступав на фестивалях у Нижньому Новгороді (1995), Вінниці та Нікополі (1996), а також на фестивалі «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1998). У 1996 концертував у США, у 1997 виступав з саксофоністом Олексієм Козловим (Київ).

Група «Men Sound»: Костянтин Пона, Володимир Сухін, Володимир Михновецький, Рубен Толмачов, Павло Ільчук, Володимир Трач

Дискографія: «Men Sound». «Rostok Records» 0019–97 (1977, Україна) — CD.

МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ, ПРИСВЯЧЕНИЙ 100-РІЧЧЮ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Л.О.УТЬОСОВА — провадився в Одесі 22–26 травня 1995.

Література: Голубовский Е. Весь этот джаз!// Зеркало недели. 1995. 18 марта; Голубовский Е. Джазовые мэтры собираются в Одессе// Киевские ведомости. 1995. 18 березня; Глушак А. Утесовский колорит// Вечерняя Одесса. 1995. 30 марта; Короткова С. Джаз «в законе» — в государстве демократия?!// Зеркало недели. 1995. 1 апреля.

МІНКІН Леонід Борисович (нар.17.XII.1944, Дзержинськ Горьковської області, Росія) — музикознавець. Після закінчення у 1971 історико-теоретичного факультету Саратовської консерваторії працював викладачем Ждановського музичного училища. З 1982 — редактор музичних програм Донецького обласного телебачення. Автор статей і рецензій, присвячених питанням розвитку джазу, телепередач «Донецьк-118» (1987), «Один із джазу» (1988). З 1990 — в Нідерландах.

Твори: Мистецтво радянського джазу// Музика. 1979. №5; Джаз: діапазон розвитку і аудиторія// Культура і життя. 1983. 28 серпня; Донецький джаз-фестиваль// Музика. 1983. №4; Донецький джазовий// Советская музыка. 1983. №10; Діапазон «Діапазону»// Музика. 1984. №2; Про естетику і практику побутування джазової музики// Музична критика і сучасність. В.2. К., 1984; Діалог зі слу-

хачем// Музика. 1985. №5; Донецький джазовий// Советская музыка. 1985. №12; «Один из джаза»// Вечерний Донецк. 1988. 12 ноября.

МІРЗОЯН Аркадій Амаякович (нар.21.VI.1935, Баку, Азербайджан) — гобоїст, саксофоніст, аранжувальник, диригент, керівник ансамблю, оркестру. Закінчив Бакинське музичне училище (1954) і Саратовську консерваторію (1963) по класу гобоя. У 1964–1965 грав в оркестрі Одеського театру музичної комедії. Керівник естрадного оркестру Будинку культури Нікопольського південно-трубного заводу (1965). З 1966 по 1970 — керівник естрадного оркестру Дніпропетровського обласного управління автотранспорту «Автострада», з яким брав участь у фестивалях «Юність-68» (Дніпропетровськ) і «Донецьк-100» (1969). У 1967–1970 — керівник естрадного оркестру Дніпропетровського державного університету. З 1968 по 1970 — завідувач музичної частини Дніпропетровського театру юного глядача. Оркестрант (1970–1973) і режисер-постановник програм (1980–1983) Естрадного оркестру Вірменії п/к Костянтина Орбеляна, з яким концертував у Гамбургу (ФРН, 1972). У 1973–1974 — музичний керівник ансамблю «Джигіта ритму» Орджонікідзенської філармонії. З 1974 по 1979 — художній керівник вокально-інструментального ансамблю Росконцерту «Росіяни». У 1979–1987 — завідувач музичної частини і диригент симфоджазу Дніпропетровського музично-драматичного театру ім.Т.Г.Шевченка. З 1987 — директор Дніпропетровського міського центру дозвілля «Натхнення». З 1995 — головний диригент оркестру Дніпропетровського держцирку.

«МКМ-62» (молодіжний клуб «Мрія») — джаз-клуб, що розпочав свою діяльність на базі київського кафе-клубу «Мрія» з вересня 1965. У 1967 увійшов до складу «ФМК-67». «МКМ-62» був проведений перший в Україні конкурс джазових ансамблів і виконавців (1966).

МОЛОТКОВ Володимир Олексійович (нар.9.IV.1947, Київ) — гітарист, керівник оркестру, педагог. Грі на гітарі навчався у Є.І.Голубова. У 1963 виступав з ансамблем *Євгена Яценка*. Грав в ансамблях Укрконцерту (1963–1965), Цілінконцерту (Ціліноград, 1964–1965), в оркестрі Київського держцирку п/к *Василя Петруся* (1965–1966). З 1967 співпрацює з трубачем *Валерієм Колесником*, — у складі його квартету брав участь у фестивалях у Донецьку (1969, 1971, 1973, 1976), Дніпропетровську (1971), Ставрополі (1973). У 1969 грав у При-

оцькому молодіжному естрадному оркестрі Тульської філармонії п/к Анатолія Кролла, виступав з ансамблем *Марка Резницького* в кафе «Хрещатик» (1969). У 1970–1971 — керівник естрадного оркестру Київського інституту цивільного повітряного флоту, у 1972–1973 працював у вокальному ансамблі «Мрія» п/к *Вадима Ільїна*. Артист Київського об'єднання музичних ансамблів (1973–1976, 1978–1982). Грав у концертному ансамблі Київської державної філармонії «Рапсодія» п/к Олександра Осадчого (1976–1978), в оркестрі Київського музичного училища (1985), в Державному духовому оркестрі України (1990–1991). Учасник фестивалів «Кришталевий Лев-88» (Львів) — з квітетом *Петра Пашкова*, «Jazz Fest» (Суми, 1995) — з ансамблем *Євгена Дергунова*. Брав участь у складі секстету *Миколи Замороки* в концерті джазової музики Пленуму правління Спілки композиторів України «Світ музики і молодь» (Київ, 1988). Викладач естрадних відділень Київської вечірньої музичної школи робітничої молоді ім.К.Г.Стеценка (1976) та Київського державного музичного училища ім.Р.М.Глієра (з 1980). Згідно з результатами анкетування, що його проводила редакція газети «Советская молодежь» (Рига) за участю джазових фахівців, посідав третє (1982), шосте (1983), п'яте (1984) місце серед гітаристів у СРСР. Член Президії *Джазової асоціації України* (з 1995).

Твори: Техника джазового аккомпанементу на шести-струнній гітарі (у співавторстві з *В.О.Маніловим*). К., 1979, 1984, 1989; Джазовая импровизация на шести-струнній гітарі. К., 1983, 1989.

Дискографія: «Лирическое настроение». Джазовые композиции. Валерий Колесников — труба, флюгельгорн, Вячеслав Новиков — фортепиано, Владимир Молотков — гітара, Александр Христидис — ударные. Мелодия С60 09709–10 (1978) — LP.

Література: Смага К. Альбом гітариста// Музика. 1980. №3; Кузнецов А. Любителям джаза// Музыкальная жизнь. 1980. №12.

МОРГУН Олександр Петрович (нар. ?) — у 1937–1940 — керівник джаз-оркестру залізничників у м.Долгінцево (нині Кривий Ріг).

МОРОЗОВ Ігор Володимирович (19.V.1913, Луганськ–24.XI.1970, Москва, Росія) — композитор, піаніст,

диригент. У 1938 закінчив Московську консерваторію по класах композиції (В.Я.Шебаліна) і диригування. З 1932 по 1935 — піаніст-ілюстратор у московських кінотеатрах. Автор двох сюїт для джаз-оркестру (1940, 1944). Лауреат Державної премії СРСР (1948).

«МРІЯ» — одне з перших молодіжних кафе-клубів у Києві (відкрито 1.XII.1962), де до 1968 зосереджувалася основна діяльність міського *джаз-клубу*. З вересня 1965 на базі М. почав діяти джаз-клуб «МКМ-62».

«МУЗИЧНА УКРАЇНА» — спеціалізоване державне республіканське видавництво у Києві. Створене 1966 на базі музичної редакції видавництва «Мистецтво». З 1968 регулярно випускає видання, присвячені джазу. Зокрема, у різні роки активно займалися цим *Ю.В.Малишев* (головний редактор), *В.С.Симоненко* (заступник головного редактора), Т.С.Невінчана, Р.М.Немировський, Є.Ф.Станкович, І.-О.Балакаускас, С.Я.Фільштейн, О.А.Голинська.

«МУЗИЧНИЙ САЛОН» КИЇВСЬКОГО ДЖАЗ-КЛУБУ — діяв у 1986–1990. В «М.с.» К.д.-к. читалися лекції, відбувалися концертні виступи колективів і виконавців, зустрічі з українськими та зарубіжними музикантами, джем сешн, демонструвалися відеопрограми тощо.

МУСТАФА-ЗАДЕ Вагіф Азізович (16.III.1940, Баку, Азербайджан–17.XII.1979, Ташкент, Узбекистан) — піаніст, композитор, керівник ансамблю, заслужений артист Азербайджану (1979). У 1959 закінчив музичне училище ім.А.Зейналлі в Баку. Як професійний джазовий піаніст почав виступати в Тбілісі, де організував тріо (1965). Виступав з ним на фестивалях у Таллінні (1966, 1967) і в Баку (1969). У 1977 сформував ансамбль «Мугам», з яким брав участь у фестивалях, у тому числі в Донецьку (1977), гастролював. Під час виступів в Україні здійснив запис концертної програми на Українському радіо, який у 1990 видано на грамплатівці «Вагіф Мустафа-заде в Києві» («Мелодия» С60 29523 001. 7.X.1978). Лауреат Державної премії Азербайджанської РСР (1982, по смертно).

Література: Баташев А. Вагіф Мустафа-заде в Києві// Мелодия. 1989. №1.

Н

НАЗАРЕТОВ Кім Аведикович (24.VIII.1936, Ростов-на-Дону, Росія–18.VII.1993, там же) — піаніст, аранжувальник, диригент, керівник оркестру, педагог, заслужений діяч мистецтв Росії (1985). Джазом захопився під час навчання в Ростовському музичному училищі. У 1956–1961 — студент Харківської державної консерваторії по класу фортепіано М.С.Хазановського. З 1957 по 1959 — керівник і піаніст естрадного оркестру «Дружба». У 1960–1963 — диригент і завідувач музичної частини Харківського театру юного глядача. З 1963 — викладач класу фортепіано в Ростовському училищі мистецтв і завідувач відділу естрадно-джазового виконавства (1974–1985). З 1982 по 1993 — завідувач кафедри естрадної та джазової музики Ростовського державного музично-педагогічного інституту (з 1995 — Ростовська державна консерваторія ім.С.В.Рахманінова). У 1963–1993 — керівник джаз-оркестрів (з 1992 — муніципального). З 1976 брав з ними участь у багатьох міжнародних і всесоюзних джазових фестивалях, у тому числі — «Донецьк-112» (1981), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1988), у Першому Всесоюзному джазовому фестивалі пам'яті Леоніда Утьосова (Одеса, 1990).

Естрадний оркестр «Дружба» п/к Кіма Назаретова Харків, 1957 рік

НАЗАРУК Ігор Миколайович (нар.19.XI.1949, Москва, Росія) — піаніст, композитор, заслужений артист Росії (1997). Закінчив Московську державну консерваторію ім. П.І.Чайковського по класу фортепіано С.Г.Нейгауза (1972). З 1970 — соліст Державного оркестру кінематографії СРСР (нині — Російський симфонічний оркестр кінематографії). Автор джазової композиції — тричасинної сюїти «Коляда» (карпатське новоріччя) («Мелодия» С60 18667 003,1983).

НАЙДИЧ Дмитро Юрійович (нар.15.IX.1963, Київ) — піаніст, композитор, керівник ансамблю. У 1990 закінчив Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу фортепіано І.М.Рябова. Керівник ансамблів, з якими брав участь у концертах джазової музики Пленуму правління Спілки композиторів України «Світ музики і мо-лодь» (з тріо, Київ, 1988) та ІХ з'їзду Спілки композиторів України (з секстетом, Київ, 1989), у фестивалі «Голосієве-88» (Київ). Виступав на Дмитро Найдич фестивалях «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1988), «Джаз на Дніпри-88» (Дніпропетровськ), «Донецьк-120» (1989), «Соло-дуо-тріо» (Краків, Польща, 1989), «Дніпрогастроль» (1991) — зі співачкою Оксаною Кулаковою; «Осінні ритми» (Ленінград, 1990) — з гітаристом Чімо Тебаром (Іспанія), басистом Ллойдом Свентоном та ударником Джоном Поше (Австралія); «Минуле в майбутньому» (Італія, 1990) — соло. Лауреат Міжнародного конкурсу джазових піаністів у Вільнюсі (1988) та дипломант Міжнародного конкурсу джазових піаністів ім.М.Коша в Польщі (Каліш, 1989). З 1991 — в Ліоні (Франція).

Література: В концертних залах// Говорить і показує Україна. 1989. 6 квітня; Джигун В. Музичне вітання// Прапор комунізму. 1989. 31 грудня; Стаднюк А. Его зовут Дмитрий Найдич// Комсомольское знамя. 1991. 29 марта; Гальченко І. Одухотворенный джаз// Киевский вестник. 1991. 30 марта; Коган О. Дмитро Найдич — романтик з Києва// Вісті з України. 1991. №48.

НАРОДЕЦЬКИЙ Зіновій Борисович (нар.26.IX.1947, Київ) — піаніст, керівник ансамблю. Виступає з 1961. У 1962–1963 грав у кафе «Золоті ворота». Учасник естрадного оркестру (1964–1965) та ансамблю (1965–1966) Київського медичного інституту ім.академіка О.О.Богомоль-

Зіновій Народецький

ця, якими керував *Сергій Остреров*. У 1967–1968 виступав у кафе «Мрія». Піаніст естрадних оркестрів Київського заводу ім.Артема п/к *Вадима Дмитренка* (1970–1971) та Будинку культури Київського трамвайно-тролейбусного управління «Мелодія» п/к *Іллі Гасса* (1971). Виступав з Київським діксілендом п/к *Ігоря Сергеева* (1971). З 1975 — артист Київського об'єднання музичних ансамблів. Брав участь зі своїм квітетом у київському фестивалі «Джем сешн-67». З 1995 — у Німеччині.

НАУМОВ Володимир Олександрович (2.VII.1928, Сухумі, Абхазія–V.1996, Одеса) — кларнетист, саксофоніст (тенор), керівник оркестру. Навчався в Одеському музичному училищі по класу кларнета (1945–1949). У 1944–1945 грав в естрадному оркестрі Сухумського музичного училища. З 1945 по 1947 — учасник естрадних оркестрів працівників зв'язку та Одеського палацу моряків. Саксофоніст естрадних оркестрів кінотеатрів ім.Максима Горького (1947–1955) та «ХХ-річчя РСЧА» (1955–1956). У 1956–1961 грав в ансамблі ресторану «Червоний». Музикант (1961–1973) і художній керівник (1973–1979) естрадного оркестру Одеської філармонії. Завідувач постановочної частини (1979–1987) та заступник директора (з 1987) Одеського театру опери та балету.

НЕВЗГЛЯД Людмила Іванівна (24.I.1944, Северодвінськ Архангельської області, Росія–18.VIII.1993, Київ) — співачка, вібрафоністка, гітаристка. Навчалася на історико-теоретичному відділенні Київського державного музичного училища ім.*Р.М.Глієра*, яке закінчила у 1964, та в Студії естрадно-циркового мистецтва по вокалу (1963–1964). У 1962–1963 виступала з ансамблями *Київського джаз-клубу*, співала в кафе «Мрія», у 1964–1965 — солістка ансамблю *Юрія Касаткіна* (Хабаровська філармонія). Виступала як співачка і вібрафоністка з ресторанными оркестрами Києва (1965–1970). Працювала в Укрконцерті (1970–1973, 1981–1987). Солістка Московського (1973–1975) і Ленінградського (1975–1980) мюзик-холів, з якими гастролювала в

Польщі (1974, 1976, 1977), НДР (1978), Греції, Югославії (1979). У 1987–1990 — солістка Київконцерту (співала соло у супроводі гітари).

НЕЙМАР Б. (?–?) — керівник київського концертного струнного оркестру, з яким у 1913(?) записав на грамплівку для фірми «Екстрафон» свою п'єсу «Кек-уок».

НЕМЕРЦЕВ В'ячеслав Захарович (нар. 28.II.1938, радгосп №19 Заветинського району Ростовської області, Росія) — трубаач, керівник оркестру. Закінчив Полтавське музичне училище (1966) та Харківський інститут мистецтв (1981) по класу труби. З 1967 — керівник естрадного оркестру Полтавського міського будинку культури.

Етикетка грамплівки з музикою Б.Неймара

НЕСТЕРОВ Олександр Петрович (нар.22.IV.1954, Київ) — гітарист, контрабасист, керівник ансамблю. Закінчив естрадне відділення Київської вечірньої музичної школи ім.К.Г.Стеценка по класу контрабаса (1979). У 1979–1980 — артист Київського об'єднання музичних ансамблів. З 1980 по 1983 гастролював з квітетом у Грузії та Вірменії. Грав у джазових групах «Кросворд» (Донецька філармонія, 1983–1985) та «Відеоджаз» п/к Віталія Розенберга (Костромська філармонія, 1986–1989). У 1988 — керівник групи сучасного камерного джазу, з якою брав участь у фестивалі «Голосієве-88»

Олександр Нестеров
Фестиваль «Голосієве-88»

(Київ). У 1989–1991 — керівник групи сучасної музики Київського театру драми і комедії. З 1988 виступає в дуєті з *Юрієм Яремчуком*. Брав з ним участь у фестивалях «Кришталевий Лев-89» (Львів), «Дніпрогастроль» (1991 — без *Юрія Яремчука*, 1993), «Нова територія» (Київ, 1993), фестивалів у Вільнюсі (1993), Москві (199?), Санкт-Петербурзі (199?), у Канаді (Ванкувер, Торонто, 1990; Ванкувер, Вікторія, Саскатон, Кал-

гарі, 1991) та інших. Художній керівник фестивалю «*Нова територія*». Представник авангардного джазу, виконавець джаз-року, фрі-джазу. З 1996 з Н. співпрацює *Сергій Хмельов*.

НЕЖЕНЦЕВА-ЖОЛІНА Валентина Вікторівна (нар. 2.VIII.1952, Одеса) — співачка. Дружина *Г.Б.Жоліна*. Закінчила одеську дитячу музичну школу №2 по класу фортепіано (1965) та історико-теоретичний факультет Одеської державної консерваторії ім.А.В.Нежданової (1973). У 1965 виступала з естрадним оркестром Палацу культури студентів п/к *Михайла Алейникова*, у 1967 — з Одеським молодіжним естрадним ансамблем п/к *Євгена Болотинського*. Солостка естрадного оркестру п/к *Едді Рознера* (1970–1971) та оркестру «Сучасник» п/к *Анатолія Кролла* (1972–1973) у Москві. У 1973–1977 виступала з естрадним оркестром Вірменії п/к *Костянтина Орбеляна*, з яким брала участь у фестивалі біг бендів у ФРН (1973). З 1985 по 1990 — солістка естрадного оркестру Узбекконцерту. З 1993 працює в Чорноморському пароплаванні. Виступала з діксілендом *Симона Кандиби* на фестивалі «*Дні джазу*» (Одеса, 1987).

НИКОНОВ Володимир Степанович (нар. 15.VIII.1946, Ковров Володимирської області, Росія) — піаніст, диригент. Закінчив дитячу музичну школу в Коврові (1959). Працював артистом оркестру (1966–1967, 1968–1969), завідувачем музичної частини (1971–1978) Київської групи «Цирк на сцені». Грав в інструментальних ансамблях Укрконцерту (1967–1968, 1970–1971). Артист оркестру (1978–1982) та диригент (1984–1985) Київського мюзик-холу. У 1982–1984 грав в оркестрі Радянського дунайського пароплавання. З 1985 — піаніст Державного естрадно-симфонічного оркестру України п/к *Віктора Здоренка*. З 1992 грає в ансамблі «Київ бенд» п/к *Ігоря Дьяченка*, з яким концертував у Польщі, Німеччині (1994), Нідерландах (1995).

«НОВА ТЕРИТОРІЯ» — перший міжнародний фестиваль авангардного мистецтва в Україні, що проводився у Києві за участю джазових виконавців 12–14 червня 1993.

НОВІКОВ В'ячеслав Георгійович (нар. 16.IV.1947, Харків) — піаніст. Навчався у Харківській середній спеціальній музичній школі-десятирічці. У 1969 закінчив Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу фортепіано. Упродовж 1963–1964 грав у кафе «*Мрія*», в 1964 — у ресторані «Дніпро», у 1965 — у ресторанах

«Хрещатик» і «Москва». Пізніше, у 1967–1968 як учасник ансамблю п/к *Марка Резницького* виступав у кафе «*Мрія*». Після цього працював в Укрконцерті. У 1973–1975 був артистом Київського об'єднання музичних ансамблів. Учасник тріо Київської філармонії (1982). З 1987 живе у Фінляндії. Учасник фестивалю «*Джем сешн-67*».

Дискографія: «Лирическое настроение». Джазові композиції (Валерій Колесников — труба, флюгельгорн, Вячеслав Новиков — фортепіано, Владимир Молотков — гітара, Александр Христидис — ударні). Мелодія С60 09709–10 (1978).

НОВОСЕЛЬСЬКИЙ Олександр Євгенович (нар. 15.I.1949, Львів) — саксофоніст (сопрано, альт), флейтист, керівник ансамблю. Закінчив Одеську державну консерваторію ім.А.В.Нежданової по класу саксофона (1985). У 1967–1970 грав в естрадному оркестрі Сімферопольського УВС п/к *Леоніда Кобеця*. Під час навчання у Свердловському юридичному інституті (1971–1976) — саксофоніст квартету Валерія Біріха. Грав в естрадному оркестрі п/к *Олега Лундстрема* (1977). Протягом 1977–1991 керував ансамблем. У 1991–1994 грав в оркестрі «Цирку на льоду», з яким гастролював в Італії, Югославії (1991), Мексиці (1992), країнах Південної Америки (1992–1993) та США (1993–1994). Виступав у США зі співачкою *Евелін Блейкі* (1994). Керував діксілендом (1996), концертував з ним у Німеччині та Франції. Учасник фестивалів у Куйбишеві (1975), «*Донецьк*» (1976, 1977) — з ансамблем *Валерія Біріха*; *Першого Кримського обласного фестивалю джазової музики* (Сімферополь, 1987) — з естрадним оркестром Сімферопольського центрального парку культури і відпочинку п/к *Леоніда Кобеця* та ансамблем клубу Держторгівлі п/к *Сергія Фонова*; «*Голосієве-88*» (Київ) — зі своїм квартетом; «*Горизонти джазу*» (Кривий Ріг, 1998) — в дуеті з гітаристом *Віктором В'юніковим*. З 1977 — викладач класу саксофона Сімферопольського музичного училища. Знявся у телефільмі «Печерні міста Криму» (Москва, режисер *Олександр Трифонов*, 1995). Лауреат конкурсу «*Music Underground*» (Нью-Йорк, 1994). Автор статті «У джаза — своя федерація» («Кримський комсомолец», 1989, 28 января).

НОВОСІЛЬЦЕВ Леонід Володимирович (нар. 11.V.1959, Тернопіль) — піаніст, співак, керівник ансамблю. Керівник джазового тріо, з яким брав участь у фестивалі «*Кришталевий Лев-89*» (Львів). Гастролював у Польщі, ФРН. Грав у джаз-оркестрі «Нічлава».

НОСОВ Володимир Миколайович (нар.14.VIII.1932, станція Приморсько-Ахтарська Краснодарського краю, Росія) — кларнетист, саксофоніст (альт), диригент, педагог. Закінчив Львівську державну консерваторію по класах кларнета (1962) і диригування (1967). У 1958–1962 — соліст джаз-оркестру кінотеатру «Дніпро» п/к *Олександра Житницького*. З 1963 — викладач по кла-

су кларнета Львівської консерваторії (з 1993 — професор). З 1965 по 1970 — диригент Народного симфонічного оркестру Львівського політехнічного інституту (у 1970–1983 — художній керівник і головний диригент). Викладач по класах кларнета й саксофона у Львівській середній спеціальній дитячій музичній школі ім.С.А.Крушельницької (1965–1968, 1990–?).

О

ОВСЯННИКОВ Сергій Олександрович (нар.27.V.1967, Краматорськ Донецької області) — гітарист, керівник ансамблю, педагог. Грі на гітарі навчався у *О.Г.Колонтирського* (1987–1989). Закінчив Київське державне музичне училище ім.*Р.М.Глієра* (відділення естрадно-джазового виконавства, 1993). У 1987–1993 грав в ансамблі «Фанкsept» п/к Геннадія Полякова. З 1995 — керівник ансамблю. Учасник фестивалів «Осінній джазовий марафон» (Київ, 1992, 1993, 1995, 1996). З 1989 — викладач класу гітари естрадно-джазового відділення Київської вечірньої музичної школи ім.К.Г.Стеценка.

Дискографія: «Olivejra». S.Ovsiannicov Group. Comp LVCD 101 (1996, Австрія) — CD.

Квартет Сергія Овсянникова:
Сергій Табунцик — ударні інструменти, Віталій Іванов — саксофон,
Вадим Медвідь — бас-гітара, Сергій Овсянников — гітара

ОДЕСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ — проведений джаз-клубом «Рифф» у 1982 (міський) та 1983 (обласний).

Література: Давыдов Ф. Фестиваль созывает гостей// Знамя коммунизма. 1983. 27 марта; Кохріхт Ф. Фестиваль стає традиційним// Комсомольська іскра. 1983. 29 березня; Кучерина С. Фестиваль джазу// Чорноморська комуна. 1983. 1 квітня; Женевская Ю. Одесский джазовый фестиваль// Вечерняя Одесса. 1983. 5 апреля; Кохріхт Ф. Праздник удался// Знамя коммунизма. 1983. 7 апреля; Воротняк Н. Другий! Традиційний?// Комсомольська іскра. 1983. 12 квітня; Демидов Т. Такий багатогранний жанр// Чорноморська комуна. 1983. 13 квітня; Shepel O. Big Bands, Piano Virtuosi And All That Jazz// News From Ukraine. 1983. 17 April; Затворницький Ю. Праздник прошел, работа продолжается// Вечерняя Одесса. 1983. 20 апреля; Прядко В. Возрождение одесского джаза// Моряк. 1983. №16; **// Советская культура. 1983. 8 мая; Прядко В. Джаз в Одесі!// Культура і життя. 1983. 22 травня.

ОЗЕРАН Валерій Володимирович (нар.4.XII.1960, Дрогобич) — контрабасист. Закінчив Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу контрабаса (1985). У 1985–1990 — артист Державного симфонічного оркестру України. Грав в ансамблі «Джаз імпресіоністів» п/к *Анатолія Алексаньяна* (1987–1989), тріо *Костянтина Віленського* та *Дмитра Найдича* (1989). У 1990–1991 — учасник фольклорного ансамблю Укрконцерту «Калина». Брав участь у фестивалях «Донецьк-120» (1989), «Соло-дуо-тріо» (Краків, Польща, 1989) — з тріо *Дмитра Найдича* та в *Першому Всесоюзному джазовому фести-*

валі пам'яті *Леоніда Утьосова* (Одеса, 1990) — з ансамблем «Джаз імпресіоністів». З 1991 — в Австралії.

ОНИЩЕНКО Євген Іванович (нар.17.XII.1964, Таганрог, Росія) — контрабасист. Закінчив естрадний відділ Донецької державної консерваторії по класу контрабаса (1995). Грав у діксіленді (1987–1995) та квінтеті (1990–1995) *Валерія Колесникова*. Брав участь у фестивалях «Голосієве-88» (Київ), «Джаз над Єнісеєм», «Зірки радянського джазу» (обидва у Красноярську, 1991, 1992), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1985?) — з діксілендом *Валерія Колесникова*; «Донецьк-120» (1989), фестивалях у Сімферополі (1989), «Джазове перехрестя» (Казань, Татарстан, 1990), у Горлівці (двічі), «Черкаські джазові дні» (1990, 1992), «Оксамитове намисто», фестивалі у Калінінграді — з *Валерієм Колесниковим*; «Джаз над Єнісеєм» (Красноярськ, 1991), «Зірки радянського джазу» (Красноярськ, 1992) — з квінтетом *Валерія Колесникова*; фестивалі у Владимирі (1993) — з біг бендом Донецького музичного училища п/к *В'ячеслава Абашидзе*; «Jazz Fest» (Суми, 1995), фестивалі у Вінниці (1996) — з тріо *Олександра Рукомойникова*; «Джазова провінція» (Курськ, 1996, 1997) — з ансамблем *Ігоря Верещагіна* (Липецьк). З 1997 — в Москві.

ОРЕХОВ Аркадій Аркадійович (нар.19.III.1949, Львів) — піаніст, керівник ансамблю. Навчався в музичній студії при Львівській консерваторії по класу фортепіано. У 1972–1973 грав у блюзовій групі «Фрегат», у 1974–1975

— у джаз-рок групі «Ореол» п/к *Олександра Балабана*. Протягом 1975–1978 виступав з різними джазовими ансамблями та рок-групами. Працював у рестораних ансамблях Кисловодська та Єссентуків (1978–1989, 1983–1985). З 1980 по 1983 — піаніст ансамблю «Лад» п/к *Анатолія Шацького*, з 1985 — музикант фірми «Свято». У 1988 грав у квінтеті *Анатолія Шацького*. З 1989 — керівник ансамблю «Базарний день» (пізніше ан-

самбль називався «Tender», з 1991 — «Tender Blues»). Концертував з ним у Фрайбургу (Німеччина, 1996). Учасник фестивалів «Джаз» (Дніпропетровськ, 1981–1983) — з ансамблем «Лад» (двічі); «Кришталевий Лев-88» (Львів) — з квінтетом *Анатолія Шацького*; «Кришталевий Лев-89» — з ансамблем «Базарний день»; «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1995) — з ансамблем «Tender Blues»; «Миколайкі джазове» (Пшемисль, Польща, 1995) — в квінтеті з *Валентином Учаніним* (саксофон) та варшавськими музикантами — *Петром Родовичем* (контрабас) та *Казімежем Йонкішем* (ударні інструменти).

«ОСІННІЙ БЛЮЗ» — джазовий фестиваль, що проводився в Нікополі у жовтні 1996.

«ОСІННІЙ ДЖАЗОВИЙ МАРАФОН» — джазовий фестиваль, що проводиться у Києві з 1991.

Література: Іваненко В. Ритми і барви джазу// Хрецастик. 1995. 11 листопада; Кириченко Е. Как в конце осени в Киеве джазу дали// Киевские ведомости. 1996. 2 декабря.

ОСНОВИКОВ Олександр Якович (нар.31.VII.1928, Харків) — композитор, піаніст, керівник оркестру та ансамблю. Закінчив Московське музичне училище ім.М.М.Політова-Іванова (1958). З 1945 — піаніст, керівник естрадних оркестрів і ансамблів. Музичний керівник Концертного естрадного оркестру п/к *Бориса Ренського* (1958–1959) і Московського театру мініатюр (1959–1966). З 1966 — головний диригент творчої майстерні естрадних інструменталістів Москонцерту, з 1986 — керівник і піаніст квартету ветеранів джазу. Автор п'єс для естрадного оркестру.

ОСТРЕРОВ Сергій Леонідович (нар.18.XII.1938, Дніпропетровськ) — трубач, скрипаль, аранжувальник, керівник ансамблю, оркестру. Музичну освіту здобув у Київській вечірній музичній школі ім.К.Г.Стеценка, яку закінчив у 1957 по класу скрипки. У 1956–1957 грав в естрадному оркестрі Клубу поліграфістів п/к *Миколи Козлова* на скрипці, пізніше — на трубі. Керував ансамблем (1961–1969), естрадним оркестром (1964–1970), грав в естрадному оркестрі п/к *Вадима Ільїна* (1963–1964) у Київському медичному інституті ім.академіка О.О.Богомольця. Виступав зі своїм квінтетом у кафе «Мрія» (1968). Музикант естрадних оркестрів Київського заводу ім.Артема (1970–1971), «Антей» (1971), якими керував *Вадим Дмитренко*, та Будинку культури Київського трам-

Ансамбль «Tender Blues» п/к Аркадія Орехова: Юрій Павлов — бас-гітара, Аркадій Орехов — фортепіано, Анатолій Шацький — ударні інструменти

вайно-тролейбусного управління «Мелодія» п/к *Іллі Гасца* (1971–1974). У 1978–1982 — керівник вокально-інструментального ансамблю вчителів.

ОСТРОВСЬКИЙ Володимир Аронович (нар.1.IX.1932, Літин Вінницької області) — трубач, керівник оркестру. Музичну освіту здобув у Ворошиловградському музичному училищі, яке закінчив по класу труби (1970). У

1955–1958 грав в естрадному оркестрі Ворошиловградського будинку культури ім.В.І.Леніна п/к Матвія Півника. У 1958–1960 — керівник естрадного оркестру Парку культури і відпочинку ім.1 травня. У 1960–1979 та 1981–1988 очолював естрадний оркестр Будинку культури ім.В.І.Леніна, з яким концертував, брав участь у фестивалі «Юність-73» (Дніпропетровськ). З 1989 — в Ізраїлі.

п

ПАВЛОВ Юрій Іванович (нар.12.II.1948, Берлін, Німеччина) — басист. Навчався самостійно грі на контрабасі. Дебютував у танцювальному ансамблі. У 1966–1967 грав в ансамблі Тульської філармонії п/к *Олександра Куценка*. Учасник блюзової групи «Фрегат» (1972–1973). З 1973 — артист Львівського об'єднання музичних ансамблів. Грав в ансамблях «Лад» п/к *Анатолія Шацького* (з 1981) та «Tender blues» п/к *Аркадія Орехова* (з 1989). Учасник фестивалів «Джаз» (Дніпропетровськ, 1981–1983), «Кришталевий Лев» (Львів, 1988, 1989) та «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1995). З 1992 періодично гастролює у Польщі.

ПАПАМАРЧУК Юрій Валентинович (нар.5.IX.1947, Великі Михайлівці Одеської області) — трубач, керівник оркестру. Закінчив Одеське музичне училище (1968) та Новосибірську консерваторію (1975) по класу труби. Був головним диригентом оркестрів Новосибірського (1971–1980) та Дніпропетровського (1980–1992) держцирків. Брав участь у фестивалях «Донецьк» (1973, 1976) — з ансамблем Сергія Беліченка (Новосибірськ) та «Джаз на Дніпрі» (1987, 1988) — з біг бендом Дніпропетровського держцирку. З 1989 живе в Німеччині.

ПАРІЄВ Сергій Миколайович (нар.6.VIII.1956, Краснодар Луганської області) — трубач, педагог. Закінчив Донецьку державну консерваторію по класу труби (1984). Грав в естрадних оркестрах Ворошиловградського будинку культури ім.В.І.Леніна п/к *Володимира Островського* (1976–1977), Донецького медичного інституту п/к *Олександра Фаєрмана* (1979–1983), Криворізького будинку культури «Металург» п/к *Леоніда Тамбовцева* (1984–

1987). У 1987–1997 — учасник діксіленду *Олександра Гебеля*, з яким виступав на фестивалях «Парад діксілендів» (Вітебськ, 1987), «Джаз на Дніпрі» (Дніпропетровськ, 1987), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1987–1991, 1993–1996), «Дні джазу» (Архангельськ, 1989), «Метаморфози джазу» (Київ, 1995), «International Jazz Fest» (Кассель, ФРН, 1990), концертував у Німеччині (1989, 1994), Данії (1994), виступав по телебаченню і радіо. У 1996 спільно зі співаком *Юрієм Зорею* і тромбоністом *Віктором Басюком* брав участь у фестивалі «Горизонти джазу». З 1984 — викладач по класу труби Криворізького музичного училища, з 1991 — викладач відділу естрадно-джазового виконавства цього ж навчального закладу і учасник біг бенду.

ПАШКОВ Петро Олександрович (нар.5.V.1956, Донецьк) — піаніст, композитор, аранжувальник, керівник ансамблю. Музичну освіту здобув у Київській державній консерваторії ім.П.І.Чайковського, яку закінчив у 1981 по класу фортепіано Л.А.Вайнтрауба. Виступає з 1975. У 1979–1985 — піаніст оркестру *Київського театру естради* п/к *Олександра Шаповала*. З 1985 — викладач класу фортепіано та імпровізації відділу естрадно-джазового виконавства Київського державного музичного училища ім.*Р.М.Глієра*. У 1979–1993 керував різними ансамблями, з якими виступав у концертах, брав участь у фестивалях «Хібінські зорі» (Апатити Мурманської області, 1986), «Голосієва-88» (Київ), «Кришталевий Лев» (Львів, 1988, 1989), «Джаз-рок джемборі» (Будапешт, Угорщина, 1991). З 1993 — керівник ансамблю «Джаз вуйко бенд», з яким виступав на фестивалях «Jazz Fest» (Суми, 1994),

Тріо Петра Пашкова: Фелікс Гершкович — контрабас, Петро Пашков — фортепіано, Ігор Дьяченко — тенор-саксофон. 5 січня 1998 року

«Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1994, 1996). Грав з саксофоністом Біллом Скітом (Великобританія, 1996). Концертував в Угорщині (1991), Греції (1996). Автор багатьох джазових творів, «Чорнобильської симфонії» (1996).

Твори: Супер вуйко блюз. 5 джазових пьес для фортепіано. К., 1996.

Дискографія: «Это не хэви-метал-рок». Джаз-студіо група Петра Пашкова. «Мелодія» С60 31311 007 (1990) — LP.

Література: Ніяких інкогніто! «КОД»// Молода гвардія. 1987. 1 квітня.

ПЕККЕР Михайло (нар.?) — контрабасист. Під час Великої Вітчизняної війни грав у Державному джазі РРФСР п/к *Леоніда Утьосова*. У 1945–1946 — артист Львівського державного теа-джазу.

ПЕРСИЦ Анатолій Михайлович (нар.1.V.1937, Ленінград, Росія) — трубач. Навчався у Київській вечірній музичній школі робітничої молоді ім.К.Г.Стеценка по класу труби (1960–1961). У 1959–1960 грав в естрадному оркестрі клубу Київського мотоциклетного заводу п/к *Володимира Симоненка*. З 1964 по 1972 — трубач Київського діксіленду п/к *Ігоря Сергеева*, з яким брав участь у фестивалі «Джем сешн-67» (Київ).

ПЕРШИЙ ВСЕСОЮЗНИЙ ДЖАЗОВИЙ ФЕСТИВАЛЬ ПАМ'ЯТІ ЛЕОНІДА УТЬОСОВА — проводився 15–19 квітня 1990 в Одесі філармонією і джаз-клубом.

Література: Джаз: «У Чорного моря»// Знамя коммунизма. 1990. 1 января; Голощапов Н. Весь этот джаз!// Вечерняя Одесса. 1990. 23 января; «Я родился в Одессе»// Знамя коммунизма. 1990. 27 февраля. 20 марта. 10 апреля; I Всесоюзный джазовый фестиваль памяти Леонида Утесова// Вечерняя Одесса. 1990. 6 апреля; Рыбак М. Пионерский джаз// Вечерняя Одесса. 1990. 9 апреля; Вы услышите их на одесской сцене// Знамя коммунизма. 1990. 10–12 апреля; Романчук Б. Свято джазової музики// Чорноморська комуна. 1990. 14 квітня; Голубовский Е. Пиршество музыки// Вечерняя Одесса. 1990. 16 апреля; Кохрихт Ф. Легенда всемирного масштаба// Знамя коммунизма. 1990. 17 апреля; Райков А. Джаз всегда и везде// Вечерняя Одесса. 1990. 17 апреля; Владимирська Г. Квітує весняний жанр// Чорноморська комуна. 1990. 18 квітня; Давыдов Ф. «Обнимаю вас»// Знамя коммунизма. 1990. 18 апреля; Райков А. «Хочется дойти до самой сути...»// Вечерняя Одесса. 1990. 18 апреля; Кохрихт Ф. Все звезды — к нам!// Знамя коммунизма. 1990. 19 апреля; Райков А. Призвание — джаз// Вечерняя Одесса. 1990. 19 апреля; Пам'яті Утьосова// Чорноморська комуна. 1990. 20 квітня; Райков А. Фестиваль окончен... Да здравствует фестиваль!// Вечерняя Одесса. 1990. 20 апреля; Кохрихт Ф. Заключительный аккорд// Знамя коммунизма. 1990. 21 апреля; Дмитриев Н. «Нам песня строй пережить помогает»// Российская музыкальная газета. 1990. №5; Галяс О. Криза жанру чи криза часу?// Культура і життя. 1990. 24 червня; Ілюшин І. ***// Музика. 1990. №4; Карева Т. Имени Утесова// Советская эстрада и цирк. 1990. №12; Николаев Д. Путешествие в Одессу с каталогом «Мелодии» в кармане// Мелодия. 1990. №4; Верменич Ю. Дюк встречается с джазом// Джаз. 1991.

ПЕРШИЙ КРИМСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ФЕСТИВАЛЬ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ — проводився у Сімферополі 28–29 листопада 1987.

ПЕПІН Юрій (1927, ?–?, Київ) — ударник. У 1955–1961 грав в Естрадному оркестрі Української республіканської естради. З 1961 по 1963 — ударник джаз-оркестру «Дніпро» п/к *Ігоря Петренка*. Упродовж 1963–1964 років працював в оркестрі «Балету на льоду» п/к Фальковського.

ПЕТРЕНКО Ігор Сергійович (нар.25.II.1938, Електро-сталь Московської області, Росія) — саксофоніст (альт),

Афіша Кримського обласного джазового фестивалю

аранжувальник, керівник оркестру, ансамблю. Виступає з 1955. Пройшов школу джазового виконавства у джаз-оркестрі п/к Валерія Мілевського, в Ленінградському молодіжному естрадному ансамблі Будинку культури промкооперації п/к Анатолія Бадхена, у джаз-оркестрі п/к *Йосипа Вайнштейна*. Керував октетом Ленінградського інституту точної механіки та оптики, з яким у 1960 брав участь у фестивалі в Тарту (Естонія). У 1961–1964 — керівник і саксофоніст (альт) першого професійного джаз-оркестру в Україні «Дніпро». З 1964 по 1966 керував ансамблем Донецької філармонії «Шахтарський вогник». У 1966–1967 очолив естрадний ансамбль Львівської філармонії. З 1967 по 1969 — саксофоніст «ВЮ-66» п/к Юрія Саульського. У 1970 повернувся до Ленінграда, де працював другим диригентом Естрадно-симфонічного оркестру п/к Анатолія Бадхена, керував оркестром і вокальною групою «Диско».

Джаз-оркестр «Дніпро» п/к Ігоря Петренка

ПЕТРОВ Олег Миколайович (нар.27.XI.1952, Кривий Ріг) — ударник. У 1982 закінчив Одеську державну консерваторію ім.А.В.Нежданової по класу ударних інструментів. З 1981 — викладач Криворізького державного музичного училища. У 1983–1997 виступав з диксілендом *Олександра Гебеля*, з яким брав участь у фестивалях «Джаз-83» (Дніпропетровськ), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1987–1991, 1993–1996), «Парад диксілендів» (Вітебськ, 1986), «Дні джазу» (Архангельськ, 1989), концертував у Німеччині й Данії (1994), виступав по телебаченню та радіо. З 1985 — ударник ансамблю народного танцю, з яким гастролював у Франції, Іспанії, Греції й Туреччині.

ПЕТРУСЬ Василь Васильович (2.V.1921, Одеса –16.VII.1992, Київ) — кларнетист, саксофоніст (тенор), диригент, керівник оркестру, народний артист України (1976). В дитинстві приватно навчався грі на кларнеті. Закінчив Київську консерваторію по класу кларнета (1951). З 1938 по 1940 грав у Харківському центральному теа-джазі ЦК залізничників доріг Півдня, у 1940 — у джаз-оркестрі п/к *Олександра Володарського*, у 1945 — в джаз-оркестрі Київського військового училища зв'язку, у 1946 — артист Державного джаз-оркестру УРСР. З 1946 по 1948 — керівник джаз-оркестру кінотеатру «Комсомолец України», з яким знявся у фільмі «Подвиг розвідника» (режисер Б.В.Барнет, 1947). Керівник танцювальних оркестрів Будинків культури «Більшовик», «Метробуд» і «Харчовик» (1948–1954), естрадного оркестру клубу Міністерства внутрішніх справ УРСР (1954–1956). У 1956–1985 — диригент оркестру Київського держцирку.

Василь Петрусь.
Фото 1940-х років

З 1968 по 1972 здійснював з цим оркестром записи на Українському радіо, виступав по телебаченню. Гастролював як диригент з різними цирковими оркестрами в Австралії, Аргентині, Великобританії, Нідерландах, Ірані, Кувейті, Перу, Польщі та Японії. Творче об'єднання «Екран» зняло на замовлення Держтелерадіо СРСР телефільм «Цирковий диригент».

ПЕЧЕНИГА-УГЛИЦЬКИЙ Павло (20.VI.1892, Печениги Харківської області–2.VII.1948, Нью-Йорк, США) — композитор, диригент, педагог. Початкову музичну освіту одержав в Імператорській музичній школі у Харкові. У 1912–1914 навчався у Санкт-Петербурзькій консерваторії у Й.І.Вітоля, О.К.Глазунова, В.П.Калафаті, О.М.Черепніна та Ф.С.Якименка. Викладав теорію музики і композицію в консерваторіях Санкт-Петербурга, Ростова, Краснодару (1914–1919). Диригент у Катеринодарі, Ялті (1919–1920) та в Константинополі (Туреччина, 1920–1922). З 1922 — у Нью-Йорку. В 1920–1930-ті роки — композитор, диригент і оркеструвальник National Broadcasting Company. Як композитор працював у різних жанрах. Автор творів, написаних під впливом джазу.

Твори: «Brain Child» для симфонічного оркестру; Фокстрот для скрипки та фортепіано.

ПИВОВАРОВ Леонід Ізраїльович (нар.7.IX.1946, Донецьк) — саксофоніст (тенор), флейтист, аранжувальник. Закінчив Запорізьке музичне училище по класу флейти (1964). Дебютував у 1963 у танцювальному ансамблі п/к Петра Куделіна. Грав в естрадному квінтеті Запорізької філармонії (1964–1965), в естрадному оркестрі Одеської філармонії п/к *Юрія Степанова* (1965–1967) та в Одеському молодіжному естрадному ансамблі п/к *Євгена Болотинського* (1967). Під час навчання в Одеському інституті харчової та холодильної промисловості грав у студентському естрадному оркестрі п/к Альберта Шиндеровського. Протягом 1973–1978 керував естрадним ансамблем Запорізького будинку культури ім.А.О.Жданова. У 1976 — керівник ансамблю Дніпропетровської філармонії

«Дніпро». Грав в ансамблях *Володимира Зінковського* (1988–1989) та *Владислава Медінцева* (1990–1992). Учасник фестивалів «Джаз на Дніпрі-87» (Дніпропетровськ), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1988) — з ансамблем *Володимира Зінковського* та в Запоріжжі (1997) — у складі септету Запорізького джаз-клубу.

ПИВАК Юрій Миколайович (6.X.1934, Кривий Ріг–24.IV.1986, Дніпропетровськ) — піаніст, аранжувальник, керівник оркестру. Закінчив музичну школу в Кривому Розі по класу фортепіано (1953). Почав виступати як піаніст з 1954(?). З 1958 — керівник естрадних оркестрів Металургійного інституту та Будинку культури машинобудівників у Дніпропетровську. У 1962–1963 грав у кафе клубу Шинного заводу «Чипполіно», пізніше у 1967 — у кафе «Мрія». Очололював естрадний оркестр Дніпропетровського гірничого інституту. З 1964 по 1966 — керівник естрадного оркестру Будинку культури Ілліча, з 1966 — естрадного оркестру Дніпропетровського сільськогосподарського інституту. У складі квартету *Юрія Біленка* брав участь у фестивалі «Юність-68». Був керівником естрадного оркестру Дніпропетровського агрегатного заводу (1974–1984).

Юрій Пивак

ПІВЕНЬ Юрій Миколайович (нар.20.IX.1961, Опочка Псковської області, Росія) — тромбоніст, банджоїст, співак. Закінчив Дніпропетровське музичне училище по класу тромбона (1996). Виступав як банджоїст і співак з «Дніпровським діксілендом» п/к *Володимира Букарева*. З 1993 — власник приватного джаз-клубу «Індіго» (спільно з Дмитром Локшиним).

ПОКРАСС Данило Якович (30.XI.1905, Київ–16.IV.1954, Москва, Росія) — композитор, піаніст, диригент. Брат *Д.Я.* та *С.Я.Покрассів*. Після закінчення у 1921 Київської консерваторії по класу фортепіано С.В.Тарновського та Ф.М.Блуменфельда брав уроки композиції у М.А.Рославця в Москві. З 1932 писав пісні разом із *Дмитром Покрассом*. Автор музики до кінофільмів. У 1936–1951 — один із

музичних керівників Джаз-оркестру Центрального будинку культури залізничників.

ПОКРАСС Дмитро Якович (7.XI.1899, Київ–20.XII.1978, Москва, Росія) — композитор, піаніст, диригент, керівник оркестру, народний артист СРСР (1975). Брат *Д.Я.* та *С.Я.Покрассів*. Навчався у Петроградській консерваторії по класу фортепіано у М.І.Гелевера (1913–1917). У 1917–1919 виступав як акомпаніатор в естрадних концертах. З 1923 по 1936 — головний диригент і завідувач музичної частини московських театрів «Палас», «Ермітаж» і «Мюзик-хол». У 1936–1972 — керівник Джаз-оркестру Центрального будинку культури залізничників. Автор музики до кінофільмів, пісень, які з 1932 писав разом із *Данилом Покрассом*. Лауреат Державної премії СРСР (1941).

ПОКРАСС Самійло Якович (1897, Київ–15.VI.1939, Нью-Йорк, США) — композитор, піаніст, скрипаль. Брат *Дмитра* та *Данила Покрассів*. Навчався в Київській консерваторії по класу композиції *Р.М.Глієра*. Працював тапером у кінотеатрах, виступав у Києві, Одесі та Харкові як естрадний піаніст. Здійснив запис декількох грамплівок як скрипаль. У 1927 виїхав за кордон. Одержав у Парижі «Prix de Rome» Французької Академії витончених мистецтв, яка присуджувала його кращим музикантам і художникам та сплачувала трирічне перебування в Римі. Пізніше оселився у США, де працював директором оркестру. Автор музики до кінофільму «Три мушкетери».

ПОЛОВИНА Валерій Володимирович (нар.8.V.1947, Львів) — піаніст, диригент, керівник ансамблю. У 1974 закінчив Львівську державну консерваторію по класах баяна та диригування. З 1966 по 1969 — керівник квінтету. Диригент Львівського об'єднання музичних ансамблів (1975–1978, 1982–1988). У 1980–1982 — диригент естрадно-симфонічного оркестру в Генічеську, якому в 1981 було присвоєне звання народного. З 1988 — керівник ансамблю «Орфей». Брав з ним участь у фестивалях «Голосієве-88» (Київ), «Кришталевий Лев» (Львів, 1988, 1989).

ПОЛОЗ Микола Григорович (нар.30.VII.1936, Смолянківка Білопольського району Сумської області) — композитор. У 1965 закінчив композиторський факультет Київської державної консерваторії ім.П.І.Чайковського по класу Б.М.Лятошинського. Працював музичним редактором Українського радіо (1965–1966), художнім

керівником музичних ансамблів (1966–1973), диригентом Київського об'єднання музичних ансамблів (1973–1987). У деяких його творах відчутний вплив джазу.

Дискографія: Симфонія №3. Концерт №1 для оркестра. Триумфальна увертюра. Государственный симфонический оркестр Украинской ССР. Ю.Никоненко. «Мелодия» С10 22801 005 (1985).

ПОЛОНСЬКИЙ Артур Морізович (29.XI.1899, Київ–4.IX.1989, Москва, Росія) — композитор, піаніст, аранжувальник, диригент, керівник оркестру, заслужений діяч мистецтв Росії (1985). З 14-ти років, будучи учнем київської школи Бейера по класу фортепіано, працював тапером в ілюзіоні «Ренесанс», пізніше грав в оркестрі ресторану «Гранд-готель». У 1917–1919 навчався в Київській консерваторії по класах фортепіано Г.М.Беклемішева і композиції *Р.М.Глієра*. З 1922 — кіноілюстратор і піаніст-акомпаніатор Естрадного театру ім.К.Маркса в Ростові-на-Дону (з П. дебютувала співачка Ізабелла Юр'єва). У 1925 переїхав до Москви, де з 1931 працював піаністом оркестру ресторану «Гранд-готель» (з 1933 очолив цей оркестр). У 1941 — керівник Теа-джазу Центрального будинку громадянського повітряного флоту. З 1946 по 1963 — музичний редактор Всесоюзного будинку звукозапису. Автор блюзів, фокстротів, п'єс для естрадних оркестрів та ансамблів.

ПОЛТОРАК Борис Дмитрович (нар.28.IV.1926, Сталінград, Росія) — саксофоніст (тенор). Закінчив музичну школу у Волгограді (1958). Грав в Естрадному оркестрі Укрконцерту п/к Василя Лисиці (1959–1961) та джаз-оркестрі «Дніпро» п/к *Гві Гачечіладзе* (1964–1966). З 1973 по 1986 — артист Київського об'єднання музичних ансамблів.

ПОЛЯНСЬКИЙ В'ячеслав Анварович (нар.30.VII.1945, Ташкент, Узбекистан) — піаніст, керівник ансамблю. Під час навчання в Ташкентській консерваторії, до якої вступив 1965 року, був артистом Державного естрадного оркестру Узбекистану (художній керівник — Батир Закіров). Після закінчення Львівської державної консерваторії ім.М.В.Лисенка (1971, клас фортепіано) керував ансамблем «Три плюс три», з яким виступав у «Шоколадному барі» (1971–1976). У 1981–1988 грав з *Юрієм Бонєм* у фортепіанному дуеті Львівської філармонії. Учасник фестивалю «Фергана-84» (Узбекистан). У 1971–1982 — викладач Львівської державної консерваторії. З 1978 — завідувач музичної частини Львівського театру

В'ячеслав
Полянський

юного глядача. З 1989 — у Києві. Широко концертує з джазовими програмами в фортепіанному дуєті з сином Тимуром Полянським.

Дискографія: «Імпровізації на світові хіти». В'ячеслав та Тимур Полянські. «Rostok Records» 0022-97 (1997, Україна) — CD.

Література: Лялин П. Дуєт из Львова// Советская культура. 1983. 26 марта.

ПРИСНЯК (Рабинович) Ігор Володимирович (нар. 6.X.1955, Чернівці) — піаніст, флейтист, аранжувальник, керівник ансамблю. Закінчив історико-теоретичний і диригентсько-хоровий відділи Чернівецького музичного училища (1974). У 1976–1978 — флейтист і вокаліст ансамблю «Карпати» Будинку культури «Текстильник». З 1978 — артист ансамблю Північно-Осетинської філармонії (Орджонікідзе), з 1979 — його керівник. У 1980 повернувся до Чернівців, де створив ансамбль «Формула-5», який був нагороджений спеціальним призом Українського радіо і телебачення на III Республіканському конкурсі артистів естради, що проводився у Чернівцях (1982). Брав з ним участь у фестивалях «Джаз-82» (Дніпропетровськ), «Вітебська осінь-83» (Білорусь), «Бірштонас-84» (Литва), «Горизонти джазу-87» (Кривий Ріг), «Джаз на Дніпрі-87» (Дніпропетровськ), «Кришталевий Лев-88» (Львів). Для творів, які виконував ансамбль, є характерним поєднання елементів джазу та українського фольклору. У 1987–1990 П. — завідувач музичної частини і диригент оркестру Чернівецького музично-драматичного театру. Голова Чернівецького джаз-клубу (1985–1987). З 1990 — в Ізраїлі.

ПРИХОЖАЙ Володимир Іванович (нар.30.XI.1954, Глинськ Роменського району Сумської області) — піаніст, аранжувальник, керівник ансамблю, оркестру, педагог. Закінчив естрадне відділення Харківського інституту культури (1991). У 1979–1981 — піаніст вокально-інструментального ансамблю Житомирської філармонії «Мріяни» п/к Михайла Бондаренка. З 1981 по 1990

— музичний керівник оркестру Сумського вар'єте. Вів джазово-естрадний факультатив у Сумському музичному училищі (1990–1991). З 1992 — завідувач музичної частини Сумського театру юного глядача. З 1992 — керівник ансамблю. Учасник фестивалів у Чебоксарах (1986), Харкові (1992), «Jazz Fest» (Суми, 1994, 1995), «Осінній джазовий марафон» (Київ, 1995).

ПРИЦКЕР Давид Абрамович (24.VI.1900, Київ–27.I.1978, Ленінград, Росія) — композитор, піаніст, заслужений діяч мистецтв Росії (1968). Навчався у Харківському музичному училищі по класу фортепіано (1915–1923) та в Ленінградській консерваторії по класу композиції (1930–1932). З 1917 по 1953 виступав як піаніст, у тому числі грав джаз. Зокрема, у 1930–1941 — піаніст, у 1938–1939 — завідувач музичної частини Лендержестради.

ПРОКІП Євген Григорович (нар.11.VI.1954, Львів) — тромбоніст. Музичну освіту здобув у Львівському музичному училищі, яке закінчив по класу тромбона у 1976. Грав в оркестрах кінотеатру «Україна» (1974–1975), Львівського держцирку (1975–1979). У 1980–1981 і з 1994 — тромбоніст ансамблю «Медікус» п/к Володимира Кота, з яким брав участь у фестивалі «Jazz Fest» (Суми, 1994).

Ансамбль «Формула-5» п/к Ігора Присняка: Леонід Бешлей — альт-саксофон, сопілка, Марк Глейзерман — клавішні інструменти, Ізольд Курц — скрипка, Олександр Мадія — ударні інструменти, Семен Бельцер — бас, Григорій Платон — вокал, Ігор Присняк — фортепіано
Чернівці, 9 червня 1985 року

Р

РАЗУМИК Анатолій Іванович (нар.13.III.1929, Вила Ярузька Могилів-Подільського району Вінницької області) — тромбоніст. У 1955–1957 грав в Естрадному оркестрі Української республіканської естради п/к *Євгена Зубцова*. Артист симфонічних оркестрів Запорізької філармонії (1957–1959), Українського радіокомітету (1959–1963), оркестру Київського театру опери та балету ім.Т.Г.Шевченка (1963–1969), Державного симфонічного оркестру УРСР (1969–1977, 1979–1982), Естрадного оркестру Українського радіо і телебачення (1977–1979), оркестру Київського держцирку п/к *Василя Петруся* (1960–1978).

РЕЗНИЦЬКИЙ Марк Йосипович (нар.10.VIII.1940, Київ) — альт-саксофоніст, кларнетист, аранжувальник, педагог, диригент, керівник ансамблю, оркестру, заслужений артист України (1991). Самостійно навчався грі на кларнеті. Закінчив Тбіліську державну консерваторію по класу хорового диригування (1974). У 1957–1958 — керівник квартету Кемеровської філармонії, у 1958–1959 грав в ансамблі Іркутської філармонії п/к Генріха Ляховського. Артист ансамблів *Пилипа Бриля* (1960), *Юрія Братолобова* (1961–1962) та джаз-оркестру «Дніпро» (1962–1965). Грав в оркестрі «Балету на льоду» (1966–1967). Керував ансамблями, з якими виступав у кафе «*Мрія*» (1967–1968) та «Хрещатик» (1968–1970). З 1968 по 1970 — музичний керівник Концертно-естрадного ансамблю Грузинського радіо (художній керівник — *Гіві Гачечіладзе*), з 1972 по 1973 грав в Естрадному оркестрі Українського радіо і телебачення п/к *Гіві Гачечіладзе*. У 1965–1966 — артист оркестру, з 1970 — другий диригент, з 1989 — диригент оркестру Київського держцирку. Брав з ним участь у фестивалі «*Осінній джазовий марафон*» (Київ, 1994). Виступав як диригент у Польщі, США, Франції, Чехословаччині, Японії. З 1985 — викладач класу саксофона відділу естрадно-джазового виконавства Київського державного музичного училища ім.*Р.М.Глієра*. У 1997 концертував з біг бендом Київського музичного училища в Німеччині.

Дискографія: Джаз-оркестр «Дніпро» п/у Гиви Гачечіладзе. «Мелодія» Д 00016651–2. С 0001189–90 (5.XI.1965) — LP; Концертно-естрадный ансамбль Грузинського радио п/у Г.Гачечіладзе. «Мелодія» Д 25723–4; Д 00024837–8 (14.IV.1969) — LP; Концертно-естрадный ансамбль Грузинського радио п/у Гиви Гачечіладзе. «Мелодія» Д 25723–4 (25.VII.1969) — LP.

РЕПІН Віктор Емільович (нар.3.I.1947, Дніпропетровськ) — скрипаль, контрабасист, піаніст, керівник ансамблю, оркестру. Закінчив Центральну дитячу музичну школу по класу скрипки (1961) і диригентсько-хорове відділення Дніпропетровського культосвітучилища (1989). У 1963–1964 грав на скрипці в естрадному оркестрі Дніпропетровського будинку торгівлі п/к Олександра Брайдбурга. Контрабасист естрадного ансамблю Будинку вчителя (1965). Піаніст естрадного оркестру Будинку культури залізничників (1965–1967, 1969), ансамблю *Олега Лалтева*, що грав у танцювальному залі «Дніпрові зорі» (1966), естрадних оркестрів Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта («ЗКЛ-69») п/к *Володимира Марховського* (1969) та Дніпропетровського державного університету п/к *Аркадія Мірзояна* (1969–1970). Учасник фестивалю «*Юність-69*» — з квінтетом *Віктора Чебана*. З 1970 по 1973 — керівник естрадного оркестру Будинку культури залізничників. У 1977–1981 керував ансамблем ресторану «Україна» у Воркуті. З 1981 — артист ансамблів Дніпропетровського об'єднання музичних ансамблів і дискотек.

РЕНСЬКИЙ Борис Борисович (13.IX.1903, Суми–1.XI.1969, Клинці Брянської області, Росія) — керівник оркестру. Закінчив Харківське музичне училище. З 1921 працював музикантом в оркестрі, пізніше виступав на естраді в розмовному жанрі, був актором театрів мініатюр. Брав уроки диригування у А.Е.Маргуляна. В 1928 заснував у Харкові перший в Україні теа-джаз у складі: П.Жуга (труба), Я.Шварц (тромбон), З.Аграновський (сопрано-саксофон), П.Архипов, Г.Тахтаулов (альт-саксофон), К.Поляков (тенор-саксофон), С.Ізраїлева

(фортепіано), М.Лазарев (банджо), А.Ткаченко (ударні інструменти). Гастролював з ним у багатьох містах СРСР. В 1934 оркестр був запрошений до Москви, де Р. керував ним до 1969.

Література: Смекалін В. Класова боротьба на музичному фронті в м.Києві// Радянське мистецтво. 1931. №9; Резников Я. Від першого теа-джазу// Вечірній Харків. 1983. 8 вересня.

РИВКІН Семен Миколайович (нар.29.XI.1930, Київ) — трубач, керівник оркестру. Закінчив Херсонське музичне училище по класу труби (1957). У 1946–1948 грав у джаз-оркестрі кінотеатру ім.Ілліча п/к Миколи Шейченка в Миколаєві. З 1957 — керівник дитячого естрадного оркестру Херсонського палацу піонерів. У 1958–1965 очолював естрадний оркестр Бавовняно-паперового комбінату. З 1966 по 1973 — керівник естрадного оркестру при Херсонському обласному управлінні культури. Викладач по класу труби і диригування Херсонського культосвітучилища (з 1974).

РИГІН Степан Васильович (28.XI.1921, Ватхаловка Гадяцького повіту Полтавської губернії–?, Київ) — кларнетист, саксофоніст (альт), педагог. У 1952 закінчив Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу кларнета. З 1952 — артист Заслуженого академічного симфонічного оркестру Української РСР і викладач Київської консерваторії. Під час Великої Вітчизняної війни — альт-саксофоніст джаз-оркестру п/к *Олександра Володарського*.

«РИФФ» — одеський джаз-клуб. Діє з 1979. Серед його керівників — Ю.Юстратов (1979–1982), Ю.Г.Затворницький (1982–1984), *М.Я.Голощалов* (з 1984).

Література: Мозаїка джазу// Комсомольська іскра. 1987. 26 листопада.

«РІВНЕ» — фестиваль, що проводився Рівненським палацом дітей та молоді у 1998.

РОЖДЕСТВЕНСЬКИЙ Всеволод Петрович (2.VII.1918, Полтава–3.III.1985, Київ) — композитор, диригент, керівник оркестру, заслужений діяч мистецтв України (1970). Навчався в Харківській (1937–1939) та Київській (1939–1941) консерваторіях по класу композиції. Керівник джаз-оркестру Першого українського республіканського театру мініатюр (1944–1945). У 1946 —

музичний керівник Державного джаз-оркестру УРСР (спільно з *Пилипом Кесслером*). Автор творів «Джаз-марш» і «Блюз», які були написані для цього оркестру. З 1945 — завідувач музичної частини та головний диригент Київського українського драматичного театру ім.І.Я.Франка.

РОЗЕНКЕР Петро Семенович (Пінкус Шалимович) (?–VIII-IX.1967, Одеса) — піаніст, аранжувальник, керівник оркестру, ансамблю. В кінці 1920-х — на початку 1930-х років виступав у «Синій блюзі» в Одесі. У 1936–1941 — керівник «Одеського концертного ритмоджазу» кінотеатру ім.Г.І.Котовського, з яким концертував у Росії. Під час Великої Вітчизняної війни — акомпаніатор співачки Ізабелли Юр'євої. З 1946 — керівник джаз-оркестру кінотеатру «Ударник» (Москва). Як концертмейстер записувався на грамплатівки з відомими співаками. Концертував з львівським септетом *Пилипа Кесслера* в Латвії (1951). Керівник джаз-оркестру кінотеатру ім.Г.І.Котовського (1954–1958), інструментального естрадного квінтету Одеської філармонії (1960–1964), естрадного оркестру «Одеські таксисти».

РОЗЕНФЕЛЬД Яків Йосипович (2.XII.1892, Шпола Київської губернії–28.IX.1961, Ленінград, Росія) — піаніст, композитор. У 1907 закінчив Ставропольське музичне училище по класу фортепіано. З 1919 по 1921 навчався в Харківській консерваторії по класу фортепіано. У 1923–1927 займався композицією у М.О.Штейнберга в Ленінграді. З 1906 — піаніст-аккомпаніатор і оркестрант. У 1923–1935 — артист Лендержестради. З 1937 — керівник теа-джазу. Автор оперети «Джазо-терапія» (Ленінград, 1933), п'єс для естрадного ансамблю та оркестру.

РОЗНЕР Адольф (Едді) Гнатович «Джек» (26.I.1910, Берлін, Німеччина–8.VIII.1976, Західний Берлін) — трубач, скрипаль, композитор, аранжувальник, диригент, керівник оркестру, заслужений артист Білорусі (1944). У 1928 закінчив Вищу музичну школу в Берліні, де навчався по класу скрипки у професора Маттіса та труби. Грав в оркестрі Марека Вебера. У 1930–1932 виступав з ансамблем «Weintraubs Syncopators» п/к Стефана Вайнтрауба. З 1936 керував джаз-оркестром у Варшаві, з яким виступав у Франції, Нідерландах, Норвегії. У 1939 — керівник джаз-оркестру, що виступав у нічному клубі «Багатель» у Львові. З 1940 по 1946 — керівник Державного джаз-оркестру Білоруської РСР Белостоцької

філармонії. Репресований 1946, реабілітований 1953. З 1954 по 1968 — керівник естрадного оркестру в Москві. У 1968–1972 — керівник естрадного оркестру Гомельської філармонії (Білорусь). З 1972 — в Західному Берліні.

Література: Гості України// Музика. 1970. №3.

РУБАН Валерій Петрович (нар.10.III.1939, Лугінки Коростеньського району Житомирської області) — тромбоніст, аранжувальник, керівник оркестру, педагог. Випускник відділення духових і естрадних інструментів Харківського інституту культури (1986). Грав в естрадних оркестрах Будинку культури будівельників п/к Леоніда Куркая (1956–1961) і Будинку культури заводу «Азовсталь» п/к Віктора Куренова (1961–1962) в Маріуполі. Керівник духового оркестру (1962–1964) і естрадного ансамблю (1970–1971) Будинку культури шахти ім.О.Ф.Засядька, естрадного оркестру Донецького інституту радянської торгівлі (1964–1969, 1972–1986). З 1986 — викладач Донецького культосвітучилища по класу тромбона. Завідувач відділу естрадно-джазового виконавства (з 1989) і керівник біг бенду (1989–1995) Донецького музичного училища.

РУДИЙ Микола Васильович (нар.2.VI.1919, Печора Тульчинського повіту Вінницької губернії) — трубач. Навчався в Київському музичному училищі (1937–1939) та Київській державній консерваторії ім.П.І.Чайковського (1951–1956) по класу труби. У 1936–1939 грав у «Мелоджазі» Будинку культури «Харчовик» п/к *Ігоря Ключарьова*, джаз-оркестрах п/к *Олександра Володарського* і *Олександра Палія*. З 1939 по 1941 — трубач Харківського центрального теа-джазу ЦК залізничників доріг Півдня. У 1942–1946 служив у військовому ансамблі пісні і танцю. З 1956 по 1958 — артист Естрадного оркестру Української республіканської естради п/к *Євгена Зубцова* та оркестру Київського держцирку п/к *Василя Петруся*. У 1958–1984 — трубач Державного заслуженого академічного симфонічного оркестру УРСР.

Література: Тимошенко Ю., Березин Е. Победоносная весна// Музы вели в бой. М., 1985.

РУДНИЦЬКИЙ Антін (7.II.1902, Луки Львівської області–30.XI.1975, Седдл-рівер, Нью-Джерсі, США) — композитор, диригент, піаніст, педагог, музикознавець. Закінчив Львівську консерваторію у Вілема Курца по фортепіано і Вищу музичну школу в Берліні, де навчався у Франца Шрекера (1922–1924) — композиція, Егона Петрі

(1923–1925) і Артура Шнабеля (1925–1926) — фортепіано та Курта Закса — музикознавство. У 1927 концертував, працював тапером у берлінських кінотеатрах. Член Міжнародного товариства нової музики у Берліні. Диригент оперних театрів і викладач фортепіано в консерваторіях Харкова (1927–1930), Києва (1930–1932), Львова (1932–1934). Диригував оркестрами у Львові, Варшаві та містах Литви. У 1934 працював у Німеччині. З 1939 — в США. Диригент оперних, симфонічних оркестрів і хорів у Нью-Йорку, Філадельфії, Торонто. Автор багатьох творів, серед яких опери, кантати, симфонії, інструментальні концерти, камерні, хорові та вокальні композиції, музика до чотирьох фільмів. Один з перших в Україні композиторів-модерністів. У фіналі фортепіанної Сонати, ор.10 (1931), вжив ідіоматику джазу (особливості регтайму).

РУДЯЧЕНКО Олександр Іванович (нар.29.VII.1956, Київ) — журналіст. Друкується з 1981. З 1996 — головний редактор журналу «Luna».

Твори: Якою буде «погода»?// Молода гвардія. 1981. 7 березня; Інтерв'ю веде «Репортаж»// Молода гвардія. 1983. 9 лютого; Самозванець з гітарою?// Молода гвардія. 1983. 1 квітня; Сізіф із тенор-саксофоном// Молода гвардія. 1983. 22 липня; Бамбук, що малює автопортрет// Молода гвардія. 1983. 23 вересня; Віртуоз із чотирма чарівними паличками// Молода гвардія. 1984. 8 червня; Джаз-лицар дами з жасмином// Молода гвардія. 1985. 9 червня; Фортепіано як диригентська паличка// Молода гвардія. 1985. 26 жовтня; П'єса для школи з оркестром// Молода гвардія. 1985. 30 листопада, 1 грудня; Дуети з Чекасінім// Молода гвардія. 1987. 3 березня; Міфи про стандарти, які нав'яв І тур фестивалю джазової музики на Україні «Голосієве-88»// Молода гвардія. 1987. 27 листопада; «Голосієве-88»// Музика. 1988. №5.

РУКАВИЦИНА Ірина Миколаївна (нар.9.XI.1950, Маріенталь, Керч) — співачка. Закінчила Сімферопольське культосвітучилище (1985). З 1981 — солістка ансамблю «Мелос», яким керує її чоловік — *Георгій Веренкіотов*. Учасниця *Першого Кримського обласного фестивалю джазової музики* (Сімферополь, 1987), фестивалю «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1994).

РУКОМОЙНИКОВ Олександр Валентинович (нар. 4.VII.1966, Рівне) — саксофоніст (тенор), скрипаль, керівник ансамблю. Закінчив Донецьку державну консерваторію по класах скрипки (1992) та саксофона

(1996). У 1982–1983 грав на саксофоні в естрадному оркестрі п/к *Володимира Островського* в Луганську, в 1988 — в естрадному оркестрі Будинку культури ім.В.І.Леніна п/к *Володимира Сапелюка* у Донецьку. Учасник діксіленду (1989–1996) та квінтету (1990–1993) *Валерія Колесникова*. З 1995 виступає з тріо. Брав участь у фестивалях «Донецьк-120» (1989), «Черкаські джазові дні» (1990, 1992), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1989–1991, 1993, 1994, 1996), «Джазове перехрестя» (Казань, 1990), фестивалях у Красноярську (1990–1992), Вітебську (1991), Владимирі, Нижньому Новгороді (1992), *Міжнародному фестивалі джазової музики, присвяченому 100-річчю від дня народження Л.О.Утьосова* (Одеса, 1995), «*Метаморфози джазу*» (Київ, 1995), «*Jazz Fest-95*» (Суми). Концертував у Кельні (Німеччина, 1993).

РЯБИЧ Борис Михайлович (нар.9.VI.1923, Дніпропетровськ) — кларнетист, саксофоніст (альт, тенор). У

1937–1940 грав на кларнеті та саксофоні в Джаз-оркестрі залізничників п/к *Олександра Моргуна* в Долгінцево (нині Кривий Ріг). Під час навчання у Чернівецькому університеті (1940–1941) був учасником у студентського джаз-оркестру. Репресований 1943, реабілітований 1953. У 1954–1955 — саксофоніст естрадного ансамблю Криворізького клубу залізничників п/к *Володимира Гура*. У 1955–1961 грав в естрадному оркестрі Будинку культури Криворізького металургійного комбінату п/к Володимира Нікітіна.

РЯБОВ Олексій Пантелеймонович (17.III.1899, Харків–18.XII.1955, Київ) — композитор, скрипаль, диригент, заслужений діяч мистецтв України (1951). Закінчив Харківську консерваторію по класах композиції і скрипки (1918). З 1929 — диригент Харківського, з 1941 — Київського театрів музичної комедії. Автор оперети «Джаз» (1929).

С

САЖНЕВ Анатолій Петрович (нар.24.VI.1945, Артемівськ Донецької області) — саксофоніст (сопрано, тенор, баритон), керівник ансамблю, оркестру. У 1963–1969 — учасник естрадного оркестру Донецького медичного

Ігор Довженко — фортепіано, Анатолій Сажнев — тенор-саксофон, Микола Корзіков — ударні інструменти. Відкриття Донецького джаз-клубу «Донбас-67», 24 травня 1967 року

інституту п/к *Олександра Фаєрмана*. Грав в ансамблях ресторанів «Вуглик» (1965, 1971–1972), «Дружба» (1965, 1969–1970), «Україна» (1966–1968), «Донбас» (1970–1973) та інших. Керівник естрадного оркестру Будинку культури заводу хімреактивів (1968). Учасник фестивалів «Донецьк-100» (1969), «Донецьк-118» (1987) — з ансамблем «Донбас-67»; «Донецьк-102» (1971) — зі своїм квінтетом; «Донецьк-104» (1973) — з квінтетом *Валерія Колесникова*; «Донецьк-106» (1975) — з ансамблем *Станіслава Лавриненка*; «Донецьк-108» (1977), «Юність-71» (Дніпропетровськ) — зі своїм квінтетом; «Весна-69» (Куйбишев) — з ансамблем *Володимира Чалого*; фестивалю у Воронежі (1969). У 1984–1987 — керівник джазового вокально-інструментального ансамблю Радянського клубу ім.В.І.Леніна при Посольстві СРСР в Монгольській Народній Республіці.

Дискографія: «Донецк-118». 10-й джазовий фестиваль в Донецьке. «Мелодія» С90 27905 001 (1987) — LP.

САКСОНСЬКИЙ Лев Якович (нар.16.XII.1911, Одеса) — ударник. Музичну освіту здобув в Одеському музичному училищі. До Великої Вітчизняної війни грав у джаз-оркестрах п/к *Петра Розенкера* та *Олександра Житницького* (у кінотеатрі ім.П.П.Постишева) в Одесі. У 1947 — артист джаз-оркестру кінотеатру «ХХ-річчя РСЧА» п/к *Євгена Танцюри* (пізніше — кінотеатр «Україна»). Був музикантом у ресторані «Червоний» (1950-ті роки) п/к *Петра Розенкера* (26 років).

САКУН Вадим Павлович (нар.23.XII.1937, Запоріжжя) — піаніст, керівник ансамблю. Дебютував у Москві з тріо (1957). З 1960 — керівник квінтету Московського джаз-клубу. Пізніше виступав з квінтетом (1962), тріо (1963), грав у квінтетах Олексія Козлова (1964–1965) і «КМ» (кафе «Молодіжне», 1966). З 1967 керував квінтетом, був членом квінтету «Синій птах». Учасник фестивалів у Тарту, Таллінні, Москві, Ленінграді. Виступав на «Jazz Jamboree-62» (Варшава, Польща) — з секстетом і на фестивалі «Прага-66» — з квінтетом «КМ».

САМІТОВ Анатолій Каримович (нар.30.III.1927, Іркутськ, Росія) — трубач, керівник ансамблю. Виступає з 1939. У 1941–1942 грав в оркестрі Іркутського держцирку п/к Биковського. Протягом 1945–1950 навчався на військово-морському факультеті Ленінградської державної консерваторії. З 1946 по 1956 — диригент військових духових оркестрів. Грав у джаз-оркестрах Будинку культури зв'язку п/к Василя Самойленка (1956–1957), ресторану «Асторія» п/к Віктора Орлова (1957–1958), п/к *Йосипа Вайнштейна* (1959–1961). У 1961 — артист Естрадного оркестру Української республіканської естради п/к Василя Лисиці. З 1961 по 1964 грав у джаз-оркестрі «Дніпро» п/к *Ігоря Петренка*. Артист оркестрів Київського держцирку п/к *Василя Петруса* (1964–1965, 1966–1968), «Балету на льоду» (1965–1966, 1972–1981), Концертно-естрадного ансамблю Грузинського радіо п/к *Гіві Гачечіладзе* (1968–1969), Московського мюзик-холу (1969–1970), Київського театру оперети (1970–1972). У 1970 — керівник ансамблю кафе «Хрещатик».

САМОХВАЛОВ Григорій Никифорович (25.IV.1915, Ставище Житомирської області–?, 1988, Київ) — трубач, педагог. Закінчив Київську консерваторію по класу В.М.Яблонського (1940). У 1937–1941, 1944–1954 — артист залуженого симфонічного оркестру УРСР, у 1954–1968 — оркестру Київського театру опери та балету ім.Т.Г.Шев-

ченка, у 1952–1965 — викладач музичної школи. Лауреат Всесоюзного конкурсу музикантів-виконавців (1941). Під час Великої Вітчизняної війни — соліст джаз-оркестру п/к *Олександра Володарського*.

САМСОНОВА Лариса Михайлівна (нар.12.II.1960, Запоріжжя) — співачка. Закінчила диригентсько-хоровий факультет Донецької консерваторії (1989). У 1992–1996 — солістка оркестру Запорізької філармонії «Джаз-класик-бенд», з яким брала участь у фестивалях «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1994, 1996), в Каліші (Польща, 1995) та Запоріжжі (1996). Виступала з тріо *Владислава Медінцева* (1992–1994), з ансамблем *Давида Голощокіна* в Санкт-Петербурзі (1996–1997). Брала участь у фестивалі в Запоріжжі (1997) з ансамблем Володимира Веремеєнка.

САПЕЛЮК Володимир Романович (нар.7.IV.1948, Золочів Львівської області) — саксофоніст (тенор), кларнетист, керівник оркестру, педагог. Закінчив Дрогобицьке музичне училище (1967) та Донецьку державну консерваторію (1973) по класу кларнета. У 1968–1972 грав в естрадному оркестрі Донецького обласного управління автошляхами «Експрес» п/к *Якова Хаславського*. Саксофоніст (1973–1975), другий диригент (1975–1982), керівник (1982–1989) естрадного оркестру Будинку культури ім.В.І.Леніна. Викладач по класу кларнета (з 1972), завідувач відділу духових інструментів (1974–1989), керівник студентського біг бенду (1983–1989), з яким брав участь у фестивалі «Донецьк-114» (1983), завідувач відділу естрадно-джазового виконавства (1986–1988) Донецького державного музичного училища.

САСЬКО Геннадій Михайлович (нар.20.X.1946, Донецьк) — композитор. У 1971 закінчив Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу композиції *Л.М.Колодуба*. У 1971–1972 — завідувач музичної частини Київського російського драматичного театру ім.Лесі Українки. У 1972–1974 — диригент ансамблю пісні і танцю Червонопрапорного Західного прикордонного округу. З 1974 — редактор, у 1975–1985 — завідувач редакції інструментальної музики видавництва «Музична Україна». З 1985 — на творчій роботі. У 1990–1992 — заступник директора Центру музичної інформації Спілки композиторів України. Автор творів, написаних під впливом джазу, та п'єс для джаз-оркестру.

САФАРОВ Анатолій Михайлович (нар.5.X.1937, Одеса) — тромбоніст. Навчався у Львівській державній консерваторії по класу тромбона (1957–1962). У 1957–1958 грав у джаз-оркестрі кінотеатру «Дніпро» та в естрадному оркестрі Будинку культури Львівської південно-західної залізниці, якими керував *Олександр Житницький*. Артист оркестру Львівського театру опери та балету (1958–1962, 1965–1966). З 1962 по 1965 — тромбоніст джаз-оркестру «Дніпро». У 1966 — учасник ансамблю Київської групи «Цирк на сцені». Пізніше грав у «ВІО-66» п/к Юрія Саульського (1967–1969), в естрадних оркестрах п/к *Едді Рознера* (1969–1970), «Гармонія» (1970–1972), «Арбат» п/к В'ячеслава Кадерського (1972–1973), Всесоюзного радіо п/к Георгія Гараняна (1973), «Радянська пісня» п/к Миколи Левиновського (1974), Московського театру естради п/к В.Старостіна (1974–1977), Калузької філармонії п/к Григорія Файна (1976–1978). Артист естрадного оркестру п/к Олега Лундстрема (1978–1981) та джаз-оркестру «Сучасник» п/к Анатолія Кролла (1982–1991). У 1991–1996 концертував з різними ансамблями. З 1996 — тромбоніст учбового оркестру військового факультету Московської державної консерваторії.

САФОНОВ Володимир А. (нар. ?) — трубоч. У 1936–1939 — перший трубоч Державного джаз-оркестру СРСР п/к Віктора Кнушевицького(?). Потім працював у Всесоюзному шахтарському ансамблі пісні і танцю п/к Зіновія Дунаєвського.

СВИРИДОВ Олег Микитович (нар. ?) — піаніст, акордеоніст, аранжувальник, керівник ансамблю. У 1955 — керівник естрадного квартету Брянського концертно-естрадного бюро. Очолював естрадні ансамблі Ук-

раїнської республіканської естради (1959) та Укрконцерту (1959–1965, 1969–1970). У 1966–1967 керував естрадним ансамблем філармонії в Махачкалі. З 1967 по 1972 — керівник вокального ансамблю «Мрія» (Укрконцерт). У 1975–1977 очолював ансамбль «Київ».

СВІРСЬКИЙ Рудольф Олександрович (25.VI.1917, Таганрог, Росія–21.II.1988, Одеса) — трубоч, композитор, педагог, диригент, керівник оркестру. Закінчив Ленінградське музичне училище (1937) та Одеську державну консерваторію (1947) по класу труби. У 1943 — композитор і диригент Новосибірського театру естради, у 1944 — музичний керівник театру в Сочі. З 1945 по 1948 — завідувач музичної частини Одеської держестради. У 1946–1948 — керівник джаз-оркестру кінотеатру «Бомонд». Начальник відділу музичного мовлення Одеського радіокомітету (1948–1949). З 1949 по 1988 — викладач по класу труби Одеської музичної школи-десятирічки ім.П.С.Столярського.

СЕРГЕЄВ Ігор Валерійович (21.III.1934, Ленінград, Росія–3.VI.1993, Київ) — кларнетист, аранжувальник, педагог, керівник ансамблю. У 1963–1974 очолював Київський діксіленд (дебютував 11.III), з яким брав участь у фестивалі «*Джем сешн-67*» (Київ). У 1982–1984 — викладач відділу естрадно-джазового виконавства Київського державного музичного училища ім.*Р.М.Глієра*. Упорядник збірника «Джаз», в.1. П'ять п'єс для діксіленда (К., 1971).

СЕРЕБРЯНИЙ Михайло Оосипович (нар. ?) — теоретик, викладач. У 1972 закінчив історико-теоретичний факультет Київської державної консерваторії ім.П.І.Чайковського. Працював коректором у видавництві «*Музична Україна*» (1973–1974). З 1980 — викладач теоретичних дисциплін відділу естрадно-джазового виконавства Київського державного музичного училища ім.*Р.М.Глієра*. З 1990 — в Ізраїлі.

Література: Сольфеджио на ритмоинтонационной основе современной эстрадной музыки. К., 1987. В.1; Диктанты на основе эстрадной и джазовой музыки. К., 1989; Сольфеджио на ритмоинтонационной основе современной эстрадной музыки. К., 1990. В.2.

СЕРЬОГІН Анатолій Миколайович (19.IX.1936, Київ–9.X.1989, там же) — саксофоніст (баритон). Закінчив Київське державне музичне училище ім.*Р.М.Глієра* по класу кларнета (1954). Грав в Естрадному оркестрі Укр-

Київський діксіленд п/к Ігоря Сергєєва: Едуард Капустін — тромбон, Анатолій Персіц — труба, Ігор Сергєєв — кларнет, Валерій Погодичев — банджо, Михайло Юхимов — ударні інструменти, Анатолій Цвігун — контрабас. «Джем сешн-67», 12 жовтня 1967 року

концерту п/к Василя Лисиці (1959–1961), у джаз-оркестрі «Дніпро» (1961–1965), оркестрі Київського держцирку п/к *Василя Петруся* (1968–1976).

СИГАЛОВ Юрій Борисович (нар. 15.VII.1935, Дніпропетровськ) — піаніст, керівник оркестру, ансамблю. У 1950–1953 — студент Дніпропетровського музичного училища по класу фортепіано. Під час навчання в Дніпропетровському металургійному інституті (1953–1958) і з 1964 — керівник інститутських естрадних ансамблів. У 1958–1964 — керівник естрадного оркестру Дніпропетровського палацу студентів.

СИДОРЯК Юрій Васильович (нар. 7.XI.1947, Самбір Львівської області) — тромбоніст, аранжувальник, керівник ансамблю, педагог. З 1962 — тромбоніст естрадного оркестру п/к Івана Бальовського та діксіленду в Самборі. З 1966 навчався у Харківському інституті культури, де керував діксілендом, з яким концертував, виступав по телебаченню. Одночасно грав в оркестрах Держцирку та театру оперети. З 1984 — керівник діксіленду в Дрогобичі. Нині — викладач теоретичних дисциплін Дрогобицького музичного училища ім. В.О. Барвінського.

Юрій Сидоряк

СИЗОВ Олександр Миколайович (нар. ?) — тромбоніст, керівник оркестру. Викладач і керівник біг бенду «Студент-джаз-бенд» Запорізького музичного училища, з яким брав участь у Запорізькому фестивалі (1996).

СИМОНЕНКО (Кобилко) Володимир Степанович (нар. 28.VII.1940, Кіровоград) — музикознавець, музично-громадський діяч, заслужений працівник культури України (1995). Музичну освіту здобув у Київській спеціальній школі-десятирічці ім. М.В. Лисенка. У 1971 закінчив філологічний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка. З 1967 по 1977 — музичний редактор, заступник головного редактора видавництва «Музична Україна». У 1977–1987 — заступник директора Українського відділення Музичного фонду СРСР. З 1987 — директор Українського республіканського відділення Центру музичної інформації і пропаганди радянської музики Спілки композиторів СРСР (з 1990 —

Центр музичної інформації Спілки композиторів України). У 1990 очолив дирекцію Міжнародних музичних фестивалів Спілки композиторів України («Київ Музик Фест», Міжнародний форум музики молодих, «Музичні прем'єри сезону»). З 1957 по 1962 — піаніст, аранжувальник, керівник естрадних, танцювальних і джазових ансамблів та оркестрів, у тому числі — піаніст естрадного оркестру Будинку культури Київського трамвайно-тролейбусного управління «Мелодія» п/к *Ілли Гасса* (1957–1958), керівник естрадних оркестрів Будинку культури «Харчовик» (1958), клубу Київського мотоциклетного заводу (1959–1960), піаніст Естрадно-молодіжного ансамблю Центрального будинку працівників мистецтв УРСР п/к *Костянтина Ходоса* (1960–1962), керівник тріо Київського державного педагогічного інституту ім. Максима Горького (1961–1962). З 1960 виступає з лекціями про джаз. У 1968–1973 — редактор-упорядник збірника популярних естрадних пісень «Музична орбіта» (33 випуски). Автор першої в Україні книги про джаз — «Мелодії джазу» (1970). Редактор журналу «Естрада-72». Вів на Українському радіо цикл передач «Абетка джазу» (1978–1979), брав участь у першій передачі про джаз на Українському телебаченні (1982). Автор статей, рецензій, анотацій до грамплатівок. Брав участь у конференціях і семінарах, розробляв програми, учбові плани, редагував видання. Член редколегії довідника «Музичний реєстр України. 1997–1998». Автор статей про джаз до «Української музичної енциклопедії» та «Енциклопедії сучасної України». З 1962 організовує джазові концерти. Засновник першого джаз-клубу в Україні (Київ, 1962). Член ради молодіжного кафе-клубу «Мрія» (1962–1964). З 1967 по 1969 — музичний керівник Федерації молодіжних клубів («ФМК-67»). У 1980 організував у Київському державному музичному училищі ім. *Р.М. Глієра* відділення естрадно-джазового виконавства, де працював до 1983 завідувачем відділу і викладачем курсу історії джазу. Голова та член журі всесоюзних і республіканських фестивалів і джазових конкурсів: Київ — 1966, 1987, 1995; Дніпропетровськ — 1968, 1981, 1982; Донецьк — 1971, 1973, 1981; Каунас — 1975; Одеса — 1983; Рівне, Луганськ — 1989. Член художньої ради по театральному і музичному мистецтву Міністерства культури УРСР (секція музичного та естрадного мистецтва, з 1980). З 1986 — голова Центрального організаційного комітету міжнародних, всесоюзних і республіканських музичних фестивалів в Україні «Голосієве». Член Центральної ради Радянської джазової федерації (з 1988). Президент

Джазової асоціації України (з 1995). Почесний член джаз-клубів Оломоуца (Чехія, з 1959), Братислави (Словаччина, з 1963) та Дніпропетровська (з 1968). Біографію С. включено до 26-го видання «Dictionary Of International Biography» (1997) Кембріджського міжнародного біографічного центру (Великобританія). Нагороджений ювілейною медаллю з нагоди 50-річчя Люблінської державної філармонії ім.Г.Венявського (Польща, 1996). Лауреат Міжнародної премії «Дружба» (1995).

Твори: Jazz u SSSR// Ritam. Novi Sad, Jugoslavija, 1963. №30; 1964, №№31, 32; Ленінградський диксіленд// Музика. 1970. №6; Мелодии джаза. К., 1970, 1972, 1976, 1984; София, 1980, 1982; Про радянський джаз// Музика. 1973. №3; Горват І., Вассербергер І. Основи джазової інтерпретації/ Спеціальна редакція, передмова та словник. К., 1980; Лексикон джаза. К., 1981; От бамбулы до рэгтайма// Джаз и фортепианная музыка первой половины XX века/ Сост. Н.С.Замороко, В.С.Симоненко. В.1. К., 1987; Мріє, не зрадь...// Молода гвардія. 1988. 10 лютого; Джаз «покоряєт» Європу// Джаз и фортепианная музыка первой половины XX века/ Сост. Н.С.Замороко, В.С.Симоненко. В.2. К., 1989.

Література: G.A. Jazzmelodien// Der Jazzfreund. 1971. №3; Kurmajew S. Nova publikacija na temat jazzu// Jazz. 1971. №6; Хорунжий В. «Мелодії джазу»// Культура і життя. 1971. 1 серпня; Фейертаг В. «Мелодии джаза»// Музыкальная жизнь. 1971. №16; Радчук В. Перший збірник// Музика. 1972. №1; Truhlar A. «Melodien des Jazz»// Jazzforschung/Jazz Research. 3–4. 1971– 1972; Переверзев Л., Ухов Д. «Мелодии джаза»// Советская музыка. 1972. №2; Yurchenkov V. «Melodies Of Jazz»// Jazz Forum (IE). 1977. №48; Kurmajew S. «Melodii dzaza»// Jazz. 1977. №11; P.W. Melodie jazzove// Sprivamy i tanczumu. 1978. №2; Король Л. «Лексикон джазу»// Прапор комунізму. 1982. 26 січня; Сосис К. Путешествие в мир джаза// Комсомольское знамя. 1982. 14 февраля; Петров І. «Лексикон джазу»// Молода гвардія. 1982. 17 лютого; Кохрихт Ф. Джаз: от «А» до «Я»// Знамя коммунизма. 1982. 20 февраля; «Leksykon Jazzu»// Non Stop. 1982. №2; Лежневский В. О джазе по алфавиту// Вечерняя Пермь. 1982. 1 марта; Казьянский Я. Что такое диксіленд?// Юность. 1982. 11 марта; Ша-

Володимир Симоненко. Відкриття Все-союзного фестивалю «Голосіве-88» 20 травня 1988 року
Фото Аркадія Митника

вырин Д. «Лексикон джаза»// Московский комсомолец. 1982. 10 апреля; Лексикон джаза// Ленинская смена. 1982. 16 апреля; Шавырин Д. «Лексикон джаза»// Северный комсомолец. 1982. 24 апреля; «Лексикон джаза»// Комсомолец. 1982. 24 апреля; Соловьев А. Карманная энциклопедия джаза// Бауманец. 1982. 27 апреля; Leksikon dzaza// Melodie. 1982. №6; Баташев А. Новая литература о джазе// Музыкальная жизнь. 1982. №10; Радчук В. «Лексикон джазу»// Музыка. 1982. №4; Грудін А. «Лексикон джазу»// Комсомольське плем'я. 1982. 30 листопада; Любите ли вы джаз?// Вечерняя Одесса. 1983. 15 февраля; Подберезский Д. «Мелодии джаза»// Рабочая смена. 1986. №7; Семенов Е. Каким быть лексикону джаза?// Советский джаз. М., 1987. Переверзев Л., Ухов Д. Мелодии джаза// Советский джаз. М., 1987; Encyclopedie jazzu a moderni popularni hudby. Cast jmen — svetova scena. L–Z. Praha, 1987; Советские композиторы и музыковеды. Т.3. Ч.1. М., 1989; Верменич Ю. Владимир Симоненко// Инфа. 1995. 25 июля; Степанченко Г. Джазмен// Всеукраинские ведомости. 1995. 2 августа; Афонина А. В честь Владимира Симоненко играет джаз// Киевский вестник. 1995. 10 августа.

Кандидат мистецтвознавства Г.В.Степанченко

СИРОТКІН Юхим Бенціонович (нар.21.I.1911, Харків) — піаніст, композитор, диригент. Закінчив Ленінградську консерваторію по класах фортепіано (1937) і композиції (1949). Працював як піаніст і концертмейстер у Театрі малих форм у Харкові (1926–1930), Лендержестраді (1932–1935). У 1932–1941 — диригент симфонічних і естрадних оркестрів Управління кінофікації. З 1946 по 1964 — диригент і керівник естрадного оркестру Відділу музичних ансамблів у Ленінграді. Автор джазових п'єс.

СІЛКІН Юрій Іванович (нар.24.VII.1940, Харків) — контрабасист, керівник ансамблю. На контрабасі грає з 1959. Дебютував у 1960 в ансамблі Київської групи «Цирк на сцені» п/к *Вадима Ільїна*. Виступав з різними ансамблями Укрконцерту (1961, 1964, 1969–1975). У 1962–1963 — учасник джаз-оркестру «Дніпро» п/к *Ігоря Петренка*. Керівник ансамблю Укрконцерту (1965). Грав в ансамблях Київської групи «Цирк на сцені» (1966), кафе «Єврика» (1967), Київської державної філармонії (1968). Контрабасист естрадного оркестру Одеської філармонії п/к *Володимира Наумова* (1976). Брав участь у фестивалі «Джем сешн-67» (Київ) у складі квартету *Станіслава Колесника*. З 1977 не виступає.

СКАЧКО Федір Іванович (нар.21.V.1941) — контрабасист, віолончеліст. Закінчив Київське державне музичне училище ім.*Р.М.Глієра* по класу віолончелі (1959). У 1959–1962 навчався у Київській державній консерваторії ім.П.І.Чайковського. Грав в оркестрі Київського держцирку п/к *Василя Петруся* (1962–1967, 1969–1972/3). У 1960-ті роки виступав з джаз-оркестром «Дніпро» п/к *Гіви Гачечіпадзе*. Протягом 1979–1984/5 — артист Естрадно-симфонічного оркестру УРСР п/к Анатолія Ануфрієнка.

СКОМОРОВСЬКИЙ Абрам Борисович (15.I.1887, Херсон–31.XII.1956, Ленінград, Росія) — скрипаль. Брат *Й.Б., О.Б.* та *Я.Б.Скоморовських*. Закінчив Санкт-Петербурзьку консерваторію по класу скрипки (1916). Артист симфонічних оркестрів у Скадовську (1902), Феодосії (1903), Одесі (1904–1905, 1908–1909), Харкові (1906), П'ятигорську (1907), Сімферополі (1908), Санкт-Петербурзі (з 1909). У 1918–1932, 1936–1956 працював у симфонічному оркестрі Ленінградської філармонії. Соліст оркестру Маріїнського театру (1919–1920). Артист симфонічного оркестру Мінеральних Вод (1933, 1935–1936). У 1934–1935 — соліст Мосестради. Працював у Держестраді (1935) і обласному гастрольбюро (1936) у Харкові. Протягом 1931–1937 періодично виступав і записувався на грамплатівки з джаз-оркестром п/к *Якова Скоморовського*.

СКОМОРОВСЬКИЙ Йосип (Юзеф) Борисович (1.III.1904, Одеса–18.V.1979, Ленінград, Росія) — піаніст, керівник оркестру. Брат *А.Б., О.Б.* та *Я.Б.Скоморовських*. Навчався грі на скрипці під керівництвом батька та в Ленінградській консерваторії по класу фортепіано. Працював концертмейстером у Ленмінськкіно. Грав у джаз-оркестрі п/к *Якова Скоморовського* (1933–1936). У 1937–1941 — керівник оркестрів кінотеатрів «Рада», «Ударник», «Велетень», «Аврора». З 1942 по 1945 — керівник Державного естрадного оркестру Киргизії у Фрунзе. У 1945–1948 — керівник естрадного оркестру Ленінградської обласної філармонії. З 1948 по 1977 працював у Ленконцерті.

СКОМОРОВСЬКИЙ Олександр Борисович (18??, Херсон?–1991/2?, Москва, Росія) — композитор, піаніст, скрипаль, аранжувальник, керівник ансамблю. Брат *А.Б., Й.Б.* та *Я.Б.Скоморовських*. Починав як ілюстратор німого кіно, працював у різних джазових колективах. Грав у джаз-оркестрі п/к *Якова Скоморовського* (1931–

1937) — був скрипалем і піаністом. Автор «Моятани» (1928) для двох фортепіано. У 1937 організував джаз-ансамбль, з яким виступав у ленінградських кінотеатрах.

СКОМОРОВСЬКИЙ Яків Борисович (19.VIII.1889, Херсон–4.VII.1955, Ленінград, Росія) — трубоч, диригент, керівник оркестру. Брат *А.Б., О.Б.* та *Й.Б.Скоморовських*. У 1912 закінчив Петербурзьку консерваторію по класу труби О.Б.Гордона. Працював у симфонічному оркестрі Російського музичного товариства (1909–1912), в оркестрах Театру музичної драми (1912–1918) та Малого оперного театру (1918–1932), у симфонічному оркестрі філармонії (1921–1933). З 1928 — музичний керівник театрального ансамблю *Леоніда Утьосова*. З 1931 по 1946 керував концертним джаз-ансамблем (з 1934 — джаз-оркестр), виступав з ним у концертах, здійснював записи на грамплатівки. В його концертних програмах у 1937–1940 брала участь співачка *Клавдія Шульженко*. Джаз-оркестр С. зробив запис фонограм до кінофільмів «Воротар» (режисер С.О.Тимошенко, 1936), «Дівчина поспішає на побачення» (режисер М.Є.Вернер, 1936), «Шукачі щастя» (режисер В.В.Корш-Саблін, 1936), «Цирк», «Волга-Волга» (режисер Г.В.Александров, 1936, 1938), музику до яких написав *Ісак Дунаєвський*. У післявоєнний період керував естрадним оркестром Будинку культури працівників зв'язку.

СКОРИК Мирослав Михайлович (нар.13.VII.1938, Львів) — композитор, музикознавець, диригент, аранжувальник, піаніст, керівник ансамблю, оркестру, народний артист України (1988), лауреат Державної премії УРСР ім.Т.Г.Шевченка (1987), кандидат мистецтвознавства (1967). У 1960 закінчив композиторський (клас А.М.Солтиса) та історико-теоретичний (клас С.П.Людкевича) факультети Львівської державної консерваторії ім.М.В.Лисенка. З 1964 — на викладацькій роботі в Київській і Львівській консерваторіях. У 1970 заснував джазовий ансамбль, з яким здійснив запис двох грамплатівок. У 1964 написав «Блюз» для фортепіано, пізніше — ще певну кількість джазових опусів, а також композицій з елементами джазу. З 1980 — художній керівник Львівського камерного оркестру, для якого зробив перекладення джазових творів.

Твори: «Блюз» для фортепіано (1964).

Дискографія: EP — Ансамбль п/у Мирослава Скорика. «Мелодія» Д 00027799 (27.III.1970); Ансамбль п/у Мирослава Скорика. «Мелодія» Д 00029173 (11.XI.1970);

«Эстрадные ансамбли Украины». Ансамбль п/р М.Скорика. Ансамбль п/у Л.Зайдермана. Солист И.Литвинский (саксофон). «Мелодия» Д 00027799–800 (27.III.1970).

СМАГА Костянтин Михайлович (7.IV.1912, Київ–18.VIII.1985, там же) — гітарист, педагог. З 1937 навчався у Київському музичному училищі. У 1949 закінчив Київську державну консерваторію по класу гітари. Солист Київської державної філармонії (з 1949). Протягом 1955–1959 грав в Естрадному оркестрі Української республіканської естради п/к *Євгена Зубцова*, пізніше — в естрадних ансамблях Укрконцерту. Викладав у дитячій музичній школі. Серед його учнів — *Станіслав Колесник* та *Володимир Манілов*. Дипломант огляду-конкурсу виконавців на народних інструментах у Москві (1939).

СМЕТАНІН Сергій Іванович (нар.1955, ?) — гітарист. У 1987 закінчив відділення естрадно-джазового виконавства Київського державного музичного училища ім. *Р.М.Глієра*. У 1983–1991 — артист Київського об'єднання музичних ансамблів (працював у ресторанах «Либідь», «Метро», «Золоті ворота», «Русь»).

СМІЛЯНСЬКИЙ ДЖАЗ-КЛУБ — діяв у Смілі Черкаської області у 1991–1996 (голова — *С.І.Крашенинников*).

Література: Юр'єва Н. Запрошення до джазу// Черкаський край. 1991. 2 жовтня; Стеценко С. Джаз-клуб у Смілі// Смілянські обрії. 1994. 14 грудня; І у нас є джаз// Смілянські обрії. 1995. 2 грудня.

СМОЛЯК Михайло Юхимович (8.XI.1906, Харків–14.XI.1988, Ленінград, Росія) — тубіст, тромбоніст, контрабасист. Закінчив Дніпропетровський музичний технікум (1936). У 1936–1938 — артист оркестру Дніпропетровського оперного театру. З 1938 по 1941 грав у джаз-оркестрі кінотеатру «Рот-Фронт» п/к *Леоніда Жуковського*. У 1942–1953 — артист симфонічного оркестру Ленінградського радіо, у 1953–1966 — симфонічного оркестру Ленінградської філармонії.

СОБОЛЕВСЬКИЙ Ісак (нар. ?) — піаніст. З середини 1930-х до 21 червня 1941 року працював у кінотеатрі «ХХ-річчя РСЧА» в Одесі у складі ансамблю «Ритмо-джаз» (*Харитон Фліт* — саксофон, *Михайло Бондарев* — туба, вокал, *Абрам Буздес* — тромбон, *Володимир Вотрін* — ударні інструменти, *Яків Верховський* — труба, аранжувальник). Паралельно працював у ресторані готелю «Червоний».

СОКОЛОВ Костянтин Михайлович (нар.2.V.1926, Озеріще Смоленської області, Росія) — акордеоніст, керівник ансамблю. У 1950–1955 — соліст, акомпаніатор, у 1955–1964 — керівник естрадного інструментального квартету Львівської філармонії, з яким концертував у Польщі (1956). З 1964 по 1986 — концертмейстер у Львівському вищому військово-політичному училищі.

СОЛНЦЕВ В'ячеслав Анатолійович (нар.7.X.1967, Верхня Пишма Свердловської області, Росія) — гітарист. Після закінчення Чернігівського музичного училища по класу гітари (1993) працює викладачем у київській дитячій музичній школі №27. У 1994 спільно з гітаристом *Володимиром Стеценком* утворив дует «СВ-Акустик», з яким концертував у Люксембурзі (1995) та брав участь у фестивалі «Осінній джазовий марафон» (Київ, 1996).

СОЛЯНИК Володимир Іванович (нар.6.VIII.1950, Леонідівка Паранайського району, Сахалін, Росія) — піаніст, педагог, керівник ансамблю, оркестру. Закінчив музично-педагогічний факультет Київського державного педагогічного інституту ім.Максима Горького (1972). З 1979 по 1981 навчався у Київській державній консерваторії ім.П.І.Чайковського по класу композиції *Ю.Я.Щенка*. У 1970–1971 — керівник естрадного оркестру клубу Київського мотоциклетного заводу. Музичний керівник ансамблю в Укрконцерті (1972). Працював у Київському (1973) та Сочинському (1974–1975, 1978, 1983) об'єднаннях музичних ансамблів. Керівник вокально-інструментального ансамблю Тульської філармонії «ХХ сторіччя» (1976–1977). У 1977 — музичний керівник вокального ансамблю Київської філармонії «Мрія», у 1982 — піаніст ансамблю Чернівецької філармонії «Жива вода». З 1984 — викладач відділу естрадно-джазового виконавства Київського державного музичного училища ім.*Р.М.Глієра*. З 1994 — керівник студентського ансамблю, з 1996 виступає з вокальним дуєтом «Зікр» (у 1997 концертував з ним у Великобританії). Учасник фестивалів «Дні фортепіанного джазу» (Мінськ, 1987), «Кришталевий Лев-88» (Львів), «Jazz Fest» (Суми, 1995). У складі біг бенду Київського музичного училища п/к *Анатолія Шарфмана* брав участь у фестивалі джаз-оркестрів у Карлсруе (Німеччина, 1992). Виступав з саксофоністом Джорджем Хасламом (Великобританія, 1995, 1997).

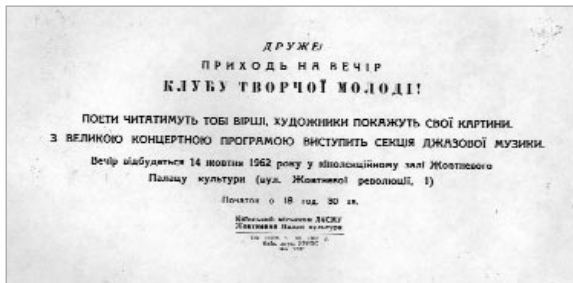
Дискографія: «Music Makes The Snow Melt Down». Дін Евенсон — флейта, Джонатан Крамер — віолончель, Володимир Соляник — фортепіано. «Soundings Of The

Planet» SP7136-CD (1988, США) — CD; «Звезда По-
льнь». Дуэт «Зикр». Владимир Соляник — клавішніе,
орган, Сергей Хмелев — перкуссия, флейта. «Ключ
Records» KRCD 001 (1996, Росія) — CD; «Танцующее
Время». Дуэт «Зикр». Владимир Соляник — клавішніе,
Энвер Измайлов — гитара, Юрий Морозов — гитара,
Сергей Хмелев — перкуссия, флейта, арфа, Томми Ман-
сикка-Ахо — диджериду. «Ключ Records» KRCD 002
(1996, Росія) — CD.

Література: К.М. Київські птахи на американській касеті//
Кур'єр муз. 1991. №10.

«**СОНЯШНИК**» — Київський клуб творчої молоді. Засно-
ваний у жовтні 1962. Серед активістів клубу були поети
М.С.Вінграновський, І.Ф.Драч, Л.В.Костенко, літерату-
рознавець І.М.Дзюба, композитор В.П.Губа, кінорежи-
сер Л.М.Осика, художник В.І.Зарецький та інші митці. У
структурі «С.» була секція джазової музики (голова —
В.С.Симоненко).

Запрошення

СПЕКТОР Фелікс (нар. ?) — керівник ансамблю «Студія-
джаз» Александрійського палацу культури і техніки шах-
ти Світлопольська (Кіровоградська область). Брав участь
у фестивалі «Джаз на Дніпрі-90» (Дніпропетровськ).

СТАНКО Олександр Олександрович (нар.30.VII.1927,
Одеса) — скрипаль, композитор, педагог, заслужений
діяч мистецтв України (1991), кандидат мистецтвознавств-
ва (1986). Закінчив Одеську державну консерваторію
ім.А.В.Нежданової по класу скрипки (1949). У 1949–1951
— педагог Одеського музичного училища. З 1951 — ви-
кладач консерваторії (з 1991 — професор), завідувач ка-
федри струнних інструментів (1974–1979, з 1994). Автор
творів, жанрово близьких до джазу. Серед них «Блюз»
для віолончелі та фортепіано (1992).

СТЕПАНОВ Юрій Миколайович (нар. ?) — диригент, ке-
рівник оркестру. Музичну освіту здобув в Одеській
державній консерваторії ім.А.В.Нежданової. У кінці 1950-
х років був керівником самодіяльного оркестру Клубу
студентів, а потім — керівником Одеського молодіжного
естрадного ансамблю. У 1963–1965 працював художнім
керівником естрадного оркестру Одеської філармонії. У
1966–1971 — керівник естрадного оркестру у Воронежі.

СТЕПАНЯН Адольф Тайкович (нар.10.VIII.1935, Баку,
Азербайджан) — саксофоніст (тенор). Закінчив дири-
гентсько-хорове відділення Бакинського музичного учи-
лища (1958). У 1958–1959 грав в оркестрі кінотеатру
«Україна» п/к *Євгена Танцюри* в Одесі. Гастролював у
Кувейті та Ірані з Пересувним цирком (1959). З 1959 по
1961 працював в оркестрі ресторану «Дружба» в Баку.
Саксофоніст джаз-оркестру «Дніпро» (1961–1966), ор-
кестру Київського держцирку (1966–1971), Естрадного
оркестру Українського радіо і телебачення п/к *Гіви
Гачечіладзе* (1972–1973). У 1967 — соліст Державного
естрадного оркестру Вірменії п/к Костянтина Орбеляна.
З 1973 працював у Київському об'єднанні музичних
ансамблів. З 1979–1980 — у США.

СТЕПТ Семмі (18.IX.1897, Одеса–2.XII.1964, Лос-Андже-
лес, Каліфорнія, США) — композитор. У 1900 емігрував
з родиною до США, жив у Піттсбурзі. В 1930–1940-х ро-
ках створив декілька хітів, серед яких «Please Don't Talk
About Me When I'm Gone» (1931) та «Don't Sit Under The
Apple Tree» (1942).

СТЕЦЕНКО Володимир Володимирович (нар.15.VI.1963,
Магдебург, Німеччина) — гітарист. У 1983 закінчив Го-
мельське музичне училище по класу гітари. З 1990 — ви-
кладач київської дитячої музичної школи №27. З 1994
грає з *В'ячеславом Солнцевим* у дуєті «СВ-Акустик». Кон-
цертував з ним у Люксембурзі (1995), виступав на
фестивалі «Осінній джазовий марафон» (Київ, 1996).

СТРИЛЕЦЬ-СТРИЛЕЦЬКИЙ Георгій Борисович (нар.
26.XI.1939, Васильків Київської області) — піаніст, дири-
гент, керівник оркестру, педагог. Музичну освіту здобув
у Ленінградській (клас фортепіано, 1970) та Львівській
(факультет оперно-симфонічного диригування, 1974)
консерваторіях. Дебютував у 1956 як піаніст естрадного
оркестру Клубу поліграфістів п/к *Миколи Козлова*. Під
час навчання у Київському інженерно-будівельному

інституті (закінчив у 1962) грав у студентському естрадному оркестрі (1957–1959). У 1959 керував естрадним оркестром Київського інституту харчової промисловості. Концертмейстер Київської студії естрадно-циркового мистецтва (1963–1964). З 1975 по 1995 — диригент Оперної студії та викладач Київської державної консерваторії ім. П. І. Чайковського. Викладач (з 1994) і керівник біг бен-

ду (з 1995) Київського державного вищого музичного училища ім. *Р. М. Глієра*, з яким брав участь у фестивалях «Осінній джазовий марафон» (Київ, 1995, 1996). З 1997 — в Німеччині.

СУМСЬКИЙ ДЖАЗ-КЛУБ — діяв у 1986–1987 при Будинку культури «Хімік» (голова — О. Ісаєв).

m

ТАБАЧНИКОВ Модест (Манус) Юхимович (13.VIII.1913, Одеса–31.I.1977, Москва, Росія) — композитор. Заслужений діяч мистецтв Росії (1976). У 1931–1934 навчався по класу диригування в Одеському музично-театральному інституті. У 1946–1952 брав консультації з композиції у В. А. Белого. У 1934–1941 — музичний керівник театрів «Синя блуза» і «Мотор», концертно-естрадного колективу, завідувач музичної частини Одеської студії художніх фільмів. Під час Великої Вітчизняної війни (1942–1945) працював у фронтовому театрі мініатюр «Веселий десант». З 1946 — в Москві. Основні жанри творчості —

оперета і пісня. Багато співпрацював, зокрема, з *Леонідом Утьосовим* і *Клавдією Шульженко* та їхніми колективами (серед найбільш відомих творів «Давай закурим», «Одессит Мишка», «У Чорного моря» та інші).

ТАККЕР Софі (Каліш Соня) (13.I.1884, Україна–9.II.1966, Нью-Йорк, США) — співачка, актриса. У 1887 разом з родиною емігрувала до США, у 1906 почала виступати в Нью-Йорку. Співала і грала у водевілях, мюзик-холі, мюзиклах, знялася в декількох фільмах, виступала по радіо. З 1911 записувалася на грамплатівки. З репертуару співачки особливої популярності набула пісня, що належить до міського фольклору — «Прости-прощай, Одеса-мама!», яка у 1910 стала широко відомою в США під назвою «Some Of These Days» (її авторство приписується Шелтону Бруксу). Автор мемуарів «Some Of These Days: Autobiography Of Sophie Tucker» (New York, 1945). Деякі сторінки її творчої біографії лягли в основу мюзикла «Софі» (1963).

Джаз-оркестр кінотеатру «XX-річчя РСЧА» п/к Євгена Танцюри: Борис Буздес — тенор-саксофон, Микола Голота, Анатолій Сергійчик — альт-саксофон, Оскар Ліхтенштадт — акордеон, Олександра Крижановська — співачка, Ілля Зіммерфельд — скрипка, Шико Верніков, Михайло Амчи-славський — труба, Петро Махін — тромбон, Михайло Бондарев — туба, Лев Саксонський — ударні інструменти, Євген Танцюра — гітара, Борис Чарковський — фортепіано 1 червня 1947 року

ТАЛІСМАН Лев Олександрович (нар. ?) — скрипаль. У 1940–1960-х роках — керівник джаз-оркестру кінотеатру «Батьківщина» у Дніпропетровську.

ТАНЦЮРА Євген Федорович (нар. 14.II.1917, Київ) — скрипаль, гітарист, трубач, керівник оркестру. З семи років приватно вчився грі на скрипці. У 1939–1940 навчався по класу скрипки в Одеській консерваторії. Грав на гітарі у джаз-оркестрі кінотеатру ім. В. Г. Короленка п/к *Олександра Житницького* (1940–1941). У 1946–1947 — гітарист джаз-оркестру кінотеатру «XX-річчя РСЧА» (з 195? — «Україна») п/к *Якова Верховського*, у 1947–

1962, 1966–1977 — керівник цього оркестру. З 1963 по 1965 — керівник інструментального естрадного квартету Одеської філармонії.

ТАПЕРЕЧКІН Володимир (нар.?) — піаніст, керівник ансамблю. Музичну освіту здобув у Львівській державній консерваторії по класу віолончелі (1970?). У 1964(?) грав в ансамблі Львівського будинку вчених з Войтеком Петровичем (труба), Романом Скрипкою (бас) та *Анатолієм Шацьким* (ударні інструменти). У 1968–1969 — керівник естрадного оркестру Львівського конвеєробудівного заводу та джазового тріо (1968). Певний час працював у Чернівцях з Софією Ротару, з ансамблем «Смерічка», грав у ресторані. З 1994(?) живе в Німеччині (Кассель).

ТАРАНЕНКО Іван Іванович (нар. 16.IX.1965, Канів) — композитор, піаніст, керівник ансамблю, педагог. У 1991 закінчив Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу композиції, протягом 1992–1995 навчався в аспірантурі. З 1991 — викладач Канівського училища культури та дитячої школи мистецтв. Читає лекції з теорії джазу в Національній музичній академії України. У 1996 створив джазовий ансамбль, з яким концертує як композитор і піаніст.

ТАРТАКОВСЬКИЙ Семен Миколайович (22.V.1901, Бердичів–6.XII.1965, Москва, Росія) — композитор, диригент. У 1914–1920 та 1924–1926 навчався у Харківському музичному училищі та консерваторії по класу скрипки Й.Ю.Ахрона, Левенштейна та І.В.Добржинця, по класу композиції С.С.Богатирьова. У 1924–1945 — завідувач музичної частини і диригент у драматичних театрах і театрах музичної комедії в Харкові, Києві, Челябінську. У 1945–1948 — художній керівник Челябінської філармонії. З 1951 — в Кисловодську. Автор фокстроту «Ії кохання» (спільно з композитором *Юлієм Мейтусом*), який виконувала негритянська танцюристка Вікторія Тейлор під час гастролей в Україні (травень, 1926) американського ансамблю «Kings of Jazz» Френка Уїтгера. У першій половині 1930-х років співпрацював як композитор з теа-джазом п/к *Бориса Ренського*.

ТЕПЕР Віллі Мойсейович (12.IV.1912, Одеса–22.X.1962, Дніпропетровськ) — ударник, керівник оркестру. Батько *Є.В.Телера*. У 1933–1936 — артист оркестру Дніпропетровського театру юного глядача. Грав у джаз-оркестрах

кінотеатрів «Рот-Фронт» п/к *Леоніда Жуковського* (1936–1940), «Батьківщина» п/к *Льва Талісмана* (1947), «Перемога» п/к *Якова Курицького* (1953–1955). З 1947 по 1953 працював у Бельцах (Молдова), де виступав з джаз-оркестром п/к Олександра Ранга в кінотеатрі ім.Г.І.Котовського. У 1955–1956 — керівник естрадного оркестру Дніпропетровського державного університету. З 1955 — керівник естрадного оркестру і директор клубу заводу ім.І.В.Бабушкіна.

ТЕПЕР Євген Вільямович (нар.14.III.1940, Дніпропетровськ) — кларнетист, саксофоніст (альт). Син *В.М.Телера*. У 1947–1953 навчався в музичній школі в Бельцах (Молдова) по класу кларнета. На саксофоні почав грати в естрадному оркестрі Дніпропетровського металургійного інституту п/к *Олега Усачова* (1957–1958). Учасник естрадних оркестрів Дніпропетровського гірничого інституту п/к *Володимира Марховського* (1962–1963, 1964–1966) та *Олега Лалтева* (1963–1964). У 1969–1973 — саксофоніст естрадного оркестру Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта («ЗКЛ-69») п/к *Володимира Марховського*, з яким брав участь у фестивалях «Юність» (Дніпропетровськ, 1969–1971, 1973), «Джаз-70» (Воронеж, Горький), «Донецьк-102» (1971). Пізніше грав в естрадних оркестрах Будинку культури залізничників п/к *Віктора Реліна* (1973–1974) та *Юрія Біленка* (1976–1985), Дніпропетровського агрегатного заводу п/к *Юрія Півака* (1973–1982). У 1980 — артист оркестру Дніпропетровського держцирку п/к *Юрія Паламарчука*. Автор статті «Был и такой джаз...» («Днепр вечерний», 1986, 9 августа).

ТЕПЛИЦЬКИЙ Леопольд Якович (11.III.1890, Єкатеринослав, тепер Дніпропетровськ–16.XI.1965, Петрозаводськ, Росія) — піаніст, композитор, диригент, керівник оркестру, заслужений діяч мистецтв Карельської РСР (1951). Навчався в музичному училищі в Єкатеринославі по класу фортепіано Бриліант-Лівена (1900–1904). Закінчив Харківське музичне училище по класу фортепіано С.А.Брикнера (1914). З 1915 по 1925 навчався в Петроградській консерваторії по класах фортепіано Ф.М.Блуменфельда (1915–1920), композиції М.О.Соколова, М.О.Штейнберга, Й.І.Вітоля, диригування Е.А.Купера. У 1905–1909 — піаніст-аккомпаніатор у різних містах України. З 1917 по 1933 — диригент в «Півнзахкіно» (Петроград–Ленінград). У 1926 був відряджений Наркомом до США (Нью-Йорк, Філадельфія), де займався вив-

ченням проблем оркестрового супроводу німих фільмів. Керівник Першого концертного джаз-банду (Ленінград, 1927–1928).

ТЕРЕНТЬЄВ Сергій Володимирович (нар. 11.IV.1946, Одеса) — піаніст. Музичну освіту здобув в Одеській державній консерваторії ім. А. В. Нежданової, яку закінчив у 1972 по класу фортепіано Л. Н. Гінзбург. З 1973 працював у ній асистентом. У 1974–1979 — артист Одеського об'єднання музичних ансамблів. З 1979 по 1981 — піаніст джаз-оркестру п/к Олега Лундстрема, з яким брав участь у фестивалях в Баку, Красноярську, Ленінграді, Москві та Ризі. У 1983–1988 — соліст Одеської філармонії. Учасник *Одеського фестивалю джазової музики* (1982, 1983), фестивалю «Осінні ритми-84» (Ленінград), «Ритми літа» (Рига, 1985), *Першого Всесоюзного джазового фестивалю пам'яті Леоніда Утьосова* (Одеса, 1990), *Міжнародного фестивалю джазової музики, присвяченого 100-річчю від дня народження Л. О. Утьосова* (Одеса, 1995). Концертував в Італії (1988), Австралії (1994, 1995), Данії (1995, 1996), Іспанії (1997) та інших країнах. Згідно з результатами анкетування, що його проводила редакція газети «Советская молодежь» (Рига) за участю джазових фахівців, посідав перше місце в категорії «відкриття року» (1984), п'яте (1984, 1987) та друге (1985, 1986) місця серед піаністів СРСР. Автор декількох творів, серед яких п'єса «Чому?» (записана у 1986 на грамплатівку «В стилі свінг» у виконанні джаз-оркестру Олега Лундстрема (аранжування В. В. Долгова). Лауреат Республіканського конкурсу піаністів ім. М. В. Лисенка (1972).

Дискографія: «Свет осенней ливны». Джазовые композиции С. Терентьева и Ю. Кузнецова. «Мелодия» С60 19401 005 (16.III.1983) — LP; «Осенние ритмы-84». «Мелодия» С60-22905-06 (1984) — LP; Sergei Terentiev. Solo 1. «Sunset Music» SMACD 07 (22.II-2.III.1994, Австралия) — CD.

Література: Саксонская А. Это долго помнится// Советская культура. 1983. 24 декабря; Фейертаг В. Возвращение Сергея Терентьева// Советская эстрада и цирк. 1985. №1; Баташев А. Поэт джазо-

вого фортепиано// Вечерняя Одесса. 1986. 29 января; Фейертаг В. Сергей Терентьев// Советский джаз. М., 1987; Горбатюк А. Сергей Терентьев. Хоть джаз и не родился в Одессе... (Разговоры с Мартьяновым)// Вечерняя Одесса. 1991. 8 июля; Пронін С. Маестро Терентьев// Черноморські новини. 1995. 28 червня; Горбатюк А. Сергей Терентьев. Хоть джаз и не родился в Одессе... (Разговоры с Мартьяновым). Одеса, 1995.

«ТИЖДЕНЬ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ» — фестиваль, що проводився Одеською обласною філармонією у 1984.

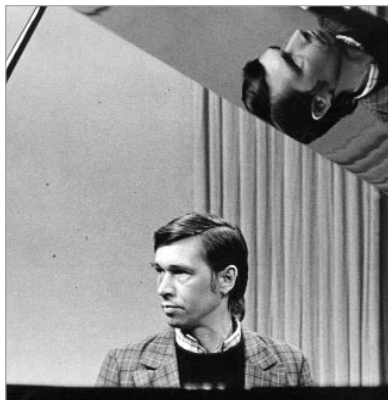
Література: Сплетіння стилів і поривань// Комсомольська іскра. 1984. 17 травня; Теоретична пауза за кулісами// Комсомольська іскра. 1984. 17 травня.

ТИМШИН Віталій Іванович (нар. 4.III.1947, Свердловськ, Росія) — піаніст, керівник ансамблю. Закінчив дитячу музичну школу по класу фортепіано (1964) у Дніпропетровську. У 1963–1964 — піаніст естрадного оркестру Дніпропетровського заводу ім. К. Лібкнехта п/к Юрія Кабанкіна, у 1965–1967 виступав з тріо. З 1968 грав в ансамблі *Олександра Шаповала*, з яким брав участь у дніпропетровському фестивалі «Юність-69».

ТИТАРЕНКО Федір Павлович (нар. ?) — керівник оркестру. Закінчив Новосибірську державну консерваторію. З 1985 по 1993 — керівник естрадного оркестру Криворізького гірничорудного інституту. Учасник фестивалів «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1988 — у складі джаз-квартету; 1990–1992 — з бендом). Нині працює у Новосибірському держцирку.

ТІТЯЄВ Андрій Борисович (нар. 9.IV.1966, Луцьк) — тромбоніст, керівник ансамблю. Закінчив Львівську державну консерваторію по класу тромбона (1995). У 1993–1997 — завідувач відділу естрадно-джазового виконавства Луцького державного музичного училища. З 1994 — керівник ансамблю «Classic Dixieland Band», з яким концертував у Польщі (1995, 1997), Росії, Білорусі.

ТОВСТУХА Петро Євгенович (18.V.1965, Козелець Чернігівської області) — композитор, піаніст, диригент. Закінчив Київську спеціальну середню музичну школу-десятирічку ім. М. В. Лисенка по класу фортепіано (1983) та Київську державну консерваторію ім. П. І. Чайковського по класу композиції *М. М. Скорика* (1990) й диригентський факультет Національної музичної академії України

Сергій Терентьєв. Другий Одеський фестиваль джазової музики, квітень 1983 року
Фото Віктора Марущенка

Петро Товстуха

1990, 1991), Торонто, Калгарі, Вікторії (Канада, 1991), на фестивалі «*Нова територія*» (Київ, 1993).

ТОЛСТОВ Іван Сергійович (нар.2.X.1945, Гур'єв, Казахстан) — композитор, аранжувальник, піаніст. У 1966–

ім.П.І.Чайковського (1998). У 1989–1992 — композитор театру-студії «Будьмо». Композиторську діяльність поєднує із виконавською. У 1994–1997 — художній керівник і диригент Камерного оркестру Чернігівської філармонії. Лауреат Всесоюзного конкурсу (1987). Брав участь у складі Тріо сучасної музики *Олександра Нестерова*, а також в дуеті з ним виступав на фестивалях у Ванкувері (Канада,

1973 — тапер у Фрунзенському держцирку (Киргизія). З 1973 по 1979 грав у ресторанных оркестрах Ташкента. У 1979 закінчив Ташкентську консерваторію по класу композиції. З 1984 — в Києві (на творчій роботі). Автор творів, написаних під впливом джазу.

Твори: «На Старо-Київській горі» для двох фортепіано (1988); «Бугі-вугі» для симфонічного оркестру (1995); «Нехай буде так, як буде» для біг бенду (1995); «Залучення до джазу». Фортепіанний альбом (1995); «Дійство» для симфонічного оркестру та імпровізуючого фортепіано (1996).

«35 ХВИЛИН ДЖАЗУ» — щотижнева програма телекомпанії «Тет-а-тет» (з 1992). Автор — *Л.А.Гольдштейн*.

Література: Бесталанная О. Семь тысяч минут классического джаза// Киевские ведомости. 1996. 2 августа.

У

«УКРАЇНСЬКИЙ КАБІНЕТ ЕСТРАДИ» — творча майстерня. Створена у 1932 в Харкові з ініціативи комісара народної освіти УРСР М.О.Скрипника. Однією з перших робіт кабінету була програма Теа-джазу п/к *Бориса Ренського*, поставлена режисером І.Ф.Земгано.

УСАЧОВ Олег Леонідович (16.X.1929, Запоріжжя–26.X.1960, Дніпропетровськ) — керівник оркестру, ансамблю. Після закінчення диригентсько-хорового відділення Дніпропетровського музичного училища (1954) створив естрадний оркестр у Палаці студентів. Керівник естрадного ансамблю Дніпропетровського гірничого технікуму (1955–1956) та естрадного оркестру Дніпропетровського металургійного інституту (1957–1958). У 1955–1960 — завідувач відділу Дніпропетровського педагогічного училища.

УСПЕНСЬКИЙ Юрій (нар.?) — трубач. Дебютував в естрадному оркестрі Київського мотоциклетного заводу п/к *Володимира Симоненка* (1959). У 1963 грав в оркестрі «Мелодія» п/к *Іллі Гасса*, у 1964–1967 — у джаз-оркестрі «Дніпро» п/к *Гіві Гачечіладзе*, у 1969 — в оркестрі ресто-

рану «Дружба». Упродовж 1970–1972 років був артистом оркестру Київського держцирку, в 1972–1978 — Естрадного оркестру Українського радіо і телебачення п/к *Гіві Гачечіладзе*. З 1987(?) проживає у США.

УТЬОСОВ (Вайсбейн) Леонід (Лазар) Осипович (21.III.1895, Одеса–9.III.1982, Москва, Росія) — актор, співак, керівник оркестру, народний артист СРСР (1965). Приватно навчався гри на скрипці. З 1912 — актор театрів мініатюр Кременчука, Одеси, Харкова, Херсона, Запоріжжя, Києва. З 1921 виступав у театрах Москви. В 1928 організував у Ленінграді спільно з *Я.Б.Скоморовським* теа-джаз, з яким дебютував 8.III.1929 з програмою «Теа-джаз». З 1930 співробітничав з *І.О.Дунаєвським* по створенню наступних програм («Джаз на повороті», 1930; «Музичний магазин», 1931; «Кармен та інші», 1933; «Темна пляма», 1936). Теа-джаз У. брав участь у зйомках кінофільму «Веселі хлоп'ята», музику до якого написав *І.О.Дунаєвський* (режисер Г.В.Александров, 1934). У 1939 колектив був переіменований у Державний джаз РРФСР, у 1947 — Державний естрадний оркестр РРФСР. Виступав з оркестром як співак. Автор книжок

Листівка
1930-ті роки

«Записки актера» (М.–Л., 1939), «С песней по жизни» (М., 1961), «Спасибо, сердце!» (М., 1976). У 1990 в Одесі провівся *Перший Всесоюзний джазовий фестиваль пам'яті Леоніда Утєсова*, у 1995 — *Міжнародний фестиваль джазової музики, присвячений 100-річчю від дня народження Л.О.Утєсова*

Література: ***// Театр и кино. 1917. №14; ***// Театр и кино. 1917. №15; Хоменко Ю. «Утесовщина»// За пролетарскую музыку. 1930. №8; Приезд Государственного эстрадного оркестра РСФСР// Курортная газета. 1956. 8 сентября; Концерты Леонида Утесова// Крымская правда. 1956. 9 сентября; Суханова С. Концерты Леонида Утесова// Курортная

газета. 1956. 9 сентября; За високу майстерність і неповторність// Мистецтво. 1967. №1; Леонідов П. Зустріч з оркестром Утєсова// Культура і життя. 1986. 30 листопада; Кесова Н. Прощальная гастроль// Вечерняя Одесса. 1987. 1 апреля; Райков А. Утесов, джаз, улыбка// Вечерняя Одесса. 1988. 5 апреля; Кохрихт Ф. Леонид Утесов у себя дома// Мелодия. 1989. №1; Островський Г. Джерело у витоках ріки// Новини кіноекрану. 1989. №1; Амциславские Б. и Э. «Я родился в Одессе...»// Знамя коммунизма. 1990. 27 февраля, 20 марта, 10 апреля; Горохова О. «Я вам не скажу за всю Одессу»// Робітнича газета. 1991. 26 червня; Владимирская Г. Леонид Утесов возвращается в Одессу// Голос Украины. 1992. 4 июня; Владимирська Г. Утєсов повертається до Одеси// Голос України. 1992. 4 червня; 100 фотографій Леоніда Утєсова. Одеса, 1995; Власов В. Аккомпаніюю Утєсову// Вечерняя Одесса. 1995. 18 марта; Галяс А. «Я жил в такие времена...»// Вечерняя Одесса. 1995. 21 марта; Лебедев В. Він став Утєсовим!// Культура і життя. 1995. 22 березня; Левит Я. «Спасибо, сердце...»// Правда Украины. 1995. 22 марта; Бродавко Р. Легендарный одессит// Вечерняя Одесса. 1995. 23 марта; Ю.И. «Ты песням отдал жизнь свою, а песни нашей жизнью стали...»// Вечерняя Одесса. 1995. 23 марта.

УЧАНІН Валентин Миколайович (нар.18.V.1948, Львів) — саксофоніст (тенор, сопрано), флейтист. Музичну освіту здобув у львівській музичній школі, яку закінчив по класу фортепіано. На саксофоні грає з 1965 (навчався приватно), на флейті — з 1971. Дебютував у 1967 в естрадному

оркестрі Будинку культури ім.Ю.О.Гагаріна п/к Григорія Середи. Грав в естрадному оркестрі Львівського конвейєробудівного заводу п/к *Володимира Таперечкіна* (1968–1969), в ансамблях заводу «Мікроприлад» п/к Валентина Арістова (1969–1970) та «Слов'яни» п/к Ісана Бахматова (1971–1972), у рок-групі Клубу міліції п/к Валентина Короневського (1972–1973), концертував з *Аркадієм Ореховим*. З 1987 виступав з ансамблем «Мелодром» п/к Олександра Львова. Учасник фестивалів «Кришталевий Лев» (Львів, 1988, 1989) — з ансамблями «Орфей» п/к *Валерія Половини* та «Мелодром»; «Джаз на Дніпрі» (Дніпропетровськ, 1989) — з ансамблем «Мелодром»; «Голосієве-88» (Київ) — з ансамблем «Орфей»; «Соло-дуо-тріо» (Краків, Польща, 1990) — в дуеті з піаністом *Юрієм Бонем*; «Міколайкі джазове» (Пшемишль, Польща, 1993) — соло; «Міколайкі джазове» (1995) — в квартеті з *Аркадієм Ореховим* (фортепіано) та варшавськими музикантами — Петром Родовичем (контрабас) та Казімежем Йонкішем (ударні інструменти). З 1994 грає в ансамблі «Tender blues» п/к *Аркадія Орехова*, з яким концертував у Фрайбурзі (Німеччина, 1996). Автор статей «Російсько-український проект "Березень-93"» (1993), «Метаморфози українського джазу» («Пост поступ», 1996, №18). Керівник Студії імпровізаційної музики «Дзига», член Президії *Джазової асоціації України* (з 1995).

Література: Дашкович. «Mikolajki jazzowe»: джаз для самотнього саксофона// Пост поступ. 1993. №47.

Валентин Учанін — сопрано-саксофон, Юрій Бонь — фортепіано
Фестиваль «Соло-дуо-тріо» (Краків, Польща, 1990)
Фото Мацея Дилонга (Краків)

Ф

ФАСРМАН Олександр Аронович (нар.18.III.1940, Макіївка Донецької області) — скрипаль, керівник оркестру. Закінчив макіївську музичну школу по класу скрипки (1955). У 1956–1958 — скрипаль естрадного оркестру Будинку культури Макіївського металургійного заводу. З 1958 по 1960 грав в естрадному оркестрі Донецького медичного інституту п/к Івана Качуєва. У 1960–1993 — керівник цього оркестру.

ФАЙНШМІДТ Леонід Вульфівич (нар.28.IX.1947, Дніпропетровськ) — кларнетист, саксофоніст. Закінчив Дніпропетровське музичне училище по класу кларнета (1973). У 1964–1966 грав в естрадному ансамблі Будинку вчителів. З 1966 по 1970 концертував на Далекому Сході. У 1973–1997 — артист вокально-інструментального ансамблю Дніпропетровської філармонії «Водограй».

ФЕЙЄРТАГ Володимир Борисович (нар.27.XII.1931, Ленінград, Росія) — музикознавець, публіцист, музично-громадський діяч, заслужений діяч мистецтв Росії (1991). Музичну освіту здобув на теоретико-композиторському відділенні Ленінградського музичного училища. Керівник студентських естрадних і джазових колективів (з 1954), лектор-музикознавець Ленконцерту з питань джазу, організатор у Ленінграді та інших містах СРСР джазових філармонічних абонементів і фестивалів (з 1966), викладач курсу історії джазу в Ленінградському музичному училищі (з 1976) та в Ленінградському інституті культури (з 1993). Один із фундаторів першого джаз-клубу в СРСР (Ленінград, 1958). Член Центральної ради Радянської джазової федерації (з 1988). Президент асоціації «Інтерджаз» (з 1990). Автор книги «Джаз» (у співавторстві з В.С.Мисовським, Л., 1960), статей та рецензій, у тому числі: «Мелодии джаза» («Музыкальная жизнь», 1971, №16), «Возвращение Сергея Терентьева» («Советская эстрада и цирк», 1985, №1), «Дни джаза в Донецке» («Музыкальная жизнь», 1985, №16), «Сергей Терентьев» (у збірнику «Советский джаз». М., 1987), «Основы джазовой интерпретации» (у співавторстві з А.Е.Соловйовим,

«Советский джаз», М., 1987). З 1971 організатор джазових філармонічних абонементів, член журі та ведучий фестивалів у Дніпропетровську, Донецьку, Кривому Розі та Одесі. Лауреат премії Уїліса Коновера (США).

ФЕЛЬДМАН (Алфімов) Олександр Якович (нар.3.III.1937, Харків) — контрабасист. Музичну освіту здобув у Харківському музичному училищі, яке закінчив у 1970 по класу контрабаса. У 1957–1958 грав в естрадному оркестрі Харківського будівельного технікуму п/к *Олександра Литвинова*. З 1959 по 1961 гастролював з різними ансамблями. У 1961–1967 — контрабасист ансамблю ресторану «Центральний» п/к *Романа Фрумкіна*.

ФЛІПП Людо (нар.?) — керівник джаз-оркестру Львівського театру мініатюр. У 1940 виступав з ним у Москві.

ФЛІППОВ Євген Михайлович (нар.29.XI.1941, Красноярськ, Росія) — піаніст, аранжувальник, керівник оркестру, педагог. Закінчив Львівську державну консерваторію по класу фортепіано (1972). Під час служби в армії — керівник естрадного оркестру Прикарпатського військового округу (1962–1964). У 1967 — керівник естрадного ансамблю Львівської філармонії. З 1967 по 1991 — керівник естрадного оркестру кінотеатру «Україна». У 1991–1997 — концертмейстер Будинку культури Львівського трамвайно-тролейбусного управління. З 1997 — викладач і керівник біг бенду Львівського державного музичного училища, викладач військово-диригентської кафедри Державного університету «Львівська політехніка».

ФЛІТ Харитон Львович (Хацкель Ельйович) (нар.1.X.1907, Одеса) — саксофоніст (альт, тенор), кларнетист. Дебютував у 1938 в джаз-оркестрі кінотеатру «XX-річчя РСЧА» п/к *Наума Кривого*. Після Великої Вітчизняної війни грав у джаз-оркестрах кінотеатрів ім.Максима Горького (1947–1957), ім.Г.І.Котовського (1957–1960) та в ансамблях ресторанів «Антарктика» (1947–1949), «Театральний» (1964–1965), «Україна» (1965–1967) та «Червоний»

(1967–1971). У 1961–1962 — учасник естрадного оркестру Парку культури і відпочинку «Перемога». З 1960 по 1964 грав у квінтеті Одеської обласної філармонії п/к *Петра Розенкера*.

«**ФМК-67**» («Федерація молодіжних клубів») — перше в Україні молодіжне творче об'єднання, що діяло на повному госпрозрахунку. Засноване в Києві у 1967. У структурі «**ФМК-67**» був джаз-клуб «**МКМ-62**». Об'єднання займалося переважно просвітницькою та гастрольно-концертною діяльністю: організовувало у Києві концерти джазових ансамблів з Ленінграда, Москви, Риги, Таллінна, виступи місцевих музикантів. У жовтні 1967 був проведений перший в Україні джазовий фестиваль «*Джем сешн-67*» за участю київських виконавців. Музичний керівник «**ФМК-67**» — *Володимир Симоненко*. У 1969 за рішенням партійних органів «**ФМК-67**» припинила свою діяльність.

ФРЕЙДЛІН Ян (Яків) Михайлович (нар. 12.VIII.1944, Чита, Росія) — композитор. У 1971 закінчив Одеську державну консерваторію ім. А.В.Нежданової по класу композиції. З 1973 — викладач Одеської спеціалізованої музичної школи-десятирічки ім. П.С.Столярського. Автор творів джазової тематики. Нині проживає за кордоном.

КАЗАНКІН Зіновій Романович (Залман Рувимович) (нар. 18.IV.1924, Харбін, Китай) — ударник. У 1940 грав у танцювальних і рестораних ансамблях та оркестрах Шанхая, в біг бенді п/к Ніка Коріна, у 1941–1947 — в джаз-оркестрі п/к Олега Лундстрема. З 1947 по 1956 — артист Казанського театру опери та балету. Закінчив Казанську консерваторію по класу ударних інструментів (1952). У 1956–1962 грав в естрадному оркестрі Москонцерту п/к Олега Лундстрема. З 1962 — артист симфонічного оркестру Донецької філармонії.

ХАЙТ Юлій (Ілля) Абрамович (15.XI.1897, Київ–6.XII.1966, Москва, Росія) — композитор. У 1918–1921 навчався на

ФРЕНКЕЛЬ Ян Абрамович (21.XI.1920, Київ– 25.VIII.1989, Москва, Росія) — композитор, скрипаль, піаніст, акордеоніст, народний артист Росії (1978). Після закінчення Київської середньої спеціальної музичної школи-десятирічки навчався у Київській консерваторії по класу скрипки Я.С.Магазінера (1938–1941). З 1946 — в Москві. У перші повоєнні роки грав на скрипці, акордеоні та фортепіано в джаз-ансамблі ресторану «Метрополь», у 1950-х роках — у джаз-ансамблі п/к Михайла Фрумкіна, в кінотеатрах. Автор музики до багатьох фільмів, пісень. Лауреат Державної премії СРСР (1982).

ФРУМКІН Роман Ревмірович (нар. 26.XII.1926, Харків) — ударник, керівник ансамблю, оркестру. Закінчив Харківське музичне училище по класу ударних інструментів (1950), де у 1946–1948 керував студентським естрадним оркестром. У 1948–1950 — ударник естрадного оркестру Клубу Управління внутрішніх справ Харкова п/к Михайла Молдавського. З 1951 по 1956 грав в ансамблі ресторану «Інтурист» п/к Леоніда Піковського. Працював в естрадному оркестрі Луганської філармонії п/к Юрія Петрова (1956–1957), в октеті Рязанської філармонії (1958–1961). З 1961 по 1982 — керівник ансамблю ресторану «Центральний» у Харкові. У 1982 — керівник естрадного оркестру Харківської філармонії.

юридичному факультеті Київського університету. По композиції брав уроки у М.Прусліна. З 1921 жив у Москві. Автор численних творів для естрадного оркестру, пісень.

ХАМІСТОС (Вайзер) Зоріан Борисович (нар. 12.XI.1934, Київ) — контрабасист. Дебютував у 1957 як піаніст. З 1959 грає на контрабасі. У 1959–1961 — учасник ансамблів Української республіканської естради та Укрконцерту. Грав в ансамблі *Юрія Братолобова* (1961–1962) та джаз-оркестрі «Дніпро» (1962–1966). У 1966–1977 — артист ансамблів Укрконцерту. З 1978 — на адміністративній роботі. З 1996 живе в Німеччині.

Ансамбль Юрія Братолобова: Оскар Литвинський — баритон-саксофон, Борис Людмер — тенор-саксофон, Марк Резницький, Вадим Ільїн — альт-саксофон, Володимир Климков — труба, Юрій Братолобов — тромбон, Зоріан Хамістос — контрабас

ХАРКІВСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ — проводиться у 1992 та 1997.

ХАСАНОВ Дмитро Васильович (нар.28.VI.1944, Маріуполь) — трубач, аранжувальник, диригент, керівник ансамблю. Закінчив Дніпропетровське музичне училище (1965) та Тбіліську державну консерваторію (1971) по класу труби. У 1963–1964 виступав у кафе «*Чигполіно*». З 1965 по 1968 — артист оркестру кінематографії в Казані. У 1968–1970 — викладач музичного училища і оркестрант у Сухумі. Артист Естрадного оркестру Грузії «Реро» п/к Костянтина Певзнера (1970–1971). Музичний керівник вокально-інструментальних ансамблів «Веселі хлоп'ята» (Дніпропетровська філармонія, 1972–1974), «Експромт» (Орловська філармонія, 1974–1977), «Крила» (Запорізька філармонія, 1977–1978), «Дзвони» (Смоленська філармонія, 1979–1984). Артист вокально-інструментального ансамблю «Ічкерія» (Грозненська філармонія, 1978–1979). У 1984–1987 — оркестрант і диригент Дніпропетровського об'єднання музичних ансамблів і дискотек. У 1987–1991 — диригент духового оркестру Палацу культури Ілліча у Дніпропетровську.

ХАСЛАВСЬКИЙ Яків Павлович (1923,?–1984, Донецьк) — кларнетист, керівник оркестру. В 1950-ті роки очолював

естрадний оркестр у Горлівці. З 1960 по 1963 — керівник естрадного оркестру Донецької філармонії. Керував оркестром кінотеатру ім.Т.Г.Шевченка. Керівник естрадних оркестрів Донецького обласного управління автошляхами «Експрес» (1968–1972) та Будинку культури ім.В.І.Леніна (1979–1984). Брав з ними участь у фестивалях «Донецьк-102» (1971) та «Донецьк-120» (1979).

ХМЕЛЬОВ Сергій Віталійович (нар.21.X.1957, Дніпропетровськ) — ударник, педагог. Закінчив Запорізьке музичне училище по класу ударних інструментів К.П.Олефіренка (1977) та Київську державну консерваторію ім.П.І.Чайковського по класу В.І.Колокольникова (1982). У 1977 грав в оркестрі Запорізького держцирку. З 1985 по 1987 — артист Державного симфонічного оркестру України, з 1987 — оркестру Національної опери України та викладач Київської консерваторії по класу ударних. У 1979–1983 грав у джаз-рок групі «Крок» п/к Володимира Ходзицького, у 1983–1985 — в ансамблі «Червоні маки» п/к Тараса Петриненка. Співпрацював з *Анатолієм Алексаньяном* з 1985, у тому числі в ансамблі «Джаз імпресіоністів», з яким брав участь у фестивалях «Голосієве-88» (Київ), у *Першому Всесоюзному джазовому фестивалі пам'яті Леоніда Утьосова* (Одеса, 1990), виступав з *Олександром Нестеровим* (1986–1989), з ансамблем *Петра Пашкова* (1990). Учасник фестивалю «Дніпрогастроль» (1991). Концертував з дуєтом «Зікр» (Санкт-Петербург) у Великобританії (1997). Виконавець традиційного джазу, джаз-року, фрі-джазу і нової імпровізаційної музики. Лауреат Республіканського (Донецьк) та Всесоюзного (Таллінн) конкурсів виконавців (1980).

Дискографія: «Это не хэви-металл-рок». Джаз-студіо група Петра Пашкова. «Мелодія» С60 31311 007 (1990) — LP; «Звезда Польнь». Дуєт «Зікр», Владимир Соляник — клавішніе, орган, Сергей Хмелев — перкуссия, флейта. «Ключ Records» KRCD 001 (1996) — CD; «Танцююче Время». Дуєт «Зікр», Владимир Соляник — клавішніе, Энвер Измайлов — гитара, Юрий Морозов — гитара, Сергей Хмелев — перкуссия, флейта, арфа,

Сергій Хмельов
«Голосієве-88»
Фото Д.Пейсахова

Х

Томми Мансикка-Ахо — диджериду. «Ключ Records» KRCD 002 (1996) — CD.

Література: Коган О. Імпресіоністи із сюрпризом// Молода гвардія. 1987. 16 грудня; Класика, джаз і не тільки...// Ранок. 1988. №8.

ХОДЕС Арт (Артур В.) (14.XI.1904, Миколаїв–?, США) — піаніст, композитор, керівник ансамблю, журналіст, лектор. Виховувався в сім'ї музиканта (батько співав у церковному православному хорі). У 1905 родина емігрувала до США і оселилася в Чикаго, де Х. захопився джазом. З 1925 почав публічні виступи. Грав з Джинном Крупою, Магтсі Спеніером, Френком Тешемахером, Бадом Фріменом. У 1938 переїхав до Нью-Йорка, де керував ансамблями. З 1943 по 1947 редагував власний журнал «The Jazz Records». Повернувшись до Чикаго (1950), виступав у клубах, брав участь у концертах, писав статті до газет і журналів, учителював, був ведучим джазових телепрограм. У 1970 гастролював у Данії. Пізніше періодично виступав і записувався на грамплатівки з Барні Бігардом, Едді Кондоном, Едмондом Холлом.

ХОДОС Костянтин Володимирович (нар.21.III.1935, Київ) — гітарист, керівник ансамблю. У 1958–1960 — гітарист Естрадно-молодіжного ансамблю Центрального будинку працівників мистецтв УРСР, у 1960–1962 — керівник цього

Ансамбль «Медікус» п/к Ігоря Хоми: Ігор Хома — фортепіано, Орест Довганик — тенор-саксофон, Володимир Кіт — труба, Олег Хома — ударні інструменти, Андрій Цегельський — контрабас
Фестиваль «Таллінн-1966»

го ансамблю. Конструктор першого в Україні електрооргану (1960). Нині проживає за кордоном.

ХОМА Ігор Йосипович (29.IV.1929, Краків, Польща–14.X.1984, Львів) — піаніст, композитор, аранжувальник, керівник ансамблю, оркестру. Брат *О.Й.Хоми*. Приватно навчався гри на скрипці, на фортепіано — самоук. У 1953 закінчив Львівський державний медичний інститут. Грав у різних естрадних і танцювальних ансамблях та оркестрах. З 1955 по 1957 керував квінтетом, з яким виступав у Польській школі. У 1957–1966 — керівник оркестру «Ритм». З 1966 — керівник ансамблю «Медікус», якому в 1971 було присвоєно звання «народний колектив». Учасник фестивалів в Естонії — Тарту (1960) і Таллінні (1965–1967), «Юність-73» (Дніпропетровськ), у Польщі — «Джаз над Одером» (Вроцлав, 1973), «Меморіал Кшиштофа Комеди» (Варшава, 1975), записувався на радіо та виступав по телебаченню. Характерною рисою творчості Х. є використання в творах і аранжировках елементів, що притаманні українському фольклору. Серед найбільш відомих його інструментальних п'єс — «Верховина», «Карпати», «Козачок», «Ноктюрн»(?), «Піраміда». Кореспондент журналу «Jazz» (Варшава, 1967). Автор статей і рецензій «Nowinki ze Lwowa» («Jazz», 197?, №?), «Jazz w Dniropietrowsku» («Jazz», 1973, №7–8), «На фестивалях джазу» («Музика», 1973, №5).

Дискографія: «Медікус». Вокально-інструментальний ансамбль Львівського медичного інституту. Художній керівник — Ігор Хома. «Мелодія» M31–36119–120 (1973?) — LP.

ХОМА Олег Йосипович (3.IV.1937, Тернопіль–23.I.1995, Львів) — ударник. Брат *І.Й.Хоми*. Приватно навчався гри на фортепіано, на ударних — самоук. Грав у колективах п/к *Ігоря Хоми* — у квінтеті (1955–1957), в оркестрі «Ритм» (1957–1966), ансамблі «Медікус» (з 1966), з якими брав участь у фестивалях в Естонії — Тарту (1960) і Таллінні (1965–1967), у фестивалі «Юність-73» (Дніпропетровськ), у Польщі — «Джаз над Одером» (Вроцлав, 1973), «Меморіал Кшиштофа Комеди» (Варшава, 1975). У 1992–1995 — ударник ансамблю «Медікус» п/к *Володимира Кота*. Виступав з ним на фестивалі «Jazz Fest» (Суми, 1994).

ХОРУНЖИЙ Володимир Анатолійович (нар.19.IX.1949, Кіровоград) — піаніст, аранжувальник, композитор.

Володимир Хорунжий

Закінчив київську дитячу музичну школу №3 по класу фортепіано (1964). Грав з різними ансамблями в кафе «Марічка» (1966–1967), «Мрія» (1967–1968), «Хрещатик» (1968–1971), в оркестрі Київського держцирку п/к *Василя Петруся* (1971–1972), у вокальному ансамблі «Мрія» п/к *Вадима Ільїна* (1972–1973). Протягом 1973–1977 — концертмейстер і другий диригент Естрадного оркестру Українського радіо і телебачення. Учасник фестивалів «Джем сешн-67» (Київ) та «Донецьк-100» (1969) у складі квартету *Валерія Колесникова–Володимира Молоткова*. Автор рецензій і статей «Мелодії джазу» («Культура і життя», 1971, 1 серпня), «Зустріч з Густавом Бромом» («Естрада-72», №1). У 1977 виїхав до Угорщини, де концертував, брав участь у фестивалях, керував біг бендом. З 1981 — у Нью-Йорку, де виступав із трубачем Ренді та саксофоністом (тенор) Майклом Брейкерами, гітаристом Джорджем Бенсоном, бас-гітаристом Жако Пасторіусом, ударником Елвіном Джонсом, записувався на грамплатівки зі співачкою Урсулою Дудзяк, скрипалем Міхалом Урбаняком, саксофоністом (тенор) *Анатолієм Герасимовим* та іншими музикантами. У 1986 переїхав до Лос-Анджелеса, де протягом двох років концертував з саксофоністом (тенор) Олексієм Зубовим, співпрацював як клавішник і аранжувальник з відомим кінокомпозитором Джеррі Голдсмітом (аранжував музику до фільму «Рембо-3»). З 1988 займається композицією (автор музики до 18-ти художніх і телевізійних фільмів), виступає як кінопродюсер.

Дискографія: «Время летит». Анатолий Герасимов. Мелодия С60 31489 005 (1991, запис 1987) — LP.

ХРИСТІДІС Олександр Федорович (Александрес Фотіу) (нар.28.І.1946, Нові Сад, Югославія) — ударник. З 1952, як син грецького репатріанта, жив в Узбекистані. У 1962–1963 навчався в студії при Київській державній консерваторії ім.П.І.Чайковського по класу ударних інструментів. Дебютував у секстеті *Київського джаз-клубу* п/к *Євгена Яценка* (1962). У 1963–1964 грав у тріо *Юрія Касаткіна*. Пізніше виступав з різними ансамблями, працював в Укрконцерті та Київському об'єднанні музичних ансамблів. Учасник фестивалів «Джем сешн-67» (Київ), «Юність-68» (Дніпропетровськ) — з квінтетом «Мрія»; «Донецьк» — у складі квінтетів *Володимира Молоткова* (1969) та *Валерія Колесникова* (1971). З 1978 живе в Афінах, де періодично виступає як джазовий музикант.

Дискографія: «Лирическое настроение». Джазовые композиции (Валерий Колесников — труба, флюгельгорн, Вячеслав Новиков — фортепиано, Владимир Молотков — гитара, Александр Христидис — ударные). «Мелодия» С60 09709–10 (1978) — LP.

Олександр Христідіс

Ц

ЦВІГУН Анатолій Васильович (нар.11.V.1938, Вознесенськ Миколаївської області) — контрабасист, сузафоніст. У 1963–1974 грав у Київському диксіленді п/к *Ігоря Сергєєва*, з яким брав участь у фестивалі «*Джем сешн-67*» (Київ).

ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ Андрій Артемович (нар.4.VIII.1942, Стрий Львівської області) — контрабасист. У 1960 закінчив Львівську середню спеціальну музичну школу ім.С.А.Крушельницької по класу контрабаса. Грав у колективах п/к *Ігоря Хоми* — оркестрі «Ритм» (1960–1966), ансамблі «Медікус» (1966–1978), з якими брав участь у фестивалях у Таллінні (1965–1967), «*Юність-73*» (Дніпропетровськ), «Джаз над Одером» (Вроцлав, Польща, 1973), «Меморіал Кшиштофа Коменти» (Варшава, Польща, 1975). З 1992 грає в ансамблі «Медікус» п/к *Володимира Кота*. Виступав з ним на фестивалях «*Jazz Fest*» (Суми, 1994) та «*Горизонти джазу*» (Кривий Ріг, 1996).

ЦИГАЛЬНИЦЬКИЙ Олександр Мойсейович (нар. 1.IX.1948, Біробіджан Єврейської автономної області Хабаровського краю, Росія) — ударник. Навчався в Хабаровському училищі мистецтв по класу ударних інструментів (1968–1970). У 1966–1970 грав у танцювальному оркестрі Хабаровського будинку офіцерів п/к *Вадима Горвця*. З 1970 по 1973 — ударник естрадного ансамблю Донецької філармонії п/к *Юрія Щеглова*. У 1973 співробітничав з естрадним оркестром п/к *Олега Лундстрема*. З 1973 по 1975 грав в ансамблі ресторану «Шахтар» п/к *Олега Кичигіна*. Артист ансамблів Липецької філармонії «Російські хлоп'ята» п/к *Олега Кичигіна* (1975), Таджикдержконцерту «Лунай, пісне» (1975–1976) та Архангельської філармонії (1976–1977) п/к *Валерія Селезньова*. У 1977–1988 грав у ресторанних ансамблях Донецька. Учасник фестивалів «Таллінн-67», «Джаз-68» (Москва), у Хабаровську (1968) — з тріо *Вадима Горвця*; «*Донецьк-102*» (1971) — з септетом «Золота карета» п/к *Юрія Щеглова* і тріо *Анатолія Герасимова*; «*Донецьк-104*» (1973) — з тріо *Олега Кичигіна*, квінтетом *Валерія Колесникова* і секстетом *Анатолія Герасимова*; ? — з

Аллою Фоміною, «Хібінські зорі» (Апатити Мурманської області, 1980) — з квінтетом *Олега Кичигіна*.

ЦИГУТКІН Михайло Якович (нар.29.VII.1945, Севастополь) — піаніст, аранжувальник, диригент, керівник ансамблю. Закінчив теоретичне і фортепіанне відділення Дніпропетровського музичного училища (1963) та теоретико-композиторський факультет Ленінградської державної консерваторії ім.М.А.Римського-Корсакова (1971). З 1974 — художній керівник дніпропетровського вокального ансамблю «Гама», з яким брав участь у фестивалях «*Джаз*» (Дніпропетровськ, 1981–1983), «Москворіччя» (1984–1987), «*Донецьк-116*» (1985), «*Горизонти джазу*» (Кривий Ріг, 1995), «*Jazz Fest*» (Суми, 1995), у Міжнародному молодіжному фестивалі в Абердіні (Шотландія, 1995). Гастролював у Німеччині (1990), Швеції (1992) та Шотландії (1995), де також здійснив записи на радіо, у Франції (1996, 1997), брав участь у програмах Центрального телебачення — «Ширше коло» (1985, 1987, 1988), «Ласкаво просимо» (1986), «120 хвилин» (1989), «Заспіваймо, друзі», «Ранкова пошта» (1991) — та Українського телебачення — «Classic-прем'єр» (1995). Творча направленість колективу — вокальна інтерпре-

Вокальний ансамбль «Гама» п/к Михайла Цигуткіна

тація інструментальної музики в стилі традицій французького ансамблю «Les Swingle singers». У репертуарі «Гами» — твори російської та зарубіжної класики, джазові п'єси, обробки народних пісень, негритянські спірічуелс.

Дискографія: The Eastern Singers. Jazz Vocal Association (Франція, 1997), ?.

Література: Волков А. Днепропетровская «Гамма»// Музыкальная жизнь. 1988. №20; Розбеглова Т. Белая магия души// Днепр вечерний. 1991. 24 августа; Гронская А. Рождественская «Гамма»// Приват-ревью. 1994. 8 января; Бондаренко Н. Да-ба-да, да-ба-ду... и так двадцать лет// Наш город. 1994. 31 мая; Соколов В. В гостях у «Гаммы»// Приват-ревью. 1994. №16; Иващенко Н. «Гамма» — поистине уникальная группа// Теленеделя. 1995. №18; Васильев Б. «Гамма» далекая и близкая// Новая газета. 1995. №26.

ЦФАСМАН Олександр Наумович (14.XII.1906, Александрівськ, тепер Запоріжжя—20.II.1971, Москва, Росія) — піаніст, композитор, аранжувальник, диригент, керівник оркестру, заслужений артист Росії (1957). З семи років навчався грі на скрипці, з дев'яти — на фортепіано. У 1918 продовжив навчання в Музичному технікумі Нижнього Новгороду, після завершення якого

(1923) переїхав до Москви, де закінчив консерваторію по класу фортепіано Ф.М.Блуменфельда (1930). З 1926 — диригент, піаніст, аранжувальник організованого ним оркестру «АМА-джаз». У 1933–1936 — керівник різних джаз-оркестрів Москви, у 1939–1946 — художній керівник джаз-оркестру Всесоюзного радіо. З 1946 — завідувач музичної частини естрадного театру «Ермітаж». Автор двох концертів для фортепіано і джаз-оркестру, естрадних, танцювальних і джазових п'єс для фортепіано, оркестру, пісень.

ЦЮПАК Мирослав Андрійович (нар. 10.IX.1950, Львів) — банджоїст, співак. Закінчив львівську середню спеціальну музичну школу №1 ім.С.А.Крушельницької по класу кларнета (1969) і підготовчі курси Львівської консерваторії по класу вокала (1970). З 1969 — співак і гітарист вокально-інструментального ансамблю «Арніка». З 1993 виступає з «Медікусом» п/к *Володимира Кота*. Брав з ним участь у фестивалях «Jazz Fest» (Суми, 1994) та «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1996).

Олександр Цфасман. 1940-ві роки

Ч

ЧАЛИЙ Володимир Лукич (17.I.1941, Прокоп'євськ Кемеровської області, Росія—13.X.1992, Мурманськ, Росія) — піаніст, керівник ансамблю, педагог. Закінчив Донецьке музичне училище (1965) та Ленінградський інститут культури (1985) з фаху «диригент-хормейстер». У 1969–1973 — керівник ансамблю ресторану «Дружба» у Донецьку. З 1973 по 1975 очолював естрадний ансамбль Донецької філармонії «Веселі мушкетери». Учасник фестивалів «Донецьк-100» (1969), «Юність-69» (Дніпропетровськ) — у складі ансамблю джаз-клубу «Донбас-67» та «Донецьк-102» (1971) — зі своїм квітетом. З 1976 — в Апатитах (Мурманська область, Росія), де заснував *джазовий фестиваль* «Хібінські зорі» (з 1980) та організував ансамбль «Гольфстрім» (пізніше — «Мейнстрім»), з яким виступав на фестивалях «Хібінські зорі» (1980), «Ритми Хібін»

(1982), «Джаз-82» (Дніпропетровськ), у Воронежі та Вітебську (1982), «Донецьк-114» (1983). У 1983 переїхав до Мурманська, де працював викладачем відділу естрадно-джазового виконавства в музичному училищі. Концертував у США та країнах Північної Європи (Швеції, Норвегії, Фінляндії). У 1990 заснував у Мурманську *джазовий фестиваль*. З 1990 по 1992 — викладач дитячої музичної школи.

Володимир Чалий — фортепіано, Володимир Денежний — контрабас. «Донецьк-102» (1971)
Фото Геннадія Шакіна (Воронеж)

ЧАРКОВСЬКИЙ Борис Олександрович (3.І.1923, Севастополь–12.V.1996, Одеса) — піаніст, педагог. Закінчив Одеську державну консерваторію ім.А.В.Нежданової (1948 або 1949?). Викладач цієї консерваторії. У 1947 грав у джаз-оркестрі кінотеатру «XX-річчя РСЧА» п/к *Євгена Танцюри*, а також виступав у ресторанах, на круїзних суднах Чорноморського морського пароплавства.

ЧАРКОВСЬКИЙ Олександр Йосипович (22.XII.1892, Махаринці Київської губернії–?, Одеса) — кларнетист. Закінчив Тифліське музичне училище (1913). У 1911–1914 грав у Російському клубі-театрі у Тифлісі. Музикант військових духових оркестрів (1914–1918, 1920–1924). Протягом 1918–1919 працював у різних театрах Одеси. У 1926–1930 грав в оркестрі кінотеатру «Серп і молот» (деякий час у цьому колективі грав на фортепіано Дмитро Шостакович), одночасно — в джаз-ансамблі, що виступав в Одеському яхтклубі. У 1930–1959 — артист оркестру Одеського театру опери та балету.

ЧАРКОВСЬКИЙ Святослав Борисович (нар.7.XI.1948, Одеса) — піаніст, керівник ансамблю, педагог. Музичну освіту здобув в Одеській державній консерваторії ім.А.В.Нежданової, яку закінчив у 1972 по класу фортепіано. На початку 1960-х років — піаніст ансамблю ресторану «Київ». Протягом 1968–1981 грав в ансамблях на круїзних суднах Чорноморського морського пароплавства. З 1973 — викладач Чернігівського музичного училища. Керівник естрадного ансамблю Уральської філармонії (1985–1986), концертмейстер Чернігівської філармонії (1986–1990). У 1986–1997 — голова *Чернігівського джаз-клубу*. Брав участь у фестивалях у Рівному (1989) та Бременхафері (ФРН, 1980).

ЧЕБАН Віктор Сергійович (нар.21.V.1944, Тбілісі) — тромбоніст, керівник ансамблю. Брат *І.С.Чебана*. У 1969 закінчив Дніпропетровське музичне училище по класу тромбона, у 1969–1971 навчався в Ленінградській державній консерваторії ім.М.А.Римського-Корсакова по класу Я.О.Козлова. Грав в естрадному ансамблі Дніпропетровської філармонії п/к *Горія Чебана* (1959–1960). Тромбоніст естрадного оркестру п/к Бориса Іоффе та діксіленду *Володимира Марховського* в Будинку культури залізничників (1961–1962). У 1962–1964 виступав у кафе «*Чипполіно*». З 1967 концертував зі своїм квінтетом. Грав в естрадних оркестрах Дніпропетровського обласного управління автотранспорту «Автострада» п/к *Аркадія*

Мірзояна (1968) та Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта («ЗКЛ-69») п/к *Володимира Марховського* (1969–1971). Керівник вокально-інструментальних ансамблів Ашхабадської (1971) і Орджонікідзенської (1974–1975) філармоній. З 1972 по 1974 — керівник квінтету «Коктейль-бар» у Дніпропетровську. У 1975–1989 — артист ансамблю Ялтинської філармонії п/к Володимира Мачикіна. Учасник фестивалів «*Юність-68*» (Дніпропетровськ) — з естрадним оркестром «Автострада» п/к *Аркадія Мірзояна*; «*Юність*» (1968, 1969) — зі своїм квінтетом; «Джаз-70» (Воронеж, Горький), «*Юність*» (1970, 1971), «*Донецьк-102*» (1971) — з естрадним оркестром «ЗКЛ-69» п/к *Володимира Марховського*.

ЧЕБАН Ігор Сергійович (нар.5.X.1938, Дніпропетровськ) — кларнетист, саксофоніст (альт, тенор), аранжувальник, керівник музичних колективів. Брат *В.С.Чебана*. У 1959–1960 — керівник естрадного ансамблю Дніпропетровської філармонії. Грав в естрадному оркестрі п/к Бориса Іоффе та у діксіленді *Володимира Марховського* в Будинку культури залізничників (1961–1962). У 1963–1964 — учасник ансамблю Ялтинської філармонії п/к Бориса Левітана. Саксофоніст естрадного оркестру Дніпропетровського обласного управління автотранспорту «Автострада» п/к *Аркадія Мірзояна* (1967–1968). У 1969–1971 грав в естрадному оркестрі Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта («ЗКЛ-69») п/к *Володимира Марховського*. Учасник фестивалів «*Юність-68*» (Дніпропетровськ) — з ансамблем *Віктора Чебана* та естрадним оркестром «Автострада», «*Юність*» (1970, 1971), «Джаз-70» (Воронеж, Горький), «*Донецьк-102*» (1971) — з естрадним оркестром «ЗКЛ-69». Керівник джаз-ансамблю Харківської обласної філармонії (1978–1980).

ЧЕБАН Сергій Вікторович (нар.29.XI.1968, Дніпропетровськ) — саксофоніст (тенор). Син *В.С.Чебана*. Навчався у дитячій музичній школі по класу скрипки та саксофона у *Володимира Марховського*. В 1995 закінчив Московське музичне училище ім.Гнесіних по класу кларнета. У 1992 виступав в Італії у складі біг-бенду. З 1994 — артист Державного концертного оркестру Республіки Білорусь п/к Михайла Фінберга (Мінськ).

ЧЕРКАСЬКИЙ ДЖАЗ-КЛУБ — діяв у 1989–1994 (голови — Ю.Ніколенко, 1989; *Ю.М.Гранкін*, 1990–1994).

Література: На хвилі джазу// Черкаська правда. 1989. 9 квітня.

«ЧЕРКАСЬКІ ДЖАЗОВІ ДНІ» — міжнародний фестиваль, що проводився у 1990 та 1992 (двічі).

Література: Трохименко В. Джаз? Джаз!! Черкаська правда. 1990. 9 грудня; Танін О. Свято джазу// Імпульс (С). 1990. 28 грудня; Хаустов В. Джаз того вартий// Черкаси. 1992. 5 лютого; Мирейко А. Третій, міжнародний// Черкаський край. 1992. 15 грудня; Бойко С. Свято джазу на Черкащині// Імпульс (С). 1992. 18 грудня.

ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ ДЖАЗ-КЛУБ — діяв у 1985–1987 при Будинку культури «Текстильник» (голова — *І.В.Присняк*).

ЧЕРНІГІВСЬКИЙ ДЖАЗ-КЛУБ — діяв у 1986–1997 при видавництві «Десна» (голова — *С.Б.Чарковський*).

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Яків Давидович (1898, Бердичів–?, Київ) — скрипаль, диригент, керівник оркестру. Закінчив Одеську консерваторію по класу скрипки (1916). З 1915 працював у різних театральних закладах. У 1919–1921 — капельмейстер оркестру 19-ої Кавказької дивізії. Керівник джаз-оркестру військового санітарного батальйону в Києві (1934). У 1936–1948 — диригент оркестру Київського держцирку. Одночасно керував ансамблями, що грали в ресторанах «Театральний», «Спорт», «Київ», у кінотеатрах.

ЧИЖИК Володимир Іллч (нар.15.X.1937, Київ) — трубач. Дебютував в естрадному оркестрі Львівського медично-го інституту п/к *Пилипа Кесслера* (1955). У 1955–1957 грав у джаз-оркестрах кінотеатрів «Дніпро», «Україна», в естрадному оркестрі Будинку культури Львівської південно-західної залізниці. З 1957 по 1960 — музикант Ансамблю пісні і танцю Прикарпатського військового округу. Артист Ризького естрадного оркестру п/к *Егіла Шварца* (1960), естрадного оркестру п/к *Олега Лундстрема* (1960–1963), естрадно-симфонічного оркестру п/к *Юрія Силантьєва* (1963–1966), Концертного естрадного ансамблю Центрального телебачення та Всесоюзного радіо п/к *Вадима Людвиковського* (1966–1973). З 1973 проживає у США, де грав в оркестрі *Мейнарда Фергюсона*, у колективах, з якими співали *Френк Сінатра* та *Барбра Стрейзанд*. З 1988 не виступає.

ЧИЖИК Леонід Аркадійович (нар.1.I.1947, Харків) — піаніст, композитор, керівник ансамблю, заслужений артист РРФСР (1984). Під час навчання у харківській музичній школі, яку закінчив по класу фортепіано (1965),

грав в ансамблі ресторану «Центральний» п/к *Романа Фрумкіна* (1962), працював піаністом-аккомпаніатором у збірній команді України по художній гімнастиці (1962–1963). З 1965 продовжив навчання по фортепіано в Московському музично-педагогічному інституті ім.Гнесіних. Виступав з тріо *Германа Лук'янова* (1965–1967), грав у Державному естрадному оркестрі РРФСР п/к *Леоніда Утьосова* (1969–1971). Виступав як соліст з оркестром. У 1972 організував власне тріо, з яким з 1973 працював у Москонцерті, гастролював у СРСР та за кордоном. З 1978 грає соло. Учасник багатьох всесоюзних і міжнародних фестивалів, у тому числі «*Донецьк-118*» (1987), *Першого Всесоюзного джазового фестивалю пам'яті Леоніда Утьосова* (Одеса, 1990) — зі співаком *Сергієм Манукяном*. З 1991? — у Німеччині.

Література: Чепалов О. «Моя професія — джаз»// Вечірній Харків. 1979. 10 жовтня; Человек у ролях// Знамя коммунизма. 1983. 2 октября; Кохріхт Ф. Душа імпровізації// Комсомольська іскра. 1983. 19 листопада; Петров І. Програма — це настрої і зал// Молода гвардія. 1984. 16 березня; Назаров А. Загадки Леоніда Чижика// Комсомольское знамя. 1985. 3 июля; Коган О. Диригент настрою// Молода гвардія. 1987. 14 березня; Класичний профіль джазу// Молодь України. 1989. 4 листопада.

«ЧИППОЛІНО» — кафе-клуб у Дніпропетровську, в якому протягом 1962–1964 виступали місцеві джазові колективи, проводилися джем сешн тощо.

ЧОРНЕНЬКИЙ Степан Михайлович (нар.12.II.1924, Угрі Городоцького району Львівської області) — кларнетист, саксофоніст (альт), керівник оркестру. У 1963 закінчив Львівську державну консерваторію по класу кларнета. Грав у джаз-оркестрах кінотеатрів ім.Б.Хмельницького (1954–1962) та «Дніпро» (1962–1963), в оркестрі ресторану «Високий замок» (1963–1966), якими керував *Михайло Ярошевський*. У 1963–1974 — викладач культосвітнього технікуму, де керував естрадним оркестром. З 1966 по 1968 грав в естрадному оркестрі Центрального парку культури і відпочинку ім.Б.Хмельницького п/к *Михайла Ярошевського*, у 1968–1975 — керівник цього колективу.

Степан Чорненький

Викладач і керівник естрадного оркестру в школі села Бібрик (1974–1976). З 1976 — викладач по класу кларнета в дитячій музичній школі №4 у Львові.

ЧУРИКОВ Віктор Васильович (нар.4.XI.1948, Слов'янськ) — саксофоніст (альт), кларнетист, керівник ансамблю, педагог. Музичну освіту здобув у Харківській державній консерваторії, яку закінчив у 1974 по класу кларнета. Грав в естрадних оркестрах Будинку культури ім.В.І.Леніна (1971–1986) та Будинку культури ім.Максима Горького (1973–1975). У 1990–1996 — саксофоніст (альт)

ансамблю «Консенсус» п/к *Сергія Давидова*, з яким виступав на фестивалі «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1995). З 1997 — керівник ансамблю. Брав з ним участь у фестивалі «Горизонти джазу» (1998). З 1977 — викладач класу саксофона в Харківській консерваторії.

Дискографія: В.Золотухин. Симфонія №2 «Утренняя» для більшого естрадно-симфонического оркестра; Концерт-блюз для саксофона-альта с оркестром. Государственный эстрадно-симфонический оркестр Украинской ССР/ А.Ануфриенко; В.Чуриков (саксофон-альт). «Мелодия» С60 26871 001 (1987) — LP.

Ш

ШАБАЛТАС Володимир Миколайович (нар.3.III.1970, Харків) — гітарист, керівник ансамблю. Після закінчення у 1995 Харківського музичного училища по класу гітари (відділення естрадно-джазового виконавства) продовжив навчання у Харківській консерваторії. З 1995 — керівник ансамблю «Special Message». Брав з ним участь у фестивалях «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1995), «Jazz Fest» (Суми, 1995), «Вінниця-96», «Осінній блюз» (Нікополь, 1996), концертував у Німеччині (1996, 1997).

ШАБСІС Фелікс (нар.1935?, Львів?) — ударник. Грі на ударних інструментах навчався самостійно. З 1961 — учасник квартету п/к *Володимира Кота* в кафе «Веселка». У ті ж 1960-ті роки був у складі тріо *Анатолія Седушева*, працював артистом Далекосхідного біг бенду, виступав з *Володимиром Чижиком* у Москві. У 1966–1967 (1965–1969?) грав у тріо «Кавказ» п/к *Вагіфа Мустафазаде*. Певний час перебував у Москві. Нині проживає в США. Грав в одному з джаз-клубів Нью-Йорка.

Дискографія: LP (25 см.). Джаз-тріо «Кавказ». В.Мустафазаде (ф-но), Г.Надирашвили (контрабас), Ф.Шабсис (ударные). «Мелодия» Д 17591-2 (5.V.1966); EP-Д 00017701-2 (27.V.1966); «Таллинн-67». Д 020844 (10.X.1967).

ШАПОВАЛ Олександр Іванович (нар.11.VI.1945, Кисловодськ, Росія) — кларнетист, саксофоніст (тенор, сопрано), флейтист, аранжувальник, керівник ансамблю, оркестру, педагог, заслужений діяч мистецтв України (1992). Музичну освіту здобув у Дніпропетровському музичному училищі, яке закінчив по класу хорового диригування у 1977. Грав в естрадних оркестрах Дніпропетровського гірничого інституту (1962–1968) та Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта («ЗКЛ-69», 1969–1974), якими керував *Володимир Марховський*. З 1968 — керівник ансамблів. У 1974–1979 — саксофоніст вокально-інструментального ансамблю Дніпропетровської філармонії «Водограй» п/к *Володимира Марховського* (з

Квартет Володимира Шабалтаса: Дмитро Александров — саксофон, Денис Дудко — контрабас, Олександр Лебедеко — ударні інструменти, Володимир Шабалтас — гітара
Київ, «Джазова філармонія», 19 травня 1998 року

1976 — музичний керівник). З 1979 по 1994 — диригент оркестру *Київського театру естради* (лауреат Республіканського конкурсу артистів естради). У 1994–1997 — керівник біг бенду Київського центру мистецтв «Славутич». Брав участь у фестивалях «Юність» (Дніпропетровськ, 1968, 1971) — зі своїм квінтетом; «Юність» (1970, 1971, 1973), «Джаз» (Воронеж, Горький, 1970), «Донецьк-102» (1971) — з естрадним оркестром «ЗКЛ-69»; «Донецьк-106» (1975) — зі своїм секстетом; «Голосієве-88» (Київ), «Осінній джазовий марафон» (Київ, 1991–1993), «Дніпрогастроль» (1993) — з оркестром *Київського театру естради*; «Осінній джазовий марафон» (1994–1996), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1995), «Метаморфози джазу» (Київ, 1995) — з біг бендом Київського центру мистецтв «Славутич». Учасник концерту джазової музики VIII Пленуму правління Київської організації Спілки композиторів України (1987). Викладач відділу естрадно-джазового виконавства Київського державного музичного училища ім.Р.М.Глієра (з 1981) та керівник студентського біг бенду (з 1998). Автор творів, серед яких «Кобзарева дума» (присвячена 200-річчю Дніпропетровська).

Дискографія: «Водограй». Вокально-інструментальний ансамбль. Художественный руководитель Александр Шаповал. С62–14083–4 (197?) — LP.

Література: Казьянський Я. Гости с Украины// Юность. 1976. 17 апреля; Кабаков А. «Водограй»// Клуб и художественная самодеятельность. 1977. №9; Кузик В. «Джаз-86»// Музыка. 1986. №2; ***// Музыка. 1991. №1; Гергель О. Кушайте сладкое, слушайте джаз// Факты и комментарии. 1997. 18 сентября.

ШАПОВАЛЕНКО Віталій Васильович (нар.24.VI.1943, Гола пристань Херсонської області) — тромбоніст, керівник оркестру. Закінчив Одеську державну консерваторію ім.А.В.Нежданової по класу тромбона (1970). Дебютував в естрадному ансамблі Херсонського клубу моряків (1961). Грав у диксіленді Будинку культури ім.М.В.Куйбишева п/к Олега Нестеренка (1962), у танцювальному ансамблі Палацу моряків п/к Михайла Алейникова (1962–1963). У 1964–1965 — тромбоніст естрадного оркестру п/к Володимира Жуковського у Бердянську, в 1966–1968 — артист оркестру п/к Юрія Степанова в Одесі. Учасник ансамблю Олександра Дорошенка (Херсон, 1971–1973). З 1974 по 1982 грав в естрадному оркестрі Херсонського палацу культури суднобудівників п/к Віктора Осадчого. З 1993 — керівник джаз-оркестру

Біг бенд
п/к Олександра
Шаповала
1997 рік

Херсонського обласного палацу культури, який брав участь у *Міжнародному фестивалі джазової музики, присвяченому 100-річчю від дня народження Л.О.Утьосова* (Одеса, 1995). Викладач Херсонського музичного училища по класу тромбона (з 1971) і керівник студентського біг бенду (з 1981). Виступав з ним на фестивалі «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1998).

ШАРФМАН Анатолій Леонович (нар.1.IX.1933, Київ) — віолончеліст, диригент, керівник ансамблю, оркестру, педагог. У 1958 закінчив Мінську консерваторію по класу віолончелі. Артист Державного симфонічного оркестру УРСР (1958–1960), оркестрів Оперної студії Київської державної консерваторії ім.П.І.Чайковського (1960–1966), «Балету на льоду» (1966–1982). У 1958–1959 — керівник естрадного оркестру авіаремонтної бази. З 1960 по 1963 — керівник диксіленду, пізніше естрадного оркестру Київського авіаційного заводу ім.О.К.Антонова. Педагог (з 1983), завідувач відділу естрадно-джазового виконавства (з 1985), керівник біг бенду (з 1987) Київського державного музичного училища ім.Р.М.Глієра. Виступав з біг бендом на фестивалях «Голосієве-88» (Київ), «Кришталевий Лев-88» (Львів), на Третьому Міжнародному донському фестивалі естрадної та інструментальної джазової музики (Ростов-на-Дону, 1989), *Першому Всесоюзному джазовому фестивалі пам'яті Леоніда Утьосова* (Одеса, 1990), на фестивалі «Осінній джазовий марафон» (Київ, 1991–1994). У 1992 брав участь у фестивалі джаз-оркестрів у Карлсруе (Німеччина). З 1995 живе в Німеччині.

Ш

ШАХМАН Валерій Наумович (нар.9.III.1940, Свободное Амурської області, Росія) — композитор, диригент, керівник оркестру. У 1977 закінчив Харківський інститут мистецтв по класу композиції *В.М.Золотухіна*. З 1967 — керівник естрадного оркестру «Орбіта» Харківського будинку культури будівельників, з 1976 — головний диригент Харківського держцирку. Нині проживає у Бельгії.

ШАХОВ Володимир Семенович (?–VIII.1963, Львів) — трубаач, керівник оркестру. У 1945–1946 грав у Львівському державному теа-джазі. З 1956 по 1963 — керівник оркестру кінотеатру «Україна».

ШАЦЬКИЙ Анатолій Архипович (нар.24.III.1945, Львів) — ударник, керівник ансамблю, оркестру. Грав в естрадних колективах Львова, а саме — в оркестрах Трамвайно-тролейбусного управління, Медичного інституту (1963–1965), Конвеєробудівного заводу (1966–1968), Мехсклозаводу (1968–1969), Будинку культури ім.Ю.О.Гагаріна (1969–1971). У 1971–1972 — керівник естрадного оркестру Львівського будинку вчених. Грав в естрадному оркестрі Львівського будинку культури будівельників «Ореол» (1973–1974). Протягом 1975–1990 — артист Львівського об'єднання музичних ансамблів. Виступав з ансамблем Львівського будинку вчених (1964) та з «Медікусом» п/к *Ігоря Хоми* у «Меморіалі Кшиштофа Комеди» (Варшава, Польща, 1975). У 1981 заснував ансамбль «Лад», з яким виступав на фестивалях «Джаз» (Дніпропетровськ, 1981–1983). Учасник фестивалів «Кришталевий Лев» (Львів, 1988, 1989), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1995) з ансамблями *Аркадія Орехова*.

Література: Божик І. Вечори джазової музики// Вільна Україна. 1981. 6 грудня.

ШВІРСТ Сергій Іванович (17.VIII.1954, Донецьк–25.XI.1995, Київ) — ударник. Закінчив Київське державне музичне училище ім.*Р.М.Глієра* по класу ударних інструментів (1982). У 1975–1978 виступав з тріо *Анатолія Алексаньяна* (Київське об'єднання музичних ансамблів). З 1977 по 1984 — артист концертного ансамблю Київської державної філармонії «Рапсодія» п/к *Олександра Осадчого*. Грав у джазових групах «Кросворд» (Донецька філармонія, 1983–1985) і «Відеооджаз» п/к *Віталія Розенберга* (Костромська філармонія, 1986–1989), у групі сучасного камерного джазу п/к *Олександра Нестерова* (1988), з якою брав участь у київському фестивалі «Голосієве-88», у тріо *Костянтина Віленського* (Київ,

Сергій Швірст. «Голосієве-88»

1988–1989), в ансамблі «Dynamo»-Kyiv Orchestra» (1988–1989).

Дискографія: «Ты — это все». Джазові композиції. «Мелодія» С60 28803 000 (1988) — LP.

ШЕПЕТА Павло Захарович (нар.15.I.1960, Вінниця) — піаніст, керівник ансамблю. Брат *Ю.З.Шепети*. Після закінчення Вінницького музично-педагогічного інституту (1980) працює в ньому викладачем по класу фортепіано. У 1982–1991 — керівник ансамблю, з яким брав участь у фестивалі «Голосієве-88» (Київ). З 1992 співробітничав з *Юрієм Шепетою*. Виступав з ним на фестивалі «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1995, 1996).

ШЕПЕТА Юрій Захарович (нар.31.XII.1969, Вінниця) — піаніст, керівник ансамблю. Брат *П.З.Шепети*. У 1991 закінчив історико-теоретичний відділ Вінницького музичного училища. З 1985 концертує з різними ансамблями. У 1992 брав участь у *джазовому фестивалі* в Бендерах (Молдова) у складі тріо *Максима Гладецького*. З 1993 — керівник ансамблю, з яким виступав на фестивалях у Бендерах (1993), «*Метаморфози джазу*» (Київ, 1995), «*Jazz Fest-95*» (Суми), «*Горизонти джазу*» (Кривий Ріг, 1995, 1996), «*Вінниця-96*». З 1997 — в Києві.

ШИЛЛІНГЕР Йосип (Джозеф) Михайлович (31.VIII.1895, Харків–23.III.1943, Нью-Йорк, США) — композитор, піаніст, диригент, педагог. Після завершення навчання у Харківській гімназії продовжив освіту в Санкт-Петербурзькій

Йосип Шиллінгер
(малюнок). 1927 рік

консерваторії, яку закінчив у 1918 по класах композиції Й.І.Вітоля, М.М.Черепніна, фортепіано та диригування. Після повернення до Харкова викладав у консерваторії (з 1920 — професор). У 1922 переїхав до Ленінграда, де вів курс композиції у музичному технікумі, був деканом і професором Ленінградського інституту історії мистецтв. Співпрацював з Л.С.Терменом, — був першим виконавцем на терменвоксі та автором самовчителя гри на ньому. Брав активну участь у роботі Міжнародної асоціації сучасної музики.

У 1927–1928 виступав з доповіддю «Джаз-банд і музика майбутнього» перед концертами Першого концертного джаз-банду п/к *Леопольда Теллицького*. У 1929 емігрував до США й оселився в Нью-Йорку, де займався переважно педагогічною діяльністю. Створив власну систему композиції, засновану на математичному методі. Автор учебного посібника «The Schillinger System Of Musical Composition» (New York, 1946). У Ш. більше 400 учнів, серед яких Юбі Блейк, Джордж Гершвін, Бенні Гудмен, Томмі Дорсі, Гленн Міллер. За його системою навчалися Куїнсі Джонс, Джон Льюїс, Джеррі Малліген. У США й нині діє товариство імені Ш.

ШИНДЕРОВСЬКИЙ (Дойбан) Давид Альбертович (нар.?) — ударник. Брат *М.А.Шиндеровського*. В 1950-ті роки грав у самодіяльному естрадному оркестрі Одеського інституту харчової та холодительної промисловості. З 1967 — в Одеському молодіжному естрадному ансамблі п/к *Євгена Болотинського*.

ШИНДЕРОВСЬКИЙ (Дойбан) Марк Альбертович (нар.?) — саксофоніст (тенор). Брат *Д.А.Шиндеровського*. В 1950-ті роки грав у самодіяльному естрадному оркестрі Одеського інституту харчової та холодительної промисловості. З 1967 — в Одеському молодіжному естрадному ансамблі п/к *Євгена Болотинського*. З 1975 — артист Одеського об'єднання музичних ансамблів.

ШИПОВИЧ Костянтин Миколайович (24.II.1907, Київ–7.VIII.1942, там же) — композитор. Син *М.А.Шиповича*.

Закінчив Київський музично-драматичний інститут, де навчався по класу композиції у Л.М.Ревуцького, інструментовку та музичну форму вивчав у Б.М.Лятошинського та В.С.Косенка. Автор багатьох творів, у тому числі п'єси «Дитячий джаз» для камерного ансамблю.

ШИПОВИЧ Микола Антонович (1.IX.1881, Одеса–13.XII.1944, Київ) — композитор, мистецтвознавець, музичний критик. Батько *К.М.Шиповича*. Музичну освіту здобув у Київському музичному училищі, де вивчав музично-теоретичні дисципліни у композитора М.А.Тутковського. Протягом 1907–1934 займався композиторською та музично-критичною діяльністю. Автор більше 250-ти рецензій, серед яких «Джаз-банд» («Киевский пролетарий», 1926, 14 травня) про концерти у Києві негритянського ансамблю «Kings of Jazz» Френка Уїтерса зі США.

ШИРЯЄВ В'ячеслав Васильович (нар.18.X.1947, Душанбе, Таджикистан) — трубач, педагог. Музичну освіту здобув в Одеській державній консерваторії ім.А.В.Нежданової, яку закінчив у 1973 по класу труби. Дебютував у студентському джазовому ансамблі (1968). Артист оркестрів Одеського держцирку (1971–1973) та Одеського театру музичної комедії (1973–1979). З 1980 — викладач відділу естрадно-джазового виконавства Одеського музичного училища ім.К.Ф.Данькевича та учасник біг бенду п/к *Миколи Голощапова*, з яким брав участь в *Одеському фестивалі джазової музики* (1982, 1983), «Тижні джазової музики» (Одеса, 1984), у Донському фестивалі естрадної та інструментальної джазової музики (Ростов-на-Дону, 1984, 1987, 1989), у фестивалях «Джаз над Волгою» (Ярославль, 1986?), «Дні джазу» (Одеса, 1986–1987), «Джаз-87» (Москва), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1987, 1993), «Осінні ритми-89» (Ленінград), у *Першому Всесоюзному джазовому фестивалі пам'яті Леоніда Утьосова* (Одеса, 1990), X Баварському джазовому уїкенді (Регенсбург, Німеччина, 1991) та *Міжнародному фестивалі джазової музики, присвяченому 100-річчю від дня народження Л.О.Утьосова* (Одеса, 1995). У 1996–1997 — трубач ансамблів на круїзних судах Чорноморського морського пароплавства. Учасник *джазового фестивалю* в Регенсбурзі (1997).

ШПАК Михайло Євтихійович (нар.17.XI.1917, Одеса) — ударник. У 1937–1939 грав у джаз-оркестрах кінотеатрів ім.П.П.Постишева та ім.В.Г.Короленка, якими керував *Олександр Житницький*. З 1939 по 1941 — учасник Цен-

трального теа-джазу ЦК залізничників доріг Півдня п/к Євгена Рохліна. Протягом 1945–1948 — ударник естрадного оркестру Будинку культури Львівської південно-західної залізниці п/к *Олександра Авдєєва*. У 1949–1951 грав у септеті ресторану «Брістоль» п/к *Гіллипа Кесслера*, з яким у 1950 і 1951 концертував у Латвії. З 1957 по 1977 — артист джаз-оркестру кінотеатру «Україна».

ШПАКОВСЬКИЙ Тимофій Францович (11.I.1830, Березовка Роменського повіту Полтавської губернії–V.1861, Харків) — піаніст. З дев'яти років виступав з концертами в Одесі, Севастополі та інших містах. У 1843 навчався у Лейпцигу в Луї Пледі, Клари Шуман, Фелікса Мендельсона. З 1845 продовжив навчання у Віденській консерваторії у Фісгофа, концертував. Після закінчення консерваторії (1850) повернувся в Україну. Виступав з концертами у Кам'янець-Подільському, Києві, Львові, Харкові (1950), Петербурзі (1853), Москві, Харкові (1857–1858). За свідченням сучасників у 1857 Ш. виконував фортепіанну п'єсу Луї Моро Готчока «Бамбула», яка створена композитором у 1845 і є раннім зразком професійної музичної культури США, в основі якого — мотиви і ритми однойменного негритянського танцю, що виконувався на площі Конго в майбутній столиці джазу — Нью-Орлеані.

ШПІГЕЛЬ Лев (нар.?) — трубач, керівник ансамблю. Музичну освіту здобув у Харківському інституті мистецтв. У 1978–1980 грав у джаз-ансамблі Харківської обласної філармонії п/к *Ігоря Чебана*. Протягом 1981–1983 керував квінтетом «Астероїд», з яким брав участь у фестивалі «Джаз-82» (Дніпропетровськ). З 1983 виступає в дуеті з піаністом *Ігорем Баленком*. Грав з ним на фестивалях «Голосієве-88» (Київ), «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1988, 1989), «Джаз на Дніпрі» (Дніпропетровськ, 1988, 1990), «Ритми літа-89» (Рига), брав також участь у джазових фестивалях у Калінінграді (1989), Паланзі (Латвія, 1989), «Черкаські джазові дні» (1990). З 1991 живе в Ганновері (Німеччина).

ШПІРТ Борис Якович (нар. 11.VII.1924, Одеса) — ударник, керівник ансамблю. Вихованець Одеської школи військових музикантів. До 1947 — військовий музикант. Грав в ансамблях ре-

сторанів «Лондонський» (1948) і «Червоний» (1949–1958). Ударник джаз-оркестру кінотеатру ім.Г.І.Котовського (ім.Максима Горького, 1954–1958) та інструментального естрадного квінтету Одеської філармонії (1960–1964), якими керував *Петро Розенкер*. З 1964 грав в ансамблях на круїзних судах Чорноморського морського пароплавства. У 1967–1973 — керівник ансамблю ресторану «Ювілейний». З 1973 жив у Ізраїлі, з 1985 — в США.

ШРАЄР Альфред Бенович (нар.8.V.1922, Дрогобич) — скрипаль, керівник оркестру. Закінчив диригентсько-хорове відділення Дрогобицького музичного училища (1956) та Дрогобицький педагогічний інститут (1964). У 1946–1963 — керівник джаз-оркестрів кінотеатрів ім.С.М. Кірова і «Комсомолец». З 1957 — викладач Дрогобицького музичного училища, де у 1969–1972 керував симфоджазом.

ШУЛИКОВ Сергій Олексійович (нар.22.VII.1955, Суми) — піаніст, баяніст, керівник ансамблю. Закінчив Сумське музичне училище по класу баяна (1974). Під час служби в армії (1974–1977) керував естрадним ансамблем при Севастопольському будинку офіцерів «Хвиля», з яким виступав у Єгипті, Нігерії, Румунії, Сирії, Тунісі та Югославії. У 1977–1978 грав у вокально-інструментальному ансамблі Черкаської філармонії «Калина». З 1978 по 1980 керував джаз-рок групою Сумської філармонії «Обрій». У 1980–1992 — музичний керівник Театру української пісні «Дивоцвіт». Протягом 1992–1996 — викладач Сумського училища культури. Виступав як піаніст соло на фестивалях у Кривому Розі — «Горизонти джазу» (1993, 1998), Сумах — «Jazz Fest» (1995) та у Дніпропетровську — «Джаз» (1983), «Джаз на Дніпрі» — у складі ансамблю *Сумського джаз-клубу* (1987). Концертував у Болгарії (1989) та Німеччині (1991).

ШУЛЬЖЕНКО Клавдія Іванівна (24.III.1906, Харків–17.VI.1984, Москва, Росія) — співачка, керівник оркестру, народна артистка СРСР (1971). Навчалася співу в професора Харківської консерваторії М.Л.Чемезова. У 1923–1928 — актриса Харківського драматичного театру (режисер М.М.Синельников), де виступала і як співачка. З 1929 по 1942 — солістка Лендержестради. Співала в Ленінградському мюзик-холі, концертувала та записувалася на грамплатівки з джаз-оркестром п/к *Якова Скоморовського* (1937–1940). У 1940–1943 виступала зі своїм оркестром, який організувала разом з *Володимиром Кораллі*.

Лев Шпигель
«Голосієве-88»

З 1943 — артистка Всеросійського гастрольно-концертного об'єднання, потім Москонцерту. Автор мемуарів «Когда вы спросите меня...» (М., 1981). Лауреат Першого Всесоюзного конкурсу артистів естради в Москві (1939).

ШУМЕЙКО Анатолій Іванович (нар.10.XII.1945, Кривий Ріг) — саксофоніст (альт), аранжувальник, педагог, керівник оркестру, ансамблю. У 1991 закінчив музично-педагогічний факультет Криворізького педагогічного інституту. З 1960 по 1963 — керівник естрадного оркестру Криворізького технікуму рудникової автоматики. У 1961–1964 грав на альт-саксофоні в естрадному оркестрі Будинку культури «Металург» п/к Володимира Нікітіна. У 1968 працював в Укрконцерті (учасник ансамблю *Юрія Касаткіна*). Грав в естрадному оркестрі Запорізького будинку культури ім.С.М.Кірова п/к Петра Куделіна (1969). Артист оркестру Криворізького держцирку п/к *Валентина Ляшенка* (1970, 1974–1975). У 1970–1971 — саксофоніст Приоцького молодіжного ест-

радного оркестру Тульської філармонії п/к Анатолія Кролла. З 1971 по 1974 — керівник Народного естрадного оркестру Будинку культури «Металург». У 1975–1976 — концертмейстер групи саксофонів естрадного оркестру Одеської філармонії п/к *Володимира Наумова*. З 1977 по 1980 — музичний керівник вокально-інструментального ансамблю Херсонської філармонії «Лелеки». У 1980–1986 — музикант, аранжувальник, керівник військового естрадного оркестру і ансамблю в Чехословаччині. Артист Криворізького об'єднання музичних ансамблів (1987–1991). З 1987 — викладач класу саксофона, з 1991 — завідувач відділу естрадно-джазового виконавства, викладач і керівник біг бенду Криворізького музичного училища. Брав з ним участь у фестивалях «Горизонти джазу» (Кривий Ріг, 1993–1996, 1998).

Анатолій Шумейко

Щ

ЩЕРИЦЯ Валерій Петрович (нар.16.III.1947, Владивосток, Росія) — трубач, заслужений артист Білорусі (1990). Навчався у Дніпропетровському і Єреванському музичних училищах по класу труби. У 1986 закінчив Мінський інститут культури. У 1963–1964 грав в естрадному оркестрі Дніпропетровського технікуму радіоприладобудування п/к *Олега Лаптева*, у 1970 — в естрадному оркестрі Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта («ЗКЛ-

69») п/к *Володимира Марховського*, з яким брав участь у фестивалях «Юність» (Дніпропетровськ, 1970), «Джаз-70» (Воронеж, Горький). З 1970 по 1977 — артист Естрадного оркестру Вірменії п/к Костянтина Орбеяна. У 1977–1979 грав в ансамблі «Тоніка» п/к *Аркадія Ескіна* (Мінськ). Артист оркестру Мінського держцирку (з 1980) та Державного концертного оркестру Республіки Білорусь (з 1987) п/к Михайла Фінберга.

Ю

«ЮНИЙ ДЖАЗ» — фестиваль, що проводився у Горлівці в 1990 за участю молодих виконавців.

«ЮНІСТЬ» — всесоюзний джазовий фестиваль. Прово-

дився у 1968–1971 і 1973 дніпропетровським джаз-клубом «Блакитна нота» та міським комітетом комсомолу.

Література: Кабаков О. Так, це музика// Прапор юності. 1968. 1 травня; Кабаков О. Довгий день джазу// Прапор

юності. 1969. 29 травня; Ращенко Н. Этот яркий, второй день// Днепр вечерний. 1973. 16 апреля; Ращенко Н. Лауреаты джаз-фестиваля// Днепр вечерний. 1973. 17 апреля; Несененко Л. «Юність-73» називає переможців// Зоря. 1973. 22 квітня; Choma I. Jazz w Dniepropietrowsku// Jazz. 1973. №7–8; Хоменко І. На фестивалях джазу// Музика. 1973. №5; Batashev A. Dnepropetrovsk Festival// Jazz Forum (IE). 1973. №25.

ЮХИМЕЦЬ Гліб Миколайович (нар.7.V.1942, Коканд Ферганської області, Узбекистан) — тромбоніст, гітарист, мистецтвознавець, художник, педагог, кандидат мистецтвознавства (1984). У Києві — з 1946. Грі на гітарі й тромбоні навчався самостійно. Після закінчення у 1969 Київського державного художнього інституту (факультет

теорії та історії мистецтв) працював у ньому викладачем (1969–1987) і деканом факультету теорії та історії мистецтв (1973–1987). У 1987–1988 — завідувач сектора образотворчого мистецтва відділу культури ЦК КПУ. З 1988 по 1992 викладав у Вищій партійній школі. З 1992 — завідувач відділу естампів і репродукцій Центральної наукової бібліотеки АН України ім.В.І.Вернадського. У 1960-ті роки захопився джазом. У 1966–1976 був тромбоністом інститутського джазового ансамблю, яким керували *Володимир Симоненко* (1966–1968) та *Євген Яценко* (1969–1976). Над джазовою темою Ю. активно працював і в творчості, втілюючи її у своїх картинах. Автор статті «Свінг на схилах. Джазові подорожі з Глібом Юхимцем» («Галас», 1997, №2).

Я

ЯРЕМЧУК Юрій Григорович (нар.1951, Новокузнецк, Росія) — саксофоніст (сопрано, тенор), кларнетист. Грав в ансамблі «Лад» п/к *Анатолія Шацького* (1981–1984), у групі «Відеоджаз» п/к *Віталія Розенберга* (Кострома, 1989). З 1989 виступає в дуєті з *Олександром Нестеровим*. Брав з ним участь у фестивалях «Голосієве-88», «Кришталевий Лев-89» (Львів), «Дніпрогастроль» (1993), у фестивалях у Ванкувері й Торонто (Канада, 1991). У 1995 брав участь у *джазовому фестивалі* в Больцано (Італія) та виступав у *джаз-клубі* «Moods» в Цюриху (Швейцарія). Грає джаз-рок та фрі-джаз. Автор статті «А таки дещо діється в нашому джазовому просторі» («Пост поступ», 1996, №21). Виконавець традиційного джазу, джаз-року, фрі-джазу та нової імпровізаційної музики. З 1996 співпрацює з *Сергієм Хмельовим*.

Юрій Яремчук. Фестиваль «Голосієве-88»
Фото Д.Пейсахова

ЯРЛИКОВ Валерій Євгенович (5.VII.1946, Київ–24.XI.1996, там же) — організатор джазового руху в Києві. Один із засновників джаз-клубу «МКМ-62» (1965), «ФМК-

67» та «Музичного салону» *Київського джаз-клубу* (1986). У 1986–1991 — заступник голови Центрального організаційного комітету міжнародних, всесоюзних і республіканських музичних фестивалів в Україні «Голосієве». Член Центральної ради Радянської джазової федерації (з 1988).

ЯРОШЕВСЬКИЙ Михайло Наумович (нар.5.X.1921, Кременчук Полтавської області) — трубач, диригент, керівник оркестру. Закінчив Полтавське музичне училище по класу труби (1941). У 1939–1940 грав у джаз-оркестрі кінотеатру ім.М.М.Коцюбинського. Артист оркестру Житомирського театру музичної комедії п/к *Ісака Дунаєвського*, що перебував в евакуації у Сизрані, та оркестру Ворошиловградського театру музичної комедії (1941–1946). У 1946 грав у Львівському державному театрі, з яким концертував на Далекому Сході. Артист (1948–1952) та диригент (1952–1953) оркестру Львівського театру музичної комедії. Керівник джаз-оркестрів кінотеатрів ім.Б.Хмельницького (1954–1962) та «Дніпро» (1962–1963), естрадних оркестрів Львівського державного університету ім.І.Я.Франка (1956–1959), Львівського автобусного заводу (ЛАЗ, 1960–1968), оркестру ресторану «Високий замок» (1963–1966), естрадно-

Михайло Ярошевський

го оркестру Центрального парку культури і відпочинку ім. Б.Хмельницького (1966–1968). З 1969 по 1983 — диригент оркестру Львівського держцирку, з яким виступав у Фінляндії (1970), гастролював як диригент у НДР (1975), Румунії (1978), Чехословаччині (1981). У 1971–1974 очолював естрадний оркестр заводу радіоелектронної медичної апаратури (РЕМА). З 1983 — керівник дитячого естрадного оркестру Будинку естетичного виховання дітей та юнацтва Залізничного району Львова.

ЯРОШЕНКО Михайло Миколайович (нар.9.VIII.1950, Красне Чернігівської області) — гітарист, керівник ансамблю, педагог. Навчався у Росії — закінчив Ленінградське музичне училище ім.М.П.Мусоргського (1979) та естрадне відділення Санкт-Петербурзької академії культури (1994) по класу гітари. У 1975–1984 — викладач Чернігівської вечірньої музичної школи. Протягом 1980–1986 грав у ресторанных ансамблях. З 1989 по 1992 — керівник вокально-інструментального ансамблю Чернігівського центру дозвілля і культури «Вітраж». З 1995 — гітарист ансамблю «Сфера».

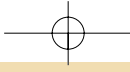
ЯЦЕНКО Євген Григорович (24.XI.1937, Київ–7.II.1996, там же) — трубач, керівник ансамблю. Навчався у

Київській спеціальній музичній школі-десятирічці ім.М.В.Лисенка по класах фортепіано та труби. Дебютував в естрадному оркестрі Клубу Міністерства внутрішніх справ УРСР п/к *Василя Петруся*. У 1956–1962 грав в естрадному оркестрі Київського політехнічного інституту. Виступав з діксілендом Будинку культури заводу «Арсенал» п/к *Юрія Касаткіна* (з 1959). У 1962 — керівник секстету *Київського джаз-клубу*. Виступав з квінтетом у кафе «Мрія» (1963). Грав в естрадному оркестрі Будинку культури «Арсенал» (1963–1964) та в ансамблі Хабаровської філармонії (1964–1965) п/к *Юрія Касаткіна*, а також у секстеті п/к *Олега Свиридова* (1965). У 1972–1974 концертував з «Київським діксілендом» п/к *Ігоря Сергєєва*.

Квінтет Євгена Яценка: Олександр Хрестідіс — ударні інструменти, Юхим Марков — контрабас, Євген Яценко — труба, Олексій Васильєв — тенор-саксофон, Сергій Баранов — фортепіано. Кафе «Мрія», грудень 1962 року

догаток

БІБЛІОГРАФІЯ

ІСТОРІЯ ДЖАЗУ

ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ

- Баташов О.* Серед жанрового розмаїття// Музика. 1980. №3.
- Білокопитов О.О., Носов Л.І.* Проти фокстроту й джаз-банду. Харків, 1931. Зміст: Від авторів; Передмова; Вступ; Хто за, хто проти?; Постачальники ворожої музики; Аналіз фокстроту; Джаз — «агітпроп» фокстроту; «Нас визнав пролетаріат»; Ліквідуймо прорив на ідеологічному фронті; Думки музично-громадських діячів про фокстрот-джазбанд.
- Г-ейн І.* Про легкий жанр у музиці// Нове мистецтво. 1927. №29.
- Діалог критиків//* Комсомольська іскра. 1983. 12 квітня.
- Козицький П.* А й справді, як же з Джаз-Бандом?// Нове мистецтво. 1926. №14.
- Крижанівський Б.* Про легкий жанр у музиці// Нове мистецтво. 1928. №8.
- Лучко В.* Без джазу не буде української нації// Пост поступ. 1996. №20.
- Малишев Ю.В.* Легка музика. «Це — музика!». Ч.1. К., 1974.
- Малишев Ю.В.* Легкая музыка. К., 1962.
- Малишев Ю.В.* Про музику «легку» і «серйозну». К., 1961.
- Малишев Ю.В.* Як же з джазом?// Мистецтво. 1962. №5.
- Мейтус Ю.* Джаз-банд// Нове мистецтво. 1926. №13.
- Мейтус Ю.* Це про музику легкого жанру// Нове мистецтво. 1928. №2.
- Чимирис А.* Этот горячий джаз// Моряк. 1986. №23.

ЕСТЕТИКА

ЗАГАЛЬНА ІСТОРІЯ ДЖАЗУ

- Белый и черный цвета «свинга»// Комсомольское знамя. 1985. 9 октября.
- Бур Е., Ногейра А.* Душа блюзів// Кур'єр Юнеско. 1991. №5.
- Грудін А.* Що таке джаз?// Комсомольське плем'я. 1967. 8, 15 січня.
- Дмитриевский Ю., Манилов В.* Гитара от блюза до джаз-рока: Вст. ст.// Гитара от блюза до джаз-рока/ Сост. Ю.В.Дмитриевский, С.Н.Колесник, В.А.Манилов. К., 1986.
- Коротков С.* История современной музыки. К., 1996.
- Леймарі І.* Латинський джаз// Кур'єр Юнеско. 1991. №5.
- Манилов В.* Босса нова — джаз в ритме самбы// Джаз в ритме самбы/ Авт.-сост. В.А.Манилов. К., 1989.
- Манилов В.* Гітара: Класика. Фламенко. Джаз. К., 1997.
- Півстоліття ери «свінгу»// Молода гвардія. 1985. 14 вересня.
- Симоненко В.* Джаз «покоряет» Європу// Джаз и фортепианная музыка первой половины XX века/ Сост. Н.С.Замороко, В.С.Симоненко. В.2. К., 1989.
- Симоненко В.С.* Мелодии джаза. К., 1970, 1972, 1976, 1984; София, 1980, 1982. Содерж.: Предисловие; Истоки джаза (Трудовая песня, Баллада, Спиричуэл, Блюз); Фортепианная музыка раннего джаза (Рэгтайм, Буги вуги); Традиционный джаз и период свинга (Традиционный джаз, Период свинга); Современный джаз; Советский джаз; Дискография; Указатель пьес иностранных авторов.
- Симоненко В.* От бамбулы до рэгтайма// Джаз и фортепианная музыка первой половины XX века/ Сост. Н.С.Замороко, В.С.Симоненко. В.1. К., 1987.

ПОЛЬЩА

Борковський Я. З підвалів — у зали філармонії// Молодь України. 1987. 19 листопада.

СРСР

Грудин А. Советский джаз на подъеме// Серп и молот. 1965. 3 декабря.

Мінкін Л. Про естетику і практику побутування джазової музики// Музична критика і сучасність. В.2. К., 1984.

Simonenko V. Jazz u SSSR// Ritam. 1963. №30; 1964. №№31, 32.

УКРАЇНА

Белоусов А. Кому он нужен, этот... джаз?// Независимость. 1997. 15 июля.

Донецьк

Jack J. Raising The Curtain// Jazz Journal. 1974. №1.

Київ

Курстак В. Наследники Утесова// Рабочая газета. 1988. 5 февраля.

Петров І. Джаз и «вольные сыновья эфира» далеких 50-х// Киевские ведомости. 1997. 17 марта.

Львів

Кінтос С., Шварц Є. Забутий голос саксофона, або Декілька штрихів до джазового портрету старого міста// ?. 19??.

Choma I. Nowinki ze Lwowa// Jazz. 197?. №?.

Одеса

Горбатюк А. Хоть джаз и не родился в Одессе... (Разговоры с Мартыновым)// Вечерняя Одесса. 1991. 26, 27 июня, 1, 3, 8, 9, 11 июля, 4, 7 октября.

Горбатюк А. Хоть джаз и не родился в Одессе... (Разговоры с Мартыновым). Одесса, 1995.

Змієвський С. Знов джазова столиця?// Культура і життя. 1995. 13 вересня.

Харків

Маслов Е. Немає джазу без... джазу// Вечірній Харків. 1990. 20 січня.

ТВОРЧИСТЬ І ВИКОНАВСТВО

СОЛИСТИ ТА АНСАМБЛІ

АЗЕРБАЙДЖАН

Азіза Мустафа-заде

Бах вышел на связь// Киевские ведомости. 1997. 16 октября.

Вагіф Мустафа-заде

Баташев А. Вагіф Мустафа-заде в Києве// Мелодия. 1989. №1.

Клименко Н. Найти в музыке себя// Комсомолец Донбасса. 1979. 18 февраля.

БРАЗИЛИЯ

Альсіоне

Коган О. Київ — не Ріо-де-Жанейро. Але...// Молода гвардія. 1988. 1 травня.

Луїс Бонфа

Манилов В. Луїс Бонфа// Джаз в ритме самбы/ Авт.-сост. В.А.Манилов. К., 1989.

Антоніо Карлос Жобім

Манилов В. Антоніо Карлос Жобім// Джаз в ритме самбы// Авт.-сост. В.А.Манилов. К., 1989.

Манилов В. Классическая гитара в джазе// Гитарист. 1994. №2.

Баден Пауелл

Манилов В. Баден Пауелл// Джаз в ритме самбы/ Авт.-сост. В.А.Манилов. К., 1989.

Бола Сете

Манилов В. Бола Сете// Джаз в ритме самбы/ Авт.-сост. В.А.Манилов. К., 1989.

ВЕЛИКОБРИТАНИЯ

Сальваторе Серджио

Джазист-вундеркинд// Киевские ведомости. 1994. 13 сентября.

Стінг

Коган О. Стінг як свінг// Молода гвардія. 1988. 27 січня.

ВІРМЕНІЯ

Давид Азарян

Бродавко Р. Трио Давида Азаряна// Вечерняя Одесса. 1984. 17 апреля.

Поки відцвітав мигдаль// Комсомольська іскра. 1984. 17 травня.

Татевік Оганесян

Бриль І., Оганесян Т. Прагнути до самовираження// Комсомольська іскра. 1985. 2 лютого.
 ***// Молода гвардія. 1986. 18 жовтня.

Костянтин Петросян

***// Молода гвардія. 1986. 18 жовтня.

ЕСТОНІЯ**Лембіт Саарсалу**

«Горячий джаз» Лембита Саарсалу// Вечерня Одесса. 1983. 15 января.
Давидов Ф. Цей лукавий Лембіт// Комсомольська іскра. 1983. 1 березня.
Дубилет М. «Джаз вдвоєм»// Днепр вечерний. 1987. 20 ноября.

ІНДІЯ**Раві Шанкар**

«Моя музика — моє життя»// Музика. 1985. №6.

КАЗАХСТАН**Ансамбль «Бумеранг»
п/к Тахіра Ібрагімова**

Коган О. Лети, «Бумеранг»// Молода гвардія. 1988. 25 травня.

КАНАДА**Пол Хорн**

Владимирська Г. «Я — громадянин світу»// Чорноморська комуна. 1988. 4 червня.
 «Золота флейта джазу»// Культура і життя. 1988. 18 вересня.
 Золотая флейта Пола Хорна// Знамя коммунизма. 1988. 4 июня.
Коган О. Зіграй мені «Щедрик» на... флейті// Молода гвардія. 1988. 12 червня.
Шестопад Б. Золота флейта джазу// Комсомольська іскра. 1988. 4 червня.

КУБА**Ансамбль «Іракере»
п/к Хесуса «Чучо» Вальдеса**

Коган О. Самба з «дипломатом»// Молода гвардія. 1986. 17 вересня.
Прядко В. Експерименти «Іракере»// Культура і життя. 1982. 16 листопада.

ЛИТВА**Пятрас Вишняускас**

Гаяс А. Лауреаты седьмого всесоюзного// Вечерня Одесса. 1983. 21 октября.

Тріо В'ячеслава Ганеліна

Копман В. Радянський джаз у США// Комсомольська іскра. 1987. 7 березня.
 *** (до гастролей в США)// Молода гвардія. 1987. 13 червня.

Володимир Тарасов

Борисов І. Дует на барабанах// Молода гвардія. 1988. 19 червня.
 Концерт для ударних без оркестру// Комсомольська іскра. 1988. 19 травня.
Кохріхт Ф. «І далі настане...»// Комсомольська іскра. 1982. 15 квітня.
Кохріхт Ф. Т і Ч из «ГТЧ»// Вечерня Одесса. 1984. 13 апреля.
 ***// Молода гвардія. 1986. 18 жовтня.

Володимир Чекасін

Коган О. Маестро два саксофони// Молода гвардія. 1986. 15 листопада.
Коган О. Партитура для спогадів про літо// Молода гвардія. 1986. 19 лютого.
Кохріхт Ф. Т і Ч из «ГТЧ»// Вечерня Одесса. 1984. 13 апреля.
Моряченко В. Спогад про любов// Комсомольська іскра. 1987. 14 травня.
Рудяченко О. Дуети з Чекасіним// Молода гвардія. 1987. 3 березня.
 Соло на бубонцях і кружці// Комсомольська іскра. 1984. 17 травня.
 Чекасін є Чекасін// Молода гвардія. 1988. 20 травня.
Штолько О. Джаз — музика особистостей// Молодь України. 1987. 10 червня.

НІДЕРЛАНДИ**«Датч свінг коледж бєнд»
п/к Петера Шілпероорта**

Добрикін Е. Гості — зірки джазу// Наддніпрянська правда. 1983. 29 липня.

НІМЕЧЧИНА**Катерина Валенте**

Ільїн В. Слухаючи Катерину Валенте// Естрада-72. 1972. №1.

Кріс Джарретт

Знаменитому джазисту на останній концерт денег не дали// Всеукраїнские ведомости. 1997. 16 октября.

Ансамбль «Blue Birds» п/к Альберта Хамфрі

Максимов Г. К нам прилетели «Синие птицы»// Вечерний Киев. 1992. 15 апреля.

ПОЛЬЩА

«Стрінг коннекшн» п/к Кшесіміра Дебського

Нестаріючі ритми джазу// Київська правда. 1984. 3 квітня.
Ритми, які не старіють// Молода гвардія. 1984. 30 березня.

Адам Макович

Збігнев Намисловський

Рудяченко О. Джаз-лицар дами з жасмином// Молода гвардія. 1985. 9 червня.

Томаш Шукальський

Серебряков Г. Квартет Томаша Шукальського// Вечерня Одесса. 1986. 22 мая.

«Олд Метрополітен бенд» п/к Анджея Якубця

Хроніка// Музика. 1980. №3.

РОСІЯ

Анатолій Бабій

Галяс А. Вечер джазовых дуэтов// Вечерня Одесса. 1983. 14 марта.

Ігор Бриль

Бриль І., Оганесян Т. Прагнути до самовираження// Комсомольська іскра. 1985. 2 лютого.

Ігорь Бриль — музикант и педагог// Вечерня Одесса. 1983. 1 апреля.

«Оркестр приехал!»// Знамя коммунизма. 1982. 5 декабря.

Рубинштейн Л. Джаз: вперед, к традиции// Комсомолец Донбасса. 1983. 25 февраля.

Леонід Вінцкевич

Дубилет М. «Джаз вдвоєм»// Днепр вечерний. 1987. 20 ноября.

Плюс классика, плюс фольклор// Вечерня Одесса. 1983. 30 марта.

Лариса Доліна

Галицька О. Зірка, що створила сама себе// Молодь України. 1989. 3 травня.

Полонская Г. Время открытий// Моряк. 1987. №12.

Ленінградський вокальний ансамбль п/к Генріха Зарха

Grudin A. Vocal-Ensemble Leningrad// Melodie und Rhythmus. 1967. №18.

Олексій Козлов

«Арсенал»: знову друге дихання!// Молода гвардія. 1985. 24 листопада.

«Арсенал» починає — і виграє// Молода гвардія. 1987. 13 червня.

Кохріхт Ф. «Апельсин»? Ні — «Арсенал»!// Комсомольська іскра. 1984. 10 березня.

Майстер з «Арсеналу»// Комсомольська іскра. 1982. 9 лютого.

Маліченко М. Співочий «Арсенал»// Вечірній Київ. 1989. 10 листопада.

Маличенко Н. Певучий «Арсенал»// Вечерний Киев. 1989. 10 ноября.

Музика — не товар// Молодь України. 1990. 19 квітня.
Рок мусить стати музикою!// Молода гвардія. 1988. 22 червня.

Сосис К. Джаз-рок ансамбль «Арсенал»// Молода гвардія. 1980. 2 липня.

Олексій Кузнецов

Вингов С. Гитара как оркестр// Вечерня Одесса. 1986. 22 мая.

Гитара звучит в джазе// Вечерня Одесса. 1982. 17 декабря.

Кохрихт Ф. Ансамбль солистов: Первое впечатление// Знамя коммунизма. 1982. 26 декабря.

Кохрихт Ф.О. Кузнецов — лицар гітари// Комсомольська іскра. 1983. 15 січня.

Рыцарь джазовой гитары// Вечерня Одесса. 1983. 2 апреля.

Сергій Курьохін

Он собирался выпустить свою итоговую пластинку// Киевские ведомости. 1996. 11 июля.

Микола Левиновський

«Аллегро» в пути// Знамя коммунизма. 1983. 17 июля.

Галяс А. Вечер джазовых дуэтов// Вечерня Одесса. 1983. 14 марта.

Затворницький Ю. «Аллегро» — вчера и сегодня// Вечерня Одесса. 1984. 14 апреля.

Климчик С. «Аллегро»: знайомство з близька// Молода гвардія. 1980. 21 травня.

«Ленінградський діксіленд»

Галяс А. Долгая молодость «Диксиленда»// Вечерня Одесса. 1983. 28 мая.

Ганін О. Ленінградський діксіленд// Чорноморська комуна. 1983. 1 червня.

Давидов Ф. Джаз і ще раз джаз// Комсомольська іскра. 1983. 11 червня.

Кохрихт Ф. Этот «серебряный» диксиленд// Знамя коммунизма. 1983. 4 юнія.

Симоненко В. Ленінградський діксіленд// Музика. 1970. №6.

Grudin A. Leningrader Dixieland// Melodie und Rhythmus. 1967. №21.

«Каданс»

п/к Германа Лук'янова

Брагинський О. Нові партнери по старій гри// Молода гвардія. 1986. 29 листопада.

Grudin A. Hermann Lukjanow// Melodie und Rhythmus. 1968. №5.

Квартет

п/к Олександра Основикова

Осокіна А. Я дарую пісню вам// Прапор комунізму. 1988. 5 січня.

Ірина Отієва

Муратова В. Ирина Отиева: «Бог одарил меня сполна!»// Зеркало недели. 1995. 13 мая.

«Гама-джаз»

п/к Олександра Петрова

«Гама-джаз»// Прапор юності. 1968. 9 квітня.

«Архангельськ»

п/к Володимира Резицького

Брати-слов'яни з Архангельська// Молода гвардія. 1988. 20 травня.

Кокушкін С. «Архангельськ» уже близько// Молода гвардія. 1988. 17 січня.

Кохрихт Ф. Источник — фольклор// Знамя коммунизма. 1983. 22 февраля.

Юрій Саульський

Райков А. Призвание — джаз// Вечерняя Одесса. 1990. 19 апреля.

Галина Філатова

Гаяс А. Вечер джазовых дуэтов// Вечерняя Одесса. 1983. 14 марта.

Олександр Фішер

«А і Б грали на трубі»// Комсомольська іскра. 1984. 17 травня.

Гаяс А. Вечер джазовых дуэтов// Вечерняя Одесса. 1983. 14 марта.

Леонід Чижик

Коган О. Диригент настрою// Молода гвардія. 1987. 14 березня.

Класичний профіль джазу// Молодь України. 1989. 4 листопада.

Кохрихт Ф. Душа імпровізації// Комсомольська іскра. 1983. 19 листопада.

Назаров А. Загадки Леонида Чижика// Комсомольское знамя. 1985. 3 июля.

Петров І. Програма — це настрої і зал// Молода гвардія. 1984. 16 березня.

Райков А. Джаз всегда и везде// Вечерняя Одесса. 1990. 17 апреля.

Человек у рояля// Знамя коммунизма. 1983. 2 октября.

Чепалов О. «Моя професія — джаз»// Вечірній Харків. 1979. 10 жовтня.

США

Лауріндо Альмейда

Манилов В. Классическая гитара в джазе// Гитарист. 1994. №2.

Манилов В. Лауриндо Альмейда// Джаз в ритме самбы/ Авт.-сост. В.А.Манилов. К., 1989.

Луї Армстронг

Белоусов А. Просто Сэчмо// Независимость. 1997. 23 сентября.

Чет Бейкер

Коган А. Миф умер вместе с Четом Бейкером// «Art Line». 1996. №1.

Джордж Бенсон

Коган А. Многодетный Бенсон// «Art Line». 1996. №2–3.

Коган О. Багатодітний Бенсон// Молода гвардія. 1988. 28 вересня.

Чарлі Берд

Манилов В. Классическая гитара в джазе// Гитарист. 1994. №2.

Манилов В. Чарли Берд// Джаз в ритме самбы/ Авт.-сост. В.А.Манилов. К., 1989.

Геррі Бертон

Рудяченко О. Віртуоз із чотирма чарівними паличками// Молода гвардія. 1984. 8 червня.

Бі Бі Кінг

Блюза полна голова// Киевские ведомости. 1997. 31 января.

Арт Блекі

Ігнатов О. Арт Блекі вимагає свободи// Молода гвардія. 1985. 18 грудня.

Дізі Гіллеспі

Моряченко В. Бентежний боп ще живий!// Комсомольська іскра. 1988. 6 лютого.

Майлс Девіс

Коган О. Музична одісея// Молода гвардія. 1986. 31 травня.

Кіт Джарретт

Коган А. Кит Джарретт — мастер лучшего звука после тишины// Рок-н-ролл. 1996. №3.

Коган О. Очима серця// Молода гвардія. 1988. 14 вересня.

Ел Джерроу

Коган О. Голос-оркестр// Молода гвардія. 1987. 28 лютого.

«Weather Report» Джо Завінула

Рудяченко О. Якою буде «погода»?// Молода гвардія. 1981. 7 березня.

Рон Картер

Коган О. Контрабас у квінтеті «чорних зірок»// Молода гвардія. 1984. 11 травня.

Джон Колтрейн

Рудяченко О. Сізіф із тенор-саксофоном// Молода гвардія. 1983. 22 липня.

Чік Корія

Байда Л. Повернення у сьогодні// Молода гвардія. 1981. 28 березня.

Коган О. Великі повернення великого майстра// Молода гвардія. 1991. 28 вересня.

Х'юберт Лоуз

Руденко О. Флейтист перед афішою Баха// Молода гвардія. 1984. 16 березня.

Боббі МакФеррін

Коган А. Вокаліст-изобретатель// Рок-н-ролл. 1996. №1.
Коган О. Боббі не хвилюється// Молода гвардія. 1989. 2 квітня.

Уінтон Марсаліс

Коган О. Гайдн, Моцарт і... «чорна кода»// Молода гвардія. 1986. 5 березня.

Такий холодний Уінтон// Аут. 1994. №5.

Джек Маршалл

Манилов В. Джек Маршалл// Джаз в ритме самбы/ Авт.-сост. В.А.Манилов. К., 1989.

Група Пета Метіні

Автограф на згадку// Молода гвардія. 1987. 27 червня.

Баташов О. Уроки Пета// Ранок. 1988. №4.

Коган О. Заспівають під гітару акварелі// Молода гвардія. 1987. 20 червня.

Коган О. «Невже про мене пише "Молода гвардія"?»// Молода гвардія. 1987. 23 вересня.

Пэт Метини: «Играй свою музыку»// Комсомольское знамя. 1987. 28 августа.

Пет Метіні: «Моя музика проти війни»// Молодь України. 1987. 25 липня.

Полтарев П. Джаз з-за океану — гість Києва// Україна. 1987. №32.

«Порив вітру у листі дерев»// Комсомольська іскра. 1987. 5 вересня.

Cherepovetsky M. Pat Metheny: «It is gratifying to play for Soviet audiences»// News From Ukraine. 1987. №32.

Ансамбль «Soundings Of The Planet»

Є компакт-диск! Але в США// Молода гвардія. 1988. 25 травня.

К. М. Київські птахи на американській касеті// Кур'єр муз. 1991. №10.

Сінтія Сейер

Банджо Синтии Сэйер// Вечерняя Одесса. 1995. 30 марта.

Френк Сінатра

Журба М. Золотой голос Америки// Киевские ведомости. 1996. 12 декабря

Кондратюк А. Жизнь, прожитая не зря// Деловая неделя. 1998. №22.

Умер Фрэнк Синатра// Киевские ведомости. 1998. 16 мая.

Фрэнк Синатра имел связь с Жаклин Кеннеди-Онassis// Киевские ведомости. 1997. 30 октября.

Фрэнк Синатра раздаривает свое состояние// Киевский вестник. 1996. 26 декабря.

Фрэнк Синатра стоит на собственных ногах// Киевские ведомости. 1998. 12 мая.

Ендрю Сірілл

Борисов І. Дуэт на барабанах// Молода гвардія. 1988. 19 червня.

Вокальний ансамбль «Take six»

Коган О. «Тейк 6»: з любов'ю до людей// Молода гвардія. 1991. 21 вересня.

Пол Уінтер

Коган О. Соло для природы// Молода гвардія. 1987. 5 серпня.

«Jazz Kings» Френка Уітерса

Гама. Джаз-банд// Киевский пролетарий. К., 1926. 15 мая.

Дикий. В Воронцовском (вірш)// Известия (О). 1926. №915.

Дирижеры и певцы о «джаз-банде». (И.Прибик, А.Маргулян, Н.Барышев)// Известия (О). 1926. №920.

Іллін М. Театральні диспути й негритянська музика// Культура і побут. 1926. №12.

Кирсанов С. О театре// Театральная неделя. Одесса. 1926. №12.

Ларго. «Джаз-банд»// Известия (О). 1926. №911.

Маллори Д. Хижина дяди... Бейзерта. «Блек енд Уайт»// Известия (О). 1926. №912.

Мирский В. Письмо в редакцию// Киевский пролетарий. 1926. 26 мая.

Мірський В. Лист до редакції// Пролетарська правда. 1926. 26 травня.

Прощальна гастроль джаз-банду// Пролетарська правда. 1926. 27 травня.

Шипович Н. Джаз-банд// Киевский пролетарий. 1926. 14 мая. №108. Пятница.

Том Уорнер

Меличенко В. Звезды джаз-рока// Вечерний Киев. 1990. 21 июня.

Джон Фергюсон

Дзядевич Т. Киевские концерты Джона Фергюсона// Граффити. 1997. №3.

Елла Фітцджералд

Ільїн В. Вам, леді, — кошик троянд!// Молода гвардія. 1988. 27 квітня.

Кидринський Л. Елла Фітцджералд// Всесвіт. 1968. №5.

Хербі Хенкок

Коган А. Сезоны Хамелеона// Рок-н-ролл. 1996. №2.

Коган О. Сезони Хамелеона// Молода гвардія. 1996. №?.

Сідні Елліс, Лінді Леді Басс, Рон Рінгвуд

Бордун С. Джаз-караван Дармштадт–Київ// Культура і життя. 1996. 1 травня.

УЗБЕКИСТАН

Семен Мордухаев

Без назви// Комсомольська іскра. 1983. 12 квітня.

УКРАЇНА

Анатолій Алексаньян

Коган О. «Імпресіоністи» із сюрпризом// Молода гвардія. 1987. 16 грудня.

Олександр Балабан

Конотоп А. ***// Музика. 19??. №?.

Юрій Біленко

Свободная музыка несвободных людей// ?. 1995. 14 апреля.

Юрій Бонь

Лялин П. Дуэт из Львова// Советская культура. 1983. 26 марта.

Ансамбль «Брік-бєнд»

п/к Олександра Бріка

Ходакова А. Любителям джаза// Индустриальное Запорожье. 1991. 6 июля.

Пилип Бриль

Афонина А. Все о джазе// Киевский вестник. 1995. 21 октября.

Ансамбль «Мелос»

п/к Георгія Верєнкіотова

Макеев Ю. «Мелос» — звучит!// Крымская правда. 1994. 7 июня.

Костянтин Віленський

И фольклор, и джаз// «Bulgarian And Soviet Friendship». 1988. №11.

Кошель Р. Следы «династии»// «City». 1996. 6 декабря.

Народилося тріо// Молода гвардія. 1985. 28 грудня.

У ритмах джазу// Радянська Україна. 1989. 8 квітня.

***// Молода гвардія. 1987. 4 грудня.

Burtnik D. Ukrainski jazz w «Podziemiu»// 24 godziny. 1991. lipiec. 30.

Chopek A. Wieczor w filharmonii// 24 godziny. 1992. listopad. 12.

Domin A. Wilenski — profesor jazzu// Echo dnia. 1992. listopad. 10.

Niziurski M. «Baron» Wilenski// Slowo ludu (r). 1992. listopad. 10.

Zawistowska L. Korzenie «Barona» jazzu// Slowo ludu (ж). 1996. №1912.

Zawistowska L. Wilenski przy swieczach// Slowo ludu (r). 1997. czerwiec. 6–7.

Валерій Волков

Коган А. Валерий Волков знает, что он хочет// «Luna». 1996. Апрель.

Коган А. «Prayer For My Father» («Молящийся за отца»)// «Art Line». 1996. №2–3.

Микола Голощапов

Шевченко Е. Одесса — законодатель джазовой моды// Теленеделя–Одесса. 1998. №17.

Юрій Гранкін

Мозгова В. Джаз закинув Гранкіна аж у Німеччину// Молодь Черкащини. 1995. 19 серпня.

Стеценко С. Арт бізнес// Ділова Черкащина. 1995. 14 квітня.

Стеценко С. Черкаським джазменам непогано живеться і в Німеччині// Молодь Черкащини. 1995. 11 березня.

Євген Дергунов

Віч-на-віч з маестро// Аут. 1994. №5.

**«Джаз-банд»
п/к Леоніда Ентеліса**

«Ленін»// Театр—музика—кіно. 1926. №2.
С. Київський пересувний театр читця// Театр—музика—кіно. 1926. №2.

**Ансамбль «Діапазон»
п/к Олександра Запольського**

Мінкін Л. Діапазон «Діапазону»// Музика. 1984. №2.

Енвер Ізмайлов

Гордеева Л. Человек-оркестр покорил Донецк с помощью татарского джаза// Киевские ведомости. 1996. 21 марта.

Зинич Е. Феноменальный Измайлов// Правда Украины. 1997. 21 ноября.

Кочина И. Крымчанин Энвер Измайлов — посол джаза в неритмичной стране// Факты и комментарии. 1997. 10 октября.

Сікорська І. Як гітара привела хіпі у Палац піонерів// Вечірній Київ. 1997. 16 жовтня.

**Ансамбль Будинку культури «Славутич»
«Дніпрові зорі» п/к Володимира Карповича**

Євтушенко О. Джазові відсвіти «Дніпрових зорь»// Молода гвардія. 1985. 9 січня.

**Ансамбль «Медікус»
п/к Володимира Кота**

Коренькова В. Импрезы недели// Зеркало недели. 1996. 26 октября.

Станіслав Колесник

«Ми із джазу!»// Молодь України. 1989. 25 листопада.

Валерій Колесников

«А і Б грали на трубі»// Комсомольська іскра. 1984. 17 травня.

Минкин Л. «Один из джаза»// Вечерний Донецк. 1988. 12 ноября.

Олександр Колонтирський

Блюз із електричною освітою// Молода гвардія. 1987. 31 жовтня.

Група «Край»

Рудяченко О. Інтерв'ю веде «Репортаж»// Молода гвардія. 1983. 9 лютого.

Сергій Крашенинников

Лубенский А. Нокаутирующий удар по музыканту...// Киевские ведомости. 1997. 6 сентября.

«Люди, що люблять джаз — це наші люди»// Молодь Черкащини. 1994. 9 квітня.

Стеценко С. Арт-бізнес// Ділова Черкащина. 1995. 14 квітня.

Стеценко С. На задвірках імперії арт-бізнесу// Ділова Черкащина. 1996. 1 березня.

Ольга Крюкова

Ольга Крюкова приглянулась полякам// Киевские ведомости. 1998. 4 февраля.

Юрій Кузнецов

Хохрихт Ф. В ритмах джаза// Знамя коммунизма. 1980. 6 февраля.

«Моя дев'ята рука...», або Любов до рояля// Комсомольська іскра. 1986. 11 січня.

Роздуми музиканта// Комсомольська іскра. 1983. 12 квітня.

Рудин И. Серьезность джаза// Советская эстрада и цирк. 1980. №12.

Чернаков А. Человек-оркестр// Вечерний Новосибирск. 1988. 16 января.

Оксана Кулакова

Кунгурцева О. Домохозяйка, которая намерена покорить мир. С помощью джаза// Киевские ведомости. 1996. 16 октября.

Холодова В. На сцене она появляется в том, чего не может позволить себе в повседневной жизни// Киевские ведомости. 1998. 10 января.

Марина Лупол

Пустельник Л. Джаз-міледі// Молодий буковинець. 1993. 28 березня.

«Джаз-банд» Юлія Мейтуса

Вишня О. Ексцентрики// Нове мистецтво. 1926. №1.

Волховський В. Вечір ексцентричного танку й музики// Нове мистецтво. 1926. №1.

Джаз-банд// Вісті. 1925. 1 вересня.

Дмитро Найдич

В концертних залах// Говорить і показує Україна. 1989. 6 квітня.

Гальченко И. Одухотворенный джаз// Киевский вестник. 1991. 30 марта.

Джигун В. Музичне вітання// Прапор комунізму. 1989. 31 грудня.

Коган О. Дмитро Найдич — романтик з Києва// Вісті з України. 1991. №48.

Стаднюк А. Его зовут Дмитрий Найдич// Комсомольское знамя. 1991. 29 марта.

Петро Пашков

Ніяких інкогніто! «КОД»// Молода гвардія. 1987. 1 квітня.

В'ячеслав Полянський

Лялин П. Дуэт из Львова// Советская культура. 1983. 26 марта.

Ансамбль «Репортаж»

Рудяченко О. Інтерв'ю веде «Репортаж»// Молода гвардія. 1983. 9 лютого.

Микола Рудий

Тимошенко Ю., Березин Е. Победоносная весна// Музы вели в бой. М., 1985.

Ірина Рукавицина

Макеев Ю. «Мелос» — звучит!// Крымская правда. 1994. 7 июня.

Володимир Соляник

К. М. Київські птахи на американській касеті// Кур'єр муз. 1991. №10.

Сергій Терентьев

Баташев А. Поэт джазового фортепиано// Вечерняя Одесса. 1986. 29 января.

Горбатиук А. Сергей Терентьев. Хоть джаз и не родился в Одессе... (Разговоры с Мартыновым). Одесса, 1995.

Горбатиук А. Сергей Терентьев. Хоть джаз и не родился в Одессе... (Разговоры с Мартыновым)// Вечерняя Одесса. 1991. 8 июля.

Пронін С. Маестро Терентьев// Чорноморські новини. 1995. 28 червня.

Саксонская А. Это долго помнится// Советская культура. 1983. 24 декабря.

Фейертаг В. Возвращение Сергея Терентьева// Советская эстрада и цирк. 1985. №1.

Фейертаг В. Сергей Терентьев// Советский джаз. М.(ВААП), 1987.

Валентин Учанін

Дашкович. «Mikolajki jazzowe»: джаз для самотнього саксофона// Пост поступ. 1993. №47.

Сергій Хмельов

Класика, джаз і не тільки...// Ранок. 1988. №8.

Коган О. «Імпресіоністи» із сюрпризом// Молода гвардія. 1987. 16 грудня.

Ансамбль «Медікус»
п/к Ігоря Хоми

Grudin A. Medicus// Melodie und Rhythmus. 1968. №6.

Вокальний ансамбль «Гама»
п/к Михайла Цигуткіна

Бондаренко Н. Да-ба-да, да-ба-ду..., и так двадцать лет// Наш город. 1994. 31 мая.

Васильев Б. «Гамма» далекая и близкая// Новая газета. 1995. №26.

Волков А. Днепрпетровская «Гамма»// Музыкальная жизнь. 1988. №20.

Гронская А. Рождественская «Гамма»// Приват-ревью. 1994. 8 января.

Иващенко Н. «Гамма» — поистине уникальная группа// Теленеделя. 1995. №18.

Розбеллова Т. Белая магия души// Днепр вечерний. 1991. 24 августа.

Соколов В. В гостях у «Гаммы»// Приват-ревью. 1994. №16.

Олександр Шаповал

Гергель О. Кушайте сладкое, слушайте джаз// Факты и комментарии. 1997. 18 сентября.

Кабаков А. «Водограй»// Клуб и художественная самодеятельность. 1977. №9.

Казьянский Я. Гости с Украины// Юность. 1976. 17 апреля.

Кузик В. «Джаз-86»// Музыка. 1986. №2.

***// Музыка. 1991. №1.

Ансамбль «Лад»
п/к Анатолія Шацького

Божик І. Вечори джазової музики// Вільна Україна. 1981. 6 грудня.

В'ячеслав Ширяев

Шевченко Е. Одесскому джазмену — 50// Вечерняя Одесса. 1997. 4 декабря.

Тимофій Шпаковский

***// Русский вестник. 1857.

Юрій Яремчук

Яремчук Ю. А таки децо діється в нашому джазовому просторі// Пост поступ. 1996 №21.

Джазовий ансамбль учнів Одеської музичної школи-десятирічки ім.П.Столярського п/к Олега Ярощука

Базак О. Примний час сподівань// Комсомольська іскра. 1986. 11 січня.

FRANCIJA
Стефан Граппеллі

Рушковский А. Замолкла скрипка Граппелли// Всеукраинские ведомости. 1997. 3 декабря.

Ману Дібанго

Інтерв'ю Ману Дібанго// Кур'єр Юнеско. 1991. №5.

Ансамбль Антуана Ерве

Лукомська І. Не для нас паризький джаз// Вечірній Київ. 1991. 18 березня.

Ансамбль «Свінгл сінгерс»
п/к Орда Свінгла

Бах і джаз// Всесвіт. 19???. №10.

***// Молода гвардія. 1980. 2 липня.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА

Джаз-оркестр
п/к Ладіслава Безубки

Андрійченко І. Привіт з Праги!// Вечірній Київ. 1957.
24 травня.

«Метрополітен джаз-бэнд»
п/к Йозефа Крайніка

Илюшин І. Вечера джаза// Советская культура. 1985.
7 марта.

ШВЕЙЦАРІЯ

Петер Шерлі

Меличенко В. Звезды джаз-рока// Вечерний Киев. 1990.
21 июня.

ЮГОСЛАВІЯ

Загребський джаз-квартет
п/к Вані Лисака

Борисов Ш. Подорож у країну джазу// Комсомольська
іскра. 1987. 22 жовтня.

ЯПОНІЯ

Садао Ватанабе

Рудяченко О. Бамбук, що малює автопортрет// Молода
гвардія. 1983. 23 вересня.

ОРКЕСТРИ

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ

Біг бэнд Солфордського коледжу Манчестера
п/к Гоффа Річарда

Шестопал Б. Гости из Англии// Музыкальная жизнь.
1988. №18.

Шестопал Б. ***// Музыка. 1988. №5.

ВІРМЕНІЯ

Державний естрадний оркестр Вірменії
п/к Костянтина Орбеляна

Демиденко М. Державний естрадний оркестр Вірменії//
Деснянська правда. 1987. 1 листопада.

МОЛДОВА

Державний естрадний оркестр Молдавії «Букурія»
п/к Шико Аранова

Бибик В. Гости из Молдавии// Красное знамя. 1963.
20 февраля.

Бирзин В. На эстраде — «Букурія»// Ялтинская правда.
1961.

Долінкін Л. Молдавські мелодії// Вечірній Київ. 1962.
18 червня.

Костенко І. Можно лучше...// Курортная газета. 1961.
5 июля.

Біг бэнд
п/к Олексія Величка

Искусство эмоций// Вечерняя Одесса. 1995. 30 марта.

НІМЕЧЧИНА

Біг бэнд
п/к Георга Рубі

Петров І. Хроніка// Музыка. 1990. №4.

«Модерн соул бэнд»
п/к Хуго Лаарца

Коган О. П'єси починалися з оплесків// Молода гвардія.
1986. 13 грудня.

Біг бэнд Ганса Летчерта

Біг бэнд Ганса Летчерта// Українська музична газета.
1993. №2.

РОСІЯ

Державний джаз-оркестр СРСР
п/к Віктора Кнушевицького

Л.К. Гастроли Государственного джаза Союза ССР//
Днепровская правда. 1940. 22 мая.

Шемета Л. «Приборкувач змій»// Культура і життя. 1987.
12 липня.

Естрадний оркестр «Сучасник»
п/к Анатолія Кролла

Божик І. Вечори джазової музики// Вільна Україна. 1981.
6 грудня.

Естрадний оркестр
п/к Олега Лундстрема

Бибик В. Играет оркестр Лундстрема// Красное знамя.
1964. 29 августа.

В гостях у горняков// Социалистический Донбасс. 1960.
23 февраля.

Добрикін Е. Гости — зірки джазу// Наддніпрянська
правда. 1983. 29 липня.

Ефанин В. Любителям джаза// Крымская правда. 1985.
13 февраля.

Коган О. «Музичний інструмент» Олега Лундстрема//
Молода гвардія. 1988. 24 лютого.

Лавров В. Легкая музыка — дело серьезное//
Комсомолец Донбасса. 1960. 17 февраля.

Шахов В. Играет джаз// Львовская правда. 1962.
8 апреля.

Юхновская Н. В поисках новых путей// Красное знамя. 1957. 1 декабря.

Яковлев Е. На концертах Лундстрема// Зоря. 1970. 24 листопада.

Джаз-оркестр Центрального будинку культури залізничників п/к Дмитра Покрасса

Г-іс Н. Джаз-оркестр залізничників// Молода гвардія (О). 1940. 6 вересня.

Естрадний оркестр п/к Едді Рознера

Гості України// Музика. 1970. №3.

Леонід Утьосов

Амчиславские Б. и Э. «Я родился в Одессе...»// Знамя коммунизма. 1990. 27 февраля, 20 марта, 10 апреля.

Бродавко Р. Легендарный одессит// Вечерняя Одесса. 1995. 23 марта.

Владимирская Г. Леонид Утесов возвращается в Одессу// Голос Украины. 1992. 4 июня.

Владимирська Г. Утьосов повертається до Одеси// Голос України. 1992. 4 червня.

Власов В. Аккомпанируя Утесову// Вечерняя Одесса. 1995. 18 марта.

Галяс А. «Я жил в такие времена...»// Вечерняя Одесса. 1995. 21 марта.

Горохова О. «Я вам не скажу за всю Одесу»// Робітничка газета. 1991. 26 червня.

За високу майстерність і неповторність// Мистецтво. 1967. №1.

Кесова Н. Прощальная гастроль// Вечерняя Одесса. 1987. 1 апреля.

Кохрихт Ф. Леонид Утесов у себя дома// Мелодия. 1989. №1.

Лебедев В. Він став Утьосовим!// Культура і життя. 1995. 22 березня.

Левит Я. «Спасибо, сердце...»// Правда Украины. 1995. 22 марта.

Леонідов П. Зустріч з оркестром Утьосова// Культура і життя. 1986. 30 листопада.

Островський Г. Джерело у витоках ріки// Новини кіноекрана. 1989. №1.

Райков А. Утесов, джаз, улыбка// Вечерняя Одесса. 1988. 5 апреля.

Утесов Л. Лучший город в мире// Киевский вестник. 1995. 26 июня.

Ю.И. «Ты песням отдал жизнь свою, а песни нашей жизнью стали...»// Вечерняя Одесса. 1995. 23 марта. 100 фотографий Леонида Утесова. Одесса, 1995.

***// Театр и кино. 1917. №14.

***// Театр и кино. 1917. №15.

Теа-джаз

п/к Леоніда Утьосова (1929–1939)

Хоменко Ю. «Утесовщина»// За пролетарскую музыку. 1930. №8.

Державний джаз РРФСР

п/к Леоніда Утьосова (1939–1947)

Державний естрадний оркестр РРФСР п/к Леоніда Утьосова (з 1947)

Концерты Леонида Утесова// Крымская правда. 1956. 9 сентября.

Приезд Государственного эстрадного оркестра РСФСР// Курортная газета. 1956. 8 сентября.

Суханова С. Концерты Леонида Утесова// Курортная газета. 1956. 9 сентября.

США

Джаз-оркестр Каунта Бейсі

Рудяченко О. Фортепіано як диригентська паличка// Молода гвардія. 1985. 26 жовтня.

Джаз-оркестр Сема Вудінга

Гастролі негритоської оперети// Нове мистецтво. 1926. №14.

До приїзду негритоської оперети// Нове мистецтво. 1926. №19–20.

Меєров Д. Чоколадні дітваки// Нове мистецтво. 1926. №15.

Негритоська оперета// Нове мистецтво. 1926. №12.

Негритоська оперета// Нове мистецтво. 1926. №16.

Шагинян М. Джаз-банд// Известия (О). 1926. №914.

Джаз-оркестр Бенні Гудмена

Коган О. Все вміли «королі»// Молода гвардія. 1987. 27 серпня.

Олійник С. Тарзан у Палаці (Фейлетон)// Вечірній Київ. 1962. 29 червня.

Джаз-оркестр Дюка Еллінгтона

Коган О. «Я — це... мій оркестр»// Молода гвардія. 1988. 9 жовтня.

Петров І. Джаз и «вольные сыновья эфира» далеких 50-х// Киевские ведомости. 1997. 17 марта.

Сизоненко О. Дюк Еллінгтон// Культура і життя. 1985. 2 червня.

«Україні» — з любов'ю// Україна. 1971. №45.

Гленн Міллер

Грудин А. Гленн Миллер — далекий и близкий// Резонанс. 1994. №2.

Мейнард Фергюсон

Мейнард Фергюсон: «Главное преимущество джаза — это свобода»// Всеукраїнський брас-бюлетень. 1996. №4.

«Мальборо супербэнд» п/к Джіна Харріса

Коган О. «Мальборо супербэнд» попереджає// Молода гвардія. 1989. 10 грудня.

УКРАЇНА

Студентський дівочий джаз-оркестр Київського політехнічного інституту п/к Олександра Ахманицького
Стрижевський О. Ми із джазу// Молода гвардія. 1983. 7 грудня.

Одеський молодіжний естрадний ансамбль п/к Євгена Болотинського

Горбатюк А. «Я начинаю свой рассказ о Болотинском...»// Вечерняя Одесса. 1987. 21 августа.
Змієвський С. Знов джазова столиця?// Культура і життя. 1995. 13 вересня.

Львівський теа-джаз п/к Генріка Варса

Вісмонт В. Львівський джаз// Молода гвардія (О). 1940. 13 вересня.

Джаз-оркестр п/к Олександра Володарського

Гастролі джазу// Правда Прилуччини. 1938. 17 липня.

Естрадний оркестр Будинку культури Київського трамвайно-тролейбусного управління «Мелодія» п/к Іллі Гасса

Коган О. «Мелодія» забутих днів?// Молода гвардія. 1987. 4 грудня.

Дитячий біг бэнд п/к Олександра Гебеля

Владимирська Г. Біг бэнд, якому немає рівних// Чорноморська комуна. 1990. 20 квітня.
«Все будет джаз...»// Металлург. 1994. №9.

Гусейнов Г. Будинок, побудований джазом// Червоний гірник. 1989. 29 березня.

Дацько С. Вместе весело играть// Вечерняя Одесса. 1995. 30 марта.

Імпровізації все підвладне// Молода гвардія. 1988. 20 травня.

Карленко Н., Василевська О., Герасименко Л. «Гебель — це просто чудо!»// Червоний гірник. 1995. 4 травня.

Петров А. Могут ли свинговать восьмилетние?// Клуб і художественная самодеятельность. 1988. №10.

Травка Н. Под музыку прибора// Юный ленинец. 1989. 19 июля.

Учанін В. Метаморфози українського джазу// Пост поступ. 1996. №18.

Джаз-оркестр «Дніпро»

Долотказин Г. Песни — пароль дружбы// Южный Казахстан (Чимкент). 1966. 27 сентября.

Федорова Т. На сцене — задорная молодость// Путь к коммунизму (Актюбинск). 1966. 30 сентября.

Джаз-оркестр

п/к Леоніда Жуковського

А-ко М. Театральний джаз-ансамбль// Більшовицька зміна. 1938. 4 лютого.

П'ятирічний ювілей джаз-оркестру// Більшовицька зміна. 1940. 14 березня.

Тепер Е. Был и такой джаз...// Днепр вечерний. 1986. 9 августа.

Юбилей джаз-ансамбля// Днепровская правда. 1940. 15 мая.

Львівський державний теа-джаз п/к Сергія Каштеляна

Організовано Львівський джаз-оркестр// Радянська культура. 1945. 30 жовтня.

Веніамин Колтун

Сидоренко А. Человек, которому аплодировал Сталин// Технополис. 1996. №21.

Естрадний оркестр Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта («ЗКЛ-69»)

п/к Володимира Марховського

Кузнецова А. Не фальшивая ли вывеска?// Советская культура. 1973. 13 апреля.

Ращенко Н. «Ждем Вас в Москве...»// Днепр вечерний. 1973. 11 апреля.

Тищенко И. Есть на заводе джаз// Заводская газета. 1970. 13(?) февраля.

Юрченко М. Орендований віртуоз// Зоря. 1971. 17 серпня.

Джаз-оркестр «Дніпро» п/к Ігоря Петренка

Шикан В. «Дніпро» — це мелодія, танок, жарт...// Україна. 1964. №12.

Естрадний оркестр Одеського палацу піонерів п/к Петра Познанського

Рыбак М. Пионерский джаз// Вечерняя Одесса. 1990. 9 апреля.

Теа-джаз

п/к Бориса Ренського

Резников Я. Від першого теа-джазу// Вечірній Харків. 1983. 8 вересня.

Смекалін В. Класова боротьба на музичному фронті в м.Києві// Радянське мистецтво. 1931. №9.

Біг бєнд

п/к Олександра Шаповала

Гергель О. Кушайте сладкое, слушайте джаз// Факты и комментарии. 1997. 18 сентября.

***// Музыка. 1991. №1.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА

Джаз-оркестр

п/к Густава Брома

Концерт шестнадцати// Курортная газета. 1961. 18 августа.

Хорунжий В. Зустріч з Густавом Бромом// Естрада-72. №1.

КОМПОЗИТОРИ

АВСТРІЯ

Ернст Кшенек

«ДЖОННІ НАГРАЄ»

А-рг. «Джонні грає»// Нове мистецтво. 1930. №2.

Буда П. Нова сенсаційна опера. Лист з Відня// Нове мистецтво. 1928. №5.

Вороний М. «Джонні грає»// Пролетарська правда. 1929. 24 грудня.

Громадська критика про «Джонні грає»// Чорноморська комуна. 1930. 4 лютого.

Декенберг. «Джонні награє». Державопера// Чорноморська комуна. 1930. 19 січня.

Дисковський М. Проблема оперного репертуару// Нове мистецтво. 1930. №2.

До постановки опери «Джонні»// Пролетарська правда. 1928. 22 серпня.

До постановки опери «Джонні грає»// Нове мистецтво. 1929. №11.

До постановки опери «Джонні» Кшенека// Нове мистецтво. 1929. №4–5.

Перед зимним сезоном. Державна опера// Вечерние известия. 1929. 9 августа.

С. «Джонні наигрывает»// Вечерние известия. 1929. 5 января.

Савінов Б. Постановка опери «Джонні грає» у Київській Держопері// Нове мистецтво. 1930. №2.

«СТРИБОК ЧЕРЕЗ ТІНЬ»

Г-іс Н. Оперовий репертуар майбутнього сезону// Чорноморська комуна. 1929. 7 жовтня.

ВІРМЕНІЯ

Костянтин Петросян

***// Молода гвардія. 1986. 18 жовтня.

ЕСТОНІЯ

Уно Найссюо

Петров А. Естрадна музика Уно Найссюо// Молода гвардія. 1979. 27 січня.

РОСІЯ

Ісак Дунаєвський

Марков Е. Дунаевский, джаз и... Стрейхорн, или Загадочная история одной гармонической схемы// Проблемы музыкального образования. К., 1993.

США

Біллі Стрейхорн

Марков Е. Дунаевский, джаз и... Стрейхорн, или Загадочная история одной гармонической схемы// Проблемы музыкального образования. К., 1993.

МУЗИКОЗНАВЦІ

УКРАЇНА

Володимир Симоненко

Афонина А. В честь Владимира Симоненко играет джаз// Киевский вестник. 1995. 10 августа.

Верменич Ю. Владимир Симоненко// Инфа. 1995. №28. Любите ли вы джаз?// Вечерняя Одесса. 1983. 15 февраля.

Советские композиторы и музыковеды. Т.3. Ч.1. М., 1989.

Степанченко Г. Джазмен// Всеукраинские ведомости. 1995. 2 августа.

Encyclopedie jazzu a moderni popularni hudby// Cast jmen-na — svetova scena. L–Z. Praha, 1987.

ОРГАНІЗАЦІЇ

РАДЯНСЬКА ДЖАЗОВА ФЕДЕРАЦІЯ

Новосельський А. У джаза — своя федерація// *Крымский комсомолец.* 1989. 28 января.

ДЖАЗОВА АСОЦІАЦІЯ УКРАЇНИ

Учанін В. Метаморфози українського джазу// *Пост поступ.* 1996. №18.

ДЖАЗ-КЛУБИ

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ДЖАЗ-КЛУБ

Дубилет М. Приглашаєт джаз-клуб// *Днепр вечерний.* 1985. 10 декабря.

Олександров К. Джаз — це серйозно// *Прапор юності.* 1968. 9 квітня.

ДОНЕЦЬКИЙ ДЖАЗ-КЛУБ «ДОНБАС-67»

Маркова В. Ритми джазу// *Культура і життя.* 1969. 3 серпня.

Середницький С. Попутного ветра// *Комсомолец Донбасса.* 1967. 1 июня.

КИЇВСЬКИЙ ДЖАЗ-КЛУБ

«І рок, і джаз, і диско...». Усе має право на життя — тільки повнокровне// *Молода гвардія.* 1987. 13 грудня.

Коган О. «Джем» для організаторів// *Молода гвардія.* 1987. 4 квітня.

Коган О. Понеділок. День чудовий...// *Молода гвардія.* 1987. 3 жовтня.

Мелах О. Коли ще не було джаз-клубу...// *Молода гвардія.* 1987. 11 жовтня.

Мелешко В. Сім нот із «джазової скриньки»// *Ранок.* 1988. №3.

Повітря С. Соло для баса// *Молода гвардія.* 1987. 13 червня.

Полтарев П. Тихон Хренников: «Джаз-клуб — это замечательно»// *Правда Украины.* 1987. 9 декабря.

Пономаренко І. Від Чикаго — до Дружби народів, 3// *Молода гвардія.* 1987. 23 вересня.

Пономаренко І. Музика «Музичного салону»// *Прапор комунізму.* 1987. 16 вересня.

Пономаренко І. Репортаж із джазу// *Молода гвардія.* 1987. 8 вересня.

Симоненко В. Мріє, не зрадь...// *Молода гвардія.* 1988. 10 лютого.

***// *Советская культура.* 1988. 12 апреля.

Cherepovetsky M. The Day Has Come// *News From Ukraine.* 1987. №15.

Jos jedan dzez-klub u SSSR-u// Duga. 1962. №858.

Waczkow J. Wsrod entuzjastow// *Jazz.* 1963. №1.

ОДЕСЬКИЙ ДЖАЗ-КЛУБ «РИФФ»

Мозаїка джазу// *Комсомольська іскра.* 1987. 26 листопада.

СМІЛЯНСЬКИЙ ДЖАЗ-КЛУБ

І у нас є джаз// *Смілянські обрії.* 1995. 2 грудня.

Стеценко С. Джаз-клуб у Смілі// *Смілянські обрії.* 1994. 14 грудня.

Юр'єва Н. Запрошення до джазу// *Черкаський край.* 1991. 2 жовтня.

ЧЕРКАСЬКИЙ ДЖАЗ-КЛУБ

На хвилі джазу// *Черкаська правда.* 1989. 9 квітня.

ФЕСТИВАЛІ

АЗЕРБАЙДЖАН

ФЕСТИВАЛЬ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ (Баку, 1983)
Пам'яті композитора// Вечірній Київ. 1983. 19 березня.

БІЛОРУСЬ

«ВІТЕБСЬКА ОСІНЬ-85»
Спогади про вітебську осінь// Комсомольська іскра.
1986. 11 січня.

ЕСТОНІЯ

«ТАЛЛІНН-66»
Грудин А. Все джазы в гости к нам// Молодежь Эстонии.
1966. 20 мая.
Грудин А. «Таллинн-66»// Молодежь Эстонии. 1966.
17 марта.
Грудин А. Три дня, полные джаза// Молодежь Эстонии.
1966. 5 июня.

«ТАЛЛІНН-67»

Грудин А. Начинается весенний джаз-фестиваль
«Таллинн-67»// Молодежь Эстонии. 1967. 11 мая.
Грудин А. Четыре дня на форуме джаза// Молодежь
Эстонии. 1967. 25 мая.

НІМЕЧЧИНА

БЕРЛІН (1997)

***// Всеукраинские ведомости. 1997. 15 октября.

МЮНХЕН

«МЮНХЕНСЬКЕ ФОРТЕПІАННЕ ЛІТО-89»
Кохрихт Ф. От Чижика до Чика. Заметки с фестиваля
«Мюнхенское фортепианное лето-89»// Знамя комму-
низма. 1989. 21 ноября.

ПОЛЬЩА

ВАРШАВА

«ДЖАЗ ДЖЕМБОРИ-88»
Кіржнер Я. Близько джазу// Молода гвардія. 1989.
8 січня.

ВРОЦЛАВ

«ДЖАЗ НАД ОДЕРОМ» (1973)
Хоменко І. На фестивалях джазу// Музика. 1973. №5.

РОСІЯ

ЛЕНІНГРАД

«ОСІННІ РИТМИ» (1981)
Кохрихт Ф. Всі ритми імпровізації// Комсомольська іскра.
1981. 8 грудня.

«ОСІННІ РИТМИ» (1983)

Shelomentsev A. Improvising In The Key Of Success// News
From Ukraine. 1984. №4.

«ОСІННІ РИТМИ» (1987)

Кохрихт Ф. В ритмах осени и джаза// Знамя коммунизма.
1987. 1 декабря.
Кохрихт Ф. «Осінні ритми»: від «ретро» до «джунглів»//
Комсомольська іскра. 1987. 17 грудня.

МОСКВА

ІХ МОСКОВСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ ДЖАЗОВОЇ ТА
ЕСТРАДНОЇ ІНСТРУМЕНТАЛЬНОЇ МУЗИКИ «ДЖАЗ-84»
Кохрихт Ф. Магія джазу (Нотатки з ІХ Московського
фестивалю джазової та естрадної інструментальної
музики)// Комсомольська іскра. 1984. 2 серпня.

РОСТОВ-НА-ДОНУ

ПЕРШИЙ ДОНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ ЕСТРАДНОЇ
ТА ІНСТРУМЕНТАЛЬНОЇ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ (1984)
Джаз: Донские впечатления// Вечерняя Одесса. 1984.
12 апреля.

ДРУГИЙ ДОНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ ЕСТРАДНОЇ
ТА ІНСТРУМЕНТАЛЬНОЇ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ (1987)
На джазовом небосклоне// Вечерняя Одесса. 1987.
14 мая.

УКРАЇНА

Джазфест на берегах Днепра// «Daily» експресс. 1995.
1 сентября.

Лубенский А. В Крым съедутся лучшие джазмены мира//
Киевские ведомости. 1996. 5 декабря.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

«ЮНІСТЬ-68» (23–24.IV.1968)
Кабаков О. Так, це музика// Прапор юності. 1968.
1 травня.

«ЮНІСТЬ-69» (16–18.V.1969)
Кабаков О. Довгий день джазу// Прапор юності. 1969.
29 травня.

«ЮНІСТЬ-70» (9–11.X.1970)
Свято веселих ритмів// Прапор юності. 1970. 17 жовтня.

«ЮНІСТЬ-71» (26–28.XI.1971)
Романенко Г. Фестиваль джазової музики// Зоря. 1971.
1 грудня.

«ЮНІСТЬ-73» (14–16.IV.1973)
Васильєва Н. Джаз-фестиваль// Днепр вечерний. 1973.
14 апреля.

Марченко О. Звітує «Юність-73»// Прапор юності. 1973.
19 квітня.

Несененко Л. «Юність-73» називає переможців// Зоря.
1973. 22 квітня.

Ращенко Н. Лауреаты джаз-фестиваля// Днепр вечерний. 1973. 17 апреля.
Ращенко Н. Этот яркий, второй день// Днепр вечерний. 1973. 16 апреля.
Хоменко І. На фестивалях джазу// Музыка. 1973. №5.
Batashev A. Dnepropetrovsk Festival// Jazz Forum (IE). 1973. №25.
Choma I. Jazz w Dniepropietrowsku// Jazz. 1973. №7–8.
«ДЖАЗ-81» (30.X–1.XI.1981)
Баташев А. Надежды маленьких оркестров// Комсомольская правда (М). 1982. 5 февраля.
Дубилет М. Дни джазовой музыки// Днепр вечерний. 1981. 29 октября.
Чебышев Л. Джаз над Днепром// Днепровская правда. 1981. 4 ноября.
***// Ленинская смена. 1981. 17 декабря.
«ДЖАЗ-82» (29–31.X.1982)
Бондаренко М. Фестиваль триває// Зоря. 1982. 2 листопада.
Дубилет М. На пути становления// Днепр вечерний. 1982. 23 октября.
Нежигай А. Фестиваль джазовой музыки// Днепровская правда. 1982. 10 ноября.
Ращенко Н. Джазовые автографы осени// Днепр вечерний. 1982. 5 ноября.
Ращенко Н. Свет больших надежд// Днепр вечерний. 1982. 29 октября.
Шеховцова Н. Легко торкнувшись сердца струн...// Прапор юності. 1982. 4 листопада.
«ДЖАЗ-83» (16–18.XII.1983)
Дни джазовой музыки. «Джаз-83»// Днепровская правда. 1983. 8 декабря.
Мельниченко Ю. Звучать мелодии// Зоря. 1983. 23 грудня.
Свято джазу// Культура і життя. 1983. 25 грудня.
«ДЖАЗ НА ДНІПРІ-87» (25–27.IX.1987)
Дубилет М. Вся страна — в гости к нам// Днепр вечерний. 1987. 26 сентября.
Кацман В. Джазові імпровізації на Дніпрі// Прапор юності. 1987. 7 жовтня.
Ніколаєв Б. Музиканти імпровізують// ?. 1987. ?.
*** («Джаз на Днепре-87»)// Днепр вечерний. 1987. 25 сентября.
«ДЖАЗ НА ДНІПРІ-88» (20–23.X.1988)
Бондаренко М. Про джаз і не тільки// Зоря. 1988. 23 жовтня.
Глуценко А. Вдали дебют// Черкаська правда. 1989. 29 січня.

Дубилет М. Джаз — музыка для всех// Днепр вечерний. 1988. 19 октября.
Дубилет М. «Джаз на Днепре-88»// Днепр вечерний. 1988. 14 октября.
Здравствуй, «Джаз на Днепре-88»// Днепр вечерний. 1988. 21 октября.
Кацман В. «Джаз на Дніпрі-88»// Прапор юності. 1988. 22 октября.
Кацман В. Они из джаза// Комсомольская правда (В). 1988. 12 листопада.
Кравченко М. «Джаз на Днепре-88»// Импульс. 1988. 9 декабря.
Шевченко Е. В джазе только виртуозы// Днепр вечерний. 1988. 29 октября.
«ДЖАЗ НА ДНІПРІ-90» (8–11.XI.1990)
Танін О. ***// Импульс. 1990. 23 листопада.
Тулянцеv А. Джаз — и нет ему конца// Днепр вечерний. 1990. 21 ноября.
Шаповалова М. «Джаз на Днепре-90»// Днепр вечерний. 1990. 2 ноября.

ДОНЕЦЬК

Песочникова. Ключи от музыки// Вечерний Донецк. 1979. 5 марта.
«ДОНЕЦЬК-100» (15–16.II.1969)
Болдырева Л. Родному городу посвящается// Комсомолец Донбасса. 1969. 28 февраля.
Кабаков О. Джаз у п'ять балів// Прапор юності. 1969. 27 (25) лютого.
Середнянский О. Ветер дует в паруса// Комсомолец Донбасса. 1969. 14 марта.
Dubilier V. ***// Jazz Forum (EP). 1969. №10.
***// Jazz Forum (IE). 1969. №5.
«ДОНЕЦЬК-102» (26–28.II.1971)
Верменич Ю. Джаз на землі Донецькій// Естрада-72. №1.
Генералов С. Парад джаза// Комсомолец Донбасса. 1971. 6 марта.
Ostrovsky V. Jazz On The Donetsk Land// Jazz Forum (IE). 1972. №15.
«ДОНЕЦЬК-104» (2–4.III.1973)
Yurchenkov V. All Roads Lead To Donetsk// Jazz Forum (IE). 1973. №24.
«ДОНЕЦЬК-106» (16–18.I.1976)
Калиниченко В. Джаз требует полномочий// Комсомолец Донбасса. 1976. 18 января.
Послесловие к фестивалю// Комсомолец Донбасса. 1976. 23 января.

Фестиваль джазової музики// Вечерний Донецьк. 1976. 20 января.

Pld. Jazzova vschochur// Melodie. 1976. №6.

Shouliak A. Donetsk Opens The Year// Jazz Forum (IE). 1976. №40.

«ДОНЕЦЬК-108» (25–27.II.1977)

Калиниченко В. Ритми життя// Комсомолец Донбасса. 1977. 1 марта.

Калиниченко В. Традиционный и юбилейный// Комсомолец Донбасса. 1977. 25 февраля.

Soviet Jam// Jazz Journal. 1977. №6.

«ДОНЕЦЬК-110» (2–4.III.1979)

Дубильер В. Праздник джаза// Вечерний Донецьк. 1979. 24 февраля.

Коженцова И. Состоявшийся диалог// Комсомолец Донбасса. 1979. 11 марта.

«ДОНЕЦЬК-112» (20–22.III.1981)

Весенний джаз-парад// Вечерний Донецьк. 1981. 21 марта.

Праздник саксофонов// Комсомолец Донбасса. 1981. 28 марта.

«ДОНЕЦЬК-114» (24–27.II.1983)

Мінкін Л. Джаз: діапазон розвитку і аудиторія// Культура і життя. 1983. 28 серпня.

Минкин Л. Донецкий джазовый// Советская музыка. 1983. №10.

Мінкін Л. Донецький джаз-фестиваль// Музика. 1983. №4.

Парад виртуозов// Комсомолец Донбасса. 1983. 1 марта.

Рубинштейн Л. Джаз: вперед, к традиции// Комсомолец Донбасса. 1983. 25 февраля.

Рубинштейн Л. До свиданья, фестиваль! Здравствуй, джаз!// Комсомолец Донбасса. 1983. 27 февраля.

«ДОНЕЦЬК-116» (28.II–3.III.1985)

Мінкін Л. Диалог зі слухачем// Музика. 1985. №5.

Минкин Л. Донецкий джазовый// Советская музыка. 1985. №12.

Рубинштейн Л. Джаз-парад «Донецьк-116»// Комсомолец Донбасса. 1985. 27 февраля.

Рубинштейн Л. До встречи, джаз!// Комсомолец Донбасса. 1985. 8 марта.

Рубинштейн Л. «Донецьк-116»: верная тональность// Комсомолец Донбасса. 1985. 2 марта.

Фейертаг В. Дни джаза в Донецке// Музыкальная жизнь. 1985. №16.

Чубова Л. Джаз. «Донецьк-116»// Радянська Донеччина. 1985. 19 березня.

«ДОНЕЦЬК-118» (4–6.II.1987)

Владимир Фейертаг: «Советский джаз — увлекательная страна...»// Комсомолец Донбасса. 1987. 6 декабря.

Дискусии на языке джаза// Комсомольская правда (М). 1987. 26 декабря.

Лаврова Л. І володарював джаз!// Радянська Донеччина. 1987. 16 грудня.

«ДОНЕЦЬК-120» (24–26.II.1989)

Гнездилов Г. Джаз: финансы и поклонники// Правда Украины. 1989. 4 марта.

Лаврова Л. У кожного свій джаз// Радянська Донеччина. 1989. 4 березня.

Русанов Ю. Добро пожаловать, джаз!// Комсомолец Донбасса. 1989. 23 февраля.

Русанов Ю. Донецьк плюс джаз// Комсомолец Донбасса. 1989. 26 февраля.

Фестиваль: таланты и ценители// Вечерний Донецьк. 1989. 28 февраля.

ПЕРШИЙ ДИТЯЧИЙ МУЗИЧНИЙ ФЕСТИВАЛЬ

«МИ ВЧИМОСЯ ГРАТИ ДЖАЗ» (1989)

Кумин Л. В джазе только дети// Комсомолец Донбасса. 1989. 25 марта.

ДРУГИЙ ДИТЯЧИЙ МУЗИЧНИЙ ФЕСТИВАЛЬ

«МИ ВЧИМОСЯ ГРАТИ ДЖАЗ» (1990)

Ячмень В. Учимся играть джаз// Вечерний Донецьк. 1990. 13 апреля.

КИЇВ

«ГОЛОСІЄВЕ-88» (20–29.V)

Батюк Н. Джаз у Києві// Ранок. 1988. №9.

Відлуння «Голосієве-88»// Молода гвардія. 1988. 15 червня.

Десять днів, які збагатять Київ// Молода гвардія. 1988. 20 травня.

Коган О. Давно очікуване свято// Соціалістична культура. 1988. №10.

Коган О. Перемелеться — ... джаз буде!// Молода гвардія. 1988. 8 червня.

Матвійчук А. ...Буде джазовий фестиваль// Молодь України. 1988. 14 травня.

Матвійчук А. Чи стане Київ столицею джазу?// Молодь України. 1987. 12 грудня.

Рудяченко О. «Голосієве-88»// Музика. 1988. №5.

Свінгуй, травень// Молода гвардія. 1988. 20 травня.

Шеломенцев А. Джазовий марафон// Молодь України. 1988. 16 червня.

Як по клавішах!// Молода гвардія. 1988. 20 травня.

Яковина А. «Голосеево» — первый дубль// Комсомольское знамя. 1988. 2 сентября.

Filatov A. Jazz na Ukrainie// Jazz Forum (EP). 1988. №115.

«ДНІПРОГАСТРОЛЬ» (18.VIII–2.IX.1991)

В джазі не тільки музиканти// Вечірній Київ. 1991. 16 серпня.

Кирилюк В. «Арфі» на Дніпрі і на морі// Літературна Україна. 1991. 1 серпня.

Коган О. «На теплоході музика лунала...», або Джазовий репортаж в шести частинах з одним ліричним відступом// Молода гвардія. 1991. 9 жовтня.

Маневич И. Бонжур, мадам и месье!// Днепр вечерний. 1991. 15 августа.

Перевозченко В. Броненосец «Потемкин» — самый джазовый пароход!// Комсомольское знамя. 1991. 17 сентября.

Перевозченко В. Скоро приедут французы// Комсомольское знамя. 1991. 6 августа.

Семиволос Н. Джаз і бичачий хвіст під соусом// Вісті з України. 1991. №34.

Семиволос Н. Круїз «Дніпровські гастролі»// Вісті з України. 1991. №39.

Терещенко Н. Музыканты из Франции// Днепр вечерний. 1991. 30 августа.

Тільки для вас французько-український джаз// Голос України. 1991. 27 липня.

Шеремет Г. Джаз по-французьки// Вечірній Київ. 1991. 21 серпня.

Шеремет Г. «Днепровские гастролі» на французский лад// Вечерний Киев. 1991. 6 августа.

Шеремет Г. «Дніпровські гастролі» на французький лад// Вечірній Київ. 1991. 6 серпня.

Stetsenko O. «Arfi»: From Kiev To Odessa// News From Ukraine. 1991. №39.

***// News From Ukraine. 1991. №35.

«ДНІПРОГАСТРОЛЬ» (23–29.V.1993)

Некрасова М. Семь дней непрерывной импровизации, или Начало джазового сезона// Киевские ведомости. 1993. 20 мая.

«НОВА ТЕРИТОРІЯ» (12–14.VI.1993)

Боде В. Шаг на новую территорию// Гуманитарный фонд. 1993. №7.

«МЕТАМОРФОЗИ ДЖАЗУ» (23–24.V.1995)

Коган О. У світі джазу// Музика. 1995. №5.

Муратова В. Метаморфозы джаза, ведущие Украину к метаморфозам сознания// Зеркало недели. 1995. 15 июля.

«ОСІННІЙ ДЖАЗОВИЙ МАРАФОН» (17–18.XI.1995)
Іваненко В. Ритми і барви джазу// Хрещатик. 1995. 11 листопада.

«ОСІННІЙ ДЖАЗОВИЙ МАРАФОН» (29–30.XI.1996)
Кириченко Е. Как в конце осени в Киеве джазу дали// Киевские ведомости. 1996. 2 декабря

КРИВИЙ РІГ

«ГОРИЗОНТИ ДЖАЗУ» (16–19.IV.1987)
Гусейнов Г. Повернення джазу// Зоря. 1987. 25 серпня.

«ГОРИЗОНТИ ДЖАЗУ» (7–11.IV.1993)
Шевченко Е. Джаз за 20 миллионов// Одесский вестник. 1993. 6 мая.

«ГОРИЗОНТИ ДЖАЗУ» (19–22.V.1994)
Максименко О. Фестиваль ищет спонсоров!// Metallurg. 1994. №14.

Мельник О. Когда поет сердце// Metallurg. 1994. №21.
Черепановы Е., Е. Призрак джаза// Криворожские ведомости. 1994. №21.

«ГОРИЗОНТИ ДЖАЗУ» (18–21.V.1995)
Емельяновы Ч., Ч. Наш ответ Чемберлену, или Платон мне друг, но истина дороже// Криворожские ведомости. 1995. №21.

Чухан Л. Ще довго згадуватимемо// Червоний гірник. 1995. 23 травня.

«ГОРИЗОНТИ ДЖАЗУ» (16–19.V.1996)
Муратова В. «Горизонты джаза» без границ// Зеркало недели. 1996. 7 мая.

Муратова В. «Горизонты джаза-96» в Кривом Роге// Зеркало недели. 1996. 1 июня.

ОДЕСА

ПЕРШИЙ ОДЕСЬКИЙ МІСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ
ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ (24–25.IV.1982)

Євстратов Ю. Перший фестиваль джазу в Одесі// Комсомольська іскра. 1982. 22 квітня.

Кохрихт Ф. Дебют фестивалю// Знамя коммунизма. 1982. 1 мая.

Лауреаты фестиваля названы// Вечерняя Одесса. 1982. 26 апреля.

Сокол А. Одесский джаз: итоги фестиваля// Вечерняя Одесса. 1982. 28 апреля.

ДРУГИЙ ОДЕСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ФЕСТИВАЛЬ
ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ (1–4.IV.1983)

Воротняк Н. Другий! Традиційний?!// Комсомольська іскра. 1983. 12 квітня.

Давидов Ф. Фестиваль созывает гостей// Знамя коммунизма. 1983. 27 марта.

Демидов Т. Такий багатогранний жанр// Чорноморська комуна. 1983. 13 квітня.

Женевская Ю. Одесский джазовый фестиваль// Вечерняя Одесса. 1983. 5 апреля.

Затворницький Ю. Праздник прошел, работа продолжается// Вечерняя Одесса. 1983. 20 апреля.

Кохрихт Ф. Праздник удался// Знамя коммунизма. 1983. 7 апреля.

Кохрихт Ф. Фестиваль стає традиційним// Комсомольська іскра. 1983. 29 березня.

Кучерина С. Фестиваль джазу// Чорноморська комуна. 1983. 1 квітня.

Одесский джазовый фестиваль// Вечерняя Одесса. 1983. 25 марта.

Прядко В. Возрождение одесского джаза// Моряк. 1983. №16.

Прядко В. Джаз в Одесі// Культура і життя. 1983. 22 травня.

Роздуми музиканта// Комсомольська іскра. 1983. 12 квітня.

***// Советская культура. 1983. 8 мая.

Shepel O. Big Bands, Piano Virtuosi And All That Jazz// News From Ukraine. 1983. №17.

«ТИЖДЕНЬ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ» (11–16.IV.1984)

Кохрихт Ф. Джаз: концерт у моря// Знамя коммунизма. 1984. 24 апреля.

Прядко В. Одеські тижні джазу// Культура і життя. 1984. 24 червня.

Сплетіння стилів і поривань// Комсомольська іскра. 1984. 17 травня.

Теоретична пауза за кулісами// Комсомольська іскра. 1984. 17 травня.

«ДНІ ДЖАЗУ» (21–25.V.1986)

Дни джаза// Вечерняя Одесса. 1986. 20, 22 мая.

Кохрихт Ф. Від «Ретро» до «Арсеналу»// Комсомольська іскра. 1986. 12 червня.

«ДНІ ДЖАЗУ» (16–18.V.1987)

Кохрихт Ф. Оксана, «Надежда» и биг бэнд// Знамя коммунизма. 1987. 24 мая.

Попереду — два вихідні// Комсомольська іскра. 1987. 14 травня.

Прядко В. Концерти, що не стали святом// Чорноморська комуна. 1987. 2 червня.

«ДНІ ДЖАЗУ» (1–22.VI.1988)

Дни джазовой музыки// Вечерняя Одесса. 1988. 2 червня.

ПЕРШИЙ ВСЕСОЮЗНИЙ ДЖАЗОВИЙ ФЕСТИВАЛЬ

ПАМ'ЯТІ ЛЕОНІДА УТЬОСОВА (15–19.IV.1990)

Верменич Ю. Дюк встречается с джазом// Джаз. 1991. №?.

Владимирська Г. Квітує весняний жанр// Чорноморська комуна. 1990. 18 квітня.

Вы услышите их на одесской сцене// Знамя коммунизма. 1990. 10, 11, 12 апреля.

Галяс О. Криза жанру чи криза часу?// Культура і життя. 1990. 24 червня.

Голощапов Н. Весь этот джаз!// Вечерняя Одесса. 1990. 23 января.

Голубовский Е. Пиршество музыки// Вечерняя Одесса. 1990. 16 апреля.

Давыдов Ф. «Обнимаю вас»// Знамя коммунизма. 1990. 18 апреля.

Дмитриев Н. «Нам песня строй пережить помогает»// Российская музыкальная газета. 1990. №5.

Люшин І. ***// Музыка. 1990. №4.

Карева Т. Имени Утесова// Советская эстрада и цирк. 1990. №12.

Кохрихт Ф. Все звезды — к нам!// Знамя коммунизма. 1990. 19 апреля.

Кохрихт Ф. Джаз: «У Черного моря»// Знамя коммунизма. 1990. 1 января.

Кохрихт Ф. Заключительный аккорд// Знамя коммунизма. 1990. 21 апреля.

Кохрихт Ф. Легенда всемирного масштаба// Знамя коммунизма. 1990. 17 апреля.

Лисенко Н. «Я вам не скажу за всю Одесу»// Комсомольська іскра. 1990. 21 квітня.

На хвилі джазу// Комсомольська іскра. 1990. 17 квітня.

Николаев Д. Путешествие в Одессу с каталогом «Мелодии» в кармане// Мелодия. 1990. №4.

Пам'яті Утьосова// Чорноморська комуна. 1990. 20 квітня. I Всесоюзный джазовый фестиваль памяти Л.О.Утесова// Вечерняя Одесса. 1990. 6 апреля.

Райков А. Джаз всегда и везде// Вечерняя Одесса. 1990. 17 апреля.

Райков А. Призвание — джаз// Вечерняя Одесса. 1990. 19 апреля.

Райков А. Фестиваль окончен... Да здравствует фестиваль!// Вечерняя Одесса. 1990. 20 апреля.

Райков А. «Хочется дойти до самой сути...»// Вечерняя Одесса. 1990. 18 апреля.

Романчук Б. Свято джазової музики// Чорноморська комуна. 1990. 14 квітня.

Тишков О. Утьосов на вулиці... Утьосова// Комсомольська іскра. 1990. 19 квітня.

МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ,
ПРИСВЯЧЕНИЙ 100-РІЧЧЮ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
Л.О.УТЬОСОВА (22–26.V.1995)

Банджо Синтии Сэйер// Вечерня Одесса. 1995. 30 марта.

Бойко Л. Шесть дней джаза и симпозиум в придачу// Правда Украины. 1995. 4 апреля.

Вам хочется джаза?// Вечерня Одесса. 1995. 18 марта. Відзначаючи ювілей Леоніда Утьосова// Культура і життя. 1995. 8 березня.

Владимирский О. Возвращение фестиваля// Вечерня Одесса. 1995. 21 марта.

Глушак А. Утесовский колорит// Вечерня Одесса. 1995. 25 марта.

Голубовский Е. Весь этот джаз!// Зеркало недели. 1995. 18 марта.

Голубовский Е. Джазовые мэтры собираются в Одессе// Киевские ведомости. 1995. 18 марта.

Гудыма М. В будущем году, в то же время...// Вечерня Одесса. 1995. 30 марта.

Джазовый фестиваль памяти Леонида Утесова// Вечерня Одесса. 1995. 25 марта.

Короткова С. Джаз «в законе» — в государстве демократия?!// Зеркало недели. 1995. 1 апреля.

Романов Д. Лучше Утесов, чем пачка сигарет// Труд. 1995. 25 марта.

С.П. Джаз — не только взрослым// Вечерня Одесса. 1995. 25 марта.

Ю.И. «У Черного моря»// Вечерня Одесса. 1995. 23 марта.

Яворський Е. Славетний одесит// Музика. 1995. №4.

СМІЛА

«ДНІ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ» (14.V.1995)

Стеценко С. Джаз повертається// Молодь Черкащини. 1995. 6 травня.

Стеценко С. Тільки завдяки комерційним структурам відбулися джазові концерти в трьох містах Черкащини// Молодь Черкащини. 1995. 9 червня.

Халупінський С. Старий добрий джаз// Молодь Черкащини. 1995. 20 травня.

СУМИ

«JAZZ FEST-94» (5–6.III.1994)

Викторов С. Вот это джаз!// Уик энд. 1994. 10 марта.

Гноевая Н. А у нас — весь вечер джаз// Ваш шанс. 1994. №11.

Романько В. До зустрічі, «Джаз Фест»!// Музика. 1994. №4.

«JAZZ FEST-95» (2–3.II.1995)

Алещенко С. Саме той джаз, який лікар прописав// Червоний промінь. 1995. 8 грудня.

Алещенко С. Фьюжн, бибоп і другіе експерименти// Всеукраинские ведомости. 1995. 26 декабря.

УМАНЬ

«ДНІ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ» (13.V.1995)

Стеценко С. Джаз повертається// Молодь Черкащини. 1995. 6 травня.

Стеценко С. Тільки завдяки комерційним структурам відбулися джазові концерти в трьох містах Черкащини// Молодь Черкащини. 1995. 9 червня.

Халупінський С. Старий добрий джаз// Молодь Черкащини. 1995. 20 травня.

ЧЕРКАСИ

«ЧЕРКАСЬКІ ДЖАЗОВІ ДНІ» (1–2.II.1990)

Танін О. Свято джазу// Імпульс (С). 1990. 28 грудня.

Трохименко В. Джаз? Джаз!// Черкаська правда. 1990. 9 грудня.

«ЧЕРКАСЬКІ ДЖАЗОВІ ДНІ» (18–19.I.1992)

Хаустов В. Джаз того вартий// Черкаси. 1992. 5 лютого.

«ЧЕРКАСЬКІ ДЖАЗОВІ ДНІ» (5–6.II.1992)

Бойко С. Свято джазу на Черкащині// Імпульс (С). 1992. 18 грудня.

Мирейко А. Третій, міжнародний// Черкаський край. 1992. 15 грудня.

«ДНІ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ» (12.V.1995)

Стеценко С. Джаз повертається// Молодь Черкащини. 1995. 6 травня.

Стеценко С. Тільки завдяки комерційним структурам відбулися джазові концерти в трьох містах Черкащини// Молодь Черкащини. 1995. 9 червня.

Халупінський С. Старий добрий джаз// Молодь Черкащини. 1995. 20 травня.

КОНКУРСИ

КИЇВ

«ГОЛОСІЄВЕ» (13?.XI.1987)

Джаз — у маси!// Молода гвардія. 1987. 14 листопада.
Заявки на «Голосієве-88»// Молода гвардія. 1987. 23 вересня.

Коган О. «Імпресіоністи» із сюрпризом// Молода гвардія. 1987. 16 грудня.

Рудяченко О. Міфи про стандарти, які нав'яв І тур фестивалю джазової музики на Україні «Голосієве-88»// Молода гвардія. 1987. 27 листопада.

ПОЛТАВА

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС АМАТОРСЬКИХ
ДЖАЗОВИХ АНСАМБЛІВ (17–18.V.1996)

Дмитренко О. Наші з джазу// Громадська думка. 1996. 19 червня.

Повернулися дипломантами// Смілянські обрії. 1996. 15 червня.

КОНЦЕРТНЕ ЖИТТЯ

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Н.Ц. Летние гастроли// Днепровская правда. 1940. 23 мая.

ДОНЕЦЬК

Генов Н. А джаз звучит и радует// Вечерний Донецк. 1992. 2 декабря.

Русанов Ю. В ритмах джаза// Комсомолец Донбасса. 1989. 19 февраля.

КИЇВ

Бордун С. Джаз-караван Дармштадт–Київ// Культура і життя. 1996. 1 травня.

Коган А. Будем ли слушать «музыку толстых»?..// Киевские ведомости. 1993. 18 августа.

Муратова В. Джаз-караван Дармштадт–Київ: дайте детям цвести// Зеркало недели. 1996. 20 апреля.

Надбережная И. «Мы из джаза»// Правда Украины. 1992. 15 декабря.

Некрасова М. Парни из джаза// Вечерний Киев. 1991. 26 февраля.

Рудяченко О. Интерв'ю веде «Репортаж»// Молода гвардія. 1983. 9 лютого.

КРИВИЙ РІГ

Учанін В. Метаморфози українського джазу// Пост поступ. 1996. №18.

ЛЬВІВ

Данилюк О. Джаз-сешн у ресторані «Декстер»: це просто джаз// Пост поступ. 1996. №20.

Доможирова Г. Зорепад «Весняного джем сешна» з «Галицькими контрактами» і газетою «Тиждень»// Тиждень. 1997. №20.

ОДЕСА

Джазовий абонемент// Вечерняя Одесса. 1982. 18 ноября.

Штейнберг Б. Вчора відкрився літній сезон у Зеленому театрі// Молода гвардія (О). 1940. 24 травня.

СІМФЕРОПОЛЬ

Валит М. Концерт джазової музики// Крымская правда. 1980. 1 июня.

И снова джаз// Крымская правда. 1980. 1 июня.

СМІЛА

Вівчарик О. Це вам не абищо// Смілянські обрії. 1996. 25 травня.

Корнієнко Д. Центр джазової думки змістився до Сміли// Молодь Черкащини. 1996. 27 квітня.

Стеценко С. Центр джазової думки змістився у Смілу// Молодь Черкащини. 1994. 31 грудня.

ЧЕРКАСИ

Шестакова Н. А у нас отличный джаз. А у вас?// Губернские ведомости. 1997. 26 июня.

«ДЖАЗОВА ФІЛАРМОНІЯ»

Коренькова В. Імпрезы недели// Зеркало недели. 1996. 26 октября.

ОСВІТА

ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ

- Вчимо естради// Культура і життя. 1984. 22 жовтня.
Ганзбург Г. Які кадри готувати?// Культура і життя. 1988. 20 березня.
Джаз дає уроки// Вечерній Донецьк. 1992. 5 листопада.
Кафедра естради? Чому б ні?// Комсомольська іскра. 1985. 19 лютого.
Кохрихт Ф. Шість звонких струн// Знамя комунізму. 1986. 12 січня.
Музичне мистецтво естради// Київське державне музичне училище ім.П.М.Глієра. К., 1993.
П'єса для школи з оркестром// Молода гвардія. 1986. 12 січня.
Полтарев П. Аплодуйте: це — діксіленд!// Молода гвардія. 1986. 15 червня.
Полтарев П. З репертуару «діксіленду»// Культура і життя. 1986. 12 жовтня.
Прокопчук І. Вивчаємо джаз// Музика. 1997. №4.
Радзевич Т. Дитячий джаз-банд (нарис)// Всесвіт. 1928. №41.
Радчук В. До питання вивчення джазової музики в школі// Музика в школі. В.2. К., 1974.
Рудяченко О. П'єса для школи з оркестром// Молода гвардія. 1985. 30 листопада, 1 грудня.
Рудяченко О. Самозванець з гітарою?// Молода гвардія. 1983. 1 квітня.
Шевченко Е. В ритмах джаза// Одеське музикальне училище. 100 лет. Одеса, 1997.
Шестопад Б. *** (про освіту в США)// Музика. 1989. №5.

СЕМІНАРИ

- Афонина А.* Все о джазе// Киевский вестник. 1995. 21 октября.

УЧБОВІ ПОСІБНИКИ

- Горват І., Вассербергер І.* Основи джазової інтерпретації/ Спеціальна редакція, передмова та словник В.Симоненка. К., 1980.
Манилов В.А., Молотков В.А. Техника джазового аккомпанементу на шестиструнній гітарі. К., 1979; 1984; 1989.

- Молотков В.А.* Джазовая импровизация на шестиструнной гитаре. К., 1983; 1989.
Серебряный М.О. Диктанты на основе эстрадной и джазовой музыки. К., 1989.
Серебряный М.О. Сольфеджио на ритмоинтонационной основе современной эстрадной музыки. Ч.І. К., 1987.
Серебряный М.О. Сольфеджио на ритмоинтонационной основе современной эстрадной музыки. Ч.ІІ. К., 1990.
Фортепиано в джазе: Хрестоматія для естрадних відділень музикальних училищ/ Сост.Н.С.Замороко. В.1. К., 1988.

ДОВІДКОВА ЛІТЕРАТУРА

- Артисти: Джаз// Музичний реєстр України'95–96. К., 1995.
Артисти: Джаз// Музичний реєстр України'97–98. К., 1997.
Естрада. Рок-музика. Джаз: Термінологічний словник/ Укладач В.М.Откидач. Суми, 1993.
Симоненко В. Лексикон джаза// Ленинская смена. 1982. 16 апреля, 3 сентября.
Симоненко В. Лексикон джаза// Юность. 1984. 15 марта, 9 августа, 13 сентября, 25 октября, 22 ноября.
Симоненко В. Лексикон джазу// Молода гвардія. 1980. 29 листопада; 1981. 7 грудня.
Симоненко В.С. Лексикон джаза. К., 1981. Содержание: Предисловие; Литература о джазе; Дискография; Указатель английских терминов.

РЕЦЕНЗІЇ

ЗБІРНИКИ СТАТЕЙ

ДЖАЗ-БАНД И СОВРЕМЕННАЯ
МУЗЫКА/Сост.С.Л.Гинзбург

До приїзду негритоської оперети// Нове мистецтво. 1926.
№19–20.

Негритянская музыка// Известия (О). 1926. №907.

МУЗИКОЗНАВЧІ ПРАЦІ

БАТАШОВ О.М. «СОВЕТСКИЙ ДЖАЗ»

Малышев Ю. Книга о советском джазе// Музыкальная
жизнь. 1973. №10.

Симоненко В. Про радянський джаз// Музыка. 1973. №3.

КОЛЛІЄР Дж.Л. «СТАНОВЛЕНИЕ ДЖАЗА»

Сидоренко М. Шлях, пройдений джазом// ?. 1986. 12
липня.

УЧБОВІ ПОСІБНИКИ

ГОРВАТ І., ВАССЕРБЕРГЕР І.

«ОСНОВИ ДЖАЗОВОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ»

Соловьев А., Фейертаг В. Основы джазовой интер-
претации// Советский джаз. М., 1987.

Токарев Ю. Як інтерпретувати джаз// Культура і життя.
1981. 1 лютого.

МАНІЛОВ В.О., МОЛОТКОВ В.О.

«ТЕХНИКА ДЖАЗОВОГО АККОМПАНеМЕНТА
НА ШЕСТИСТРУННОЙ ГИТАРЕ»

Кузнецов А. Любителям джаза// Музыкальная жизнь.
1980. №12.

Смага К. Альбом гітариста// Музыка. 1980. №3.

ДОВІДКОВІ ВИДАННЯ

СИМОНЕНКО В.С. «ЛЕКСИКОН ДЖАЗА»

Баташев А. Новая литература о джазе// Музыкальная
жизнь. 1982. №10.

Грудін А. «Лексикон джазу»// Комсомольське плем'я.
1982. 30 листопада.

Казьянский Я. Что такое диксиленд?// Юность. 1982. 11
марта.

Король Л. «Лексикон джазу»// Прапор комунізму. 1982.
26 січня.

Кохрихт Ф. Джаз: от «А» до «Я»// Знамя коммунизма.
1982. 20 февраля.

Лежневский В. О джазе по алфавиту// Вечерняя Пермь.
1982. 1 марта.

«Лексикон джаза»// Комсомолец. 1982. 24 апреля.

«Лексикон джаза»// Ленинская смена. 1982. 16 апреля.

Петров І. «Лексикон джазу»// Молода гвардія. 1982. 17
лютого.

Радчук В. «Лексикон джазу»// Музыка. 1982. №4.

Семенов Е. Каким быть лексикону джаза?// Советский
джаз. М., 1987.

Соловьев А. Карманная энциклопедия джаза// Бау-
манец. 1982. 27 апреля.

Сосис К. Путешествие в мир джаза// Комсомольское
знамя. 1982. 14 февраля.

Шавырин Д. «Лексикон джаза»// Московский комсо-
молец. 1982. 10 апреля.

Шавырин Д. «Лексикон джаза»// Северный комсомолец.
1982. 24 апреля.

«Leksikon dzaza»// Melodie. 1982. №6.

«Leksykon jazzu»// Non Stop. 1982. №2.

НОТНІ ВИДАННЯ

СИМОНЕНКО В.С. «МЕЛОДИИ ДЖАЗА»

Переверзев Л., Ухов Д. «Мелодии джаза»// Советская
музыка. 1972. №2.

Переверзев Л., Ухов Д. «Мелодии джаза»// Советский
джаз. М., 1987.

Подберезский Д. «Мелодии джаза»// Рабочая смена.
1986. №7.

Радчук В. Перший збірник// Музыка. 1972. №1.

Фейертаг В. «Мелодии джаза»// Музыкальная жизнь.
1971. №16.

Хорунжий В. «Мелодії джазу»// Культура і життя. 1971. 1
серпня.

G.A. «Jazzmelodien»// Der Jazzfreund. 1971. №3.

Kurmajew S. «Melodii dzaza»// Jazz. 1977. №11.

Kurmajew S. Nova publikacija na temat jazzu// Jazz. 1971.
№6.

P.W. «Melodie jazzove»// Spievamy i tanczmy. 1978. №2.

Truhlar A. «Melodien des Jazz»// Jazzforschung/Jazz
Research. 3–4. 1971–1972.

Yurchenkov V. «Melodies Of Jazz»// Jazz Forum (IE). 1977.
№48.

ПЕРІОДИКА

«ЕСТРАДА-72»

J.V. Prvni sovetske casopis o pop music// Melodie. 1973.
№4.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

Бесталанная О. Семь тысяч минут классического джаза// Киевские ведомости. 1996. 2 августа.
Воротняк Н. Телекамера знімає музику// Комсомольська іскра. 1983. 1 березня.
Кириченко Е. Видеть Дюка Эллингтона голым удается не каждому...// Киевские ведомости. 1997. 2 серпня.
Минкин Л. «Один из джаза»// Вечерний Донецк. 1988. 12 ноября.
Плохой человек джаз играть не будет// Независимость. 1992. 12 декабря.

ТЕАТР

Долганов В. Киевская компания Гленна Миллера// Комсомольское знамя. 1991. 11 июня.
Равицкий Н. Джазмену снятся сны// Вечерний Киев. 1991. 19 марта.
Petrovlovsky O. From Cadence To Breakdance// News From Ukraine. 1987. №27.

КІНО

«МИ З ДЖАЗУ»
Гарри Бардин: в джазе только «Няни»// Киевские ведомости. 1996. 5 сентября.
Кохрихт Ф. Они — из джаза!!! Знамя коммунизма. 1983. 1 декабря.
«Ми з джазу»// Молода гвардія. 1983. 9 жовтня.

ДЖАЗОВИЙ ТАНЕЦЬ

Сосис К. ...I вийшов на сцену жираф// Молода гвардія. 1987. 6 травня.

ЖИВОПИС

Юхимець Г. Свінг на схилах. Джазові подорожі з Глібом Юхимцем// Галас. 1997. №2.

ФОТО

Касаткин К. «Я снимаю джаз»// Вечерний Киев. 1989. 1 апреля.
Пономаренко І. Репортаж із джазу// Молода гвардія. 1987. 8 вересня.

АНКЕТУВАННЯ

Відлуння «Голосієве-88»// Молода гвардія. 1988. 15 червня.
Конотоп А. Виступає «Ореол»// Музика. 1980. №5.
Кохрихт Ф. «Всі зірки» — знайомі і незнайомі// Комсомольська іскра. 1988. 14 травня.
Кохрихт Ф. Лідери ті ж самі// Комсомольська іскра. 1987. 16 квітня.
Кохрихт Ф. Порадуємся за наших// Знамя коммунизма. 1986. 17 мая.
Маличенко Н. Звезды джаз-рока// Вечерний Киев. 1990. 21 июня.
Мінкін Л. Мистецтво радянського джазу// Музика. 1979. №5.
Мінкін Л. Про естетику і практику побутування джазової музики// Музична критика і сучасність. В.2. К., 1984.
Олександров К. Джаз — це серйозно// Прапор юності. 1968. 9 квітня.
Стельмашенко О. Майстерність аматорів// Музика. 1981. №4.

ПЕРІОДИЧНІ ВИДАННЯ, ВИКОРИСТАНІ ПРИ ВІДБОРІ СТАТЕЙ ТА РЕЦЕНЗІЙ

УКРАЇНА ЖУРНАЛИ

Всесвіт (Київ)
Всеукраїнський брас-бюлетень (Київ)

Галас (Київ)

Естрада-72 (Київ)

Культура і побут (Харків)
Кур'єр Юнеско (Київ)

Мистецтво (Київ)
Музика (Київ)

Нове мистецтво (Харків)
Новини кіноекрана (Київ)

Радянське мистецтво (Київ)
Ранок (Київ)

Соціалістична культура (Київ)

«Театр и кино» (Одеса)
Театр–музика–кіно (Київ)

Україна (Київ)

«Art Line» (Київ)

«Luna» (Київ)

ГАЗЕТИ

Аут (Київ)

Більшовицька зміна (Дніпропетровськ)

Ваш шанс (Суми)
«Вечерний Донець» (Донецьк)
«Вечерний Киев» (Київ)

«Вечерняя Одесса» (Одеса)
Вечірній Київ (Київ)
Вечірній Харків (Харків)
Вільна Україна (Львів)
Вісті (Харків)
Вісті з України (Київ)
«Всеукраинские ведомости» (Київ)

Говорить і показує Україна (Київ)
«Граффити» (Київ)
Громадська думка (Біла Церква)
«Губернские ведомости» (Черкаси)

«Деловая неделя» (Київ)
Деснянська правда (Чернігів)
Ділова Черкащина (Черкаси)
«Днепр вечерний» (Дніпропетровськ)
«Днепровская правда» (Дніпропетровськ)

«Зеркало недели» (Київ)
«Знамя коммунизма» (Одеса)
Зоря (Дніпропетровськ)

«Известия (вечерний выпуск)» (Одеса)
Імпульс (Сміла)
«Импульс» (Сміла)
«Индустриальное Запорожье» (Запоріжжя)

«Киевские ведомости» (Київ)
«Киевский вестник» (Київ)
«Киевский пролетарий» (Київ)
«Комсомолец Донбасса» (Донецьк)
«Комсомольское знамя» (Київ)
Комсомольська іскра (Одеса)
Комсомольське плем'я (Вінниця)
«Красное знамя» (Харків)
«Криворожские ведомости» (Кривий Ріг)
«Крымская правда» (Сімферополь)
«Крымский комсомолец» (Сімферополь)
Культура і життя (Київ)
Кур'єр муз (Київ)

«Курортная газета» (Ялта)

Літературна Україна (Київ)
«Львовская правда» (Львів)

«Металлург» (Кривий Ріг)
Молода гвардія (Київ)
Молода гвардія (Одеса)
Молодий буковинець (Чернівці)
Молодь України (Київ)
Молодь Черкащини (Черкаси)
«Моряк» (Одеса)

Надніпрянська правда (Херсон)
«Наш город» (Дніпропетровськ)
«Независимость» (Київ)
«Новая газета» (Київ–Запоріжжя–Дніпропетровськ)

«Одесский вестник» (Одеса)

Пост поступ (Львів)
Правда Прилуччини (Прилуки)
«Правда Украины» (Київ)
Прапор комунізму (Київ)
Прапор юності (Дніпропетровськ)
Приват-ревію (Дніпропетровськ)
Пролетарська правда (Київ)

«Рабочая газета» (Київ)
Радянська Донеччина (Донецьк)
Радянська культура (Київ)
Радянська Україна (Київ)
Резонанс (Вінниця)
Робітничка газета (Київ)

Смілянські обрії (Сміла)
«Социалистический Донбасс» (Донецьк)

«Теленеделя» (Дніпропетровськ)
«Теленеделя–Одесса» (Одеса)
«Технополис» (Краматорськ)
Тиждень (Львів)

«Уик энд» (Суми)
Українська музична газета (Київ)

«Факты и комментарии» (Київ)

Хрещатик (Київ)

Червоний гірник (Кривий Ріг)
Червоний промінь (Суми)
Черкаси (Черкаси)
Черкаська правда (Черкаси)
Черкаський край (Черкаси)
Чорноморська комуна (Одеса)
Чорноморські новини (Одеса)

«Юный ленинец» (Київ)

«City» (Київ)

«News From Ukraine» (Київ)

ЗАРУБІЖЖЯ ЖУРНАЛИ

«Гитарист» (Москва, Росія)

«Джаз» (Москва, Росія)

«За пролетарскую музыку» (Москва, Росія)

«Клуб и художественная самодеятельность» (Москва, Росія)

«Мелодия» (Москва, Росія)
«Музыкальная жизнь» (Москва, Росія)

«Рабочая смена» (Мінськ, Білорусь)

«Советская музыка» (Москва, Росія)
«Советская эстрада и цирк» (Москва, Росія)

«Der Jazzfreund» (Менден, Німеччина)
«Duga» (Югославія)

«Jazz» (Варшава, Польща)
«Jazzforschung/Jazz Research» (Грац, Австрія)
«Jazz Forum/Edycja polska» (Варшава, Польща)
«Jazz Forum/International Edition» (Варшава, Польща)
«Jazz Journal» (Великобританія)

«Melodie» (Прага, Чехословаччина)

«Melodie und Rhythmus» (Берлін, Німеччина)

«Non Stop» (Варшава, Польща)

«Ritam» (Нові Сад, Югославія)

«Slowo ludu» (Кельце, Польща)

«Spievamy i tanczumu» (Краків, Польща)

ГАЗЕТИ

«Бауманец» (Москва, Росія)

«Вечерний Новосибирск» (Новосибірськ, Росія)

«Вечерняя Пермь» (Перм, Росія)

«Гуманитарный фонд» (Москва, Росія)

«Инфа» (Воронеж, Росія)

«Комсомолец» (Челябінськ, Росія)

«Комсомольская правда» (Вільнюс, Литва)

«Комсомольская правда» (Москва, Росія)

«Ленинская смена» (Алма-Ата, Казахстан)

«Молодежь Эстонии» (Таллінн, Естонія)

«Московский комсомолец» (Москва, Росія)

«Путь к коммунизму» (Актюбінськ, Росія)

«Российская музыкальная газета» (Москва, Росія)

«Северный комсомолец» (Архангельськ, Росія)

«Серп и молот» (Таллінн, Естонія)

«Советская культура» (Москва, Росія)

«Южный Казахстан» (Чимкент, Казахстан)

«Юность» (Ярославль, Росія)

«Bulgarian And Soviet Friendship» (Софія, Болгарія)

«24 godziny» (Кельце, Польща)

«Echo dnia» (Кельце, Польща)

«Slowo ludu» (Кельце, Польща)

ДИСКОГРАФІЯ

СОЛІСТИ ТА АНСАМБЛІ

Олександр Білов

«*Лунный серп*». Джазовые композиции. Константин Виленский — фортепиано, Геннадий Литвин — контрабас, Александр Блинов — ударные инструменты. «Мелодия» С60 25985 008 (1986) — LP.

Ігор Бойко

«*Решилось неожиданно легко*». Игорь Бойко. SZCD 0775-97 (1997, Швеція).

Інструментальний ансамбль п/к Пилипа Бриля

Інструментальний ансамбль п/у Ф.Бриля. Оркестр п/у З.Кожарського. «Мелодия» Д 00021573-4 (19).

Андрій Буторін

«*The Women*». BLR 001 (1994, Данія) — CD.

«*Circus Renz*». BLR 002 (1997, Німеччина) — CD.

Київський квартет саксофоністів п/к Юрія Василевича

«*Bravo sax*». «Kiev Saxophone Quartet». CD — 301005 (1994, Росія) — CD.

Тріо Костянтина Віленського

«*Лунный серп*». Джазовые композиции. Константин Виленский — фортепиано, Геннадий Литвин — контрабас, Александр Блинов — ударные инструменты. «Мелодия» С60 25985 008 (1986) — LP.

«*Ты — это все*». Джазовые композиции. Константин Виленский — фортепиано, Виктор Двоскин — контрабас, Сергей Швирст — ударные инструменты. «Мелодия» С60 28803 000 (1988) — LP.

Юрій Вовк

«*Медікус*». Вокально-інструментальний ансамбль Львівського медичного інституту. Художній керівник — Ігор Хома. «Мелодия» М31-36119-120 (1976?).

Валерій Волков

«*Prayer For My Father*». Valery Volkov (Валерій Волков — клавішні, Ренді Брейкер — труба, Майкл Брейкер — тенор-саксофон, Дейв Лібмен — сопрано-саксофон) SIBG 01 (1995, США) — CD.

«Джаз-хорал»

п/к Олександра Гебеля

«5x5». «Джаз-хорал» Александра Гебеля. Русский диск Р60 01123 (1992) — LP.

«*Someday*». Olexander Gebel «Jazz Choral». N-9574 (1994, Канада) — CD.

Анатолій Герасимов

«*Время летит*». Анатолий Герасимов. «Мелодия» С60 31489 005 (1991, запис 1987) — LP.

Віктор Двоскін

«*Ты — это все*». Джазовые композиции. Константин Виленский — фортепиано, Виктор Двоскин — контрабас, Сергей Швирст — ударные инструменты. «Мелодия» С60 28803 000 (1988) — LP.

Володимир Денежний

«*Донецк-118*». 10-й джазовый фестиваль в Донецке. «Мелодия» С90 27905 001 (1987) — LP.

Валерій Жилін

«*In One Breath*». «AMA Jazz». LEO LAB CD 020 (Серпень, 1994, Великобританія) — CD.

«*In These Last Times*». «AMA Jazz». UT RE A LA (1995, Росія) — CD.

Леонід Зайдерман

«*Эстрадные ансамбли Украины*». Ансамбль п/р М.Скорика. Ансамбль п/у Л.Зайдермана. Солист И.Литвинский — саксофон. «Мелодия» Д 00027799-800 (27.III.1970) — EP.

Микола Замолоко

«*Короткие истории*». Джазовые композиции. Николай Замолоко — фортепиано. «Мелодия» С60 26867 009 (1988) — LP.

Юрій Зоря

«5x5». «Джаз-хорал» Александра Гебеля. Русский диск Р60 01123 (1992) — LP.

«*Someday*». Olexander Gebel «Jazz Choral». N-9574 (1994, Канада) — CD.

Сергій Іванов

«*Донецк-118*». 10-й джазовый фестиваль в Донецке. «Мелодия» С90 27905 001 (1988) — LP.

«*XI Международный фестиваль джазовой музыки "Донецк-120"*». «Мелодия» С60 30789 007 (1990) — 2 LP.

Енвер Ізмайлов

«*Легенда*». Джаз-ансамбль «Сато». Руководитель Леонид Атабеков. «Мелодия» С60 24399 006 (1986) — LP.

«*Передай добро по кругу*». Джаз-ансамбль «Сато». Руководитель Леонид Атабеков. «Мелодия» С60 25897 003 (1987) — LP.

«Black Sea». Burhan Ocal–Enver Izmailov. «TUN» UTR 5001 (1991, Швейцарія) — CD.

«At A Fergana Bazaar». Enver Izmailov. «TUTU» CD 888 142 (1993, Австрія) — CD.

«The Eastern Legend». Enver Izmailov. «RDM» CDRDM 3 05 013 (1993, Росія) — CD.

«Dancing Over The Moon». Art Of The Duo Enver Izmailov And Geoff Warren. «TUTU» CD 188 168 (1995, Австрія) — CD.

«Танцюющее Время». Дуэт «Зикр», Владимир Соляник — клавішніе, Энвер Измаїлов — гітара, Юрий Морозов — гітара, Сергей Хмелев — перкуссія, флейта, арфа, Томми Мансикка-Ахо — диджериду. «Ключ Records» KRCD 002 (1996, Росія) — CD.

«Весь этот Jazz». Приложение к журналу «Салон Audio Video», 1998, май–июнь. CDRDM 803206 (Австрія) — CD.

Валерій Колесников

«Лирическое настроение». Джазовые композиции. Валерий Колесников — труба, флюгельгорн, Вячеслав Новиков — фортепиано, Владимир Молотков — гітара, Александр Христидис — ударніе. «Мелодия» С60 09709–10 (1978) — LP.

«XI Международный фестиваль джазовой музыки "Донецк-120"». «Мелодия» С60 30789 007 (1990) — 2 LP.

Володимир Копоть

«Это не хэви метал-рок». Джаз-студии группа Петра Пашкова. «Мелодия» С 60 31311 007 (1990) — LP.

Людмила та Михайло Кривови

«Там, где нас нет». Людмила и Михаил Кривовы. LA 001 (1997, Німеччина) — CD.

Юрій Кузнецов

«Свет осенней листвы». Джазовые композиции С.Терентьева и Ю.Кузнецова. «Мелодия» С60 19401 005 (16.III.1983) — LP.

Станіслав Лавриненко

«Донецк-118». 10-й джазовый фестиваль в Донецке. «Мелодия» С90 27905 001 (1987) — LP.

Геннадій Литвин

«Лунный серп». Джазовые композиции. Константин Виленский — фортепиано, Геннадий Литвин — контрабас, Александр Блинов — ударные инструменты. «Мелодия» С60 25985 008 (1986) — LP.

Вадим Медвідь

«Olivejra». S.Ovsiannicov Group. Comp LVCD 101 (1996, Австрія) — CD.

Анатолій Михайлов

«Это не хэви метал-рок». Джаз-студии группа Петра Пашкова. «Мелодия» С 60 31311 007 (1990) — LP.

Володимир Михновецький

«Mensound». «Rostok Records» 0019–97 (1997, Україна) — CD.

Володимир Молотков

«Лирическое настроение». Джазовые композиции. Валерий Колесников — труба, флюгельгорн, Вячеслав Новиков — фортепиано, Владимир Молотков — гітара, Александр Христидис — ударніе. «Мелодия» С60 09709–10 (1978) — LP.

В'ячеслав Новіков

«Лирическое настроение». Джазовые композиции. Валерий Колесников — труба, флюгельгорн, Вячеслав Новиков — фортепиано, Владимир Молотков — гітара, Александр Христидис — ударніе. «Мелодия» С60 09709–10 (1978) — LP.

Сергій Овсянников

«Olivejra». S.Ovsiannicov Group. Comp LVCD 101 (1996, Австрія) — CD.

Петро Пашков

«Это не хэви метал-рок». Джаз-студии группа Петра Пашкова. «Мелодия» С 60 31311 007 (1990) — LP.

В'ячеслав Полянський

«Імпровізації на світові хіти». В'ячеслав та Тимур Полянські. «Rostok Records» 0022–97 (1977, Україна) — CD.

Тимур Полянський

«Імпровізації на світові хіти». В'ячеслав та Тимур Полянські. «Rostok Records» 0022–97 (1977, Україна) — CD.

Марк Резницький

Джаз-оркестр «Дніпро» п/у Гиви Гачечиладзе. «Мелодия» Д 00016651–2. С 0001189–90 (5.XI.1965) — EP.

Концертно-эстрадный ансамбль Грузинского радио п/у Г.Гачечиладзе. «Мелодия» Д 25723–4; Д 00024837–8 (14.IV.1969) — LP.

Концертно-эстрадный ансамбль Грузинского радио п/у Гиви Гачечиладзе. «Мелодия» Д 25723–4 (25.VII 1969) — LP.

Анатолій Сажнев

«Донецк-118». 10-й джазовый фестиваль в Донецке. «Мелодия» С90 27905 001 (1987) — LP.

Володимир Соляник

«*Music Makes The Snow Melt Down*» (Дін Івенсон — флейта, Джонатан Крамер — віолончель, Володимир Соляник — фортепіано) «Soundings Of The Planet» SP7136-CD (1988, США) — CD.

«*Звезда Полярна*». Дуэт «Зикр», Володимир Соляник — клавішні, орган, Сергей Хмелев — перкуссія, флейта. «Ключ Records» KRCD 001 (1996, Росія) — CD.
«*Танцююче Время*». Дуэт «Зикр», Володимир Соляник — клавішні, Энвер Измайлов — гітара, Юрий Морозов — гітара, Сергей Хмелев — перкуссія, флейта, арфа, Томми Мансикка-Ахо — диджериду. «Ключ Records» KRCD 002 (1996, Росія) — CD.

Сергій Терентьев

«*Свет осенней листвы*». Джазовые композиції С.Терентьева и Ю.Кузнецова. «Мелодия» С60-19401-005 (16.III.1983) — LP.

«*Осенние ритмы-84*». «Мелодия» С60-22905-06 (1984) — LP.

Sergei Terentiev. Solo 1. «Sunset Music» SMACD 07 (22.II-2.III.1994, Австралія) — CD.

Сергій Хмельов

«*Это не хэви метал-рок*». Джаз-студіо група Петра Пашкова. «Мелодия» С 60 31311 007 (1990) — LP.

«*Звезда Полярна*». Дуэт «Зикр», Володимир Соляник — клавішні, орган, Сергей Хмелев — перкуссія, флейта. «Ключ Records» KRCD 001 (1996, Росія) — CD.

«*Танцююче Время*». Дуэт «Зикр», Володимир Соляник — клавішні, Энвер Измайлов — гітара, Юрий Морозов — гітара, Сергей Хмелев — перкуссія, флейта, арфа, Томми Мансикка-Ахо — диджериду. «Ключ Records» KRCD 002 (1996, Росія) — CD.

Ансамбль «Медікус»

п/к Игоря Хоми

«*Медікус*». Вокально-інструментальний ансамбль Львівського медичного інституту. Художній керівник — Ігор Хома. «Мелодия» М31-36119-120 (1973?) — LP.

Володимир Хорунжий

«*Время летит*». Анатолий Герасимов. «Мелодия» С60 31489 005 (1991, запис 1987) — LP.

Олександр Хрестидіс

«*Лирическое настроение*». Джазовые композиції. Валерий Колесников — труба, флюгельгорн, Вячеслав Новиков — фортепіано, Владимир Молотков — гітара, Александр Хрестидіс — ударні. «Мелодия» С60 09709-10 (1978) — LP.

Віктор Чуриков

В.Золотухин. Симфонія №2 «Утренняя» для большого эстрадно-симфонического оркестра; Концерт-блюз для саксофона-альта с оркестром. Государственный эстрадно-симфонический оркестр Украинской ССР/А.Ануфриенко; В.Чуриков — саксофон-альт. «Мелодия» С60 26871 001 (1987) — LP.

Вокально-інструментальний ансамбль «Водограй» п/к Олександра Шаповала

«*Водограй*». Вокально-інструментальний ансамбль. Художественный руководитель Александр Шаповал. С62-14083-4 (197?) — LP.

Сергій Швірст

«*Ты — это все*». Джазовые композиції. Константин Виленский — фортепіано, Виктор Двоскин — контрабас, Сергей Швірст — ударні інструменти. «Мелодия» С60 28803 000 (1988) — LP.

ОРКЕСТРИ

Джаз-оркестр п/к Генріка Варса

«*Обмануть не пробуй сердце*». Ленинградский джаз-оркестр п/у Алексея Семенова. Львовский теа-джаз п/у Генрика Варса. «Мелодия» М60-43255-6 (1982) — LP.

Антология советского джаза. Смотри. «Мелодия» М60 48043 005 (1987) — LP.

Джаз-оркестр «Дніпро»

п/к Гіві Гачечіладзе

Джаз-оркестр «Дніпро» п/у Гіви Гачечіладзе. «Мелодия» Д 00016651-2. С 0001189-90 (5.XI.1965) — EP.

Дитячий біг бэнд

п/к Олександра Гебеля

«*Осенние ритмы-89*». «В джазе только дети». Детский джаз-оркестр п/у Александра Гебеля (г.Кривой Рог). Похьяnten биг бэнд п/у Ханну Копонена (Фінляндія). «Мелодия» С60 30397-8 (1989) — LP.

Київський концертний струнний оркестр

п/к Б.Неймара

Київський концертний струнний оркестр п/к Б.Неймара. Б.Неймар. «Кек-уок». «Екстрафон» (№22672, 191).

КОМПОЗИТОРИ

Володимир Золотухін

В.Золотухин. Симфонія №2 «Утренняя» для большого эстрадно-симфонического оркестра; Концерт-блюз для саксофона-альта с оркестром. Государственный

эстрадно-симфонический оркестр Украинской ССР/
А.Ануфриенко; В.Чуриков — саксофон-альт. «Мелодия»
С60 26871 001 (1987) — LP.

Юрій Іщенко

Ольга Пархоменко (скрипка). Ю.Ищенко. Маленькая
партита. Наталья Измайлова — арфа. «Мелодия» С10
17721006 (1980) — LP.

ФЕСТИВАЛІ

«Донецьк-118»

«Донецк-118». 10-й джазовый фестиваль в Донецке.
«Мелодия» С90 27905 001 (1987) — LP.

«Донецьк-120»

«XI Международный фестиваль джазовой музыки
"Донецк-120"». «Мелодия» С60 30789 007 (1990) — 2 LP.

НОТОГРАФІЯ

- Альмейда Л.* Классическая гитара в джазе. К., 1987
Гитара от блюза до джаз-рока/ Ред.-сост. Ю.В.Дмитриевский, С.Н.Колесник, В.А.Манилов. К., 1986.
- Глуценко Ю., Зандрок С.* Граємо джаз. К., 1990.
- Гурнік І.* Джаз-піколо. Легкі п'єси для фортепіано. К., 1987.
- Дворжак М.* Джазовые этюды для фортепиано. К., 1984.
- Дворжак М.* Джазові фортепіанні етюди. Зошит 1. К., 1987.
- Дворжак М.* Джазові фортепіанні етюди. Зошит 2. К., 1988.
- Джаз. В.1. П'ять п'єс для діксленду/ Упоряд. І.В.Сергеев. К., 1971.
- Джаз. В.2. П'єси в стилі свінг/ Упоряд. Ю.К.Касаткін. К., 1972.
- Джаз в ритме самбы/ Авт.-сост. В.А.Манилов. К., 1989.
- Джаз и фортепианная музыка первой половины XX века/ Сост. Н.С.Замороко, В.С.Симоненко. В.1. К., 1987.
- Джаз и фортепианная музыка первой половины XX века/ Сост. Н.С.Замороко, В.С.Симоненко. В.2. К., 1989.
- Джазові п'єси радянських композиторів для фортепіано/ Упоряд. К.М.Віленський. К., 1990.
- Эстрадные и джазовые пьесы для фортепиано/ Сост. Н.С.Замороко. К., 1985, 1988.
- Ивэнс Л.* Техника игры джазового пианиста. Гаммы и упражнения. К., 1985.
- Ивэнс Л.* Ритмы джаза в игре на фортепиано. Основы синкопирования и полиритмии. К., 1986.
- Іщенко Ю.* «Маленька партита» №1. Для скрипки та фортепіано// Твори українських композиторів для скрипки та фортепіано. В.7. К., 1982.
- Іщенко Ю.* Соната. Для альт-саксофона та фортепіано. К., 1990.
- Кочетов Л.* Джазовые нотки. Импровизации и пьесы для фортепиано. Одесса, б/г.
- Красотов О.* Джазові композиції. Для фортепіано, гітари та контрабаса. К., 1968.
- Марков Е.* Гаммы и арпеджио для бас-гитары. К., 1987.
- Мейтус Ю.* «Колискова» з вистави «Дядькова Томова хата». Харків, б/р.
- Мейтус Ю., Тартаковський С.* «Її кохання». К., б/р.
- Пашков П.* Супер вуйко блюз. 5 джазовых пьес для фортепиано. К., 1996.
- Популярні джазові п'єси в обробці для шестиструнної гітари та ритмгрупи: Дирекціон/ Упоряд. В.О.Манілов. В.1. К., 1980.
- Популярні джазові п'єси в обробці для шестиструнної гітари та ритмгрупи: Дирекціон/ Упоряд. В.О.Манілов. В.2. К., 1984.
- Пьесы для бас-гитары/ Сост. Е.З.Марков. К., 1988.
- Фортепиано в джазе: Хрестоматия для эстрадных отделений музыкальных училищ/ Сост. Н.С.Замороко. В.1. К., 1988.
- Симоненко В.* Мелодии джаза. К., 1970, 1972, 1976, 1984; Софія, 1980, 1982.
- Joplin S.* Ragtimes. For Piano. Vol.1. К., 1997.

УКРАЇНСЬКІ АНСАМБЛІ ТА ОРКЕСТРИ

- Ансамбль А.Алексаньяна
 Ансамбль А.Орехова
 Ансамбль А.Шацького
 Ансамбль «Art Sound Travel»
 Ансамбль Архангельської філармонії «Помори»
 п/к В.Абашидзе
 Ансамбль «Астероїд» п/к Л.Шпігеля
 Ансамбль «Базарний день» п/к А.Орехова
 Ансамбль Будинку вчителя п/к А.Гросса
 Ансамбль Будинку культури Київського заводу «Арсенал» п/к Ю.Касаткіна
 Ансамбль Будинку культури Харківського електромеханічного заводу «Харків'янка» п/к О.Литвинова
 Ансамбль В.Анчиполовського
 Ансамбль В.Васкевича
 Ансамбль В.Веремєєнка
 Ансамбль В.Зінковського
 Ансамбль В.Кошмана
 Ансамбль В.Медінцева
 Ансамбль В.Прихожая
 Ансамбль В.Чурикова
 Ансамбль Д.Найдича
 Ансамбль «Джаз вуйко бенд» п/к П.Пашкова
 Ансамбль «Джаз імпресіоністів» п/к А.Алексаньяна
 Ансамбль "Dynamo"-Kyiv Orchestra»
 Ансамбль «Діапазон» п/к О.Запольського
 Ансамбль Дніпропетровського державного університету
 Ансамбль Дніпропетровського енергобудівельного технікуму
 Ансамбль Дніпропетровської філармонії «Дніпро»
 п/к Л.Пивоварова
 Ансамбль Дніпропетровської філармонії «Кредо»
 п/к О.Коська
 Ансамбль Дніпропетровської філармонії п/к О.Куценка
 Ансамбль «До запитання» п/к Ф.Маруна
 Ансамбль «Донбас-67»
 Ансамбль «Донбас-67» п/к С.Лавриненка
 Ансамбль Донецької філармонії п/к В.Корженевського
 Ансамбль Донецької філармонії п/к О.Любченка
 Ансамбль Донецької філармонії п/к С.Лавриненка
 Ансамбль Донецької філармонії «Шахтарський вогник»
 п/к І.Петренка
 Ансамбль «Експромт» п/к Р.Конофоського
 Ансамбль «Er.J.Orchestra» п/к О.Александрова
 Ансамбль Є.Дергунова
 Ансамбль Є.Яценка
 Ансамбль заводу «Мікроприлад» п/к В.Арістова
 Ансамбль І.Тараненка
 Ансамбль І.Чебана
 Ансамбль «Карпати» Будинку культури «Текстильник»
 Ансамбль кафе «Еврика»
 Ансамбль кафе «Марічка»
 Ансамбль кафе «Мрія»
 Ансамбль кафе «Мрія» п/к М.Резницького
 Ансамбль кафе «Хрещатик»
 Ансамбль кафе «Хрещатик» п/к А.Самітова
 Ансамбль кафе «Хрещатик» п/к М.Резницького
 Ансамбль «Квадрат»
 Ансамбль «Квадрат» Горлівського джаз-клубу
 п/к С.Іванова
 Ансамбль «Київ бенд» п/к І.Дьяченка
 Ансамбль Київського медичного інституту ім.академіка
 О.О.Богомольця п/к С.Острєрова
 Ансамбль Київської групи «Цирк на сцені»
 Ансамбль Київської групи «Цирк на сцені» п/к В.Ільїна
 Ансамбль Київської державної філармонії
 Ансамбль Клубу держторгівлі п/к С.Фонова
 Ансамбль «Консенсус» п/к С.Давидова
 Ансамбль «Копі-банк» п/к Р.Кобанченка
 Ансамбль «Кредо» п/к О.Коська
 Ансамбль Кримської філармонії «Крим»
 Ансамбль «Лад» п/к А.Шацького
 Ансамбль Львівського будинку вчених
 Ансамбль Львівського естрадно-концертного об'єднання
 «Творчість» «Мандри» п/к Р.Конофоського
 Ансамбль М.Резницького
 Ансамбль «Медікус» п/к В.Кота
 Ансамбль «Медікус» п/к І.Хоми
 Ансамбль «Мелодром» п/к О.Львова
 Ансамбль «Мелос» п/к Г.Веренкіотова
 Ансамбль О.Дорошенка
 Ансамбль О.Кичигіна
 Ансамбль О.Колонтирського
 Ансамбль О.Коська
 Ансамбль О.Латтева
 Ансамбль О.Новосельського

Ансамбль О.Свиридова
Ансамбль О.Шаповала
Ансамбль О.Ясинського
Ансамбль «Орбіта» Сумської філармонії п/к М.Євпака
Ансамбль «Орфей» п/к В.Половини
Ансамбль П.Бриля
Ансамбль П.Пашкова
Ансамбль П.Шепети
Ансамбль педагогів Київського державного вищого музичного училища ім.Р.М.Глієра п/к Є.Дергунова
Ансамбль ресторану «Антарктика»
Ансамбль ресторану «Вуглик» п/к Є.Капрана
Ансамбль ресторану «Динамо»
Ансамбль ресторану «Дніпро»
Ансамбль ресторану «Дружба»
Ансамбль ресторану «Дружба» п/к В.Чалого
Ансамбль ресторану «Інтурист» п/к В.Черничка
Ансамбль ресторану «Інтурист» п/к Л.Піковського
Ансамбль ресторану «Київ»
Ансамбль ресторану «Київ» п/к Я.Чернявського
Ансамбль ресторану «Либідь»
Ансамбль ресторану «Лондонський»
Ансамбль ресторону «Москва»
Ансамбль ресторану «Поплавок» п/к С.Кизимовича
Ансамбль ресторану «Спорт» п/к Я.Чернявського
Ансамбль ресторану «Столичний»
Ансамбль ресторану «Столичний» п/к Л.Зайдермана
Ансамбль ресторану «Театральний»
Ансамбль ресторану «Театральний» п/к М.Євпака
Ансамбль ресторану «Театральний» п/к Я.Чернявського
Ансамбль ресторану «Центральний» п/к Р.Фрумкіна
Ансамбль ресторану «Шахтар» п/к О.Кичигіна
Ансамбль ресторану «Україна»
Ансамбль ресторану «Україна» п/к О.Куценка
Ансамбль ресторану «Червоний»
Ансамбль ресторану «Ювілейний» п/к Б.Шпірта
Ансамбль ресторану «Ювілейний» п/к О.Куценка
Ансамбль С.Гасаненка
Ансамбль С.Колесника
Ансамбль С.Овсянникова
Ансамбль «Слов'яни» п/к І.Бахматова
Ансамбль «Союз» п/к О.Гарькавого
Ансамбль «Special Message» п/к В.Шабалтаса
Ансамбль студентів Київського державного вищого музичного училища ім.Р.М.Глієра п/к В.Соляника
Ансамбль «Сфера»

Ансамбль «Tender blues» п/к А.Орєхова
Ансамбль «Тендер» п/к А.Орєхова
Ансамбль тромбоністів п/к В.Басюка
Ансамбль ударних інструментів «Парад віртуозів» п/к О.Блінова
Ансамбль Укрконцерту
Ансамбль Укрконцерту п/к В.Рязанцева
Ансамбль Укрконцерту п/к В.Соляника
Ансамбль Укрконцерту п/к П.Бриля
Ансамбль Укрконцерту п/к Ю.Сілка
Ансамбль «Фанксепт» п/к Г.Полякова
Ансамбль «Формула-5» п/к І.Присняка
Ансамбль Хабаровської філармонії п/к Ю.Касаткіна
Ансамбль Херсонського об'єднання музичних ансамблів п/к В.Волкова
Ансамбль Херсонського палацу культури суднобудівельників п/к В.Волкова
Ансамбль «Червоні маки» п/к Т.Петриненка
Ансамбль Чернівецької філармонії «Жива вода»
Ансамбль Ю.Біленка
Ансамбль Ю.Братолобува
Ансамбль Ю.Касаткіна
Ансамбль Ю.Шепети
Ансамбль Ялтинської філармонії п/к Б.Левітана
Ансамбль Ялтинської філармонії п/к В.Мачикіна

Біг бенд Військового інституту артилерії п/к Ю.Кириченка
Біг бенд Донецького державного музичного училища п/к В.Абашидзе
Біг бенд Донецького державного музичного училища п/к В.Рубана
Біг бенд Київського державного вищого музичного училища ім.Р.М.Глієра п/к А.Шарфмана
Біг бенд Київського державного вищого музичного училища ім.Р.М.Глієра п/к Г.Стрілець-Стрілецького
Біг бенд Київського державного вищого музичного училища ім.Р.М.Глієра п/к М.Резницького
Біг бенд Київського державного вищого музичного училища ім.Р.М.Глієра п/к О.Шаповала
Біг бенд Київського центру мистецтв «Славутич» п/к О.Шаповала
Біг бенд Криворізького гірничорудного інституту
Біг бенд Криворізького гірничорудного інституту п/к С.Сергєєва
Біг бенд Криворізького гірничорудного інституту п/к Ф.Титаренка

Біг бэнд Криворізького державного музичного училища
п/к А.Шумейка

Біг бэнд Львівського державного музичного училища
п/к Є.Філіппова

Біг бэнд Одеського державного музичного училища
п/к М.Голощапова

Біг бэнд Одеського державного музичного училища
п/к Р.Кобанченка

Біг бэнд Харківського державного музичного училища
п/к С.Давидова

Біг бэнд Черкаського державного музичного училища
п/к М.Євпака

Біг бэнд Черкаської школи мистецтв п/к М.Євпака
Блюзова група «Фрегат»

Військовий естрадний оркестр п/к В.Ляшенка

Вокальне тріо Дніпропетровського джаз-клубу

Вокальний ансамбль «Гама» п/к М.Цигуткіна

Вокальний ансамбль (джаз-гол) «Ровелерси»
п/к З.Бінштока

Вокальний ансамбль «Джаз-експромт»

Вокальний ансамбль «Джаз-хорал» п/к О.Гебеля

Вокальний ансамбль Київської філармонії «Мрія»
п/к В.Соляника

Вокальний ансамбль «Mensound» п/к В.Михновецького

Вокальний ансамбль «Мрія»

Вокальний ансамбль «Мрія» п/к В.Ільїна

Вокальний дует «Зікр»

Вокальний квінтет п/к В.Дроб'язгінї

Вокально-інструментальний ансамбль «Арніка»

Вокально-інструментальний ансамбль «Арніка» п/к
В.Кота

Вокально-інструментальний ансамбль «Ватра»

Вокально-інструментальний ансамбль «Веселі музики»
п/к Ю.Зорі

Вокально-інструментальний ансамбль вчителів п/к С.Ос-
трєрова

Вокально-інструментальний ансамбль «Галичани»
п/к М.Мусієнка

Вокально-інструментальний ансамбль Дніпропетровсь-
кого гірничого інституту п/к О.Коська

Вокально-інструментальний ансамбль Дніпропетровсь-
кої філармонії «Веселі хлоп'ята» п/к Д.Хасанова

Вокально-інструментальний ансамбль Дніпропетровсь-
кої філармонії «Водограй»

Вокально-інструментальний ансамбль Дніпропетровсь-
кої філармонії «Водограй» п/к В.Марховського

Вокально-інструментальний ансамбль Дніпропетровсь-
кої філармонії «Водограй» п/к О.Шаповала

Вокально-інструментальний ансамбль Дніпропетровсь-
кої філармонії «Дніпровські вогні» п/к Б.Будкевича

Вокально-інструментальний ансамбль Дніпропетровсь-
кої філармонії «Час» п/к В.Букарева

Вокально-інструментальний ансамбль Житомирської
філармонії «Мріяни» п/к М.Бондаренка

Вокально-інструментальний ансамбль Запорізької
філармонії «Крила» п/к Д.Хасанова

Вокально-інструментальний ансамбль Миколаївської
філармонії «Співаючі юнги» п/к С.Кандиби

Вокально-інструментальний ансамбль «Пале-Рояль» п/к
Н.Кравець

Вокально-інструментальний ансамбль Полтавського ко-
оперативного інституту п/к А.Буторїна

Вокально-інструментальний ансамбль Рівненської
філармонії «Олеся» п/к Ю.Зорі

Вокально-інструментальний ансамбль «Ровесник»

Вокально-інструментальний ансамбль «Серпанки» п/к

С.Шадурського

Вокально-інструментальний ансамбль «Смерічка» п/к
В.Прокопека

Вокально-інструментальний ансамбль Херсонської
філармонії «Лелеки» п/к А.Шумейка

Вокально-інструментальний ансамбль Черкаської
філармонії «Калина»

Вокально-інструментальний ансамбль Чернігівського
центру дозвілля і культури «Вітраж» п/к М.Ярошенка

Геничеський естрадно-симфонічний оркестр п/к В.Поло-
вини

Горлівський естрадний оркестр п/к Я.Хаславського

Група А.Розанова

Група Донецької філармонії «Кросворд»

Група Донецької філармонії «Пласт» п/к О.Любченка

Група композиційного джазу Ю.Зорі

Група сучасного камерного джазу п/к О.Нестєрова

Група «Фрегат»

Державний джаз-оркестр УРСР

Державний джаз-оркестр УРСР п/к П.Кесслєра

Державний джаз-оркестр УРСР п/к Ю.Тимошенка

Державний естрадно-симфонічний оркестр України

Державний естрадно-симфонічний оркестр України п/к
В.Здорєнка

Джаз-ансамбль Одеського яхтклубу

Джаз-ансамбль п/к Двойріна
Джаз-ансамбль Укрконцерту «Каштан»
Джаз-ансамбль Харківської обласної філармонії
п/к І.Чебана
«Джаз-банд» п/к Л.Ентеліса
«Джаз-банд» п/к Ю.Мейтуса
Джаз-октет В.Басюка
Джаз-оркестр Будинку культури друкарів п/к І.Ключарьова
Джаз-оркестр Будинку культури заводу «Більшовик»
п/к І.Ключарьова
Джаз-оркестр військового санітарного батальйону
п/к Я.Чернявського
Джаз-оркестр «Дніпро»
Джаз-оркестр «Дніпро» п/к Г.Гачечіладзе
Джаз-оркестр «Дніпро» п/к Є.Дергунова
Джаз-оркестр «Дніпро» п/к І.Петренка
Джаз-оркестр залізничників п/к О.Моргуна
Джаз-оркестр Київського військового училища зв'язку
Джаз-оркестр Київського кінотресту п/к О.Володарського
Джаз-оркестр Київської держжестради п/к О.Володарського
Джаз-оркестр кінотеатру «Батьківщина» п/к Л.Талісмана
Джаз-оркестр кінотеатру «Бомонд» п/к Р.Свірського
Джаз-оркестр кінотеатру «XX-річчя РСЧА»
Джаз-оркестр кінотеатру «XX-річчя РСЧА» п/к Є.Танцюри
Джаз-оркестр кінотеатру «XX-річчя РСЧА» п/к Н.Кривого
Джаз-оркестр кінотеатру «XX-річчя РСЧА» п/к Я.Верховського
Джаз-оркестр кінотеатру «Дніпро»
Джаз-оркестр кінотеатру «Дніпро» п/к М.Ярошевського
Джаз-оркестр кінотеатру «Дніпро» п/к О.Житницького
Джаз-оркестр кінотеатру ім.Б.Хмельницького п/к М.Ярошевського
Джаз-оркестр кінотеатру ім.В.Г.Короленка п/к О.Житницького
Джаз-оркестр кінотеатру ім.Г.І.Котовського
Джаз-оркестр кінотеатру ім.Г.І.Котовського п/к П.Розенкера
Джаз-оркестр кінотеатру ім.Ілліча п/к М.Шейченка
Джаз-оркестр кінотеатру ім.К.Лібкнехта п/к Болтянського
Джаз-оркестр кінотеатру ім.М.Горького
Джаз-оркестр кінотеатру ім.М.Горького п/к П.Розенкера
Джаз-оркестр кінотеатру ім.М.Горького п/к Я.Бабенка
Джаз-оркестр кінотеатру ім.М.М.Коцюбинського
Джаз-оркестр кінотеатру ім.М.Ф.Ватутіна

Джаз-оркестр кінотеатру ім.П.П.Постишева
Джаз-оркестр кінотеатру ім.П.П.Постишева п/к Н.Кривого
Джаз-оркестр кінотеатру ім.П.П.Постишева п/к О.Житницького
Джаз-оркестр кінотеатру ім.С.М.Кірова п/к А.Шраєра
Джаз-оркестр кінотеатру ім.Т.Г.Шевченка
Джаз-оркестр кінотеатру «Комінтерн» п/к Л.Жуковського
Джаз-оркестр кінотеатру «Комсомолец» п/к А.Шраєра
Джаз-оркестр кінотеатру «Комсомолец» п/к В.Колтуна
Джаз-оркестр кінотеатру «Комсомолец України» п/к В.Петруся
Джаз-оркестр кінотеатру «Перемога» п/к Я.Курицького
Джаз-оркестр кінотеатру «Рот-Фронт» п/к Л.Жуковського
Джаз-оркестр кінотеатру «Серп і Молот» п/к Є.Болотинського
Джаз-оркестр кінотеатру «Україна»
Джаз-оркестр кінотеатру «Україна» п/к Є.Танцюри
Джаз-оркестр кінотеатру «Україна» п/к М.Балабана
Джаз-оркестр кінотеатру «Україна» п/к О.Житницького
Джаз-оркестр Львівського театру мініатюр п/к Л.Філіппа
Джаз-оркестр нічного клубу «Багатель» п/к Е.Рознера
Джаз-оркестр нічного клубу «Декстер» п/к З.Ковпака
Джаз-оркестр «Першого комсомольського» кінотеатру
п/к А.Гутмана
Джаз-оркестр Першого Українського республіканського театру мініатюр п/к В.Рождественського
Джаз-оркестр п/к О.Володарського
Джаз-оркестр п/к О.Палія
Джаз-оркестр Полтавського танкового училища «Танкіст» п/к О.Володарського
Джаз-оркестр ресторану «Гранд-готель» п/к М.Карпиловського
Джаз-оркестр ресторану «Континенталь» п/к О.Володарського
Джаз-оркестр ресторану «Лондонський»
Джаз-оркестр ресторану «Москва» п/к М.Кормушина
Джаз-оркестр ресторану «Хвиля»
Джаз-оркестр ресторану «Червоний» п/к Н.Кривого
Джаз-оркестр Українського радіокомітету п/к О.Володарського
Джаз-оркестр Херсонського обласного палацу культури п/к В.Шаповаленка
Джаз-оркестр Чернівецького будинку офіцерів п/к Л.Вульфсона
Джаз-рок група «Крок» п/к В.Ходзицького
Джаз-рок група «Ореол» п/к О.Балабана

Джаз-рок група Сумської філармонії «Обрій» п/к С.Шулікова

Джаз-рок оркестр «Пульсар» п/к Є.Болотинського

Дитячий біг бенд ДМШ №5 п/к В.Марховського

Дитячий біг бенд п/к В.Басюка

Дитячий біг бенд п/к О.Гебеля

Дитячий вокально-інструментальний ансамбль Львівського палацу піонерів «Червоні вітрила» п/к О.Авдєєва
Дитячий естрадний оркестр Будинку естетичного виховання дітей та юнацтва Залізничного району п/к М.Ярошевського

Дитячий естрадний оркестр Херсонського палацу піонерів п/к С.Ривкіна

Діксіленд А.Астаф'єва

Діксіленд Будинку культури заводу «Арсенал» п/к Ю.Касаткіна

Діксіленд Будинку культури залізничників п/к В.Марховського

Діксіленд Будинку культури ім.М.В.Куйбишева п/к О.Нестеренка

Діксіленд В.Колесникова

Діксіленд Всесоюзного науково-дослідного інституту «Мехчормет» «Металург» п/к А.Крюкова

Діксіленд Г.Варги

Діксіленд Запорізького державного музичного училища п/к Б.Котова

Діксіленд Київського авіаційного заводу ім.О.К.Антонова п/к А.Шарфмана

Діксіленд «Ланжерон-бенд» п/к В.Васкевича

Діксіленд О.Гебеля

Діксіленд О.Новосельського

Діксіленд Харківського інституту культури п/к Ю.Сидоряка

Діксіленд Ю.Сидоряка

«Дніпровський діксіленд» п/к В.Букарева

Естрадний ансамбль Будинку архітектора п/к В.Іванова

Естрадний ансамбль Будинку вчителя

Естрадний ансамбль Будинку культури залізничників п/к В.Марховського

Естрадний ансамбль Будинку культури ім.В.І.Леніна п/к О.Лаптева

Естрадний ансамбль Будинку культури ім.В.І.Леніна «Юність» п/к О.Лаптева

Естрадний ансамбль Будинку культури Черкаського заводу «Азот» п/к І.Степаненка

Естрадний ансамбль Будинку культури шахти ім.О.Ф.Засядька п/к В.Рубана

Естрадний ансамбль Дніпропетровського будинку офіцерів

Естрадний ансамбль Дніпропетровського гірничого технікуму п/к О.Усачова

Естрадний ансамбль Дніпропетровської філармонії п/к І.Чебана

Естрадний ансамбль Дніпропетровської філармонії п/к О.Куценка

Естрадний ансамбль Донецької філармонії «Веселі мушкетери» п/к В.Чалого

Естрадний ансамбль Донецької філармонії п/к В.Іванова

Естрадний ансамбль Донецької філармонії п/к Ю.Щеглова

Естрадний ансамбль заводу ім.К.Лібкнехта п/к Ю.Кутєпова

Естрадний ансамбль Запорізького будинку культури ім.А.О.Жданова п/к Л.Пивоварова

Естрадний ансамбль Запорізького будинку культури ім.Т.Г.Шевченка

Естрадний ансамбль кінотеатру ім.Я.О.Галана п/к О.Авдєєва

Естрадний ансамбль Кіровоградської філармонії п/к В.Медінцева

Естрадний ансамбль Клубу заводу ім.Комінтерна

Естрадний ансамбль Криворізького клубу залізничників п/к В.Гура

Естрадний ансамбль Львівського заводу «Електрон» «Барви» п/к В.Барського

Естрадний ансамбль Львівського заводу ювелірних виробів п/к Р.Конофоського

Естрадний ансамбль Львівського міського палацу піонерів п/к А.Кузіна

Естрадний ансамбль Львівської філармонії п/к Є.Філіппова

Естрадний ансамбль Львівської філармонії п/к І.Петренка

Естрадний ансамбль Львівської філармонії п/к П.Кесслера

Естрадний ансамбль «Маки» п/к В.Марховського

Естрадний ансамбль Музично-хорового товариства України

Естрадний ансамбль Одеської філармонії «Скіфи» п/к О.Красотова

Естрадний ансамбль Полтавського текстильного комбінату

Естрадний ансамбль Севастопольського будинку офіцерів «Хвиля» п/к С.Шулікова

Естрадний ансамбль Харківської філармонії

Естрадний ансамбль Херсонського клубу моряків

Естрадний ансамбль Херсонської філармонії «Фрегат» п/к В.Букарева

Естрадний інструментальний квартет Львівської філармонії п/к К.Соколова
Естрадний квартет Української республіканської естради п/к Л.Зайдермана
Естрадний квінтет Запорізької філармонії
Естрадний оркестр авіаремонтної бази п/к А.Шарфмана
Естрадний оркестр «Антей»
Естрадний оркестр «Антей» п/к В.Дмитренка
Естрадний оркестр «Антей» п/к Г.Гачечіладзе
Естрадний оркестр Бавовняно-паперового комбінату п/к С.Ривкіна
Естрадний оркестр Бориславської музичної школи п/к В.Кондратьєва
Естрадний оркестр Будинку культури «Арсенал» п/к Ю.Касаткіна
Естрадний оркестр Будинку культури будівельників п/к А.Гутмана
Естрадний оркестр Будинку культури будівельників п/к Л.Куркая
Естрадний оркестр Будинку культури будівельників п/к С.Мелькунова
Естрадний оркестр Будинку культури заводу «Азов-сталь» п/к В.Куренова
Естрадний оркестр Будинку культури заводу «Арсенал»
Естрадний оркестр Будинку культури заводу «Арсенал» п/к В.Васютинського
Естрадний оркестр Будинку культури заводу «Арсенал» п/к Ю.Касаткіна
Естрадний оркестр Будинку культури заводу хімікативів п/к А.Сажнева
Естрадний оркестр Будинку культури заводу «Червоний гумовик» п/к С.Колесника
Естрадний оркестр Будинку культури заводу «Червоний екскаватор» п/к С.Колесника
Естрадний оркестр Будинку культури залізничників
Естрадний оркестр Будинку культури залізничників п/к А.Буторіна та В.Мищенко
Естрадний оркестр Будинку культури залізничників п/к Б.Юффе
Естрадний оркестр Будинку культури залізничників п/к В.Реліна
Естрадний оркестр Будинку культури залізничників п/к Ю.Біленка
Естрадний оркестр Будинку культури Залізничного району п/к О.Авдєєва
Естрадний оркестр Будинку культури «Зоря» п/к В.Колтуна
Естрадний оркестр Будинку культури ім.В.І.Леніна

Естрадний оркестр Будинку культури ім.В.І.Леніна п/к В.Сапелюка
Естрадний оркестр Будинку культури ім.В.І.Леніна п/к О.Лаптева
Естрадний оркестр Будинку культури ім.В.І.Леніна п/к Я.Хаславського
Естрадний оркестр Будинку культури ім.М.Горького
Естрадний оркестр Будинку культури ім.М.І.Фрунзе п/к М.Козлова
Естрадний оркестр Будинку культури ім.М.І.Фрунзе п/к Ю.Коложинського
Естрадний оркестр Будинку культури ім.Ю.О.Гагаріна п/к Г.Середі
Естрадний оркестр Будинку культури Київського заводу «Арсенал» п/к Ю.Касаткіна
Естрадний оркестр Будинку культури Київського трамвайно-тролейбусного управління «Мелодія» п/к І.Гасса
Естрадний оркестр Будинку культури Львівської південно-західної залізниці
Естрадний оркестр Будинку культури Львівської південно-західної залізниці п/к А.Кузіна
Естрадний оркестр Будинку культури Львівської південно-західної залізниці п/к О.Авдєєва
Естрадний оркестр Будинку культури Львівської південно-західної залізниці п/к О.Житницького
Естрадний оркестр Будинку культури Макіївського металургійного заводу
Естрадний оркестр Будинку культури машинобудівників п/к Ю.Півака
Естрадний оркестр Будинку культури «Металург» п/к В.Нікітіна
Естрадний оркестр Будинку культури «Метробуд»
Естрадний оркестр Будинку культури «Метробуд» п/к В.Петруся
Естрадний оркестр Будинку культури Нікопольського південно-трубного заводу п/к А.Мірзояна
Естрадний оркестр Будинку культури працівників зв'язку п/к А.Кузіна
Естрадний оркестр Будинку культури працівників торгівлі п/к А.Кузіна
Естрадний оркестр Будинку культури Харківського канатного заводу п/к О.Литвинова
Естрадний оркестр Будинку культури «Харчовик» п/к В.Симоненка
Естрадний оркестр «Веселка»
Естрадний оркестр Ворошиловградського будинку культури ім.В.І.Леніна п/к В.Островського

Естрадний оркестр Ворошиловградського будинку культури ім.В.І.Леніна п/к М.Півника
 Естрадний оркестр Дніпропетровського агрегатного заводу п/к Ю.Півака
 Естрадний оркестр Дніпропетровського будинку торгівлі п/к О.Брайдбурга
 Естрадний оркестр Дніпропетровського гірничого інституту п/к В.Марховського
 Естрадний оркестр Дніпропетровського гірничого інституту п/к О.Лаптева
 Естрадний оркестр Дніпропетровського державного університету п/к А.Мірзояна
 Естрадний оркестр Дніпропетровського державного університету п/к В.Тепера
 Естрадний оркестр Дніпропетровського державного університету п/к Ю.Біленка
 Естрадний оркестр Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта («ЗКЛ-69») п/к В.Марховського
 Естрадний оркестр Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта п/к Ю.Кабанкіна
 Естрадний оркестр Дніпропетровського заводу ім.К.Лібкнехта п/к Ю.Кутепова
 Естрадний оркестр Дніпропетровського металургійного інституту п/к В.Аксьонова
 Естрадний оркестр Дніпропетровського металургійного інституту п/к Л.Гузова
 Естрадний оркестр Дніпропетровського металургійного інституту п/к О.Усачова
 Естрадний оркестр Дніпропетровського металургійного інституту п/к Ю.Півака
 Естрадний оркестр Дніпропетровського монтажного технікуму п/к О.Лаптева
 Естрадний оркестр Дніпропетровського обласного управління автотранспорту «Автострада» п/к А.Мірзояна
 Естрадний оркестр Дніпропетровського палацу студентів п/к Л.Гузова
 Естрадний оркестр Дніпропетровського палацу студентів п/к О.Усачова
 Естрадний оркестр Дніпропетровського палацу студентів п/к Ю.Сигалова
 Естрадний оркестр Дніпропетровського технікуму радіоприладобудування п/к О.Лаптева
 Естрадний оркестр Донецького інституту радянської торгівлі п/к В.Рубана
 Естрадний оркестр Донецького медичного інституту п/к І.Качуєва

Естрадний оркестр Донецького медичного інституту п/к О.Фаєрмана
 Естрадний оркестр Донецького обласного управління автошляхами «Експрес» п/к Я.Хаславського
 Естрадний оркестр Донецького палацу культури ім.М.І.Калініна п/к В.Корженевського
 Естрадний оркестр Донецької філармонії п/к В.Корженевського
 Естрадний оркестр Донецької філармонії п/к Я.Хаславського
 Естрадний оркестр Донецької філармонії «Шахтарський вогник» п/к І.Петренка
 Естрадний оркестр Дрогобицького міського будинку культури п/к В.Кондратьєва
 Естрадний оркестр Дрогобицького нафтового технікуму п/к В.Кондратьєва
 Естрадний оркестр Дрогобицької музичної школи п/к В.Кондратьєва
 Естрадний оркестр «Дружба» п/к К.Назаретова
 Естрадний оркестр Жовтневого палацу культури п/к В.Ільїна
 Естрадний оркестр заводу «Львівсільмаш» п/к О.Авдєєва
 Естрадний оркестр заводу радіоелектронної медичної апаратури (РЕМА) п/к М.Ярошевського
 Естрадний оркестр заводу радіоелектронної медичної апаратури (РЕМА) п/к О.Житницького
 Естрадний оркестр Запорізького будинку культури ім.С.М.Кірова п/к П.Куделіна
 Естрадний оркестр Запорізького державного музичного училища п/к П.Куделіна
 Естрадний оркестр «Зелений вогник» п/к В.Корженевського
 Естрадний оркестр «Зелений вогник» п/к Є.Дергунова
 Естрадний оркестр інституту «Гіпроніселектросшахт» п/к А.Чумака
 Естрадний оркестр Київського авіаційного заводу ім.О.К.Антонова п/к А.Шарфмана
 Естрадний оркестр Київського державного університету ім.Т.Г.Шевченка п/к С.Гезенцвейна
 Естрадний оркестр Київського заводу ім.Артема п/к В.Дмитренка
 Естрадний оркестр Київського заводу ім.С.П.Корольова
 Естрадний оркестр Київського інженерно-будівельного інституту
 Естрадний оркестр Київського інженерно-будівельного інституту п/к Б.Клура

Естрадний оркестр Київського інституту громадянського повітряного флоту п/к В.Молоткова
Естрадний оркестр Київського інституту харчової промисловості п/к Г.Стрілець-Стрілецького
Естрадний оркестр Київського медичного інституту ім.академіка О.О.Богомольця п/к В.Ільїна
Естрадний оркестр Київського медичного інституту ім.академіка О.О.Богомольця п/к С.Острерова
Естрадний оркестр Київського об'єднання музичних ансамблів п/к О.Володарського
Естрадний оркестр Київського політехнічного інституту
Естрадний оркестр Київського політехнічного інституту п/к С.Колесника
Естрадний оркестр Київського політехнічного інституту п/к Ю.Касаткіна
Естрадний оркестр кінотеатру ім.ХХ-річчя РСЧА
Естрадний оркестр кінотеатру ім.М.Горького
Естрадний оркестр кінотеатру «Україна» п/к Є.Філіппова
Естрадний оркестр кінотеатру «Україна» п/к Ю.Варума
Естрадний оркестр Клубу заводу ім.І.В.Бабушкіна п/к В.Тепера
Естрадний оркестр Клубу Київського мотоциклетного заводу п/к В.Симоненка
Естрадний оркестр Клубу Київського мотоциклетного заводу п/к В.Соляника
Естрадний оркестр Клубу Міністерства внутрішніх справ УРСР
Естрадний оркестр Клубу Міністерства внутрішніх справ УРСР п/к В.Петруса
Естрадний оркестр Клубу Міністерства внутрішніх справ УРСР п/к М.Медка
Естрадний оркестр Клубу Міністерства внутрішніх справ УРСР п/к П.Бриля
Естрадний оркестр Клубу поліграфістів п/к М.Козлова
Естрадний оркестр Клубу Управління внутрішніх справ п/к М.Молдавського
Естрадний оркестр Краматорського індустріального інституту п/к В.Колтуна
Естрадний оркестр Криворізького будинку культури ім.Б.Хмельницького п/к В.Ляшенка
Естрадний оркестр Криворізького будинку культури «Металург» п/к Л.Тамбовцева
Естрадний оркестр Криворізького гірничорудного інституту п/к Ф.Титаренка
Естрадний оркестр Криворізького технікуму рудничої автотоматики п/к А.Шумейка

Естрадний оркестр культосвітнього технікуму п/к С.Чорненького
Естрадний оркестр Луганської філармонії п/к Ю.Петрова
Естрадний оркестр Львівського автобусного заводу (ЛАЗ) п/к М.Ярошевського
Естрадний оркестр Львівського будинку вчених п/к А.Шацького
Естрадний оркестр Львівського будинку культури будівельників «Ореол»
Естрадний оркестр Львівського будинку культури енергетиків
Естрадний оркестр Львівського будинку культури зв'язку
Естрадний оркестр Львівського будинку культури ім.Ю.О.Гагаріна
Естрадний оркестр Львівського державного університету ім.І.Я.Франка п/к М.Ярошевського
Естрадний оркестр Львівського конвеєробудівного заводу п/к В.Таперечкіна
Естрадний оркестр Львівського конвеєробудівного заводу п/к В.Таперечкіна
Естрадний оркестр Львівського медичного інституту
Естрадний оркестр Львівського медичного інституту п/к П.Кесслера
Естрадний оркестр Львівського мехсклозаводу
Естрадний оркестр Львівського міського палацу піонерів п/к А.Кузіна
Естрадний оркестр Львівського політехнічного інституту п/к П.Кесслера
Естрадний оркестр Львівського технікуму харчової промисловості п/к А.Кузіна
Естрадний оркестр Львівського трамвайно-тролейбусного управління
Естрадний оркестр «Одеські таксисти» п/к М.Голощاپова
Естрадний оркестр «Одеські таксисти» п/к П.Розенкера
Естрадний оркестр Одеського державного університету п/к М.Голощاپова
Естрадний оркестр Одеського державного університету п/к С.Калініна
Естрадний оркестр Одеського інженерно-будівельного інституту п/к П.Кисельова
Естрадний оркестр Одеського інституту інженерів морського флоту п/к Є.Болотинського
Естрадний оркестр Одеського інституту харчової та холодильної промисловості п/к А.Шиндеровського
Естрадний оркестр Одеського об'єднання музичних ансамблів п/к В.Васкевича
Естрадний оркестр Одеського палацу моряків
Естрадний оркестр Одеської філармонії

Естрадний оркестр Одеської філармонії п/к В.Наумова
 Естрадний оркестр Одеської філармонії п/к Є.Болотинського
 Естрадний оркестр Одеської філармонії п/к С.Калініна
 Естрадний оркестр Одеської філармонії п/к С.Кандиби
 Естрадний оркестр Одеської філармонії п/к Ю.Степанова
 Естрадний оркестр Палацу культури Новокраматорського машинобудівного заводу п/к В.Колтуна
 Естрадний оркестр Палацу культури студентів п/к М.Алейникова
 Естрадний оркестр Парку культури і відпочинку ім.М.Горького п/к В.Іванова
 Естрадний оркестр Парку культури і відпочинку ім.Першого травня п/к В.Островського
 Естрадний оркестр Парку культури і відпочинку «Перемога»
 Естрадний оркестр п/к В.Жуковського
 Естрадний оркестр п/к В.Островського
 Естрадний оркестр п/к І.Бальовського
 Естрадний оркестр п/к Й.Стельмаха
 Естрадний оркестр п/к Ю.Степанова
 Естрадний оркестр Полтавського міського будинку культури п/к В.Немерцева
 Естрадний оркестр працівників зв'язку
 Естрадний оркестр Прикарпатського військового округу п/к Є.Філіппова
 Естрадний оркестр Сімферопольського управління внутрішніх справ п/к Л.Кобеця
 Естрадний оркестр Сімферопольського центрального парку культури і відпочинку п/к Л.Кобеця
 Естрадний оркестр Стрийського будинку культури
 Естрадний оркестр Стрийського будинку культури п/к О.Авдеева
 Естрадний оркестр Сумської філармонії п/к М.Євпака
 Естрадний оркестр Українського радіо і телебачення
 Естрадний оркестр Українського радіо і телебачення п/к Г.Гачечіладзе
 Естрадний оркестр Української республіканської естради
 Естрадний оркестр Української республіканської естради п/к В.Лисиці
 Естрадний оркестр Української республіканської естради п/к Є.Зубцова
 Естрадний оркестр Укрконцерту
 Естрадний оркестр Укрконцерту п/к В.Лисиці
 Естрадний оркестр Харківського будинку культури «Харчовик» п/к О.Литвинова

Естрадний оркестр Харківського будівельного технікуму п/к О.Литвинова
 Естрадний оркестр Харківського політехнічного інституту п/к О.Литвинова
 Естрадний оркестр Харківської філармонії п/к Р.Фрумкіна
 Естрадний оркестр Херсонського обласного управління культури п/к С.Ривкіна
 Естрадний оркестр Херсонського палацу культури суднобудівельників п/к В.Осадчого
 Естрадний оркестр Центрального парку культури і відпочинку ім.Б.Хмельницького п/к М.Ярошевського
 Естрадний оркестр Центрального парку культури і відпочинку ім.Б.Хмельницького п/к О.Абахматова
 Естрадний оркестр Центрального парку культури і відпочинку ім.Б.Хмельницького п/к С.Чорненького
 Естрадний оркестр Центрального парку культури і відпочинку ім.Б.Хмельницького п/к Я.Родіонова
 Естрадний оркестр школи села Бібрик п/к С.Чорненького
 Естрадно-молодіжний ансамбль Центрального будинку працівників мистецтв УРСР
 Естрадно-молодіжний ансамбль Центрального будинку працівників мистецтв УРСР п/к К.Ходоса
 Естрадно-молодіжний оркестр Гарнізонного клубу Управління внутрішніх справ
 Естрадно-симфонічний оркестр Жовтневого палацу культури п/к В.Васютинського
 Естрадно-симфонічний оркестр Харківського інституту культури п/к О.Литвинова

Жіночий вокально-інструментальний ансамбль Палацу культури заводу ім.К.Лібкнехта п/к Є.Ковзановича

Інструментальний ансамбль Укрконцерту
 Інструментальний естрадний квартет Одеської філармонії п/к Є.Танцюри
 Інструментальний естрадний квінтет Одеської філармонії п/к П.Розенкера

Квартет Будинку вчених п/к О.Коська
 Квартет В.Колесникова
 Квартет В.Кота
 Квартет В.Молоткова
 Квартет В.Чалого
 Квартет З.Народецького
 Квартет Запорізького джаз-клубу «Синкопа»
 Квартет Запорізької філармонії

Квартет Київського джаз-клубу
Квартет «Комфорт» п/к Т.Бабаєва
Квартет М.Резницького
Квартет «Мрія»
Квартет О.Кичигіна
Квартет О.Колонтирського
Квартет О.Новосельського
Квартет П.Пашкова
Квартет С.Колесника
Квартет С.Острерова
Квартет Ф.Титаренка
Квартет «Фонограф» п/к Г.Кулакова
Квартет Ю.Біленка
Квінтет А.Сажнева
Квінтет А.Шацького
Квінтет «Астероїд» п/к Л.Шпигеля
Квінтет В.Зінковського
Квінтет В.Колесникова
Квінтет В.Половини
Квінтет В.Чебана
Квінтет Є.Піневича
Квінтет Є.Яценка
Квінтет І.Хоми
Квінтет Київської групи «Цирк на сцені» п/к В.Ільїна
Квінтет кінотеатру ім.Я.О.Галана п/к О.Житницького
Квінтет «Коктейль-бару» п/к В.Чебана
Квінтет О.Шаповала
Квінтет Одеської обласної філармонії п/к П.Розенкера
Квінтет П.Пашкова
Квінтет С.Лавриненка
Квінтет С.Овсянникова
Київський діксіленд п/к І.Сергеєва
Київський квартет саксофоністів п/к Ю.Василевича
Київський концертний струнний оркестр п/к Б.Неймара
Концертний ансамбль Київської державної філармонії
«Рапсодія» п/к О.Осадного
«Концертний джаз» п/к О.Володарського

Львівський державний теа-джаз
Львівський державний теа-джаз п/к П.Кесслера
Львівський державний теа-джаз п/к С.Каштеляна
Львівський теа-джаз п/к Г.Варса

«Медікус» п/к І.Хоми
«Мелоджаз» Будинку культури «Харчовик» п/к І.Ключарьова
Молодіжний джаз-оркестр Станіславської обласної філармонії

Молодіжний естрадний ансамбль Будинку культури ім.Лесі Українки п/к Є.Болотинського
Молодіжний естрадний оркестр Палацу студентів ім.Ф.Є.Дзержинського п/к Є.Болотинського

Народний естрадний оркестр Будинку культури «Металург» п/к А.Шумейка
Народний жіночий естрадний оркестр Будинку культури будівельників «Орбіта» п/к В.Іванова
Народний самодіяльний естрадний оркестр Бердянського будинку культури «Азовська чайка»
Народний самодіяльний естрадний оркестр Бердянського будинку культури «Азовська чайка» п/к В.Зюзіна

Одеський джаз-рок оркестр «Пульсар» п/к Є.Болотинського
Одеський концертний ритмджаз кінотеатру ім.Г.І.Котовського п/к П.Розенкера
Одеський молодіжний естрадний ансамбль
Одеський молодіжний естрадний ансамбль п/к В.Наумова
Одеський молодіжний естрадний ансамбль п/к Є.Болотинського
Одеський молодіжний естрадний ансамбль п/к О.Горбатих
Оркестр «Балету на льоду»
Оркестр Ворошиловградського театру музичної комедії
Оркестр Дніпропетровського держцирку
Оркестр Дніпропетровського держцирку п/к А.Мірзояна
Оркестр Дніпропетровського держцирку п/к Ю.Паламарчука
Оркестр Донецького держцирку
Оркестр Донецького держцирку п/к В.Волкова
Оркестр Донецького держцирку п/к С.Гольдберга
Оркестр Житомирського театру музичної комедії п/к І.Дунаєвського
Оркестр Запорізького держцирку
Оркестр Запорізької філармонії «Джаз-класик-бэнд» п/к Б.Котова
Оркестр Київського держцирку
Оркестр Київського держцирку п/к В.Петруся
Оркестр Київського держцирку п/к М.Резницького
Оркестр Київського держцирку п/к Я.Чернявського
Оркестр Київського мюзик-холу
Оркестр Київського мюзик-холу п/к В.Ніконова
Оркестр Київського театру «Веселка»
Оркестр Київського театру естради п/к О.Шаповала
Оркестр Київської групи «Цирк на сцені»

Оркестр кінотеатру «Більшовик»
 Оркестр кінотеатру «Дніпро»
 Оркестр кінотеатру ім.Т.Г.Шевченка п/к Я.Хаславського
 Оркестр кінотеатру «Рот-Фронт» п/к Л.Жуковського
 Оркестр кінотеатру «Серп і Молот»
 Оркестр кінотеатру «Серп і Молот» п/к А.Варноватого
 Оркестр кінотеатру «Україна»
 Оркестр кінотеатру «Україна» п/к В.Шахова
 Оркестр кінотеатру «Україна» п/к Є.Танцюри
 Оркестр Криворізького держцирку п/к В.Ляшенка
 Оркестр Лігоцького
 Оркестр Львівського держцирку
 Оркестр Львівського держцирку п/к Г.Борисова
 Оркестр Львівського держцирку п/к М.Ярошевського
 Оркестр Львівського театру музичної комедії
 Оркестр Львівського театру музичної комедії п/к М.Ярошевського
 Оркестр об'єднання Держцирк (Сімферополь)
 Оркестр об'єднання Держцирк (Ялта)
 Оркестр Одеського держцирку
 Оркестр Одеського держцирку п/к С.Калініна
 Оркестр Одеського театру музичної комедії
 Оркестр Радянського дунайського пароплавства
 Оркестр Республіканського театру міміки і жесту «Веселка»
 Оркестр ресторану «Високий замок» п/к М.Ярошевського
 Оркестр ресторану «Гранд-готель»
 Оркестр ресторану «Інтурист» п/к А.Гутмана
 Оркестр ресторану «Кавказ»
 Оркестр ресторану «Київ» п/к С.Кандиби
 Оркестр «Ритм» п/к І.Хоми
 Оркестр Сумського вар'єте п/к В.Прихожая
 Оркестр театру «Веселка» п/к Ю.Касаткіна
 Оркестр Харківського держцирку
 Оркестр Чорноморського морського пароплавства

Рок-група Клубу міліції п/к В.Короневського

Самбірський діксіленд
 Секстет А.Герасимова
 Секстет Д.Найдича
 Секстет Є.Яценка
 Секстет Київського джаз-клубу п/к Є.Яценка
 Секстет М.Замороко
 Секстет О.Свиридова
 Секстет О.Шаповала

Секстет С.Акава
 Септет В.Зінковського
 Септет джаз-клубу «Донбас-67»
 Септет «Донбас-67»
 Септет Запорізького джаз-клубу
 Септет «Золота карета» п/к Ю.Щеглова
 Септет П.Кесслера
 Септет ресторану «Брістоль» п/к П.Кесслера
 Симфоджаз Дніпропетровського державного музичного училища п/к А.Абдулрагімова
 Симфоджаз Дніпропетровського медичного інституту п/к О.Лаптева
 Симфоджаз Дніпропетровського музично-драматичного театру ім.Т.Г.Шевченка п/к А.Мірзояна
 Симфоджаз Дніпропетровського палацу культури студентів ім.Ю.О.Гагаріна п/к А.Абдулрагімова
 Симфоджаз Дрогобицького державного музичного училища п/к А.Шраєра
 Симфоджаз Дрогобицького державного музичного училища п/к В.Кондратьєва
 Симфоджаз Львівського міського палацу піонерів п/к А.Кузіна
 Симфоджаз у ревю «Алло, на хвилі 477»
 Симфоджаз Харківського об'єднання музичних ансамблів п/к І.Баленка
 Студентський біг бенд Донецького державного музичного училища п/к В.Сапелюка
 Студентський біг бенд Криворізького державного музичного училища п/к О.Гебеля
 Студентський біг бенд Херсонського державного музичного училища п/к В.Шаповаленка
 Студентський естрадний оркестр Харківського державного музичного училища п/к Р.Фрумкіна
 Студентський джаз-оркестр Чернівецького державного університету
 Супертріо О.Любченка

Танцювальний ансамбль Палацу моряків п/к М.Алейникова
 Танцювальний ансамбль п/к П.Куделіна
 Танцювальний ансамбль п/к Р.Конофоського
 Танцювальний оркестр Будинку культури «Метробуд» п/к В.Петруся
 Танцювальний оркестр Будинку культури «Харчовик» п/к В.Петруся
 Танцювальний оркестр п/к В.Петруся
 Теа-джаз п/к Б.Ренського

Теа-джаз п/к Я.Чернявського
Тріо А.Алексаньяна
Тріо А.Бадюка
Тріо А.Герасимова
Тріо В.Колесникова
Тріо В.Куцинського
Тріо В.Медінцева
Тріо В.Тимшина
Тріо Д.Найдича
Тріо Е.Ізмайлова
Тріо «ЕТМ» п/к С.Давидова
Тріо Є.Дергунова
Тріо К.Віленського
Тріо Київського державного педагогічного інституту
ім.М.Горького п/к В.Симоненка
Тріо М.Гладецького
Тріо О.Гебеля
Тріо О.Кичигіна
Тріо О.Любченка
Тріо О.Рукомойникова
Тріо С.Вижляка
Тріо С.Крашенинникова
Тріо Ю.Біленка
Тріо Ю.Касаткіна

Харківський Центральний теа-джаз ЦК залізничників
доріг Півдня

Центральний теа-джаз ЦК залізничників доріг Півдня
п/к Є.Рохліна

Чоловічий вокальний квартет (джаз-гол) Київської дер-
жавної естради п/к І.Ключарьова

Чоловічий вокальний квартет (джаз-гол) Українського
радіо п/к І.Ключарьова

Юнацький естрадний оркестр Будинку культури праців-
ників зв'язку п/к А.Кузіна

«Classic Dixieland Band» п/к А.Тітяєва

«Dixie Wave Jazzband» п/к В.Букарева

«Riverboat Dixie Ramblers» п/к В.Букарева

УЧАСНИКИ ФЕСТИВАЛІВ

ВІННИЦЯ

«ВІННИЦЯ» (29–30.IV.1997)

Камерний оркестр «ARСATA». Диригент Г.Курков (Вінниця)
 Павло Шепета — фортепіано (Вінниця)
 Квартет Юрія Шепети (Вінниця)
 Оркестр Управління внутрішніх справ Вінницької області п/к Юхновського (Вінниця)
 Вокальний ансамбль «Mensound» п/к Володимира Михновецького (Київ)
 Діксіленд «Dixi-Desa» (Ужгород)
 Ансамбль «Special Message» п/к Володимира Шабалтаса (Харків)
 Тріо Андрія Кондакова (Санкт-Петербург, Росія)

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

«ЮНІСТЬ-68» (23–24.IV.1968)

Вокальне тріо Дніпропетровського джаз-клубу (Дніпропетровськ)
 Діксіленд «Дніпро» (Дніпропетровськ)
 Квартет Юрія Біленка–Юрія Півака (Дніпропетровськ)
 Тріо Валерія Куцинського (Дніпропетровськ)
 Естрадний оркестр Дніпропетровського гірничого інституту п/к Володимира Марховського (Дніпропетровськ)
 Ельвіра Михайлова — вокал (Дніпропетровськ)
 Естрадний оркестр «Автострада» п/к Аркадія Мірзояна (Дніпропетровськ)
 Квінтет Віктора Чебана (Дніпропетровськ)
 Квартет Запорізького джаз-клубу «Синкопа» п/к Аббаса Зульфугарова (Запоріжжя)
 Квартет «Мрія» (Київ)
 Квінтет Анатолія Герасимова (Москва, Росія)
 Квінтет Олександра Куценка (Тула, Росія)

«ЮНІСТЬ-69» (16–18.V.1969)

Квартет Юрія Біленка (Дніпропетровськ)
 Естрадний оркестр Дніпропетровського гірничого інституту п/к Володимира Марховського
 Ельвіра Михайлова — вокал (Дніпропетровськ)
 Квінтет Віктора Чебана (Дніпропетровськ)
 Квартет Олександра Шаповала (Дніпропетровськ)
 Квінтет джаз-клубу «Донбас-67» (Донецьк)

Квартет Запорізького джаз-клубу «Синкопа» п/к Аббаса Зульфугарова (Запоріжжя)
 Тріо Ігоря Бриля (Москва, Росія)
 Квінтет Геннадія Носова–Олександра Піщикова (Москва, Росія)
 Тріо Аркадія Ескіна (Ростов-на-Дону, Росія)
 Квартет Миколи Левиновського (Саратов, Росія)

«ЮНІСТЬ-70» (9–11.X.1970)

Ансамбль Олега Коська (Дніпропетровськ)
 Естрадний оркестр «ЗКЛ-69» п/к Володимира Марховського (Дніпропетровськ)
 Квартет Палацу студентів п/к Олександра Шаповала (Дніпропетровськ)
 ? (Горький, Росія)
 Квінтет Давида Голощокіна (Ленінград, Росія)
 Діксіленд Альберта Мелконова (Москва, Росія)
 Квартет Олександра Нікітіна (Москва, Росія)
 Ансамбль Вадима Вядра (Рига, Латвія)
 Тріо Аркадія Ескіна (Ростов-на-Дону, Росія)
 Ансамбль Володимира Беліченка (Таганрог, Росія)
 ? (Тула, Росія)

«ЮНІСТЬ-71» (26–28.XI.1971)

Квартет Юрія Біленка–Олега Коська (Дніпропетровськ)
 Естрадний оркестр «ЗКЛ-69» п/к Володимира Марховського (Дніпропетровськ)
 Квінтет Олександра Шаповала (Дніпропетровськ)
 Квартет Валерія Колесникова (Донецьк)
 Тріо В'ячеслава Ганеліна (Вільнюс, Литва)
 Тріо Валерія Мисовського (Ленінград, Росія)
 Ансамбль Анатолія Герасимова (Москва, Росія)
 Діксіленд Альберта Мелконова (Москва, Росія)

«ЮНІСТЬ-73» (14–16.IV.1973)

Квартет Будинку вчених п/к Юрія Біленка (Дніпропетровськ)
 Естрадний оркестр «ЗКЛ-69» п/к Володимира Марховського (Дніпропетровськ)
 Квінтет Віктора Чебана (Дніпропетровськ)
 Квінтет Олександра Шаповала (Дніпропетровськ)
 Естрадний оркестр Будинку культури ім.В.І.Леніна п/к Володимира Островського (Ворошиловград)

Ансамбль «Медікус» п/к Ігоря Хоми (Львів)
Квартет Валерія Бугаєва (Одеса)
Тріо В'ячеслава Ганеліна (Вільнюс, Литва)
Квартет Ігоря Файнбойна (Воронеж, Росія)
Юлія Вавілова — вокал (Москва, Росія)
Оркестр Студії джазу п/к Володимира Коновалова (Москва, Росія)
Діксіленд Альберта Мелконова (Москва, Росія)
Квартет Егіла Страуме (Рига, Латвія)

«ДНІ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ» (31.X–1.XI.1981)

Вокальна група «Контур» (Дніпропетровськ)
Ансамбль сучасного танцю «Стиль» (Дніпропетровськ)
Юрій Бондаренко — фортепіано (Дніпропетровськ)
Ансамбль Дніпропетровського культосвітучилища п/к Миколи Волкова (Дніпропетровськ)
Ансамбль «Сучасник» п/к Ігоря Густова (Дніпропетровськ)
Владислав Золотник — гітара (Дніпропетровськ)
Ансамбль «Кредо» п/к Олега Коська (Дніпропетровськ)
Ансамбль «Фонограф» п/к Григорія Кулакова (Дніпропетровськ)
Фольклорний ансамбль Палацу студентів ім.Ю.О.Гагаріна «Ранок» п/к Олексія Маковецького (Дніпропетровськ)
Інструментальна група Дитячого ансамблю «Мастерок» п/к Михайла Некрича (Дніпропетровськ)
Вокальний ансамбль «Гама» п/к Михайла Цигуткіна (Дніпропетровськ)
Ансамбль «Скерцо» п/к Вадима Вершиніна (Дніпродзержинськ)
Концертно-естрадний оркестр Дніпродзержинського філіалу обласного об'єднання музичних ансамблів і дискотек «Прометей» п/к Володимира Івченка (Дніпродзержинськ)
Ансамбль «Ровесник» п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
Ансамбль «Лад» п/к Анатолія Шацького (Львів)
Ансамбль «Біла акація» п/к Михайла Крейніса (Одеса)
Ансамбль «Круїз» п/к Валентина Козіна (Севастополь)
Олена Маницька — вокал (Севастополь)
Ансамбль «Медео-81» п/к Валерія Баннова (Алма-Ата, Казахстан)
Ансамбль п/к Андрія Кондакова (Петрозаводськ, Росія)

«ДЖАЗ-82» (29–31.X.1982)

Вокальний ансамбль Дніпропетровського медичного інституту (Дніпропетровськ)

Естрадний оркестр Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту п/к І.Бонета (Дніпропетровськ)
Джаз-оркестр Дніпропетровського обласного об'єднання музичних ансамблів і дискотек п/к Миколи Волкова (Дніпропетровськ)

Ансамбль «Сучасник» п/к Ігоря Густова (Дніпропетровськ)

Діксіленд Дніпропетровського обласного об'єднання музичних ансамблів і дискотек п/к Миколи Кобзаря (Дніпропетровськ)

Ансамбль «Кредо» п/к Олега Коська (Дніпропетровськ)
Геннадій Крижевський — фортепіано (Дніпропетровськ)
Фольклорна група «Ранок» п/к Олексія Маковецького (Дніпропетровськ)

Тріо Євгена Масляника (Дніпропетровськ)

Ірина Пасевич-Роділес — вокал (Дніпропетровськ)

Вокальний ансамбль «Гама» п/к Михайла Цигуткіна (Дніпропетровськ)

Тріо Андрія Чепелянського (Дніпропетровськ)

Ансамбль «Скерцо» п/к Вадима Вершиніна (Дніпродзержинськ)

Ансамбль «Донецьк-82» п/к Ігоря Симонова (Донецьк)

Ансамбль «Кабінет» (Кривий Ріг)

Ансамбль «Лад» п/к Анатолія Шацького (Львів)

Ансамбль «Круїз» п/к Валентина Козіна (Севастополь)

Анатолій Рижко — вокал, фортепіано (Сімферополь)

Ансамбль Закарпатського об'єднання музичних ансамблів п/к Олександра Фаркаша (Ужгород)

Ансамбль «Астероїд» п/к Льва Шпігеля (Харків)

Ансамбль Кишинівського об'єднання музичних ансамблів «Тимпул» п/к Руслана Церану (Кишинів, Молдова)

Квінтет Валерія Зуїкова (Ленінград, Росія)

Тріо «Три В» (Москва, Росія)

Ансамбль «Мейнстрім» п/к Володимира Чалого (Мурманськ, Росія)

Ансамбль п/к Андрія Кондакова (Петрозаводськ, Росія)

«ДЖАЗ-83» (16–18.XII.1983)

Діксіленд «Дніпровські музики» п/к Володимира Букарева (Дніпропетровськ)

Ансамбль «Сучасник» п/к Ігоря Густова (Дніпропетровськ)

Владислав Золотник — гітара (Дніпропетровськ)

Ансамбль «Кредо» п/к Олега Коська (Дніпропетровськ)

Олександр Любченко — гітара (Дніпропетровськ)

Фольклорна група «Ранок» п/к Олексія Маковецького (Дніпропетровськ)

Вокальний ансамбль «Гама» п/к Михайла Цигуткіна (Дніпропетровськ)

Квінтет Ворошиловградського об'єднання музичних ансамблів (Ворошиловград)

Вокальний ансамбль «Джаз-хорал» п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)

Дитячий біг бенд п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)

Діксіленд Олександра Гебеля (Кривий Ріг)

Ансамбль «Лад» п/к Анатолія Шацького (Львів)

Ансамбль п/к Володимира Чекасіна (Вільнюс, Литва)

В.Ігнатов — саксофон (Каунас, Литва)

Валерій Щериця — труба (Мінськ, Білорусь)

Секстет п/к Володимира Коновальцева (Москва, Росія)

Секстет п/к В.Єсеніна (Новосибірськ, Росія)

Група «Варіант» (Орел, Росія)

Дует Тіт Паулус — гітара та Тааво Реммел — контрабас (Таллінн, Естонія)

«ДЖАЗ НА ДНІПРІ-87» (25–27.IX.1987)

Олег Косько — фортепіано (Дніпропетровськ)

Олександр Любченко — гітара (Дніпропетровськ)

Тріо Євгена Масляника (Дніпропетровськ)

Біг бенд Дніпропетровського держцирку п/к Юрія

Паламарчука (Дніпропетровськ)

Ансамбль Миколи Рожка (Дніпропетровськ)

Квінтет Володимира Зінковського (Запоріжжя)

Квартет Олександра Колонтирського (Київ)

Вокальний ансамбль «Джаз-хорал» п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)

Діксіленд Олександра Гебеля (Кривий Ріг)

Дитячий камерний джаз-ансамбль «Юність» п/к

Володимира Остроухова (Могилів-Подільський)

Ансамбль Сумського джаз-клубу (Суми)

Ансамбль «Формула-5» п/к Ігоря Присняка (Чернівці)

Квінтет Скірмантаса Саснаускаса (Вільнюс, Литва)

Квінтет «Корус» (Грозний, Росія)

Надія Таїнкіна — вокал (Грозний, Росія)

Ансамбль Зураба Кірії (Гудаута, Росія)

Володимир Скибін — гітара (Кемерово, Росія)

Тріо «Зет» (Ленінград, Росія)

Ансамбль «Пульс» п/к Віктора Задкова (Находка, Росія)

Андрій Кондаков — фортепіано (Петрозаводськ, Росія)

Дует гітаристів С. та І.Борисових (Солігорськ, Білорусь)

Ансамбль «Орлан» п/к Олега Киреева (Уфа, Росія)

«ДЖАЗ НА ДНІПРІ-88» (20–23.X.1988)

Квартет Дніпропетровського джаз-клубу (Дніпропетровськ)

Біг бенд Дніпропетровського держцирку п/к Юрія Паламарчука (Дніпропетровськ)

Ансамбль Миколи Рожка (Дніпропетровськ)

Вокальний ансамбль «Гама» п/к Михайла Цигуткіна (Дніпропетровськ)

Ансамбль Володимира Зінковського (Запоріжжя)

«Станіслав-діксіленд-бенд» п/к Романа Малецького (Івано-Франківськ)

Ансамбль «Цвіркунове число» п/к Олега Путятіна (Київ)

Оксана Кулакова — вокал (Київ)

Ансамбль Ігоря Баленка (Харків)

Ансамбль «Мелодром» п/к Валентина Учаніна (Львів)

Ансамбль Сергія Крашенинникова (Сміла)

Дитячий камерний джаз-ансамбль «Юність» п/к Володимира Остроухова (Могилів-Подільський)

Дует Лев Шпігель — труба та Ігор Козунков — гітара (Харків)

Ансамбль «Орієнт» (Ашхабад, Туркменія)

Ансамбль «Корус» (Грозний, Росія)

Надія Таїнкіна — вокал (Грозний, Росія)

Армен Петросян — гітара (Єреван, Вірменія)

Дует Володимир Скибін — гітара та А.Осинов — фортепіано (Кемерово, Росія)

Ансамбль «Контур» (Красноярськ, Росія)

Ансамбль «Варіант» (Магнітогорськ, Росія)

Ансамбль Рімантаса Багдонаса (Паневежис, Литва)

Квартет Валерія Сухорослова (Перм, Росія)

Ансамбль «Аргумент» (Перм, Росія)

Ансамбль Петра Назаретова (Ростов-на-Дону, Росія)

Квінтет Марини Назаренко (Ростов-на-Дону, Росія)

Ансамбль Бориса Золотарьова (Саратов, Росія)

Дитячий біг бенд (Тула, Росія)

Ансамбль «Орлан» п/к Олега Киреева (Уфа, Росія)

Джаз-оркестр (Чимкент, Казахстан)

«Дніпровський діксіленд» п/к Володимира Букарева (Дніпропетровськ)

Ансамбль Володимира Анчиполовського (Київ)

Ансамбль Дмитра Найдича (Київ)

Діксіленд (Біробіджан, Росія)

Секстет (Біла Церква)

? (Астрахань, Росія)

? (Барнаул, Росія)

? (Бухара, Узбекистан)

? (Владивосток, Росія)
? (Горький, Росія)
? (Москва, Росія)
? (Комсомольськ-на-Амурі, Росія)
? (Мінськ, Білорусь)
? (Новосибірськ, Росія)
? (Оренбург, Росія)
? (Пенза, Росія)
? (Петропавловськ-Камчатський, Росія)
? (Сочі, Росія)
? (Таллінн, Естонія)

«ДЖАЗ НА ДНІПРІ-90» (8–11.XI.1990)
Ансамбль Олега Коська (Дніпропетровськ)
Дует Сергій Трофимов — гітара та Геннадій Крижевський — фортепіано (Дніпропетровськ)
Ансамбль «Студія-джаз» п/к Фелікса Спектора (Александрія)
Дует Володимир Скибін — гітара та А.Осинов — фортепіано (Кемерово, Росія)
Тріо Сергія Крашенинникова (Сміла)
Ансамбль «Орлан» п/к Олега Киреева (Уфа, Росія)
Чімо Тебар (Іспанія)
Дует Кліфф Хабіан та Джек Раш (США)
«Дніпровський діксіленд» п/к Володимира Букарева (Дніпропетровськ)
Валерій Сухорослов, М.Гафіров (Перм, Росія)
Тріо Михайла Альперіна (Москва, Росія)
Тріо Юрія Біленка (Дніпропетровськ)
Квартет Льва Шпігеля (Харків)
Діксіленд Астраханської консерваторії (Астрахань, Росія)
Ансамбль Миколи Рожка (Дніпропетровськ)

ДОНЕЦЬК

«ДОНЕЦЬК-100» (15–16.II.1969)
Ансамбль джаз-клубу «Донбас-67» (Донецьк)
Тріо Євгена Ксенофонтова (Донецьк)
Квартет Юрія Біленка (Дніпропетровськ)
Ельвіра Михайлова — вокал (Дніпропетровськ)
Естрадний оркестр «Автострада» п/к Аркадія Мірзояна (Дніпропетровськ)
Квартет Запорізького джаз-клубу «Синкопа» п/к Аббаса Зульфугарова (Запоріжжя)
Квартет Володимира Молоткова (Київ)
Секстет Харківського музичного училища (Харків)

Квінтет Воронежського технологічного інституту (Воронеж, Росія)
Тріо Аркадія Ескіна (Ростов-на-Дону, Росія)
Квартет Миколи Левиновського (Саратов, Росія)
Квартет Володимира Беліченка (Таганрог, Росія)

«ДОНЕЦЬК-102» (26–28.II.1971)

Тріо Анатолія Герасимова (Донецьк)
Квартет Валерія Колесникова (Донецьк–Київ)
Квінтет Анатолія Сажнева (Донецьк)
Квартет джаз-клубу «Донбас-67» п/к Володимира Чалого (Донецьк)
Септет «Золота карета» п/к Юрія Щеглова (Донецьк)
Естрадний оркестр «Експрес» п/к Якова Хаславського (Донецьк)
Квартет Юрія Біленка (Дніпропетровськ)
Естрадний оркестр «ЗКЛ-69» п/к Володимира Марховського (Дніпропетровськ)
Квартет В.Шехонцова (Жданов)
Квартет Запорізького джаз-клубу «Синкопа» (Запоріжжя)
Дует В'ячеслав Ганелін — орган та Володимир Тарасов — ударні (Вільнюс, Литва)
Естрадний оркестр джаз-клубу «Ритм» (Калінінград, Росія)
Діксіленд Олексія Канунникова (Ленінград, Росія)
Михайло Рура — вокал, фортепіано, гітара, банджо (Москва, Росія)
Ансамбль В.Корчагіна (Саратов, Росія)

«ДОНЕЦЬК-104» (2–4.III.1973)

Тріо Олега Кичигіна (Донецьк)
Квінтет Валерія Колесникова (Донецьк)
Тріо Г.Липовецького (Донецьк)
Ансамбль «Архангельськ» п/к Володимира Резицького (Архангельськ, Росія)
Тріо В'ячеслава Ганеліна (Вільнюс, Литва)
Квартет Гдалія Левіна (Воронеж, Росія)
Діксіленд Олексія Канунникова (Ленінград, Росія)
Секстет Анатолія Герасимова (Москва, Росія)
Ансамбль «Джамін» («Джазові мініатюри») (Новосибірськ, Росія)
Квартет Вадима Вядра (Рига, Латвія)
Тріо Володимира Беліченка (Таганрог, Росія)
«Студія традиційного джазу» п/к Володимира Сизова (Ярославль, Росія)

«ДОНЕЦЬК-106» (16–18.I.1976)

Алла Гур'сва — вокал (Донецьк)
 Ансамбль джаз-клубу «Донбас-67» п/к Валерія Колесникова (Донецьк)
 Секстет Олександра Шаповала (Дніпропетровськ)
 Дует Ігор Файнбойн — фортепіано та Гдалій Левін — контрабас (Воронеж, Росія)
 Ансамбль Сергія Беліченка (Новосибірськ, Росія)
 Ансамбль Бориса Гаммера (Рига, Латвія)
 Діксіленд Олександра Кловського (Рига, Латвія)
 Квінтет Валерія Біріха (Свердловськ, Росія)
 Квартет Володимира Беліченка (Таганрог, Росія)

«ДОНЕЦЬК-108» (25–27.II.1977)

Ансамбль джаз-клубу «Донбас-67» п/к Валерія Колесникова (Донецьк)
 Тріо А.Гончаренка (Дзержинськ)
 Джаз-ансамбль дитячої музичної школи п/к Петра Петрухіна (Дзержинськ)
 Ансамбль Юрія Черенкова (Харків)
 Дует Ігор Файнбойн — фортепіано та Гдалій Левін — контрабас (Воронеж, Росія)
 «Гама-джаз» п/к Олександра Петрова (Ленінград, Росія)
 Квінтет Михайла Литвина (Москва, Росія)
 Квінтет Яніса Грікіса (Рига, Латвія)
 Оркестр Ростовського училища мистецтв п/к Кіма Назаретова (Ростов-на-Дону, Росія)
 Ансамбль Валерія Біріха (Свердловськ, Росія)
 Ансамбль «Мцирі» п/к Сергія Мозгового (Тбілісі, Грузія)
 Квінтет Олега Плотникова (Челябінськ, Росія)
 Квінтет Станіслава Каширіна (Ярославль, Росія)

«ДОНЕЦЬК-110» (2–4.III.1979)

Симфонічний оркестр Донецької філармонії. Диригент — Володимир Агафонов (Донецьк)
 Джаз-ансамбль дитячої музичної школи п/к Петра Петрухіна (Дзержинськ)
 Ансамбль «Мрія» п/к Володимира Васкевича (Одеса)
 Ансамбль «Мугам» п/к Вагіфа Мустафи-заде (Баку, Азербайджан)
 Ельза Мустафа-заде — вокал (Баку, Азербайджан)
 Ансамбль сучасного джазу п/к Ігоря Бриля (Москва, Росія)
 Ансамбль Миколи Левиновського (Москва, Росія)
 Камерний джаз-ансамбль «Каданс» п/к Германа Лук'янова (Москва, Росія)
 Тріо Тину Найссоо (Таллінн, Естонія)

«ДОНЕЦЬК-112» (20–22.III.1981)

Юрій Кузнецов — фортепіано (Одеса)
 Ансамбль «Архангельськ» п/к Володимира Резицького (Архангельськ, Росія)
 Ансамбль «Алегро» п/к Миколи Левиновського (Москва, Росія)
 Джаз-оркестр п/к Кіма Назаретова (Ростов-на-Дону, Росія)
 Квартет Симона Ширмана (Кишинів, Молдова)
 Ансамбль Давида Голощокіна (Ленінград, Росія)
 Ельвіра Трафова — вокал (Ленінград, Росія)
 Рейн Раннапп — фортепіано (Таллінн, Естонія)
 Квартет саксофоністів (?)

«ДОНЕЦЬК-114» (24–27.II.1983)

Валерій Колесников — труба (Донецьк)
 Біг бенд Донецького державного музичного училища п/к Володимира Сапелюка (Донецьк)
 Ансамбль «Кредо» п/к Олега Коська (Дніпропетровськ)
 Ансамбль «Формула-5» п/к Ігоря Присняка (Чернівці)
 Ансамбль «Архангельськ» п/к Володимира Резицького (Архангельськ, Росія)
 Джаз-секстет Вірменського радіо та телебачення п/к Меліка Мавісакаляна (Єреван, Вірменія)
 Татевік Оганесян — вокал (Єреван, Вірменія)
 Леонід Вінцкевич — фортепіано (Курськ, Росія)
 Ансамбль п/к Давида Голощокіна (Ленінград, Росія)
 Ельвіра Трафова — вокал (Ленінград, Росія)
 Камерний джазовий дует «Студія-експеримент» Галина Філатова — вокал та Анатолій Бабій — контрабас (Москва, Росія)
 Ансамбль сучасного джазу п/к Ігоря Бриля (Москва, Росія)
 Ансамбль «Каданс» п/к Германа Лук'янова (Москва, Росія)
 Дует Володимир Коновальцев — саксофон (Москва, Росія) та Леонід Вінцкевич — фортепіано (Курськ, Росія)
 Дует Михайло Окунь — фортепіано (Москва, Росія) та Тамаз Курашвілі — контрабас (Тбілісі, Грузія)
 Рейн Раннапп — фортепіано (Таллінн, Естонія)
 Тріо «Таллінн» п/к Лембіта Саарсалу (Таллінн, Естонія)
 Рок-група «Контраст» (Тбілісі, Грузія)

«ДОНЕЦЬК-116» (28.II–3.III.1985)

Ансамбль «Діапазон» п/к Олександра Запольського (Донецьк)
 Дует Валерій Колесников — труба (Донецьк) та Тійт Паулус — гітара (Таллінн, Естонія)

Біг бенд Донецького державного музичного училища п/к Володимира Сапелюка (Донецьк)
Людмила Шершньова — флейта (Донецьк)
Тріо «Квадрат» п/к Сергія Іванова (Горлівка)
Вокальний ансамбль «Гама» п/к Михайла Цигуткіна (Дніпропетровськ)
Дитячий біг бенд п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
Тріо Давида Азаряна (Єреван, Вірменія)
Татевік Оганесян — вокал (Єреван, Вірменія)
Дует Григорій Файн — фортепіано та Б.Чіча (Куйбишев, Росія)
Ансамбль сучасного джазу п/к Ігоря Бриля (Москва, Росія)
Ансамбль Володимира Коновальцева (Москва, Росія)
Дует гітаристів Олексій Кузнецов (Москва, Росія) та Тійт Паулус (Таллінн, Естонія)
Галина Філатова — вокал (Москва, Росія)
Тріо Хельмута Аніки (Таллінн, Естонія)
Дует гітаристів Тійт Паулус та Айн Вартс (Таллінн, Естонія)
Тріо Тійта Паулуса (Таллінн, Естонія)
Секстет Аарво Пілліроога (Таллінн, Естонія)
Дует Лембіт Саарсалу — саксофон (Таллінн, Естонія) та Леонід Вінцевич — фортепіано (Курськ, Росія)
Квінтет Отара Маградзе (Тбілісі, Грузія)
Гуліко Чантурія — вокал (Тбілісі, Грузія)
Біг бенд Тульського палацу піонерів п/к В'ячеслава Дьячкова та Олександра Павлова (Тула, Росія)
Біг бенд п/к Кіма Назаретова (Ростов-на-Дону, Росія)
Дует Симон Ширман — саксофон та Михайло Альперін — фортепіано (Челябінськ, Росія)

«ДОНЕЦЬК-118» (4–6.XII.1987)

Дует Валерій Колесников — труба (Донецьк) та Леонід Чижик — фортепіано (Москва, Росія)
Ансамбль «Донбас-67» п/к Станіслава Лавриненка (Донецьк)
Ансамбль «Квадрат» п/к Сергія Іванова (Горлівка)
Ансамбль «Архангельськ» п/к Володимира Резицького (Архангельськ, Росія)
Костянтин Седовін — вокал (Архангельськ, Росія)
Джаз-рок група «Гунеш» п/к Р.Шафієва (Ашхабад, Туркменія)
Ансамбль п/к Давида Голощокіна (Ленінград, Росія)
Ельвіра Трафова — вокал (Ленінград, Росія)
Михайло Альперін — фортепіано (Москва, Росія)
Леонід Чижик — фортепіано (Москва, Росія)

Аркадій Шилклопер — валторна (Москва, Росія)
Ансамбль Тамаза Курашвілі (Тбілісі, Грузія)
Гуліко Чантурія — вокал (Тбілісі, Грузія)
Тріо Зураба Челідзе (Тбілісі, Грузія)

«ДОНЕЦЬК-120» (24–26. II.1989)

Хор Донецького державного музичного училища (Донецьк)
Діксіленд Валерія Колесникова (Донецьк)
Квінтет Сергія Іванова (Горлівка)
Оксана Кулакова — вокал (Київ)
Ансамбль Дмитра Найдича (Київ)
Ансамбль «Колегіум» п/к Володимира Щукіна (Калінінград, Росія)
Дует Аркадій Шилклопер — валторна та Михайло Альперін — фортепіано (Москва, Росія)
Джаз-оркестр п/к Кіма Назаретова (Ростов-на-Дону, Росія)
Квартет Петра Назаретова (Ростов-на-Дону, Росія)
Дует Сергій Манукян — вокал, клавішні (Таллінн, Естонія) та Леонід Пташко — фортепіано (Баку, Азербайджан)
Тріо Анатолія Вапірова (Болгарія)
Дует саксофоністів Анатолій Вапіров (Болгарія) та Кешаван Маслак (США)
Дует Тео Набіхт — саксофон та Берд Бреде — гітара (Німеччина)
Дует Ян Банашик — фортепіано та Йозеф Скшек — електронні інструменти (Польща)
Дует Кешаван Маслак — саксофон (США) та Михайло Альперін — фортепіано (Москва, Росія)

ПЕРШИЙ ДИТЯЧИЙ МУЗИЧНИЙ ФЕСТИВАЛЬ

«МИ ВЧИМОСЯ ГРАТИ ДЖАЗ» (1989)

Ансамбль дитячої музичної школи №2 п/к Д.Бегунова (Донецьк)
Ансамбль дитячої музичної школи №9 п/к В.Дубинської (Донецьк)
Дует Р.Єрохін та Д.Дубинський (Донецьк)
А.Кауфман — труба (Донецьк)
Ансамбль дитячої музичної школи №5 п/к В.Кисельникова (Донецьк)
Дует Вадим Кубицький — кларнет та Алла Жукова — фортепіано (Донецьк)
Олеся Лопанова — ? (Донецьк)
Камерний ансамбль дитячої музичної школи №7 п/к В.Наровської (Донецьк)
Ансамбль гітаристів п/к С.Харлановського (Донецьк)
Жан Яночкін — ударні (Донецьк)

ДРУГИЙ ДИТЯЧИЙ МУЗИЧНИЙ ФЕСТИВАЛЬ

«МИ ВЧИМОСЯ ГРАТИ ДЖАЗ» (1990)

- Ансамбль дитячої музичної школи №2 п/к Д.Бегунова (Донецьк)
 Ансамбль дитячої музичної школи №5 п/к В.Кисельникова (Донецьк)
 Ансамбль дитячої музичної школи №6 (Донецьк)
 Ансамбль дитячої музичної школи №7 п/к В.Наровської (Донецьк)
 Ансамбль вечірньої школи загальної музичної освіти №1 (Донецьк)
 Ансамбль дитячої музичної школи №4 п/к Анатолія Варгоцького (Донецьк)
 Естрадний оркестр дитячої музичної школи №8 п/к В.Городова (Донецьк)
 Юлія Дементьєва — ? (Донецьк)
 Ансамбль дитячої музичної школи №9 п/к В.Щербініна (Донецьк)
 Діксіленд Валерія Колесникова (Донецьк)

КИЇВ

«ДЖЕМ СЕШН-67» (12.X.1967)

- Квартет Вадима Ільїна (Київ)
 Квартет Зіновія Народецького (Київ)
 Квартет В'ячеслава Новікова (Київ)
 Септет Юрія Касаткіна (Київ)
 Квартет Станіслава Колесника (Київ)
 «Київський діксіленд» п/к Ігоря Сергеева (Київ)
 Септет Вадима Рязанцева (Київ)

«ГОЛОСІЄВЕ-88» (20–29.V.1988)

- Ансамбль «Джаз імпресіоністів» п/к Анатолія Алексаньєна (Київ)
 Ансамбль Володимира Анчиполовського (Київ)
 Тріо Костянтина Віленьського (Київ)
 Секстет Миколи Замороки (Київ)
 Геннадій Івченко — саксофон (Київ)
 Ансамбль Володимира Карповича (Київ)
 Тріо Станіслава Колесника (Київ)
 Квартет Олександра Колонтирського (Київ)
 Квінтет Дмитра Найдича (Київ)
 Група сучасного камерного джазу п/к Олександра Нестерова (Київ)
 Тріо Петра Пашкова (Київ)
 Ансамбль «Цвіркунове число» п/к Олега Путятіна (Київ)
 Ансамбль Павла Шепети (Вінниця)
 Ансамбль «Квадрат» п/к Сергія Іванова (Горлівка)

«Дніпровський діксіленд» п/к Володимира Букарєва (Дніпропетровськ)

- Олександр Любченко — гітара (Дніпропетровськ)
 Діксіленд Валерія Колесникова (Донецьк)
 Дитячий біг бенд п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
 Ансамбль «Орфей» п/к Валерія Половини (Львів)
 Квартет Олександра Новосельського (Сімферополь)
 Дует Лев Шпігель — труба та Ігор Баленко — фортепіано (Харків)
 Ансамбль «Бумеранг» п/к Тахіра Ібрагімова (Алма-Ата, Казахстан)
 Ансамбль «Архангельськ» п/к Володимира Резицького (Архангельськ, Росія)
 Леонід Пташко — фортепіано (Баку, Азербайджан)
 Ансамбль авангардного джазу п/к Володимира Чекасіна (Вільнюс, Литва)
 Михайло Альперін — фортепіано (Москва, Росія)
 Ансамбль Євгена Геворгяна (Москва, Росія)
 Група авангардного джазу п/к Сергія Летова (Москва, Росія)
 Дует Лембіт Саарсалу — саксофон (Таллінн, Естонія) та Леонід Вінцкевич — фортепіано (Курськ, Росія)
 Ансамбль «Дискомфорт» п/к Еріка Балодіса (Рига, Латвія)
 Ансамбль сучасної джазової музики п/к Григорія Пушена (Ташкент, Узбекистан)
 Ансамбль «Walk Away» п/к Кшиштофа Завадського (Польща)
 Тамара Грач — вокал (Київ)
 Наталія Гура — вокал (Київ)
 Біг бенд п/к Олександра Шаповала (Київ)
 Біг бенд Київського державного вищого музичного училища ім.Р.М.Глієра п/к Анатолія Шарфмана (Київ)
 Ансамбль Анатолія Михайлова (Київ)
 Тріо С.Мороза (Київ)
 Дует ударних інструментів Сергій Хмельов (Київ) — Махмуд Судані (Алжир)
 Біг бенд ветеранів джазу п/к Анатолія Шарфмана (Київ)
- «ДНІПРОГАСТРОЛЬ» (18.VIII–2.IX.1991)
 (КИЇВ–ДНІПРОПЕТРОВСЬК–ЗАПОРІЖЖЯ–ОДЕСА–КИЇВ)
 Юрій Зморевич — мультиінструменталіст (Київ)
 Геннадій Івченко — флейта, саксофон (Київ)
 Володимир Копоть — труба (Київ)
 Оксана Кулакова — вокал (Київ)
 Дмитро Найдич — фортепіано (Київ)
 Олександр Нестеров — гітара (Київ)

Сергій Хмельов — вібрафон, ударні (Київ)
Енвер Ізмайлов — гітара (Крим)
Владислав Макаров — віолончель (Смоленськ, Росія)
Квартет «Воркшоп де Ліон» (Ліон, Франція)
Квартет ударних інструментів «Барон самді» (Ліон, Франція)
Тріо «Сі м'є» (Ліон, Франція)
«Марміт інферналь» (Ліон, Франція)

«НОВА ТЕРИТОРІЯ» (12–14.VI.1993)
Квартет ударних інструментів «ARS NOVA» (Київ)
Петро Товстуха — фортепіано (Київ)
Дует Юрій Яремчук — саксофон та Олександр Нестеров — гітара (Львів–Київ)
Юрій Кузнецов — фортепіано, синтезатор (Одеса)
Група «Новий литовський проект» (Вільнюс, Литва)
Ансамбль Володимира Чекасіна (Вільнюс, Литва)
Московське імпровізаційне тріо (Москва, Росія)
Дует Сергій Летов — саксофон та Юрій Парфьонов — труба (Москва, Росія)
Марк Забєжинський — фортепіано (Нижній Новгород, Росія)
Тріо Владислава Макарова (Смоленськ?—Вологда?—Нижній Новгород, Росія)
Владимир Міллер — фортепіано (Англія)

«МЕТАМОРФОЗИ ДЖАЗУ» (23–24.V.1995)
Біг бенд п/к Олександра Шаповала (Київ)
Квартет Петра Пашкова (Київ–Донецьк)
Дует Юрій Шепета — фортепіано та Максим Гладецький — контрабас (Вінниця)
Тріо Енвера Ізмайлова (Джанкой)
Вокальний ансамбль «Джаз-хорал» п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
Дитячий біг бенд п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
Діксіленд Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
Державний камерний оркестр джазової музики п/к Олега Лундстрема (Москва, Росія)
Джордж Хаслам — баритон-саксофон (Великобританія)
Ансамбль Ульріха Адомайта (Німеччина)
Дует Стів Блейр — гітара (США) та Андрій Кондаков — фортепіано (Санкт-Петербург, Росія)

«ОСІННІЙ ДЖАЗОВИЙ МАРАФОН» (17–18.XI.1995)
Біг бенд Зразково-показового оркестру Міністерства оборони України п/к Дмитра Антонока (Київ)

Біг бенд Центру дитячої творчості Мінського району п/к Миколи Гудими (Київ)
Дует «Саунд сіті» — Віктор Дьяченко та Станіслав Фомін (Київ)
Ансамбль «Музична лабораторія» п/к Вадима Корсака (Київ)
Діксіленд Зразково-показового оркестру Міністерства оборони України п/к Олександра Кутьєва (Київ)
Ансамбль ударних інструментів Дитячої музичної школи №25 п/к Олександра Ложечкіна (Київ)
Квартет Дмитра Маркітанова (Київ)
Квінтет Сергія Овсянникова (Київ)
Біг бенд Київського державного інституту культури п/к Володимира Пашинського (Київ)
Дитячий зразковий хор «Веснівка» Міжнародного центру культури і мистецтв. Хормейстер Жанна Сосновська (Київ)
Біг бенд Київського державного музичного училища ім.Р.М.Глієра п/к Георгія Стрілець-Стрілецького (Київ)
Біг бенд Центру дитячої творчості Дарницького району п/к Валерія Ужакова (Київ)
Ансамбль Олександра Чернишова (Київ)
Біг бенд п/к Олександра Шаповала (Київ)
Ансамбль «Шаданакар» (Дніпропетровськ)
Вокально-інструментальний ансамбль «Пале-Рояль» п/к Ніни Кравець (Одеса)
Володимир Прихожай — фортепіано (Суми)

«ОСІННІЙ ДЖАЗОВИЙ МАРАФОН» (29–30.XI.1996)
Діксіленд зразково-показового оркестру Міністерства оборони України (Київ)
Ансамбль «Музична лабораторія» п/к Вадима Корсака (Київ)
Валерія Марченко — фортепіано (Київ)
Вокальний ансамбль «Mensound» п/к Володимира Михновецького (Київ)
Біг бенд Київського державного музичного училища ім.Р.М.Глієра п/к Георгія Стрілець-Стрілецького (Київ)
Біг бенд п/к Олександра Шаповала (Київ)
Дует гітаристів «СВ-Акустик» В'ячеслав Солнцев–Володимир Стеценко (Київ)
Дует Ігор Богданов — вокал та Олександр Дмитренко — контрабас (Біла Церква)
? (Україна–Ізраїль)

КРИВИЙ РІГ

«ГОРИЗОНТИ ДЖАЗУ» (16–19.IV.1987)

Ансамбль «Стандарт» п/к Едуарда Бляховича (Кривий Ріг)
 Ансамбль Станіслава Гасаненка (Кривий Ріг)
 Ансамбль Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
 Камерний джаз-хор п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
 Оркестр дитячої музичної школи №10 п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
 Ансамбль Будинку культури ім.Артема п/к Юрія Зорі (Кривий Ріг)
 Біг бенд Криворізького гірничорудного інституту п/к Сергія Сергеева (Кривий Ріг)
 Інтегроване тріо дніпропетровських музикантів (Дніпропетровськ)
 Тріо Костянтина Віленського (Київ)
 Квартет Олександра Колонтирського (Київ)
 Біг бенд Одеського державного музичного училища п/к Миколи Голощапова (Одеса)
 Ансамбль «Формула-5» п/к Ігоря Присняка (Чернівці)
 Квартет Ашота Парунакяна (Єреван, Вірменія)
 Джаз-ансамбль «Колегіум» п/к Володимира Щукіна (Калінінград, Росія)
 Марина Грановська — вокал (Клайпеда, Литва)
 Квартет Саулюса Шаучюліса (Клайпеда, Литва)
 Стяпас Янушка — вокал (Клайпеда, Литва)
 Михайло Альперін — фортепіано (Москва, Росія)
 Данило Крамер — фортепіано (Москва, Росія)
 Ансамбль Андрія Кондакова (Петрозаводськ, Росія)
 Тріо Отара Маградзе (Тбілісі, Грузія)
 Ансамбль «Орлан» п/к Олега Киреева (Уфа, Росія)

«ГОРИЗОНТИ ДЖАЗУ» (14–17. IV.1988)

Ансамбль Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
 Камерний джаз-хор п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
 Оркестр дитячої музичної школи №10 п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
 Ансамбль Юрія Зорі (Кривий Ріг)
 Ансамбль Федора Титаренка (Кривий Ріг)
 Ансамбль Володимира Калюжного (Ворошиловград)
 Ансамбль «Квадрат» п/к Сергія Іванова (Горлівка)
 Ансамбль Володимира Зінковського (Запоріжжя)
 Оксана Кулакова — вокал (Київ)
 Ансамбль Дмитра Найдича (Київ)
 Ансамбль «Диплом» п/к Ростислава Кобанченка (Одеса)
 Дует Лев Шпігель — труба та Ігор Козунков — гітара (Харків)

Ансамбль «Архангельськ» п/к Володимира Резицького (Архангельськ, Росія)
 Леонід Пташко — фортепіано (Баку, Азербайджан)
 Ансамбль «Дельфін» п/к Валерія Бродовського (Волгоград, Росія)
 Біг бенд п/к Анатолія Воронова (Волгоград, Росія)
 Марина Грановська — вокал (Клайпеда, Литва)
 Квартет Саулюса Шаучюліса (Клайпеда, Литва)
 Стяпас Янушка — вокал (Клайпеда, Литва)
 Дует Олександр Фішер — труба, Данило Крамер — фортепіано (Москва, Росія)
 Ансамбль Володимира Мішина (Петрозаводськ, Росія)
 Тріо «Дискомфорт» п/к Еріка Балодіса (Рига, Латвія)
 Ансамбль «Ретро» п/к Зігурда Резевського (Рига, Латвія)
 Біг бенд п/к Кіма Назаретова (Ростов-на-Дону, Росія)
 Маре Вальятага — вокал (Таллінн, Естонія)
 Ансамбль Аарво Пілліроога (Таллінн, Естонія)
 Тріо Отара Маградзе (Тбілісі, Грузія)
 Септет Ульяновської філармонії п/к Миколи Новичкова (Ульянівськ, Росія)

«ГОРИЗОНТИ ДЖАЗУ» (2–5.III.1989)

Ансамбль Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
 Дитячий джаз-оркестр п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
 Джаз-хор п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
 Група композиційного джаз-року п/к Юрія Зорі (Кривий Ріг)
 Діксіленд Валерія Колесникова (Донецьк)
 Ансамбль Володимира Анчиполовського (Київ)
 Дует Лев Шпігель — труба та Ігор Баленко — фортепіано (Харків)
 Ансамбль «Архангельськ» п/к Володимира Резицького (Архангельськ, Росія)
 Володимир Тарасов — ударні (Вільнюс, Литва)
 Дует Володимир Скибін — гітара та Сергій Шуранов — бас-гітара (Кемерово, Росія)
 Біг бенд Молдавської державної консерваторії п/к Сергія Проскуріна (Кишинів, Молдова)
 Тріо Віталія Самхарадзе (Кутаїсі, Грузія)
 Ансамбль «Невська сімка» (Ленінград, Росія)
 Джаз ансамбль Андрія Рябова–Андрія Кондакова (Ленінград, Росія)
 Біг бенд Олега Лундстрема (Москва, Росія)
 Квінтет Ігоря Сафонова (Мінськ, Білорусь)
 Біг бенд Московського музичного училища ім.Гнесіних п/к Олександра Сухих (Москва, Росія)

Дует Аркадій Шилклопер — валторна та Михайло Альперін — фортепіано (Москва, Росія)
Ансамбль «Формат-Х» п/к Валерія Давидова (Пенза, Росія)
Ансамбль Бориса Золотарьова (Саратов, Росія)
Акустичне тріо п/к Еріка Балодіса (Юрмала, Латвія)
Тріо Анатолія Вапірова (Болгарія)
Сюзанна Ерова — вокал (Болгарія)
Ансамбль «Walk Away» п/к Кшиштофа Завадського (Польща)
Дует Кешаван Маслак — саксофон (США) та Михайло Альперін — фортепіано (Москва, Росія)

«ГОРИЗОНТИ ДЖАЗУ» (1–4.III.1990)

Дитячий біг бенд п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
Вокальний ансамбль «Джаз-хорал» п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
Діксіленд Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
Юрій Зоря, Валерій Тукало і квінтет «Джаз-гол-концепція» (Кривий Ріг)
Біг бенд Криворізького гірничорудного інституту п/к Федора Титаренка (Кривий Ріг)
Ансамбль Валерія Колесникова (Донецьк)
Ансамбль Московського музичного училища ім.Гнесіних п/к Леоніда Дармостука (Москва, Росія)
Ансамбль Олександра Піщикова–Горя Широкова (Москва, Росія)
Ансамбль інтуїтивної музики «Три О» (Москва, Росія)
Леонід Чижик — фортепіано (Москва, Росія)
Дует Аркадій Шилклопер — валторна та Михайло Альперін — фортепіано (Москва, Росія)
Сергій Манукян і група «Авіценна» (Таллінн, Естонія)
Ансамбль «Тон-Арт» (Австрія)
Молодіжний біг бенд «Дружба» п/к Олександра Відлішки (Болгарія)
Дует Тео Набіхт — саксофон і Берт Бреде — гітара (Німеччина)
Квінтет Хеннера Урффа (Німеччина)
Дует Роб Варінг — вібрафон та Рюнее Клакетт — фортепіано (Норвегія)
Ансамбль «Пастор і велика пробка» п/к Кшиштофа Попека (Польща)
Дебора Греш — вокал (США)
Біг бенд «Мосебака» п/к Ханну Копонена (Фінляндія)
«Прага-свінг-квінтет» п/к Владіміра Клусака (Чехословаччина)

«ГОРИЗОНТИ ДЖАЗУ» (28.1–3.III.1991)

Дитячий біг бенд п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
Вокальний ансамбль «Джаз-хорал» п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
Діксіленд Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
Група композиційного джаз-року п/к Юрія Зорі (Кривий Ріг)
Біг бенд Криворізького гірничорудного інституту п/к Федора Титаренка (Кривий Ріг)
Енвер Ізмайлов — гітара (Джанкой)
Квінтет Андрія Рябова–Андрія Кондакова (Ленінград–Петрозаводськ, Росія)
Тріо Михайла Альперіна (Москва, Росія)
Олексій Козлов — саксофон (Москва, Росія)
Вокальний ансамбль п/к Наталії Овчарової (Москва, Росія)
Ансамбль «Імуні-тет» п/к Андрія Соловйова (Москва, Росія)
Ансамбль Андрія Мачнева (Ростов-на-Дону, Росія)
Джаз-оркестр залізничних військ п/к Олександра Жукова (Щолково Московської області, Росія)
Райне Рімон — вокал (Фінляндія)

«ГОРИЗОНТИ ДЖАЗУ» (7–11.IV.1993)

Дитячий біг бенд п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
Вокальний ансамбль «Джаз-хорал» п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
Юнацький «Джаз-хорал» п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
Діксіленд Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
Група композиційного джаз-року п/к Юрія Зорі (Кривий Ріг)
Біг бенд Криворізького гірничорудного інституту п/к Федора Титаренка (Кривий Ріг)
Біг бенд Криворізького державного музичного училища п/к Федора Титаренка (Кривий Ріг)
Ансамбль Криворізького державного музичного училища п/к Анатолія Шумейка (Кривий Ріг)
Біг бенд Криворізького державного музичного училища п/к Анатолія Шумейка (Кривий Ріг)
Квінтет Валерія Колесникова (Донецьк)
Ансамбль «Er.J.Orchestra» п/к Олексія Александрова (Київ)
Біг бенд Одеського державного музичного училища п/к Миколи Голошалава (Одеса)
Дует Володимир Чекасін — саксофон та Арвідас Лаурінавічус — ударні (Вільнюс, Литва)

Квартет «Д.А.В.І.» (Кишинів, Молдова)
 Дует «Seedling» (Рига, Латвія)
 Біг бенд Ростовського училища мистецтв п/к Михайла Радинського (Ростов-на-Дону, Росія)
 Дует Андрій Кондаков — фортепіано (Санкт-Петербург, Росія) і Віктор Двоскін — контрабас (Москва, Росія)
 Біг бенд Ганса Летчерта (Німеччина)
 Квінтет солістів м.Кобленц (Німеччина)

«ГОРИЗОНТИ ДЖАЗУ» (19–22.V.1994)

Джаз-октет п/к Віктора Басюка (Кривий Ріг)
 Дитячий біг бенд п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
 Вокальний ансамбль «Джаз-хорал» п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
 Діксіленд Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
 Дует Юрій Зоря — вокал та Валерій Тукало — саксофон (Кривий Ріг)
 Біг бенд Криворізького державного музичного училища п/к Анатолія Шумейка (Кривий Ріг)
 Енвер Ізмайлов — гітара (Джанкой)
 Дует Людмила — вокал та Михайло — бас-гітара Кримова (Дніпропетровськ)
 Квінтет Валерія Колесникова (Донецьк)
 Оркестр «Джаз-класик бенд» п/к Бориса Котова (Запоріжжя)
 Лариса Самсонова — вокал (Запоріжжя)
 Вокальний ансамбль «Джаз-експромт» (Київ)
 Ансамбль «Джаз вуйко бенд» п/к Петра Пашкова (Київ)
 Ансамбль «Мелос» (Сімферополь)
 Оркестр «Дон-бенд» п/к Віктора Бударіна (Ростов-на-Дону, Росія)
 Тріо Володимир Волков — контрабас, Аркадій Шилклопер — валторна, Андрій Кондаков — фортепіано (Санкт-Петербург–Москва, Росія)

«ГОРИЗОНТИ ДЖАЗУ» (18–21.V.1995)

Джаз-октет п/к Віктора Басюка (Кривий Ріг)
 Дитячий біг бенд п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
 Вокальний ансамбль «Джаз-хорал» п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
 Діксіленд Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
 Юрій Зоря — вокал (Кривий Ріг)
 Ансамбль Євгена Пінєвича (Кривий Ріг)
 Ансамбль Криворізького державного музичного училища п/к Анатолія Шумейка (Кривий Ріг)
 Біг бенд Криворізького державного музичного училища п/к Анатолія Шумейка (Кривий Ріг)

Ансамбль Юрія та Павла Шепет (Вінниця)
 Тріо Енвера Ізмайлова (Джанкой)
 Дует Людмила — вокал та Михайло — бас-гітара Кримова (Дніпропетровськ)
 Вокальний ансамбль «Гама» п/к Михайла Цигуткіна (Дніпропетровськ)
 Квінтет Валерія Колесникова (Донецьк)
 Біг бенд Олександра Шаповала (Київ)
 Ансамбль «Tender blues» п/к Аркадія Орехова (Львів)
 Вокально-інструментальний ансамбль «Пале-Рояль» п/к Ніни Кравець (Одеса)
 Марина Волчукова — вокал (Харків)
 Ансамбль «Консенсус» (Харків)
 Квінтет «Джаз-форум» п/к Андрія Мачнева (Ростов-на-Дону, Росія)
 Андрій Кондаков — фортепіано (Санкт-Петербург, Росія)
 Джордж Хаслам — баритон-саксофон (Великобританія)
 Ансамбль Ульріха Адомаїта (Німеччина)
 Стів Блейр — гітара (США)

«ГОРИЗОНТИ ДЖАЗУ» (16–19.V.1996)

Ансамбль тромбоністів п/к Віктора Басюка (Кривий Ріг)
 Дитячий біг бенд п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
 Вокальний ансамбль «Джаз-хорал» п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
 Діксіленд Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
 Тріо Юрій Зоря — вокал, Сергій Парієв — труба, Віктор Басюк — тромбон (Кривий Ріг)
 Біг бенд Криворізького державного музичного училища п/к Ю.Ребенка (Кривий Ріг)
 Біг бенд Криворізького державного музичного училища п/к Анатолія Шумейка (Кривий Ріг)
 Ансамбль Юрія і Павла Шепет (Вінниця)
 Біг бенд Запорізького державного музичного училища п/к Анатолія Жульєва (Запоріжжя)
 Біг бенд Запорізького державного музичного училища п/к Олександра Сизова (Запоріжжя)
 Оркестр «Джаз-класик бенд» п/к Бориса Котова (Запоріжжя)
 Лариса Самсонова — вокал (Запоріжжя)
 «Станіслав-діксіленд-бенд» п/к Романа Малецького (Івано-Франківськ)
 Ансамбль «Нью джаз вуйко бенд» п/к Петра Пашкова (Київ)
 Діксіленд «Медікус» п/к Володимира Кота (Львів)
 Квартет Костянтина Стрельченка (Маріуполь)

Квінтет Андрія Прозорова–Дмитра Тельманова (Одеса–Донецьк)

Ансамбль «Блюз без назви» (Тернопіль)

Ансамбль «Леді джаз» п/к А.Руденко (Кишинів, Молдова)

Тріо Аркадій Шилклопер — валторна (Москва, Росія),

Андрій Кондаков — фортепіано, Володимир Волков — контрабас (Санкт-Петербург, Росія)

Білл Скит — саксофон (Великобританія)

Квартет «Rooh Corn» (Норвегія)

Гарбіс Дедейян — саксофон (Румунія)

Софія Домансіш — фортепіано (Франція)

«ГОРИЗОНТИ ДЖАЗУ» (15–17.V.1998)

Ансамбль «Ребус» (Кривий Ріг)

Ансамбль тромбоністів п/к Віктора Басюка (Кривий Ріг)

Денис Будник — фортепіано (Кривий Ріг)

Дитячий біг бенд п/к Віктора Басюка (Кривий Ріг)

Дитячий джаз-хорал п/к Тетяни Петрової (Кривий Ріг)

Дует гітаристів — Олександр Полтавський та Віталій Щербина (Кривий Ріг)

Біг бенд Криворізького державного музичного училища п/к Анатолія Шумейка (Кривий Ріг)

Тріо Юрій Зоря — вокал, Сергій Парієв — труба, Віктор Басюк — тромбон (Кривий Ріг)

Олена Голокова — вокал (Дніпропетровськ)

Біг бенд Запорізького державного музичного училища п/к Анатолія Жульєва (Запоріжжя)

Вокальний ансамбль «Mensound» (Київ)

Ансамбль «Союз» (Київ–Донецьк)

Біг бенд п/к Миколи Голощاپова (Одеса)

Квінтет Ігоря Белого (Одеса)

Ганна Степанова — вокал, альт-саксофон (Одеса)

Дует Олександр Новосельський — альт-саксофон і

Віктор В'юнїков — гітара (Сімферополь)

Сергій Шуліков — фортепіано (Суми)

Ансамбль Віктора Чурикова (Харків)

Ансамбль Сергія Давидова (Харків)

Біг бенд п/к Віталія Шаповаленка (Херсон)

Джаз-оркестр «Черкаси» п/к Миколи Євпака (Черкаси)

Дует гітаристів (Москва)

Дитячий біг бенд п/к Андрія Мачнева (Ростов-на-Дону, Росія)

Квартет Андрія Мачнева (Ростов-на-Дону, Росія)

Група Фловіна Діттлоффа (Німеччина)

«Джаз-хорал» п/к Олександра Гебеля (Німеччина–Кривий Ріг)

Діксіленд Олександра Гебеля (Німеччина–Кривий Ріг)

ЛЬВІВ

«КРИШТАЛЕВИЙ ЛЕВ» (13–15.V.1988)

«Діксіленд з вулиці Хаславської» (Львів)

Ансамбль Театру Прикарпатського військового округу п/к Максима Зверіна (Львів)

Ансамбль «Експромт» п/к Ришарда Конофоського (Львів)

Дует Ришард Конофоський — саксофон і Тарас Бартошевський — фортепіано (Львів)

Ансамбль «Орфей» п/к Валерія Половини (Львів)

Лариса Цой — вокал (Львів)

Квінтет Анатолія Шацького (Львів)

Тріо Валерія Колесникова (Донецьк–Київ–Львів)

Ансамбль «Цвіркунове число» п/к Олега Путятіна (Київ)

Квартет Володимира Анчиполовського (Київ)

Дует Ігор Бойко — гітара та Вадим Медвідь — бас-гітара (Київ)

Оксана Кулакова — вокал (Київ)

Квартет Петра Пашкова (Київ)

Володимир Соляник — фортепіано (Київ)

Біг бенд Київського державного вищого музичного училища ім.Р.М.Глієра п/к Анатолія Шарфмана (Київ)

Ансамбль «Формула-5» п/к Ігоря Присняка (Чернівці)

«Тріо+» (Львів)

? — фортепіано (Львів)

ОДЕСА

ПЕРШИЙ ОДЕСЬКИЙ МІСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ (24–25.IV.1982)

Тріо Святослава Белаша (Одеса)

Тетяна Боева — вокал (Одеса)

Біг бенд Одеського державного музичного училища п/к

Миколи Голощاپова (Одеса)

Ансамбль Одеського об'єднання музичних ансамблів «Ехо» (Одеса)

Ансамбль ударних інструментів Одеської державної консерваторії ім.А.В.Нежданової п/к Юрія Жилиєва (Одеса)

Ансамбль «Барокамера» п/к Володимира Зозулі (Одеса)

Ансамбль «Біла акація» п/к Михайла Крейнїса (Одеса)

Юрій Кузнецов — фортепіано (Одеса)

Ансамбль Одеського об'єднання музичних ансамблів «Октава» (Одеса)

Вокальний ансамбль Одеського політехнічного інституту

п/к Олександра Співака (Одеса)

Сергій Терентьев — фортепіано (Одеса)

«ТИЖДЕНЬ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ» (29.III–4.IV.1983)
 Юрій Кузнецов — фортепіано (Одеса)
 Сергій Терентьев — фортепіано (Одеса)
 Ленінградський джазовий ансамбль п/к Давида Голоцокіна (Ленінград, Росія)
 Ельвіра Трафова — вокал (Ленінград, Росія)
 Ансамбль сучасного джазу п/к Ігоря Бриля (Москва, Росія)
 Олексій Кузнецов — гітара (Москва, Росія)

ДРУГИЙ ОДЕСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ФЕСТИВАЛЬ
 ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ (1–4.IV.1983)

Діксіленд Одеського державного музичного училища
 «Ланжерон-бэнд» п/к Володимира Васкевича (Одеса)
 Біг бэнд Одеського державного музичного училища п/к
 Миколи Голощاپова (Одеса)
 Ансамбль ударних інструментів Одеської державної
 консерваторії ім.А.В.Нежданової п/к Юрія Жилияєва
 (Одеса)
 Ансамбль «Барокамера» п/к Володимира Зозулі (Одеса)
 Діксіленд Симона Кандиби (Одеса)
 Ансамбль «Біла акація» п/к Михайла Крейнїса (Одеса)
 Юрій Кузнецов — фортепіано (Одеса)
 Вокальний ансамбль Одеського політехнічного інституту
 п/к Олександра Співака (Одеса)
 Сергій Терентьев — фортепіано (Одеса)

«ТИЖДЕНЬ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ» (11–16.IV.1984)
 Діксіленд Одеського державного музичного училища
 «Ланжерон-бэнд» п/к Володимира Васкевича (Одеса)
 Біг бэнд Одеського державного музичного училища п/к
 Миколи Голощاپова (Одеса)
 Ансамбль «Барокамера» п/к Володимира Зозулі (Одеса)
 Ансамбль «Біла акація» п/к Михайла Крейнїса (Одеса)
 Юрій Кузнецов — фортепіано (Одеса)
 Сергій Терентьев — фортепіано (Одеса)
 Ансамбль «Кредо» п/к Олега Коська (Дніпропетровськ)
 Валерій Колесніков — труба (Донецьк)
 Дует Володимир Чекасін — саксофон і Володимир
 Тарасов — ударні (Вільнюс, Литва)
 Тріо Давида Азаряна (Єреван, Вірменія)
 Татевік Оганесян — вокал (Єреван, Вірменія)
 Джаз-ансамбль «Алегро» п/к Миколи Левиновського
 (Москва, Росія)
 Дует Тіт Паулус — гітара і Тааво Реммел — контрабас
 (Таллінн, Естонія)

«ДНІ ДЖАЗУ» (21–25.V.1986)
 Тріо Ігоря Арапова (Одеса)
 Діксіленд Одеського державного музичного училища
 «Ланжерон-бэнд» п/к Володимира Васкевича (Одеса)
 Біг бэнд Одеського державного музичного училища п/к
 Миколи Голощاپова (Одеса)
 Юрій Кузнецов — фортепіано (Одеса)
 Ансамбль «Арсенал» п/к Олексія Козлова (Калінінград,
 Росія)
 Олексій Кузнецов — гітара (Москва, Росія)
 Квартет «Ретро» п/к Зігурда Резевського (Рига, Латвія)
 Квартет Томаша Шукальського (Варшава, Польща)

«ДНІ ДЖАЗУ» (16–18.V.1987)
 Ансамбль «Синтез» п/к Миколи Повзуна ? (Одеса)
 Тріо Ігоря Арапова (Одеса)
 Діксіленд Одеського державного музичного училища
 «Ланжерон-бэнд» п/к Володимира Васкевича (Одеса)
 Ансамбль «Іграшка» п/к Ігоря Гащиця (Одеса)
 Біг бэнд Одеського державного музичного училища п/к
 Миколи Голощاپова (Одеса)
 Діксіленд Симона Кандиби (Одеса)
 Ансамбль «Копі-банк» п/к Ростислава Кобанченка
 (Одеса)
 Юрій Кузнецов — фортепіано (Одеса)
 Оксана Кулакова — вокал (Херсон)

«ДНІ ДЖАЗУ» (1–22.VI.1988)
 Юрій Кузнецов — фортепіано (Одеса)
 Сергій Терентьев — фортепіано (Одеса)
 Ансамбль «Архангельськ» п/к Володимира Резицького
 (Архангельськ, Росія)
 Джаз-ансамбль «Алегро» п/к Миколи Левиновського
 (Москва, Росія)
 Квартет Пола Хорна (Канада)
 Ансамбль Ніка Сігера (Нідерланди)

ПЕРШИЙ ВСЕСОЮЗНИЙ ДЖАЗОВИЙ ФЕСТИВАЛЬ
 ПАМ'ЯТІ ЛЕОНІДА УТЬОСОВА (15–19.IV.1990)
 Ансамбль «Подорожній» п/к Володимира Геращенка
 (Одеса)
 Біг бэнд Одеського державного музичного училища п/к
 Миколи Голощاپова (Одеса)
 Тріо Володимира Зозулі (Одеса)
 Ансамбль «Копі-банк» п/к Ростислава Кобанченка
 (Одеса)
 Ансамбль скрипалів Палацу студентів п/к Леоніда
 Мордковича та Сергія Чебана (Одеса)

Симфонічний оркестр Одеської філармонії. Диригент — Вадим Перевозников (Одеса)
«Діксіленд з філармонії» п/к Григорія Семененка (Одеса)
Сергій Терент'єв — фортепіано (Одеса)
В'ячеслав Ширяєв — труба (Одеса)
Валерій Колесников — труба (Донецьк)
Ансамбль «Джаз імпресіоністів» п/к Анатолія Алексаньяна (Київ)
Тамара Грач — вокал (Київ)
Оксана Кулакова — вокал (Київ)
Біг бенд Київського державного вищого музичного училища ім.Р.М.Глієра п/к Анатолія Шарфмана (Київ)
Дитячий біг бенд п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
Тріо ударних інструментів п/к Володимира Тарасова (Вільнюс, Литва)
Леонід Пташко — фортепіано (Баку, Азербайджан)
Ансамбль Віктора Авдєєва (Калінінград, Росія)
Дует В'ячеслав Гайворонський — труба і Володимир Волков — контрабас (Ленінград, Росія)
Ансамбль «Джаз-контакт» п/к Ігоря Завьорткіна (Москва, Росія)
Дует Олексій Козлов — саксофон та Юрій Саульський — фортепіано (Москва, Росія)
Дует Олексій Козлов — саксофон (Москва, Росія) та Юрій Кузнєцов — фортепіано (Одеса)
Дует Олексій Кузнєцов — гітара та Олександр Рос-тоцький — бас-гітара (Москва, Росія)
Саїнхо Намчилак — вокал (Москва, Росія)
Вокальний квінтет Наталії Овчарової (Москва, Росія)
Олег Степурко — труба (Москва, Росія)
Дует Олександр Фішер — труба та Данило Крамер — фортепіано (Москва, Росія)
Леонід Чижик — фортепіано (Москва, Росія)
Квартет Андрія Кондакова–Андрія Рябова (Петрозаводськ–Ленінград, Росія)
Тріо Михайла Іванова (Ростов-на-Дону, Росія)
Біг бенд п/к Кіма Назаретова (Ростов-на-Дону, Росія)
Дует Сергій Манукян — вокал (Таллінн, Естонія) та Леонід Чижик — фортепіано (Москва, Росія)
Студентський біг бенд п/к Георга Рубі (Німеччина)

МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ,
ПРИСВЯЧЕНИЙ 100-РІЧЧЮ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
Л.О.УТЬОСОВА (22–26.III.1995)
Шоу-група «Доктор Ватсон» (Одеса)
Тетяна Боева — вокал (Одеса)
Біг бенд Одеського державного музичного училища п/к Миколи Голощاپова (Одеса)

Вокально-інструментальний ансамбль «Пале-Рояль» п/к Ніни Кравець (Одеса)
Сергій Терент'єв — фортепіано (Одеса)
Діксіленд Валерія Колесникова (Донецьк)
Дитячий біг бенд п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг)
Джаз-оркестр Херсонського обласного палацу культури п/к Віталія Шаповаленка (Херсон)
Дует Володимир Чекасин — саксофон і Гедімініас Лаурінавічус — ударні (Вільнюс, Литва)
Квартет Ашота Парунакяна (Єреван, Вірменія)
Тріо «Тригон» (Кишинів, Молдова)
Ігор Бріль та «нове покоління» (Москва, Росія)
Ансамбль «Вокал-бенд» п/к Валерія Константинова (Москва, Росія)
Державний камерний оркестр джазової музики п/к Олега Лундстрема (Москва, Росія)
Тріо «Три О» (Москва, Росія)
Група п/к Сергія Манукяна (Москва, Росія)
Валентина Пономарьова — вокал (Москва, Росія)
Муниципальний джаз-оркестр ім.Кіма Назаретова п/к Віктора Кутова (Ростов-на-Дону, Росія)
Вокально-інструментальний ансамбль «Дайджест» (Санкт-Петербург, Росія)
Військовий біг бенд п/к Олексія Величка (Тирасполь, Молдова)
Дует Анатолій Вапіров — саксофон (Варна, Болгарія) та Юрій Кузнєцов — фортепіано (Одеса)
Сінтія Сейер — вокал, банджо (США)

РІВНЕ

«РІВНЕ-98» (28.II–1.III.1998)
Естрадний оркестр Рівненського палацу дітей та молоді п/к Миколи Баланчика (Рівне)
Валерій Безсалов — вокал (Рівне)
Джаз-оркестр Рівненського державного інституту культури п/к Олександра Гайдабури (Рівне)
Тріо Рівненського палацу дітей та молоді «Ot vinta» п/к Юрія Журавля (Рівне)
Ольга Кузь — вокал (Рівне)
Квартет Рівненського державного інституту культури «Обрій» п/к Ореста Лозинського (Рівне)
Джаз-октет Рівненського палацу дітей та молоді п/к Володимира Пасічника (Рівне)
Дует Анатолій Покотилів та С.Горпинюк — гітара (Рівне)
Ганна Якубюк — вокал (Рівне)
Діксіленд «Ретроскоп» Рівненського палацу дітей та молоді п/к Олександра Сіончука (Рівне)

»Класік діксіленд бенд» Луцького народного дому
«Просвіта» п/к Андрія Тітяєва (Луцьк)
Дует Олег Присняк — клавішні та Юрій Холоменко ? — фортепіано (Чернівці)

СІМФЕРОПОЛЬ

ПЕРШИЙ КРИМСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ФЕСТИВАЛЬ
ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ (28–29.XI.1987)

Джаз-ансамбль артистів оркестру Кримського українського театру драми і музичної комедії (Сімферополь)

Ансамбль «Мелос» п/к Георгія Веренкіотова (Сімферополь)

Джаз-оркестр Центрального парку культури і відпочинку п/к Леоніда Кобеця (Сімферополь)

Ансамбль джазової та естрадної музики клубу «Крим-облагробуду» п/к Сергія Лепіхова (Сімферополь)

Анатолій Решко — вокал, фортепіано (Сімферополь)

Ірина Рукавицина — вокал (Сімферополь)

Ансамбль Клубу держторгівлі п/к Сергія Фонова (Сімферополь)

Ганна Хрипкова — вокал (Сімферополь)

Джаз-оркестр АТП 34306 «Спектр-85» п/к Анатолія Серьогіна (Алушта)

Олексій Бачев — гітара (Севастополь)

Дует Олексій Бачев та Я.Єрмаш — гітара (Севастополь)

Ярослав Безкоровайний — фортепіано (Севастополь)

Ансамбль «Онікс» п/к А.Новичкова (Севастополь)

Джазовий дует Юрій Шальнев — фортепіано та Олексій Бачев — гітара (Севастополь)

Тріо Георгія Добахова (Ялта)

Ансамбль «Горизонт» п/к Володимира Котона (Ялта)

Концертний ансамбль «Меридіан» п/к Анатолія Лабуніна (Ялта)

Квартет Олексія Шатирка (Курськ, Росія)

СМІЛА

«ДНІ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ» (14.V.1995)

Дует Ігор Богданов — вокал та Олександр Дмитренко — контрабас (Біла Церква)

Група «Блюм бенд» (Львів)

Дует Сергій Крашенинников — фортепіано та Микола Тимохін — бас (Сміла)

Біг бенд Черкаського державного музичного училища п/к Миколи Євпака (Черкаси)

СУМИ

«JAZZ FEST'94» (5–6.III.1994)

Ансамбль «Doctor Jazz» п/к Олександра Храпова (Суми)

Тріо Володимира Прихожая (Суми)

Лілія Гревцова — вокал (Київ)

Квартет Євгена Дергунова (Київ)

Ансамбль «Джаз вуйко бенд» п/к Петра Пашкова (Київ)

Ансамбль «Медікус» п/к Володимира Кота (Львів)

Ансамбль «Jazz Graphic» п/к Владислава Алтухова (Харків)

«JAZZ FEST'95» (2–3.XII.1995)

Біг бенд п/к Юрія Кириченка (Суми)

Ансамбль Володимира Прихожая (Суми)

Ансамбль «Doctor Jazz» п/к Володимира Прихожая (Суми)

Сергій Шуліков — фортепіано (Суми)

Тріо Юрія Шепети (Вінниця)

Вокальний ансамбль «Гама» п/к Михайла Цигуткіна (Дніпропетровськ)

Тріо Олександра Рукомойникова (Донецьк)

Лілія Гревцова — вокал (Київ)

Квартет Євгена Дергунова (Київ)

Ансамбль Володимира Соляника (Київ)

Володимир Соляник — фортепіано (Київ)

УМАНЬ

«ДНІ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ» (13.V.1995)

Дует Ігор Богданов — вокал та Олександр Дмитренко — контрабас (Біла Церква)

Група «Блюм бенд» (Львів)

Дует Сергій Крашенинников — фортепіано та Микола Тимохін — бас (Сміла)

Біг бенд Черкаського державного музичного училища п/к Миколи Євпака (Черкаси)

ХАРКІВ

ФЕСТИВАЛЬ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ (29.III.1998)

Ансамбль Харківського державного музичного училища (Харків)

Ансамбль Харківського державного музичного училища п/к Леоніда Хайсмана (Харків)

Дует Сергій Низкодуб — кларнет і Сергій Давидов — фортепіано (Харків)

Квартет Дмитра Александрова (Харків)

Квінтет Володимира Шабалтаса (Харків)

ЧЕРКАСИ

«ЧЕРКАСЬКІ ДЖАЗОВІ ДНІ» (1–2.XII.1990)

Квінтет Олега Бакума (Черкаси)

Дитячий джаз-ансамбль Черкаської школи мистецтв п/к Миколи Євпака (Черкаси)

Джаз-ансамбль п/к Миколи Євпака–В.Хаустова (Черкаси)

Дует Юрій Гранкін — вокал (Черкаси) та Сергій Крашенинников — фортепіано (Сміла)

Квінтет «Контрастний душ» п/к Валерія Червякова (Біла Церква)

Діксіленд Валерія Колесникова (Донецьк)

Євген Дергунов — фортепіано (Київ)

Дует Лев Шпігель — труба (Харків) та Ігор Баленко — фортепіано (Клайпеда, Литва)

«ЧЕРКАСЬКІ ДЖАЗОВІ ДНІ» (18–19.I.1992)

Юрій Гранкін — вокал (Черкаси)

Джаз-ансамбль Валерія Колесникова (Донецьк)

Група «Просто» п/к Владислава Пономаренка (Донецьк)

Комбо п/к Олега Ясинського (Донецьк)

Квартет Сергія Вижляка (Київ)

Квартет саксофоністів п/к Юрія Василича (Київ)

Квартет Сергія Крашенинникова (Сміла)

Ансамбль «Орлан» п/к Олега Киреева (Уфа, Росія)

«ЧЕРКАСЬКІ ДЖАЗОВІ ДНІ» (5–6.XII.1992)

Квартет «Гранкін і КПД» (Черкаси)

Ансамбль Черкаської школи мистецтв п/к Миколи Євпака (Черкаси)

Енвер Ізмайлов — гітара (Джанкой)

Комбо п/к Олега Ясинського (Донецьк)

Ансамбль Євгена Дергунова (Київ)

Квінтет В.Леонова (Одеса)

Секстет Ігоря Завьорткіна (Москва, Росія)

Ансамбль «Орлан» п/к Олега Киреева (Уфа, Росія)

Тріо «Ліра» п/к Кирила Атанасова (Болгарія)

? (Данія)

Дует Рон Кроді та Ларрі Сміт (США)

«ДНІ ДЖАЗОВОЇ МУЗИКИ» (12.V.1995)

Дует Ігор Богданов — вокал та Олександр Дмитренко — контрабас (Біла Церква)

Група «Блюм бенд» (Львів)

Дует Сергій Крашенинников — фортепіано та Микола Тимохін — бас (Сміла)

Біг бенд Черкаського державного музичного училища п/к Миколи Євпака (Черкаси)

«ДЖАЗ–ЯЛТА–ВІЛТІС» (15–20.V.1992)

Енвер Ізмайлов — гітара (Джанкой)

Тріо Аркадія Ескіна (Мінськ, Білорусь)

Державний концертний оркестр Білорусі п/к Михайла Фінберга (Мінськ, Білорусь)

Ансамбль «Swing Brothers» п/к Георгія Гараняна (Москва, Росія)

Біг бенд п/к Георгія Гараняна (Москва, Росія)

Квінтет саксофоністів п/к Валерія Заремби (Москва?, Росія)

Державний камерний оркестр джазової музики п/к Олега Лундстрема (Москва, Росія)

Вокальний квінтет Наталії Овчарової (Москва, Росія)

Квінтет Миколи Панова (Москва, Росія)

Квартет В'ячеслава Преображенського (Москва?, Росія)

Тріо Олександра Ростоцького (Москва, Росія)

Дует Олександр Фішер — труба та Данило Крамер — фортепіано (Москва, Росія)

Білл Скіт — саксофон (Великобританія)

Квартет Юккі Перки (Фінляндія)

РЕЗУЛЬТАТИ АНКЕТУВАННЯ

Газета «СОВЕТСКАЯ МОЛОДЕЖЬ» (Рига)

1981

Труба

Валерій Колесников (Донецьк) — 6 місце

1982

Труба

Валерій Колесников (Донецьк) — 5 місце

Гітара

Володимир Молотков (Київ) — 3 місце

1983

Труба

Валерій Колесников (Донецьк) — 4 місце

Гітара

Олександр Любченко (Дніпропетровськ) — 3 місце

Володимир Молотков (Київ) — 6 місце

1984

Труба

Валерій Колесников (Донецьк) — 4 місце

Фортепіано

Сергій Терентьев (Одеса) — 5 місце

Гітара

Олександр Любченко (Дніпропетровськ) — 4 місце

Володимир Молотков (Київ) — 5 місце

Відкриття року

Сергій Терентьев (Одеса) — 1 місце

1985

Труба

Валерій Колесников (Донецьк) — 3 місце

Фортепіано

Сергій Терентьев (Одеса) — 2 місце

Відкриття року

Юрій Кузнецов (Одеса) — 5 місце

1986

Труба

Валерій Колесников (Донецьк) — 5 місце

Фортепіано

Сергій Терентьев (Одеса) — 2 місце

Відкриття року

Дитячий біг бенд п/к Олександра Гебеля (Кривий Ріг) — 4 місце

1987

Труба

Валерій Колесников (Донецьк) — 5 місце

Фортепіано

Сергій Терентьев (Одеса) — 5 місце

Юрій Кузнецов (Одеса) — 6 місце

1988

Труба

Валерій Колесников (Донецьк) — 4 місце

ДЖАЗ-КЛУБ МОСКОВСЬКОГО ВИЩОГО
ТЕХНІЧНОГО УЧИЛИЩА ІМ.М.Е.БАУМАНА

1987

Музикант, що заслуговує на більш широке визнання
Юрій Кузнецов (Одеса)

Журнал «ДЖАЗ» (Москва)

1989

Музикант, що заслуговує на більш широке визнання
Юрій Кузнецов (Одеса) — 5 місце

1990

Музикант року

Енвер Ізмайлов (Джанкой) — 5 місце

Фортепіано

Юрій Кузнецов (Одеса) — 7 місце

Синтезатор

Юрій Кузнецов (Одеса) — 4 місце

Гітара

Енвер Ізмайлов (Джанкой) — 4 місце

Музикант, що заслуговує на більш широке визнання
Юрій Кузнецов (Одеса) — 1 місце

Енвер Ізмайлов (Джанкой) — 2 місце

ДЖАЗОВА ФІЛАРМОНІЯ (Київ)

ПЕРШИЙ СЕЗОН (1995—1996)

1995
21 грудня

Ансамбль «Джаз вуйко бєнд»
п/к Петра Пашкова (Київ)
Олександр Рукомойников — саксофон (Донецьк), Петро Пашков — клавішні, Вадим Медвідь — бас-гітара, Станіслав Іванов — ударні

1996
30 січня

Тріо Олександра Нестєрова (Київ)
Юрій Яремчук — саксофон, кларнет, перкусія (Львів), Олександр Нестєров — міди-гітара, перкусія, Сергій Хмельов — ударні

27 лютого

Ансамбль «Київ-сіті»
п/к Ігоря Дьяченка (Київ)
Володимир Копоть — труба, Віталій Пєкшев — тромбон, Ігор Нескреба — альт-саксофон, Ігор Дьяченко — тенор-саксофон, Володимир Ніконов — клавішні, Вадим Народицький — гітара, Фелікс Гершкович — бас, Олексій Шматок — ударні, Сергій Хмельов — вібрафон, перкусія. Солостка — Тамара Грач

21 березня

Біг бєнд Олександра Шаповала (Київ)

18 квітня

Ансамбль «Консенсус»
п/к Сергія Давидова (Харків)
Віктор Чуриков — саксофон, Сергій Давидов — фортепіано, Леонід Хайсман — бас-гітара, Олександр Лебєденко — ударні. Солостка — Марина Волчукова

14 травня

Квінтет (Львів-Київ)
Валентин Учанін — саксофон (Львів), Аркадій Орєхов —

фортепіано (Львів), Володимир Молотков — гітара (Київ), В'ячеслав Гриценко — контрабас (Київ), Віталій Мачулін — ударні (Київ)

ДРУГИЙ СЕЗОН (1996—1997)

1996
15 жовтня

Ансамбль «Медікус»
п/к Володимира Кота (Львів)
Володимир Кіт — труба, Ярема Камінський — кларнет, Орєст Довганик — тенор-саксофон, Євген Прокіп — тромбон, Андрій Цєгельський — контрабас, Мирослав Цюпак — банджо, Іван Господарець — ударні. Солоіст Валерій Колєсников — труба (Донецьк)

25 листопада

Біг бєнд
п/к Марка Рєзницького (Київ)
Вокальний ансамбль «Джаз-експромт»
Солоісти: Ольга Крюкова, Ірина Рєзницька — вокал, Григорій Махно — губна гармоніка, Валерій Колєсников — труба (Донецьк), Ігор Дьяченко — тенор-саксофон, Євген Дергунов, Петро Пашков — фортепіано, Володимир Молотков — гітара

26 грудня

«Джаз імпрєсіоністів»
п/к Анатолія Алексаньяна (Київ)
Сергій Хмельов — вібрафон, Анатолій Алексаньян — фортепіано, Володимир Сороченко — бас-гітара, Олександр Даров — ударні. Солостка — Наталія Гура

1997
5 січня

«Супєртріо» Олександра Любченка (Дніпропетровськ)
Олександр Любченко — гітара, Михайло Кримов — бас-гітара, Святослав? Яковенко — ударні

23 січня

Вокальний дует «ЗІКР»
— Ольга Ткаченко та Ігор Сілін (Санкт-Петербург, Росія)

Володимир Соляник — фортепіано, Сергій Хмельов — ударні (Київ)

21 лютого

Джон Фергюсон — фортепіано (США)

Симфоджас Київського державного
вищого музичного училища ім.Р.М.Глієра
Диригент — Георгій Стрілець-Стрілецький

17 березня

Володимир Зінковський — фортепіано, флейта (США)

6 травня

Ансамбль «Чортенята» (Австралія)
Юджін Болл — труба, Кріс Таннер — кларнет, Бен
Гіллеспі — тромбон, Мел Уільямс — банджо, Шеннон
Берчелл — контрабас, Оллі Браун — ударні

**ТРЕТІЙ СЕЗОН
(1997—1998)****1997****25 вересня**

Тріо Юрія Шепети (Вінниця)
Юрій Шепета — фортепіано, Максим Гладецький —
контрабас, Олександр Хорєв — ударні. Соліст Євген
Дідик — флюгельгорн (Кишинів, Молдова)

3 жовтня

Ансамбль «Три О» (Москва, Росія)
Юрій Парфьонов — труба, флюгельгорн, Сергій Летов
— саксофон, флейта, етнічні інструменти, Аркадій
Кириченко — туба, вокал

1998**16 січня**

Станіслав Колесник — гітара (Київ)

19 травня

Ансамбль «Схід-Side»
п/к Володимира Шабалтаса (Харків)
Дмитро Александров — саксофон, Володимир

Шабалтас — гітара, Денис Дудко — контрабас,
Олександр Лебеденко — ударні

24 травня

Тріо Енвера Ізмайлова (Сімферополь)
Наркет Рамазанов — саксофон, флейта, кларнет, Енвер
Ізмайлов — гітара, Рустем Барі — перкусія

ЗАРУБІЖНІ ГАСТРОЛЕРИ

АВСТРІЯ

«Vienna Art Orchestra»

Бумі Фіан — труба, Херберт «Бертл» Джоос, Метью Мішель — труба, флюгельгорн, Клаус Дікбауер, Флоріан Брамбюк, Анді Шеррер — саксофони, Клаудіо Понтіджа — френчхорн, Крістіан Мутшпіль — тромбон, Франк Тортіллер — вібрафон, Улі Шерер — фортепіано, Хайрі Кенцік — контрабас, Томас Алкір — ударні, Анна Ловерна, Моніка Тротц — вокал, Матіас Рюегг — керівник оркестру, аранжувальник
Київ, 23 жовтня 1995

АЗЕРБАЙДЖАН

Вагіф Мустафа-заде

Дніпропетровськ, Донецьк (лютий), Київ, Львів, Чернівці, Крим, 1979

Ансамбль «Мугам» п/к Вагіфа Мустафи-заде

Київ, 3 жовтня 1978
Львів, Київ, Чернівці, 1978 ?
Донецьк, Дніпропетровськ, Крим, 1979
Харків, 1979

БІЛОРУСЬ

Державний джаз-оркестр Білоруської РСР п/к Едді Рознера

Харків, 1940
Київ, 21–2? червня 1941
Одеса, 1940

БОЛГАРІЯ

Джаз-ансамбль п/к Юрія? Крилова (Росія ?)

Київ, 28–29 вересня 1977

Ансамбль «Білі, зелені і червоні» п/к Веселіна Ніколова

Петер Дзурков — фортепіано, Огнян Відев — гітара, Пешо Конов — бас-гітара, Радко Начков — ударні,

Веселін Ніколов — саксофони (сопрано, тенор), флейта, керівник ансамблю
Київ, серпень 1982

БРАЗИЛІЯ

Альсіоне

у супроводі вокальної групи та інструментального ансамблю
Київ, 26–27 квітня 1988

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ

«Eight London Bells (Six London Bells)» п/к Уільяма («Вілла») Гарланда

Етель Міллуорд, Хільда Вудс, Едіт Воранда, Лавінія Джексон, Емма Клінтон, Кароліна Коффі, Емма Вілльямс, ?, Джон Харріс Боем — адміністратор
Єлизаветград, 16 червня 1913
Київ, серпень (середина) 1913
Одеса, 1913–1914?

Жіноча трупа «7 Ragtimers»

Одеса, 2, 6, 8–10, 12–14, 16, 18–20, 23, 25, 29, 31 липня, 17 серпня 1914

Джеррі Скотт

Київ, 1960

Вілма Редінг

Вілма Редінг — вокал, ансамбль «Мелодія» п/к Георгія Гараняна, струнна група Симфонічного оркестру Держкіно СРСР, Деніс Сендидж — піаніст, диригент, аранжувальник (США), Джон Хейман — ударні (Великобританія)
Київ, 1979 (перше півріччя)

Біг бенд Солфордського коледжу Манчестера п/к Гоффа Річарда

Солістка — Лорна Бейлі
Одеса, літо 1988

Молодіжний джаз оркестр п/к ?

Одеса, 25–26 липня 1990

ВІРМЕНІЯ

Татевік Оганесян
з Ігорем Брилем

Донецьк, 12–13 грудня 1984
Одеса, січень–лютий 1985

Державний естрадний оркестр Вірменії
п/к Костянтина Орбеляна

Чернігів, 6–8 листопада 1987

ГРУЗІЯ

Джаз-квінтет п/к Отара Маградзе

Солістка — Гуліко Чантурія
Одеса, 19–20 грудня 1983

ДАНІЯ

Джаз-ансамбль «Уайт лейбл»

Москва, вересень ?

ЕСТОНІЯ

Джаз-квартет Тину Найссоо

Одеса, 21–22 листопада 1983
Одеса, 9 лютого 1985

Джаз-рок група «Радар»
п/к Сергія Педерсена

Одеса, 28–31 січня 1984

Лембіт Саарсалу — саксофон

у дуеті з Леонідом Вінцкевичем — фортепіано (Курськ, Росія)
Дніпропетровськ, 22–23 листопада 1987
Донецьк, 1988

Талліннський джаз-квартет
п/к Лембіта Саарсалу

Тійт Паулус — гітара, Тойво Унт — контрабас, Пел Оявере — ударні, Лембіт Саарсалу — саксофон, керівник ансамблю
Одеса, 17–18 січня 1983

ІНДІЯ

Раві Шанкар — сітар

Алла Ракха — tabla, Продьод Сен — тампур
Київ, 1985

ІТАЛІЯ

Джаз-оркестр м.Флоренція

Київ, 8–9 червня 1987

КАНАДА

Квінтет Пола Хорна

Майлс Блек — фортепіано, Рене Уорст — бас, Робін Хорн — ударні, Джим МакГіллероу — перкусія, Пол Хорн — флейта, керівник ансамблю
Одеса, 1–5 червня 1988
Київ, 7–8 червня 1988
Донецьк, Дніпропетровськ, 1988

Дует Боб Кервінс — гітара
та Чарлі Остін — фортепіано

Київ, 8 травня 1991

КУБА

Ансамбль «Іракер»

п/к Хесуса «Чучо» Вальдеса

Хорхе Варона, Хуан Монгіа — труби, Карлос Аверофф, Херман Веласкес, Хосе Луїс Кортес — саксофони, Карлос Еміліо Моралес — гітара, Карлос дель Пуерто — бас-гітара, Енріке Пла, Хорхе Альфонсо, Оскар Вальдес — ударні, Хесус «Чучо» Вальдес — фортепіано, керівник ансамблю
Одеса, Харків, Ворошиловград, листопад, 1982

ЛАТВІЯ

Ризький естрадний оркестр

Дніпропетровськ, 1967–1968

ЛИТВА

Квартет п/к Пятраса Вишняускаса

Одеса, 23–24 жовтня 1983
Київ, 22–23 травня 1985
Київ, 23–24 травня 1987

Володимир Тарасов

Одеса, лютий 1982

Київ, 13–14 квітня 1988

Одеса, 25–26 квітня 1988

у дуєті з Ендрю Сіріллом (США)

Київ, 9 червня 1988

Естрадний оркестр п/к Юозаса Тішкуса

Київ, 19?

Володимир Чекасіні

у дуєті з Юрієм Кузнєцовим

Київ, травень, червень? 1987

Одеса, 1983

з квартетом

Київ, 18–19 жовтня 1986

МОЛДОВА

Молдавський естрадний оркестр «Букурія» п/к Шико Аранова

Ялта, 1–2 липня 1961

Київ, 15–19 червня 1962

Харків, 13–16 лютого 1963

НІДЕРЛАНДИ

«Датч свінг коледж бенд» п/к Петера Шілпероорта

Род Мейсон — труба, сузафон, Дік Каарт — тромбон,
Боб Капер — кларнет, альт-саксофон, Фред Мюррей —
фортепіано, Хенк Бош ван Дракенстайн — контрабас,
Х'юб Янссен — ударні, Петер Шілпероорт — кларнет,
саксофон, керівник ансамблю

Херсон, липень 1983

Київ, липень–серпень 1983

«Харбур джаз бенд»

Київ, 20–22 вересня 1987

Одеса, 1987

Джаз-ансамбль п/к Ніка Сігера

Київ, 11 червня 1988

НІМЕЧЧИНА

Ансамбль «Weintraubs Syncopators» п/к Стефана Вайнтрауба

Манні Фішер — труба, Джон Сід Кау — тромбон, Хорст
Графф — альт-саксофон, Фредді Візе — тенор-
саксофон, Лео Вейс — фортепіано, Сірл «Бєбі»
Шульватер — гітара, банджо, Стефан «Степс»
Вайнтрауб — ударні, керівник ансамблю

Дніпропетровськ, 20–28 травня 1936

Харків, листопад 1935, 1936–1937

Київ, 1936–1937

Одеса ?

Оркестр «Шварц-Вайс» п/к Карла Майєра

Ялта, Ужгород, Мукачево, Одеса, Львів, 1967

Катерина Валенте

Катерина Валенте — вокал, оркестр п/к Сільвіо
Франческо Валенте (за участю Саді — вібрафон)

Київ, 26–29 травня 1971

Джаз-секстет п/к Йохена Брауєра

Київ, 27–31 серпня 1977

«Модерн соул бенд» п/к Хуго Лаарца

Київ, 7–10 грудня 1986

Біг бенд п/к Георга Рубі

Київ, квітень 1990

Ансамбль «Blue Birds» п/к Альберта Хамфрі

Київ, квітень 1992

Біг бенд Ганса Лєтчерта

Київ, 1993 (перше півріччя)

«En Haufe Leit–Jazzmussigg»

Київ, 26–27 квітня 1996

«IKS Big Band One O'Clock Jump Orchestra»

Київ, 26–28 квітня 1996

Кріс Джарретт — фортепіано

Дніпропетровськ, 30 вересня 1997
 Донецьк, 2 жовтня 1997
 Київ, 4 жовтня 1997
 Одеса, 9 жовтня 1997

ПОЛЬЩА
Джаз-оркестр
п/к Голда і Єжи Петербурзьких

Київ, 194?

«Блакитний джаз»
п/к Ришарда Дамроша

Львів, Одеса, 1956

Пьотр Кот (труба)

Київ, 1967

«Jazz Band Boll?»

Київ, 16–19 жовтня 1971

«Халтурнік»
п/к Яна «Пташина» Врублевського

Збігнев Намисловський, Януш Муняк, Томаш Шукальський — саксофони, Войчек Кароляк — орган, Павел Яжембський — контрабас, Чеслав Бартковський — ударні, Ева Бем, Люція Прус — вокал, Ян «Пташин» Врублевський — тенор-саксофон, керівник ансамблю
 Київ, 1975

Квінтет Збігнева Намисловського

Томаш Шукальський — тенор-саксофон, Войчек Кароляк — орган, Павел Яжембський — контрабас, Чеслав Бартковський — ударні інструменти, Збігнев Намисловський — альт-саксофон, керівник ансамблю
 Київ, 1975

Ансамбль «Old Timers»
п/к Генріка Маєвського

Київ, 26–29 вересня 1977

Адам Макович — фортепіано

Київ, 26–29 вересня 1977

«Олд Метрополітен бэнд»
п/к Анджєя Якубця

Київ, 1980

«Стрінг коннекшн»
п/к Кшесіміра Дебського

Анджеї Олейнічак — саксофон, Януш Скворон — фортепіано, Кшиштоф Сцеранський — бас-гітара, Кшиштоф Пшибилевич — ударні, Кшесімір Дебський — скрипка, керівник ансамблю
 Донецьк, березень 1984

«Намисловський–Шметана бэнд»

Збігнев Намисловський — альт-саксофон, Ярослав Шметана — гітара, Ян Чихий — бас-гітара, Яцек Пельц — ударні, Станіслав Сойка — вокал, фортепіано
 Харків, 30–31 травня, 1–3 червня 1985
 Київ, 5–9 червня 1985
 Запоріжжя, червень 1985

«Walk Away»
п/к Кшиштофа Завадського

Адам Вендт — саксофон (сопрано, тенор), Бернард Маселі — вібрафон, Збігнев Якубек — клавішні, Яцек Недзеля — бас?, Кшиштоф Завадський — ударні, керівник ансамблю
 Київ, 18–20 липня 1989

Дует Томаш Шукальський — тенор-саксофон і Януш Шпрот — фортепіано

Київ, 25–27 березня, 1988
 ? Київ, 1992

РОСІЯ
Джаз-капела
п/к Георгія Ландсберга

Харків, Дніпропетровськ, Київ, Одеса, 1935

Оркестр
п/к Йосипа Стельмаха

Київ, 1935–1936

Теа-джаз
п/к Леоніда Утьосова (1929–1939)

Дніпропетровськ, 1929 (перші гастролі)
 Дніпропетровськ?, Харків, 1930
 Київ, 1–15 липня 1934 («Музичний магазин»)
 Київ, 1–квітня 1937
 Київ, 2–10 березня 1938 («Пісні нашої Батьківщини», «Музика і пісні Заходу»)

**Джаз-оркестр
п/к Олександра Цфасмана (Москва)**

Київ, 10–12 липня 1938

**Джаз-оркестр
п/к Якова Скоморовського**

Київ, 24–30 серпня 1937

Київ, 17–31 серпня 1938

Київ, 29 червня–26 липня 1939

Одеса, травень? 1940

**Державний джаз СРСР
п/к Віктора Кнушевицького**

Київ, 16–18 травня 1940

Дніпропетровськ, 22–24 травня 1940

**Джаз-оркестр
Центрального будинку культури залізничників
п/к Дмитра Покрасса**

Одеса, 6 вересня 1940

**Джаз-оркестр
п/к Олексія Семенова**

Дніпропетровськ, 1940 (літо)

**Державний джаз РРФСР
п/к Леоніда Утьосова (1939–1947)**

Каховка, травень–червень? 1946

**Ленінградський естрадний молодіжний ансамбль
Будинку культури Промкооперації
п/к Анатолія Бадхена**

Київ, 195?

Одеса, 195?

Джаз-оркестр Олега Мілявського

Ялта, 2–3 грудня 1961

**Тea-джаз (Московський естрадний оркестр)
п/к Бориса Ренського (Москва)**

Київ, 27 квітня–4 травня 1936

Дніпропетровськ, 4–16 червня 1936

Київ, 20–24 серпня 1937

Дніпропетровськ, 1940 (літо)

Одеса, вересень 1941

Київ, 14–19 серпня 1962

**Ленінградський діксіленд «Гама-джаз»
Олександр Петров, Володимир Тоубін, Сергій Виноградов,
Олександр Драчов, Ігор Залуцький, Юрій Логутюнок**

Київ, 16–17 грудня 1967

Вадим Людвиковський

Київ, 1967

Дніпропетровськ, 1967–1968

**«ВІО-66»
п/к Юрія Саульського**

Київ, 1968

Одеса, 19??

Дніпропетровськ, 1967–1968

**Квартет «Кресчендо»
п/к Олексія Зубова (Москва)**

Олексій Зубов — тенор?-саксофон, Борис Фрумкін — фортепіано, Олексій Ісплатовський — контрабас, Валерій Буланов — ударні

Київ, 20–21 січня 1968

**Белостоцький джаз-оркестр
п/к Едді Рознера
Естрадний оркестр
п/к Едді Рознера**

Київ, Дніпропетровськ, Одеса, літо 1940

Харків, 1940

Одеса, 1947

Дніпропетровськ, Одеса, 1954

Одеса, Київ, 22–28 лютого, 1 березня 1970

Київ, 1–5, 7–9 травня 1971

**Вокально-інструментальний ансамбль
«Гама-джаз» (Ленінград)**

Донецьк, 29 лютого 1976

**Ленінградський джаз-ансамбль «Діапазон»
п/к Олександра Драчова**

Донецьк, 12 жовтня 1979

Ансамбль «Джаз-комфорт»

Київ, 9–12 жовтня 1980

**Дует Микола Левиновський — фортепіано
та Олександр Фішер — труба**

Одеса, до 1982

Одеса, 14–15 березня 1983

**Дует Анатолій Бабій — контрабас, піколо-бас
і Галина Філатова — вокал, фортепіано**

Одеса, 15–16 березня, 1983

**Джаз-ансамбль
п/к Валерія Кацнельсона (Москва)**

Одеса, 19 грудня 1983 ?

**Естрадний оркестр «Сучасник»
п/к Анатолія Кролла**

Дніпропетровськ, 1974

Львів, грудень? 1981

Одеса, 17–18 січня 1984

**Державний естрадний оркестр РРФСР
п/к Леоніда Утьосова (1947–198?)**

Одеса, 1947

Крим (Сімферополь, Севастополь), вересень 1956

Ялта, 7–8 вересня 1956 («Тільки для друзей»)

Ялта, 23–25 травня 1961 («Тридцять лет спустя»)

Київ, 1954, 1961, 1966

Дніпропетровськ, лютий 1958

Дніпропетровськ, 1985

Ігор Бриль (Москва)

Одеса, 20–21 листопада 1982

з Татевік Оганесян

Донецьк, 12–13 грудня 1984

з Татевік Оганесян

Одеса, січень–лютий 1985

**Ансамбль «Квадро»
п/к В'ячеслава Горського (Ростов-на-Дону)**

Одеса, 20–21 лютого 1984

Донецьк 17, 20 березня 19??

**Ленінградський ансамбль джазової музики
п/к Давида Голощокіна**

Солістка — Ельвіра Трафова

Одеса, 1 квітня 1983

Київ, 25–26 вересня 1986

Київ, 14–16 травня 1987

Тріо п/к Олексія Кузнецова (Москва)

Анатолій Соболев — контрабас, Валерій Буланов —
ударні, Олексій Кузнецов — гітара, керівник колективу

Одеса, 18–19 грудня 1982

Одеса, 1983 (два концерти)

Одеса, 21 травня 1984 ?

Одеса, 1987, 7 травня

**Джаз-ансамбль «Алегро»
п/к Миколи Левиновського (Москва)**

Донецьк, 14–16 вересня 1979

Київ, 17–18 квітня, 18–21 травня 1980

Одеса, до 1981

Київ, 15 вересня 1983

Київ, 15–17 травня 1987

Леонід Чижик (фортепіано)

Харків, вересень–жовтень, грудень 1979

Одеса, до 1982

Дніпропетровськ, березень 1983

Одеса, 25–26 вересня 1983

Київ, березень 1984

Донецьк, 30–31 березня 1984

Київ, 5–8 березня 1987

Квартет

п/к Олександра Основикова

Київ, 1987?

Тріо Григорія Файна

Одеса, 4–5 квітня 1987

Ленінградський діксіленд

Київ, 12–19 лютого 1970

Одеса, 1 червня 1983

Київ, 27–30 вересня 1987

Донецьк, 1988

**Камерний джаз-ансамбль «Каданс»
п/к Германа Лук'янова (Москва)**

Герман Лук'янов — флюгельгорн, альтгорн, Микола
Панов — тенор-саксофон, флейта, Юрій Юренков —
альт-саксофон, флейта, Михайло Окунь — фортепіано,
Валерій Куцинський — контрабас, Валерій Каплун —
ударні

Київ, 28 лютого–1 березня 1979

Київ, листопад, 1986

Одеса, 22–23 лютого 1988

**Естрадний оркестр
п/к Олега Лундстрема**

Харків, листопад, 1957
Донбас, 1958
Дніпропетровськ, 1959
Донецьк, Горлівка, Макіївка, лютий 1960
Львів, квітень 1962
Дніпропетровськ, 1964
Харків, серпень 1964
Дніпропетровськ, 15–22 листопада 1970
Київ, 11?–13–16, 18–20 вересня 1977
Херсон, липень 1983
Сімферополь, Саки, Євпаторія, Севастополь, лютий?
1985
Київ, 24–25 лютого 1988

**Ансамбль «Архангельськ»
п/к Володимира Резицького**

Одеса, лютий 1983
Київ, 19–20 січня 1988

**Леонід Вінцкевич (Курськ)
у дуеті з Лембітом Саарсалу**

Дніпропетровськ, 22–23 листопада 1987
Донецьк, 1988

**Дует В'ячеслав Гайворонський–Володимир Волков
(Ленінград)**

Київ, 2 лютого 1988

**«Поліфонік-бэнд»
п/к Анатолія Кролла**

Київ, 25–27 березня 1988

**Джаз-септет
п/к Павла Гамбурга (Ленінград)**

Крим, 12 червня ?

Сергій Манукян

Київ, 25–27 березня 1988

**Джаз-рок ансамбль «Арсенал»
п/к Олексія Козлова (Москва)**

Харків, 23–27, 31 травня, 1, 3 червня 1979
Київ, травень 1979
Київ, 12–21 грудня 1979
Одеса, січень–лютий 1982

Одеса, 21–25 січня 1984
Київ, 9–12 листопада 1985
Одеса, 17–21 травня 1986
Київ, 12–18 червня 1987
Київ, 11–15 червня 1988
Київ, 11–15 листопада 1989
з ансамблем «Mensound»
Київ, 1997, 12 грудня
Київ, 1998, 21 березня
з ансамблем «Mensound»
і В'ячеславом Горським
Львів, 1998, 23 березня
з В'ячеславом Горським
Сімферополь, 1998, 17 травня

РУМУНІЯ

**Джаз-оркестр «Бухарест»
п/к Серджіу Малагамби**

Київ, 27–29 серпня 1957

США

**Негритянська вокальна трупа (20 співаків)
п/к Бель (Беллі) Девіс**

Київ, 9–27 серпня 1913
Єлизаветград, 16 червня 1913
Одеса, 1913–1914?

«Kings of Jazz» Френка Уітерса

Джон «Крікет» Сміт — корнет, Сідні Беше — сопрано-саксофон, Фред Коксіто — баритон-саксофон, Ден Періш — фортепіано, Бентон «Бенні» Пейтон — ударні, Коретті Арле-Тіц — вокал, Вікторія Тейлор — танцюристка, Френк Уітерс — тромбон, керівник ансамблю
Харків, 2–9 травня 1926
Київ, 11–27 травня 1926
Одеса, 29 травня–5 червня 1926

Маріан Андерсон

Київ, 1–3 червня 1936
Харків, Одеса, 1936

Поль Робсон — співак

Концертмейстер — Лоренс Браун
Київ, 3–7 січня 1937

**Дует Айвори «Дуайк» Мітчелл — фортепіано
та Уїллі Рафф — контрабас, валторна**

Львів, Київ, Ялта, липень-серпень, 1959

Джаз-оркестр Бенні Гудмена

Джо Ньюмен, Джим Максвелл, Джон Фроск, Джо Уайлдер — труби, Джиммі Неппер, Уїллі Денніс, Уейн Андре — тромбони, Філ Вудс, Джеррі Доджен, Зут Сімс, Том Нусом, Джин Аллен — саксофони, Віктор Фелдмен — вібрафон, Джон Банч, Тедді Уїлсон — фортепіано, Білл Кроу — контрабас, Терк Ван-Лейк — гітара, Мел Льюїс — ударні, Джойя Шеррілл — вокал, Бенні Гудмен — кларнет, керівник оркестру

Київ, 27–30 червня 1962

Ансамбль Ерла Хайнса

Майкл Зверін — труба, ? — альт-саксофон, кларнет, Бадд Джонсон — тенор-саксофон, ? — гітара, Білл Пембертон — контрабас, Олівер Джексон — ударні, ? — вокал, Ерл Хайнс — фортепіано, керівник ансамблю

Київ, 10–13 липня 1966

Джаз-оркестр Дюка Еллінгтона

Куті Уільямс, Джонні Коулз, Гаролд «Мані» Джонсон, Мерсер Еллінгтон, Едді Престон — труби, Чак Коннорс, Чарлз Буттіууд, Малколм Тейлор — тромбони, Гаролд Мінерв, Рассел Прокоп, Пол Гонзалвес, Норріс Торні, Харолд Ешбі, Харрі Карні — саксофони, Джо Бенджамін — контрабас, «Спіді» Руфус Джонс — ударні, Мейл Брукшайр, Тоні Уоткінс — вокал, Дюк Еллінгтон — фортепіано, керівник оркестру

Київ, 28–30 вересня 1971

Джаз-оркестр Теда Джонса–Мела Льюїса

Сесіл Бріджуотер — труба, Джиммі Ніпер, Квентін Джексон, Кліффорд Хізер — тромбони, Джеррі Доджен — саксофон-альт, Едмонд Хікес, Біллі Харпер — саксофон-тенор, Пеппер Адамс — саксофон-баритон, Роланд Ханна — фортепіано, Річард Девіс — контрабас, Ді Ді Бріджуотер, Мел Денсі — вокал, Тед Джонс — труба, керівник оркестру, Мел Льюїс — ударні, керівник оркестру

Київ, 9–11 квітня 1972

«Preservation Hall Jazz Band»

п/к Томаса «Кіда» Велентайна

Раймон Бьорк — кларнет, Уорзіа Томас — тромбон, Еммануель Пол — саксофон, Дейв Уільямс — форте-

піано, Еммануель Сейл — банджо, Джозеф Батлер — контрабас, Алонсо Стюарт — ударні, Томас «Кід» Валентайн — труба, керівник ансамблю
Донецьк, 28 вересня–1 жовтня 1979

**Біг бенд Техаського християнського університету
п/к Курта Уільямса**

Харків, 1980 ?

Група Пета Метіні

Лайл Мейз — фортепіано, синтезатор, Стів Родбі — електрогітара, електроконтрабас, Пол Вертіко, Армандо Марсалл — ударні, Девід Блеймарз, Марк Ледфорд — вокал, Пет Метіні — акустична і електрогітара, гітара-синтезатор, керівник групи

Київ, 20–23 червня 1987

Ансамбль «Soundings Of The Planet»

Дін Евенсон — флейта, Джонатан Крамер — віолончель, Дадлі Евенсон — арфа

Київ, осінь 1987

Ендрю Сірїлл

у дуеті з Володимиром Тарасовим (Литва)

Київ, 9 червня 1988

Група «Фрейм»

Том Кора, Нед Роттенберг, Елліот Шарп, Петер Холлінгер, Лі Сінгер

Київ, 1 серпня 1989

**Джаз-оркестр Іллінойського університету
п/к Джона Гарві**

Солісти: Давид Газаров — фортепіано, Валентина Пономарьова — вокал

Київ, 7 серпня 1990

Донецьк, 9 серпня 1990

Том Уорнер

Київ, 25 червня 1990

«Американський театр танцю»

п/к Альвіна Ейлі

Сідні Елліс, Лінді Леді Басс, Рон Рінгвуд, Лі Браун, Лінді Хаппертсберг, Томмі Харріс

Київ, 8–12 жовтня 1970

Київ, 26–27 квітня 1996

УГОРЩИНА

Джаз-капела «Фабіан» п/к Мігуеля Корзаро

Дніпропетровськ, 1–12 травня 1936
Одеса, травень 1936

ФРАНЦІЯ

Джаз-оркестр п/к Мішеля Леграна

Фред Жерар, Роже Герен, Фернан Верстре, Моріс Тома, Рене Леже — труби, Мішель Пакіне, Андре Пакіне, П'єр Дестанч, Раймон Катаржинський — тромбони, Жо Раско, Марсель Раско, Рене Ніколаї, Уільям Букайя, П'єр Госсе, Арман Міджіані — саксофони, Андре Фурньє, Жорж Дюран, Франк Монро — валторни, Марк Баб'є — дерев'яні духові, Гюс Валле — ударні, Серж Боннек, Ладіслав Чабаник — перкусія, Крістіан Легран, Рита Кастель, Жан-Клод Бріоден, Жаки Кнюд, Луї Альдебер — вокальна група, Мішель Легран — фортепіано, керівник оркестру

Київ, 8–12 серпня 1957

«Бастій Бастренг»

Київ, 1992

Тріо Франка Амсаллема

Франсуа Мутен — контрабас, Жеральд Клівер — ударні (США), Франк Амсаллем — фортепіано, керівник ансамблю

Київ, 29 травня 1996

Тріо Антуана Ерве

Франсуа Мутен — контрабас, Луї Мутен — ударні, вокал?, Антуан Ерве — фортепіано, керівник ансамблю

Київ, 11 березня 1991

Донецьк, 31 травня 1997

Львів, 2 червня 1997

Київ, 3 червня 1997

«Orchestre National de Jazz»

п/к Дідьє Левалле

Гаррі Бекетт, Ніколас Фолмер — труби, флюгельгорн, Лайоне Сурін — валторни, Філ Абрахам, Ів Робер —

тромбони, Фредерік Кудер, Жан-Ремі Гвідон — саксофони, Кріс Біке — саксофони, кларнет, Річард Фой — саксофони, кларнет, флейта, Вінсент Куртуа — віолончель, Серж Лазаревич — гітара, Софія Домансіш — фортепіано, Франсуа Лезье — ударні, Рамон Лопез — ударні, перкусія, Дідьє Левалле — контрабас, керівник оркестру

Київ, 7–8 травня 1998

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА

«Jazz-Revue» п/к Антоніна Циглера

2 труби, 2 тромбони, 4 саксофони, 3 скрипки, фортепіано, арфа, контрабас (сузафон), банджо (гітара), ударні інструменти, Антонін Циглер — фортепіано, керівник оркестру

Київ, Одеса, Бердянськ, Жданов, Геленджик, Приморське, Мелітополь, Донецьк, Макіївка, Горлівка, Краматорськ, 1935

Джаз-оркестр «Johnson's Band»

п/к Отто Скутецького

Віленські, Матяха — труба, ? — тромбон, Хелл, Буделовські — саксофони, Кудр — фортепіано, Шуман — контрабас, сузафон, Фельдман — банджо, гітара, Горачек — ударні, Целестіна Коол — вокал, Джиммі Кабат — танцюрист, Отто Скутецький — саксофон, керівник оркестру

Одеса, 5 квітня–22 травня 1936

Турне по Україні — 1937

Джаз-оркестр

п/к Ладіслава Безубки

Едуард Парма — труба, Ладіслав Пікарт — тромбон, Ладіслав Горчик — фортепіано?, Ладіслав Безубка — кларнет, керівник оркестру

Київ, 23–30 травня 1957

Карел Краутгартнер

Ріхард Кубернат — труба, Ян Конопасек — баритон-саксофон, Карел Велебни — вібрафон, Рудольф Рокл — фортепіано, Владімір Томек — гітара, Людек Гулан — контрабас, Іван Доміняк — ударні, Карел Краутгартнер — альт-саксофон, кларнет, керівник ансамблю

Київ, 1960

**«Traditional Jazz Studio»
п/к Павла Сметачека**

Любош Заїчек — корнет, ? — корнет, ? — тромбон, ? — тенор-саксофон, Антонін Білий — фортепіано, Іво Плухачек — банджо, Іван Сметачек — туба, Вацлав Шир — ударні, Павел Сметачек — кларнет, альт-саксофон, керівник ансамблю

Одеса, липень (червень–серпень) 1968

**Джаз-оркестр
п/к Густава Брома**

Ялта, 14–15 серпня 1961

Одеса, Ялта, Київ, 1968

Київ, 2 травня 1971

? Київ, 1992

**Ева Піларова — співачка
в супроводі джаз-ансамблю**

Донецьк, 17–18 березня, 1984

**«Метрополітен джаз-бэнд»
п/к Йозефа Крайніка**

Йозеф Павелка — тромбон, Ян Хвоста — кларнет, Станіслав Штавік, або Йозеф Войтішек — фортепіано, Петр Кречмер — банджо, Ян Стрижовський — контрабас, Ладіслав Шиндлер — ударні, Йозеф Крайнік — туба, керівник ансамблю

Одеса, 2 березня 1985

Київ, лютий–березень? 1985

ШВЕЙЦАРІЯ

Вернер Луді

Київ, 6 жовтня 1989

Петер Шерлі

Київ, 25 червня 1990

ЮГОСЛАВІЯ

**Естрадний оркестр Радіо і телебачення Белграда
п/к Войслава Сіміча**

Карло Такач — баритон-саксофон, Раде Мілівоевич — ударні

Київ, 8–11 липня, 1961

Львів, липень 1961

**Естрадний оркестр радіо і телебачення Любляни
п/к Бояна Адамича**

Моймір Сепе, Кодар Урбан — труби, Атті Сосс — альт-саксофон, кларнет, Душан Вебле, Альберт Подгорнік — тенор-саксофон, Зоран Комац — баритон-саксофон, Мілан Ферлеш — гітара, 5 труб, 4 тромбони, 5 саксофонів, фортепіано, контрабас, ударні

Київ, 8–13 серпня 1962

**Загребський джаз-квартет
п/к Вані Лисака**

Володимир Больчевич — саксофон, З.Макар — ?, В.Вукочич — ?, Ваня Лисак — фортепіано, керівник ансамблю

Київ, 29–30 березня 1985

Одеса, 11 жовтня 1987

Джаз-квартет Бошки Петровича

Одеса, 4–5 жовтня 1988

ЯПОНІЯ

**Джаз-оркестр
п/к Хіросі Ватанабе**

Київ, 10–13 липня 1962

Тріо Садао Ватанабе

Київ, 1967

* * *

«Interjazz Band»

Олів'є Кер-Оріо — губна гармоніка (Франція), Ігор Бутман — тенор-саксофон (США), Райнер Вітцель — саксофон (Німеччина), Андрій Кондаков — фортепіано (Росія), Володимир Волков — контрабас (Росія), Крістіан Шойбер — ударні (Німеччина)

Дніпропетровськ, 15 березня 1996?

ПОКАЖЧИК ІМЕН*

- Абахматов Олександр Семенович — 63, 167
Абашидзе В'ячеслав Володимирович — **11**, 58, 71, 86, 159, 160
Абдулрагімов Анатолій Абдулрагімович — **11**, 169
Абійбулаєв Рафат — 52
Абрахам Філ — 198
Авдєєв Віктор — 51, 184
Авдєєв Олександр Олександрович — **11**, 15, 122, 163–165, 167
Аверофф Карлос — 191
Агафонов Володимир — 175
Аграновський З. — 93
Адамич Боян — 199
Адамс Пеппер — 197
Адомайт Ульріх — 79, 178, 181
Азарян Давид Вруйрович — 41, 128, 176, 183
Акав Сергій Давидович — **11**, 16, 169
Акійоші Тошіко — 65
А-ко М. — 46, 138
Аксьонов Віктор — 12, 165
Алейников (Бенемович) Михайло — **11**, 84, 119, 167, 169
Александров Анатолій Миколайович — 72
Александров Григорій Васильович — 43, 101, 107
Александров Дмитро Вадимович — **12**, 118, 185, 189
Александров Олексій Дмитрович — **12**, 16, 34, 159, 180
Алексаньян Анатолій Григорович — **12**, 16, 34, 35, 85, 111, 120, 133, 159, 170, 177, 184, 188
Алексєєв Валентин — **12**
Алещенко С. — 39, 146
Алкір Томас — 190
Аллен Джин — 197
Алмазов Валерій Володимирович — **12**
Алтухов Владислав — 185
Алфімов — див. Фельдман Олександр Якович
Альдебер Луї — 198
Альмейда Лауріндо — 131, 158
Альперін Михайло — 174, 176, 177, 179, 180
Альсіоне — 128, 190
Альфонсо Хорхе — 191
Альфред Коретта — див. Арле-Тіц Коретті Генріхівна
Альшванг Арнольд Олександрович — **12**, 31
Аммосов Микола Миколайович — 11, **13**, 36
Амсаллем Франк — 198
Амчиславський Михайло — 104
Амчиславські Б. та Е. — 108, 137
Анат'єв — 27
Андерсон Маріан — 196
Андре Уейн — 197
Андрійченко І. — 136
Аніко Хельмут — 176
Антонов Олег Костянтинович — 119, 163, 165
Антонюк Дмитро — 178
Антонюк Ю.М. — 38
Ануфрієнко Анатолій Васильович — 49, 101, 118, 157
Анчиполовський Володимир Ізраїльович — **13**, 24, 158, 173, 177, 179, 182
Апостолук Олександр — 40
Аранов Шико Беніамінович — 27, 58, 136, 192
Арапов Ігор — 183
Арапов Леонід Володимирович — 38
А-рг — 139
Аренський Антон Степанович — 31
Аренков Костянтин Михайлович — **13**
Арістов Валентин — 108, 159
Арлен Гаролд — 19
Арле-Тіц Коретті Генріхівна (Альфред Коретта) — **13**, 196
Армстронг Луї — 131
Артем (Сергєєв Федір Андрійович) — 18, 39, 40, 83, 86, 167, 179
Архипов П. — 93
Асаф'єв Борис Володимирович — 30, 42
Астаф'єв Аркадій Леонідович — **13**, 54, 163
Атабеков Леонід — 51, 52, 154
Атанасов Кирило — 186
Афоніна Альбіна Михайлівна — 20, 100, 133, 139, 148
Ахманицький Олександр — 138
Ахрон Йосиф Юлійович — 42, 105
Бабаєв Тимур — 77, 168
Бабенко Яків — **14**, 46, 158

* Напівжирним шрифтом виділені номери сторінок, де міститься детальна інформація про особу.

Баб'є Марк — 198
 Бабич Михайло — 46, 47
 Бабич Ростислав Олексійович — 38
 Бабій Анатолій Степанович — **14**, 130, 175, 195
 Бабушкін Іван Васильович — 105, 166
 Багдонас Рімантас — 173
 Бадхен Анатолій — 89, 194
 Бадхен Маркус Львович — **14**
 Бадюк Андрій Євгенович — **14**, 170
 Базак О. — 135
 Байда Л. — 132
 Байсоголов Юрій Васильович — **14**, 17
 Бакум Олег Петрович — **14**, 186
 Балабан Борис Олександрович — 78
 Балабан Михайло Михайлович — **15**, 162
 Балабан Олександр Михайлович — **15**, 86, 133, 162
 Балакаускас Йонас-Освальдас — 81
 Баланчик Микола — 184
 Балацький В. — 38
 Баленко Ігор Петрович — **15**, 122, 169, 173, 177, 179, 186
 Балодіс Ерік — 177, 179, 180
 Балтарович-Штон Володимир — **15**
 Балюра Ірина Григорівна — 5
 Бальовський Іван — 99, 167
 Банащик Ян — 176
 Баннов Валерій — 172
 Банч Джон — 197
 Баранов Сергій — 125
 Барбаг С. — 64
 Барвінський Василь Олександрович — 15, 24, 99
 Бардін Гаррі — 150
 Баришев М. — 132
 Барі Рустем — 52, 189
 Барковський Я. — 128
 Барнет Борис Васильович — 89
 Барський Володимир Петрович — 15, 163
 Бартковський Чеслав — 193
 Бартошевський Тарас Юрійович — **15**, 60, 63, 182
 Бархударов Геннадій — 51
 Баскет Ларрі — 37, 76, 77
 Басс Лінді Леді — 133, 197
 Басюк Віктор Іванович — **15**, 49, 87, 160, 162, 163, 181, 182
 Баташов Олексій Миколайович — **16**, 37, 81, 100, 106, 124, 127, 128, 132, 135, 142, 149
 Батлер Джозеф — 197

Батюк Н. — 143
 Бауман Микола Ернестович — 69, 187
 Бах Йоганн Себастьян — 128, 132, 135
 Бахматов Ісан Адольфович — 108, 160
 Бахолдін Костянтин Іванович — **16**
 Бачев Олексій — 185
 Баштан Сергій Васильович — 34
 Бедусенко Сергій Валентинович — **16**
 Безгудов Микола Миколайович — **16**, 20
 Безкоровайний Ярослав — 185
 Безсалов Валерій — 184
 Безубка Ладіслав — 136, 198
 Бейєр — 91
 Бейзерт — 133
 Бейкер Чет — 30, 60, 131
 Бейлі Лорна — 190
 Бейсі Каунт — 137
 Бекетт Гаррі — 198
 Беклемішев Григорій Миколайович — 91
 Бельцер Семен — 92
 Бем Ева — 193
 Бенджамін Джо — 197
 Бенемович — див. Алейников Михайло
 Бенсон Джордж — 59, 60, 113, 131
 Берд Чарлі — 131
 Береговський Олександр Борисович — 12, **16**
 Березін Юхим Йосипович — 95, 135
 Бернстайн Леонард — **16**
 Бертон Геррі — 36, 131
 Берчелл Шеннон — 189
 Бесталанна О. — 32, 107, 150
 Бесфамільнов Володимир Володимирович — 49
 Беше Сідні — 196
 Бешлей Леонід — 92
 Бегунов Д. — 176, 177
 Белаш Святослав — 14, 182
 Белий Віктор Андрійович — 104
 Белий Ігор — 182
 Беліченко Володимир — 171, 174, 175
 Беліченко Сергій — 60, 87, 175
 Биковський — 97
 Бирюкова Нонна Борисівна — 4
 Бібік Валентин Савич — **17**, 136
 Бігард Барні — 112
 Біке Кріс — 198

- Біленко Юрій Володимирович — 9, **17**, 35, 59, 63–65, 70, 79, 90, 105, 133, 160, 164, 165, 168, 170, 171, 174
Білий Антонін — 199
Білокопитов Олександр Олександрович — 127
Білоусов А. — 128, 131
Біншток Зігфрід — **17**, 161
Бірзін В. — 136
Біріх Валерій — 84, 175
Бітус Іван Леонтійович — **17**, 22
Біхтер Михайло Олександрович — 13
Блам Міша — 70
Блантер Матвій Ісакович — **18**
Блауерс Джонні — 37, 76
Блейк Юбі — 121
Блейкі Евелін — 84
Блеймарз Девід — 197
Блейр Стів — 62, 79, 178, 181
Блек Майлс — 191
Блекі Арт — 131
Блінов Олександр Євгенович — **18**, 25, 72, 154, 155, 160
Блуменфельд Фелікс Михайлович — 90, 105, 115
Бляхович Едуард — 179
Бобровський Йосип Ісакович — **18**
Бовкун Віктор Філімонович — **18**
Богатирьов Семен Семенович — 42, 78, 105
Богданов Ігор Львович — 40, 178, 185, 186
Богомолець Олександр Олександрович — 53, 82, 86, 159, 166
Боде В. — 144
Боем Джон Харріс — 190
Боєва Тетяна Іванівна — **18**, 69, 182, 184
Божик І. — 120, 135, 136
Бойко Ігор Олександрович — **18**, 77, 154, 182
Бойко Л. — 146
Бойко Михайло — 28
Бойко С. — 117, 146
Бокру — див.Крупішев Борис Іванович
Бокру-Крупішев — див.Крупішев Борис Іванович
Болдирева Л. — 41, 142
Болл Юджін — 189
Болотинський Євген Наумович — 12–14, **18**, 19, 20, 23, 26, 32, 33, 53, 54, 66, 84, 90, 121, 138, 162, 163, 167, 168
Болтянський — 35, 162
Больчевич Володимир — 199
Бондаренко М. — 142
Бондаренко Михайло — 38, 92, 161
Бондаренко Н. — 115, 135
Бондаренко Юрій — 172
Бондарев Михайло Олексійович — **19**, 102, 104
Бондарев Олександр — 40
Бонет І. — 172
Боннек Серж — 198
Бонфа Луїс — 128
Бонь Юрій Федорович — **19**, 91, 108, 133
Бордун С. — 133, 147
Борисов Геннадій Петрович — 59, 169
Борисов І. — 129, 132
Борисов Ш. — 136
Борисови С. та І. — 173
Борковський Я. — 128
Брагинський О. — 131
Брайдбург Олександр — 93, 165
Брамбьок Флоріан — 190
Брандман Аркадій — 46
Братолобов Юрій (Юліан) Мойсейович — **19**, 22, 47, 53, 57, 74, 76, 93, 110, 111, 160
Брауер Йохен — 192
Браун Лі — 197
Браун Лоренс — 196
Браун Лу (Браунштейн Луїс) — **19**
Браун Оллі — 189
Браунштейн Луїс — див.Браун Лу
Бреде Берд — 176, 180
Брейдбург — 27
Брейкер Майкл — 26, 113, 154
Брейкер Ренді — 26, 65, 113, 152
Брикнер Станіслав Алоїзович — 105
Бриліант-Лівен — 105
Бриль Ігор — 129, 130, 171, 175, 176, 182, 184, 191, 195
Бриль Пилип (Фроїм) Йосипович — 16, **20**, 47, 60, 73, 93, 133, 154, 160, 166
Бріджуотер Ді Ді — 197
Бріджуотер Сесіл — 197
Брій Еміль — 22
Брік Олександр — 133
Бріоден Жан-Клод — 198
Бродавко Р. — 108, 128, 137
Бродовський Валерій — 179
Бродський Макс — 46
Бром Густав — 113, 139, 199
Бромфентрінкен Семен — 58
Брукс Шелтон — 104

Брукшайр Мейл — 197
 Бугасв Валерій — 172
 Буда П. — 139
 Бударін Віктор — 181
 Буделовські — 198
 Будкевич Борис Петрович — 77, 161
 Будник Денис — 182
 Будницька Юлія Львівна — 23
 Буздес Абрам Йосипович — **20**, 67, 102
 Буздес Борис Йосипович — **20**, 104
 Буздес Віктор Абрамович — **20**
 Букайя Уільям — 198
 Букарев Володимир Андрійович — **20**, 21, 67, 90, 161, 163, 170, 172–174, 177
 Буланов Валерій — 194, 195
 Буланов Євген Васильович — 56
 Булич Сергій Костянтинівич — 30
 Бур Е. — 127
 Бурико Микола Миколайович — 14
 Буртнік Д. — 25, 133
 Бутман Ігор — 199
 Буторін Андрій Вікторович — **21**, 154, 161, 164
 Буттівууд Чарлз — 197
 Бьорг Раймон — 197

Вавілова Юлія — 172
 Вайзер — див. Хамістос Зоріан Борисович
 Вайнтрауб Леонід Авіович — 87
 Вайнтрауб Стефан «Степс» — 94, 192
 Вайншенкер Юрій — 58
 Вайнштейн Йосип Володимирович — **21**, 25, 32, 89, 97
 Вайсбейн — див. Утьосов Леонід Осипович
 Вакербард Крістоф — 37, 76, 77
 Валентайн Томас «Кід» — 197
 Валенте Катерина — 53, 129, 192
 Валенте Сільвіо Франческо — 192
 Валіт М. — 147
 Валле Гюс — 198
 Вальдес Оскар — 191
 Вальдес Хесус «Чучо» — 129, 191
 Вальятага Марє — 179
 Ван-Лейк Терк — 197
 Вапіров Анатолій Петрович — **21**, 69, 176, 180, 184
 Варга Гідалій Йосипович — **22**, 163
 Варгоцький Анатолій — 177
 Варінг Роб — 180

Варламов Олександр Володимирович — 20
 Варноватий Абрам — 20, 169
 Варона Хорхе — 191
 Варс Генрі (Варшавський Генрік) — **22**, 138, 156, 168
 Вартс Айн — 176
 Варум Юрій Ігнатович — **22**, 166
 Варшавський Генрік — див. Варс Генрі
 Василевич Юрій Володимирович — **22**, 23, 43, 51, 154, 168, 186
 Василевська О. — 30, 138
 Васильєв А.М. — 38
 Васильєв Б. — 115, 135
 Васильєв Олександр Володимирович — 39
 Васильєв Олексій — 125
 Васильєва Н. — 141
 Васкевич Володимир Віталійович — 18, **23**, 159, 163, 166, 175, 183
 Вассербергер І. — 100, 148, 149
 Васютинська (Деуліна) Ірина Олександрівна — **23**
 Васютинський Володимир Михайлович — **23**, 164, 167
 Ватанабе Садао — 136, 199
 Ватанабе Хіросі — 199
 Ватутін Микола Федорович — 28, 162
 Вачков Д. — 56, 140
 Вебер Марек — 94
 Вебле Душан — 199
 Вейвода Ярослав — 20
 Вейс Лео — 192
 Веласкес Херман — 191
 Велебни Карел — 198
 Величко Олексій — 136, 184
 Вельхам — 22
 Венгерова Ізабелла Панасівна — 16
 Вендт Адам — 193
 Венявський Генрік — 100
 Вербовський Левко Данилович — **23**
 Веремеєнко Володимир — 97, 159
 Веренкіотов Георгій Дмитрович — **23**, 78, 95, 133, 159, 185
 Верещакін Ігор — 86
 Верменич Юрій Тихонович — **24**, 41, 88, 100, 139, 142, 145
 Вернадський Володимир Іванович — 124
 Вернер Михайло Євгенович — 43, 101
 Верніков Шико — 104
 Верстре Фернан — 198

- Вертіко Пол — 197
Верховський Яків Львович — **24**, 67, 102, 104, 162
Вершинін Вадим — 172
Веселовський Богдан Остапович — **24**
Вижляк Сергій Олександрович — **24**, 170, 186
Винников Іван — 40
Виноградов В'ячеслав Іванович — **24**
Виноградов Сергій — 194
Вишня Остап — 78, 134
Вишняускас Пятрас — 129, 191
Вівчарик О. — 147
Відев Огнян — 190
Відлішки Александр — 180
Візе Фредді — 192
Вікторов С. — 39, 146
Віленський Костянтин Михайлович — 18, **25**, 36, 38, 56, 72, 85, 120, 133, 154–156, 158, 170, 177, 179
Віленські — 198
Вільямс Емма — 190
Віляйкін Александр Федорович — **26**, 46
Вінгов С. — 130
Вінграновський Микола Степанович — 103
Вінціковський Григорій — 58
Вінцкевич Леонід — 130, 175–177, 191, 196
Вісмонт В. — 22, 138
Вітоль Йосип Іванович — 90, 105, 121
Вітцель Райнер — 199
Віхарев Юрій — 32, 68
Владикін-Вайншток Яків Львович — **26**
Владимирова Марія Володимирівна — 13
Владимирська Г. — 30, 88, 108, 129, 137, 138, 145
Владимирський О. — 146
Власов В. — 108, 137
Вовк Юрій Осипович — **26**, 154
Войтішек Йозеф — 199
Войтолович Ігор — 32
Войтолович Леонід — 32
Волков А. — 115, 135
Волков Валентин — 37, 168
Волков Валерій Володимирович — **26**, 60, 133, 154, 160
Волков Володимир — 62, 181, 182, 184, 196, 199
Волков Микола Федорович — **26**, 172
Воловац Михайло Петрович — **26**
Володарський Александр Маркович — 18, **26**, 27, 54, 89, 94, 95, 97, 138, 162, 166, 168
Волошин Юрій Миколайович — **27**
Волховський В. — 78, 134
Волчукова Марина — 181, 188
Воранда Едіт — 190
Вороний Микола Кіндратович — 139
Воронін Дмитро — 50
Воронов Анатолій — 179
Воротняк Н. — 85, 144, 150
Вотрін Володимир Іванович — **27**, 67, 102
Врублевський Ян «Пташин» — 193
Вудінг Сем — 137
Вудс Філ — 197
Вудс Хільда — 190
Вукович В. — 199
Вульфсон Леон Йосипович — **27**, 162
В'юніков Віктор — 84, 182
Вядро Вадим — 171, 174
Г. А. — 100, 149
Гаврилов Сергій Олексійович — 39
Гагарін Юрій Олексійович — 11, 45, 108, 120, 164, 166, 169, 172, 174
Газаров Давид — 197
Гайворонський В'ячеслав — 69, 184, 196
Гайдабура Александр — 184
Гайдн Йозеф — 59, 132
Галан Ярослав Олександрович — 11, 45, 79, 163, 168
Галицька О. — 41, 130
Галяс О. — 88, 108, 129–131, 137, 145
Гальона Дмитро Миколайович — 37
Гальченко І. — 82, 134
Гамбург Павло — 25, 196
Гаммер Борис — 175
Ганелін В'ячеслав — 129, 171, 172, 174
Ганзбург Г. — 39, 148
Ганін О. — 131
Гаранян Георгій Арамович — 16, 98, 186, 190
Гарві Джон — 197
Гарланд Уільям («Вілл») — 190
Гарькавий Александр Григорович — **28**, 160
Гасаненко Станіслав — 59, 160, 179
Гасс Ілля Федорович — **28**, 39, 48, 53, 73, 83, 87, 99, 107, 138, 164
Гафіров М. — 174
Гачечіладзе Гіві Георгійович — **28**, 29, 45, 55, 73, 76, 91, 93, 97, 101, 103, 107, 155, 156, 162, 164, 167
Гащиць Ігор — 183

- Гвідон Жан-Ремі — 198
 Гебель Олександр Робертович — 15, **29**, 30, 38, 49, 59, 67, 79, 87, 89, 138, 154, 156, 161, 163, 169, 170, 172, 173, 176–182, 184, 187
 Геворґян Євген — 177
 Гезенцвейн Семен — 77, 165
 Г-ейн І. — 127
 Гелевер М.І. — 91
 Генбачов Юрій Борисович — **30**
 Генералов С. — 41, 142
 Генов Н. — 147
 Герасименко Л. — 30, 138
 Герасимов Анатолій Олександрович — **30**, 57, 70, 71, 113, 114, 154, 156, 169–171, 174
 Геращенко Володимир — 183
 Гербановський Сергій — 32
 Гергель О. — 119, 135, 139
 Герман Олексій — 40
 Гершбург Айзек — **30**
 Гершвін Джордж — 22, 25, 121
 Гершкович Фелікс — 88, 188
 Герен Роже — 198
 Гілберт Вулф — **30**
 Гіллеспі Бен — 189
 Гіллеспі Діззі — 131
 Гінзбург Людмила Наумівна — 106
 Гінзбург Семен Львович — **30**, 149
 Г-іс Н. — 137, 139
 Гітін Володимир Юрійович — 37
 Гітлін Роман Панасович — **31**
 Гладецький Максим Серафимович — **31**, 120, 170, 178, 189
 Глазунов Олександр Костянтинович — 90
 Глейзерман Марк — 92
 Глейх Марек — 22
 Глінка Михайло Іванович — 52, 70
 Гліер Рейнгольд Морізович — 12, 13, 16, 18, 20, 21, 23, **31**, 33, 37–39, 43, 47, 49, 51, 52, 55–57, 60, 62, 63, 65, 66, 69, 72, 73, 75–77, 81, 83, 85, 87, 91, 93, 98, 99, 101, 102, 104, 119, 120, 148, 160, 178, 182, 184, 189
 Глуховський Зіновій Ілліч — 62
 Глушкін Петро — 67
 Глушак А. — 80, 146
 Глущенко А. — 38, 142
 Глущенко Юрій Петрович — 158
 Гнесін Михайло Фабіанович — 53, 76
 Гнесіни — 31, 36, 62, 65, 66, 68, 116, 117, 179, 180
 Гнедаш Вадим Борисович — 49
 Гнезділов Г. — 42, 143
 Гнойова Н. — 39, 146
 Гойхман — див. Ізюмченко Аркадій Ісакович
 Голдсміт Джеррі — 113
 Голинська Ольга Арсеніївна — 5, 81
 Головко Анатолій — 56
 Голокова Олена — 182
 Голота Микола — 104
 Голощاپов Микола Якович — 9, 23, 26, **31**, 32, 38, 58, 69, 88, 94, 121, 133, 145, 161, 166, 179, 180, 182–184
 Голощокін Давид Семенович — **32**, 97, 171, 175, 176, 183, 195
 Голубов Євген Іванович — 80
 Голубовський Є. — 80, 88, 145, 146
 Гольдберг — 22
 Гольдберг Самуїл Абрамович — 27, 168
 Гольдштейн Леонід Аврамович — **32**, 107
 Гольцман Леон — див. Дайош Бела
 Гольштейн Геннадій — 32
 Гонзалвес Пол — 197
 Гончаренко А. — 175
 Гончаренко Віктор Вікторович — 5
 Горачек — 198
 Горбатиx Олександр Єфремович — **32**, 168
 Горбатьок Анатолій Ісакович — 19, **32**, 33, 106, 128, 135, 138
 Горбатьок Ігор Онисимович — 9, 56
 Горбунов Микола Петрович — 35
 Горват І. — 100, 148, 149
 Гордєєва Л. — 52, 134
 Гордон Олександр Бернгардович — 101
 Горовець Вадим — 57, 114
 Городов В. — 177
 Горохова О. — 108, 137
 Горпинюк С. — 184
 Горський В'ячеслав — 18, 195, 196
 Гортіков В.А. — 38
 Горчик Ладіслав — 198
 Горюнович Сергій Панасович — **33**
 Горький Максим — 14, 50, 83, 99, 102, 109, 118, 122, 162, 164, 166, 167, 170
 Господарець Іван Юліанович — **33**, 188
 Госсе П'єр — 198
 Готкіс Володимир — 40

- Готчок Луї Моро — 122
Гранкін Юрій Миколайович — **33**, 67, 116, 133, 186
Грановська Марина — 179
Граппеллі Стефан — 135
Графф Хорст — 192
Грач Тамара Сергіївна — **33**, 75, 177, 184, 188
Гревцова Лілія Іванівна — **33**, 185
Грейнджер Персі Олдрідж — 31
Грене Елісео — 30
Греш Дебора — 180
Гржималі Іван Войцехович — 31
Григор'єв Станіслав — 57
Гриньків Роман Дмитрович — **34**
Гриценко В'ячеслав — 188
Грікіс Яніс — 175
Грінченко Андрій — 32
Гронська А. — 115, 135
Гросс Анатолій — 63, 159
Грудін Арнольд Андрійович — **34**, 100, 127, 128, 130, 131, 135, 137, 141, 149
Грузін Дейв — 65
Грюнберг Луїс — 31
Губа Володимир Петрович — 103
Губанов Яків Іванович — **34**
Губар Леонід — 28
Гудима М. — 146
Гудима Микола — 178
Гудмен Бенні (Бенджамін Дейвід) — **34**, 35, 121, 137, 197
Гузов Левко Анатолійович — 12, 17, **35**, 165
Гулан Людек — 198
Гуно Шарль — 15
Гура Наталія Вікторівна — **35**, 177, 188
Гур'єва Алла — 57, 175
Гурнік І. — 158
Гуро Володимир Микитович — **35**, 74, 96, 163
Гуров Олександр Андрійович — **35**
Гурський Євген Володимирович — **35**
Гусейнов Г. — 33, 138, 144
Густов Ігор — 172
Гут Степко — 70
Гутман Абрам Соломонович — **35**, 162, 164, 169
Гутман Лев Абрамович — **35**
Гутман Марк Абрамович — **35**
- Давид Йосип Петрович — **36**
Давидов Валерій — 180
- Давидов Сергій Петрович — **36**, 118, 159, 161, 170, 182, 185, 188
Давидов Ф. — 85, 88, 129, 131, 144, 145
Дайош Бела (Гольцман Леон) — **36**
Дамрош Ришард — 193
Данилюк О. — 147
Данькевич Костянтин Федорович — 23, 32, 38, 58, 121
Дармостук Леонід — 180
Даров Олександр — 188
Дацько С. — 138
Дашкович — 108, 135
Двойрін — **36**, 162
Дворжак Мілан — 158
Двоскін Віктор Борисович — 25, **36**, 62, 154, 156, 181
Двоскін Олександр Олександрович — **37**
Дебський Кшесімір — 130, 193
Девіс Бель (Беллі) — 196
Девіс Майлс — 71, 132
Девіс Річард — 197
Дедейян Гарбіс — 182
Дей Доріс — 22
Декенберг — 139
Демент'єва Юлія — 177
Демиденко М. — 136
Демидов Т. — 85, 145
Денніс Уїллі — 197
Денсі Мел — 197
Дергунов Євген Олексійович — 23, 34, **37**, 45, 70, 76, 77, 81, 133, 159, 160, 162, 165, 170, 185, 186, 188
ДеСільва Бадді — 19, 20
Дестанч Гі — 198
Деуліна — див. Васютинська Ірина Олександрівна
Денежний Володимир Стефанович — **37**, 115, 154
Дж. В. — 149
Джарретт Кіт — 132
Джарретт Кріс — 130, 193
Джек Дж. — 128
Джексон Квентін — 197
Джексон Лавінія — 190
Джексон Олівер — 197
Джерроу Ел — 132
Джигун В. — 82, 134
Джолсон Ел — 20
Джонс Елвін — 30, 113
Джонс Куїнсі — 121
Джонс «Спіді» Руфус — 197

- Джонс Тед — 65, 197
 Джонсон Бадд — 197
 Джонсон Гаролд «Мані» — 197
 Джоос Херберт «Бертл» — 190
 Джоплін Скотт — 158
 Джордан Стенлі — 52
 Джугашвілі — див. Сталін Йосиф Віссаріонович
 Дзержинський Фелікс Едмундович — 19, 32, 53, 54, 168
 Дзурков Петер — 190
 Дзюба Іван Михайлович — 103
 Дзядевич Т. — 133
 Дикий — 132
 Дилонг Мацей — 108
 Дисковський Михайло Григорович — 139
 Ді Меола Ел — 34
 Дібанго Ману — 135
 Дідик Євген — 189
 Дікбауер Клаус — 190
 Діттлофф Фловін — 182
 Дмитренко Вадим Всеволодович — 39, 40, 83, 86, 164, 165
 Дмитренко Олександр Федорович — 17, 39, 147, 178, 185, 186
 Дмитрієв М. — 88, 145
 Дмитрієвський Ю.В. — 60, 75, 127, 158
 Добахов Георгій — 185
 Добржинець Ілля Володимирович — 105
 Добрикін Е. — 129, 136
 Добровольський Володимир Сергійович — 45
 Довганик Орест Дмитрович — 41, 112, 188
 Довженко Ігор — 96
 Довженко Олександр Петрович — 50, 58
 Доджен Джеррі — 197
 Дойбан — див. Шиндеровський Давид Альбертович,
 Марк Альбертович
 Докенберг — 139
 Долганов В. — 150
 Долгов Віталій Васильович — 106
 Доліна Лариса Олександрівна — 41, 130
 Долінкін Л. — 136
 Долотказін Г. — 138
 Домансіш Софія — 182, 198
 Домбровський Маріан Павлович — 43
 Домін А. — 25, 133
 Доміняк Іван — 198
 Доможирова Г. — 147
 Дорман Давид Якович — 27, 42
 Доровських Юрій — 61
 Дорошенко Олександр — 119, 159
 Дорсі Томмі — 121
 Дракенстайн Хенк Бош ван — 192
 Драч Іван Федорович — 103
 Драчов Олександр — 194
 Дроб'язгіна Валентина Іванівна — 42, 161
 Друскін Михайло Семенович — 42
 Дубинська В. — 176
 Дубинський Д. — 176
 Дубілет Михайло Валерійович — 37, 38, 41, 129, 130, 140, 142
 Дубільер Віктор — 41, 142, 143
 Дудзяк Урсула — 113
 Дудко Денис Юрійович — 42, 118, 189
 Дукельський Володимир — див. Дюк Вернон
 Дунаєв Володимир — 20
 Дунаєвський Зіновій Осипович — 62, 64, 98
 Дунаєвський Ісак Осипович — 27, 42, 66, 76, 101, 107, 124, 139, 168
 Дурницька Юлія Анатоліївна — 41
 Дюк Вернон (Дукельський Володимир) — 31, 43
 Дюран Жорж — 198
 Дягілев Сергій Павлович — 43
 Дьяченко Віктор — 178
 Дьяченко Ігор Марксович — 22, 43, 63, 84, 88, 159, 188
 Дьячков В'ячеслав — 176
 Еванс Білл — 25, 28
 Евенсон Дадлі — 197
 Евенсон Дін — 102, 197
 Ейлі Альвін — 197
 Еллінгтон Дюк — 27, 30, 32, 58, 137, 144, 150, 197
 Еллінгтон Мерсер — 197
 Елліс Сідні — 133, 197
 Ентеліс Леонід Арнольдович — 43, 134, 162
 Ерве Антуан — 135, 198
 Ерова Сюзанна — 180
 Ескін Аркадій Борисович — 43, 123, 171, 174, 186
 Ешбі Харолд — 197
 Євпак Микола Федорович — 44, 160, 161, 167, 182, 185, 186
 Євстратов Ю. — 144
 Євтушенко О. — 134

- Єзерський — 46
Ємельянови Ч. та Ч. — 33, 144
Єрмаш Я. — 185
Єрохін Р. — 176
Єршов Сергій — 32
Єрьоменко Євген Борисович — **44**
Єсенін В. — 173
Єфанін В. — 136
Єфимов Л. — **45**
Єфремов І. — 28
- Жданов Андрій Олександрович — 90, 163
Женевська Ю. — 85, 145
Жерар Фред — 198
Жилін Валерій Володимирович — 17, **45**, 154
Жиляєв Юрій — 182, 183
Житницький Олександр Пилипович — 11, 12, **45**, 74, 79, 85, 97, 98, 104, 121, 162, 164, 165, 168
Жобім Антоніо Карлос — 128
Жолін Геннадій Борисович — **45**, 54, 84
Жуга П. — 93
Жуков Олександр — 180
Жукова Алла — 176
Жуковський Володимир — 119, 167
Жуковський Леонід Володимирович (Лазар Вульфович) — 26, **46**, 78, 102, 105, 138, 162, 169
Жульєв Анатолій — 181, 182
Журавель Юрій — 184
Журавицький Вадим Михайлович — 23, **46**
Журавльов Василь Миколайович — 13
Журба М. — 132
- Забезинський Марк — 178
Завадський Кшиштоф — 177, 180, 193
Завистовська Л. — 25, 133
Завінул Джо — 132
Завьорткін Ігор — 184, 186
Загороднюк Олександр Іванович — 22
Задков Віктор — 173
Задонцев Володимир Антонович — **47**
Зажитько Сергій Іванович — **47**
Заїчек Любош — 199
Зайдерман Леонід Леонович — 20, **47**, 102, 154, 160, 164
Зак Семен — 68
Закіров Батир — 91
- Закс Курт — 95
Залуцький Ігор — 194
Заляпін Лев Гершович — 19, **47**
Замороко Микола Степанович — **47**, 48, 52, 60, 81, 100, 127, 148, 154, 158, 169, 177
Замуленко Володимир — 40
Зандрок Світлана Борисівна — 158
Запольський Олександр Ігорович — **48**, 58, 134, 159, 175
Запорожець Галина Іванівна — 5, 9
Заремба Валерій — 186
Зарецький Віктор Іванович — 103
Зарудна Варвара Михайлівна — 130
Зарх Генріх — 130
Засядько Олександр Федорович — 95, 163
Затворницький Юрій Глібович — 85, 94, 130, 145
Захаров І. — 54
Зверін Майкл — 197
Зверін Максим — 182
Здоренко Віктор Михайлович — 43, **48**, 63, 84, 161
Зейналлі Асаф Зейнал огли — 81
Земгано Ігор Федорович — 107
Зіммерфельд Ілля — 104
Зінич Олена Володимирівна — 52, 134
Зінкевич Анатолій — **48**
Зінковський Володимир Олександрович — **48**, 90, 159, 168, 169, 173, 179, 189
Змієвський С. — 19, 128, 138
Зморович Юрій — 177
Зозуля Володимир — 182, 183
Золкін Анатолій Іванович — **49**
Золотарьов Борис — 172, 180
Золотник Владислав — 172
Золотухін Володимир Максевич — **49**, 118, 120, 156
Зорич О. — 24
Зоря Юрій Анатолійович — 15, **49**, 87, 154, 161, 179–182
Зубер Ілля — 28
Зубицький Володимир Данилович — **49**
Зубов Олексій Миколайович — 113, 194
Зубцов Євген Микитович — 17, 20, 22, **49**, 50, 78, 93, 95, 102, 167
Зуйков Валерій — 172
Зульфугаров Аббас — 171, 174
Зюзін Віктор Семенович — **50**, 168
- Ібрагімов Тахір — 129, 177
Іваненко В. — 86, 144

- Іванов Валентин Гаврилович — 50, 163, 167, 168
 Іванов Віталій — 85
 Іванов Михайло — 184
 Іванов Сергій Юрійович — 50, 154, 159, 176, 177, 179
 Іванов Станіслав — 188
 Іващенко Н. — 115, 135
 Івенс Лі — 158
 Івенсон Дін — 156
 Івченко Володимир — 172
 Івченко Геннадій Пилипович — 22, 51, 79, 177
 Ігнатов В. — 173
 Ігнатов О. — 131
 Ізмайлов Енвер Серверович — 51, 52, 79, 103, 111, 134, 154–156, 170, 178, 180, 181, 186, 187, 189
 Ізмайлова Наталія Василівна — 53, 157
 Ізраїлева С. — 93
 Ізюмченко (Гойхман) Аркадій Ісакович — 52
 Ілліч М. — 133
 Ілліч — див. Ленін (Ульянов) Володимир Ілліч
 Ілюшин І. — 88, 136, 145
 Ільїн Вадим Григорович — 19, 48, 52, 53, 74, 76, 77, 81, 86, 100, 111, 113, 129, 133, 159, 161, 165, 166, 168, 177
 Ільчук Павло — 80
 Іюффе Борис — 116, 164
 Іполитов-Іванов Михайло Михайлович — 31, 36, 86
 Ісаєв Олександр — 104
 Ісплатовський Олексій — 194
 Іщенко Юрій Якович — 46, 53, 102, 157, 158
- Йогансен Майк — 78
 Йонкіш Казімеж — 86, 108
- К. М. — 103, 132, 135
 Каарт Дік — 192
 Кабаков О. — 41, 119, 123, 135, 141, 142
 Кабанкін Юрій — 26, 106, 165
 Кабат Джиммі — 198
 Каган Симон Михайлович — 13, 53
 Кадерський В'ячеслав — 98
 Казикін В'ячеслав — 22
 Каз'янський Я. — 100, 119, 135, 149
 Калантарова Ольга Каланторівна — 42
 Калафаті Василь Павлович — 90
 Каліка Осип — 58
 Калінін Михайло Іванович — 64, 165
 Калінін Станіслав Петрович — 19, 53, 54, 55, 166, 167, 169
- Калініченко В. — 41, 143
 Каліш Петро Олександрович — 27, 54
 Каліш Соня — див. Таккер Софі
 Калюжний Володимир — 179
 Камінський Ярема — 188
 Кандат Орест Оскарович — 36
 Кандиба Симон Львович — 14, 26, 32, 46, 54, 55, 84, 161, 167, 169, 183
 Канерштейн Олександр Михайлович — 55
 Канєв Сергій — 39
 Канунников Олексій — 174
 Капер Боб — 192
 Каплун Валерій — 195
 Капран Євген — 71, 160
 Капустін Едуард Андрійович — 55, 98
 Карабиць Іван Федорович — 4, 55, 56
 Каратигін В'ячеслав Гаврилович — 30
 Кардержабек Л. — 15
 Каревич Марек — 21
 Карева Т. — 88, 145
 Карленко Н. — 30, 138
 Карні Харрі — 197
 Кароляк Войчек — 193
 Карпиловський Михайло — 55, 78, 162
 Карпович Володимир — 134, 177
 Картер Рон — 132
 Касаткін К. — 150
 Касаткін Юрій Костянтинович — 44, 55, 65, 76, 83, 113, 123, 125, 159, 160, 163, 164, 166, 169, 170, 177
 Кастелло — 64
 Кастель Рита — 198
 Катаржинський Раймон — 198
 Кау Джон Сід — 192
 Кауфман А. — 176
 Кауфман Леонід Якович — 55, 57, 58
 Кацман В. — 38, 142
 Кацнельсон Валерій — 60, 195
 Качуєв Іван Антонович — 109, 165
 Каширін Станіслав — 175
 Каштелян Сергій Андрійович — 55, 56, 78, 138, 168
 Кей Міккі — 64
 Кемпер — див. Кораллі Володимир Пилипович
 Кемпер Еміль — 63
 Кеннеді-Онассіс Жаклін — 132
 Кенцік Хайрі — 190
 Кервінс Боб — 37, 76, 77, 191

- Кер-Оріо Олів'є — 199
Керусенко Марина Миколаївна — **56**
Кесова Н. — 108, 137
Кесслер Пилип Максимович — 15, 27, 55, **56**, 74, 94, 117, 122, 161, 163, 166, 168, 169
Кидринський Л. — 133
Кизимович Сергій Вікторович — **56**, 160
Киреев Олег — 173, 174, 179, 186
Кирилюк В. — 40, 144
Кириченко Аркадій — 189
Кириченко Олена — 32, 86, 144, 150
Кириченко Юрій Петрович — **57**, 160, 185
Кирсанов С. — 133
Кисельников В. — 176, 177
Кисельов Петро Іванович — 32, 166
Кисельова О. — 64
Кичигін Олег Костянтинович — 11, 27, **57**, 61, 71, 114, 159, 160, 168, 174
Кінг Бі Бі — 131
Кінтос С. — 128
Кіржнер Я. — 141
Кірія Зураб — 173
Кірнос — 18
Кіров (Костриков) Сергій Миронович — 122, 123, 162, 165
Кіт Володимир Іванович — 19, 33, 41, **57**, 63, 92, 112, 114, 115, 118, 134, 159, 161, 167, 181, 185, 188
Клакетт Рюнее — 180
Клебанов Дмитро Львович — 17, 49, 72
Клейнот Віталій — 65
Клименко Н. — 128
Климков Володимир Анатолійович — 19, **57**, 111
Климчик С. — 130
Клівер Жеральд — 198
Клінтон Білл — 29
Клінтон Емма — 190
Кловський Олександр — 175
Клур Борис Маркович — **57**, 165
Клусак Владімір — 180
Ключарьов Ігор Володимирович — 55, **58**, 65, 95, 162, 162, 168, 170
Кнушевицький Віктор Миколайович — 18, 27, 98, 136, 194
Кнюд Жаки — 198
Кобанченко Ростислав Борисович — **58**, 159, 161, 179, 183
Кобець Леонід Олексійович — **58**, 84, 167, 185
Кобзар Микола — 172
Кобилко — див. Симоненко Володимир Степанович
Кобцев Олег — 12
Коваленко Ігор Григорович — **58**
Коваленко Яків — 46
Ковальчук Василь Анатолійович — **58**
Ковзанович Євген Васильович — **59**, 167
Ковпак Зенон Євстахійович — **59**, 162
Коган Олександр Лазаревич — 66
Коган Олексій Вадимович — 12, 26, 28, 31, 35, 39, 41, 56, **59**, 79, 82, 112, 117, 128, 129, 131–138, 140, 143, 144, 147
Кожарський З. — 20, 154
Коженцова І. — 41, 143
Кожоріна Наталія Вікторівна — 5
Козицький Пилип Омелянович — 127
Козін Вадим Олексійович — 68
Козін Валентин — 172
Козлов Микола Васильович — **60**, 74, 86, 103, 164, 166
Козлов Олексій Семенович — 14, 36, 69, 79, 97, 130, 180, 183, 184, 196
Козлов Яким Олексійович — 116
Козляр Сергій — 32
Козунков Ігор — 173, 179
Коксіто Фред — 196
Кокушкін С. — 131
Колбасьєв Сергій Адамович — **60**
Колесник Станіслав Миколайович — **60**, 66, 73, 75, 77, 100, 102, 127, 134, 158, 160, 164, 166, 168, 177, 189
Колесников Валерій Володимирович — 14, 15, 57, 58, **60**, 61, 73, 80, 81, 84, 86, 96, 113, 114, 134, 155, 156, 163, 167, 168, 170, 171, 174–177, 179–184, 186–188
Колесниченко Іван — 46
Колесниченко Ігор — 17
Колесса Микола Філаретович — 24
Коллієр Дж. Л. — 149
Колобродов Володимир Андрійович — 9
Колодуб Жанна Юхимівна — 23, **61**, 62
Колодуб Левко Миколайович — 16, 23, **61**, 97
Коложинський Юрій — 77, 164
Колокольников Володимир Іванович — 111
Колонтирський Олександр Генріхович — 51, **62**, 77, 85, 134, 159, 168, 173, 177, 179
Колтрейн Джон — 132

- Колтун Веніамин Борисович — 62, 71, 138, 162, 164, 166, 167
 Комац Зоран — 199
 Комеда Кшиштоф — 26, 112, 114, 120
 Кондаков Андрій Володимирович — 36, 62, 79, 171–173, 178–182, 184, 199
 Кондон Едді — 112
 Кондратюк А. — 132
 Кондратьєв Валентин Миколайович — 62, 164, 165, 169
 Конітц Лі — 65
 Коннорс Чак — 197
 Конов Пешо — 190
 Коновалов Володимир — 172
 Коновальцев Володимир Федорович — 62, 173, 175, 176
 Коновер Уїліс — 109
 Конопасек Ян — 198
 Конотоп А. — 133, 150
 Конофоський Ришард Йосипович — 15, 63, 159, 163, 169, 182
 Константинов Валерій — 184
 Константиновський Євген Семенович — 63
 Конюс Георгій Едуардович — 18, 31
 Коол Целестіна — 198
 Копман В. — 129
 Копонен Ханну — 30, 156, 180
 Копоть Володимир Миколайович — 63, 155, 177, 188
 Кора Том — 197
 Кораллі (Кемпер) Володимир Пилипович (Фраїмович) — 63, 122
 Коренькова В. — 134, 147
 Корженевський Вадим Олександрович — 20, 64, 159, 165
 Корзаро Мигуель — 198
 Корзіков Микола — 96
 Корія Чік — 66, 132, 141
 Корін Нік — 110
 Кормушин Микола Іванович — 22, 64, 162
 Корнієнко Д. — 147
 Королєнко Володимир Галактіонович — 45, 104, 121, 162
 Король Л. — 100, 149
 Корольов Сергій Павлович — 66, 73, 165
 Короневський Валентин — 108, 169
 Коротков С. — 127
 Короткова Світлана — 80, 146
 Корсак Вадим — 40, 178
 Кортес Хосе Луїс — 191
 Корчагін В. — 174
 Корш-Саблін Володимир Володимирович — 43, 101
 Кос — див. Кос-Анатольський Анатолій Йосипович
 Кос-Анатольський (Кос) Анатолій Йосипович — 24, 64
 Косенко Віктор Степанович — 121
 Костенко І. — 136
 Костенко Ліна Василівна — 103
 Костриков — див. Кіров Сергій Миронович
 Косько Олег Ігорович — 17, 35, 63, 64, 67, 68, 73, 74, 159, 161, 167, 171–175, 183
 Косяков Михайло Борисович — 58, 65
 Кот Пьотр — 188
 Котов Борис Юрійович — 65, 78, 163, 168, 181
 Котовський Григорій Іванович — 19, 94, 105, 109, 122, 162, 168
 Котон Володимир — 185
 Коулз Джонні — 197
 Кофман Аркадій Семенович (Сюневич) — 65
 Кофман Олександр Семенович (Ісай Сюневич) — 65
 Коффі Кароліна — 190
 Кохріхт Фелікс Давидович — 38, 40, 58, 65, 69, 85, 88, 100, 108, 117, 129–131, 134, 137, 141, 144, 145, 148–150
 Коцина І. — 52, 134
 Коцюбинський Михайло Михайлович — 124, 162
 Кочетов Л. — 158
 Кош Мечислав — 82
 Кошель Р. — 25, 133
 Кошман Валерій Юрійович — 66, 159
 Кравець Ніна В'ячеславівна — 66, 161, 178, 181, 184
 Кравченко М. — 38, 142
 Крайнік Йозеф — 136, 199
 Крамер Данило Борисович — 66, 179, 184, 186
 Крамер Джонатан — 102, 156, 197
 Красотов Олександр Олександрович — 18, 66, 158, 163
 Краутгартнер Карел — 198
 Крашенинников Сергій Іванович — 33, 40, 66, 67, 102, 134, 170, 173–175, 186
 Крейнис Михайло — 172, 182, 183
 Кречмер Петр — 199
 Кривий Беніамин (Наум) Абович — 20, 24, 27, 67, 109, 162
 Кривицький Віктор — 28
 Крижанівський Богдан Володимирович — 67, 78, 127
 Крижановська Олександра — 104

- Крижевський Геннадій — 172, 174
Крилов Юрій — 190
Кримов Михайло Євгенович — **67**, 68, 73, 155, 181, 188
Кримова Людмила Василівна — 67, **68**, 155, 181
Крисенко Сергій — 32
Крисько Віктор — 12
Кроді Рон — 186
Кролл Анатолій Ошеревич — 18, 30, 36, 41, 62, 63, 70, 81, 84, 98, 123, 136, 190, 196
Кропінські Уве — 52
Кросбі Бінг — 22
Кроу Білл — 197
Крупа Джин — 112
Крупішев (Бокру, Бокру-Крупішев) Борис Іванович — 45, **68**, 79
Крушельницька Соломія Амвросіївна — 41, 85, 114, 115
Крюков Анатолій Петрович — 12, 163
Крюкова Ольга Віталіївна — **68**, 134, 188
Крючков Сергій — 21
Ксенофонтов Євген — 174
Кубернат Ріхард — 198
Кубицький Вадим — 176
Куделін Петро Федорович — 65, 90, 123, 165, 169
Кудер Фредерік — 198
Кудр — 198
Кудрявцев Борис Георгійович — **68**
Кузик Валентина Володимирівна — 119, 135
Кузін Аркадій Сергійович — 59, **68**, 163, 164, 166, 169, 170
Кузнєцов Олексій — 65, 75, 81, 130, 149, 176, 183, 184, 195
Кузнєцов Юрій Анатолійович — 18, 22, 38, **68**, 69, 106, 134, 155, 156, 175, 178, 182–184, 187, 192
Кузнєцова А. — 76, 138, 148
Кузь Ольга — 184
Куйбишев Микола Володимирович — 119, 163
Кулаков Григорій — 56, 168, 172
Кулакова Оксана Альбертівна — **69**, 82, 134, 173, 176, 177, 179, 182–184
Кулич С.Б. — 30
Кумін Л. — 143
Кунгурцева О. — 70, 134
Кунін Йосип Олександрович — 43
Купер Еміль Альбертович — 105
Курашвілі Тамаз — 175, 176
Курбас Лесь (Олександр Зенон) Степанович — 43, **70**
Куренов Віктор — 95, 164
Курицький Яків Мойсейович — **70**, 105, 162
Куркай Леонід — 95, 164
Курков Г. — 171
Курмаєв С. — 100, 149
Курстак В. — 128
Куртуа Вінсент — 198
Курц Вілем — 95
Курц Ізольд — 92
Курьохін Сергій — 130
Кусевицький Сергій Олександрович — 16
Кутєпов Юрій Васильович — **70**, 163, 165
Кутєв Віктор — 184
Кутєв Олександр — 178
Кущенко Олександр Сергійович — 30, 36, 62, 63, **70**, 87, 159, 160, 163, 171
Кущинський Валерій Вікторович — 35, 65, **70**, 170, 171, 195
Кучеріна С. — 85, 145
Кучеровський Олександр — 68
Кшєнек Ернст — 139

Л. К. — 136
Лаарц Хуго — 136, 192
Лабунін Анатолій — 185
Лабутіс — 69
Лавриненко Станіслав Іванович — 58, **71**, 96, 155, 159, 168, 176
Лавров В. — 136
Лавров Микола Степанович — 75
Лаврова Л. — 42, 143
Лазаревич Серж — 198
Лазарєв М. — 94
Ландесман Н. — 53
Ландсберг Георгій Володимирович — 68, 193
Лаптев Олег Борисович — 36, **71**, 77, 93, 105, 123, 159, 163–165, 169
Ларго — 133
Ларіонов Борис — 20
Лаурінавічус Арвідас — 180
Лаурінавічус Гедімінас — 184
Лебеденко Олександр Володимирович — **71**, 118, 188, 189
Лебєдев В. — 108, 137
Лєваллє Дідьє — 198
Лєвенштейн — 105

- Левиновський Микола Якович — 30, 36, 45, 62, 63, 71, 98, 130, 171, 174, 175, 183, 194, 195
 Левін Гдалій — 174, 175
 Левіт Я. — 108, 137
 Левітан Борис — 116, 160
 Левітін Юрій Абрамович — **71**
 Леглер К.Ф. — 75
 Легран Крістіан — 198
 Легран Мішель — 198
 Ледфорд Марк — 197
 Лежневський В. — 100, 149
 Лезьє Франсуа — 198
 Леймарі І. — 127
 Лейн Бертон — 19
 Ленін (Ульянов) Володимир Ілліч — 43, 58, 71, 77, 87, 90, 94, 96, 97, 111, 118, 134, 162–165, 171
 Леонідов П. — 108, 137
 Леонов В. — 186
 Лепін (Лепінь, Лепіньш) Анатолій Якович — **72**
 Лепінь — див. Лепін Анатолій Якович
 Лепіньш — див. Лепін Анатолій Якович
 Лепіхов Сергій — 185
 Летчерт Ганс — 136, 181, 192
 Леже Рене — 198
 Летов Сергій — 177, 178, 189
 Липовецький Г. — 174
 Лисак Ваня — 136, 199
 Лисенко Микола Віталійович — 4, 15, 16, 19, 23, 24, 31, 33, 43, 48, 54, 63–65, 73, 91, 99, 101, 106, 125
 Лисенко Н. — 145
 Лисенко Олександр Васильович — **72**
 Лисиця Василь Калістратович — 17, 22, 60, 91, 97, 99, 167
 Лисоконь Олександр Петрович — **72**
 Литвин Геннадій Йосипович — 18, 25, **72**, 154, 155
 Литвин Михайло — 175
 Литвинов Олександр Ісакович — 38, **72**, 109, 159, 164, 167
 Литвинський Йосип — 19, 47, 102, 154
 Литвинський Оскар — 111
 Лі Бренда — 22
 Лібкнехт Карл — 12, 26, 35, 59, 64, 70, 73, 76, 77, 79, 93, 105, 106, 116, 118, 123, 138, 162, 163, 165, 167
 Лібмен Дейв — 26, 154
 Лігоцький — 27, 169
 Ліндфорс — 15
 Ліхтенштадт Оскар — 67, 104
 Ліхута Ігор Леонідович — **73**
 Ліхута Леонід Дмитрович — **73**
 Лобачевська С. — 64
 Ловерна Анна — 190
 Логутьюнок Юрій — 194
 Ложечкін Олександр — 178
 Лозинський Орест — 184
 Лозовський Анатолій Максимович — **73**
 Локшин Дмитро — 90
 Лоньон Жан Лу — 37, 76, 77
 Лоос Віктор Григорович — 28, **73**
 Лопанова Олеся — 176
 Лопез Рамон — 198
 Лоуз Х'юберт — 132
 Лубенський А. — 67, 134, 141
 Луді Вернер — 199
 Лукомська І. — 135
 Лук'янов Герман Костянтинович — 30, 34, 71, 117, 131, 175, 195
 Лундстрем Олег Леонідович — 14, 16, 18, 29, 36, 59, 64, 69, 71, 79, 84, 98, 106, 110, 114, 117, 131, 136, 137, 178, 179, 184, 186, 196
 Лунченко Валентина Владленівна — 9, 52
 Лупол Марина — 134
 Лучко В. — 127
 Любашевський Йосип Григорович — **73**
 Любченко Олександр Іванович — 21, 67, **73**, 159, 161, 169, 170, 172, 173, 177, 187, 188
 Людвиковський Вадим Миколайович — 16, 29, 117, 194
 Людкевич Станіслав Пилипович — 24, 101
 Людмер Борис Давидович — 19, **74**, 111
 Лялін П. — 19, 92, 133, 134
 Лятошинський Борис Миколайович — 35, 55, 91, 121
 Ляховський Генріх — 74, 93
 Ляшенко Валентин Антонович — **74**, 123, 161, 166, 169
 Ляшенко Геннадій Іванович — 49
 Ляшенко Іван Федорович — **74**
 Львов Олександр — 108, 159
 Льюїс Джон — 121
 Льюїс Мел — 65, 197
 Мавісакалян Мелік — 175
 Магазінер Яків Самійлович — 110
 Маградзе Отар — 176, 179, 191
 Мадія Олександр — 92
 Маєвський Генрік — 193

- Мажуков Олексій Сергійович — 63
Майборода Платон Іларіонович — 66
Майер Карл — 192
Макар З. — 199
Макаров Владислав — 178
МакГіллероу Джим — 191
Макєєв Ю. — 24, 133, 135
Маковецький Олексій — 172
Макович Адам — 130, 193
Максвелл Джим — 197
Максимов Г. — 130
Максименко О. — 33, 144
МакФеррін Боббі — 132
МакХью Джиммі — 58
Малагамба Серджіу — 196
Малецький Роман — 173, 181
Малишев Юлій Володимирович — **75**, 81, 127, 149
Маліченко Микола Григорович — 130, 150
Малков Микола Петрович — 60
Малліген Джеррі — 121
Маллорі Д. — 133
Малнек Метті — 58
Малюкова Тамара Степанівна — 66
Малько Микола Андрійович — **75**
Мамушев Ігор Іванович — **75**
Маневич І. — 40, 144
Манжелей Михайло — 46
Маницька Олена — 172
Манілов Володимир Олександрович — 60, 66, **75**, 81, 102, 127, 128, 131, 132, 148, 149, 158
Мансікка-Ахо Томмі — 52, 103, 112, 155, 156
Манукян Сергій — 18, 69, 117, 176, 180, 184, 196
Маргулян Арнольд Евадійович — 93, 132
Марджанішвілі Коте — 29
Маркитанов Дмитро — 178
Марков Юхим Зейлікович — 9, 43, **75**, 76, 125, 139, 158
Маркова В. — 41, 140
Маркс Карл — 91
Марсаліс Уінтон — 132
Марсалл Армандо — 197
Мартінов — 33, 106, 128, 135, 143
Марун Федір — 77, 159
Марущенко Віктор — 69, 106
Марховський Володимир Абрамович — 12, 17, 26, 35, 59, 64, 65, 73, **76**, 77, 93, 105, 116, 118, 123, 138, 161, 163, 165, 171, 174
Марченко Валерія — 178
Марченко О. — 141
Маршалл Джек — 132
Маселі Бернард — 193
Маслак Кешаван — 22, 176, 180
Маслов Е. — 128
Масляник Євген — 172, 173
Матвєєв Михайло Олександрович — **76**
Матвієнко Сергій — 32
Матвійчук А. — 31, 143
Маттіс — 94
Матяха — 198
Махін Петро — 104
Махно Григорій — 188
Махонько Віктор Іванович — 19, **76**
Мачикін Володимир — 116, 160
Мачнев Андрій — 180–182
Мачулін Віталій Михайлович — 74, **77**, 188
Медведовський Віктор Леонідович — **77**
Медведев Володимир — 40
Медвідь Вадим Володимирович — 18, **77**, 85, 155, 182, 188
Медінцев Владислав Васильович — **77**, 90, 97, 159, 163, 170
Медко Михайло — 20, 44, **78**, 166
Меєров Д. — 137
Меєрович Семен — 46, **78**
Мейз Лайл — 197
Мейсон Род — 192
Мейтус Юлій Сергійович — 9, 67, 70, **78**, 105, 127, 134, 158, 162
Мелах О. — 56, 140
Мелешко В. — 140
Меліченко В. — 133, 136
Мелконов Альберт — 171, 172
Мелькунов Сергій Омелянович — **78**, 164
Мельник О. — 33, 144
Мельниченко Ю. — 142
Менакер Олександр Семенович — **79**
Мендельсон Фелікс — 122
Мервольф Р. — 13
Метіні Пет — 132, 197
Мещанчук (Чабан) Іван Михайлович — **79**
Мирейко А. — 117, 146
Миронова Марія Володимирівна — 79
Мисовський Валерій Семенович — 60, 109, 171

- Митник Аркадій — 100
 Михайлов Анатолій Михайлович — 51, 65, **79**, 155, 177
 Михайлов Костянтин Миколайович — 55, 61
 Михайлова Ельвіра Іванівна — **79**, 171, 174
 Михновецький Володимир Валентинович — **79**, 80, 155, 161, 171, 178
 Міджіані Арман — 198
 Мійо Даріус — 31
 Мілевський Валерій — 89
 Мілівосвич Раде — 199
 Міллер Владимир — 178
 Міллер Гленн — 34, 121, 137, 150
 Міллуорд Етель — 190
 Мілявський Олег — 194
 Мінерв Гарольд — 197
 Мінкін Леонід Борисович — 41, 42, 48, 61, **80**, 128, 134, 143, 150
 Мірзоян Аркадій Амаякович — 17, 79, **80**, 93, 116, 164, 165, 168, 169, 171, 174
 Мірський В. — 133
 Мітчелл Айворі «Дуайк» — 197
 Мішель Метью — 190
 Мішин Володимир — 179
 Міщенко Віктор — 21, 164
 Міщенко Юрій — 21
 Мозгова В. — 33, 133
 Мозговий Сергій — 175
 Молдавський Михайло Ісайович — 72, 110, 166
 Молленхоф Білл — 36
 Молотков Володимир Олексійович — 18, 60, 61, 66, 75, **80**, 81, 84, 113, 148, 149, 155, 156, 166, 167, 174, 187, 188
 Монгіа Хуан — 191
 Монро Франк — 198
 Моралес Карлос Еміліо — 191
 Моргун Олександр Петрович — **81**, 96, 162
 Мордкович Леонід — 183
 Мордухаєв Семен — 133
 Мороз С. — 177
 Морозов Євген — 20
 Морозов Ігор Володимирович — **81**
 Морозов Юрій — 52, 103, 111, 155, 156
 Моряченко В. — 129, 131
 Москвичів Йосип Васильович — 15
 Моцарт Вольфганг Амадей — 59, 132
 Мулявін Володимир Георгійович — 44
 Муняк Януш — 193
 Муратова Вікторія Іванівна — 33, 79, 131, 144, 147
 Мусієнко Михайло — 14, 161
 Мусоргський Модест Петрович — 125
 Мустафа-заде Азіза — 128
 Мустафа-заде Вагіф Азізович — 16, **81**, 118, 128, 175, 190
 Мустафа-заде Ельза — 175
 Мутен Луї — 198
 Мутен Франсуа — 198
 Мутшпіль Крістіан — 190
 Мюррей Фред — 192

 Н. Ц. — 147
 Набіхт Тео — 176, 180
 Надбережна І. — 147
 Надеїнський Є. — 57
 Надірашвілі Г. — 118
 Назаренко Марина — 173
 Назаретов Кім Аведикович — **82**, 165, 175, 176, 179, 184
 Назаретов Петро — 173, 176
 Назаров А. — 117, 131
 Назарук Ігор Миколайович — **82**
 Найдич Дмитро Юрійович — 60, 70, **82**, 85, 134, 159, 169, 170, 173, 176, 177, 179
 Найссоо Тину — 175, 191
 Найссоо Уно — 139
 Намисловський Збігнєв — 130, 193
 Намчілак Саїнхо — 184
 Наровська В. — 176, 177
 Народецький Зіновій Борисович — 40, **82**, 83, 167, 177
 Народицький Вадим — 188
 Наумов — 54
 Наумов Володимир Олександрович — 18, 45, **83**, 100, 123, 167, 168
 Начков Радко — 190
 Невзгляд Людмила Іванівна — **83**
 Невінчана Тамара Сергіївна — 81
 Нежданова Антоніна Василівна — 15, 23, 31, 38, 58, 59, 66, 68, 70, 84, 89, 103, 106, 110, 115, 116, 119, 121, 182, 183
 Нежигай Олександр Миколайович — 37, 142
 Нейгауз Генріх Густавович — 12
 Нейгауз Густав Вільгельмович — 78
 Нейгауз Станіслав Генріхович — 82
 Неймар Б. — **83**, 156, 168

- Некрасова М. — 41, 144, 147
Некрич Михайло — 172
Немерцев В'ячеслав Захарович — 21, **83**, 167
Немировський Рюрик Мар'янович — 81
Неппер Джиммі — 197
Несененко Л. — 124, 141
Нескреба Ігор — 188
Нестеренко Олег Борисович — 119, 163
Нестеров Олександр Петрович — **83**, 107, 111, 120, 124, 161, 177, 178, 188
Недзеля Яцек — 193
Неженцева-Жоліна Валентина Вікторівна — 45, **84**
Низкодуб Сергій — 185
Никоненко Юрій Павлович — 91
Нізюрський М. — 25, 133
Нікітін Володимир Захарович — 96, 123, 164
Нікітін Олександр — 36, 171
Ніколаєв Б. — 38, 142
Ніколаєв Д. — 88, 145
Ніколаї Рене — 198
Ніколенко Юрій — 116
Ніколов Веселін — 190
Ніконов Володимир Степанович — **84**, 168, 188
Ніпер Джиммі — 197
Новичков А. — 185
Новичков Микола — 179
Новіков В'ячеслав Георгійович — 61, 65, 81, **84**, 113, 155, 156, 177
Новосельський Олександр Євгенович — **84**, 140, 159, 163, 168, 177, 182
Новосільцев Леонід Володимирович — **84**
Ногейра А. — 127
Носов Володимир Миколайович — **85**
Носов Геннадій — 171
Носов Костянтин — 32
Носов Л.І. — 127
Нусом Том — 197
Ньюмен Джо — 197
- Овсянников Сергій Олександрович — 77, **85**, 155, 160, 168, 178
Овчарова Наталія — 180, 184, 186
Оганесян Татевік — 129, 130, 175, 176, 183, 191, 195
Озеран Валерій Володимирович — **85**
Окунь Михайло — 175, 195
Олейнічак Анджей — 193
- Олександров К. — 17, 140, 150
Олесь Олександр — 24
Олефіренко Костянтин Петрович — 111
Олійник Степан Іванович — 137
Омельченко Олександр — 32
Онищенко Євген Іванович — **86**
Орбелян Костянтин Агапаронович — 29, 41, 80, 84, 103, 123, 136, 191
Орехов Аркадій Аркадійович — **86**, 87, 108, 120, 159, 160, 181, 188
Оридорога Леонід — 46
Орлов Віктор — 97
Осадчий Віктор Павлович — 26, 119, 167
Осадчий Олександр Пилипович — 16, 76, 79, 81, 120, 168
Осика Леонід Михайлович — 103
Осинов А. — 173, 174
Основинов Олександр Якович — 86, 131, 195
Осокіна А. — 131
Остін Чарлі — 76, 77, 191
Остреров Сергій Леонідович — 40, 83, **86**, 159, 161, 166, 168
Островський Аркадій Ілліч — 66
Островський Володимир Аронович — 41, **87**, 96, 142, 164, 167, 171
Островський Г. — 108, 137
Остроухов Володимир — 173
Отієва Ірина — 131
Откидач В.М. — 148
Охріменко Василь Іванович — 73
Очал Бурхан — 52, 155
Оявере Пел — 191
- П. В. — 140, 149
Павелка Йозеф — 199
Павлов Олександр — 176
Павлов Юрій Іванович — 86, **87**
Пакіне Андре — 198
Пакіне Мішель — 198
Паламарчук Юрій Валентинович — **87**, 105, 168, 173
Палій Олександр — 55, 95, 162
Панов Микола — 186, 195
Парадович Сергій — 17
Парієв Сергій Миколайович — 15, 49, **87**, 181, 182
Парма Едуард — 198
Парунакян Ашот — 179, 184

- Парфьонов Юрій — 178, 189
 Пархоменко Ольга Михайлівна — 53, 157
 Пархомов Сергій Іванович — 66, 75
 Пасевич-Роділес Ірина — 172
 Пасічник — 51
 Пасічник Володимир — 184
 Паскаль Вадим — 32
 Пасторіус Жако — 30, 113
 Патітуччі Джон — 65
 Патока Бер — 22
 Пауелл Баден — 128
 Паулус Тійт — 60, 173, 175, 176, 183, 191
 Пашинський Володимир — 178
 Пашков Петро Олександрович — 23, 51, 63, 72, 77, 79, 81, **87**, 88, 111, 134, 155, 156, 158–160, 168, 177, 178, 181, 182, 185, 188
 Певзнер Костянтин Григорович — 29, 111
 Педерсен Сергій — 191
 Пейсахов Д. — 111, 124
 Пейтон Бентон «Бенні» — 196
 Пеккер Михайло — **88**
 Пекшев Віталій — 188
 Пельц Яцек — 193
 Пембертон Білл — 197
 Переверзев Л. — 100, 149
 Перевозников Вадим — 184
 Перевозченко В. — 41, 144
 Періш Ден — 196
 Перко Юккі — 186
 Персіц Анатолій Михайлович — **88**, 98
 Петербурзький Голд — 193
 Петербурзький Єжи — 193
 Петін Юрій — 22, 77, **88**
 Петренко Ігор Сергійович — 22, 25, 32, 37, 53, 60, 64, 68, **88**, 89, 97, 100, 138, 159, 162, 163, 165
 Петриненко Тарас Гаррінальдович — 111, 160
 Петрі Егон — 95
 Петров А. — 30, 138, 139
 Петров Євген — 21
 Петров І. — 100, 117, 128, 131, 136, 137, 149
 Петров Олег Миколайович — **89**
 Петров Олександр — 131, 175, 194
 Петров Юрій — 43, 110, 166
 Петрова Тетяна — 182
 Петрович Бошко — 199
 Петрович Войтек — 105
 Петропавловський О. — 150
 Петросян Армен — 173
 Петросян Костянтин Грантович — 129, 139
 Петрусь Василь Васильович — 16, 20, 22, 45, 48, 54, 55, 60, 74, 76–78, 80, **89**, 90, 93, 95, 97, 99, 101, 113, 125, 162, 164, 166, 168, 169
 Петрухін Петро — 175
 Петрушенко Віктор Миколайович — 38
 Печеніга-Углицький Павло — **90**
 Песін Яків — 46
 Песочникова — 41, 142
 Петухов Олексій — 32
 Пивоваров Леонід Ізраїльович — **90**, 159, 163
 Півак Юрій Миколайович — 12, 17, 70, **90**, 105, 164, 165, 171
 Півень Юрій Миколайович — **90**
 Півник Матвій Аркадійович — 87, 165
 Підгорецький Володимир — 74
 Пікарт Ладіслав — 198
 Піковський Леонід Львович — 72, 110, 160
 Піларова Ева — 199
 Пілліроог Аарво — 176, 179
 Піневич Євген — 59, 168, 181
 Пірумов Олександр Іванович — 34
 Пістон Уолтер — 16
 Піщиков Олександр — 171, 180
 Пла Енріке — 191
 Платон — 33, 144
 Платон Григорій — 92
 Пледі Луї — 122
 Плотников Олег — 175
 Плухачек Іво — 199
 Повзун Микола — 183
 Повітря С. — 56, 140
 Погодічев Валерій — 98
 Погорецький Богдан — 32
 Подберезський Д. — 100, 149
 Подгорнік Альберт — 199
 Подолян Олександр Володимирович — 4, 9
 Познанський Петро — 138
 Покотилів Анатолій — 184
 Покрасс Данило Якович — **90**, 91
 Покрасс Дмитро Якович — 90, **91**, 137, 194
 Покрасс Самійло Якович — 31, 90, **91**
 Пол Еммануель — 197
 Поллак Бен — 34

- Половина Валерій Володимирович — 91, 108, 160, 161, 168, 177, 182
Полоз Микола Григорович — 91
Полонська Г. — 41, 130
Полонський Артур Моріцович — 31, 91
Полтавський Олександр — 182
Полтарев Петро В'ячеславович — 39, 132, 140, 148
Полторак Борис Дмитрович — 28, 91
Поляков Геннадій — 85, 160
Поляков К. — 93
Полянський В'ячеслав Анварович — 19, 33, 91, 92, 134, 155
Полянський Тимур В'ячеславович — 92, 155
Пона Костянтин — 80
Пономаренко Владислав — 186
Пономаренко І. — 56, 140, 150
Пономарьова Валентина — 69, 184, 197
Понтіджа Клаудіо — 190
Попек Кшиштоф — 180
Постишев Павло Петрович — 19, 20, 24, 45, 67, 97, 121, 162
Поше Джон — 82
Преображенський В'ячеслав — 186
Престон Едді — 197
Прибик І. — 132
Присняк Олег — 185
Присняк (Рабинович) Ігор Володимирович — 92, 117, 160, 173, 175, 179, 182
Прихожай Володимир Іванович — 92, 159, 169, 178, 185
Пріцкер Давид Абрамович — 92
Прозоров Андрій — 182
Прокіп Євген Григорович — 92, 188
Прокоп Рассел — 197
Прокопек Володимир — 14, 161
Прокопчук І. — 39, 148
Прокоф'єв Сергій Сергійович — 38, 61
Пронін С. — 106, 135
Проскурін Сергій Георгійович — 31, 179
Прус Люція — 193
Пруслін М. — 110
Прядко В. — 85, 129, 145
Пташко Леонід — 176, 177, 179, 184
Пугач Олександр — 46
Пуерто Карлос дель — 191
Пустельник Л. — 134
Путятин Олег — 173, 177, 182
Пушен Григорій — 177
Пушкін Олександр Сергійович — 25
Пшеничников Володимир — 20
Пшибилович Кшиштоф — 193
П'ятницький Митрофан Юхимович — 68
П'яццола Астор — 49
Рабинович — див.Присняк Ігор Володимирович
Равицький Н. — 150
Радзевич Т. — 148
Радинський Михайло — 181
Радчук В. — 38, 100, 148, 149
Разумик Анатолій Іванович — 65, 93
Райков А. — 88, 108, 131, 137, 145
Ракха Алла — 191
Рамазанов Наркет — 52, 189
Ранг Олександр Григорович — 105
Раннапп Рейн — 175
Раско Жо — 198
Раско Марсель — 198
Рафф Уіллі — 197
Рахманінов Сергій Васильович — 25, 82
Раш Джек — 174
Ращенко Н. — 37, 76, 124, 138, 142
Ребенко Ю. — 181
Ревуцький Левко Миколайович — 121
Редінг Вілма — 190
Резевський Зігурд — 179, 183
Резицький Володимир — 131, 174–177, 179, 183, 196
Резницька Ірина Марківна — 188
Резницький Марк Йосипович — 19, 28, 34, 53, 66, 68, 74, 81, 84, 93, 111, 155, 159, 160, 168, 188
Рейнен Ян — 68
Рейнер Фріц — 16
Рейт Ірена — 24
Релін Віктор Емільович — 93, 105, 164
Рембо Артюр — 49
Реммел Тааво — 173, 183
Ренський Борис Борисович — 30, 42, 45, 54, 68, 86, 93, 105, 107, 138, 169, 194
Решко Анатолій — 185
Резников Давид — 46
Резников Павло — 46
Резников Я. — 94, 138
Рибак М. — 88, 138
Ривкін Семен Миколайович — 94, 163, 164, 167
Ригін Степан Васильович — 94

- Рижко Анатолій — 172
 Рильський Максим Тадейович — 74
 Римський-Корсаков Микола Андрійович — 19, 21, 68, 75, 114, 116
 Ричков Борис Миколайович — 30, 70
 Рімон Райне — 180
 Рінгвуд Рон — 133, 197
 Річ Бадді — 65
 Річард Гофф — 136, 190
 Робер Ів — 198
 Робсон Поль — 196
 Родбі Стів — 197
 Родд Вейланд — 41
 Родзинський Артур — 16
 Родіонов Яків Сергійович — 78, 167
 Родович Петр — 86, 108
 Рождественський Всеволод Петрович — 46, 55, **94**, 162
 Рожок Микола — 173, 174
 Розанов Анатолій — 21, 161
 Розбеглова Т. — 115, 135
 Розенберг Віталій — 83, 120, 124
 Розенкер Петро Семенович (Пінкус Шалимович) — 19, **94**, 97, 110, 122, 162, 166–168
 Розенфельд Яків Йосипович — **94**
 Рознер Адольф (Едді) Гнатович «Джек» — 26, 29, 45, 62, 65, 84, **94**, 98, 137, 162, 190, 194
 Рокл Рудольф — 198
 Романенко Г. — 141
 Романов Д. — 146
 Романчук Б. — 88, 145
 Романько В. — 39, 146
 Ромм Михайло Ілліч — 22
 Рославець Микола Андрійович — 90
 Росточкий Олександр — 184, 186
 Ротару Софія Михайлівна — 105
 Роттенберг Нед — 197
 Рохлін Євген — 122, 170
 Рубан Валерій Петрович — 38, **95**, 160, 163, 165
 Рубі Георг — 136, 184, 192
 Рубінштейн Л. — 41, 42, 130, 143
 Руденко А. — 182
 Руденко О. — 132
 Рудий Микола Васильович — 58, **95**, 135
 Рудін І. — 69, 134
 Рудницький Антін — **95**
 Рудяченко Олександр Іванович — 31, 38, 39, **95**, 129–132, 134–137, 143, 147, 148
 Рукавицина Ірина Миколаївна — 24, **95**, 135, 185
 Рукомойников Олександр Валентинович — 28, 73, 86, **95**, 170, 185, 188
 Рура Михайло — 174
 Русанов Ю. — 42, 143, 147
 Рушковський А. — 135
 Рюегг Матіас — 190
 Рябич Борис Михайлович — **96**
 Рябов Андрій — 62, 179, 180, 184
 Рябов Ігор Михайлович — 82
 Рябов Олексій Пантелеймонович — **96**
 Рязанцев Вадим — 65, 160, 177

 С. — 134, 139
 С. П. — 146
 Саарсалу Лембіт — 129, 175–177, 191, 196
 Сабат Ігор Антонович — 22, 23
 Савицький Віктор — 46
 Савінов Б. — 139
 Савшинський Самарій Ілліч — 53, 71
 Саді — 192
 Сажнев Анатолій Петрович — 14, 61, 71, **96**, 155, 164, 168, 174
 Саксонська А. — 106, 135
 Саксонський Лев Якович — **97**, 104
 Сакун Вадим Павлович — **97**
 Самітов Анатолій Каримович — 28, **97**, 159
 Самойленко Василь — 97
 Самохвалов Григорій Никифорович — **97**
 Самсонова Лариса Михайлівна — **97**, 181
 Самхарадзе Віталій — 179
 Саншайн Маріон — 30
 Сапелюк Володимир Романович — 38, 58, 71, **96**, **97**, 164, 169, 175, 176
 Саратовська Алла Аркадіївна — 38
 Саснаускас Скірмантас — 173
 Сасс-Тісовський А. — 13
 Сасько Геннадій Михайлович — **97**
 Саульський Юрій Сергійович — 16, 26, 30, 36, 70, 89, 98, 131, 184, 194
 Сафаров Анатолій Михайлович — **98**
 Сафонов Володимир А. — **98**
 Сафонов Ігор — 179
 Свентон Ллойд — 82
 Свиридов Олег Микитович — 73, **98**, 125, 159, 169

- Свінгл Уорд — 135
Свірський Рудольф Олександрович — 19, **98**, 162
Седовін Костянтин — 176
Сейер Сінтія — 132, 146, 184
Сейл Еммануель — 197
Селезньов Валерій — 27, 71, 114
Семененко Григорій — 184
Семенов В'ячеслав — 40
Семенов Є. — 100, 149
Семенов Олексій — 22, 156, 194
Семиволос Н. — 40, 144
Сен Продьод — 191
Сендидж Деніс — 190
Сепе Моймір — 199
Сергеев Ігор Валерійович — 55, 83, 88, **98**, 114, 125, 159, 169, 177
Сергеев Сергій — 59, 160, 179
Сергеев Федір Андрійович — див. Артем
Сергейчик Анатолій — 67, 104
Серджіо Сальваторе — 128
Серебряков Г. — 130
Серебряков Павло Олексійович — 19
Серебряний Михайло Осипович — **98**, 148
Середа Григорій — 108, 164
Середницький С. — 41, 140
Середнянський О. — 41, 142
Серчінгер Сезар — 31
Серьогін Анатолій Миколайович — 28, **98**, 185
Сете Бола — 128
Седушев Анатолій — 118
Сигалов Юрій Борисович — 30, 35, 79, **99**, 165
Сидоренко А. — 62, 138
Сидоренко М. — 149
Сидоряк Юрій Васильович — **99**, 163
Сизов Володимир — 174
Сизов Олександр Миколайович — **99**, 181
Сизоненко О. — 137
Силантьєв Юрій Васильович — 29, 117
Симоненко (Кобилко) Володимир Степанович — 3–5, 7, 9, 11, 19, 24, 38, 44, 48, 56, 81, 88, **99**, 100, 103, 107, 110, 124, 127, 128, 131, 139, 140, 148, 149, 158, 164, 166, 170
Симонов Ігор — 172
Синельников Микола Миколайович — 122
Синько Віктор Васильович — 65
Сироткін Юхим Бенціонович — **100**
Сігер Нік — 183, 192
Сікорська Ірина Михайлівна — 52, 134
Сілін Ігор — 189
Сілкін Юрій Іванович — **100**, 160
Сіміч Войслав — 199
Сімонс Мойсес — 30
Сімс Зут — 197
Сінатра Френк — 117, 132
Сінгер Лі — 197
Сіончук Олександр — 184
Сірілл Ендрю — 132, 192, 197
Скачко Федір Іванович — **101**
Скибін Володимир — 173, 174, 179
Скіт Білл — 88, 182, 186
Скляренко Володимир Михайлович — 67, 78
Сковрон Януш — 193
Скоморовський Абрам Борисович — **101**
Скоморовський Йосип (Юзеф) Борисович — **101**
Скоморовський Олександр Борисович — **101**
Скоморовський Яків Борисович — 43, 53, 64, **101**, 107, 122, 194
Скорик Мирослав Михайлович — 47, 49, 52, 55, **101**, 102, 106, 154
Скотт Джеррі — 190
Скрипак Євген — 32
Скрипка Роман — 105
Скрипник Микола Олександрович — 40, 106
Скуратовський Сергій Іванович — 22, 23
Скутецький Отто — 198
Скшек Йозеф — 176
Слісаренко Олекса Андрійович — 24
Смага Костянтин Михайлович — 22, 60, 75, 81, **102**, 149
Смекалін В. — 94, 139
Сметанін Сергій Іванович — **102**
Сметачек Іван — 199
Сметачек Павел — 199
Смикова Оксана Анатоліївна — 24
Сміт Джон «Крікет» — 196
Сміт Ларрі — 186
Смоляк Михайло Юхимович — **102**
Собко Ігор — 17, 73
Соболевський Ісак — **102**
Соболев Анатолій — 195
Сойка Станіслав — 193
Сойфер Яків — 46
Сокол Олександр Вікторович — 144
Соколов В. — 115, 135

- Соколов Костянтин Михайлович — 79, **102**, 164
 Соколов Микола Олександрович — 105
 Солнцев В'ячеслав Анатолійович — **102**, 103, 178
 Соловійов Андрій Еріхонівич — 100, 109, 149, 180
 Солтис Адам Мечиславович — 101
 Соляник Володимир Іванович — 52, **102**, 103, 111, 135, 155, 156, 160, 161, 166, 182, 185, 189
 Сороченко Володимир — 12, 188
 Сосис К. — 100, 130, 149, 150
 Сосновська Жанна — 178
 Сосс Атті — 199
 Сосюра Володимир Миколайович — 24
 Соха Вольфганг — 21
 Спектор Фелікс — **103**, 174
 Спенієр Маггсі — 112
 Співак Олександр — 182, 183
 Стаднюк А. — 82, 134
 Сталін (Джугашвілі) Йосиф Віссаріонович — 62, 138
 Станко Олександр Олександрович — **103**
 Станкович Євген Федорович — 47, 81
 Старостін В.М. — 98
 Стасенко Сергій — 18, 69
 Статковський Роман — 22
 Стельмах Йосип — 22, 167, 193
 Стельмашенко Олександр Олександрович — 150
 Степаненко Іван Федорович — 28, 163
 Степанов Юрій Миколайович — 53, 90, **103**, 119, 167
 Степанова Ганна — 182
 Степановський Леонід Іванович — 60
 Степанченко Галина Василівна — 100, 139
 Степанян Адольф Тайкович — 28, **103**
 Степт Семмі — 20, **103**
 Степурко Олег — 184
 Стеценко Володимир Володимирович — 102, **103**, 178
 Стеценко Кирило Григорович — 19, 25, 38, 47, 62, 75, 81, 83, 85, 86, 88
 Стеценко О. — 41, 144
 Стеценко С. — 33, 40, 67, 102, 133, 134, 140, 146, 147
 Стінг — 128
 Столярський Петро Соломонович — 27, 54, 56, 67, 98, 110, 135
 Страуме Егіл — 172
 Стрейзанд Барбра — 117
 Стрейхорн Біллі — 43, 76, 139
 Стрельченко Костянтин — 181
 Стрижевський О. — 138
 Стрижовський Ян — 199
 Стрілець-Стрілецький Георгій Борисович — **103**, 160, 166, 178, 189
 Стюарт Алонсо — 197
 Субботін Олег — 32
 Судані Махмуд — 177
 Сурін Лайоне — 198
 Суханова С. — 108, 137
 Сухих Олександр — 179
 Сухін Володимир — 80
 Сухомлинов І.І. — 68
 Сухорослов Валерій — 173, 174
 Сцеранський Кшиштоф — 193
 Табакін Лу — 65
 Табаков Михайло Інокентійович — 68
 Табачников Модест (Манус) Юхимович — **104**
 Табунчик Сергій — 85
 Таїнкіна Надія — 173
 Такач Карло — 199
 Таккер Софі (Каліш Соня) — **104**
 Талісман Йосип — 46
 Талісман Лев Олександрович — **104**, 105, 162
 Тамбовцев Леонід — 87, 166
 Танєєв Сергій Іванович — 31
 Танін О. — 38, 117, 142, 146
 Таннер Кріс — 189
 Танцюра Євген Федорович — 9, 19, 20, 26, 97, 103, **104**, 116, 162, 167, 169
 Таперечкін Володимир — **105**, 108, 166
 Тараненко Іван Іванович — **105**, 159
 Тарасов Володимир — 69, 129, 174, 179, 183, 184, 192, 197
 Тарновський Сергій Володимирович — 90
 Тартаковський Семен Миколайович — 78, **105**, 158
 Тахтаулов Г. — 93
 Ташлик Григорій — 20
 Тебар Чімо — 82, 174
 Тейлор Вікторія — 78, 105, 196
 Тейлор Малколм — 197
 Тельманов Дмитро — 182
 Тепер Віллі Мойсейович — 46, **105**, 165, 166
 Тепер Євген Вільямович — 9, 46, **105**, 138
 Теплицький Леопольд Якович — 13, 79, **105**, 121
 Терентьєв Сергій Володимирович — 69, **106**, 109, 135, 155, 156, 182–184, 187

- Терещенко Н. — 40, 144
Термен Лев Сергійович — 121
Тешемахер Френк — 112
Тимофеев Павло Олександрович — 53
Тимохін Микола — 185, 186
Тимошенко Семен Олексійович — 43, 101
Тимошенко Юрій Трохимович — 56, 95, 135, 161
Тимшин Віталій Іванович — **106**, 170
Титаренко Федір Павлович — 15, 59, **106**, 160, 166, 168, 179, 180
Тичина Руслан — 32
Тишков О. — 146
Тищенко І. — 76, 138
Тіпаков Костянтин — 32
Тітяєв Андрій Борисович — **106**, 170, 185
Тіц Борис Борисович — 13
Тіц Михайло Дмитрович — 61
Тішкус Юозас — 192
Ткаченко А. — 94
Ткаченко Ольга — 189
Тобайас Чарлз — 20
Товстуха Петро Євгенович — **106**, 107, 178
Токарев Ю. — 149
Толкачов Володимир — 60
Толмачов Рубен — 80
Толстов Іван Сергійович — **107**
Тома Моріс — 198
Томас Уорзіа — 197
Томек Владімір — 198
Томпсон Рандалл — 16
Торме Мел — 22
Торні Норріс — 197
Тортіллер Франк — 190
Тоубін Володимир — 194
Травка Н. — 30, 138
Трафова Ельвіра — 175, 176, 183, 195
Трач Володимир — 80
Трифонов Олександр — 84
Тропіс Йосип — 22
Тротц Моніка — 190
Трофимов Сергій — 17, 174
Трохименко В. — 117, 146
Трульяр А. — 100, 149
Тукало Валерій — 180, 181
Тулянцев А. — 142
Тутковський Микола Аполлонович — 121
Уайлдер Джо — 197
Уайтмен Пол — 36
Уейн Мейбл — 30
Ужаков Валерій — 178
Уїлсон Тедді — 197
Уільямс Дейв — 197
Уільямс Курт — 197
Уільямс Куті — 197
Уільямс Мел — 189
Уінтер Пол — 132
Уїтерс Френк — 13, 78, 105, 121, 132, 196
Українка Леся — 13, 19, 23, 26, 32, 66, 97, 168
Ульянов — див. Ленін Володимир Ілліч
Ульяновський А. — 54
Унт Тойво — 191
Уорнер Том — 133, 197
Уоррен Гаррі — 19, 58
Уоррен Джефф — 52, 155
Уорст Рене — 191
Уоткінс Тоні — 197
Урбан Кодар — 199
Урбаняк Міхал — 113
Урфф Хеннер — 180
Усачов Олег Леонідович — 17, 105, **107**, 163, 165
Успенський Юрій — 28, **107**
Утіні Коретті — 13
Утьосов (Вайсбейн) Леонід (Лазар) Осипович — 12, 14, 16, 18, 22, 23, 26, 29, 32, 33, 36, 39, 43, 53, 55, 58, 60, 62, 66, 69–71, 73, 76, 77, 80, 82, 86, 88, 96, 101, 104, 106, **107**, 108, 111, 117, 119, 121, 128, 137, 145, 146, 183, 184, 193–195
Ухов Д. — 100, 149
Учанін Валентин Миколайович — 19, 86, **108**, 135, 138, 140, 147, 173, 188
Фаєрман Олександр Аронович — 87, 96, **109**, 165
Файн Григорій — 98, 179, 195
Файнбойн Ігор — 172, 175
Файншмідт Леонід Вульфівич — **109**
Фальковський — 88
Фаркаш Олександр — 172
Федорова Т. — 138
Фейєртаг Володимир Борисович — 9, 42, 100, 106, **109**, 135, 143, 149
Фейн Семмі — 19
Фелдмен Віктор — 29, 197

- Фельдман — 198
 Фельдман (Алфімов) Олександр Якович — **109**
 Фергюсон Джон — 133, 189
 Фергюсон Мейнард — 117, 138
 Ферлеш Мілан — 199
 Фіан Бумі — 190
 Фіготін Борис Семенович — 9
 Філатов А. — 31, 144
 Філатова Галина Леонідівна — 14, 131, 175, 176, 195
 Філіпп Людо — **109**, 162
 Філіппов Євген Михайлович — 63, **109**, 161, 163, 166, 167
 Фільштейн Софія Яківна — 81
 Фінберг Михайло Якович — 44, 116, 123, 189
 Фісгоф — 122
 Фітцджералд Елла — 133
 Фішер Манні — 192
 Фішер Олександр Еммануїлович — 66, 131, 179, 184, 189, 194
 Фліт Харитон Львович (Хацкель Ельйович) — 102, **109**
 Фой Річард — 198
 Фокін Євген Олександрович — 40
 Фолмер Ніколас — 198
 Фомін Станіслав — 178
 Фоміна Алла — 114
 Фонов Сергій — 84, 159, 185
 Франко Іван Якович — 67, 78, 94, 124, 169
 Фрейдлін Ян (Яків) Михайлович — **110**
 Френкель Ян Абрамович — **110**
 Фрід Оскар — 31
 Фрімен Бад — 112
 Фроск Джон — 197
 Фрумкін Борис — 194
 Фрумкін Михайло — 110
 Фрумкін Роман Ревмірович — 35, 44, 109, **110**, 117, 160, 167, 169
 Фрунзе Михайло Іванович — 60, 74, 77, 164
 Фурньє Андре — 198
- Хабіан Кліфф — 174
 Хазанкін Зіновій Романович (Залман Рувимович) — **110**
 Хазановський Михайло Самійлович — 82
 Хайнс Ерл — 197
 Хайсман Леонід — 185, 188
 Хайт Юлій (Ілля) Абрамович — **110**
 Халупінський С. — 40, 146
 Хамістос (Вайзер) Зоріан Борисович — 19, **110**, 111
- Хамфрі Альберт — 130, 192
 Ханна Роланд — 30, 197
 Хаппертсберг Лінді — 197
 Харлановський С. — 176
 Харпер Біллі — 197
 Харріс Джін — 138
 Харріс Емма — 13
 Харріс Томмі — 197
 Хасанов Дмитро Васильович — **111**, 161
 Хаславський Яків Павлович — 64, 71, 97, **111**, 161, 164, 165, 169, 174
 Хаслам Джордж — 79, 102, 178, 181
 Хатчерсон Боббі — 36
 Хаустов В. — 117, 146, 186
 Хвоста Ян — 199
 Хейман Джон — 190
 Хейфець Н. — 53
 Хелл — 198
 Хемптон Слайд — 65
 Хендерсон Джо — 36
 Хендерсон Рей — 19, 20
 Хенкок Хербі — 133
 Хізер Кліффорд — 197
 Хікес Едмонд — 197
 Хілл Едвард Берлінгем — 16
 Хілтон Джек — 36
 Хмельницький Богдан Михайлович — 11, 63, 74, 78, 117, 124, 125, 162, 166, 167
 Хмельов Сергій Віталійович — 12, 52, 84, 103, **111**, 124, 135, 155, 156, 177, 178, 188, 189
 Ходакова А. — 133
 Ходес Арт (Артур В.) — **112**
 Ходзицький Володимир — 111, 162
 Ходоровський Григорій Костянтинович — 12
 Ходос Костянтин Володимирович — 99, **112**, 167
 Холл Едмонд — 112
 Холлінгер Петер — 197
 Холодова В. — 70, 134
 Холоменко Юрій — 185
 Хома Ігор Йосипович — 26, 41, 57, **112**, 114, 120, 124, 128, 135, 142, 154, 156, 159, 168, 169, 172
 Хома Олег Йосипович — **112**
 Хоменко І. — 124, 141, 142
 Хоменко Ю. — 108, 137
 Хомовський Микола — 20
 Хорев Олександр — 189

Хорн Пол — 129, 183, 191
Хорн Робін — 191
Хорунжий Володимир Анатолійович — 44, 100, **112**, 113, 139, 149, 156
Храпо Ігор Васильович — 22, 23
Храпов Олександр — 185
Хренников Тихон Миколайович — 140
Хрипкова Ганна — 185
Хрїстїдїс Олександр Федорович (Александрес Фотїу) — 60, 61, 81, 84, **113**, 125, 155, 156
Х'юз Ленгстон — 23

Цванцїгер Є.Ф. — 13
Цвїгун Анатолїй Васильович — 98, **114**
Цегельський Андрїй Артемович — 112, **114**, 188
Церану Руслан — 172
Цибульський Руслан — 32
Цигальницький Олександр Мойсейович — 61, **114**
Циглер Антонїн — 198
Цигуткін Михайло Якович — **114**, 135, 161, 172, 173, 176, 181, 185
Цой Лариса — 182
Цфасман Олександр Наумович — 27, 36, **115**, 194
Цюпак Мирослав Андрїйович — **115**, 188

Чабан — див. Мещанчук Іван Михайлович
Чабаник Ладїслав — 198
Чайковський Петро Ілліч — 11, 13, 15, 16, 18, 22, 23, 25, 28, 33, 34, 38, 46–50, 52, 53, 55, 57, 61, 65, 72, 74, 75, 82, 84, 85, 87, 91, 94, 95, 97, 98, 101, 102, 104–107, 111, 113, 119
Чалий Володимир Лукич — 37, 51, 71, 96, **115**, 116, 16, 163, 167, 172, 174
Чантурїя Гуліко — 176, 191
Чапаєв Василь Іванович — 73
Чарковський Борис Олександрович — 66, 104, **116**
Чарковський Олександр Йосипович — **116**
Чарковський Святослав Борисович — **116**, 117
Чебан Віктор Сергїйович — 70, 77, 93, **116**, 168, 171
Чебан Ігор Сергїйович — 45, 70, **116**, 122, 159, 162, 163
Чебан Сергїй Вікторович — **116**, 183
Чебишев Л. — 142
Чевичелов Ростислав — 25
Чекальов Олексїй — 21
Чекасїн Володимир — 31, 69, 95, 129, 173, 177, 178, 180, 183, 184, 192

Челїдзе Зураб — 176
Чемберлен Невїлл — 33, 78, 144
Чемезов Микола Леонтїйович — 122
Чепалов О. — 117, 131
Чепелянський Андрїй — 172
Червяков Валерїй — 186
Черенков Юрїй — 175
Черепанови Є. та О. — 144
Черепнїн Микола Миколайович — 75, 121
Черепнїн Олександр Миколайович — 90
Череповецький М. — 56, 132, 140
Чернаков А. — 69, 134
Черничко Володимир — 37, 160
Чернишов Олександр — 178
Чернов Ігор Борисович — 22
Чернявський Яків Давидович — 54, **117**, 160, 162, 168, 170
Чеч'янський В. — 78
Чижик Володимир Ілліч — **117**, 118
Чижик Леонїд Аркадїйович — 14, 30, 36, 41, 66, 69, **117**, 131, 141, 176, 180, 184, 195
Чимириєв А. — 127
Чихий Ян — 193
Чїча Б. — 176
Чопек А. — 25, 133
Чорненький Степан Михайлович — **117**, 166, 167
Чубова Л. — 42, 143
Чумак Анатолїй — 27, 165
Чуриков Віктор Васильович — 49, **118**, 157, 159, 182, 188
Чухан Л. — 33, 144

Шабаетов Ігор — 21
Шабалтас Володимир Миколайович — **118**, 160, 171, 185, 189
Шабсїс Фелїкс — **118**
Шавирїн Д. — 100, 149
Шагїнян Марїєтта Сергїївна — 137
Шадурський Олександр — 58
Шадурський Сергїй — 14, 161
Шакїн Геннадїй — 61, 115
Шальнєв Юрїй — 185
Шанкар Равї — 41, 129, 191
Шаповал Олександр Іванович — 14, 33, 56, 57, 63, 65, 73, 77, 79, 87, 106, **118**, 119, 135, 139, 156, 160, 161, 168, 169, 171, 175, 177, 178, 181, 188

- Шаповаленко Віталій Васильович — **119**, 162, 169, 182, 184
 Шаповалова М. — 142
 Шарп Елліот — 197
 Шарфман Анатолій Леонівич — 33, 38, 51, 69, 70, 76, 77, 102, **119**, 160, 163–165, 177, 182, 184
 Шатирко Олексій — 185
 Шаучюліс Саулюс — 179
 Шафієв Р. — 176
 Шахман Валерій Наумович — **120**
 Шахназаров Карен — 41
 Шахов Володимир Семенович — **120**, 136, 169
 Шацький Анатолій Архипович — 14, 59, 86, 87, 105, **120**, 124, 135, 159, 166, 168, 172, 173, 182
 Швальм Пітер — 37, 76, 77
 Шварц Егіл — 30, 117
 Шварц Є. — 128
 Шварц Я. — 93
 Шварцер Ісак — 67
 Швець Анатолій — 32
 Швець Володимир — 40
 Швірст Сергій Іванович — 25, 36, 65, **120**, 154, 156
 Шебалін Віссаріон Якович — 81
 Шевченко Олена Ігорівна — 9, 37, 39, 133, 135, 142, 144, 148
 Шевченко Тарас Григорович — 18, 22, 23, 64, 67, 77, 80, 93, 97, 99, 101, 111, 162, 163, 165, 169
 Шейченко Микола Семенович — 94, 162
 Шекспір Уільям — 55
 Шеломенцев Андрій Михайлович — 31, 56, 141, 143
 Шелунцов Борис — 56
 Шемета Л. — 136
 Шепель О. — 85, 145
 Шепета Павло Захарович — **120**, 160, 171, 177, 181
 Шепета Юрій Захарович — 31, **120**, 160, 171, 178, 181, 185, 189
 Шеремет Г. — 40, 144
 Шерер Улі — 190
 Шерлі Петер — 136, 199
 Шеррер Анді — 190
 Шеррілл Джойя — 197
 Шершньова Людмила — 176
 Шестакова Н. — 147
 Шестопал Б. — 39, 129, 136, 148
 Шеховцова Н. — 142
 Шехонцов В. — 174
 Шикан В. — 138
 Шилклопер Аркадій — 62, 176, 180–182
 Шиллінгер Йосип (Джозеф) Михайлович — **120**, 121
 Шимановський Кароль — 64
 Шиндеровський Альберт — 90, 166
 Шиндеровський (Дойбан) Давид Альбертович — **121**
 Шиндеровський (Дойбан) Марк Альбертович — **121**
 Шиндлер Ладіслав — 199
 Шипович Костянтин Миколайович — **121**
 Шипович Микола Антонович — **121**, 133
 Шир Вацлав — 199
 Ширман Симон — 175, 176
 Широков Ігор — 180
 Ширяєв В'ячеслав Васильович — 32, **121**, 135, 184
 Шілпероорт Петер — 129, 192
 Шіна Отокар — 15
 Шматок Олексій — 188
 Шметана Ярослав — 193
 Шнабель Артур — 42, 95
 Шойбер Крістіан — 199
 Шор Дайна — 22
 Шостакович Дмитро Дмитрович — 71, 116
 Шпак Михайло Євтихійович — **121**
 Шпаковський Тимофій Францович — **122**, 135
 Шпігель Лев — 15, **122**, 159, 168, 172–174, 177, 179, 186
 Шпірт Борис Якович — **122**, 160
 Шпрот Януш — 193
 Шраєр Альфред Бенювич — 31, 62, **122**, 162, 169
 Шреккер Франц — 95
 Штавік Станіслав — 199
 Штейнберг Б. — 147
 Штейнберг Максимільян Овсійович — 94, 105
 Штейнман Галілей — 46
 Штогаренко Андрій Якович — 25, 34, 53
 Штолько О. — 129
 Шукальський Томаш — 130, 183, 193
 Шуліков Сергій Олексійович — 18, **122**, 163, 182, 185
 Шульватер Сіріл «Бєбі» — 192
 Шульгіна Валерія Дмитрівна — 9
 Шульженко Клавдія Іванівна — 64, 78, 101, 104, **122**
 Шуляк А. — 41, 143
 Шуман — 198
 Шуман Клара — 122
 Шумейко Анатолій Іванович — 9, 15, 38, **123**, 161, 166, 168, 180–182
 Шуранов Сергій — 179
 Шухевич Т. — 64

Щеглов Юрій Миколайович — 27, 30, 57, 114, 163, 169, 174
Щербачов Володимир Володимирович — 53
Щербина Віталій — 182
Щербінін В. — 177
Щериця Валерій Петрович — **123**, 173
Щукін Володимир — 51, 176, 179

Ю. І. — 108, 137, 146
Юренков Юрій — 195
Юр'єв Б. — 38
Юр'єва Ізабелла Данилівна — 91, 94
Юр'єва Н. — 102, 140
Юрченко М. — 76, 138
Юрченков В. — 41, 100, 142, 149
Юстратов Юрій — 94
Юхимець Гліб Миколайович — **124**, 150
Юхимов Михайло — 98
Юхновська Н. — 137
Юхновський — 171

Яблонський Вільгельм Мар'янович — 18, 65, 97
Яблонський Леонід — 24, 64
Яворський Болеслав Леопольдович — 12, 43
Яворський Едуард Никифорович — 146
Яжембський Павел — 193
Якименко Федір Степанович — 90
Яковенко С. — 188
Яковина А. — 31, 144
Яковлев Є. — 137
Якубек Збігнев — 193
Якубець Анджей — 130, 193
Якубюк Ганна — 184
Яночкін Жан — 176
Янссен Х'юб — 192
Янушка Стяпас — 179
Яремчук Юрій Григорович — 83, **124**, 135, 178, 188
Ярликов Валерій Євгенович — **124**
Ярошевський Михайло Наумович — 9, 11, 63, 117, **124**, 162, 163, 165–167, 169
Ярошенко Михайло Миколайович — **125**, 161
Ярошук Олег — 135
Ясинський Олег — 28, 160, 186
Яценко Віктор — 40
Яценко Євген Григорович — 75, 80, 113, 124, **125**, 159, 168, 169
Ячмінь В. — 143

ПРЕДМЕТНИЙ ПОКАЖЧИК СТАТЕЙ*

«Абетка джазу» — 11, 99

Бердянський джаз-клуб — 11, 16

Білоцерківський джаз-клуб — 17, 40

«Блакитна нота» — 14, 17, 47, 123

«Весняні дні джазу» — 24, 39, 50, 52

«Весь цей джаз» — 24

«Вінниця» — 12, 26, 31, 39, 62, 73, 118, 120, 171

«Година меломана» — 31, 59

«Голосієве-88» — 12, 13, 15, 16, 18, 21, 24, 25, 29, 31, 33, 35, 39, 48, 51, 60, 62, 63, 72–74, 77, 79, 82–84, 86, 87, 91, 95, 99, 100, 108, 111, 119, 120, 122, 124, 143, 144, 147, 150, 177

«Горизонти джазу» — 12, 13, 15, 16, 18, 22–25, 29–32, 33, 36, 39, 41, 44, 49, 51, 56–60, 62, 63, 65–68, 70–73, 77, 79, 82, 84, 86–90, 92, 95–97, 106, 114, 115, 118–123, 144, 179–182

«25 хвилин джазової музики» — 11, 13, 36

«Джаз» — 12, 14, 15, 17, 21, 29, 37, 39, 48, 51, 60, 62, 63, 65, 67, 73, 86, 87, 89, 92, 114, 115, 120, 122, 135, 142, 172

«Джаз-біржа» — 37

«Джаз до дванадцятої» — 37

«Джаз-клуб» — 37

Джаз-клуби — 12, 15–18, 24, 32, 33, 36, 37, 38, 41, 47, 52, 56, 65, 67–69, 78, 80, 81, 88, 90, 94, 99, 100, 109, 118, 124, 140, 159, 167, 169, 171, 174, 175

«Джаз на Дніпрі» — 13, 15, 21, 29, 33, 37, 38–40, 49, 51, 60, 62, 65–68, 70, 77, 82, 87, 90, 92, 103, 108, 122, 142, 173, 174

«Джаз у погонах» — 38, 39

Джазова асоціація України (ДАУ) — 13, 26, 29, 32, 34, 38, 39, 50, 52, 59, 75, 76, 79, 81, 99, 108, 139

Джазова освіта — 38

«Джазова сцена» — 39

«Джазова філармонія» — 9, 39, 118, 147, 188

«Джазовий абонемент» — 39

Джазові конкурси — 39, 99, 151

«Джазові портрети» — 39

«Джазові посиденьки» — 39

Джазові фестивалі — 14, 16, 24, 26, 31, 39, 41, 47, 66, 68, 82, 86, 115, 120, 121, 123, 124, 141–146, 157, 176, 177, 185

«Jazz Fest» — 12, 31, 34, 37, 39, 41, 57, 73, 76, 77, 81, 86, 87, 92, 96, 102, 112, 114, 115, 118, 120, 122, 146, 185

«Джем сешн-67» — 39, 44, 53, 55, 60, 65, 77, 83, 84, 88, 98, 100, 110, 113, 114, 177

«Дні джазової музики» — 39, 40, 67, 68, 146, 172, 185, 186

«Дні джазу» — 14, 23, 32, 39, 40, 46, 55, 58, 69, 84, 121, 145, 183

«Дніпрогастроль» — 12, 16, 36, 40, 51, 62, 63, 70, 77, 82, 83, 111, 119, 124, 144, 177

Дніпропетровський джаз-клуб — 14, 37, 41, 59, 140, 161, 171, 173

«Доктор джаз» — 41

«Донбас-67» — 41, 60, 96, 115, 140, 159, 169, 171, 174–176

«Донецьк» — 14, 17, 22, 23, 27, 29, 30, 35, 37, 39, 41, 42, 48, 50, 51, 57–61, 63, 65, 67–71, 73, 76, 77, 79, 80, 82, 84–87, 96, 97, 105, 111, 113–117, 119, 142, 143, 154, 155, 157, 174–176

«Естрада-72» — 44, 99, 129, 139, 142, 149, 151

«Квадрат» — 50, 56

Київський джаз-клуб — 9, 23, 25, 31, 53, 55, 56, 57, 59, 60, 74, 75, 77, 83, 113, 124, 125, 140, 168, 169

Київський театр естради — 33, 56, 57, 63, 77, 87, 119, 165

Криворізький джаз-клуб — 29, 67

«Кришталевий Лев» — 13, 15, 18, 22, 24, 39, 51, 59, 60, 63, 66, 68, 70, 72, 76, 77, 79, 81, 83, 84, 86, 87, 91, 92, 102, 108, 119, 120, 124, 182

«Мелос» — 24, 78

«Метаморфози джазу» — 15, 28, 29, 31, 39, 52, 59, 62, 63, 77, 79, 87, 96, 119, 120, 144, 178

* Напівжирним шрифтом виділені номери сторінок, де міститься детальна інформація за даною назвою.

Міжнародний фестиваль джазової музики, присвячений 100-річчю від дня народження Л.О.Утьосова — 18, 22, 23, 29, 32, 39, 58, 60, 66, 69, 73, **80**, 96, 106, 108, 119, 121, 146, 184
«МКМ-62» — 56, **80**, 81, 110, 124
«Мрія» — 24, 37, 47, 53, 60, 65, 74–77, 80, **81**, 83, 84, 86, 90, 93, 99, 113, 125, 159
«Музична Україна» — 75, **81**, 97–99
«Музичний салон» Київського джаз-клубу — 56, **81**, 124, 140
«Нова територія» — 83, **84**, 107, 144, 178

Одеський фестиваль джазової музики — 14, 18, 23, 32, 39, 46, 54, 58, 68, 69, **85**, 106, 121, 144, 145, 182, 183
«Осінній блюз» — 39, 67, 68, **86**, 118
«Осінній джазовий марафон» — 33, 37, 39, 40, 51, 66–68, 76, 77, 85, **86**, 92, 93, 102–104, 119, 144, 178

Перший Всесоюзний джазовий фестиваль пам'яті Леоніда Утьосова — 12, 16, 23, 29, 32, 33, 39, 58, 62, 66, 69, 70, 76, 77, 82, 85, **88**, 106, 108, 111, 117, 119, 121, 145, 183
Перший Кримський обласний фестиваль джазової музики — 24, 39, 58, 84, **88**, 89, 95, 185

«Рифф» — 85, **94**, 140
«Рівне» — 39, **94**, 184

Смілянський джаз-клуб — 67, **102**, 140
«Соняшник» — 56, **103**
Сумський джаз-клуб — **104**, 122

«Тиждень джазової музики» — 32, 39, 65, 67, 69, 73, **106**, 121, 145, 183
«35 хвилин джазу» — 32, **107**

«Український кабінет естради» — **107**

«ФМК-67» — 56, 80, 99, **110**, 124

Харківський фестиваль джазової музики — 39, **111**, 181

Черкаський джаз-клуб — 33, **116**, 140
«Черкаські джазові дні» — 14, 24, 28, 33, 37, 39, 40, 44, 58, 67, 76, 77, 86, 96, **117**, 122, 146, 186
Чернівецький джаз-клуб — 92, **117**
Чернігівський джаз-клуб — 116, **117**

«Чипполіно» — 17, 30, 35, 62, 64, 70, 79, 90, 111, 116, **117**

«Юний джаз» — 39, **123**

«Юність» — 12, 14, 17, 26, 30, 35–37, 39, 48, 53, 59, 60, 63, 65, 70, 71, 73, 74, 76, 77, 79, 80, 87, 90, 93, 96, 105, 106, 112–116, 119, **123**, 124, 141, 171

Висловлюємо щирю подяку за сприяння
у здійсненні цього видання:

Національній спілці композиторів України
Київській організації Національної спілки композиторів України

Голові правління об'єднання «Пересвіт»
Андрію Старовойту

Директору джазового фестивалю «Дніпрогастроль»
Володимиру Толубку

Компанії «Джаз-клуб» — офіційному представникові «Yamaha» в Україні
Директор — Олександр Сидоренко

Телевізійній програмі «35 хвилин джазу»
Автор і керівник — Леонід Гольдштейн

Юрію Братолобову (США)

Тодду А. Вону (США)

Пітеру Джорджу (США)

Миколі Замороко (США)

Вадиму Ільїну (Ізраїль)

Борису Людмеру (США)

Наталії Степаненко (Україна—США)

Павлу Стеценку (США)

Сему Тайтлу (США)

Юрію та Дмитру Успенським (США)

родичам Володимира Симоненка

Зміст

Від редактора	3	Україна	138
Передмова	8	Чехословаччина	139
А – Я	11	Композитори	139
ДОДАТОК	127	Австрія	139
Бібліографія	127	Вірменія	139
Історія джазу	127	Естонія	139
Загальні питання	127	Росія	139
Естетика	127	США	139
Загальна історія джазу	127	Музикознавці	139
Польща	128	Україна	139
СРСР	128	Організації	140
Україна	128	Радянська джазова федерація	140
Творчість і виконавство	128	Джазова асоціація України	140
Солісти та ансамблі	128	Джаз-клуби	140
Азербайджан	128	Фестивалі	141
Бразилія	128	Азербайджан	141
Великобританія	128	Білорусь	141
Вірменія	128	Естонія	141
Естонія	129	Німеччина	141
Індія	129	Берлін	141
Казахстан	129	Мюнхен	141
Канада	129	Польща	141
Куба	129	Варшава	141
Литва	129	Вроцлав	141
Нідерланди	129	Росія	141
Німеччина	129	Ленінград	141
Польща	130	Москва	141
Росія	130	Ростов-на-Дону	141
США	131	Україна	141
Узбекистан	133	Дніпропетровськ	141
Україна	133	Донецьк	142
Франція	135	Київ	143
Чехословаччина	136	Кривий Ріг	144
Швейцарія	136	Одеса	144
Югославія	136	Сміла	146
Японія	136	Суми	146
Оркестри	136	Умань	146
Великобританія	136	Черкаси	146
Вірменія	136	Конкурси	147
Молдова	136	Київ	147
Німеччина	136	Полтава	147
Росія	136	Концертне життя	147
США	137	Дніпропетровськ	147
		Донецьк	147

Київ	147	«Джаз на Дніпрі»	173
Кривий Ріг	147	Донецьк	174
Львів	147	«Донецьк»	174
Одеса	147	Дитячий музичний фестиваль «Ми вчимося грати джаз»	176
Сімферополь	147	Київ	177
Сміла	147	«Джем сешн-67»	177
Черкаси	147	«Голосієве-88»	177
«Джазова філармонія»	147	«Дніпрогастроль»	177
Освіта	148	«Нова територія»	178
Загальні питання	148	«Метаморфози джазу»	178
Семінари	148	«Осінній джазовий марафон»	178
Учбові посібники	148	Кривий Ріг	179
Довідкова література	148	«Горизонти джазу»	179
Рецензії	149	Львів	182
Збірники статей	149	«Кришталевий Лев»	182
Музикознавчі праці	149	Одеса	182
Учбові посібники	149	Одеський фестиваль джазової музики	182
Довідкові видання	149	«Тиждень джазової музики»	183
Нотні видання	149	«Дні джазу»	183
Періодика	150	Перший Всесоюзний джазовий фестиваль пам'яті Леоніда Утьосова	183
Телебачення	150	Міжнародний фестиваль джазової музики, присвячений 100-річчю від дня народження Л.О.Утьосова	184
Театр	150	Рівне	184
Кіно	150	«Рівне-98»	184
Джазовий танець	150	Сімферополь	185
Живопис	150	Перший Кримський обласний фестиваль джазової музики	185
Фото	150	Сміла	185
Анкетування	150	«Дні джазової музики»	185
Періодичні видання, використані при відборі статей та рецензій		Суми	185
Україна	151	«Jazz Fest»	185
Журнали	151	Умань	185
Газети	151	«Дні джазової музики»	185
Зарубіжжя	152	Харків	185
Журнали	152	Фестиваль джазової музики	185
Газети	153	Черкаси	186
Дискографія	154	«Черкаські джазові дні»	186
Солісти та ансамблі	154	«Дні джазової музики»	186
Оркестри	156	«Джаз-Ялта-Віліс»	186
Композитори	156	Результати анкетування	187
Фестивалі	157	Газета «Советская молодежь»	187
Нотографія	158	Джаз-клуб Московського вищого технічного училища ім.М.Е.Баумана	187
Українські ансамблі та оркестри	159	Журнал «Джаз»	187
Учасники фестивалів	171	Джазова філармонія	188
Вінниця	171	Перший сезон	188
«Вінниця»	171		
Дніпропетровськ	171		
«Юність»	171		
«Дні джазової музики»	172		
«Джаз»	172		

Другий сезон

Третій сезон

Зарубіжні гастролери

Австрія

Азербайджан

Білорусь

Болгарія

Бразилія

Великобританія

Вірменія

Грузія

Данія

Естонія

Індія

Італія

Канада

Куба

188	Латвія	191
189	Литва	191
190	Молдова	192
190	Нідерланди	192
190	Німеччина	192
190	Польща	193
190	Росія	193
190	Румунія	196
190	США	196
191	Угорщина	198
191	Франція	198
191	Чехословаччина	198
191	Швейцарія	199
191	Югославія	199
191	Японія	199
191	Показчик імен	200
191	Предметний показчик статей	227

Довідкове видання

ВОЛОДИМИР СИМОНЕНКО **Українська енциклопедія джазу**

Редактор — О.А.Голинська
Художник — І.Г.Балюра
Комп'ютерна верстка, дизайн,
макетування — В.В.Гончаренко

Підписано до друку
Формат 84х90/16
Папір крейдяний
Друк офсетний
Ум.-друк.арк.
Ум.фарбовідб.
Обл.-вид.арк.
Тираж 1000 прим.
Зам.№

Видавець — Центр музичної інформації НСКУ
01001, Київ-1, вул.Софіївська, 16/16

На четвертій сторінці обкладинки — зображення плакети «Володимир Симоненко — jazzman»
художників Оксани Терьохіної та Наталії Домовицьких.